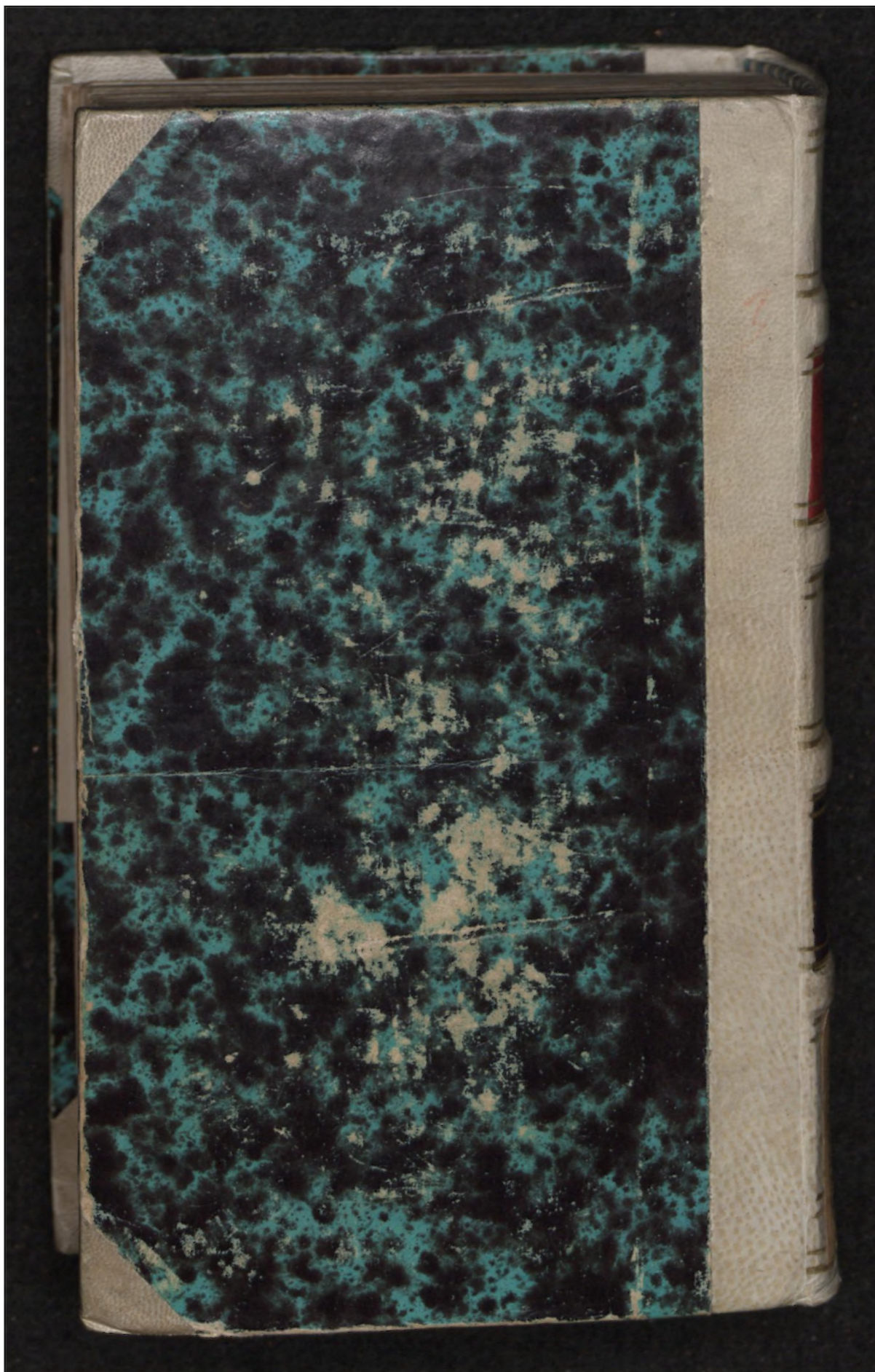

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.3.27

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.3.27

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.3.27

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.3.27

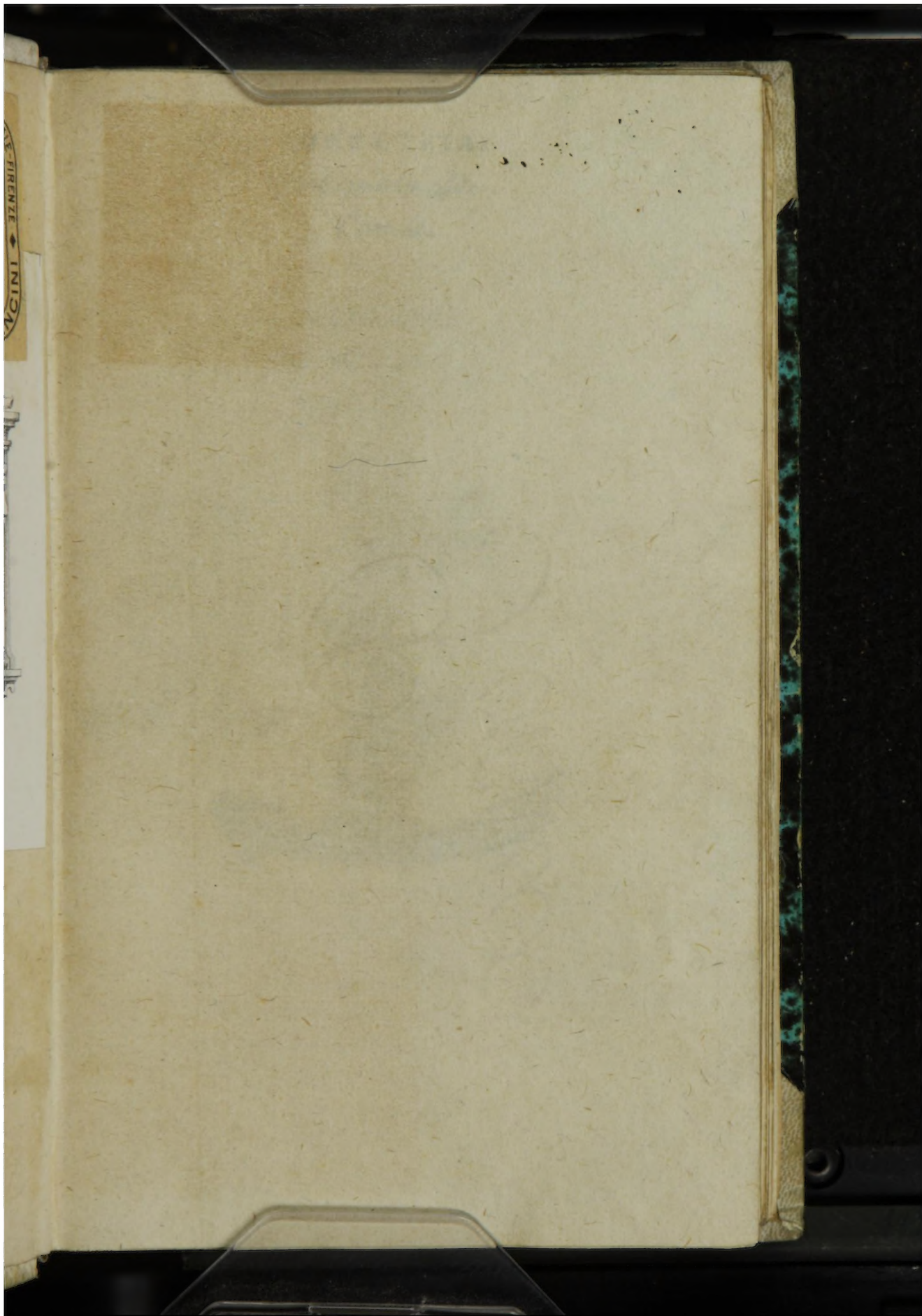

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.3.27

12307.
f. *Alb. 3/3.*

Ex Libris Joannis Nencini
1874

ΟΔΥΣΣΕΙΑ.

Βατραχομυομαχία.

Υ' μν. α. β.

VLYSSEA.

Batrachomyomachia.

Hymni. XXXII.

ALDVS PIVS MANVTIVS RO
MANVS HIERONYMO ALE
ANDRO MOTENSI. S.

*C*urare oportere parēters, quæ nam statim natis in-
fantibus indantur nomina, multis rationibus ad-
ducor, ut credam Hieronymæ suauiss. sed præci-
pua est, quod non sapientibus solum hominibus,
sed et ipsi Deo Opt. Max. curæ id fuerit. Hebrææ
enim Puellæ semper Virgini Redemptorem conce-
pturæ humani generis, ab Angelo nuntiatum in
Euangelio legimus. Et uocabis nomen eius IESVS,
Et paucis ante mensibus Zachariæ sacerdoti, vxor
tua pariet tibi filium, Et uocabis nomen eius Io-
annes. Præterea τὸ ὀνόματι τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος Dei omnipoten-
tis nomen incomprehensibile, infinitæ uirtutis esse
commemorant, Idq; per IESVM scin litera inter-
posita, factum comprehensibile, quemadmodum
per eum ipsum uisibilis Deus apparuit, à doctis
accepimus. optime igitur à patre tuo excellenti phi-
losopho, ac medico per insigni factum censeo, cum
diuo Hieronymo uoluit te esse cognominem, quo il-
lius fores Et doctrinæ æmulus, Et probitatis. Id
quod à te factū uidemus miro successu. Perge igitur
mi Aleander unà cum Maphæo Leone Mecæna-
te tuo. Sic itur ad astra. Sic petitur cælum. Sed de
his nunc satis. non. n. dubito, quin nostræ, Et cæte-
rorū, q te amant, expectationi respōdeas. Exigebat
hic locus. ut de Batrachomyomachia, Et hymnis
Homeri aliquid dicerem, sed satis esse duxi, quæ su-
per his à Demetrio Chalcōdyle uiro ætatis nostræ

doctiss. in epistola olim in frōte Homeri ex cūsa Flo-
 rentiae perelegāter, ac docte his scripta sunt uerbis.
 δεῖ μὲν τοι μὴ ἀγνοεῖν, ὥς ἐν τῇ βαρβαρομομαχίᾳ
 καὶ τοῖς ὕμνοις, ἐν ἵα χυρὶ δὴ πῶ τῶν ἀντιγράφων διαφθο-
 ρὰν, ὅτε δ' ἔκ τῶν εἰρημῶν, ὅτε μὴν ἡ δ' διανοίας ὑγιὲς
 ἀπαρτίζεται. παραπλησίως δὲ καὶ τῷ δῖῳ συγ-
 γράμματι. ὅ μὴν ἀλλὰ τὰ τε τῆς βαρβαρομομαχίᾳς,
 καὶ τῶν ὕμνων ὁλόκληρά γε τυγχάνοντα, ὅ φασὶν ἂν
 ἴσως εἶχε. διεφθαρμένα δὲ ὑπὸ τῶ τοσούτου χρόνου, καὶ
 τῆς περὶ ταῦτα τῶν λογίων ἀμελείας, ὅτι ἂν πολλὴν
 πῶν ἡμῶν ἐπιφέρειεν τοῖς φιλομαθέσι. τὰ δὲ ὑφ' ἡ-
 μῶν παροφθέντα καὶ ὁ βραχέα πεπαιδευμένος ἐν τῇ
 τοῖς ὅ χαλεπῶς σωῖσθαι. ἡμῖν μὲν οὖν, καὶ τοῖς ἐνθυ-
 μηθεῖσι τοῦτον ἔργον εἰς τέλος ἀγαγεῖν, ὅτε τοσούτον
 ἐσθλὸν ἀσπασαί, καὶ πάντῃ ὠφελίμως οἶμαι τοῖς περὶ λόγους
 ἀσπασαί τοις νέων. ὅτι καὶ τῶν βιβλίων ἀσάντις ὅ μὲν
 ποντὸς ἐφριμένους ἑλληνικῶν γούσασθαι λόγων, ἀλλὰ καὶ
 τῶν ἡδὴ τῶν ἡμῶν ἀπὲρ ἐπέτε, καὶ δῖα ἀσπασαί, ὥς
 ὅτι ἐνὸν ὅτε ῥαδίως μαθεῖν, ὅτε μαθόντας ἐν μνήμῃ
 κατέχειν, μὴ ἰδίῳ ἀπορῶντας βιβλίων, ἡ πῶν καὶ
 ἡ τοσούτου τε, καὶ τοιούτου ποιητῶν σύμπασα πραγματεία
 ἀπόριτος γενομένη, ὅ σμικρὸν ἔρωτα πρὸς πῶν ἑλλή-
 νικὴν παιδείαν τοῖς φιλολόγοις εἰκότως ἂν ἐμποιοῖ. ὅ
 δὲ γε τῇ τυχεύσαν ὠφελίαν παρέχουσιν ἂν τοῖς πάντας
 τὰ ὁμῆρῳ σωτεταγμένα ἀκριβῶς σωθεῖσιν. ὅτι ὥς
 πρὶς πηλὴν τινα τῆς ἑλληνικῆς διαλέκτου τῶν τε ἀνθρώ-
 πιν βίῃ παράδειγμα, καὶ οἷον φωστῆρα τῶν ἄλλων ποιη-
 τῶν ἑλλήνων τε, καὶ λατίνων, τῆς τε ἄλλης περὶ λό-
 γους παιδείας ἡγεμόνα γενέσθαι ὑπὸ πάντων χεδὸν ὡς
 μολόγηται τῶν τὰ ἐκείνη ἡκριβωμένων. Vale.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Α΄ ΟΜΗ-
ΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΪΑΣ.

Εὖν ἄγορὰ γίνεται περὶ τῶν ὀδυσεύεσσιν
 ἰθάκῃ πεμφθῆναι ἀπὸ τῆς κλυτὰς νῆσος·
 μεθ' ἧν ἡ ἀθηναῖα, εἰς ἰθάκην παραγίνεται
 πρὸς πηλεΐμαχον, ὁμοιωθεῖσα μὲν τῇ βασιλεῖ ταφίωνος
 γενομένης δι' ὁμιλίαν, παραινέσασα ἡ ἀθηναῖα πηλεΐμα-
 χον παρχεινέσθαι διὰ τὴν τῶ πατρὸς ζήτησιν, ὅς τις πύλον
 ἔδωκεν, πρὸς νέστορα· εἰς σπάρτην δὲ πρὸς μενέλαον, ἀπαλ-
 ρῇ ἑμψασι δῖσα ὥς θεὸς εἴη, καὶ τῶν μνηστῆρων γί-
 νεται σύγχιστος.

3
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ. Α. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Ἄλφα θεῶν ἀγορήδ' Ὀδυσσεὶδι παλαῶδι θάρσος·

Νόρα μοι ἐννεπε μῦσα πολὺρρο-
πον, δὲ μάλα πολλὰ
παύχθη· ἐπεὶ προΐης ἱερὸν πόλιν
θρονεῖπρε·
πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄνακτα,
καὶ νόον ἔγνων·

πολλὰ δ' ὅγ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα δὲ κετὰ θυμὸν,
δρῦν μένος, ἦν τε ψυχὴν, καὶ νόσον ἑτάρων·
αἶψ' ἔδ' ὧς ἑτάρος ἐρρύσατο ἑμέγος πρ-
ούτων γὰρ σφειτέρησιν ἀτασθαλίησιν ὄλοντο
νήπιοι· οἱ κετὰ βῆς ὑπρίονος ἠελίοιο
ἦθιον· αὐτὰρ ὅ, τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ·
τῶν ἀμόθεν γε θεὰ θύγατ' Ἰδὸς, εἰπὼς, καὶ ἡμῖν·
ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι φύγον αἶψά θ' ἔλεθρον
οἴκοι ἔσαν πόλεμόν τε πεφυγότες, ἡ δὲ θάλασσα
τόν δ' οἶον νόστον κεχημένον ἡδὲ γυναικὸς,
νύμφη πότνι ἔρυκε κλυτὰ δῖα θεῶν
ἐν σπείσι γλαφυροῖσι λιλαομένη πόσιν εἶνα·
αἶψ' ὅτε δ' ἦ ἔτος ἦλθε πρίπλομένων ἐνιαυτῶν,
τῷ οἱ ἐπεκλώσαντο θεοί, οἶκόν δ' ἐνέειθαι
εἰς ἱθάκην· ἔδ' ἔνθα πεφυγμένους ἦεν ἀέθλων·
καὶ μετὰ οἷσι φίλοισι· θεοὶ δ' ἐλέειρον ἅπαντας,
νόσφι ποσειδάωνος· ὃ δ' ἄσπερ χεῖς μιν ἔειπεν
ἀντιθέω Ὀδυσσεῖ, πάρος ἦν γαῖαν ἱκέσθαι·
αἶψ' ὃ μὲν αἰθίοπαρ μετεκίαβε πηλὸν ἰόντα·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

αἰθίοπα· τρεῖς δὲ χεῖρ' ἀνέσταντο ἔχοντες ἀνδρῶν·
 οἳ μὲν δυνάμεν' ὑπέρβιον, οἳ δ' ἀνιόντες,
 ἀντιδίων τούρων τε καὶ ἄρ' ἄνδρων ἐκτόμβης·
 ἐνθ' ὅγε τέρπετο δαυτὶ παρὴν ἄλκιος· οἳ δὲ δὴ ἄλλοι,
 ζηνὸς ἐπὶ μεγάροισιν ὀλυμπίῃσιν ἄθροοι ἦσαν·
 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος ἀγίοιο,
 τὸν ῥ' ἀγαμέμνονίδης Πηλεΐδης ἔκταν' ὀρέσσης·
 τὸν δ' ἐπιμνησθεὶς, ἔπε' ἀθανάτοισι μετνήδαι·
 Ω πόποι· ὅσον δὴ νῦν θεὸς βροτοὶ ἀετιῶνται·
 ἐξ ἡμέων γάρ φασι καὶ ἔμμεναι, οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ
 σφῆσιν ἀτασθαλίῃσιν, ὑπὲρ μῦθον ἀλλ' ἔχουσιν·
 ὥς καὶ νῦν ἀγίος ὑπὲρ μῦθον, ἀπείδαι
 γῆμ' ἄλοχον μνηστῆρ'· τὸν δ' ἔκτανε νοσήσαντα
 εἰδὼς ἀπὸ πῶλεθρον· ἐπεὶ πρὸ οἱ εἶπομεν ἡμεῖς,
 ἔρμειαν πέμψαντες ἐὺ σκοπον ἄρ' ἔφονεν,
 μήτ' αὐτὸν κτείνην, μήτε μνάσασθαι ἀκοιτῆρ'
 ἐκ γὰρ ὀρέσας τίσις ἔσσεται ἀπείδαι,
 ὅππῃ δ' αὖ ἡβήσῃ τε, καὶ ἥς ἰμείρεται αἴης·
 ὥς ἔφαθ' ἔρμειας· αἶψ' ἔφρενας ἀγίοιο
 πείθ' ἀγαθὰ φρονέων, νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀπέτισε·
 Ἴ δὲ δ' ἡμείβετ' ἔπειτα, θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ὦ πάτερ ἡμέτερε κρονίδι, ὕπατε κρηδόντων·
 καὶ λίην κείνος γε ἰοικότι κέεται ὀλέθρῳ·
 ὥς ἀπόλοιο καὶ ἄλλος, ὅς τις τοιαῦτά γε ρέζοι·
 αἰεὶ μοι αἶμαρ' ὀδυσσῆϊ δαΐφρονι δαίεται ἦτορ
 δυσμῶρ'· ὅς δ' ἡ δὴ θὰ φίλων ἀπο πῆματ' ἀπάχει,
 νῆσ' ἐν ἀμφιρύτῃ, ὅθι τὸ μφαλὸς ἔσθ' ἀλαλῆς
 νῆσος δὲ νηϊέεσσιν, θεὰ δ' ἐν δώμασι νάει,
 ἀτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος· ὅς τε θαλάμῳ
 πάσης·

ἄσπερος βένθεα οἶδεν, ἔχει δ' ἐπεὶ κίονας αὐτῶς
μακρὰς· αἰὲ γὰρ τε καὶ ἔρκετον ἀμφὶς ἔχουσι·
τὸ θυγάτηρ δ' ὕπνιον ὀδυρόμενον κτερύκει·
αἰὲ δὲ μαλακοῖσιν καὶ ἀμυλίοισι λόγοισι
θέλει, ὅπως ἰθάκης ἐπιλήσεται· αὐτὰρ ὀδυαδὴ
δέ μιν καὶ κτερυγὸν ἀποθρῶσκοντα νοῆσαι
ἦς γαίης, θανάτῳ μέρεται· ἢ δ' ἐν σοὶ πρὸς
ἐνθρόνεται φίλον ἦτορ ὀλύμπιε· ἢ νύτ' ὀδυαδὴ
δ' ὀργῶν παρὰ νηυσὶ χαρίζετο ἰβὰ ῥέζων
τροίην ἐν ἀνρείῃ τί νύ οἱ τόσον ὀδύσσαο ζῶν·

ἦν δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
πῶς αἶψ' ἔπειτ' ὀδυσῆος ἐγὼ θέοιο λαθοίμην;
ὅς πρὶ ἰδὺ νόον ἔβριβότων· πρὶ δ' ἰρὰ θεοῖσιν
ἀθανάτοισιν ἔδωκε· τοὶ ἔρκετον ἀνέχουσιν·
ἀλλὰ ποσειδάων γαῖ᾽ ὅλος ἀσκελὲς αἰὲν
κύκλωπος κεχόλωται ὃν ὀφθαλμῷ ἀνέωσεν
ἀντίθεον πολυφίμον, ὃς κρᾶτος ἔβριμύιστον
πᾶσι κυκλόπεσσι· θέωσα δ' ἐμιν τέκε νύμφη·
φύρκακος θυγάτηρ ἄλδος ἀπρυγέτοιο μέδοντος,
ἐν σπείασι γλαφυροῖσι ποσειδάωνι μιγείσασα·
ἐκ τῆς δ' ἠὲ ὀδυσῆα ποσειδάων ἐπὶ σείχθων
ἔτι κτεκτείνῃ· πλάττει δ' ἀπὸ πατρίδος αἰῆς·
αἶψ' ἄγεθ' ἡμεῖς οἶδε περιφραζώμεθα πάντες
νόστον ὅπως ἔλθῃσι· ποσειδάων δὲ μεθήσῃ
ὃν χόλον ἢ ἰδὺ γάρ τι δαυήσεται ἀντί' ἅπαντων
ἀθανάτων, ἀέκητι θεῶν ἐριδανέμεσσι οἷος·

ὅν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα, θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ὦ πάτερ ἡμέτερε κρονίδη ὕπατε κρηδόντων·
εἰ μὲν δὴ νῦν τὸ φίλον μακάρεσσι θεοῖσι,

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

εὐσησάμενος δ' αὖτις ἀπὸ τοῦ ὄντος ὅδε δὲ μοῖρα
 ἔρμειαν μὲν ἔπειτα δὲ δίκτορον δ' ἄρ' ἔφροντο
 πῆστον δ' ὡς γυγνέμεν ὁρῶμεν ὅφρα τάχιστα
 θυμῷ μὲν πλοχέμεν εἴη νημεβρία βυλὴν,
 πόστον δ' αὖτις ταλασίφροντος ὡς κενέηται
 αὐτὰρ ἐγὼν ἰθάκην δ' ἐσελεύσομαι ὅφρα οἱ ἕδω.
 μάλλον ἐποτρυνώω καὶ οἱ μένος ἐν φρεσὶ θεῶν,
 οἷς ἀγορὴν κηλεύσαντα κερνηκομόωντας ἀχαιῶς.
 πάνσι μνηστῆρων ἀπειπέμεν οἱ τὲ οἱ αἰεὶ
 μήλα δ' ἰνὰ σφάρισι, καὶ εἰλίποδας ἑλικας βῆς.
 πέμψω δ' ὅς περ ἀρτήν τε καὶ ὅς περ πύλον ἡμαθόεντα,
 πόστον πλοσόμενον παρδὸς φίλον ἦν παρ' ἀνέστη,
 ἡδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχουσιν.
 ὅς εἰπὺς ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο κηλὰ πέδιλα,
 ἀμβρόσια χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡλὸν ἐφ' ὕψη,
 ἡδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ὅμα προῖς ἀνέμοιο.
 εἴλετο δ' ἀλκιμον ἔγχος ἀκχευμένον ὅξει χαλκῷ.
 βριθὺ, μέγα, σιβαρόν· τῷ δ' ἀμνησι σίχας ἀνδρῶν
 ἔρωτον τοῖσιν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάροιο.
 βῆ δ' ἐκτ' ἐλὺμποιο κερνήων ἀΐξασα
 εἴ δ' ἰθάκῃς ἐπὶ δῆμῳ ἐπὶ προθύροις ὀδυσῆος,
 ἡδ' ἐπαυλεῖσ' παλάμῃ δ' ἔχε χαλκῆον ἔγχος,
 εἰδομένη ξείνῳ ταφίων ἡγήτορι μέντη.
 εὐρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγένορας οἱ μὲν ἔπειτα
 πεισῶσι προπάροιθε θυράων θυμὸν ἔτρεπον,
 ἡμένον ἐν ῥινόσι βοῶν ὅς ἐκτανον αὐτοί.
 μήρυκε δ' αὐτοῖσι καὶ ὀφρητοὶ θβάποντες,
 οἱ μὲν δ' ὄϊνον ἐμίσγον ἐν κρητῆρσι καὶ ὕδωρ,
 οἱ δ' αὖτε σπύργοι πολυβήτοισι προπέζας
 νίζον καὶ προτίθεντο, ἰδὲ κρία πολλὰ δαυύντο
 πῶν δ'.

τῷ δὲ πολὺ πρῶτος ἶδε πλεῖμαχος θεοδότης.
 ὅσο γὰρ ἐν μνηστῆρσι φίλον τιτημένος ἦτορ·
 ὁδόμενος πατέρ' ἐσθλὸν ἐκὶ φρεσὶν εἵποθεν ἐλθὼν,
 μνηστῆρων τῶν μὲν σκέδασιν κατὰ δῶματα θεῆν,
 τιμὴν δ' αὐτὸς εἶχοι καὶ κτήμασιν οἷσιν ἀνάλοιο.
 τὰ φρονέων μνηστῆρσι μεθύμενος, εἴσι δ' ἀθήνησιν·
 βῆ δ' ἰοὺς προθύροιο· νεμεαῖη δ' αἰὲ θυμῷ,
 ξείνονε θεὰ θυρῆσιν ἐφεισάμεν· ἐγγυθὶ δὲ παῖς,
 χεῖρ' ἐλε δεξιτῆρην καὶ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος.
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πῖβόντα προσεμύδα·
 Χ, αἶρε ξεῖνε· παρ' ἅμμι φιλήσεις· αὐτὰρ ἐπεὶ τα
 δέπνυ παλάμενος μυθήσαι ὅππῃ σε χῆ·
 Ω, εἰ πῶν ἡγήθῃ, ἡ δ' ἔπειτο παλλὰς ἀθήνη·
 οἶδ' ὅτε δὴ ῥ' ἐντοθεν ἔσαν δόμῃ ὑφιλοῖο,
 ἔγχος μὲν ῥ' ἔπεισε φέρων πρὸς κλισίᾳ μακρῇ,
 δευροδόκης ἐντοθεν εὐξόου· ἐσθλὰ πρὸ ἄλλα
 ἔγχ' ὀδυαῖος ταλασίρρονος ἔπειτο πολλὰ·
 αὐτὴν δ' ὅτε θρόνον εἴσιν ἄγων ὑπὸ λίτῃ πετάσας
 καλὸν δαιδάλειον· ὑπὸ δὲ θρήνου ποσὶν εἶεν·
 παρ' δ' αὐτὸς κλισιμὸν θέτο ποικίλον, ἐκτοθεν ἄλλω
 μνηστῆρων· μή ξείνος ἀντιθεὶς ὄρυμαρδῶ,
 δέπνυ ἀδμήτην ὑπὲρ φιλῶσι μετελθὼν·
 ἡ δ' ἵνα μιν πρὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο·
 χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχουε φέρουσα
 καλὴ χρυσή, ὑπὲρ ὄρυγείοιο λείβητος
 σίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐταῖναιε πρόπεζαν·
 σῖτον δ' αἰδοῖν ταμίη παρέθηκε φέρουσα·
 εἴδασα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαρίζομένη παρεόντων·
 δαιτὸς δὲ κρητὴν πίνακος παρέθηκεν αἶρας
 παντοίων· παρὰ δὲ σφριτίθῃ χρύσεα κύπελλα·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

1. 65. 6. κῆρυξ δ' αὐτοῖσι, θάμ' ἐπ' ὤχετο οἶνο χοῦνον.
 ὅς δ' ἦλθον μνηστῆρας· ἀγήμερος δ' οἱ μὲν ἐπειτὰ
 ἐξείης ἔζοντο, κατὰ κλισίῃς τε, θρόνους τε.
 τοῖσι δὲ κῆρυκεσσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχοντες.
 σῖτον δὲ δμῶα παρηνήνεον ἐκ νέοισιν.
 οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα, χεῖρας ἱάλλον.
 κῆροι δὲ κρητῆρας ἐπεσέφαντο ποτοῖο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος, καὶ ἐδνηύος ἐξ ἔρον ἔντο
 μνηστῆρας, τοῖσιν μὲν ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμῆλσ'
 μολεῖν τ' ὀρχισθῆναι τε· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαυτός.
 κῆρυξ δ' ἐν χερσὶ κίθαριν πρὶς κελλέα θῆκε
 φημίω· ὅς ῥ' ἦειλε παρὰ μνηστῆροισιν ἀνὰ γῆν.
 ἦτοι δ', ὀρμίζων ἀνεβάλλετο κελὸν ἀείδειν.
 αὐτὰρ πλεῖμαχος προσέφη γλαυκῶπιν Ὀδυσσεύην,
 ἄχι χῶν κεφαλὴν· ἵνα μὴ παυθῶμαι οἱ ἄλλοι.
 ξείνε φίλ', εἰ καὶ μοι νεμεσῆσαι ὁ, ἦικεν εἴπω,
 τῆτοισι μὲν ταῦτα μέλλει· κίθαρις καὶ αἰοισὴ
 ῥεῖ· ἐπεὶ ἀμύριον βίοτον γῆποιον ἔδυσιν
 ἀνέρος· ὅ δ' ἡ πηλὸν ὅς τε πύθεται ὀμβρῶ
 κείμην· ἐπ' ἡπείρου, ἡ εἴν' ἀλλ' ἡμῶν κελὶνδοι.
 εἰ κείνον γ' ἰθάκηνδε ἰδοίαιτο νοστήσαντα,
 πάντας κ' ἄρ' ἡσάκ' ἐλαφρότεροι πόδας εἶναι,
 ἢ ἀφνειότεροι χρυσόοτε ἐσθλότες τε.
 νῦν δ' ὁ μὲν ὥς ἀπόλωλε κελὸν μόρον, ὃ δὲ τις ἡμῶν
 θαλπωρὴ· εἴ περ τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 φησὶν ἐλεύσεσθαι· τὸ δ' ὦλετο νόστιμον ἡμῶν.
 αἶψ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἄποιός κ' ἔσται.
 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἡ δὲ τοκῆς;
 ὅ ποίης δ' ἐπὶ νηὸς ἀρίκεο; πῶς δ' ἐσενάυται
 ἡγάγον εἰς ἰθάκην; τίς δ' ἐμμεναι ἀνχετόωνται;

ὃ μὲν γὰρ τι σε πείθον οἷομαι ἐθέλει κείσθαι.
 καὶ μοι τὰτ' ἀγορεύσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὐεΐδῃ.
 καὶ νέον μεθέπης, ἢ καὶ παρωϊός εἰαι
 ξείνος. ἐπεὶ πολλοὶ ἴσας ἀνέροβ' ἡμέτρων δῶ
 ἄλλοι· ἐπεὶ καὶ κείνος ἐπίτροφος ἦν ἀνθρώπων
 ὃν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 τοὶ γὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀπρεκέως ἀγορεύσω·
 μέντης ἀχιάλαιο δαΐφρονος ἀλχομαι εἶναι
 υἱός· ἀτὰρ ταφίοισι φιληρέτμοισιν αἰάλω·
 καὶ δ' ὥδε ξυὼ νηὶ κρηταύθον ἢ δ' ἐτάροισι,
 πλείων ἐπὶ οἶνοπα πόντον ἐπ' ἀγορῶν ἀνθρώπων,
 ὅς τε μέσσην μετὰ χαλκόν· ἄγω δ' αἰθωνα σίδηρον.
 νηὺς δέ μοι ἢ δ' ἐστῆκεν ἐπ' ἀγρῷ νόσφι πόλῃος,
 ἐν λιμένι ρείθευ ὑπὸ νηϊῷ ὑλήεντι·
 ξείνοι δ' ἀμύλων παρωϊοὶ ἀλχομέθ' εἶναι
 εἰς ἄρχης, εἴ περ τε γέροντ' εἶρηαι ἐπελθὼν
 λαέρτην ἦρωα· ὅν κ' ἐτι φασὶ πόλινδε
 ἔρχεσθ', ἀπ' ἀπάνευθεν ἐπ' ἀγρῷ πῆματα πάχην,
 ἡνὶ σὺν ἀμφιπόλῃ· ἢ οἱ βρώσιν τε, πόσιν τε
 παρτιθεῖ· ὅτ' ἂν μιν κῆματος κρηταύθ' ἀλάβῃσι,
 ἐρπύζοντ' ἀνὰ γαυδὸν ἀγῶνις οἶνοπέδοιο.
 καὶ δ' ἦλθον, δὴ γὰρ μιν ἔφην τ' ἐπιδήμιον εἶναι
 σὸν πατέρ', ἀμάνυ τὸν γε θεοὶ βλάπῃσι κελεύθῃ.
 ὃ γὰρ πωτέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δίος Ὀδυσσεύς,
 ἀπ' ἐτι πρὶν ζῶντος κρηταύθ' ἀνέει' πόντῳ,
 τῆσφ' ἐν ἀμφιρύτῃ· χαλεποὶ δέ μιν ἀνδροβ' ἐχέουσιν
 αἰγριοί· οἵ περ κείνον ἐρυκτοῖσιν ἀέκοντα·
 αὐτὰρ νῦν τοι ἐγὼ μαντεύσομαι, ὥς ἐν θυμῷ
 ἀθάνατοι βάλλουσι καὶ ὥς τελέεσθαι οἶω·
 ὅτε τι μάντις ἐὼν, ὅτ' οἰωνῶν σάφρα εἰδῶς.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἔτι δὴ δὴρόν γε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης
 ἔαίετα· ἔδ' εἶπε τε σιδάρεα δέσματ' ἔχουσι·
 φράσσεται ὥς κε· νέηται· ἐπεὶ πολυμήχανός ἔστιν·
 αἶψ' ἄγε μοι τόδ' εἰπὲ, κῆρ' ἀρεκίως κῆτάλεξον·
 εἰ δὴ ἐξ αὐτοῖο ῥσος πάϊς εἰς Ὀδυσῆος·
 αἰνῶς γὰρ κεραλήν τε κῆρ' ὀμματὰ κῆλ' εἰσὶ κῆρ'
 κείνῳ· ἐπεὶ θαμὰ τοῖον ἐμισγόμεθ' ἀμύλοισι,
 πρὶν γε ἔνθ' ἔσθ' ἀναβήμεναι, ἐνθα πρὸ ἄλλοι
 ὀργείων οἱ ἄριστοι ἔβαν, κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν·
 ἐκ τῶ δ' ἔτ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἴδον, ἔτ' ἐμὲ κείνοιο·

Ἦν δ' αὖτ' ἡλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν δα·
 τοὶ γὰρ ἐγὼ τοι ξεῖνε, μάλα ἀρεκίως ἀγορεύσω·
 μήτηρ μέντ' ἐμὲ φησι τῶ ἐμμεσσι αὐτὰρ ἐγὼ γε
 ἔκ δ' ἴδ' αὖτ' ἄρ' πω τίς ἴδ' ἔσθ' ἄνδρα αὐτὸς ἀνέγνω·
 ὥς δ' ἐγὼ γ' ὄφελον μάκρος σῦτα ἐμμεσσι ἔσθ'
 ἀνέρος· δὲν κτεάτεσσιν εἰς ἐπὶ γῆρας ἔτετμε·
 σὺ δ' ὅς, ἀποτμότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
 τῶ μὲν ἔκφρασι γενέσθαι· ἐπεὶ σὺ με τῶτ' ἐρεΐνης·

Ἦν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ἔμην τοι γενεὴν γε θεοὶ νῶν μοι δπίσω
 θῆκεν· ἐπεὶ σέ γε τοῖον ἐχέτατο πηνελόπεια·
 αἶψ' ἄγε μοι τόδ' εἰπὲ, κῆρ' ἀρεκίως κῆτάλεξον·
 τίς δαίς τίς δὲ ὀμιλος ὅδ' ἐπλετο· τί πῆ δέ σε χρεώ
 εἰλαπίνῃ ἢ ῥάμος· ἐπεὶ ἔκ' ἔρανος τὰ δέ γ' ἐστὶν·
 ὥς τέ μοι ὑβρίζοντες ὑπὲρ φιάλῃς δοῖάσσι
 δαίνυσθαι κῆτ' αἰῶμα· νεμεσῆσαι γὰρ κεν ἀνὴρ
 ἀλχεα πόλλ' ὀρόων, ὅς τις πινυρὸς γε μετέλθοι·

Ἦν δ' αὖτ' ἡλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν δα·
 ξεῖν· ἐπεὶ ἄρ' δὴ ταῦτά μ' ἀνείρεαι ἢ δὲ μεταλλᾶς·
 μέλλειν μὲν ποτε οἶκος ὅδ' ἀφνός κῆρ' ἀμύμων

ἔμμελλε δ' ἔπειτα κείνος ἀνὴρ ἐπιδήμιος ἦεν.
 ναῦ δ' ἑτέρως ἐβύλοντο θεοὶ καὶ θεὸς μητιόωντες·
 οἱ κείνον μὲν αἶσαν ἐποίησαν πρὶ πάντων
 ἀνθρώπων· ἐπεὶ δ' ἐκεῖ θανόντι πρὸ ὧδ' ἀπὸ χαίμας,
 εἰ μετὰ οἷς ἐτάροισι δάμνητοῶν ἐπὶ δῆμῳ·
 ἢ ἐφίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον πολέπυσσε
 τῷ κεν οἱ τυμβὸν μὲν ἐποίησαν παναχαιοί,
 ἢ δ' ἐκεῖ καὶ ὦ παιδὶ μέγα κλέος ἦρατ' ὀπίσσω·
 ναῦ δ' ἐμιν ἀκλειῶς, ἄρπυιαι ἀνιρέψαντο·
 οἵ χετ' αἶσος ἀπύσος, ἐμοὶ δ' ὀδυνάσσει γόος τε
 καὶ ἄλγος· ὃ δ' ἔτι κείνον ὀδυρόμενος στεναχίζω
 οἶον· ἐπεὶ νύ μοι ἄλλα θεοὶ καὶ θεὸς κήδε' ἐταυξάν.
 ὅσοι γὰρ νῆσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι
 δουλιχίῳ τε, σάμῃ τε, καὶ ὑλήεντι ζακύνθῳ,
 ἢ δ' ὅσοι κραναὴν ἰθάκην κατακοιρανέουσι,
 ἥσσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται· ῥύχσοι δὲ οἶκον·
 ἢ δ' ἔτ' ὄρνεϊται συγρὸν γάμον, ὅτε τελευτήν
 ποιῆσαι δαύεται. τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες
 οἶκον ἐμὸν· τάχα δ' ἡ με διαρράϊσσοι καὶ αὐτὸν·
 τὸν δ' ἐπαλαστήσασα προσηύδα παλλὰς Ἀθήνη·
 ὦ πόποι· ἦ δὴ πολλὸν ἀποιοχόμενος ὀδυσσεύς
 δαΐη· ὃ κε μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφείη·
 εἰ γὰρ ναῦ ἐλθὼν δόμῳ ἐν πρώτῃσι θύρῃσι
 εἴη, ἔχων πύληκα καὶ ἀσπίδα, καὶ δούρην
 τοῖος ἐὼν οἷόν μιν ἐγὼ τὰ πρῶτ' ἐλόησα
 οἶκῳ ἐν ἡμετέρῳ πίνοντά τε, τρὶ πόμα δὲ τε,
 ἐξ ἐφύρης ἀνιόντα παρ' ἴλα μερμερίδαο,
 ἢ χετο γὰρ καὶ κῆσε βοῆς ἐπὶ νηὶς ὀδυσσεύς,
 φάρμακον ἀνδροφθόρον διζήμενος, ὅφρα οἱ εἴη
 ἰὺς χέεσθαι χαλκήρεα· αἶψ' ὁ μὲν, ὃ δ' αἶ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

δῶκεν' ἐπὶ ῥὰ θεὸς νημεσίζετο αἰὲν ἰόντας
 αἰὲν πατήρ οἱ, δῶκεν ἑμὸς φιλέεσκε γὰρ αἰνῶς,
 τοῖος ἔων μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν ὀδυσαδί,
 πάντ' ὅθ' ἡὲ κὺ μοροῖ τε γενοῖατο, πικρὸν γὰρ μοῖ τε
 αἰὲν ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γένεσσι κεῖται,
 ἦεν νουσήσας ἀποτίσεται, ἡὲ καὶ ὕμνῳ,
 οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι σέ δ' ἐφράζεσθαι ἄνωγα,
 ὅπως κεν μνηστῆρας ἀπώσσαι ἐκ μεγάροιο.
 εἰδ' ἄγε νῦν ξωλεῖ καὶ ἑμῶν ἐμπάζεο μύθων,
 αὐρίον εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας ἀχαιῶς,
 μύθον πέφραδε πᾶσι θεοὶ δ' ἐπὶ μάρτυροι ἔστων.
 μνηστῆρας μὲν, ἐπὶ σφέτερά σνίδνασθαι ἄνωχθι.
 μητίερα δ' εἴ οἱ θυμὸς ἐφορμάται γαμέεσθαι,
 αἶψ' ἴτω ὅθ' μέγαρον πατρὸς, μέγα δαυαμέννοις.
 οἷδ' ἰάμον τὰ ξυσιν, καὶ δῶτα νέουσιν ἔειδνα
 πολλὰ μάλ', ὅσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἔπειθαι.
 σοὶ δ' αὐτῷ πυκινῶς ὑποθήσομαι αἴνεσιν,
 νῆ ἄρσας ἐρέτησιν εἰκοσιν ἥτις ὄριση,
 ἔρχεο παυσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
 ἦν τίς τοι εἴησι βροτῶν, ἢ ὅσων ἀκνῆς
 ἐκ δῖος, ἦτε μάλιστα φέροι κλέος ἀνθρώποισι.
 πρῶτα μὲν ὅθ' πύλον ἐλθεῖ, καὶ εἴρεο νέεσθαι δῖον.
 κέθεν δ' ἐσπάρην δὲ παρὰ ξανθὸν μενέλαον.
 ὅς γάρ, δούτατος ἦλθεν ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 εἰ μὲν κεν πατρὸς βίοντον καὶ νόστον ἀκνῆς,
 ἦ τ' ἂν φυχόμενός περ ἔτι τλαίης ἐναιων.
 εἰ δ' ἐκ τε θνητῶτος ἀκνῆς, μηδέ τ' ἔδντος,
 νουσήσας δ' ἡπγτα φίλην ὅθ' πατροῖδα γαῖαν,
 σῆμα τέ οἱ χαῖσαι, καὶ ἐπιπνέρεα κτερεῖσθαι
 πολλὰ μάλ', ὅσα ἔοικε, καὶ ἀνέρι μητίερα δύναι.

αὐτὰρ ἐπὶν δὴ ταῦτα τελευτήσῃς τε καὶ ἔρξης,
 φράζεσθαι δ' ἡπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ὅπως κεν μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τιῶσι
 κτείνῃς, ἢ ἐδόλω, ἢ ἄμφιδρόν· ὕδ' ἐτί σε χρὴ
 νηπιῶσ' ὀχέειν· ἐπεὶ ἔτι πηλίκος εἰσί.
 ἢ ἔκ' αἵεις ὄϊον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀδυσσεύς
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους· ἐπεὶ ἔκτανε παροφονῆα
 αἰγιάθον δολομήτιν, ὃς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα;
 καὶ σὺ φίλος, μάλα γὰρ σ' ὀρώω καλὸν τε, μέγαν τε,
 ἄλκιμος ἔσ', ἵνα τίς σε καὶ ὀλιγόνωτον εἴπῃ;
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα θοὴν κατελεύσομαι ἡδὴ,
 ἡδ' ἐτάρῃσι· οἳ περ με μάλ' ἀχαλῶσι μένοντες·
 σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων·

Τὴν δ' αὖ πηλὸς μάχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν δα-
 ξεῖν, ἦτοι καὶ ταῦτα φίλα φρονέων ἀγορεύεις,
 ὥς τε πατὴρ ὦ παιδί· καὶ ὕποτε λήσομαι αὐτῶν·
 αἰετὰ γὰρ νῆα ἐπίμεινον ἐπ' ἠρόμενός περ Ὀδυσῆος,
 ὅφρα λωπαυόμενός τε, τεταρπόμενός τε φίλον κῆρ,
 δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κίης χαίρων ἐνὶ θυμῷ,
 τιμῆν μάλα καλὴν, ὃ τοι κειμήλιον ἔσται
 ἐξ ἐμῶν· οἳ φίλοι, ξεῖνοι ξεῖνοισι δίδουσι·

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἡπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 μή μ' ἐτι νῆα κατέρυκε λιλαυόμενόν περ Ὀδυσῆος·
 δῶρον δ' ὅππῃ κέ μοι δύναι φίλον ἦτορ ἀνώγει,
 αὖθις ἀνδρ' ἠχομένῳ δόμεναι οἶκονδε φέρεσθαι,
 καὶ μάλα καλὸν ἔλῶν σοὶ δ' ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς·
 ἡ δ' αὖθρ' ὥς εἶπ' ὅσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ἄρ' νῆς δ' ὥς ἀνόπαια διέπτατο. τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ
 θῆκε μένος· καὶ θάρσος, ὅτ' ἐμνησέν τε ἐπαρδός,
 μάλλον ἔτ', ἢ τὸ πάροιθεν· ὅτε φρεσὶν ἦσι νοήσας,

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

θαμβήσιν κατὰ θυμὸν· οἷσατο γὰρ θεὸν εἶναι
 αὐτίκα δὲ μνηστῆρας ἐπώχετο ἰσθθεὸς φῶς,
 τοῖσι δ' αἰδοῖς αἶδε πρὶ κλυτὰς· οἱ δὲ σιωπῇ
 εἶα τ' ἀκρόσσεσθαι· οὐδ' ἀχαιῶν νόσον αἶδε
 λυγρὸν, ὃν ἐκ βροίης ἐπετείλατο παλλὰς Ἀθήνη·
 τὸ δ' ὕπρ' ὠθέει φρεσὶ σάωθετο θέωνιν αἰοιδῆν,
 κῆρυι ἐκφρίοιο περίφρων πηνελόπεια.
 κλισίῃσιν δ' ὕψιλιν κατεβήσατο οἷο δόμοιο
 ὅκ οἱ, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δὴ ἐπ' ἔποντο·
 ἡ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γαυαῖκῶν
 εἴη ῥα παρὰ σταθμὸν τέχεος πύκα ποιητοῖο,
 ἅντα παρειαῶν χομένη λιπαρὰ κρήδεμνα.
 ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἐκείτθε παρήτη·
 διακρύψασα δ' ἐπειτα προσηύδα θεῖον αἰοιδόν·
 φῆμί· πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελητήρια οἶδάμεν·
 ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τὰ τε κλείουσιν αἰοιδοί,
 τῶν ἐν γέσφιν αἶδε παρήμενος· οἱ δὲ σιωπῇ
 οἶνον πινόντων· ταύτης δ' ἀποπαύε' αἰοιδῆς
 λυγρῆς· ἢ τέ μοι αἰεὶ ἐλὶ σῆθεαι φίλον κῆρ
 τήρει· ἐπεῖ με μάλιστα καθεύκετο πένθος ἄλαστον.
 τοῖν γὰρ κεφαλὴν ποθέω μεμνημένη αἰεὶ
 ἀνδρός· τὸ κλέος οὐρὺ καθεύδα καὶ μέσον ἄργος.
 Τὴν δ' αὖτε Πηλεΐδης πεπνυμένος ἀντίον ἦν δα·
 μήτηρ ἐμὴ· τί τ' ἄρ' αὖ φθογέεις, ἔριηρον αἰοιδὸν
 τέρειν, ὅππῃ οἱ νόος ὄρνυται; ὅ νύ τ' αἰοιδοί
 αἰτιοῖσιν ἀπὸ πῶς ἴδ' αἴτιος, ὅς τε δίδωσιν
 ἀνδράσιν ἀφρησῆσιν, ὅπως ἐθέλουσιν ἐχέτω·
 πῶς δ' ἔνέμεσις, δαναῶν κακὸν οἶτον αἶδεειν·
 πῶς γὰρ αἰοιδὴν μάλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι,
 ὅτις ἀκρόνεται νεωτάτῃ ἀμφιπέληται.

οἱ δ'

σοί δ' ἐπιτολμάτω κραδίη καὶ θυμὸς ἀκνέειν·
 ἔγερ' ὁδυσσεὺς οἶος ἀπώλεσε νόστιμον ἡμάρ
 ἐνρσίη· πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι φῶτ' ἐβόλοντο·
 αἴψ' εἰς οἶκον ἵστα, τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε·
 ἴσονται ἡλακτέην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλανε,
 ἔργον ἐπείχεσθαι· μῦθος δ' ἄνδρασι μελήσει
 πᾶσι· μάλιστα δ' ἐμοί· τὲ γάρ κ' ἄρ' ἐς ἑὸν οἶκον
 ἢ καὶ θαμβήσασα, πάλιν οἶκονδε βεβήκει·
 παισὶ γὰρ μῦθος πεπνυμένον, ἐνθετο θυμῷ·
 οὗ δ' ὕπρ' ὠναβάστα σὺν ἀμριπόλοισι γυναιξί,
 κλαῖεν ἔπειτ' ὁδυσῆα φίλον πόσιν, ὅφρα οἱ ὕπνον
 ἡδύ, ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 μνηστῆρες δ' ὁμάρησαν ἀνὰ μέγαρον σκιδέντα·
 πάντες δ' ἤρῃσαντο, παραῖ λεχέεσσιν κλιθῆναι·
 τοῖσι δὲ πηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων·
 μνηστῆρες ἐμῆς μνηστῆρες ὑπέβιον ὕβριν ἔχοντες,
 καὶ ἄλλ' ὀδυρόμενοι τρῶμέμεθα· μὴ δὲ βοητῶς
 ἔστω· ἐπεὶ τόδ' ἐκλόν, ἀκνέμεν ὅτιν ἀσιδῶ
 τοιῶνδ', οἶος ὁδ' ἄβ' ἑοῖς ἐκαλίγχιος αὐδῆν·
 ἥωθεν δ' ἀγορήνδε καθεζώμεθα κιδόντες
 πάντες, ἵν' ὅ μιν μῦθον ἀπληγέως ἀποείπω
 ἐξιέναι μεγάρων· ἄλλας δ' ἀλεγάετε δαῖτας,
 ὅ μ' ἀκτῆματ' ἔδοντες ἀμφοτέρωθεν κατὰ οἶκον·
 εἰ δ' ὅ μιν δακρύει τόδε λωίτρον καὶ ἄμνηνον
 ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἱνὸς βίονον νήποιον δλέαιαι,
 κείρετ'· ἐγὼ δὲ θεὸς ἐπιβώτομαι αἰὲν ἔόντας,
 αἰκνέποθι ζῶσι παλίντια ἔργα γενέσθαι,
 νήποινοί κεν ἔπειτα, δόμων ἐντοσθεν ὀλίοθι·
 ὧς ἔφραθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ὁδ' ἐν χεῖλεσι φάοντες,
 πηλέμαχον θαύμαζον, ὁ θαρσαλέως ἀγόρευε.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

Τὸν δ' αὖτ' ἀντίνοος προσέφη λυπείθεος ἦδ'·
πλέμαχ', ἢ μάλα δὴ σε διδάσκησιν θεοὶ αὐτὰρ
ὑψαγόρην τ' ἐμμεναι, καὶ θαρσαλέως ἀγορεύειν·
μὴ σέ γ' ἐν ἀμφιάλῳ ἰθάκη βασιλῆα κρονίων
πρῆσειν· ὅτοι γενεὴ παρ' ὧτόν δ' ἐστιν.

Τὸν δ' αὖτ' πλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
ἀντίνο', εἴ περ μοι καὶ ἀγάσσαι ὅ, τί κεν εἴπω,
καὶ κεν τὰ τ' ἐθέλωμι διός γε διδόντος ᾄδειν·
ἢ φης τὸ το κακίστον ἐν ἀνθρώποισι τετύχθαι,
ὅ μιν γάρ τι κακὸν βασιλεύμεν· αἰφάτε δὲ δῖο
ἄφνειον πέλεται, καὶ τιμιέστερος αὐτός·
ἐμ' ἦτοι βασιλῆσθαι χαῖων εἰσὶ καὶ ἄλλοι
πολλοὶ, ἐν ἀμφιάλῳ ἰθάκῃ νέοι ἢ δὲ παλαιοί,
πάν κέν τις τόδ' ἐχέσιν, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς·
αὐτὰρ ἐγὼν, οἴκοιο ἀναξ ἔσομαι ἢ μετέροιο,
καὶ δμῶων· ὅς μοι ληΐσατο δῖος Ὀδυσσεύς.

Τὸν δ' αὖτ' ἀνρύμαχος πολύβη παῖς ἀντίον ἠΰδα·
πλέμαχ', ἦτοι ταῦτα θεῶν ἐν γένεσσι κεῖται·
ὅς τις ἀμφιάλῳ ἰθάκῃ βασιλεύσει ἀχαιῶν·
κτῆματα δ' αὐτὸς ἐχέσιν, καὶ δώμασιν οἷσιν ἀνάνοις·
μὴ γὰρ ὅ γ' ἔλθοι ἀνὴρ ὅς τις ἀέκοντα βίηφι
κτῆματ' ἀπορράσει, ἰθάκῃς ἐτι ναυεταώσης·
ἐμ' ἐθέλωσε φέρισε περὶ ξείνοιο ἔρεσθαι·
ὅππότεν ὅτος ἀνὴρ ποῖός δ' ἐξέσχεται εἶναι
γαῖης· πῦ δ' ἐνὶ νύσῃ γενεὴ καὶ πατρίδ' ἄρ' ἔρα·
ἦέτοι ἀγγελίην πατρὸς φέρει ἐρχομένοιο,
ἢ ἔδ' αὐτὸς χρεῖος ἐλθόμενος τόδ' ἰκέσθαι
οἷον ἀναΐξας ἄραρ οἷχεται ὅδ' ὕπνι μιν,
γνώμενοι· ὅ μιν γάρ τι κακὸν εἰς ὧπα ἐώησιν.

Τὸν δ' αὖτ' πλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
ἀνρύμαχ', ἦτοι

αὐρὸν μὰ χ' ἡ τοῖνοσσι ἀπώλετο πατρὸς ἐμοῖο,
 ὅτ' αὖ ἀγγελίης ἐτί πείθομαι εἴ ποθεν ἔλθοι,
 ὅτε θεοπρεπίης ἐμπάρομαι, ἥντινα μήτηρ
 εἴ μετάρων καλέσασα θεοπρόπον, ἐξερέηται.
 ξείνος δ' ὕτος ἐμὸς παρῴτος ἐκ τάρφ' ἔστι,
 μέντης ἀγχιάλιοιο δαῖδρονος δὴ χεῖται εἶναι
 ἵός. ἀτὰρ ταῖσι φιλιηρέτμοισιν ἀνάσσει.
 Ως φάτο πλέμαχος· φρεσὶ δ' ἀθανάτην θεὸν ἔγνω·
 οἷδ' εἰς ὄρχησιν τε καὶ ἰμερόεσσαν ἀοιδὴν
 ξεφάμενοι τέροντο, μένον δ' ἐπὶ ἔσπρον ἔλθειν.
 τοῖσι δὲ τρπομένοισι μέλας ἐπὶ ἔσπρος ἦλθε.
 δὴ τότε καμκείοντες ἔβαν οἶκόν δὲ ἔκστος.
 πλέμαχος δ' ὅθι οἰθάλαμος πρὶ καλλέος αὐλῆς
 ὑφίλος δέδμητο, πρὶ σκέπῳ ἐκὶ χόρῳ.
 εὐθ' ἐβη εἰς οὐνὴν, πολλὰ φρεσὶ μεμυρίζων.
 τῷ δ' ἄρ' αὖ μ' αἰθομένας δαῖδας φέρε κέδν' εἰδύας
 αὐρὸν κλεῖ· ὥπως θυγάτηρ πεσηνορίδαο,
 πῶς ποτὲ λαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν ἐοῖσιν
 προθήβην ἐτ' ἔσσαν· ἐκκοσάβοια δ' ἐδωκεν.
 ἴσα δέ μιν κεδνὴν ἀλόχω τίεν ἐν μετάροισιν,
 οὐνὴ δ' ἄποτ' ἐμικτο· χόλον δ' ἀλέεινε γυναικὸς.
 ἦ οἷα μ' αἰθομένας δαῖδας φέρε καὶ ἐμάλιστα
 δμωάων φιλέεσκε, καὶ ἐπρεθε τυτθὸν ἐόνθα.
 ὦϊξεν δὲ θυρὰς θαλάμῳ πύκνῃ ποιητοῖο.
 ἔξετο δ' ἐν λείκῳ, μαλακὸν δ' ἐκδανε χιτῶνα·
 καὶ τὸν κῆν γράης πυκνὴν κηδεὸς ἐμβαλε χερσίν.
 ἔκδον τὸν πύξασα, καὶ ἀσκήσασα χιτῶνα,
 πασάλλῳ ἐγκρεμάσασα παρὰ ρητοῖσι λέχεσι,
 βῆρ' ἰμεν ἐκ θαλάμοιο· οὐρὴν δ' ἐπέρυσσε κορῶνῃ
 δ' ἄρ' ὑρέη· ἐπὶ δὲ κληῖδ' ἐτάνασεν ἰμάντι.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἐνθ' ὅ γε παννύχιος κεκλυμένος οἶός αὖτις,
βύλασι φρεσὶν ἥσιν ὁδὸν, τὴν πέφρα δ' αἰθήνη.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Β. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΔΙΑΣ.

Υναγαγὼ ἐκκλησίαν πλεῖμαχος, παραγγέλλ
ἀφ' τοῖς μνηστῆρσιν ἐξίεναι τῆς οἰκίας τῆς ὁδὸς
σείως λαβὼν δὲ παρὰ μὲν ἄρκελιδος, τὰ πρὸς τὴν
ἀποδημίαν ἐπιτήδεια, παρὰ δὲ τῆς αἰθνήας ἱταίρους
τε καὶ ναῦν, εἰς πλὴν ἀνάγεται ἡλίου δαίμοντος.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Β. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΔΙΑΣ.

Βῆτ' ἀγορὴν ἔχει, ἥια γρηὶς πλὴν μετ' ἀθανάτων.

ἄλλος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
ῥορνυτ' ἄρ' ἐξ ἀνῆφιν ὁδυαῖος
φίλος ἦδ' ὅς,
εἴματα ἐσάμενος· πρὶ δὲ ξίφος
ὄξυ θέτ' ὤμῳ.

πολλὴ δ' οὖν κ' λιπαροῖσιν ἐδήσατο κατὰ πέδιλα.
βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο, θεῶν ἐκαλήγητος ἀντήν.
αἶψα δὲ κηρύκεσσι λιγυρθόγγοισι κέλευσε,
κηρύσσειν ἀγορὴν δὲ κερικομόωντας ἀχαιῶς.
οἱ μὲν ἐκήρυκον· τοὶ δ' ἡγείροντο μάλ' ὤκως.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἦν ῥθεν ὁμηγρέθε τ' ἐγένοντο,
βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν· παλάμη δ' ἔχε χαλκίον ἔχους,
ἐκ οἷος ἅμα τῷ γε δύνω καὶ δὲ ὄρσοι ἐποντο.
θεασαίην δ' ἄρα τῷ γε χάριν κατέχον αἰθήνη.

1. 155. 6.

Τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπὶ χόμενον θιάγτο.
 ἔζετο δ' ἐν παρὸς θάμῳ· εἴξαν δὲ γέροντες.
 τοῖσι δ' ἐπειθ' ἦρωσ ἀγυῖπιος ἦρχ' ἀγορεύειν.
 ὅς δ' ἠγέρχ' κυρὸς ἔην, καὶ μυρία ἦδη.
 καὶ γὰρ τὸ φίλος ἦδ' ἀμ' ἀντιθέω ὀδυσῆι.
 ἴλιον εἰς εὐπῶλον ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν,
 ἀντίφωσ ἀχιμητῆς· τὸν δ' ἄγχιος ἔκτανε κύκλω.
 ἐκπῆι γλαυρῷ, πύματον δ' ὠπλίσατο δόρπον.
 πρῆς δὲ οἱ ἄλλοι ἔσαν· καὶ ὁ μὲν μνηστῆρσιν ὁμίλει
 ἀνείωμος· δύο δ' αἰὲν ἔχον παρ' ὠία ἔργα.
 αἳ δ' ὡς τὸ λήθετ' ὀδυρόμενος καὶ ἀχούων.
 τοῖς ὅγε δακρυχέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

Κέκλυτε δὴ νῆαυ μὲν ἰθακήσιοι ὅ, πικρὴν εἶπω.
 ὅδ' ἐποθ' ἡμετέρῃ ἀγορῇ γένετ'· ἔτε θόωκος,
 ἔξ' ὀδυσσεὺς δῖος ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶ.
 νῆα δὲ τίς ὧδ' ἠγέρει, τίνα χρεὼ τόσον ἵκη;
 ἢ νέων ἀνδρῶν, ἢ οἱ προγενέστεροί εἰσιν,
 ἢ ἐτιν' ἀγγελίην θρατὲ ἔκλυεν ἐρχομένοισι,
 ἢν χ' ἡμῖν σάφα εἴποι ὅτε πρότρός γε πύθοιτο,
 ἢ ἐτι δῆμιον ἄλλο πιφαύσκειται· ἢ δ' ἀγορεύει.
 ἰθάλός μοι δοκεῖ εἶναι· ὀνήμενος· εἴθε οἱ αὐτῷ,
 ἴδε ἀγαθὸν τελέσειεν, ὅ, τι φρεσὶ ὅσι μιν οἰεῖται.

Ωσφάτο· χαῖρε δὲ φῆμ' ὀδυσεὺς φίλος ἦδ' ὅς.
 ὅδ' ἄρετι δὴν ἦτο, μενοίνησεν δ' ἀγορεύειν.
 σῆ δὲ μέσῃ ἀγορῇ· σκηπτρον δὲ οἱ ἐμβαλε χειρὶ,
 κῆρυξ πεισίνωρ πεπνυμένα μῆδεα εἰδώς.
 πρῶτον· ἔπειτα γέροντα καθεπτόμενος προσέειπε·

Ω γέρον· ὅχ' ἐχθρὸς ἀνὴρ· τάχα δ' εἴσεαι αὐτὸς
 ὅς λαὸν ἠγέρει· μάλιστα δὲ μ' ἄλλος ἰκάνει.
 ἔτετιν' ἀγγελίην θρατὲ ἔκλυον ἐρχομένοισι,

Ο ΔΥΣΣΕΙΛΑΣ

ἦν χ' ὅ μιν σάρκα εἶπω ὅτε πρότ' ὅς γε πυθόμην,
 ὅτε τι δῆμιον ἄλλο πιφάσσομαι ἢ δ' ἀγορεύω,
 αἷ' ἐμὸν αὐτὸ χρεῖος· ὅ μοι κεκὼν ἐμπεσεν οἴκῳ
 δοῖα· τὸ μὲν πατέρ' ἐσθλὸν ἀπώλεσα, ὃς ποτ' ἐν ὕμνῳ
 τοῖς δαῖνι βασιλᾷ· πατήρ δ' ὥς ἦ πρὶος ἦεν.
 νῦν δ' αὖ καὶ πολὺ μείζον· ὃ δὴ τάχα οἶκον ἄπαρτα
 πάγχυ διαρράσσει· βίον δ' αἰτ' ἀμπεσεν ὀλέα.
 μητέρι μοι μνηστῆρ' ἐπέχραον, ἣν ἐβέλυσεν,
 τῶν ἀνδρῶν φίλοι ἦσαν· οἳ ἐνθάδ' ἐχέουσιν ἀριστοί.
 οἳ παρὸς ἑοῦ οἶκον ἀπερρίγασιν νέεσθαι
 ἰκερίν· ὥς ἡ αὐτὸς ἐδνώσατο θυγάτρα·
 δοῖν δ' ὅ μιν ἐθέλοι· καὶ οἳ κε χαρισμένος ἐλθοι·
 οἳ δ' εἰς ἡμέτρον πωλούμενοι ἡματὰ πάντα·
 βῆς ἰβάνοντες καὶ οἷς, καὶ πίωνας αἶγας
 εἰλαπινάζουσιν· πίνουσί τε αἶθοπα οἶνον
 μαφιδίως· τὰ δὲ πολλὰ κετάνεται· ὃ γὰρ ἐπ' ἀνὴρ
 ὅς οἱ δυνάσθε' ἐσκεν ὄρνιν ἀπὸ οἴκου ἀμαῖαι·
 ἡμεῖς δ' ἄνύ τι τοιοῖοι ἀμυνέμεν, ἢ καὶ εἴπειτα.
 λαυγαλέοι τ' ἐσοῦμεθα, καὶ ὃ δὴ δαηκὸς ἀλκήν·
 ἢ τ' ἀν' ἀμυνέμεν, εἰ μοι δαῖμα μίσγει παρήη.
 ὃ γὰρ ἐτ' ἀν' ἡμετέρε' ἔργα τετάρχαται· ὃ δ' ἐτι κελεύων
 οἶκός ἐμός· δόλωλε· νεμεσῆσθε καὶ αὐτοί.
 ἄλλος ἀδέσθιτε πρὶ κτίωνας ἀνθρώπους,
 οἳ πρὶν αἰτάνεσθαι θεῶν δ' ὕποδείσατε μῆνιν·
 μή τι μετασρέψωσιν ἀγαυάμενοι καὶ ἔργα·
 λίγισμαι, ἢ μὲν ζηνὸς ὀλυμπίου ἢ δὲ θεμιστος·
 ἢ τ' ἀνδρῶν ἀγορᾶς ἢ μὲν λυαί, ἢ δὲ κεθίζει·
 χεῖρα φίλοι καὶ μὲν οἶον ἐάσατε πένθει λυγρῷ
 τείρεσθαι· εἰ μή τις πατήρ ἐμός ἐσθλὸς ὀδυσαῖτο·
 δυσμενέων καὶ ἐρεξεν ἐν μνήμῃ δαδ' ἀχαιῶς.

τῶν

τῶν μ' ἀποτίννυμενοι καὶ ῥέξεται δυσμενέοντες
 τοῦτους ὀφθαλμοῖς· ἐμοὶ δὲ κε κέρδιον εἴη
 ὑμέας ἐσθίμεναι κειμήλιά τε, πρόβασίν τε,
 εἴ χ' ὑμεῖς γε φάγοιτε τάχ' ἂν ποτε, καὶ τίσις εἴη
 τόφρα γὰρ ἂν κατὰ ἄστυ ποτίπῃν αἰμεθα μύθῳ·
 χρήματ' ἀπατίζοντες ἕως κ' ἀπὸ πάντα δοβείη·
 νῦν δέ μοι ἀπρήκτους ὀδυνάσας ἐμβάλλετε θυμῶν·
 Ω σφατο χωόμενος· ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαῖαν·
 δακρυῖ' ἀναπρήσας· οἶκτος δ' ἔλεαδὸν ἅπαντα·
 ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν· ὃ δέ τις ἔτλη
 πηλέμαχον μύθοισιν ἀμείψασθαι χαλεποῖσιν·
 ἀντίνοος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 Τηλέμαχ' ὕψατόρ τι μένος ἄχχετε, πόϊον εἶπες
 ἡμέας ἀχαιῶν· ἐθέλεις δέ κε μῶμον ἀναΐσαι·
 σοὶ δ' ὅτι μνηστῆρ' ἀχαιῶν αἰτίοι εἰσιν
 αἰὲν φίλη μήτηρ, ἥ τοι πρὶ κέρδεα οἶδεν·
 ἦ δὲ γὰρ τρίτον ἔστιν ἔτος· τάχα δ' εἴσι τέταρτον·
 ἐξ ὃ ἀτρεμβέθυμόν ἐνὶ στήθεσιν ἀχαιῶν·
 πάντας μὲν ῥ' ἔλπε καὶ ὑπὶ χεῖρα ἀνδρῶν ἐκείνων·
 ἀγγελίαν προΐεσσα· νόος δὲ οἱ ἄλλα μενεεινᾷ·
 ἦ δὲ δόλον ἦν δ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μὲ μῆριζεν
 σισαμένη μέγαν ἰσὺν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινε·
 λεπτὸν, καὶ πρίμερον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπεν·
 κῆροι ἐμοὶ μνηστῆρ' ἐπεὶ θάνατος ὀδυνάει·
 μίμνεντ' ἐπὶ γόμοι κ' ἐμὸν γάμον εἰσόκε φάρος
 ἐκτελέσω, μή μοι μεταμῶλια νήματ' ὀλίγα
 κλέρτη, ἥρωϊ ταρβήϊον εἰς ὅτε κέν μιν·
 μοῖρ' ὅλῃ καθέλῃσι τανυλεχέος θανάτοιο·
 μή τις μὴ κατὰ δῆμον ἀχαιῶν νεμεσήσῃ·
 ἀλὲν ἄτ' ὅσπερ κῆται, πολλὰ κτεατῖσας·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

Ως ἔφαθ' ἡμῖν δ' αὖτε πεπείθεο θυμὸς ἀνὴρ ὦρ.
 ἐνθα καὶ ἡματὶν μὲν ὑφαίνεσκε μέγαν ἵσον.
 νύκτας δ' ἀμύεσκεν ἐπὴν δαΐδαο παραθείτο.
 ὥς φρεσὶν κῶν ἔλινθε δούλῳ, καὶ ἐπείθεν ἀχαιῶς.
 οἷον ὅτε τέφρατον ἦλθεν ἔπος. καὶ ἐπ' ἡλυθον ὦραι,
 καὶ τότε δὴ τις εἴπε γλαυκῶν, ἡ σάρα ἦδ' ἡ.
 καὶ τὴν γ' ἀμύεσαν ἐφάρομεν ἀγλαὸν ἵσον.
 ὥς τ' κῶν ἐξετέλεσε, καὶ ἔκ' ἐθέλουσ' ὑπ' ἀνάγκῃς.
 σοὶ δ' ὦδε μνηστῆρες ὑποκρίνονται, ἵν' εἰδῇς.
 αὐτὸς σὺ θυμῷ· εἰδῶσι δὲ πάντες ἀχαιοί.
 μητέρα σὴν ἀπὸ πέμφοι· ἄνωχθι δέ μιν γαμίζουσι
 τῷ, ὅτε ὦτε πατὴρ κέλεται, καὶ ἀνδάνει αὐτῇ.
 εἰδ' ἔτ' ἀνίσσει γε πολὺν χρόνον ἦας ἀχαιῶν,
 τὰ φρονέουσ' ἀνὰ θυμὸν, αἳ οἱ πριδῶκεν ἀθήνη
 ἔργα τ' ἐπίτασθαι πρὶς Κηλλέα, καὶ φρένας ἐσθλὰς,
 κέρδεά δ' οἱ ὕπῳ τὴν ἀνέομεν ὑδὲ παλαιῶν
 τάων· ἀέ παρος ἦσαν εὖ πλοκαμίδος ἀχαιῶ.
 τυρώτ', ἀλκμήνῃ τε, εὖ πλόκαμός τε μυκῆνῃ.
 τάων ὅστις ὁμοῖα νοήματα πινελοπέη.
 ἦδ' ἡ· ἀτὰρ μὲν τὸτο γ' ἐκαίσιμον ἔκ' ἐλόνσιν.
 κῶρα γὰρ οὐκ οὐκ βίον τε τεόν, καὶ κτήματ' ἐδόντα,
 ὅφρα κε μείνῃ τῶν ἐχὼ νόον· ὃν τινὰ οἶκόν
 ἐν εἶθεσι τίθει θεοί· μέγα μὲν κλέος αὐτῇ
 ποιεῖτ'· αὐτὰρ σοί γε, ποσὴν πολέος βιότοιο.
 ἡμεῖς δ' ὅτ' ἐπὶ ἔργα παρος ἴμεν, ὅτε πῃ ἄλλῃ,
 πρὶν γ' αὐτὸν γήμασθαι ἀχαιῶν ὧν ἐθέλουσιν.
 Τὸν δ' αὖτε λέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν δα
 αἰτίνον· ὅπως ἔστι δόμων αἰεσσάντων αἰῶται.
 ἡμ' ἐτεχ' ἡμ' ἐθρεφε· πατὴρ δ' ἐμὸς ἄλλοθι γαῖης
 ζῶει· ὃ γ' ἡ τέδνηκε· καὶ μὲν δέ με πολλὰ ἀποτίνειν

ἰκέρϊω, αἶν' αὐτὸς ἐγὼν ἀπὸ μητέρᾳ πέμψω.
 ἐκ γὰρ τὸ πατρὸς κῆκ' εἰσομαι· ἄλλα δὲ δαίμων
 δώσει· ἐπεὶ μήτηρ συγρᾶς ὀρήσεται ἑριννύς,
 οἶκόν ἄπρ' ἔχομένη· νέμεις δὲ μοι ἐξ ἀνθρώπων
 ἔαυται· ὥς ἔτ' ἐγὼ ποτὲ μῦθον ἐπίψω.
 ὕμειρος δ' ἐπ' ἔτι θυμὸς νέμεισι ζέται αὐτῶν,
 ἔξϊτέ μοι μεγάρων· ἄλλας δ' ἀλεγεινέτε δαῖτας·
 ἦ μά κτήματ' ἐδοντ' ὅς, ἀμειβόμενοι κῆκ' αὖ οἶκόν·
 εἰ δ' ὕμιν δοκέῃ τόδ' ἐλπίτ' ἔστι κῆκ' ἄμεινον
 ἐμμεναι ἀνδρὸς ἐνὸς βίοντον νῆποιον ὀλέσαι,
 κείρετ'· ἐγὼ δὲ θεὸς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας·
 αἶνε ποτὶ ζῆδ' ὥσι παλίντιτα ἔρ' αὖ γένεσθαι,
 νῆποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἐντοσθιν ὀλοισθε·
 Σ' ὅς φασι πλέμαχος· τῷ δ' αἰετὴν ἀνρύσσει ζῆδ'
 ὕψ' ὅθεν ἐκ κορυφῆς ὄρεος προέηκε πέτεσθαι·
 τῷ δ' ἔως μὲν ῥ' ἐπέτονον μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο,
 πλησίω δ' ἐμῇλοισι τίτανον μένω πτερύγεσσιν·
 ἐμ' ὅτε δὴ μέσσην ἀγορὴν πολὺν ἔμην ἰκέσθην,
 ἐνθ' ἐπιδίνηθέντες, τινὰ ξάσθην πῖρ' αὖ πολλὰ,
 ὅς δ' ἰδέσθην πάντων κεφαλὰς· ὅσωντο δ' ὀλεθρον·
 δροφάμενόν δ' ὀνύχεσσιν ἀμφὶ τε δειράς,
 δεξιῶν ἥϊ' ἔσαν· διὰ τ' οἰκίαν κῆκ' πόλιν αὐτῶν·
 θάμβυσαν δ' ὄρνιθας ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν·
 ὥρμηναν δ' ἀνὰ θυμὸν, ἄπρ' ἐτελέεσθαι ἐμειλλον·
 Ἰ' οἷσι δὲ κῆκ' μετέειπε γέρον ἦρως ἀλιθέρης
 μαστορίδης δ' γὰρ οἷος ὁ μηλικίην ἐκέκυσσεν,
 ὄρνιθας γνῶναι κῆκ' ἐναΐσιμα μυθήσασθαι·
 ὅσφιν ἐϋφροτέων ἀγορήσατο κῆκ' μετέειπε,
 κέκλυτε δὴ νῦν μοῦ ἰθακήσιοι ὅ, πῆκεν εἴπω·
 μνηστῆροισιν δὲ μάλιστα πιφραυσθόμενος τάδε εἶρω·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

τοῖσι γὰρ μέγα πῆμα κυλίνδεται· ὃ γὰρ ὁδυσσεὺς
 δὴν ἀπ' ἀνθεφίων ὧν ἔσεται· ἀλλὰ πρὶν ἤδη.
 ἐγγὺς ἐὼν, τοῖς δεσποφύοντι καὶ κῆρα φυτεύει.
 πάντεσιν· πολλοῖσι δὲ καὶ ἄλλοισι· κακὸν ἔσται.
 οἱ νεμόμεθα· ἰθάκην αὐδέειλον· ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 φραζώμεθα ὥς κεν καταπαύσομεν, ἢ δὲ καὶ αὐτοῖς
 πανέσθων· καὶ γὰρ σφιν ἄφαρ τόδε λωτὸν ἔστιν.
 ὃ γὰρ ἀπείρητος, μαντεύσομαι· αἶψά μιν εἰδώς.
 καὶ γὰρ ἐκείνῳ φημι τελευτηθῆναι ἅπαντα
 ὥς οἱ, ἐμυθέομην ὅτε ἱλίον εἰσανέβαινον
 ὄρνετο· μετὰ δὲ σφιν ἔβη πολὺ μῆτις ὁδυσσεύς.
 φῆνεν καὶ πολλὰ παθόντι ὁλέσαντι ἀπὸ πάντας ἑταῖ-
 ἄνων σπονδὰς ἐκ κοῦρ' ἐνιαυτοῦ (ρυσ,
 οἴκαδ' ἐλάνσασθαι· τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
Τὸν δ' αὖτ' ἀνὴρ ῥύμαχος πολύβρυχ' ἀντίον ἦν δα-
 ῶ γέρον· εἰ δ' ἀγένην μαντεύεο σοῖσι τέκεσιν
 οἴκαδ' ἰών· μή πρὶν τὴν κακὸν πάχυσιν ὀπίσσω.
 ταῦτα δ' ἐγὼ σέο πολλὸν ἀμείνων μαντεύεσθαι.
 ὄρνισθ' ὅτε πολλοὶ ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο
 φοιτῶσ'· ὃ δὲ τε πάντ' ἐν αἰσί μοι· αὐτὰρ ὁδυσσεὺς
 ὤλετο τῆλ', ὥς καὶ οὐ καταρθίσθαι σὺν ἐκείνῳ
 ὠφελθῆ· ὃν αἶψά τοι ἀναπροπέων ἀγόρευε.
 ὃ δέ κεν πλεῖμα χονεχολωμένον ὥδ' ἀνιείη.
 σὺ οἴκῳ δῶρον ποτιδέεμενος αἶε πόρῃσιν.
 αἶψ' ἔκτοι ἐρέω ῥ' ὅδε καὶ τελεσμένον ἔσται.
 αἶε νεώτερον ἄνδρα παλαιότερον πολλὰ τε εἰδώς.
 παρθένος ἐπέεσιν ἐποτρυνῶς χαλεπαίνων.
 αὐτῷ μὲν οἱ πρῶτον ἀνιηρέτερον ἔσται.
 πρῆξαι δ' ἐμπίης· ὅτι διαυήσεαι εἴνεκα τῶν δέ.
 σοὶ δὲ γέρον θωὴν ἐπιθήσομεν ἣν κ' ἐνὶ θυμῷ

τῶν ἀχάλλης χαλεπὸν δ' ἐτίεσται ἀλγος·
 πλεμάχῳ δ' ὦν πᾶσιν ἐγὼν ὑπὸ νόσσοις αὐτῶν
 μητέρᾳ, ἣν δὲ πατρὸς ἀνωγέτω ἀπνέεσθαι·
 οἱ δὲ γάμον τλῆξουσιν καὶ ὄρταν ἔνυσιν ἔειδνα
 πολλὰ μάλ', ὅσα ἐοικεφίλης ἐπὶ παιδὸς ἔπεισται·
 ὃ γὰρ πρὶν παύσασθαι ὅτομαι ἦσ' ἀχαιῶν
 μνηστῶς ἀνταλέης, ἐπεὶ ὅτινα δειδίμεν ἔμψης,
 ἥ τ' οὖν πλεμάχον μάλα πρὸ πλῦμυθον ἔόντα·
 ὅτε θεοπροπίης ἐμπαλόμεθ', ἣν σὺ γράει
 μύθεαι ἀφ' αὐτῶν, ἀπεχθάνεαι δ' ἐτι μᾶλλον·
 γνήματα δ' αὐτὲ κακῶς βεβρώσεται, ὃ δὲ πρὶ ἴσῃ
 ἔσεται· ὄφρα κεν ἦγε διαρίβῃσιν ἀχαιῶς
 ὃν γάμον· ἡμεῖς δ' αὖ πρὶ δέγμενοι ἡμάτα πάντα
 εἴνεκα τῆς ἀρετῆς ἐριδόμεν· ὃ δὲ μετ' ἄλλῃ
 ἐρχόμεθ' ὅς ἐπεικὲς ὁπυμένεσθιν ἐκείῃ·
 Ἴ δὲ δ' αὖ πλεμάχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν δα·
 αὐρὸν μάλ', ὃ δὲ καὶ ἄλλοι ὅσοι μνηστῆρες ἀγασσάμενοι
 ταῦτα μὲν ὃ γὰρ ὅς ἐτιλίωσμαι· ὃ δ' ἀγορεύω·
 ἦ δὲ γὰρ τὰ γ' ἴσασιν θεοὶ, καὶ πάντες ἀχαιοί·
 αἴ μ' ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ εἴησ' ἑτάρεος·
 οἱ κέ μοι ἐνθα καὶ ἐνθα διαπρήσωσι κέλευθον·
 εἴμι γὰρ ὅτε σπάρπην τε καὶ ὅτε πύλον ἡμαθόοντα,
 νόσον παύσομενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο·
 ἦν τις μοι εἴησι βροτῶν, ὃ δ' ἀνὰ κνήσω
 ἐκ δίδος, ἥ τε μάλιστα φέρῃ κλέος ἀνθρώποισι,
 εἴ μὲν κεν πατρὸς βίοντον, καὶ νόσον ἀκνήσω·
 ἥ τ' ἀνὰ φυχόμενός πρὸ ἐτι τλαίην ἐνιαυτῶν·
 εἴ δ' ἐκε τεθνηῶτος ἀκνήσω μήδε' ἐόντος·
 νοσήσας δ' ἡπύστα φίλην δὲ πατρίδα γαῖαν
 σῆμα κτεοὶ χαίω· καὶ ἐπιπνέρεα κτρεῖεω·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

πολλὰ μάλ' ὅσα ἔοικε, καὶ ἄνερὶ μητέρα δῶσ' ὦ
 ἦτοί ὄγ' ὥς εἰπὼν κατὰ ῥέεζετο, τοῖσι δ' ἄνεσ' αἰ
 μέντωρ ὃς ῥ' Ὀδυσῆος ἄμύμονος ἦεν ἑταῖρος·
 καὶ οἱ ἰὼν ἐν νηυσὶν ἐπέρεπεν οἶνον ἅπαντα.
 πείθεσθαι τε γέροντι, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσειν
 ὄσφιν σὺ φρονέων ἀγορήσασθαι καὶ μετέειπεν·
 κέκλυτε δὴ νῦν μὲν ἰθακῆσιοι ὃ, ἦϊκεν εἰπὼ.
 μή τις ἔτι πρῶρων ἀγανὸς καὶ ἦπιος ἔτω.
 σκιπτήχος βασιλεύς· μὴ δὲ φρεσὶν ἄσιμα εἰδῶς·
 αἴ μ' αἰεὶ χαλεπὸς τ' εἴη, καὶ αἴσυλα ῥέζοι.
 ὥς ὅ τις μέμνηται Ὀδυσῆος θείοιο
 λαῶν ὅσιν ἀναεὺς πατήρ δ' ὥς ἦπιος ἦεν·
 αἴ μ' ἦτοί μνηστῆρας ἀγένορας ὅτι μεγάροισιν
 ἔρδειν ἔργα βίαια καὶ κοῖραν φέρειν νόοιο.
 σφῶς γὰρ παρθέμενοι κεφαλὰς κατέδυσσι βιάεως·
 οἶνον Ὀδυσῆος τὸν δ' ὅκ' ἔτι φασὶ νέεσθαι.
 νῦν δ' ἄλλω δῆμῳ νεμεσίζωμα· οἶον ἅπαντ' ὅς
 ἦν ἀνέω· ἀτὰρ ὅτι καὶ παρθέμενοι ἐπέεσσιν,
 παύρας μνηστῆρας κατ' ἔρκετε πολλοὶ ἐόντες.
 Ἴδὼν δ' αὖτις ἠνορίδης λειώφριτος ἀντίον ἦν δα·
 μέντωρ ἀταρτηρέ· φρένας ἡλὲ· πόϊον εἴη περ,
 ἡμέας δ' ὅβριον κατὰ παυέμεν· ὀφθαλμὸν δὲ
 ἀνδράσι καὶ πλεόνεσσιν μαχίσσασθαι πρὶ δαυτῷ.
 εἴ περ γάρ κ' Ὀδυσσεὺς ἰθακῆσιος αὐτὸς ἐπελθὼν
 δαίνομενός κατὰ δῶμα ἐὼν μνηστῆρας ἀγανὸς
 ἐξελάσσει μεγάροιο μενοινῆσ' ἐπὶ θυμῷ,
 ὅκ' ἐν οἷ κεχαίροιτο γαυρὴ μάλα πρὸ χατέσσας
 ἐλθόντ'· ἀμείβεσθαι αὐτὰς ἀφ' ἑκά ποτ' ἔμεν ἐπίπτοι,
 εἴ πλεόνεσσιν μάχοιτο· σὺ δ' ὅκ' ἐκτὰ μοῖραν εἴη περ.
 αἴ μ' ἄγε, λαοὶ μὲν σκιδνασθ' ἐπὶ ἔργα ἑκείνη.

τῷ τῷ δ' ὀφθαλμοῖς μέντωρ ὁδὸν ἢ δ' ἀλιβεῖρσιν
 οἷ τε οἱ ἐξ ἄρχης, παρῶ τοι εἰσὶν ἐταῖροι·
 οἷ δ' ὅτ' κτλ. διδοὶ καὶ κηθόμενος, ἀγγελιάων
 πύσεται εἰν ἰθάκη, τελέει δ' ὁδὸν ὅποτε ταῦτ' ἔστι·
 Ω' δ' ἄρ' ἐφώνησεν· λύσειτο δ' ἀγορὴν αἰφίρην·
 οἱ μὲν ἄρ' ἐσκήδναντο ἐκ πρὸς δώμαθ' ἑκάστος·
 μνηστῆρες δ' ἀνὰ δώματ' ἴσαν θεῖς Ὀδυσῆος·
 πλέμαχος δ' ἀπάνευθεν ἰὼν ἐπὶ θῖνα θαλάμῳ,
 χεῖρας νιφάμενος πολιῆς ἁλὸς ἀνχετ' ἀθήνη·
 κλυθὶ μοι δὲ χθιζὸς θεὸς ἦλυθες ἡμέτρον δῶ,
 καὶ μὲν νηὶ κέλυσας ἐπ' ἠΐθερ' ἰδέα πόντον,
 νόστον πρὸς μένον πατρὸς δὴν οἰχομένοιο
 ἔρχεσθαι· τὰ δὲ πάντα διατρίβουσιν ἀχαιοὶ·
 μνηστῆρες δὲ μάλιτα κακῶς ὑπὲρ νῆρεοντες·
 Ω' δ' ἔφατ' ἀνχομένος· χεῖρόθεν δὲ οἱ ἦλθεν ἀθήνη
 μέντορι εἰδομένη, ἣ λυγρὸν δέμας, ἣ δὲ καὶ αὐδὴν,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπειτ' ἠΐθ' ἔντα προσηύδα·
 Τηλέμαχ'· ὅδ' ὀπίθεν κακὸς ἔαται ὅδ' ἀννοήμων,
 εἰδήτοισι σὺ πατρὸς ἐκείνα κταί μένος ἡὔ·
 οἷος ἐκείνος ἔην, τελέσαι ἔργον τε ἔπος τε,
 ὅτ' οἱ ἐπεθ' ἀλίη ὁδὸς ἔαται· ὅδ' ἀτέλεστος·
 εἰ δ' ὅτ' ἐκείνῳ γ' ἐαὶ γόνος καὶ πηνελοπείης,
 ὅς τ' ἐπεταῖ ὅλπα τελευτήσῃν ἀμενοινῶς·
 παῦροι γάρ τοι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πέλοντα,
 οἱ πλέοντες κακίης, παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους·
 οἷ δ' ἐπεὶ ὅδ' ὀπίθεν κακὸς ἔαται ὅδ' ἀννοήμων·
 ὅδ' ἴσῃ πάχῳ γε μή τις Ὀδυσῆος προλέλοιπεν,
 ἐλπωρή τοι ἔπειτα τελευτήσῃ τὰδε ἔργα·
 τῷ νῦν μνηστῆρων μὲν ἔα βυλὴν τε νόστον τε,
 ἀφραδέων· ἐπεὶ ὅτι νοήμονες ὅδ' ἐδὲ δίκαιοι·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ὅ δ' ἐτιῖσασιν θάνατον κῆρ κῆρα μέλαιναν
 ὅς δ' ἡ σφιν χεδόν ἐστιν ἐπ' ἡματι πάντας ὀλέσσει·
 σοὶ δ' ὁδὸς ἔκ ἐτι διηρὸν ἀπέσεται ἢν σὺ μενοινῶς·
 τοῖος γάρ τοι ἑταῖρος ἐγὼ παρ' ὧτ' ὅς εἰμι·
 ὅς τοι νῆα θοὴν τελέω κῆρ ἅμ' ἐφομαι αὐτός·
 οἷμά σὺ μὲν πρὸς δῶματ' ἐὼν, μνηστῆρσιν ὁμίλει·
 ἔπλαιοντ' ἡῖα κῆρ ἄλγεσιν ἄρσον ἅπαντα
 οἶνον ἐν ἄμφοραῖσι· κῆρ ἄλφιστα μυελὸν ἀνδρῶν·
 δέσμασιν ἐν πυκνοῖσιν ἐγὼ δ' ἀνὰ δῆμον ἐτέρως
 αἰετ' ἐβελοντῆρας συλλέξομαι· εἰσὶ δὲ νῆες
 πολλαὶ ἐν ἁμριάλῳ θάκῃ νέαι, ἡ δὲ παλαιά·
 τάων μὲν τοι ἐγὼν ἐπιόφομαι ἢ τις θοῖση·
 ὣς δ' ἐροπλίσαντες ἐνήσομεν αὔρε' ἰόντων·
 ὅς ἐφατ' Ἀθηναίη κῆρ ῥηϊδός· ὅδ' ἄρ' ἐτι δὴν
 Πηλέμαχος παρέμιμνεν, ἐπεὶ θεῶν κλυεν αὐδῆν,
 βῆ δ' ἰμεναί πρὸς δῶμα φίλον τετιμῆνος ἦτορ·
 αὔρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγῆνορας ἐν μεγάροισιν
 αἶψα ἀνιεμένους· σιόλους θ' αὔοντας ἐν αὐλῇ·
 ἀντίνοος δ' ἰθὺς γελάσας κῆρ Πηλεμάχοιο,
 ἐντ' ἄρα σὶ φῦ χειρὶ· ἐπεὶ ἐφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 Πηλέμαχ' ὕφατόρ ῃ μένος ἄχετε, μήτε τοι ἄλλο
 ἐν σῆθεσι κῆρ μὲν μελέτω ἔργον τε ἔπος τε·
 οἷμά μάλ' ἐσθιέμεν, κῆρ πινέμεν ὥς τ' ἴαρος πρ·
 ταῦτα δέ τι μάλα πάντα τελευτήσουσιν Ἀχαιοί·
 σῆα, κῆρ ἐξ αἵτης ἐρέσας, ἵνα θάλασσ' ἵκηαι
 εἰς πύλον ἠγαθέην, μετ' ἀγαυὸν παρὸς Ἀχέην·
 ἴδ' ὅν δ' αὖ Πηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν δα·
 ἀντίνο' ἢ πῶς ἐστὶν ὕπερβόλοισι μεθ' ὅμιν·
 δαίνυσθαι τ' ἀέκοντα· κῆρ ἀνδραίνεσθαι ἑκκλον·
 ὅς χ' ἄλλος ὥς τ' ἴαρος εἶναι ἐκείρετε πολλὰ κῆρ ἑσθλα·

κτήματα μὲν μνηστῆρες. ἐγὼ δ' ἔτι νῆπιος ἦα.
 νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας εἰμι, καὶ ἄλλων μῦθον ἀκῶν.
 πτωθάνομαι. καὶ δὴ μοι ἀέξεται ἐνδοθι θυμός.
 περήσω ὥς ἡ ὑμμι κακὸς ἐπὶ κῆρας ἰήλω.
 ἢ πύλον δ' ἐλθὼν, ἢ αὐτὰ τῷ δ' ἐνὶ δῆμῳ.
 εἴμι μὲν ὅδ' ἀλίη δὲ δὲ ἀεταί, ἢν ἀγορεύω
 εἴμπορος. ὃ γὰρ νηὶς ἐπὶ βόλος οὐδ' ἐρετάων
 γίγνομαι. ὥς νῦν περ ὑμμιν εἴσατο κέρδιον εἶναι.
 ἢ ῥα καὶ ἐν χεῖρὲς χεῖρα σπάσεν ἀντινόοιο
 ῥεῖα μνηστῆρες δὲ δόμον κατὰ δαῖτα πένοντο.
 οἱ δ' ἐπελώβανον, καὶ ἐκερτόμενον ἐπέειπιν.
 ὥς τε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορέοντων.
 ἢ μάλα πλέμαχος φόνον ἡμῖν μεβριρίζῃ.
 ἢ τινὰς ἐκ πύλας ἄξει ἀμειψόμενος ἡμαθιόντος,
 ἢ ὄγε καὶ σπάρτηθεν. ἐπεὶ νῦν περ ἵεται αἰνῶς.
 ἢ, καὶ εἰς ἐφύρην ἐθέλῃ πύραν ἄρῃαν
 ἐλθεῖν. ὅφρ' ἐνθεν θυμοθόρα φάρμακα ἐείκη.
 ἐν δὲ βάλῃ κρητῆρε, καὶ ἡμέας πάντας ὀλέσῃ.
 ἄλλος δ' αὖτ' εἴπεσκε νέων ὑπερηνορέοντων.
 τίς δ' οἶδ', εἴ κε καὶ αὐτὸς ἰὼν κοίλῃς ἐπὶ νηὶς
 τῆλε φίλων ἀπόλῃται, ἀλώμενος ὥς περ ὀδυαδὴ.
 ὃ τῷ κεν καὶ μᾶλλον ὀφέλλῃεν πόνον. ἄμμι.
 κτήματα γάρ κε πάντα δασαέμεθα. οἰκία δ' αὖτε.
 τούτῃ μιτέρῃ δοῖμεν ἔχην. ἢ δ' ὅς τις ὀπίοι.
 Ως φάν' ὃ δ' ὑφόροπον θάλαμον κατεβῆσατο πατρὸς
 εὐρώ, ὅθι νηὶς χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἐκῆτο.
 εἰσὶν τ' ἐν χηλοῖσιν ἄλῃς τ' ἀνῶδ' ἐλασιν.
 ἐν δὲ πίθοι οἶνοιο παλαίου ἡδυπότοιο
 εἵσαν, ἀκρητον θεῖον ποτὶν ἐνὸς ἐχοντὸς
 εἰσὶν ποτὶ τοῖχον ἀρηρότ' ἐπὶ ποτὸς ὀδυαδὴ

ΟΔΥΣΣΕΙΑ Σ

οἷός τε τὸς ἴσσει, καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας·
 κληῖται δ' ἐπεὶ σάνιδος πυκινῶς ὄραρχαι·
 δικλίδος· ἐν δὲ γυνὴ ταμίη νύκτας τε καὶ ἡμέρας
 ἔσκεν· ἢ πάντ' ἐφύλασσε νόσφι πολυτρεφείοισιν·
 εὐρύκλει Ωπὸς θυγάτηρ Πεισηνορίδαο,
 πλὴν τότε πηλέμαχος προσέφη θάλαμόν δὲ καλεῖσθαι·
 Μᾶϊ· ἄγε δῆμοι οἶνον ἐν ἀμφοροῦσιν ἄφυσον
 ἡδυνῶ· ὅστις μετὰ τὸν λαὸν ἔσθῃ, δὲν σὺ φυλάσσεις,
 κείνον ὀδομένην ὅν κ' ἔμμορον εἴποθεν εἶλθοι
 Διογενῆς Ὀδυσσεύς, θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας,
 δώδεκα δ' ἐμπλησον, καὶ πάμασιν ἄρσον ἅπαντας,
 ἐν δέ μοι ἀλφίτα χῶσον εὐρραφέεσσι δοροῖσιν,
 εἵκοσι δ' ἔστω μέτρα μυληρά τε ἀλφίτη ἀκτῆς·
 αὐτὴ δ' οἷν ἱθι· τάδ' ἀθρόα πάντα τετύχθω·
 ἔσπεριος γὰρ ἐγὼν αἰρήσομαι, ὅπότε κεν δῆ
 μήτηρ εἰς ὑπρῶ ἀναβῇ· κούρην τε μέδεται·
 σῆμι γὰρ ὅς σ' ἀσάρεθν, καὶ ὅς πύλον ἡμαθόεντα,
 τόσον παυσόμενος παρὸς φίλῃς ἦν περ ἀκρόω,
 Ως φάτο, κώκυσε δὲ φίλῃ τροφὸς εὐρύκλεια·
 καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη, ἔπειτα πτερόεντα προσηύδα,
 τί πτε δέ τοι φίλε τέκνον ἐνὶ φρεσὶ τότο νόημα
 ἔπλετο· πῇ δ' ἐθέλεις εἶναι πολλὴν ἐπὶ γαῖαν,
 μῦθος ἐὼν ἀγαπητός· ὃ δ' ὤλετο πηλόθι πάρος
 Διογενῆς Ὀδυσσεύς, ἀπογνώτῳ ἐνὶ δῆμῳ·
 οἷδέ τοι αὐτίκ' ἰόντι κακὰ φράσσονται ὀπίσσω,
 ὥς κε δόλω φθίης, τάδ' αὐτοὶ πάντα δάσωνται·
 οὐκὰ μὲν αὖθ' ἐπὶ σῶσι καθήμενος, ὃ δέ τι σε χρὴ
 πόντον ἐπ' ἀπὸ γέροντος κακὰ πάχην· ὃ δ' ὠλάλησθαι·
 Ἴν δ' αὖ πηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν δα·
 θάρσει μάε, ἐπεὶ ὅτι ἄνδρ' θεῶν ἤδε γε βυλὴν·

αἰν

αὐτὸ μῶσον μὴ μῆρι φίλη τάδε μυθήσασθαι,
πρίν γ' ὅτ' ἀνένδεχέτη τε δυνάεχέτη τε γένηται,
ἢ αὐτὴν ποθέσαι καὶ ἀπορρηθέντος ἀκοῦσαι.
ὥς αὖ μὴ κλαίῃσα κατὰ χροὸν καλὸν ἰάπῃ.

Ως ἄρ' ἔφη. γρηῦς δὲ θεῶν μέγαν ὄρκον ἀπώμνυ·
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' Ὀμοσέν τε τελευτήσέν τε τὸν ὄρκον,
αὐτὴν ἔπειτα οἱ οἶνον ἐν ἀμφιπορεύσιν ἀφυσαν.
ἐν δέ οἱ ἄλκιρα χεῖρ' ἐύρραφ' ἔασι δοροῖσιν·
πλέμαχος δ' ὅδ' ὀδύματ' ἰὼν, μνηστῆρσιν ὀμίλει,
ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
τιλεμάχῳ δ' εἰκῆα κατὰ πόλιν ὤχετο πάντη·
κέραι ἐκείνῳ φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον·
ἐπερίεες δ' ἐπὶ νῆα θοὴν ἀγέρεσθαι ἀνώγει·
ἢ δ' αὖτε φρονίῳ νοήμονα φαέδιμον ἦδ' ὄν
ἤτεε νῆα θοὴν ὁδὲ οἱ πρόφρων ὕπιδεκτο.
δύαετό τ' ἠέλιος, σκιδώοντό τε πᾶσαι ἀργαῖ·
καὶ τότε νῆα θοὴν ἄλλα δ' εἰρύσει· πάντα δ' ἐν αὐτῇ
ὁπλ' ἐτίθει· τότε νῆδ' εὐσελμοὶ φορέουσιν·
σησε δ' ἐπ' ἔχατις λιμένος· πρὶ δ' ἐσθλοὶ ἑταῖροι
ἀφρόοι ἠγέρεθοντο· θεὰ δ' ὤφραεν ἔκαστον.
ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
βῆ δ' ἰμῖναι πρὸς ὀδύματ' Ὀδυσῆος θέοιο·
ἐνθα μνηστῆρας ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχαιεν.
πλάζε δὲ πένοντασ· χερσὶν δ' ἐκβαλλε κύπελλα,
οἷδ' αὖθις ὠρναυτο κατὰ πόλιν· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
εἶατ' ἐπέσφισιν ὕπνος ἐπὶ βλεφάροις ἐπιπῖεν·
αὐτὰρ πλέμαχον προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
εἰ προκλέωα μένι μεγάρων ἀναιεταόντων
μέντορι εἶδομένη ἠὲ δέμας, ἠδὲ καὶ αὐδὴν;
πλέμαχ' ἦ δὴ μὲν τοι ἀκνήμιδ' ἐταῖροι

Hom. Odyf.

c

Ο ΔΥΣΣΕΪΑΣ

εἴατ' ἐπὶ ῥετμοῖσι πῶ σὴν ποτιδέχμενοι ὄρμην
 αἶψ' ἴδμεν· μὴ δὴ θάλασσα διαβρίβωμεν ὁδοῖο.

Ως ἄρα φωνήσας ἠγήσατο παλλὰς Ἀθήνη
 κερπαλίμως δ' εἰπὶ πρῶτα μετ' ἵχνια βαῖνε θεοῖο·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπεὶ νῆα κερτήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
 ἄρρον ἐπεὶ ἐπὶ θινὶ κερηκομόωντας ἑταῖρους·
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπ' ἱρήϊς Πηλεΐδης·
 εἴδοτε φίλοι ἦτα φερώμεθα· πάντα γὰρ ἦδη
 ἄθρο' ἐνὶ μεγάρῳ μῆτιρ δ' ἐμὴ ὕτι πέπυσαι·
 ὅδ' ἄλλα δμωαὶ μίᾳ δ' οἴη μῦθον ἄκυσεν.

Ως ἄρα φωνήσας ἠγήσατο· τοῖδ' ἅμ' ἔποντο·
 οἷδ' ἅμα πάντα φέροντ' ὅς ἐσέλμῳ ἐπὶ νηὶ
 κερτήεσαν, ὥς ἐκέλευσεν Ὀδυσσεὺς φίλος υἱός·
 ἀνδ' ἄρα Πηλεΐδης νηὶς βαῖν' ἤρχε δ' Ἀθήνη·
 νηὶ δ' ἐνὶ πρυμνῇ κετὰ ῥ' ἐζέτο' ἄχι δ' ἄρ' αὐτῆς
 ἐζέτο Πηλεΐδης· τοῖ δὲ πρυμνήσιν ἔλυσαν·
 ἀνδρὲ καὶ αὐτοὶ βάντ' ἐπὶ κληῖσι κερτιζόν·
 τοῖσιν δ' ἱκμένον ἄρρον ἴει γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Ἀκράη ζέφυρον κελεύδοντ' ἐπὶ δῖοπα πόδοντο·
 Πηλεΐδης δ' ἐτάροισιν ἐπορύνεας ἐκέλευσεν
 ὅπλων Ἀπείθεαι· τοῖ δ' ὀρύνοντος ἄκυσαν·
 ἱσὴν δ' εἰλάτινον κοίλῃς ἔντοσε μεσούδμης
 σῆσαν αἶφραντ' ὅς κετὰ δὲ προτόνοισιν ἐδήσαν·
 ἔλκον δ' ἱστὰ λαυκὰ εὐστρέπιοισι βοῶσιν·
 ἐπρησεν δ' ἄνεμος μέσον ἱστῶν· ἅμφι δὲ κῦμα
 σείρη πορφυρεὴν μεγάλ' ἰάχε, νηὶς ἰύσθη·
 ἠδ' ἐθέεν κετὰ κῦμα διαπρήσσασα κέλευθον·
 δισσάμενοι δ' ἄρα ὅπλα θοὴν ἀνάνηα μέλαιναν,
 σήσαντο κρητῆρας ἐπιτεφείας οἶνοιο·
 λαῖβον δ' Ἀθανάτοισι θεοῖς ἀειγενέτησιν,
 ἐκ πάντων

ἐν πάντων δὲ μάλιστα δίδς γλαυκῶπιδι κούρῃ
 Παννυχίη μέν ῥ' ἦγε, καὶ ἡὖ πεῖρε κέλευθον.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ· Γ. ΟΜΗΡΟΥ
 ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

τ Ηλέμαχον ἐλθόντα σὺν ᾠθινᾷ ξενίζει νέτωρ
 καὶ διηγείται αὐτῷ τὰ συμβεβηκότα τοῖς Ἕλλη-
 σί, καὶ τὴν ἐκρούσας ἀπόπλυν· πυθόμενος δὲ τὰ πρὶ τῆς
 μνηστῆρας, καὶ γνωρίσας Ἀθηνᾶν ἀπιῦσαν, θυσίαν αὐτῇ
 ἐπιτελεῖ. λαβὼν δὲ ὁ Πλέμαχος ἄρμα σὺν πρσιτορά-
 τῳ νέτορος ἡγεῖ, εἰς σπάρτην ἀπαίρει. νυκτὸς δὲ ἐπὶ
 γενομένης, ξενίζονται παρὰ Διοκλεῖ ἐν Φιραῖς.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ· Γ. ΟΜΗΡΟΥ
 ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Γάμμ' ὑπὸ νέτωρ δέκτο, συνῶρτο δ' ὅς ἢ, θεὰ δ' ἔπει.

Εἰλιος δ' ἀνόρυσσε λιπῶν περιχθλ
 λέα λίμνην,

ἡ ἔρατόν δ' ἐ πολύχαλκον· ἴν' ἄθα-
 νάτοισι φαίνη,

καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν· ἐπὶ ζεί-
 δωρον ἄρυσαν·

οἱ δὲ πύλον νηλεὺς ἐσκέτιμενον πολίεθρον
 ἔξον· τοὶ δ' ἐπὶ θινὶ θαλάσῃσι βάρεζον,
 ταύρας παμμέλανας ἐνοσίχθονι κυανοχάτῃ·
 ἐννέα δ' ἔδρακ' ἔσαν· πεντηκῶσιοι δ' ἐν ἐκάστῃ
 εἴατο· καὶ πρῶτοντο ἐχέσθαι ἐννέα ταύρας·
 ἐνθ' οἱ σπλάγχν' ἐπάσαντο· θεῶ δ' ἐπιμηρία καῖον·

ε ἡ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

οὐδ' ἰθὺς καταγόντο· ἰδ' ἰστὰ νηὸς εἴσης
 σείλαν αἰείραντο δ' πῶ δ' ὤρμισαν· ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί·
 ἐκ δ' ἄρα Πηλέμαχος νηὸς βῆν' ἤρχε δ' Ἀθήνη·
 ἔν προτέρῃ προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τηλέμαχ', ὅ μ' ἐν σέ γῆ ἔτ' αἰδῶς ὅ δ' ἠβαιόν·
 τῶν κ' ἔφ' κ' πόντον ἐπέπλωσ' ὄφρα πύθῃαι·
 παρὸς ὅπ' κ' ἔσθ' ἄλλ' ὅν τινα πότμον ἐπέσπεν·
 οἷον ἄγε νῦν ἰθὺς κίε νέστορος ἱπποδάμοιο
 εἶδομεν, ἦν τινα μῆτιν ἐνὶ στήθεσσι κέκλυθε·
 λίσσασθαι δέ μιν αὐτὸν ὅπως νημβρέα εἴπῃ·
 ψυδρος δ' ὅκ' ἐρεῖ· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστὶ·
Τὴν δ' αὖ Πηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν δα·
 μέντορ· πῶς τ' ἄρ' ἴω, πῶς τ' ἄρ' πρὸς πύξομαι αὐτῷ·
 ὅδε τι πω μύθοισι πεπείρημαι πυκινόισιν·
 αἰδῶς δ' αὖ νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξέειπαι·
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Πηλέμαχ', ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῆσι νοήσῃς·
 ἄλλα δέ κ' ὁ δαίμων ὑποθήσεται· ὅ γ' ὅτ' ἴω
 ὅσε θεῶν ἀέκητι γένεσθαι, τετραφέμεν τε·
Ως ἄρα φωνήσας, ἠγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη·
 καρπαλίμως δ' ἔπειτα μετ' ἰχθὺα βῆνε θεῶν·
 ἴξον δ' ὅς περ Πυλίων ἄνδρ' ἄν' ἄν' ἔντε κ' ἔδοξεν·
 ἐνθ' ἄρα νέστωρ ἦτο σὺν ἱάσιν· ἄμρ' δ' ἑταῖροι
 δαῖτ' ἐνταυόμενοι κρέατ' ὠπῶν, ἄλλα τ' ἐπὶ φρον·
 οἳ δ' ὥς οἶον ξείνης ἴδον, ἀθρόοι ἦλθον ἅπαντες·
 χροσίοντ' ἠπαύοντο, κ' ἐδορίασθαι ἄνωγον·
 πρῶτος νεστορίδης πρσίφρατος ἐγγύθεν ἐλθὼν,
 ἄμροτέρων· ἔλεχθ' ἄρα, κ' ἴδουσε παρὰ δαίτι
 κώεσιν ἐν μαλακοῖσιν, ἐπὶ λαμάβοις ἀλίησι·
 πάρτε κροισιγνήτω θρασυμήδεϊ, κ' πατέρ' ὦ·

δῶκε δ' ἄρα πλάγχων μοῖραν ἐν δ' οἶνον ἔχον
 χρυσέῃ ἐν δ' ἐπ' αὖθις δειδισκόμενος δὲ προσήυδα
 παλλὰ δ' Ἀθηναίην κῆρυν διδὸς ἀγχιόχοιο.
 αὐχέον ἦν ὣς ἔεινε ποσειδάωνι ἄνακτι·
 τίς γὰρ κῆρ δαίτης ἠτήσατο δαῦρο μολόντ' ὅς·
 αὐτὰρ ἔπ' ἦν σπείσης τε κῆρ αὐξέει ἢ θέμις ἐστ'
 δὸς κῆρ τῷ τῷ ἐπειτα δέ π' αὖθις μελινδέος οἶνον
 σπείσαι· ἐπεὶ κῆρ τῷ τῷ οἶομαι Ἀθανάτοισιν
 αὐχέσθαι· πάντας δὲ θεῶν χατέρας ἄνθρωποι,
 αἵμα νεώτ' ὅς σθιν' ὀμιλῆναι δ' ἐμοὶ αὐτῷ.
 τῆνεά τοι προτέρω δώσω χρύσειον ἄλεισον·
 Ως εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει δέ π' αὖθις ἠδέος οἶνον·
 χαῖρε δ' Ἀθηναίη πεπνυμένω ἄνδρ' ἰδικαίῃ,
 ἔνεκ' οἱ προτέρω δῶκε χρύσειον ἄλεισον·
 αὐτίκα δ' αὐχέτο πολλά ποσειδάωνι ἄνακτι.
 κλυθὶ ποσειδάων γαῖήν τε· μὴ δὲ μετ' ἥρης
 ἡμῖν αὐχομένοις, τελευτῆσαι τάδε ἔργα.
 νέεσσι μὲν πρῶτιστα κῆρ ἔασι κῆρ δὸς ὀπάξει·
 αὐτὰρ ἐπεί τ' ἄλλοισι δίδω χάρι' ἔσσαν Ἀμοιβῆν,
 σύμπασιν πυλίοισιν Ἀνακλειτῆς ἐκ τ' ὀμβρῆς·
 δὸς δ' ἔτι πλεμάχον κῆρ ἐμὲ πρῆξαντα νέεσθαι
 ἔνεκ' αὖτ' ἰκόμεσθα θεῶν σὺν νηὶ μελαίνῃ.
 Ως ἄρ' ἐπεί τ' ἠράτο, κῆρ αὐτῇ πάντα τελευτά·
 δῶκε δὲ πλεμάχῳ κῆρ δὲ π' αὖθις Ἀμφικύπελλον·
 ὥς δ' αὐτῶς ἠράτο ὁ Δυσσῆος φίλος υἱός·
 οἱ δ' ἐπεί ὠπῆσαν κρέ' ὑπέρτερας κῆρ ἐρύσαντο,
 μοῖραν δαδάμενοι, δαίνωντ' ἐρικυδέα δαῖτα·
 αὐτὰρ ἐπεί πόσιος κῆρ ἐδινύος ἐξέρον ἔντο,
 τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε γερήνιος ἱππότα νέεωρ·
 σὺν δ' ἡ γέλλιον ἔη μεταλλῆσαι κῆρ ἔρεσθαι,
 εἰ

V. 57. d.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ξείνους, οἳ τινὲς εἰσιν· ἐπεὶ τάρπησαν ἐδωδῆς·
 ὣς ξείνοι· τίνος ἐσέ· πόθεν πλεῖθ' ὕγρ' ἀκλίσθα,
 ἢ τί κ' ἐτὰρ ᾗξιν ἢ μαφιδίως ἀλάληθε,
 οἷά τε ληϊστῆρες ὑπὲρ ἄλλα τοῖτ' ἀλῶνται,
 θυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀμφοδ' ἀποῖσι φέροντες·
Τὸν δ' αὖτ' ἐπὶ κλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν δα
 θαρσύνει· αὐτὴ γὰρ ἐνὶ φρεσὶ θάρσος ἀθήνη
 θῆχ' ἵνα μιν πρὶ πατρὸς ἀποιοχόμενοι εἴροιτο·
 ὣς νῆστορ νηληϊάδῃ· μέγα κῦδος ἀχαιῶν,
 εἶραι δ' οὐδὲν εἰ μὲν, ἐγὼ δὲ καί τοι κ' ἐταλέω.
 ἢ μῆτις ἐξ ἰθάκης ὑπονήϊν εἰλήλυθεν·
 πρῆξις δ' ἡ δ' ἰδίῃ· ἢ δ' ἄμιος ἦν ἀγορεύσω·
 πατρὸς ἐμῆς κλέος οὐρὺ μετέρχομαι ἦν περ ἀκῶσω,
 δῖος Ὀδυσῆος ταλασίφρονος· ὃν ποτὲ φασιν
 σὺν σοὶ μαρνάμενον βῶων πόλιν ἐξαλαπάξει·
 ἄλλος μὲν γὰρ πάντας, ὅσοι βῶσιν κλέμινον,
 πλουθόμην· ἢ χι' ἐκείνος ἀπώλετο λυγρῷ δ' ἄεθρῳ.
 κείνῃ δ' αὖτ' ἐκ δ' ἄεθρον ἀπαιθρία θῆκε κρονίων·
 ἢ γάρ τις δυνάται σάρα εἰπέμεν ὁππότε δ' ὀλωλιν,
 εἴθ' ὅγ' ἐπ' ἡπείρου δ' ἄμ' ἀνδράσιδος μενέειν,
 εἴτε καὶ ἐν πελάγῃ μετὰ κύμασιν ἀμριζίης·
 τῆνε κ' ἐνὶ τὰ σά γ' ἵνα θ' ἵκνομαι, αἶνε θέληθαι
 κῆρυ λυγρὸν δ' ἄεθρον ἐκίππειν, εἴ περ ὅπως
 ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν· ἢ ἄλλ' ἄμ' ἄκον ἀκῶσω
 πλάζομένῃ· περὶ γάρ μιν ὀϊζυρὸν τέκε μήτηρ·
 μὴ δέ τι μ' αἰδέομενος μειλίαιε μὴ δ' ἐλεέρων·
 ὡς αὖτ' ἐμ' ἐταλέον· ὅπως ἦν τῆσδε ὁπωπῆς
 λίσσομαι, εἴ ποτε τοί τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσσεύς,
 ἢ ἐπὸς, ἢ ἐτι ἔργον ὑποσᾶς ἐξετέλεσε
 δῆμῳ ἐνὶ βῶων, ὅθι πάχετε πῆμα τ' ἀχαιοί·

τῶτ

τῶν νῦν μοι μνησάμεναι, καὶ μοι νημβρῆτες ἐνίστανται.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γερῆνιος ἱππότα νέστωρ·
 ὦ φίλ', ἐπεὶ μὲν ἐμνησας οἷζ' ὕψος, ἦν ἐν ἐκείνῳ
 δύμω ἀνέτλημιν μένος ἄχετοισι γὰρ ἄχαιών,
 ἦ μὲν ὅσα ξὺν νηυσὶν ἐπ' ἠΐθερσι δαίαντόντων
 πηλὸν ὄμενοι κατὰ ληϊδ' ὅπῃ ἄρ' ἔγενε' Ἀχιλλεύς.
 ἦ δ' ὅσα καὶ πρὶ ἄστυ μέγα πριάμοιο ἀνάντος
 μαρναμένο· ἐνθα δ' ἔπειτα κατέκταθεν ὄσοι ἄριστοι·
 ἐνθα μὲν αἶψα κείται ὄρνις, ἐνθα δ' Ἀχιλλεύς,
 ἐνθα δὲ Πάροκλος θεοφῖν μήπωρ ἀτάλαντος.
 ἐνθα δ' ἐμὸς φίλος ἦδος ἄμα κρατὶ δὲ καὶ ἀμύμων
 ἀντίλοχος, πρὶ ἰδὺν θέειν τάχυσ· ἦ δὲ μαχητής.
 ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τοῖς πάθομεν κακῶ· τίς κεν ἐκείνων
 πάντα γε μυθήσαιο κατὰ θνητῶν ἀνθρώπων;
 ὅδ' εἰ πεντάετες γε καὶ ἐξάετ' ἀπαρμίνων,
 ἐξερύοις ὅσα κείθι πάθον κακῶ δῖοι Ἀχαιοί.
 σπῖν κεν ἀνιθεῖς, σὴν παρὶ δα γαῖαν ἵκοιο·
 εἰνάετ' ἀπαρ σφιν κακῶ ῥάπτομεν ἀμφὶ ποντὶν
 παντοίοισι δόλοισι· μόγῃς δ' ἐτέλεσε κρονίωρ.
 ἐνθ' ὅτις ποτε μῆτιν ὁμοιωθῆμεναι ἀντὶν
 ἤθελ'· ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐνίκησ' ὀδυσσεύς
 παντοίοισι δόλοισι πατὴρ τεός, εἰ ἐτέον γε
 κείνῃ ἐκρονός ἐσι, σέβασ' μ' ἔχει εἰσορόωντα.
 ἦτοι γὰρ μύθοι γε εἰοικότ' ἐστ' ἡδ' ἐκ φαίης,
 ἀνδρῶν νεώτ' ὄν, ὥς δὲ εἰοκότα μυθήσασθαι
 ἐνθ' ἦτοι εἴως μὲν ἐγὼ καὶ δῖος ὀδυσσεύς,
 ὅδ' ἐπὶ ποτ' εἰναγώρῃ δῖ' ἔχ' ἐβάρομεν, ὅθ' ἐκὶ βελῆ.
 αἰὲν ἄνα θυμὸν ἐχόντε νόῳ, καὶ ἐπὶ φρονὶ βελῆ.
 φραζόμεθ' ὅρχειοισιν, ὅπως ὅχ' ἄριστα γένηται·
 αὐτὰρ ἐπεὶ πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὺν,

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

βῆ μὲν δ' ἄννηαι θεὸς δ' ἐσκέδασεν Ἀχαιῶν·
 καὶ τότε δὴ ζῆε λυγρὸν ἐνὶ φρεσὶ μήδετο νόστον
 ὀργείοις· ἐπεὶ ὅτι νοήμονες, ὅδ' ἰδὲ δίκαιοι.
 πάντες ἔσαν· τῷ σφέων πολέδ' ἔχον ὄϊον ἐπέσπον,
 μῆνιος ἐξ ὀλοῆς γλαυκῶπιδος ὀβριμοπάρης·
 ἢ τ' ἔριν ἀπείδησι μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθικεν.
 τὰ δ' ἔχλεα μένω ἀγορὴν δὲ πάντα Ἀχαιῶν
 μάψ' ἀτὰρ ὃ κατὰ κόσμον δὲ ἠέλιον καταδύντα·
 οἳ δ' ἦλθον δίνῳ βεβαρήντες ἤδ' Ἀχαιῶν·
 μῆθον μυθεῖσθιν, τὸ εἶνεκα λαὸν ἄγειραν·
 ἐνθ' ἦτοί μιν ἑλκος ἀνώγει πάντα Ἀχαιῶν,
 νόστον μιμνήσκειν ἐπ' ἀνρέα νῶτα θαλάσσης·
 ὃ δ' ἄγαμέμνονι πάμπαν ἠνδανε· βέλετο γάρ ῥα
 λαὸν ἐρύκεν· ῥέζειν θ' ἱεράς ἐκαστόμβας·
 ὥς τ' ἄν ἀθηναίης δεινὸν χόλον ἐξακέσαιτο
 σῆπιος· ὅδ' ἔρ' ἦ δὴ δ' ὅπρ' ἴσσεσθαι ἔμελλεν·
 ὃ γάρ τ' αἶψα θεῶν ῥέπεται νόος αἰὲν ἐόντων.
 ὥς τ' αὖτε χαλεποῖσιν ἀμειβομένῳ ἐπέειπεν
 ἔσσαν· οἳ δ' ἀνόρθον ἐπὶ νῆμιδι δὲ Ἀχαιοί,
 ἢ χῆ θεασσίν· δὴ γὰρ δέσφισιν ἠνδανε βυλῆ·
 νύκτα μὲν αἶσα μιν χαλεπὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντες
 ἐμύηλοις· ἐπὶ γὰρ ζῶς ἦρτυε πῆμα κακόν.
 ἦ ὦθεν δ' οἳ μὲν νέας εἰλομένης εἰς ἄλλα δῖαν,
 κτήματά τ' ὀντιθέμεθα· βαθυζώνης τε γυναικὸς·
 ἡμίσεος δ' ἄρα λαοὶ ἐρητύοντο μένοντες
 αὖθι παρ' ἀρείδῃ ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν·
 ἡμίσεος δ' ἀναβάντες ἐλαύνομεν· αἶδ' ἰδὲ μάλ' ὤχε
 ἔπλεον· ἐσῆρσεν δὲ θεὸς μεγακῆτεα πόντον·
 δὲ τέγεδον δ' ἐλθόντες· ἐρέξαμεν ἱδρᾶ θεοῖσιν
 οἵ κ' εἰέμενοι ζῶς δ' ὅπ' αὖ πω μήδετο νόστον,

ΧΕΥΛΙΟΣ,

χέτλιος, ὃς ῥ' ἔριν ὤρσε κτεκνὴν ἐπιδύττον αὐτίς
 οἱ μὲν ἀποστρέφοντες ἔβαν νέας ἀμφιελίνας,
 ἀμρ' ὀδυαῖα ἀνάκτα δαΐφρονα ποικιλομήτην,
 αὐτίς ῥ' ἀφείδη ἀγαμέμνονι ἦρα φέροντες.
 αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηυσὶν ἀολλέσιν αἶμοι ἐποντο
 φάγον· ἐπεὶ γίνωσκον, ὃ δ' ἦ κτεκνὴν μέδετο δαίμων·
 φάγε δὲ τυδείος υἱὸς ἄρ' ἦτος ὤρσε δ' ἐταίρους·
 ὃ φέ δὲ δ' ἦ μετα νῶϊ κίε ξανθὸς μενέλαος·
 ἐν λέσβῳ δ' ἐκίχε δολιχὸν πλόον ὀρμαίνοντάς,
 ἢ κτεκνὴν περθε χίοιο νεοίμεθα παιπαλοέσῃς·
 νῆσσι ἐπὶ φυρίης, αὐτὸν ἐπ' ἄριστ' ἔχοντες·
 ἢ ὑπένερθε χίοιο παρ' ἠνεμόεντα μίμαντα·
 ἢ τέομιν δὲ θεὸν φῆναι τέρας· αὐτὰρ ὃν ἦ μιν
 δέξαι· κτεκνὴν ὧρε πέλαγος μέσον εἰς ἀβόαν
 τέμνειν, ὅφρα τάχιστα ὑπεκκνήσῃται φύγοιμεν·
 ὥρτο δ' ἐπιγυῖς ὕρος ἀήμεναι· αἶε δὲ μάλ' ὤκη
 ἐχθροέεσσι κέλευθα δίδραμον· ὅτε δὲ περὶ σὺν
 ἐν νηυσὶν κτεκνόντο· προσιδάωνι δὲ ταύρων
 πόλ' ἐπιμήρ' ἔθεμεν· πέλαγος μέγα μερῆσαντες·
 τέτρατον ἦμαρ ἔην, ὅτ' ἐν ἄργεϊ νῆας εἴσας
 τυδείδῃω ἐτάροις διομήδεος ἐπποδάμοιο
 ἔτασαν· αὐτὰρ ἐγὼ πύλον δ' ἐχον, ὃ δ' ἐπ' ἐσβη
 ὕροι· ἐπειδὴ πρῶτα θεὸς προέηκεν αἶψα·
 ὥς ἦλθον φίλε τέκνον ἀπυθῆς· ὃ δ' ἐτίσῃς
 κείνων οἷτ' ἐσάωθιν ἀχαιῶν, οἷτ' ἀπόλοντο·
 ὅσα δ' ἐκὼν μετὰροισι κτεκνόμενος ἢ μετέροισι
 παύσομαι, ἢ θέμις ὅτ' ἀνέσσει· ὃ δ' ἐσε κούσῳ.
 αὐτὸν μνησθόντα φάσ' ἐλθέμεν ἐχέσι μῶρος,
 ὃς ἂν ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱός·
 αὐτὸν φιλοκλήτην ποιάντοισιν ἀγλαὸν ἦόν.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

πάντας δ' ἰδομένοα κρήτην εἰσὴν ἀντάρους
 οἱ φύγον ἐκ πλέμης, πόντος δέ οἱ ἔτιν' ἀπὸ πύργου
 ἀβείδην δὲ καὶ αὐτοὶ ἀκύνετο νόσφιν ἐόντες,
 ὥς τ' ἴλθ', ὥς τ' αἰγίοχος ἐμήσατο ληγρὸν ὄλεθρον·
 αἶψ' ἦτοί κ' ἔνιος μῦθ' ἐπισμυγερῶς ἀπέτισεν·
 ὥς ἀγαθὸν, καὶ πᾶσι καταρθιμένοιο λιπέσθαι
 ἀνδρῶς, ἐπεὶ καὶ κείνος ἐτίσατο παρφορονῆα
 αἰγίον δολόμητιν, ὅς οἱ πατέρ' αἰχλὺν ἔκτα·
 καὶ σὺ φίλος, μάλα γάρ σ' ὁρῶ καλόν τε μέγαν τε
 αἰχμῶς ἐσθ'· ἵνα τίς τε καὶ ὀφιδόων ὅς εἴπῃ.

Τὸν δ' αὖτ' ἐπὶ πλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ὕδα·
 ὦ νέεωρ νηλεῆς δὴ μέγα κῆδος ἀχαιῶν·
 καὶ λίην κείνος μὲν ἐτίσας, καὶ οἱ ἀχαιοὶ
 οἴσυσσι κλέος οὐρῷ, καὶ ἐσόμενοι σὶν αἰοιδῆν·
 αἶψ' ἔμει' τ' οὐκ ἐλθὲν δὲ θεοὶ δαΰχμιν παραβείβω
 τίσασθαι μνηστῆρας ὑπερβασίης ἀλεγεινῆς·
 οἱ τ' ἐμοὶ ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανώονται,
 αἶψ' ἔμοι τοιούτον ἐπέκλωσαν θεοὶ ὄλβον
 παρ' ἴτ' ἐμῷ καὶ ἐμοί· νῦν δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπτῃ.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γῆρῆνιος ἱππότα νέεωρ·
 ὦ φίλ' ἐπεὶ δὴ ταῦτα μ' ἀνέμνησας καὶ ἔειπες,
 φασὶ μνηστῆρας σῆς μητέρος εἶνεκα πολλὰς
 ἐν μεγάροισι ἀέκητι σέθεν καὶ καὶ μηχανάσθαι·
 εἰπέ μοι, ἥ ἐκὼν ὑπὸ δάμνασαι, ἢ σέ γε λαοὶ
 ἔχθ' ἀρετῇ ἀνὰ δῆμον ἐπισσόμενοι θεῶ ὀμφῇ.
 τίς δ' οἱ δ' εἰκέ ποτέ σφι βίβας ἀποτίσεται ἑλθὼν,
 ἢ ὅ γε μῦθος ἐὼν, ἢ καὶ σὺ μὲν πάντες ἀχαιοί·
 εἰ γὰρ σ' ὥς ἐθέλει φιλέειν γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ὥς τότ' Ὀδυσῆος περικηδετο κυδανίμοιο
 δῆμῳ ἐνὶ φῶνι, ὅθι πάχομεν ἄλγε' ἀχαιοί·

- ὅ γάρ πω ἰδὼν ὧδε θεὸς ἀναφανδὰ φιλεῖντας
 ὧς κείνῳ ἀναφανδὰ παρίστω παλλὰς Ἀθήνη·
 εἴς ὅτ' ὧς γ' ἐθέλοι φιλέειν κῆδος τότε θυμῷ·
 τῷ κύν τις κείνων γε καὶ ἐκ λαλᾶσσι γάμοιο·
Τὸν δ' αὖτ' ἐπὶ πλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·
 ὦ γέρον ὅτ' ἔγωγε ἔπος τελέεσθαι οἶω·
 λίην γὰρ μέγα εἴπεις ἄνθρωπε μὲν χεῖρ' ὅδ' ἂν ἐμοὶ γε
 ἐλθόμενῳ τὰ γένοιτ' ὅδ' εἰ θεοὶ ὧς ἐθέλοιν·
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 πλέμαχε ποῖον σε ἔπος φύγῃ ἔρμος ὀδόντων
 ῥεῖα θεὸς κ' ἐθέλων καὶ πηλοῖν ἄνδρα σώσασα
 βυλοῖμιν δ' ἐγὼ γε καὶ ἄλγιστα πολλὰ μογήσας,
 οἴκῳ δέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι·
 ἢ ἑλθὼν ἀπρόεσθαι ἐφέστος, ὥς ἀγαμέμνων
 ὤλεθ' ὑπ' ἀντιόχοιο δολῷ, καὶ ἦς ἀλόχοιο·
 οἷός τ' ἦτοί θ' ἄντα καὶ ὁμοῖόν τ' ὅδ' εἰ θεοὶ πρὸ
 καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δαῖσται ἀλαλκέμεν· ὁππότε κεν δῆ·
 μοῖρ' ὅλοη καὶ θέλῃσι ταυηλεγέος θανάτειο·
Τὸν δ' αὖτ' ἐπὶ πλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·
 μέντορ μιν τί ταῦτα λεγώμεθα, κηδόμενός περ·
 κείνῳ δ' ἂν ἐτι νόστος ἐτήτυμος, ἀλλὰ οἱ ἦδη
 φράσαντ' ἀθάνατοι θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν·
 καὶ δ' ἐθέλω ἔπος ἄλλο μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι
 νέστορ' ἐπεὶ πρίσιός τίς τις ἦ δὲ φρόνιν ἄλλων·
 τοῖς γὰρ δὴ μιν φασὶν ἀνάξασθαι γένε' ἀνδρῶν·
 ὥς τε μοι ἀθανάτοισι ἰνδάλλεται εἰσοράσθαι·
 ὦ νέστορ νηληϊάδῃ· σὺ δ' ἄλῃθις ἐνίσταε·
 πῶς ἔθαν Ἀργείδης ὑρυφείων ἀγαμέμνων,
 πῶς μιν ἔλαος ἐν τίνι δ' αὖτ' ὧ μῆσθ' ὀλέβρον
 ἀγχιόχοιο δολόμητις, ἐπεὶ κτάνε πολλὸν δρεΐω·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἦν ἄργεος ἦεν ἀχαιῶν αἰὲς πῆ ἄλλη
 πλάζετ' ἐπ' ἀνθρώπων· ὁ δὲ θαρσύνει κατ' ἐπεφνε·
Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπὶ γὰρ γρήνιος ἱππότα νέτωρ·
 τοί γὰρ ἐγώ τοι τέκνον ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω.
 ἦτοί μιν τόδε κ' αὖτ' οἶεαι ὥς κεν ἐτύχθῃ·
 εἰζώντ' ἀγιοθον ἐπὶ μεγάροισιν ἐτετμεν
 ἀφείδης φροῖνθεν ἰὼν ξανθὸς μενέλαος·
 τῷ κ' οἶδ' ἐθανόντι χιτῆν ἐπὶ γάαν ἔχουαν·
 αἰὲς ἄρα τὸν γε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαφαν,
 κείμενον ἐν πεδίῳ ἐκτὸς ἄργεος· ὃ δ' ἐκεῖς μιν
 κλαῦσεν ἀχαιῶν δάκρυ· μάλα γὰρ μέγα μῆσατο ἔργον.
 ἡμεῖς μὲν γὰρ κείθι πολέας τελέοντες ἀέθλους,
 ἡμεῖς δ' οἱ δ' οὐκ ἔμελλεν μυχῷ ἄργεος ἱπποβοτοιο,
 πόλλ' ἄρα μεμνονέην ἀλοχον θέλγεσθ' ἐπέεσσιν·
 ἦ δ' ἦτοί τοι πρὶν κούρην αἰνέετο ἔργον αἰεὶ κῆρ
 δῖα κληταὶ μνήστρη· φρεσὶ γὰρ κ' ἐχρητ' ἀγαθήσι·
 παρ γὰρ ἦν καὶ αἰοιδὸς ἀνὴρ, ὃς πόλλ' ἐπέτελλεν
 ἀφείδης, φροῖνδε κίων εἴρωσθαι αἰκοῖτιν·
 αἰὲς ὅτε δὴ μιν μοῖρα θεῶν ἐπέδρασε δαμῆναι,
 δὴ τότε τὸν μὲν αἰοιδὸν ἄγων ὅς νῆσον ἐρήμην,
 κάλλιπεν οἰωνοῖσιν ἔλωρ καὶ κῦρμα γενέσθαι.
 πῶς δ' ἐθέλων ἐθέλσαν ἀνὴρα γενεὴν δόμονδε·
 πολλὰ δὲ μὴρ' ἔκκε θεῶν ἱβόας ἐπὶ βωμοῖς·
 πολλὰ δ' ἀγάμα τ' ἀνῆψεν ὑφ' ἄσματος τε χρυσόν τε,
 ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ὃ ὅποτε ἔλπετο θυμῷ·
 ἡμεῖς μὲν γὰρ ἅμα πλέομεν φροῖνθεν ἰόντες
 ἀφείδης καὶ ἐγὼ φίλα ἐῖδοτ' αἰὲς ἀνθρώπων·
 αἰὲς ὅτε σῆνιον ἱρὸν ἀφικόμεθ' ἄκρον ἀθηνῶν,
 ἔνθα κυβρύντην μενεαῶν φοῖβος ἀπόλλων
 οἷς ἀγατοῖσι βέλεσσιν ἐποιχόμενος κατ' ἐπεφνε,

πηδάλιον μετὰ χρυσὶ θεύσης νηὸς ἔχοντα
 φρόντιν ὀνητορίδην, ὃς ἐκάνυτο φῦλ' ἀνθρώπων
 νῆα κυβρῆσαι· ὁπότε σπέρχοιεν ἄελλαι.
 ὥς ὁ μὲν ἐνθα κατέχευ' ἐπ' ἠρόμενός περ ἑδῶιο.
 ὁρρεῖταρον θάπῃσι, καὶ ἐπικτέρεια κτερίσθεν.
 αἰεὶ δ' ὅτε δὴ καὶ κείνος ἰὼν ἐπὶ οἶνοπα πόντον
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι μαλαίων ὄρος αἶψ',
 ἔξε θέων· τότε δὴ συγρῆν ὁδὸν ἀρύοπα ζυγὸς
 ἐφράσατο· λιγέων δ' ἀνέμων ἐπ' αὐτμένα χεῖρ,
 κῦμα τὰ τε τροφόντα πελώρια ἴσα ὄρεσιν·
 ἐνθα διατμήξας, τὰς μὲν κρήτη ἐπέλασεν,
 ἥχι κῦδων δὲ ἐναίον ἰαροδάντ' ἀμφὶ ῥέεθρα·
 ἔστι δέ τις λιγὴ ἀπείρατε εἰς ἄλλα πέρι
 ἐχατιῇ γόρταυος, ἐν ἥρωσι δ' εἴ ποτ' ὄντων·
 ἐνθα νότος μέγα κῦμα ποτὶ σκαιὸν ῥίον ὠθεῖ
 εἰς φαισόν· μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμα ἀποέρχεται·
 αἰ μὲν ἄρ' ἐνθ' ἦλθον, σπασθῇ δ' ἠλυξάν ὄλεθρον
 ἀνδρῶν· ἀτὰρ νῆας γε ποτὶ σπυλάδαριν ἔαξαν
 κῦμα τ' ἀτὰρ τὰς πέντε νέας κυανοπρωρεῖς,
 αἰγυπῶ ἐπέλασε φέρων ἀνέμος τε καὶ ὕδωρ·
 ὥς ὁ μὲν ἐνθα πολὺν βίοτον καὶ χρυσὸν ἀγείρων,
 ἤλατο ξυὺν νηυσὶν ἐπ' ἀμοιβρόντων ἀνθρώπων.
 τόφρα δὲ ταῦτ' ἀγίαστος ἐμήσατο οἴκοσι λυγρὰ,
 κτείνας ἀρείδην· δέδμητο δὲ λαὸς ὑπ' αὐτῇ·
 ἐπ' αἰετῶν δ' ἦνασε πολυχρῦσοιο μυκῆνης·
 τῷ δὲ οἱ ὀγδοάτῳ κειδὲν ἦλυθε δῖος ὀρέσης
 αἶψ' ἀπ' ἀθηνάων, κατὰ δ' ἔκτανε παρφορονῆα
 ἀγίαστον δολόμητιν ὃς οἱ πατέρων κλυτὸν ἔκτα
 ἦτο· ὃ γὰρ κτείνας, δαίνυ τάρων ὀργείοισιν
 μηδρὸς τε συγερῆς, καὶ ἀνάλκιδος ἀγίαστοιο·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

αὐτὴ μαρ δὲ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος·
πολλὰ κτήματ' ἄγων, ὅσα οἱ νέεθ' ἄχθος ἄειραν·
καὶ σὺ φίλος μὴ δισθὰ δόμων ἄπο τῆλ' ἀλάησο·
κτῆματά τε προλιπὼν ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισι
ἔτ' ὑπερφιάλεις μῆτοι καταπάντα φάγῃσι
κτῆματ' ἀσάμενοι· σὺ δὲ τιτυσίην ὀδόν' ἔλθης·
αἶψ' ὅθ' ἰδὼν μενέλαον ἐγὼ κέλομαι καὶ ἄνωγα
ἔλθειν· κείνος γὰρ νέον ἄλλοθεν εἰλήλαθεν
ἔκ τῶν ἀνθρώπων, ὅθεν ἔκ' ἔλποι· ἦγε θυμῷ
ἔλθέμεν, ὃν τινα πρῶτον ἀποσφῆλῃσιν ἄελλαι
ὅθ' πέλαγος μέγα τοῖον ὅθεν τέπρ' ἔδ' οἰωνοὶ
αὐτόετες οἰχναῖσιν, ἐπεὶ μέγα τε δεινόν τε·
αἶψ' ἴθι ναῦ σάω νηῖ τε σῶ καὶ σοῖς ἐτάροισιν·
εἰ δὲ θέλεις πεζός· πάρα τοι δίφρος τέ καὶ ἵπποι·
πάρδεται ἕως ἐμοί, οἵ τοι πομπῆς ἔσονται·
ὅθ' λακεδαίμονα δῖαν, ὅθι ξανθὸς μενέλαος·
αἰεεσθαι δέ μιν αὐτὸν, ἵνα νημβτές ἐνδῶπιοι
φῶσθαι δ' ἔκ' ἐρεί· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν·
Ω' σ' ἔφατ'· ἠέλιος δ' ἄρ' ἔδω καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε·
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ω' γέρον ἦτοι ταῦτα κατὰ μοῖραν κατέλεξας·
αἶψ' ἄγε τάμνετε μὲν γλώσσας· ἠβράαδε δὲ οἶνον,
ὄφρα ποσειδάωνι καὶ ἄλλῃς ἀθανάτοισι
σπείσαντ' ὅθ' κοίτοιο μεδῶμεθα, τοῖο γὰρ ὤρη·
ἦ δ' ἡ γὰρ φάος οἴχεθ' ὑπὸ ζόφον· ἔδ' ἔοικε
δισθὰ θεῶν ἐν δαίτῃ θαλαμέῃ· αἶψ' ἄγε νέεσθαι·
ἦ ῥα διδὸς θυγάτηρ· τοὶ δ' ἔκλυον αὐδῆσάσης·
τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχοντες·
αἴεροι δὲ κρητῆρας ἐπεσφάντο ποτοῖο·
θήμισαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δὲ πάεας·

γλῶσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον ἀνίσταμενοι δ' ἐπέλειβον·
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαντ' ἐπιόνθ' ὅσον ἤθελε θυμὸς,
 δὴ τότε θῆναι κῆρ πλεμάχος θεοῖσιν,
 ἄμφω ἰέσθην κοίλῃ ἐπὶ νῆα νέεσθαι·
 νέσσω δ' αὖ κ' ἐτέρυνε κῆρα πόλεμος ἐπέεσσιν·
 ζῆς τόγ' ἀλεξήσεται καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι·
 ὥς ὅ μιν παρ' ἐμεῖο θοὴν ἐπὶ νῆα κίσιτε·
 ὥς τέ τοι ἢ παρὰ πάντας ἀνείμονος ἢ ἐπενιχρῶ
 ὅτε χλαῖναι καὶ ῥήγεα πόλλ' ἐνὶ οἴκῳ,
 ἅτ' αὐτῶν μαλακῶς ὅτε ξείνοισιν ἐκούειν·
 αὐτὰρ ἐμοὶ πάρα μὲν χλαῖναι καὶ ῥήγεα κῆρα.
 ἔθην δ' ἡ τὸ δ' ἀνδρὸς ὀδυνηὸς φίλος υἱὸς
 νηὸς ἐπ' ἰκρίοφιν καταλύσεται ὄφρ' ἂν ἐγὼ γε
 ζῶν ἐπειτα δὲ πᾶσι μετὰ μέγαροις λίπωνται
 ξείνους ξενίζειν, ὅς τις κ' ἐμὰ δῶμα θ' ἵκηται.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 αὐτὰρ ταῦτα γ' ἔρησθα γέρον φίλε· σοὶ δὲ εἴοικε
 πλεμάχον πείθεσθαι, ἐπὶ πολὺ κῆλλιον ἔγωγε
 αἰὲς ἔστω νῆα σοὶ ἄμ' ἐφέτα ὄφρα κεν αὖδῃ
 σῆσιν ἐνὶ μετὰροις· ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆα μέλαιναν
 εἴμ', ἵνα θαρσαῖω θ' ἐτάρην· εἴπωτε ἔκιστα·
 οἷός γ' ἔμετα τοῖσι γράϊτρός ἀρχομαι εἶναι·
 οἱ δ' ἄλλοι φιλόπτη νέωτρός ἀνδρες ἔπονται
 πάντες ὀμηλικήν μεγαθύμην πλεμάχοιο·
 ἐνθα κελεξαμένη κοίλῃ παρὰ νηὶ μελαίνῃ·
 νῆα δ' αὖτ' ἠῶθεν μετὰ καύκωνας μεγαθύμης
 εἴμ' ἐνθα χρεὶός μοι ὀφέλλεται· ὅτι νέον γε
 ἅδ' ὀλίγον· σὺ δὲ τῶτον ἐπεὶ τεὸν ἵκετο δῶμα·
 πέμψον σὺν δίφρῳ τε καὶ ἱεῖ δὸς δὲ οἱ ἵππους,
 αἵ τοι ἐλαρρότατοι θέην, καὶ κέρτος ἄριστοι·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

Ω δ' ἄρα φωνήσας, ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 φῆνῃ εἰδομένη· θάμβος δ' ἔλε πάντας ἰδόντας·
 θαύμαζεν δ' ὀγεραὸς, ὅπως ἴδεν ὀφθαλμοῖσι·
 πλεμάχῃ δ' ἔλε χεῖρα· ἔπος τ' ἔφατ' ἔκτ' ὀνόμαζεν·
 Ω φίλος, οὐτ' σε ἔδολπα κακὸν καὶ ἀνάγκην ἔσεσθαι,
 εἰδὴ τοι νέω ὥδε θεοὶ προμήθε' ἔπονται·
 οὐδ' ἄρ' τις ὁδ' ἄλλος ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων·
 εἴ μ' ἂν Διὸς θυγάτηρ ἀγλαΐη χιτοζένηα·
 ἦ τοι καὶ πατέρ' ἐσλὸν ἐν δαρείοισιν ἐτίμα·
 εἴ μ' ἂν ἀναγ' ἴληθι· δῖδωθι δέ μοι κλέος ἐσλὸν,
 αὐτῷ καὶ παῖδεσσι καὶ αἰδοίῃ παρακοίτῃ·
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ρέξω βῆν' ἦνιν σὺ ρυμέτοπν
 Ἀδμήτην, ἣν ἔγωγε πρὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνὴρ·
 τήν τοι ἐγὼ ρέξω χρυσὸν κέρασι πριχεύσας·
 Ω δ' ἔφατ' ἀνυχομένος τὸ δ' ἔκλυε παλλὰς Ἀθήνη·
 τοῖς δ' ἤγεμόναυ γερηνίος ἱππότης νέτωρ·
 ἔλασι καὶ γαμβροῖσιν ἐκ πρὸς δώματα καλὰ·
 εἴ μ' ὅτε δώμαθ' ἵκοντο ἀγακλυτὰ τοῖο ἀναικτος,
 ἐξείησ' ἔζοντο κατακλισμὺς τε θρόνους τε·
 τοῖς δ' ὀγέρων ἐλθόνσιν, ἀνὰ κρητῆρα κέρασιν
 οἶνον ἠδὲ πότοιο· ἔν, ἐν δὲ κατὰ ἐνιαυτῷ
 ὥτ' ἔτεταμίην, καὶ ἀποκρήδεμνον ἔλυσε·
 τὸ δ' ὀγέρων κρητῆρα κέρασιν ἀπὸ πρὸς Ἀθήνη
 ἀνχετ' ἀπασίνδων κέρη Διὸς ἀγχιόχοιο·
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαντ' ἐπιόνθ' ὅσον ἠθέλε θυμὸς,
 οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἴκονδε ἑκάστος·
 τὸν δ' αὖτ' ἐκοίμισε γερηνίος ἱππότης νέτωρ,
 πλεμάχον φίλον υἱὸν ὀδυσῆος θείοιο,
 ζητῶν ἐν λεχέεσσιν, ὅπ' ἀβύσση ἐριδ' ἔπω·
 πὰρ δ' ἄρ' ἐν ὕμμελίην πεισίστρατον ὄρχαμον ἀνδρῶν·
 ὅς οἱ

ὅς οἱ ἐτ' ἠΐθεός τε παῖδων ἦν ἐν μεγάροισιν·
 αὐτὰρ δ' αὖτε κῆρυδι μυχῷ δόμῃ ὑψηλῷ·
 τῷ δ' ἄλοχος δέσποινά λέχος πόρῳ κῆρ' αὐτῇ·
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 ὠρνυτ' ἄρ' ἐξ ἀνῆριν γῆνιός ἰππότης νέτωρ·
 ἐκ δ' ἐλθὼν κῆρ' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ ξυστοῖσι λίθοισιν·
 οἳ οἱ ἔσαν προπάροιθε θυράων ὑψηλῶν
 λαυκοὶ ἀποτίλβοντες ἀλείφατος, οἷς ἐπὶ μῶν πρὶν
 ἐκλῆθε ἵζεσκεν θεοφῖν μῆτωρ ἀτάλαντος·
 αἰὲν δ' ὅ μιν ἦδ' ἡ κηρὶ δαμῆς, αἰδώς δὲ βεβήκει·
 νέτωρ αὖ τότ' ἐφίξε γῆνιός ἕρος ἀχαιῶν
 σκῆπτρον ἔχων· πρὶ δ' ἔδδ' ἀολλέες ἠγερέβοντο
 ἐκ θαλάμων ἐλθόντες, ἐχέφρων τε σφάτιός τε,
 πρῶτος τ' ἀρηιτὸς τε κῆρ' ἀντίθεος θρασυμήδης·
 τοῖσι δ' ἔπειθ' ἔκτος πεισίστρατος ἦλυθεν ἥρως·
 παρ δ' ἄρα πλεμάχον θεοεικέλον εἶσαν ἄγοντες·
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε γῆνιός ἰππότης νέτωρ·
 κερπαλίμως μοι τέκνα φίλα, κρηῖνα τ' ἐέλδωρ·
 ὄφρ' ἦτοι πρῶτιστά θεῶν ἱέλωμαι ἀθήνην,
 ἦ μοι ἑκαργῆς ἦλθε θεὸς δὲ δαῖτα θέλειαν·
 αἰνὰ γ' ὅ μιν πεδίον δ' ἐπὶ βῶν ἵτω, ὄφρα τάχιστα
 ἔλθῃσιν· ἐλάση δὲ βοῶν ἐπιβυκόλος ἀνὴρ·
 εἷς δ' ἐπὶ πλεμάχῳ μεγαθύμῃ νῆα μέλαιναν
 πάντας ἰὼν ἐτάρας ἀγέτω· λίπέτω δὲ, δούοις·
 εἷς δ' αὖ χρυσοχόον κάρηνα δαῦρο κηλέσσω
 ἐλθεῖν, ὄφρα βοὸς χρυσὸν κέρασιν πριχάη·
 οἳ δ' ἄλλοι μένετ' αὐτὰς ἀολλέες, εἴπατε δ' εἴσω
 δμῳῆσιν κῆρ' ἀδῶματ' ἀγακλυτὰ δαῖτα πένεσθαι,
 ἔδοσθε, ξύλα τ' ἄμρι κῆρ' ἀγλαὸν οἷσέ μιν ὕδωρ·
 ὦ δ' ἐφ' αὖ οἱ δ' ἄρα πάντες ἐποίπνουσιν ἦλθε μὲν ἄρ' βῶς·

Hom. Odyss.

d

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἐν πεδίῳ ἦλθον δὲ θαῖς παρὰ νηὸς εἶσιν,
 πλεμάχῃ ἐτόροι μεγαλήτορος ἦλθε δὲ χαλκήβῃ,
 ὅππῃ χερσὶν ἔχων χαλκήϊα πείρατα τέχνης·
 αἰμονά τε σφύραντ' εὐποίητον τε πυράρην·
 οἷσιν τε χρυσὸν εἰργάζετο. ἦλθε δ' Ἀθήνη
 ἱρῶν ἀντιόωσα γέρων δ' ἰππιάτα νέτωρ,
 χρυσὸν ἐδώχ'· ὃ δ' ἔπειτα βοὸς κέρασιν περιχόων
 αἰσινῶσα ἴν' ἀγαλμα θεὰ κεχάροίτο ἰδῶσα·
 βοῶν δ' ἀγέτην κέραων σφάτιος καὶ δῖος ἐχέφρων·
 χέρνιβα δὲ σφ' ἄρητος ἐν ἀνθεμόεντι λέβητι,
 ἦλυθεν ἐν θαλάμοιο φέρων· ἐτέρη δ' ἔχεν ὕλῃς
 ἐν κενέῳ πέλεκυ δὲ μακροπόλεμος θρασυμήδης
 ὀξυῶν ἔχων ἐν χερσὶ παρίστατο βῶν ἐπικόφων·
 περσέει δ' ἄμνιον εἶχε γέρων δ' ἰππιάτα νέτωρ
 χέρνιβά τ' ὕλοχύτας τε κατήρχετο· πολλὰ δ' Ἀθήνη
 σῦχετ' ἀπαρχόμενος κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλον·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ὄψαντο, καὶ ὕλοχύτας προβάλοντο·
 αὐτίκα νέστορος ὕδ' ὑπέρθυμος θρασυμήδης,
 ἦλασεν ἄχι σὰς· πέλεκυς δ' ἀπέκοψε τένοντας
 αὐχενίους· λύσεν δὲ βοὸς μένος· αἶδ' ὀλόλυξαν
 θυγατέρες νυοί τε, καὶ αἰδοίη παράκοιτις
 νέστορος εὐρυδίη πρέσβα κλυμένοιο θυγατρῶν·
 οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνελόντες ἀπ' ἕλκους εὐρυδείης,
 ἔχον· αὐτὰρ σφάξεν πεισίφρατος ὄρχαμος ἀνδρῶν·
 τῆς δ' ἐπεὶ ἐκ μέλαν αἶμα ῥύη· λίπε δ' ὀσεία θυμὸς·
 αἶψ' ἄρα μιν διεχύσαν· ἄραρ δ' ἐκ μυρία τάμνων
 πάντα κατὰ μοῖραν κατὰ τε κνίαν ἐκέλυψαν,
 δὲ πῦχα ποιήσαντες ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν·
 καὶ ἐπὶ χίρῃς ὀγέρων ἐπιδ' αἶδοπα οἶνον
 λαίβει νέοι δὲ παρ' αὐτῶν ἔχον πεμπώβολα χερσὶν·
 αὐτὰρ

αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἔχθη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
 μίσυλλον τ' ἄρα τᾶλλα, καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἐπειραν,
 ὧπλων δ' ἄκρω πόρος ὀβελὸς ἐν χερσὶν ἔχοντο δέ,
 τόφρα δὲ πλέμαχον λῦσεν καλὴ πολυχέστη,
 νέστρος ὀπλοτάτη θυγάτηρ νηληϊάδαο·
 αὐτὰρ ἐπεὶ λῦσέντε, καὶ ἔχρισε λίπ' ἐλαίῳ,
 ἄμφι δέ μιν φάρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
 ἐκ ῥ' ἄσπερ μίνθη βῆ δέ μιν ἄθανάτοισιν ὁμοῖος,
 παρ δ' ἄρα νέστρον ἰὼν κατὰρ ἔζετο ποιμένι λαῶν·
 οἱ δ' ἐπεὶ ὧπλισαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
 δαίνυντο βέζομενοι· ἐπεὶ δ' ἄνερ δὲ ἐθλοὶ ὄροντο
 οἶνον ἐνοικοχοῦντο δὲ ἐνὶ χρυσεῖς δεπάαιν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδιτύος ἐξ ἔρον ἐντο,
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε γρήνιος ἱππότες νέστωρ·
 παῖδες δὲ μοι ἄγε πλεμάχῳ καλλιῖριχας ἵππους
 ζυγαδ' ὑφ' ἄρματ' ἄγοντο δέ· ἵνα πρήσῃσιν ὁ δόιο.
 ὧς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τὸ μάλα κλυτὸν ἠδ' ἐπὶ θοντο.
 καρπαλίμως δ' ἐζυξαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκείας ἵππους,
 ἐν δὲ γυνὴ ταμίη σῆτον καὶ οἶνον ἔχουεν,
 οἶα τε οἶα ἔδυσσι διοχρεφείες βασιλῆες·
 αἰν δ' ἄρα πλεμάχος περιγαλλέα βήσατο δῖφρον·
 παρ δ' ἄρα νεστροφίδης πρῆσιφρατος ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 δὲ δῖφρον τ' ἀνέβαινε, καὶ ἠνία λάζετο χερσὶ·
 μάστιξ ἐν δ' ἐλάαν· τῷ δ' ἐν ἄκρον τε πετέσθην
 δὲ πεδίον λιπέτην δὲ πύλον αἰπὺ πολίεθρον·
 οἱ δὲ πανημέριοι σείον· ζυγὸν ἄμφω ἔχοντες·
 δύσε τότε ἥλιος, σκιδόωντό τε πᾶσαι ἀγχαῖ·
 δὲ φηρὰς δ' ἵκοντο διοκλῆος ποτὶ δῶμα
 ἱέος ὀρτιλόχοιο· ἦν ἀλφειὸς τέκε παῖδα·
 ἔνθα δὲ νύκτ' αἶσαν· ὁ δὲ τοῖς παρξένια θῆκεν·
 α ἦ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἦμος δ' ὕριγένεα φάνη ῥοδῶδάκτυλος ἥως·
 ἵππῳ τ' ἐζέγνωτ' ἀνάθ' ἄρματα ποικίλ' ἐβαινόντ'
 μάστιγι δ' ἐλάαν τῶ δ' ἔκ' ἄκοντε πέτεσθην·
 ἔξον δ' ἔθε πεδίον πυρηνόρον ἐνθα δ' ἐπείτα
 ἦνον ὁδὸν τοῖον γὰρ ὑπέκθρον ὠκέεσσι ἵπποι·
 δύσετό τ' ἥελιος σκιδώσθό τε πᾶσαι ῥυαί.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Δ. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΥΝΙΔΙΑΣ.

Ἀρὰ μὲν αὖ ξενιοθεῖς σὺν πρσιτοράτῳ πλέ-
 μαχος, ἀπαγγέλλει τὰ κατὰ πλὴν ἰθάκην ὑπὸ
 τῶν μνησῆρων πρατόμοια εἶπεται ἐξηγεῖται
 αὐτῷ ὁ μέλαρος πρὶ τῆ νόστου τῶν ἐλλήνων, καὶ τῆς
 πρωτέως μαντείας, δι' ἧς ἐγνώ τὸν ἀγαμέμνονος θά-
 νατον· καὶ ὡς ὁδυαδὴ παρὰ κελυφοῖ εἴη βυλὴ δὲ γί-
 νεται τῶν μνησῆρων περὶ τῆ τὸν πλέμαχον ἀνελεῖν.
 παραμυθεῖται δὲ ἡ ἀθηνᾶ δι' Ὀνείρου πλὴν πηνελόπην,
 ἐπὶ τῇ τῆ πατρὸς ἀποδημίᾳ δυσχράνυσαν διὰ εἰδῶ-
 λον ὁμοιωθεῖσαι φθίμῃ τῇ τῆς πηνελόπης ἀδελφῇ.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ. Δ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΝΙΔΙΑΣ.

Δέλτα μάθ' ἄμφι παρὸς παρ' ἄρ' εἶδα, λοχόμενος ἦος.

Ἰδ' ἔξοι κούλην λακεδαίμονα κη-
τώεσαν·

πρὸς δ' ἄρα δώματ' ἔλον μενελάου
κυδαλίμοιο·

τὸν δ' αὖρον δαινύοντα γάμον πη-
λοῖσιν ἐτήσιν·

ἦέος ἠδὲ θυγατρὸς ἀμύμονος, ὃ ἐνὶ οἴκῳ.
πῶ μιν Ἀχιλλεύς ῥηξήνορος ἦϊ' πέμπεν·
ἐν προίῃ γὰρ πρῶτον ὑπέχετο καὶ κατένευσεν
δωσέμεναι τοῖσιν δὲ θεοὶ γάμον ἐξετέλειον,
πῶ ἄρ' οὐ γ' ἐνθ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι πέμπεν εἶδαι,
μυρμιδόνων προτὶ ἄστρ' Ἰκλυτὸν, οἷσιν ἄνασεν·
ἦϊ' δὲ σπάρτηθεν ἀλέκτορος ἦγετο κύρην,
ὃς οἱ πλῦγρος γένετο κρατρὸς μεγαπένθης
ἐκ δ' ἄλλης· ἐλένη δὲ θεοὶ γόνον ἦν ἐτ' ἐφαινον,
ἐπεδ' ἢ τὸ πρῶτον ἐγείνατο παῖδ' ἑρατεινὴν,
ἑρμῖον ἢ εἶδος ἔχε χρυσεῖς ἄφροδίτης·
ὥς οἱ μὲν δαίνοντο καὶ θυβρεφὲς μέγα δῶμα,
γείτονες ἠδὲ ἔται μενελάου κυδαλίμοιο
τρώες μιν· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος αἰοιδὸς
φορμίζων· δοιοὶ δὲ κυβισιτήρδ' ἐπ' αὐτὰς
μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνονον κατὰ μέανον
τῶδ' αὐτ' ἐν προθύροισι δόμων αὐτῶτε καὶ ἵππῳ,
πλεῖμα χὸς θ' ἥρωες καὶ νέεστος ἀγαδὸς ἦος
ἦσαν· ὃ δὲ προμολῶν ἶδ' ἐτο κρείων ἐτεινὸς,

d ii

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

ὁ ποιηρὸς θράπων μενελάου κυδαλίμοιο·
 βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων δὴν δώματα ποιμένι λαῶν·
 αἶχ' ὅτ' ἰσάμενος, ἔπεχ πῖθοντα προσηύδα·
 ξείνῳ δ' ἦτινε τῷδε διοτρεφὲς ὦ μενέλαε
 ἀνδρὸς δ' ὡς γενεῇ δὲ διὸς μέγαλοιο εἴκην·
 αἶψ' εἴπ' εἰσφῶιν καταλύσομεν ὠκείας ἵππους,
 ἢ ἄλλον πέμπομεν ἱκνέμεν ὅσπε φιλήσῃ.

Τ ὃν δὲ μέγ' ὁ χθρήσας προσέφη ξανθὸς μενέλαος·
 οὐ μὲν νῆπιος ἦσθα βοητοῖδ' ἐτινωνῶ
 ὅπρ' ἴν' ἀτὰρ καὶ μὲν παῖς ὡς νῆπια βάσεις·
 ἢ μὲν δ' ἡ νῶϊ' ἐφνήϊα πολλὰ φαργόν τε
 ἄλλων ἀνθρώπων δ' αὖρ' ἰκόμεθ' ἀνέκ' ἐπιζῶ
 ἐξοπίσω πρὸ παύσῃ διζύος· ἀλλὰ λυγρὰ ἵππους
 ξείνων· ὅς δ' αὐτὰς προτέρω ἄγε θοινηθῆναι·

Ω σφάθ'· ὃ δ' ἐκ μεγάροιο διέαυτο· κέκλετο δ' ἄλλες
 ὁ ποιηρὸς θράπωντας ἅμ' ἐσπέσθαι ἐπὶ αὐτῷ·
 οἱ δ' ἵππους μὲν ἔλυσαν, ὑπὸ ζυγῶν δ' ὀρώοντας·
 καὶ τὸς μὲν κατέδυσαν ἐφ' ἵππεισι κῆπησιν·
 παρδ' ἐββαλον ζεῖας· ἀνὰ δὲ κρήνην κὼν ἐμίσαν·
 ἄρματα δ' ἐκλιναν πρὸς ἐνώπια ταμφάνωντα·
 αὐτὰς δ' εἰσῆγον θεῖον δόμον· οἱ δὲ ἰδόντες
 θαύμαζον κατὰ δῶμα διοτρεφὲος βασιλῆος·
 ὥς τε γὰρ ἠελίος ἀέλη πέλεν, ἰὲ σελήνης,
 δῶμα καὶ ὕψι φεφὲς μενελάου κυδαλίμοιο·
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τάρπησαν ὀρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν
 εἰς ῥ' ἄσπερινος βάντες εὐξέτας λῦσαντο·
 τὸς δ' ἐπεὶ οὖν δ' ὡς ἀλῶσαν καὶ χρίσαν ἐλαῶ·
 ἀμφὶ δ' ἄρα χαλάντας ἔλασ βάλλον· ἢ δὲ χιτῶνας·
 εἰς ῥα θρόνους ἕζοντο παρ' ἀρείδην μενέλαον·
 χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχῶν ἐπέχνε φέρσας
 καλῇ

κῆλ' χρυσείῃ ὕπερ ὄρυγέοιο λέβητος
 νύφασθαι· παρὰ δὲ ξέστην ἐτάνυσσε βράπεζαν·
 σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρσας!
 εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα χαρίζομένη παρεόντων·
 δαιφρὸς δὲ κρειῶν πίνακτος παρέθηκεν αἴρας·
 παντοίων· παρὰ δ' ἑσφι τίθει χρύσεια κύπελλα·
 τῷ κῆρ δεικνύμενος, προσέφη ξανθὸς μενέλαος·
 σῖτ' ἄμ' ἄπιδον κῆρ χαίρετον, αὐτὰρ ἔπειτα
 δειπνὸν παλαμύνω, εἰρησόμεθ' οἳ τινες ἐσὺν
 ἀνδρῶν· ὃ γὰρ σφῶν γε γένος ἀπόλωλε τοκήων·
 αἰγ' ἀνδρῶν γένος ἐσὲ διοφρέων βασιλῆων
 σκηπτῶν· ἐπεὶ ἔκε κῆκοί τοι ὄσδε τέκοιεν·
 Ως φάτο· καὶ σφιν νῶτα βοὸς παρὰ πύονα θῆκεν
 ὅπ' ἐν χρυσῇ ἐλὼν, τὰ ῥά οἱ γέρα πάρθεσαν αὐτῷ·
 οἷδ' ἐπ' ὀνόϊα θ' ἐτοίμα προκείμενα, χεῖρας ἴαλλον·
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος κῆρ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 δὴ τότε πηλέμαχος προσεφώνεε νέστορος υἱόν·
 ἄχι χῶν κεφαλὴν, ἵνα μὴ παυθοῖαθ' οἱ ἄλλοι·
 Φράζεο νεστορίδῃ τῷ μῶκε χαρισμένε θυμῷ,
 χαλκῷ τε στροπῇ κῆρ δώματα κ' ἡέεντα,
 χρυσῷ τ' ἡλέκτρει, κῆρ δ' ὀρύρα ἢ δ' ἐλέφαντος·
 ζηνὸς περ τοιούδε γ' ὄλυμπόν ἐνδοθεν αὐλή·
 ὅσα τέ δ' ἄπειτα πολλὰ σέβασμα' ἔχει εἰσορόωντα·
 τῶ δ' ἀγορεύοντος ξιώετο ξανθὸς μενέλαος·
 καὶ σφειδὸν φωνήσας ἔπειτα πῖρόντα προσηύδα·
 Τέκνα φίλ', ἥτοι ζηνὶ βροτῶν ἔκ' ἀντις ἐρίζοι·
 ἀθάνατοι γὰρ τῶ γε δόμοι κῆρ κτήματ' ἔασιν·
 ἀνδρῶν δ' ἦκεν τίς μοι ἐρίσεται ἢ ἐκῆρ ἢ κὶ
 κτήμασιν· ἢ γὰρ πολλὰ παθῶν, κῆρ πόλλ' ἐπαληθεῖς
 ἡγαρόμιν ἐν νηυσὶ, κῆρ δ' ὀδυσάτω ἔτι ἦλθον

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

κύπρον φοινίκην τε, καὶ ἀργυπίδα ἐπαλήθειαν
 αἰθίοπα δ' ἔκκόμην καὶ σιδονίαν, καὶ ἑρεμβύδα
 καὶ λιβύην, ἵνα τ' ἄρνῃς ἄφαρ κῆραοι τελέθῃσι
 ῥῖς γὰρ τίηται μῆλα τελεσφόρον εἰς ὀνείαυτον
 ἐνθά μιν, ὅτε ἀναξ ἐπίδανῃς ὅτε τι ποιμὴν
 τυρῷ καὶ κρηῶν, ὅδε γλυκὺς οἶος γάλακτος
 οἷον αἰεὶ παρέχουσιν ἐπιετανόν γάλα θῆσθαι
 εἴως ἐγὼ πρὶ κείνα πλωβίοτον ξυλαγείρω
 ἡλώμην, τείως μοι ἁδελφεὸν ἄλλος ἔπεφνε
 ἀάθρη ἀλωῖσι δόλω ὅλομένης ἀλόχοιο
 ὥς ὅτι χαίρων τοῖς δὲ κτεάτεσσιν ἀνάσσω
 καὶ πατέρων τάδε μέλειτ' ἀκνέμεν, οἳ τινες ὅμῃν
 εἰσὶν, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον καὶ ἀπώλεσα οἶκον·
 οὐ μάλ' ἀναιετάοντα κελανδότη, πολλὰ καὶ ἐσθλά·
 ὧν ὅφελον ῥιτάτην πρὶ ἔχων ἐν δώμασι μοῖραν
 ναίειν, οἳ δ' ἀνδρῶν σόοι ἐμμεναι, οἳ τότ' ὄλοντο
 τροίην ἐν εὐρείῃ, ἐκτὸς ἄργεος ἱπποβότοιο·
 οἷον ἐμῆς πάντας, μεν δ' οὐρόμενος καὶ ἀχνύων·
 πηλοῖσι ἐν μεγάροισι καθήμενος ἢ μετέροισιν
 ἄλλοτε μὲν τε γόῳ φρένα τέρπμαι, ἄλλοτε δ' αὖτε
 παύομαι, αἰετὶς δὲ νόρος κρυβοῖο γόοιο·
 τῶν, πάντων ὅτόσσον δ' οὐρόμαι, ἀχνύμενός περ·
 ὥς ἐνός, ὅς τέ μοι ὕπνον ἀπεχθαίρει καὶ ἐδωδὴν
 μνωμένῳ, ἐπεὶ ὅστις ἀχαιῶν τὰ ἐμὸν ἔσθην,
 ὅς δ' οὐδ' αὖτε ἐμὸν ἔσθην καὶ ἥρατο, τῷ δ' ἄρ' ἐμελλεν
 αὐτῷ κῆδ' ἐσθῆσθαι, ἐμοὶ δ' ἄλχος αἰὲν ἄλαστον
 κείνη, ὅπως δὴ διηρὸν ἀποίχεται, ὅδε τι ἴδμεν
 ζώει ὃν, ἢ τέθνηκεν, ὃ δ' οὐρονται νύπτε αὐτῶν·
 λαέρτης θ' ὁ γέρον, καὶ ἐχέφρων πηνελόπειαν·
 τυλέμαχος θ' ὃν ἔλαφεν ἔον γεραῶν ἐνὶ οἴκῳ·
 ὧς φάτο·

Ως φάτο· τῷ δ' ἄρα πατρὸς ὑφ' ἱμῶν ὤρει γόοιο·

δάμν δ' ἀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε πατρὸς ἀνδ-
χλαῖναν πορφυρέην ἀντ' ὀφθαλμοῖν ἀναχών· (σας·

ἄμφοτέρῃσι χρυσί· νόησε δέ μιν μενέλαος·

μυμήριξε δ' ἐπειτα κῆτὰ φρένα κῆ κῆτὰ θυμόν,

ἥέ μιν αὖτ' ἄν πατρὸς ἑάσει ἐπιμνησθῆναι·

ἢ πρῶτ' ἐξερέοιτο ἔκστα τε μυθήσασθαι·

ὥς δ' ταῦθ' ὤρμαινε κῆτὰ φρένα κῆ κῆτὰ θυμόν·

εἰ κ' ἐλένη θαλάμοιο θυώδεος ὑψοφόροιο

ἦλυθεν ἄρτεμιδι χρυσιλαχέτῳ εἰκῆ·

τῇ δ' ἄρ' ἄμ' ἀδρήσῃ κλισίῃν ἐὺτυκτονέσθικεν·

ἀγκίππῃ δὲ τάπητα φέρε, μαλακῇ ἐρίοιο·

φυλῶ δ' ὄρνυρεον τάλαρον φέρε, τὸν οἱ ἔδωκε

ἀλκάνδρῃ πολύβοιο δάμκρ' ὅς ἐναι ἐνὶ θήβης

αἰγυπῆϊς· ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐνὶ κτημάτα κεῖται·

ὅς μενελάῳ δῶκε δὴ δ' ὄρνυρέας ἄσαμίνθης·

δοῖς δὲ φρίπιδας, δέκτ' δὲ χρυσοῖο τάλαντα·

χωρὶς δ' αὖ ἐλένη ἄλοχος πόρε ἑτάλλιμα δῶρα

χρυσὴν τ' ἡλαχέτην, τάλαρόνθ' ὑπόκυκλον ὅπασεν

ὄρνυρεον· χρυσῷ δ' ἐπὶ χεῖλεα κεκράαντο·

τὴν ῥά οἱ ἀμφίπολος φυλὴ παρέσθικε φέρουσα·

νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῇ

ἡλακάτῃ τετάνυστο, ἰοδνεφὲς εἶρος ἐχρσα·

ἔλ' ἐτο δ' ἐν κλισίῳ ὑπὸ δὲ θρήνου πρὶν ἦεν·

αὐτίκ' δ' ἤγ' ἐπέειπεν πόσιν ἐρέζενεν ἔκστα·

ἰδμεν δὴ μενέλαε διοφειδὲς, οἳ τινὲς οἴδε

ἀνδρῶν οὐ χετόωνται ἱκνέμεν ἢ μέτρον δῶ

ψύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω· κέλεται δὲ μεθυμὸς·

ἔγάρ πω τινά φημι ἐοικότα ὧδε ἰδέσθαι·

ἔτ' ἄνδρ', ἔτε γυναικ'· σέβας μ' ἐχρ' εἰσορῶσαν·

Θ Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ

ὥς δ' ὀδυσσεὺς μεγαλήτορος ἤϊ' εἶπκε
πλεμάχῳ· ἦν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐπὶ δῖκῳ
κεῖνος ἀνὴρ ὅτ' ἐμείο κωώπιδος εἴνεκ' ἀχαιῶς
ἦλθε θ' ὑπὸ βροίῳ, πόλεμον θρασυδ' ὀρμαίνοντός·

Τ ἦν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς μενέλαος·
ἔτο νῦν κῆρ ἐγὼ νοέω γαῖα, ὥς σὺ εἴσκεις·
κεῖνος γὰρ τοιοῖδε πόδ' ὅς τοι αἶδε τε χεῖρ' ὅς·
ὀφθαλμῶν τε βολαί, κεραιήτ' ἐφύπρθε τε χεῖται·
κῆρ νῦν ἦτοι ἐγὼ μεμνημένος ἀμφ' ὀδυσσῆϊ
μυθεόμην, ὅσσ' αἶνος διζύσας ἐμόγησεν,
ἀμφ' ἐμοὶ αὐτὰρ ὀπίκρον ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἴβει,
χλαῖναν περφυρέην ἀντ' ὀφθαλμοῖν ἀναχών·

Τ ὃν δ' αὖνεσσι δῖος παρσίφρατος ἀντίον ἦν ἰδὼν
ἀφείδη μενέλαε διοφρεὲς ὄρχα μελαῶν,
κεῖνος μὲν τοι ὅδ' ἔπος, ἐτήτυμον ὥς ἀγορεύεις·
εἰ μὲν σάοφρων ἐστ' ἐν μεσῶνται δ' ἐπὶ θυμῷ
ᾧ δ' ἐλθὼν τὸ πρῶτον, ἐπεσβολίᾳσ' ἀναπαύειν
ἄντα σέθεν· τὰ νῶϊ θεῶν ὥς τρὶ πόμεθ' αὐδῆ
αὐτὰρ ἐμὲ προέειπε γρήνιος ἱππότανέστωρ·
τῷ ἅμα πρὸς ἔπειθ' αἰετοῦ γάρ σε ἰδέσθαι,
ὄφρα σιῇτοί εἰς ὑπὸ πρῆσαι, ἥ ἐτι ἔργον·
πολλὰ γὰρ ἀλγέ' ἔχει παρὸς πάϊς οἰχομένοιο
ἐν μεγάροις, ὃ μὴ πολλοὶ ἀσυνήτηρ' ἔωσιν·
ὥς νῦν πλεμάχῳ ὃ μὲν οἴχεται· ὃ δὲ οἱ ἄλλοι
εἴσ' οἱ κεν κῆρτά δ' ἦμον ἀλόλκοιεν κῆρόπτα·

Τ ὃν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς μενέλαος·
ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ φίλον ἀνέρος ἔπος ἐμὸν δῶ
ἔμεθ' ὅς· εἴνεκ' ἐμείο πλεῖς ἐμόγησεν ἀέθλης·
καί μιν ἐφην ἐλθόντα φιλησέμεν ἐξοχὸν ἄλλον
δ' ὀρέων· εἴ νῶϊν ὑπεῖρ ἄλλα νόστον εἶδοκε

νηυσὶ θεῶσιν γενέσθαι ὀλύμπιος ἄρ' ὕποπα ζεύς·
 καὶ κεν οἱ ἄρ' αἶψά νάαα πόλιν καὶ δώματ' ἐταύξασ-
 ῃ· ἰθάκης ἀγαθὸν σὺν κτήμασι καὶ τέκεϊ ὦ,
 καὶ πᾶσιν λαοῖσι μίαν πόλιν ἐξαλαπάξας,
 αἰετὶν αἰετᾶσιν ἀνάλκοντα δ' ἐμοὶ αὐτῷ·
 καὶ κε θάμ' ἐνθάδ' ἐόντ' εὖ μισγόμεθ'· ὅδ' ἐκεῖ ἡμῶς
 ἄλλο διέκρινε φιλέοντες τε τρῶες μένων τε,
 πρὶν γὰρ ὅτε δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφεχέλυψεν·
 ἀλλὰ τὰ μέν περ μέλεν ἀγασσέσθαι θεὸς αὐτός,
 ὃς κείνον δύσηνον, ἀνέσμον οἶον ἔθικεν·

Ως φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὕφ' ἱμῶν ὤρσε γόοιο·
 κλαῖε μὲν ἄρ' αἶψ' ἐλένη διὸς ἐκγεγαῖα·
 κλαῖε δὲ Πηλεΐμαχος τε καὶ Ἀλκίονος μενέλαος·
 ὅδ' ἄρα νέσσορος υἱὸς ἀδ' ἀκρύτω ἔχεν ὄσπερ·
 μνήσατο τὸρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος ἀντιλόχοιο,
 ὅν ῥ' ἡὕς ἐκτ' ἔνε φαινήσ' ἀγλαὸς υἱός·
 τὸς ὅγ' ἐπιμνησθεὶς ἔπεα πρῶθεντ' ἀγόρευεν·

Αἰετὶν πρὶ μὲν σε βροτῶν πεπνυμένον εἶναι
 νέσσορ φάχ' ὀγέρων, ὅτ' ἐπιμνησαίμεθα σείω
 ὅτ' σιν ἐνὶ μεγάροισι, καὶ ἀμύμονος ἐρέοιμεν·
 καὶ νῦν εἴ τι περ ὅτι πίθοιό μοι· ὅτ' ἐγὼ γε
 τέρομαι δ' ὀδυρόμενος μετὰ δόρπιος· ἀλλὰ καὶ ἡὕς
 ἔσσεται ἡριγένεια νύκτας ὡμᾶί γε μὲν ὅδ' ἐν
 κλαίειν ὅς κε θάνησι βροτῶν καὶ πότμον ἐπίσση·
 τὸς ὅγ' ἐγὼ γέρας οἶον ὅτ' ἱερῶσι βροτοῖσι,
 κείρασθαι τε κόμην βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν·
 καὶ γὰρ ἐμὸς τέθνηκεν ἀδελφεὸς ὅτι κείνιστος
 ἄρ' αἰῶν· μέλλας δὲ σὺν ἴδμεναι ὅτ' ἐγὼ γε
 ἦντ' ὅδ' ἴδον· πέρι δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι
 ἀντίλοχον· πέρι μὲν θείων ταχέως ἢ δὲ μαχητῶν·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

Τὸν δ' ἅπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς μενέλαος·
 ὦ φίλ', ἐπεὶ τόσα εἴπῃς ὅσ' ἂν πεπνυμένος ἀνὴρ
 εἴποι καὶ ῥέξῃε, καὶ ὅς προγενέστερος εἴη·
 τοῖς γὰρ καὶ παρὸς δ' καὶ πεπνυμένα βάζεις·
 φῆα δ' ὀρίγνωτος γόνος ἀνέρος, ὥτε κρονίων
 δ' ἄλβον ἐπικλώσῃ γαμέον τί τε γεινομένῳ τε,
 ὡς νῦν ἔσσοι δῶκε, διαμπερὲς ἤματα πάντα·
 αὐτὸν μὲν λιπαρῶς γηρασκέμεν ἐν μεγάροισιν,
 ἕξασ' αὖ πινυτὲς τε καὶ ἔχουσιν εἶναι ὀρίστους·
 ἡμεῖς δὲ κλαυθμὸν μὲν ἔασομεν, ὅς πρὶν ἐτύχθη·
 δόρυ δ' ἐξ αὐτῆς μνησόμεθα, χερσὶ δ' ἐφ' ὕδωρ
 χουάντων· μῦθοι δὲ καὶ ἠῶθέν πρ' ἔσσονται
 τηλεμάχῳ καὶ ἐμοὶ, διασπόμεν ἀνθρώποισιν.
Ως ἔφατ' ἀσφαλίων δ' ἄρ' ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχοντες,
 ὁ πρὸς θρῆνων μενεάων κυδαλίμοιο·
 οἷδ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα, χεῖρας ἰαλλόν·
 ἐγὼ αὖτ' ἄλλ' ἐνόησ' ἐλεῖν Διὸς ἐκ γεγαῖα·
 αὐτὶν' ἄρ' εἰς οἶνον βόλε φάρμακον ἔνθεν ἔπινον,
 νηπενθὲς τ' αἰχολόν τε κερκῶν ἐπίληθον ἀπάντων·
 ὅς τ' ὁ καταβρόξευεν ἐπὶν κρητῆρι μιγείη,
 ἢ ἂν ἐφημέριός γε βάλαι κατὰ δάκρυ παρθέων,
 ἢ δ' εἴ οἱ κατατεθναίνει μήτηρ τε πατήρ τε,
 ἢ δ' εἴ οἱ προπάρειθεν ἀδελφεὸν ἢ φίλον υἱόν·
 χαλκῷ δ' ἡτῶων, ὃ δ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρωτο·
 τοῖα Διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μνητιόεντα
 ἔσθλα τὰ οἱ πολὺ δαμνα πόρε θῶνος παράκοιτις
 αἰγυπὶν ἢ τῇ πλεῖστα φέρει ζείδωρος ἄρσρα
 φάρμακα πολλὰ μὲν ἔσθλα μεμιγμένα πολλὰ δ' ἡλυρά·
 ἱηρὸς δὲ ἔκτιστος ἐπιστάμενος πρὶ πάντων
 ἀνθρώπων· ἢ γὰρ παιήνορός εἰσι γινέθλης·

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐνέηκε, κέλευσέ τε οἶνοχοῆσαι,
 ἐξ αὐτῆς μύθοισιν ἀμφομένη προσέειπεν·
 ἄρ' ἔστιν μελέαι διοφρέες ἠδὲ καὶ οἶδε
 ἀνδρῶν ἐσθλῶν παῖδες, ἀτὰρ θεὸς ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλῳ
 ζεῖ ἀγαθὸν τε καὶ κῆδόν τε διδοῖ· δαῦνται γὰρ ἅπαντα·
 ἦτοι καὶ δαίνυσθε καὶ θήμαιοι ἐν μεγάροισι·
 καὶ μύθοις τέρπεσθε, εἰκότα γὰρ κατὰ λέξω·
 πάντα μὲν γὰρ ἐγὼ μυθήσομαι, ὃ δ' ὀνομήνω,
 ὅσοι Ὀδυσῆος ταλασίφρονος εἰσὶν ἄεθλοι,
 αἵ οἱ ὅν τ' ὁδὸν ἔρεξε καὶ ἔτλη κερτρὸς ἀνὴρ
 δῆμῳ ἐνὶ τρώων, ὅθι πάχετε πῆμα τ' ἀχαιοί·
 αὐτὸν μιν πληγῇσιν ἀεικέλῃσι δαμάσασθαι,
 σπείρει καὶ ἄμφοῖ μοισι βαλὼν οἰκῆν· εἰσὶν γὰρ
 ἀνδρῶν δυσμενῶν κατέδυσ πόλιν ὑρυάγχαν·
 ἄλλῳ δ' αὖτ' ἐν φωτὶ κατακρύπτων ἦϊσθε
 δέκνῃ, ὃς ὕδ' ἐν τοῖς ἐῖν ἐπὶ νηυσὶν ἀχαιῶν·
 τῷ ἱέλος κατέδυσ τρώων πόλιν, οἷ δ' ἀβάκησαν
 πάντες ἐγὼ δέ μιν οἷον ἀνέγνων, τοῖον ἐόντα·
 καὶ μιν ἀνιρώτουν, ὃ δὲ κερτρὸς αἰὲρ ἀλέγεν·
 αἵ οἱ δὲ δῆμιν ἐγὼν ἐλόον, καὶ χεῖρον ἐλαΐω,
 ἀμφὶ δὲ εἴματα ἔασι καὶ ὤμοσσι κερτρὸν ὄρεον·
 μή ποτ' ἐπὶν Ὀδυσῆα μετὰ τρώεσσιν ἀναρῆναι,
 πρὶν γὰρ ἔνθ' ἐν νῆσσι τε θαλάσῃ κλισίῃσιν ἄρ' ἰκέσθαι·
 καὶ τότε δῆμοι πάντα νόον κατέλεξιν ἀχαιῶν·
 πολλὰς δὲ τρώων κτείνανσ' ἀνὰ νηῖν· χαλκῷ,
 ἦλθε μετ' ὀφειλῆς κατὰ δὲ φρόνιν ἦσαν πολλήν·
 ἐνθ' ἄλλαι πρῶται λίγ' ἐκώκυον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 χαῖρ' ἐπεὶ ἦδ' ἐμοι κραδίη τέτραπτο νέεσθαι
 ἄφ' οἴκον δ' ἄτην δὲ μετέπινον· ἦν ἄρ' ὁδὸς ἴτη
 δῶχ' ὅτε μ' ἦσαν κείσε φίλης ἀποπατρίδος αἰῆς,

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

παῖδά τ' ἔμην νοσφιαμένη θάλαμόν τε πόσιν τε,
 ὅτ' ἐτα δαυόμην· ὅτ' ἄρ' φρένας ἔτετι εἶδος.

Τὴν δ' ἄπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς μενέλαος·
 ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γαῖαι κατὰ μοῖραν ἔστησαν·
 ἦ δὲ μὲν πολέων ἐδάην βυλὴν τε νόον τε
 ἀνδρῶν ἠρώων πολλήν δ' ἐπελήλυθα γαῖαν.
 αἴ μ' ἔπω τοῦτον ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
 οἷον ὀδυσῆος ταλασίφρονος ἔσκε φίλον κῆρ,
 οἷον καὶ τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ,
 ὃ πωρὶ ἐν ξειῶν' ἵν' ἀνήμεθα πάντες ἄριστοι
 δ' ὀργῶν βῶεαι φόνον καὶ κῆρα φέροντες·
 ἦ λυδοὶ ἐπὶ γὰρ σὺ κῆσε, κελευσέμεναι δ' ἔσ' ἔμελλε.
 δαίμων· ὃς βῶεαιν ἐβύλετο κῆδος ὀρέξαι·
 καὶ τοὶ δὴ φόβος θεοείκελος ἔπειτ' ἴσῃ.
 εἰς δὲ πρίσζεας κοῖλον λόχον ἀμφ' ὀρώσας
 ἐκ δ' ὀνομακλήδην δαναῶν ὀνόμαζ' ὄρισε,
 πάντων δ' ὀργῶν φωνὴν εἴσκησ' ἀλόχοισιν·
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ τυδείδης καὶ δῖος ὀδυσσεύς,
 ἡμεῖοι ἐν μέσσοισιν, ἀκῶσάμεν ὥς ἐβόησας·
 νῶϊ' μὲν ἀμφοτέρω μενέηνάμεν ὀρμηθέντες
 ἢ ἐξελθέμεναι ἢ ἐνδοθεν αἰψ' ὑπακῶσαι·
 αἴ μ' ὀδυσσεύς κατέρυκε καὶ ἔχεθεν ἱεμένους πρὸ
 ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν ἦες ἀχαιῶν·
 ἀντικλός δ' ἐσέγ' οἶος ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν
 ἦθελεν· αἴ μ' ὀδυσσεύς ἐπιμάσκη' ἡρσὶ πίεζε
 βωκεμῶς κρατερῇσι σώσσει δὲ πάντας ἀχαιῶς·
 τόφρα δ' ἐχ' ὄφρα σενόσφιν ἀπήσσει παλλὰς Ἀθήνη.
 Τὸν δ' αὖτε πηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·
 ἀπείδῃ μενέλαε διοφειδὲς ὄρχαμελαίων·
 ἄλγος γὰρ οἶτι τά μ' ἤρμεσε λυγρὸν ὀλεθρον·

ἔδ' εἴ οἱ κραδίη γε σιδηρεὴν ἔνδοθεν ἦεν·
 ἀλλ' ἄγετ' εἰς οὐνὴν φάπτεθ' ἡμέας, ὄφρα κεν ἦδ' ἴῃ
 ὕπνῳ ὑπὸ γλυκερῷ τερπώμεθα κοιμηθέντες.
 Ως εἶπας ὄφρα ἦν δ' ἑλένη δμῶσι κέλευσε,
 δέ μιν ὕπ' αἰθέρι θέμειαι, καὶ ῥήγαι καλὰ
 πορφυρεῖς ἐμβαλέην, σφρέσαι τ' ἐφύπερθε τὰ πητάς,
 χαλκείας τ' ἐν θέμειαι ἔλασ, καὶ ὑπερθε ἔσασαι.
 αἳ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μετὰ χρυσὶν ἔχουσαι·
 δέ μιν αἰεὶ σφρέσαν ἐκ δὲ ξείνους ἄγε κήρυξ·
 οἱ μὲν ἄρ' ἐν προσόμῳ δόμῳ αὐτόθι κοιμήσαντο,
 πλέμαχος δ' ἥρως, καὶ νέστωρ ἀγαθὸς υἱός.
 ἀφρείδης δὲ κέθουδε मुख δόμῳ ὑψιλοῖο·
 πάρ δ' ἑλένη τανύπεπλος ἐλέξατο διὰ γυναικῶν·
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 ὠρνυτ' ἄρ' ἐξ οὐνῆρι βοὴν ἀγαθὸς μαιέλαος
 εἴματα ἐνάκλινος· πρὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ἄμω·
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
 βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῶν ἀναλίσκιοι ἀντήν·
 πλεμάχῳ δὲ παρίζεν, ἔπος τ' εἶπας ἑκτόνομαζε·
 τί πτε δέ σε χρεὼ δαῦρ' ἦγαγε πλεμάχῳ ἥρως;
 ὅς λακεδάμόνα δῖαν, ἐπ' αὐρέα νῶτα θαλάμῳ
 δήμειον, ἢ ἰδίον· τόδ' ἐμοὶ νημῖτ' ἐνίσσας.
 Τὸν δ' αὖ πλεμάχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδ' α·
 ἀφρείδῃ μαιέλαε διοτρεφὲς ὄρχα μελαῶν,
 ἦλυθον εἴ τινα μοι κληιδόνα πατρὸς ἐπίσσοις;
 ἐσθίεταί μοι οἶκος ὅλωλε δὲ πτόνα ἔργα.
 δυσμενέων δ' ἀνδρῶν πλεῖος δόμος, οὔτε μοι αἰεὶ
 μήλ' ἀδινὰ σφάζουσι· καὶ εἰλίποδας ἑλικὸς βῆς,
 μήποδ' ἐμῆς μνηστῆρ' ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες.
 τοῦτέ κ' ἐγὼ τὰ σὰ γούναθ' ἵκνομαι· αἶψ' ἐθέληθας,

οἱ δ' αἰεὶ βέλονται θεοὶ μεμνησθαι ἐφετμέων·
 νῆσος ἐπὶ τᾷ τίς ὅπῃ, πολυκλύσῳ ἐνὶ πόντῳ
 αἰγυπὶα προπάροιθε φάρον δὲ ἐκικλήσκουσιν,
 τόσσον ἀνυσθ' ὅσσον τε πανημερίη γλαφυρὴ νῆς·
 ἥνυσθεν ἤ λιγυρὸς ἕρος ἐπιπνείησιν ὁπιάθεν.
 ἐν δὲ λιμὴν αὐορμος ὅθεν τ' ἀπ' νῆας εἴσασθ'
 ὅτε πάντων βάλλουσιν ἀδυσάμενοι μέλαν ὕδωρ·
 ἐνθα μὲν εἴκοσιν ἡ μάτ' ἔχον θεοὶ ὕδ' ἐποτ' ἕροι
 πνείοντες φάνονθ' ἀλκίεες· οἳ ῥά τε νηῶν
 πομπῆες γίνονται ἐπ' οὐρέα νῶτα θαλάσσης·
 καὶ νύ κε νῆα πάντα κατέφθιτο καὶ μὲν ἄνδρων,
 εἰ μή τις με θεῶν ὠλοφύρατο καὶ μὲν ἐλέησεν,
 πρωτέος ἰφθίμῃ θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος
 εἰδοσέη· τῇ γὰρ ῥά μάλιστά γε θυμὸν ὤρινα·
 ἥ μ' οἶψ' ἔρροντι σωήντετο νόσφιν ἑταίρων·
 αἰεὶ γὰρ πρὶ νῆστον ἀλώμενοι ἰχθυόεσσαν
 γναμπῶϊς ἀγκίστροισιν ἐτάρε δὲ γαστέρα λιμὸς·
 ἥ δ' ἐμὸν ἄλκι πᾶσα, ἔπος φάτο φώνησέν τε·
 νῆπρος εἰς ὧ ξεῖνε λίην τόσον, ἢ ἑ χαλὶφρων·
 ἢ ἐκὼν μεθίξῃς, καὶ τέρπειαι ἀλγέα πᾶχων,
 ὥς δ' ἡ δ' ἡδ' ἐνὶ νῆσῳ ἐρύκεαι, ὅδε τι τέκμων
 οὐρέεμεναι δαΰσσαι, μινύθῃ δὲ τοι ἦτορ ἑταίρων·
 Ως ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 ἐκ μέγ' τοι ἐρέω ἥ τις σύπρ' ἐσθ' ἀνὶ θεῶν·
 ὥς ἐγὼ ἔτι ἐκὼν κατ' εὐνομίᾳ ἀμάνυ μέλλω
 ἀθανάτους ἀγίτ' εἶδαι, οἳ κρανὸν αὐραὶ ἔχουσιν·
 ἀμὰ σύπρ' μοι εἰπέ· θεοὶ δ' ἐπεὶ πάντα ἴσασιν,
 ὅς τις μὲν ἀθανάτων πεδάα καὶ ἔδ' ἔδ' ἔδ' ἔδ' ἔδ'·
 νόσονθ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα·
 Ως ἔφραμην· ἥ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεῶν·

Hom. Odys.

e

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

τοῖ δ' ἔγω' τοῖ ξεῖνε μάλ' ἀπρεκέως καταλέξω
 πωλοῖτά τις δ' αὖρε γέρων ἄλιος νημρτής,
 ἀθάνατος πρωτὰ ἀγυῖππος ὃς τε θαλάσσης
 πάσης βένθεα οἶδε ποσειδάωνος ὑποδμῶς·
 ἦν δ' ἐγὼ μὲν φασιν πατέρ' ἔμμεναι, ἡ δὲ τεκνέσθαι·
 ἦν εἰπων σὺ δ' αὖ μοι λοχιστάμενος λελαβέσθαι,
 ὃς κ' ἐγὼ εἴπῃσιν ὁδὸν καὶ μέτρον κελεύθῃ·
 νόστον θ' ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεται ἰχθυόεντα·
 καὶ δ' ἐγὼ εἴπῃσι διοχρεῖς αἶψ' ἐθέλῃσθαι,
 ὃ πῆτοι ἐν μεγάροισι κακὸν τ' ἄναθόν τε τίτυπται
 οἰχομένοιο σέθεν δολιχὴν ὁδὸν δ' ὀραλέην τε.

ὣς ἔφατ' αὐτὰρ ἔγω' μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 αὐτὴ νῆα φράζου σὺ λόχον θέοιο γέροντος·
 μή πως με προῖδ' ἢ προδαῖς ἀλέηται·
 δ' ὀραλέος γάρ τ' ἔστι θεὸς βροτῶ ἀνδρῶ δαμῆναι·
 ὡς ἐδάμην ἡ δ' αὐτὴ κ' ἀμείβετο δῖα θεῶν·
 τοῖ δ' ἔγω' τοῖ ξεῖνε μάλ' ἀπρεκέως καταλέξω·
 ἦμος δ' ἡέλιος μέσσον ὕραν ἀμριβεβήκει,
 τῆμος ἄρ' ἔξ ἀλός εἰσι γέρων ἄλιος νημρτής,
 πνοιῇ ὑπὸ ξερύροιο μελαίνῃ φρικτὴ κλυθθεῖς·
 ἐκ δ' ἐλθὼν κοιμᾶται ὑπὸ σπέσσι γλαφυροῖσιν·
 ἀμυγδύει μιν φῶκαι νέποδες καλῆς ἀλοσύδνης
 ἀφρόαι αὖδ' αἰσιν πολὺς ἀλός ἐξανασταῖ,
 πικρὸν ἀποπνεῖσαι ἀλός πολυβενθέος ὁδὸν·
 ἐνθα σ' ἐγὼν ἀγαγῶ, καὶ μὲν οἱ φαινομένηφι
 ἀνάσσω ἐξείης· σὺ δ' αὖ κρίνασθαι ἐταίρους
 ῥεῖς, οἳ ται παρὰ νηυσὶν εὐσέλμοισιν ἄριστοι·
 πάντα δ' ἐγὼ δλερώϊα τοῖο γέροντος·
 φῶκα μὲν τοι πρῶτον ὀρθίμῃσιν καὶ ἐπείσιν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ πάσας πεμπάσεται ἡ δὲ ἴδῃται,
 λέξεσθαι

λείπεται ἐν μέσσι νομοῖς ὡς πῶσι μῆλων·
 ὅν μὲν ἔπην δὴ πρῶτα κῆτονι θέντα ἴδναθε,
 καὶ τότ' ἐπ' ἑὺ μιν μελέτω κῆρτος τε βίητι.
 αὐτοὶ δ' ἔχειν μεμῶτα καὶ εὐμαδὸν πρὸ ἁλῦξαι.
 πάντα δὲ γινόμενος περὶ ῥήσεται· ὅα' ἐπὶ γαῖαν
 ἔρπειτ' ἰνόνται καὶ ὕδωρ καὶ θεσπιδὰς πῦρ·
 ὕμεις δ' ὅσπερ ἔως ἐχέμεν μᾶλλον τε πιέζον·
 αἴψ' ὅτε κεν δῆσ' αὐτὸς ἀνείρηται ἐπέεσσιν,
 τοῖος ἐὼν οἶόν κε κῆτονι θέντα ἴδναθε·
 καὶ τότε δὴ χέεισθε βίης, λῦσαί τε γέροντα
 ἥρως· εἶρεσθαι δὲ θεῶν, ὅς τις σε χαλέπῃ.
 νόσον θ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλάσσει ἰχθυόεντα.
 ὧς εἰπὼς ὑπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα·
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας, ὅθ' ἔστασαν ἐν φάμαθ' οἰσιν
 ἦϊα· πολλὰ δέ μοι κρηδίη πόρφυρε κινόντι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κῆτ' ἤλυθον, ἡ δὲ θάλασσαν,
 δορπον θ' ὅπλίσσάμεσθ', ἐπὶ τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ,
 δὴ τότε κοίμῃ μιν ἐπὶ ῥιγμῖνι θαλάσσης·
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλον ἠώς·
 καὶ τότε δὴ παρὰ θῖνα θαλάσσης ἄρυπόροιο
 ἦϊα· πολλὰ θεὸς γοαυόμενος· αὐτὰρ ἐταίρους
 προῖς ἄγον· οἷσι μάλιστα πεπείθεα πᾶσαν ἐπ' ἰθαί·
 τόφρα δ' ἄρ' ἦν ὑποδύσαι θαλάσσης ἄρ' ἑὰ κόλπον·
 τέσσαρα φωκῶν ἐκ πόντος δέρματ' ἐνέμε·
 πάντα δ' ἔσαν νεόδαρτα, δόλον δ' ἐπεμήθετο πατήρ.
 οὐ γὰρ δ' ἐν φάμαθ' οἰσιν διαγνῶντα σ' ἀλίησιν,
 ἦτο μένυσθ' ἢ μείς δὲ μάλα χερδὸν ἦλθο μεν αὐτῆς·
 ἐξείης δ' ἀνῆσε· βάλεν δ' ἐπὶ δέρμα ἐκείνῳ·
 καὶ θὶ δὴ ἀνότατος λόχος ἐπλετο· τέρε γὰρ αἰνῶς
 φωκῶν ἀλιόφρεων ὁ λωῶτατος ῥ' ὁ μὴ.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

τίς γάρ κ' εἰναλίῳ παρὰ κῆτ' κοιμητεῖν
 αἶψ' αὐτὴν ἐσάωσε καὶ ἐφράσατο μετ' ὄνειρ·
 ἀμβροσίην ὑπὸ ῥίνα ἐκείῳ θῆκε φέρονσα
 ἥδ' ὑμῶν μάλα πνεύσαν· ὄλεσε δὲ κήτεος ὀδμήν·
 πᾶσαν δ' ἠοῖν μένομεν τετληότε θυμῷ·
 φῶμαι δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθον ἀολλέες· αἶ μιν εἰπετα
 ἐξ ἧς ἠὺ γάλλοντο παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 ἐνδῖος δ' ὁ γέρον ἦλθ' ἐξ ἁλὸς· αὔρε δὲ φώχης
 ζαηρέας· πᾶσας δ' ἄρ' ἐπώχετο· λέκτο δ' ἄριθμόν·
 ἐν δ' ἡμέας πρώτους λέγε κήτεσιν, ὅδε τι θυμῷ
 ὠϊθι δδλον εἶναι· ἐπετα δὲ λέκτο καὶ αὐτός·
 ἡμεῖς δ' αἶψ' ἰάχοντες ἐπεα νύ μεθ' ἀμρὶ δὲ χεῖρας
 βάλλομεν· ὃ δ' ὁ γέρον δολίης ἐπελήθετο τέχνης·
 αἶψ' ἦτοί πρώτιστα λέων γένετ' ἠὺ γένος·
 αὐτὰρ εἰπετα δράκων· καὶ πάρδαλις, ἥ δὲ μέγας σῦς·
 γίνετο δ' ὕψρον ὕδωρ, καὶ δένδρεον ὕψιπέπλον·
 ἡμεῖς δ' ἀπεμνέως ἔχομεν τετληότε θυμῷ·
 αἶψ' ὅτε δ' ἠρ' ἀνίαζ' ὁ γέρον ὀλοφώϊα εἰδώς,
 καὶ τότε δ' ἡμ' ἐπέειπεν ἀνειρόμενος προσέειπεν·
 τίς νύ τοι ἄβρως ἦν θεῶν συμφράσατο βελός,
 ὅφρα μ' ἔλοις ἀέκοντα λοχησάμενος· τέο σε χῆρ·
 ὦς ἔρατ' αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 οἷδ' αὖ γέρον τί με ταῦτα παραβροπέων ἐρεΐνεις·
 ὥς δ' ἡ δ' ἠθ' ἐν νήσῳ ἐρύνομαι, ὅδε τι τέκμων
 ἀνρέμεναι δαύνομαι· μινύθει δέ μοι ἐνδοθὶν ἦτορ·
 αἶψ' αὖ σίβ' μοι εἰπὲ, θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν,
 ὅς τις μ' ἀθανάτων πέδ' αἶψ' ἐδήσε κελύθε,
 νόσονθ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.
 ὦς ἔφαμιν· ὃ δὲ μ' αὖ τις ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 αἶψ' ἀμάλ' ὠρελλέει δίδιτ', ἄλλοισιν τε θεῶσιν
 ῥέξας

ῥέξας ἰδὲ καὶ ἀναβαινέμεν, ὅρρα τὰ χεῖρα
 σὴν δὲ παρὶδ' ἰκοιο, πλέων ἐπὶ οἶνοπα πόντον·
 ἔγάρ τοι πρὶν μοῖρα φίλος τ' ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον ἐὺκτίμενον καὶ σὴν δὲ παρὶδ' αἶψαν,
 πρὶν γ' ὅτ' αὖ ἀγυπτοιο διιπετέος πταμοῖο
 αὐτίς ὕδωρ ἔλθῃς, ῥέξῃς θ' ἰδὲς ἐκτόμβας
 ἀθανάτοισι θεῇσι τοῖς ἔρανδον εὐραὶ ἔχουσιν·
 καὶ ῥέ τοι δώσῃσιν ὁδὸν θεοί, ἣν σὺ μενοινᾷς.
 Ως ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάθη φίλον ἦτορ
 ὁ αὖτε μ' αὐτίς ἀνώγει ἐπ' ἡβουδέα πόντον
 ἀγυπτόν δ' ἰέναι, δολιχὴν ὁδὸν ὄραλέην τε·
 αἶψά καὶ ὥς μιν ἔπειν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 ταῦτα μὲν ἔτω δὴ τελέω γέρον, ὥς σὺ κελύεις·
 αἶψ' ἄγε μοι τόδ' εἰπὲ καὶ ἄρξαι ὥς κατὰ λείον,
 εἰ πάντ' ὅς σ' ἀννησὶν ἀπήμονες ἦλθον Ἀχαιοί,
 ὣς νέσω καὶ ἐγὼ λίπομεν βροίηθεν ἰόντες,
 ἢ ἔτις ὦλετ' ὀλέθρῳ ἄδανκεῖ· ἦς ἐπὶ νηὸς,
 ἢ ἐφίλον ἐν χερσὶν· ἐπεὶ πόλεμον ἰτολύπυσεν.
 Ως ἐφάμην· ὁ δὲ μ' αὐτίς ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 ἄρξαιδ'· μή με ταῦτα διείρῃς, ὅδε τι σε χρὴ
 ἰδμεναι· ὁ δὲ δαῖναι ἐμὸν νόον· ὅδε σε φημι
 δὴν Ἀχαιῶσιν εἰσθαι, ἐπεὶ κ' αὖ πάντα πύθῃαι·
 πολλοὶ γὰρ τῶν δὲ δάμεν, πολλοὶ δὲ λίποντο·
 ὄρχοι δ' αὖ δύο μῆνοι Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 ἐν νόσῳ ἀπόλοντο· μάχη δὲ καὶ σὺ παρῆσθα·
 εἴς δ' ἔτι πᾶς ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ·
 αἶψ' ἄγε μετὰ νηυσὶ δάμνη δολιχιρέτμοισι·
 γυρῆσιν μὲν πρῶτα προσδάων ἐπέλασε
 πέτρῃσιν μετὰ λησι, καὶ ἐξέσῳσε θαλάσῃς·
 καὶ νῦν ἐκφυγε κῆρα καὶ ἐχθόμενός περ Ἀθήνη,
 εἰ ἰῆ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

εἴ μὴ ὑπὲρ φῶλον ἐπος ἐκβαλεῖ, καὶ μέγ' ἀάσθῃ·
 φῆ ῥ' ἀέκητι θεῶν φυγέειν μέγα λαῖμα θαλάσσης·
 τὸ δὲ πρὸς δαῖων μέγαλ' ἐκλυεν αὐδῆσαντος·
 αὐτίκ' ἐπειτα φρίαναν ἑλὼν χρυσὴν σιβαρῆσιν,
 ἤλασε θυράϊν πέφην, ἧς δ' ἔχισεν αὐτήν·
 καὶ τὸ μὲν αὐτῷ μένει, τὸ δὲ φύρος ἐμπεσε πόντῳ·
 τῷ ῥ' αἶας τὸ πρῶτον ἐφειρόμενος μέγ' ἀάσθῃ·
 τὴν δ' ἐφόρει κατὰ πόντον ἀπείρονα κυμαίνοντα·
 ὥς δ' ἰδὼν ἐνθ' ἀπόλωλεν, ἐπεὶ πίνετο ἄλμυρον ὕδωρ·
 σὸς δέ τις ἐκφυγε κῆρας ἀδελφεὸς, ἡ δ' ὑπάλυξεν
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι· σάωσε δὲ πόντια ἦρι·
 αἶψ' ὅτε δὴ τάχ' ἐμελλε μαλ' ἄλκων ὄρος αἰπὺν
 ἴξεσθαι, ἥ τε δὴ μιν ἀναρπάξασα θύελλα
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρεν μεγάλα σενάχορτα
 ἀγρῷ ἐπ' ἐχατιῇ, ὅθι δώματα ναῖε θυέσης
 τὸ πρίν· ἀτὰρ τὸτ' ἐναῖε θυεστάδης ἀγρίου·
 αἶψ' ὅτε δὴ καὶ κῆθεν ἐφαίνετο νόστος ἀπὸ νηῶν·
 ἀπ' οὐραίου δ' ἔρον τρέφαν καὶ οἶκος δ' ἵκοντο·
 ἦ τοι ὁ μὲν χαῖρον ἐπεβήσετο παρὶ δὸς αἶης·
 καὶ καὶ αὖτ' ἀπὸ μένος ἦν παρὶ δὸς· πολλὰ δ' ἀπ' αὐτῶν
 δάκρυα θερμὰ χέοντ' ἐπεὶ ἀσπασίως ἴδε γαῖαν·
 τὸν δ' ἄρ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδε σκοπὸς, ὃν ῥα καθεῖσεν
 ἀγρίου δολόμητις ἄγων· ὑπὸ δ' ἔχετο μισθόν,
 χρυσῷ δὸιὰ τάλαντα· φύλακε δ' ὄγ' εἰς ἐνιαυτὸν,
 μὴ ἐλάθοι παριῶν· μνήσαιο δὲ θυρίδος ἀλκῆς·
 βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων πρὸς δώματα ποιμένι λαῶν·
 αὐτίκ' ἀγρίου δολίην ἐρράσαστο τέχνην·
 κρινάμενος κατὰ δῆμον εἰκοσιφῶτας ὄρνιθους,
 εἶσε λόχον· ἐτέρωθι δ' ἀνώγει δαῖτα πένεσθαι·
 αὐτὰρ ὁ, βῆ καλέων ἀγαμέμνονα πριμένα λαῶν,
 ἴπποισιν

ἵπποισιν καὶ ὁ χερσὶν ἀνέκτα μὲρ βίῳ
 ἔν δ' ἔκ εἰδὸς ὁ λήθρον ἀνήγαγε καὶ κατέπερνε
 δεπνίαντος, ὡς τίς τε κατέκτανε βῦν ἐπὶ φάτῃ·
 ἔδ' ἐτις ἀβείδω τάρων λίπεθ οἱ οἱ ἔποντο,
 ἔδ' ἐτις ἀγίον· ἀν' ἔκταθεν ἐν μεγάροισιν·

Ω σέφατ' αὐτὰρ ἐμοί γε κατεκλάθη φίλον ἦτορ·
 κλαῖον δ' ἐν ψαμάθοισι καθήμενος, ἔδ' ἐν μοι κῆρ
 ἦθελ' ἐτι ζῶεν καὶ ὄρν φάος ἠελίοιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενος τ' ἐκορέθην,
 δὴ ῥ' τε με προσέειπε γέρον ἄλιος νημβτής·
 μηκέτι ἀβέος ἔγ' ἐπὶ πλῶν χρόνον ἀσκελές εἶτω
 κλαῖ· ἐπεὶ ἔμ' ἀνυσὶν τινα δῖον μιν· ἀνὰ τάχιστα
 πείρα· ὅπως κεν δὴ σὺν πατρίδ' αἰὶν ἵκηαι·
 ἦ γάρ μιν ζῶον γε κιχίσεις, ἦ κεν ὀρέσῃς
 κτείνεν· ὑποφθήμενος· σὺ δ' ἐκ τάρων ἀντιβολή-

Ω σέφατ' αὐτὰρ ἐμοὶ κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ, (σας·
 αὐτὶς ἐνὶ στήθεσι καὶ ἄχνη μὲν πρὶ ἄνθι·
 καὶ μιν φωνήσας· ἐπεὶ πρὸς ὄντα προσηύδα·
 τῆς μὲν δὴ οἶδα· σὺ δ' ἐπὶ τοῖον ἄνδρ' ὀνόμαζε,
 ὅς τις ἐτι ζῶς κατ' ὅρεται εὐρέϊ πόντῳ,
 ἦ θανὼν· ἐθέλω δὲ καὶ ἄχνη μὲν πρὶ ἄχθσαι·

Ω σέφ' αἰμὴν· ὁ δὲ μ' αὐτὶς ἀμφοβόμενος προσέειπεν·
 ἔγ' οὐδ' ἀνέρω ἰθάκη ἐνὶ οἰκίαν αἰών,
 ἔν δ' ἴδον ἐν νῆσῳ θαλρὸν κατὰ δάκρυ χέοντα
 σύμῃς ἐν μεγάροισι καλυψῆς ἢ μιν ἀνάγκη·
 ἔχει· ὅδ' ἔδωκεται ἦν πατρίδ' αἰὶν ἵκεσθαι·
 ἔγ' αὖ οἱ πάρα νῆες ἐπὶ ῥέτμοι καὶ ἑταῖροι·
 οἳ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' αὐρέα νῶτα θαλάσσης·
 σοὶ δ' ἔθ' ἐσφαρὸν ἔστ' διοφρέες ὧ μενέλαε,
 ἄργει ἐνὶ ποβότῳ θανέειν, καὶ πότμον ἐπισπῆν·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

αἰχμὰς δὲ ἡλύσιον πέδιλον, καὶ πείρατα γαῖης,
 ἀθάνατοι πέμψουσιν, ὅθι ξανθὸς ῥαδάμανθυς·
 τῇ περ ῥήϊσι βιοτὴ πέλει ἀνθρώποισιν·
 ὅνι φέρος, ὅτ' ἄρ' χερσὶν πολλὰς, ὅτε ποτ' ὄμβρος·
 αἰὲρ αἰεὶ ζεφύροιο λιγυπνεύοντασ' αἴτας,
 ὡκεανὸς ἀνῆσιον ἀναφύχειν ἀνθρώπους,
 δαῖν' ἐχέει ἐλένην, καί σφιν γαμβρὸς Διὸς ἑσσι·
 ὧς εἰπὼν, ὑπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα·
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἅμ' ἀντιθέοις ἐτάροισιν,
 ἦ ἄν' πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἠδὲ θαλάσσαν·
 δόρπον θ' ὀπλισάμεθ', ἐπὶ τ' ἡλυθεν ὄμβρος ἰὴν νύξ·
 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῆνι θαλάσσης·
 ἤμος δ' ἤριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς·
 νῆας μὲν πᾶμπρωτον ἐρύσαμεν εἰς ἄλλα δῖαν·
 ἐν δ' ἵσθ' τιθέμεθα, καὶ ἱστὰ νηυσὶν ἐῖσας·
 ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι καθίζον·
 ἐξ ἧς δ' ἐξόμενοι πολὴν ἄλλα τύππον ἐρετμοῖς·
 ἅψ' δ' εἰς αἰγυπτοιο διιπετέος ποταμοῖο
 εἴσομεν, καὶ ἐρεξατε λήεας ἐκ πτόμβας·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατέπαυσα θεῶν χόλον αἰὲν ἐόντων,
 χαῖν' ἀγαμέμνονι τύμβον, ἵν' ἄσβεστον κλέος εἴη·
 ταῦτα τελευτήσας νεόμην' ἔδρσαν δέ μοι ἔρον
 ἀθάνατοι τοίμ' ὡς φίλην δὲ πατρίδ' ἐπέμψαν·
 αἰχμὰ γὰρ νῶν ἐπὶ μείνον' ἐπὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν,
 ὅφρα κεν ἐνδεκτὴ τε δυνάκετ' ἢ γένηται·
 καὶ τότε σὺ πέμψω, δώσω δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα·
 χρῆς ἵππους καὶ δίδυρον ἐξέου· αὐτὰρ ἐπειτα
 δώσω καλὸν ἄλυσον, ἵνα σπένδησθα θεοῖσιν
 ἀθανάτοισι· ἐμὲ θεν μεμνημένος ἤματα πάντα·
 Τὸν

Τὸν δ' αὖτ' ἠλέμιαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν δα·
 ἀβρίδῃ μὴ δὴ με πολὺν χρόνον ἐκθάδ' ἔρυνκε·
 κῆρ γάρ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἐγὼ παρὰ σοὶ ἄνεχοίμην
 ἤμενος· ὅδε κε μ' οἶκός ἐλοι πόθος, ὅδ' ἐτοκίω·
 αἰνῶς γὰρ μύθοισιν, ἔπειά τε σοῖσιν ἀκῶν
 τέρομαι· ὧς ἦ δὴ μοι ἀνιάουσιν ἱταῖροι
 ἐν πύλῃ ἡγαθέῃ· σὺ δέ με χρόνον ἐκθάδ' ἔρυνκας·
 δῶρον δ' ὅ, πῃ κέ με δόσις κημήλιον ἔστω·
 ἵππας δ' εἰς ἰθάκην ὑπ' ἄξομαι, ὧς αὖ σοὶ αὐτῷ
 ἐκθάδ' ἐλείψω ἀγαλμα· σὺ γὰρ πεδίσιον ἀνάσσεις
 ἀνρέος· ὦ δ' αὖτ' ἐμὲ λωὸς πολὺς, ἐν δὲ κύνπαιρον,
 πυροί τε, ζεαί τε, καὶ δ' οὐρυφυῆς κρήνη·
 ἐκ δ' ἰθάκῃ, ὅθ' ἄρ' ὁρόμοι ἀνρέος ὅτε τι λειμῶν,
 αἰγίβοτος καὶ μᾶλλον ἐπήρατος ἵπποβοτοί·
 ὅ γάρ τις νήσων ἱππήλατος ὅδ' ἀνλείμων,
 αἰθ' αὖτ' ἐκ κλίστα· ἰθάκῃ δέ τε καὶ πρὶ πασέων·

Ως φάτο· μείδισεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος·
 χεῖρ' ἐτέμιν κατέρειξεν ἔπος τ' ἔρατ' ἐκτ' ὀνόμαζεν·
 αἵματος εἰς ἀγαθοῖα φίλον τέκος, οἱ ἀγορεύεις·
 τοὶ γὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μετασῆσω· δαύχμα γάρ·
 δῶρων δ' ὅ, ἐν ἐμῷ οἶκῳ κημήλια κείται
 δώσω, δ' ἐχέλιον καὶ τιμνέσας ὄβρι·
 δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ὄρνυρος δὲ
 ἐστὶν ἅπασ· χρυσῷ δ' ἐπὶ χεῖλεα κεκράνται·
 ἔργον δ' ἡραίοιο· πόρεν δὲ ἐφάδιμος ἦρως
 σιδονίων βασιλῆς, ὅθ' ἔδ' ὁ δόμος ἀμφεκέλυψεν
 κῆσε με νοσήσαντα, τείνδ' ἐθέλω τῷ δ' ὀπάσαι.

Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀμύλην ἀγόρευον·
 δαυτυμόνδ' δ' ὅθ' ὀδῶμαθ' ἴσαν βεῖς βασιλῆος·
 οἱ δ' ἦγον μὲν μῆλα· φέρον δ' ἀνὴνορα οἶνον·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

οἷτόν δ' ἔσφ' ἄλοχοι καλλικρήδε μνοὶ ἐνοικεῖν
 ὥς οἱ μὲν πρὶ δέϊπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο·
 μνηστῆρες δ' ἐπάρσιθεν ὀδυσηὺς μεγάροιο
 δίσκοισιν τέρποντο, καὶ ἀγανέησιν ἰέντες
 ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι πρὸ πάρος ὕβριν ἔχουσιν·
 ἀντίνοος δ' ἐβόησε καὶ εὐρύμαχος θεοσδής,
 ὄφρα μνηστῆρων ὄρετ' ἡδ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι.
 τοῖς δ' ἔγδ' φρονίσι νοήμων ἐγγύθεν ἔλθων,
 ἀτίνοον μύθοισιν ἀναιρόμενος προσέειπεν.
 ἀντίνο'· ἦ ῥά τι ἴδμεν ἐκὶ φρεσὶν ἢ ἐκὶ θυμῷ,
 ὅππότε τηλέμαχος νῆτ' ἐκ πυλῆς ἡμαθέντος·
 νῆα μοι οἴχετ' ἄγων ἐμὲ δὲ χρεὼ γίνεται αὐτῆς
 ἥλιδ' ὅθ' εὐρύχωρον διαβήμεναι· ἔνθα μοι ἵπποι
 δώδεκα θείλεια, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοὶ
 ἀλμῆτες τῶν κέν τιν' ἐλασάμενος διαμασάμην
 ὅς ἐφ' αὐτῷ· οἷδ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβειον, ὃ γὰρ ἔφαντο
 ὅθ' ἐπύλον οἴχεσθαι νηληϊόν, ἀνὰ πρὸ αὐτῆς
 ἀγρῶν ἢ μῆλοισι παρέμμεναι· ἢ ἐσβώτῃ·
 ὃν δ' αὖτ' ἀντίνοος προσέειπε ἀπαίθεος ἥϊος.
 νημρτέσ μοι ἐνίσσιν πότ' ὦχετο, καὶ τίνας αὐτῶ
 κῆροι ἔποντ' ἰθάκης ἐξάερεται, ἢ οἱ αὐτῶ,
 θῆτες τε, δμῶές τε δούα' ὅτε καὶ ἔτελειαν·
 καὶ μοι τὲ τ' ἀγρόευσον ἐτήτυμον, ὃ φρ' αὖ εἴδω.
 ἢ σε βίη ἀέκοντος ἀπινύρατο νῆα μέλαιναν·
 ἢ ἐκὼν οἱ δώκες· ἐπεὶ προσπύξατο μύθῳ·
 ὃν δ' ἔγδ' φρονίσι νοήμων ἀντίον ἦν ἵστα·
 αὐτὸς ἐκὼν οἱ δώκε· τί κεν ῥέξειε καὶ ἄλλος,
 ὅππότε ἀνὴρ τοιοῦτος ἔχων μελεδήματα θυμῷ
 αἰτίη· χαλεπὸν κεν ἀνὴνασθαι δόσιν εἶη·
 κῆροι δ' οἱ κατὰ δῆμον ὄριεν' οἱ μετ' ἡμέας.

- οἱ δὲ ἔπον τ' ἄνδ' ἄρ' ἰὼν ἐγὼ βαίνοντ' ἐνθάδε
 μέντορα ἢ θεὸν, τῷ δ' αὐτῷ πάντα ἑώκη·
 ἀλλὰ τὸ θαυμάζω· ἴδον ἐνθάδε μέντορα δῖον·
 χθιζὸν ὑπ' ἡσίων ῥοτε δ' ἔμβη νηὶ πύλονδε·
- Ω δ' ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς δώματα πατρὸς·
 τοῖσιν δ' ἀμφοτέροισιν ἀγάατο θυμὸς ἀγνῆωρ·
 μνηστῆρ' δ' ἀμυδίς κέθισαν κῆ παῦσαν ἀέθλων·
 τοῖσιν δ' ἀντίνοος μετέφη ἀπείθεος ἦδ'·
 ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένδ' ἀμφιμέλαιναε
 πίμπλαντ'· ὅαυτε δὲ οἱ πυρὶ λαμπερόντι ἔϊκην·
 ὦ πόποι· ἢ μέγα ἔργον ὑπ' ἑσπέρῳ ἐτελέσθην·
 τηλεμάχῳ δ' ὁδὸς ἦδ' ὀφάμεν δὲ οἱ ὑτελείεσθαι
 ἐκ τοσῶν δ' ἀέκῃτι νέος παῖς οἴχεται αὐτῷ·
 νῆα ἔρυσσάμενος, κρίνας τ' ἀνὰ δῆμον ὀρίσους·
 ἄρξει κῆ προτέρῳ κρητὸν ἔμμεναι· ἀλλ' οἱ αὐτῷ,
 ζῶε δ' ἄλγεα βίην, πρὶν ἢ μῖν πῆμα γενέσθαι.
 ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν κῆ εἰκὸς ἑταῖρος
 ὅθρα μιν αὐτὸν ἰόντα λοχίσσομαι, ἢ δὲ φυλάξω
 ἐν προθμῷ ἰθάκης τε σάμοιό τε παιπαλοέης·
 ὥς ἂν ἐπισμυγδῶς ναυτίλῃται εἵνεκ' πατρὸς·
- Ω δ' ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντδ' ἐπὶ νηὶν ἦδ' ἐκέλευον·
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἀναστάντδ' ἐβαν δόμον εἰς ὀδυσῆος·
 ἐδ' ἄρα πινελόπρεα πλεῶν χρόνον ἦεν ἄπυστος
 μῦθων· δὲ μνηστῆρ' ἐνὶ φρεσὶ βυαυοδόμουον·
 κῆρυξ γὰρ οἱ ἔειπε μέδων δὲ ἐπαύθετο βεβλῆς,
 αὐλῆς ἐκτὸς ἐὼν· οἱ δ' ἐνδοθι μῆτιν ὕφαινον·
 βῆ δ' ἴμιν ἀγγελίῳν διὰ δώματα πινελοπείη·
 ἦν δὲ κῆτ' ὅδ' ἅ βάντα προσηύδα πινελόπρεα.
- Κ ἦρυξ τίπτε δέ σε πρόεσαν μνηστῆρ' ἀγαυοί,
 ἢ εἰπέμεναι δ' μῶσις ὀδυσῆος θεοίοιο

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἔργων παύσασθαι, σφίσι δ' αὐτοῖς δαῖτα πένεσθαι
 μὴ μνησθῶσαντ' οὐδ', μὴ δ' ἄλλοθ' ὁμιλήσαντ' οὐδ',
 ὕστατα κῆρ πύματα νῦν ἐνθάδε δειπνήσειαν·
 ὃ δ' ἄμ' ἀγχιρόμενοι, βίοτον κατακίερετε πρὸς,
 κτῆσιν πλεμάχοιο δαῖρ' φρονος· ὃ δέ τι παρῶν
 ὕμετέρων ἢ πρόθεν ἀκείετε παῖδ' οὐδ' ἐόντ' οὐδ',
 οἶος ὁ δ' οὐδ' οὐδ' ἔσκε μεθ' ὕμετέροισι τοιαῦσιν,
 ὅτε τινα ῥέξας ἑξάσιον, ὅτε τι εἰπὼν
 ἐν δ' ἡμῶν ἦτ' ἐστὶ δίκη θείων βασιλῆων,
 ἄλλον κ' ἐχθαίρησι βροτῶν, ἄλλον κε φιλοῖν.
 κείνος δ' ὅποτε πάμπαν ἀτάσθαλον ἀνδραῖ ὥρμητο
 ἐκτ' ὁμοῦ ὕμετρος θυμὸς κῆρ ἀεικέα ἔργα
 φαίνεται· ὃ δέ τις ἐστὶ χάρις μετόπισθεν εὐργέον·
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέδων πεπνυμένα εἰδώς·
 εἴ γάρ σ' ἡ βασίλειά· ῥ' οὐκ πλείστον κερὸν εἴη,
 ἐμὰ πρὸς μείζον τε κῆρ ὀργαλεώτερον ἄλλο
 μνηστῆρ' οὐ φράζονται, ὃ μὴ θελέσειε κρονίων·
 πλεμάχον μεμάσσι κατακτάμεν ὃ ξείν' ἡλκῶ,
 οὐκ οὐδ' νεισόμενον· ὃ δ' ἐβη μετὰ παρὸς ἀκκὴν
 ὅτε πύλον ἠγάθειν, ἠδ' ὅτε λαμνιδάμονα δῖαν·
Ως φάτο· τῆς δ' αὖτ' ἐλὺτο γοῶντα κῆρ φίλον ἦτορ,
 δὴν δέ μιν ἀμφασίῃ ἐπέων λάβε· τῷ δέ οἱ ὅσ' αὖτε
 δακρυόφιν πλησθέν· θαλρῆ δέ οἱ ἔχετο φωνή·
 ὃ φέρε δὴ μιν ἔπειν ἀμειβομένη προσέειπε
 κῆρυξ· τί πτε δέ μοι παῖς οἴχεται ὃ δέ τι μιν χρεώ
 νηϊων ὠκυπόρων ἐπιβαινέμεν· ἀδ' ἄλως ἵπποι
 ἀνδράσι γίγνονται, πρῶσι δέ πηλὸν ἐφ' ὕψη·
 ἦ ἴνα μὴ δ' ὄνομ' αὐτῶν ἐν ἀνθρώποισι λίπηται,
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέδων πεπνυμένα εἰδώς·
 ὅκ' οἶδ' εἴ τις μιν θεὸς ὥρρεν, ἢ κῆρ αὐτῶν·

θυμὸς ἐφώρμηθι ἵμεν δὲ πύλον, ὅφρα πύθῃται
 παρὸς ἐγὼ, ἢ νόσον· ἢ ὄντινα πότμον ἐπέσσει·
 Ως ἄρα φωνήσας ἀπέβη κατὰ δῶμ' ὀδυαῖος.
 τήν δ' αἶχος ἀμπεχύθη θυμοφθορόν· ὃ δ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 δίφρῳ ἐφέζεσθαι, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων·
 αἳ δ' ἄρ' ἐπ' ὃ δ' ἔϊζε πολυκμήτῃ θαλάμοιο,
 οἷκόν ὀλοφυρομένη· πρὶ δὲ δμῳαὶ μιν ὑρίζον
 πᾶσαι, ὅσαι κατὰ δῶμα τ' ἔσαν νέαι ἠδὲ παλαιαί·
 τῆς ἀδινὸν γούωσα, μετ' ὅσα πινελόπεια·

Κ λῦτε φίλαι· πρὶ γάρ μοι θλύμπιοι ἄλγε' ἔδωκεν
 ἐκ πασέων, ὅσαι μοι ὁ μῦθ' ἔαδεν ἠδ' ἐγένοντο,
 ἢ πρὶν μὲν πόσιν ἐσλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα
 παντοίης δόρετῇσι κεκασμένον ἐν δαναοῖσιν,
 ἐσλὸν τὲ κλέος οὐρὺ καὶ ἐλλάδ' αὖ καὶ μέσον ἄργος·
 νῦν αὖ καὶ δ' ἀγαπήν' ἀπεκτεῖναι μεμνάσιν
 ἀκλέα ἐκ μεγάρων· ὃ δ' ὀρμηθέντος ἀκυσσά·
 χέτλια· ὃ δ' ὅ μεις πρὸ ἐνὶ φρεσὶ θέσθε ἐκείνη,
 ἐκ λεχέων μ' ἀναγεῖραι, ἐποισάμεναι σάφα θυμῷ,
 ὃ πτότ' ἐκείνος ἔβη κοίλιν ἐπὶ νῆα μέλαιναν·
 εἰ γὰρ ἐγὼ πυθόμην ταύτην ὁδὸν ὀρμαίνοντα,
 τῷ κε μάλ' ἤκεν ἔμεινε καὶ εὐρύμενός πρὸ δόσσης,
 ἢ κέ μ' ἐτεθνηκῆσαν ἐνὶ μεγάροισιν εἴλειπεν·
 αἳ γὰρ τὸ δόρυ δολίον καλέσσει γέροντα
 δμῶ' ἐμὸν, ὃν μοι ἔδωκε πατὴρ ἔτι δῶρο κινήσῃ·
 καί μοι κῆπον ἔχει πολυδένδρεον, ὅφρα τάχιστα
 λαέρτη τάδε πάντα παρεζόμενος καταλέξῃ,
 εἰδήσῃ τινὰ κείνος ἐνὶ φρεσὶ μήτιν ὑφίνασθαι,
 ἐξελθὼν λαοῖσιν ὁδύρεται, οἳ μεμνάσιν
 ὃν καὶ ὀδυαῖος φθίσαι γόνον ἀντιθέοιο·

Τ ἦν δ' αὖτε, προσέειπε φίλη βοφὸς οὐρὺ κλέα·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

οὐ μὲν φιλῆ. σὺ μὲν ἄρ' με κατὰ κτάνε νηλεὲς χαλκῷ·
 ἡ δ' αὖ μετάρω· μῦθεν δέ τι ὕμ' ἐπικούσω·
 ἦ δέ ἐγὼ τὰ δὲ πάντα· πόρον δέ οἱ δ' αὖ ἐκέλευσεν·
 σῆτον κῆρ μέθυ ἠδ' ὕμ' ἐμῶν δ' ἔλετο μέγαν ὄρκον,
 μὴ πρὶν σοι ἐρεῖν, πρὶν δωδεκάτην τε γενέσθαι,
 ἢ σ' αὖ πλὺ ποθέσαι κῆρ ἀπορρυμέντος ἀνέσσαι·
 ὥς ἂν μὴ κλαύσσαι κατὰ χρόα καλὸν ἰατρῆς·
 ἐμὴ δ' ὄρνα μένη καθαρά· χρόϊ εἴμαθ' ἐλῶσα,
 εἰς ὑπρῶ ἀναβάσσαι σὺν ἀμριπόλοισι γαυαξίην,
 σὺ χεῖ ἀβηνάη κῆρ διδὸς αἰγιόχοιο.
 ἦ τὸρ κέν μιν ἐπῆτα κῆρ ἐν θανάτοιο σάωσει·
 μὴ δὲ γέροντα κῆρ κενεκωμένον· ἦ τὸρ οὔτω
 πάχυν θεοῖς μακάρσι γονὴν ἄρκεισι δαίδαλο
 ἐχθεῖσθ', ἐμ' ἔτι πῶ τις ἐπέαταται ὅς κεν ἔχισσι
 δώμαθ' ὑψηρερέα, κῆρ ἀπὸ προβι πίνουσ' ἀνδρῶν·
 ὦς φάτο· τῆς δ' ἄννησε γόνυ· χεῖθε δ' ὄσσε γόοιο·
 ἦ δ' ὄρνα μένη, καθαρά· χρόϊ εἴμαθ' ἐλῶσα,
 εἰς ὑπρῶ ἀνέβαινε σὺν ἀμριπόλοισι γαυαξίην·
 ἐν δ' ἐθετ' ὑλοχύτας κένεω, ἥρῃτο δ' ἀβήνη·
 κλυθίμην αἰγιόχοιο διδὸς τέκος ἄρτυάνη,
 εἴ ποτέ τοι πολύμητις ἐνὶ μεγάροισιν ὄδυσσέε,
 ἦ βοός, ἦ ὄϊος κατὰ πίνονα μιν ἴκηι·
 τῶν νῦν μοι μνῆσαι καὶ μοι φίλον ἦε σάωσον·
 μνηστῆρας δ' ἀπάλαλκε κενὼς ὑπρηνορέοντασ·
 ὦ δὲ δέ τις εἴπεσκε, νέων ὑπρηνορέόντων·
 ἦ μάλα δὴ γάμον ἄμμι, πολυμνήτη βασιλῆα
 ὀδυμένην δέ τι οἶδεν οἵ οἱ φόνος ἦτ' ἐτέτυκται·
 ὥς ἄρα τις εἴπεσκε, τὰ δ' ἔκρινεν ὥς ἐτέτυκτο·

τοῖσιν δ' ἀντίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
 δαιμόνιοι, μύθος μὲν ὑπερφιάλεις ἀλέαδε
 πάντα· ὁ μῶς· μή πως τις ἀπαγγέλησι καὶ εἴω·
 αἷ' ἄγε σιγῇ τοῖσιν ἀνακέντετε τελέωμεν
 μῦθον· ὃ δὴ καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶν ἤραρεν ἡμῖν·
 ὥς εἰπὼν, ἐκίνατ' εἴκοσι φῶτας δροῖσας·
 βᾶν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης·
 νῆα γὰρ πᾶμπρωτον ἄλως βένθος δὲ ἔρυσσε,
 ἐν δ' ἴσον τ' ἐτίθεντο, καὶ ἵστα νηὶ μελαίνῃ·
 ἡρταῖοντο δ' ἔρετμά βοτοῖς ἐν δερματίνοισι,
 πάντα κατὰ μοῖραν· ἀνὰ θ' ἵστα λούη' ἐπέτασαν·
 τάχιστα δέ σφιν ἐνεῖχεν ὑπέρθυμοι θράποντες·
 ὕψ' δ' ἐκνοτίῳ τὴν γ' ὤρμισαν, ἐν δ' ἔβαν αὐτοί
 ἐνθάδ' ἐδῶπον ἔλοντο, μένον δ' ἐπὶ ἔσπρον ἔλθεῖν·
 ἡ δ' ὑπερώϊα αὖθι τρίφρων πηνελόπεια
 μετ' ἀρ' αἰεὶς αἰετός ἐδῆτύος, ἡ δὲ ποτῆτος
 ἔρμηνυσ', εἰ οἱ θάνατον φύγει ἥος ἀμύμων·
 ἡ δ' οὐ γὰρ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι δαμείη·
 ὅσα δὲ μερμήριξε λέων ἀνδρῶν ἐν ὁμίῳ
 δέσας, ὁππότε μιν δόλιον πρᾶνύκλον ἄγῃσι,
 τόσῃ μιν ὀρμαίνεσαν ἐπέλαβε νήδυμος ὕπνος·
 αὖ δὲ δ' ἀνακλινθεῖσα· λῦθεν δὲ οἱ ἄφρα πάντα·
 ἐνθ' αὖτ' αἷ' ἐκδήσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 εἰδωλον· ποίησε δέ μιν δ' ἦν κτο γαυακί·
 ἔρβιμη κῆρη μεγαλήτορος ἰχθυόιο·
 πλὺν δ' ὀμφηλος ὅπνε φρῆς ἐν οἰκίᾳ νείων·
 πέμπε δέ μιν πρὸς δώματ' Ὀδυσῆος θείοιο·
 εἴ πως πηνελόπειαν ὀδυρομένην γόωσαν
 παύσειε κλαυθμοῖο· γόοιό τε δακρυόεντος·
 ὃς θάλαμον δ' εἰσῆλθε παρὰ κληῖδος ἱμάντος·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἣ δ' ἄρ' ὕπερ κεφαλῆς· καὶ μιν πρὸς μῦθον εἶπεν·
 αὐδης πηνελόπεια φίλον τετιμῆνι ἦτορ;
 ὃ μὲν σ' ὅδ' ἐῷσι θεοὶ ῥῆα ζῶντες
 κλέειν, ὃ δ' ἀκῆχθαι· ἐπεὶ ῥέ τι νόσιμός ᾤε
 σὸς παῖς· ἢ μὲν γάρ τι θεοῖς ἀλιτῆμενός ᾔειν·

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἐπεὶ περὶ φρῶν πηνελόπεια,
 ἡ δὲ μάλα κνώανσ' ἐν ὀνείρεσσι πύλῃσι·
 τί πῃ κῆσι γνήτη δ' αὖρ ἠλυθῆς· ὅτι πάρος γε
 πῶλε· ὅπῃ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι δώματα ναίεις,
 καὶ με κέλεαι παύσασθαι ὀϊζύος, ἡ δ' ὀδυνάων
 πολλέων· αἳ μ' ἐρέθισι κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 ἡ πρὶν λῶν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα·
 παντοίης δρετῆσι κεκασμένον, ἐν δαναοῖσιν
 ἐσθλὸν τῶ, κλέος αὖρ καὶ θ' ἐλλάδα καὶ μέσον ἄργος·
 νῦν αὖ παῖς ἀγαπητὸς ἐβη κοίτης ἐπὶ νηὸς
 νήπιος· ὅτε πόνων αἶε δῶς, ὅτ' ἀγοράων·
 τῶ δ' ἡ ἐγὼ καὶ μάλλον ὁ δούρομαι, ἡ πρὸς ἐκείνῳ·
 τῶ δ' ἀμριπρομέο καὶ δέδισα μή τι πάθῃσιν,
 ἡ ὅ γε τῶν ἐνὶ δὴμῷ ἴν' οἴχεται, ἡ ἐνὶ πόντῳ·
 δυσμένεσθ' γὰρ πολλοὶ ἐπ' αὐτῷ μηχανόωνται
 ἰέμενοι κτείνειν, πρὶν παρίδω γαῖαν ἱκέσθαι·

Τὴν δ' ἅταμειβομένον προσέφη· εἰδῶλον ἄμαυρόν·
 θάρσῃ μὴ δέ τι πάχυν φρεσὶ δέδισθι λίην.
 τοίη γὰρ οἱ πομπὸς αἳ μ' ἔρχεται, ἦν τε καὶ ἄλλοι
 ἀνέρις ἠρώσαντο παρεστώμεναι· δαύχεται γὰρ
 παλλὰς ἀθηνάη· σέ δ' ὀδυρομένην ἐλεάει·
 ἡ νῦν με προέηκε τείντάδ' ἐμυθῆσθαι·
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε πρίφρων πηνελόπεια·
 εἰ λῶν δ' ἡ θεὸς ἐὰν θεοῖό τε ἐκλυες αὐδῆς,
 εἰ δ' ἄγε μοι καὶ κῆνον ὀϊζυρὸν κατὰλεξον·

εἴπου

εἴπερ ἐτι ζῶει καὶ ὄρε' ἔσται ἡελίοιο,
 ἢ ἥδη τέθνηκε καὶ εἰν αἰῶνος δόμοισι·
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἰδῶλον Ἀμαυρόν·
 ὦ μὲν τοι κεῖνόν γε δίννεκέως ἀγορεύσω·
 ζῶι δ' ὃν ἡ τέθνηκε, κακὸν δ' ἀνεμώλια βαλῆν·
 ὧς εἰπὼν παρθμόιο παρὰ κληῖδα λάβῃ
 οὐ πνοιάς ἀνέμων, ἥ δ' ἔξ ὕπνου ἀνόρουσε
 κῆρυξ ἰκχυρίοιο· φίλον δὲ οἱ ἦτορ ἰάνθη·
 ὧς οἱ ἐναργὲς ὄνειρον ἐπέαυτο νυκτὸς ἀμολγῶ·
 μνηστῆρσιν δ' ἀναβάντοσ', ἐπέπλεον ὕγρα κέλυσθα,
 πλεμάχῳ φόνον αἵπῳ ἐνὶ φρεσὶν ὀρμαίνοντοσ'·
 ἔστι δ' ἐτις νῆσος μέλαινα ἁλὶ περὶέεα,
 μεσηγυὶς ἰθάκης τε σάμοιο τε παπαιοῖσιν,
 ἀπὲρ δὲ καὶ μεγάλη· λιμένεσ' δ' εἰν ναύλοχοι αὐτῇ
 ἀμφιδυμοὶ τῇ τὸν γε μέγον λοχῶντοσ' ἀχαιοί·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ· Ε· ΟΜΗΡΟΥ
 ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Κλησίαν τῶν θεῶν δαυτίραν ποιησάμενος ὁ
 ἔδωκε ἑρμῇ πέμπειν ἐπὶ κελευθῶν κελαινῶν ἀπο-
 πέμπειν τὴν ὁδὸν αἰετῶν· ἡ δὲ τὸν κελαιναθὲν ποιεῖ τῇ
 οὐρανῷ καὶ ἐκείνῃ τῇ μέρᾳ ἰδὼν αὐτὸν ὁ ποσειδῶν, καὶ
 χαλεπήνας, αὐτὸν πρὸ χειρὶν ἰνῶν οὐ αὐτῷ δίδωσι κρή-
 νην· ὅντινα μένῃ, ἐπιβάντι τῆς γῆς ἀπορρίψαι αὐ-
 τῷ, καὶ πολλὰ παθῶν, εἰς τὴν τῶν φαίανων χώραν ἔρ-
 χεται διασωθεὶς.

Hom. Odyf.

f

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ·Ε·ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ·

Ε πλεῖπε γερῆς ὀδυσαδὲ κεαθείης πόντῳ·

ὥς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἄγαυ· Τι-

θωνῶ

ῶρνηθ' ἵν' ἀθανάτοισι φάως φέ-

ροι· ἢ δὲ βροτοῖσιν·

οἱ δὲ θεοὶ, θῶκονδὲ κῆθ' ἵζανον· ἐν

δ' ἄρα τοῖσι,

ζῶε· ὑφ' ἱβρεμέτης· ὅτε κράτος ὄψι' μέγιστον·

τοῖσι δ' ἀθηναίῃ λέγε κήδεα πόλλ' ὀδυσαῖος

μνησάμενι μέλλε γάρ οἱ ἐὼν ἐν δώμασιν ὕμνης·

ζῶε· πᾶτ' ὅσι δ' ἄλλοι μάκροδὲ θεοὶ αἰὲν ἐόντες·

μή τις ἔτι πρόφρων ἄγαυός κῆθ' ἥπιος ἔσω

σκηπτοῖχος βασιλῆς μὴ δὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδώς·

ὅμ' αἰεὶ χαλεπὸς τ' εἴη κῆθ' αἴσυλα ῥέζοι·

ὥς ὅ τις μέμνηται ὀδυσαῖος θεοῖο

λαῶν ὅσιν ἀνακε· πατὴρ δ' ὥς ἥπιος ἦεν·

ὅμ' ὅ μιν ἐν νῆσῳ κείτῃ κρατέρ' ἄλγεα πάχων

ὕμνης ἐν μεγάροισι κῆλυψ'· ἢ μιν ἀνὰ γῆν

ἴχθ'· ὅ δ' ὕδαίνυται ἦν πατρὶδα γαῖαν ἱκέσθαι·

ὅ γάρ οἱ πάρα νῆός ἐπ' ἡρέτμοι κῆθ' ἱταῖροι·

οἵ κεν μιν πέμποιν ἐπ' ἀνρέα νῶτα θαλάσσης·

ναῦ αὖ πᾶσ' ἀγαπήτων ἀποκτείνει μεμῶασι

οἵ κῆδ' ἡεισόμαον· ὅ δ' ἐβη μετὰ πατρὸς ἀκνὴν,

ὅτ' πύλον ἠγαθέην· ἢ δ' αἰ λακεδάμόνα δῖαν·

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφελιχερέτα ζῶε·

τέκνον ἐμόν· ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων·

ὅ γάρ

ὃ γὰρ δὴ τὸτον μὲν ἐβύλευσας νόον αὐτῇ·
 ὥς ἔτοι κείνης ὁδυαδὲ ἀποτίσεται ἐλθών·
 πηλέμαχον δ' ἐσὺ πέμψον ἐπισαμένως δαΐσσαι γὰρ·
 ὥς κε μάλ' ἀτληθῆς ἢν παρτίδα γαῖαν ἵκηται·
 μνηστῆρβ δ' ἐν νηὶ παλιμπετὲς ἀπενέονται·
 ἦρ' ἔκθ' ἔρμειαν φίλον υἱὸν ἀντίον ἦυδα·
 ἔρμεία σὺ γὰρ αὐτὲ τὰτ' ἄλλα πρ' ἄγγελος εἰπὶ
 σὺ μνηστῆρβ κέ μω εἰπὲν νημβρτέα βάλην,
 νόστον ὁδυαδὸς ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται·
 ὅτε θεῶν πόμπῃ, ὅτε θνητῶν ἀνθρώπων·
 αἰ' ὅτ' ἐπὶ χερσίνης πολυδέσμου πῆματα πάχων
 ἰμχτίη ἐκόςω χερσίν ἐρίβωλον ἵκοιτο
 Φαιήκων δ' ἔγ' ἔγ' ἄλχιθεοι γεγάασιν,
 οἳ κέν μιν πρὶ κῆρι θεὸν ὥς τι μήσυσιν·
 πέμψουσι δ' ἐν νηὶ φίλιν δ' ἐπ' ἀρτίδα γαῖαν,
 χαλκὸν τε χρυσὸν τε ἄλῃς ἐσθῆτά τε δόντ' ὅς,
 πόλλ' ὅσ' αἰ' ὅδε ποτε φροῖνι ἐξήρατ' ὁδυαδὲ,
 εἰ πρ' ἀπῆμων ἦλθε λαχὼν ἀπ' ἡϊδος αἶσαν·
 ὥς γάρ οἱ μοῖρ' ἐπὶ φίλῃς τ' ἰδέεν κῶ ἰκέσθαι,
 οἶκον δ' ἐφ' ὀρόφον κῶ ἔην δ' ἐπ' ἀρτίδα γαῖαν·
 ὧς ἔρατ' ὅδ' ἀπίθουσι δῖα κτόρος δ' ὀργιφόντης·
 αὐτίκ' δ' ἐπειθ' ὕπ' ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
 ἀμβρόσια χρύση' ἀμὲν φέρον ἢ μὲν ἐφ' ὕγρην,
 ἦ δ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο·
 εἴλετο δ' ἐξ ἄβδον, τῆτ' ἀνδρῶν ὅ μ' ματα θέλγῃ,
 ὧν ἐθέλει τὸς δ' αὐτὲ κῶ ὕπνωοντάς ἐγείρει·
 πῶν, μετὰ χερσὶν ἔχων, πέτετο κρατὺς δ' ὀργιφόντης·
 πρὶ νηὶ δ' ἐπιβὰς ἐξ αὐθέρως ἔμπεσε πόντῳ·
 σάατ' ἐπ' ἔπ' ἡμ' ἀλάρω ὀρνιθὶ εἰκνῶς,
 ὅς τε κατὰ δεινὸς κόλπας ἄλως ἀρυγέτοιο

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἰχθῦς ἀγρώων πυκινὰ πρὸ δούεται ἄλμῃ,
 τῷ ἱκελὸς πολέεσιν ὀχίσσατο κύμασιν ἑρμῆς·
 αἴψ' ὅτε δ' ἡ πῶ νῆσον ἀρίκετο πλοῦθ' ἔϋσαν,
 ἐνθ' ἐκ πάντε βᾶς ἰοειδέος ἡγήρῳν δὲ
 134 ο ἦεν, ὅφρα μέγα σπῆος ἵκετο, ὧ ἐνὶ νύμφῃ
 καὶ ἐν πλόκῳ. πῶ δ' ἐνδοθὶ τέτμεν ἔϋσαν·
 πῦρ μὲν ἐπ' ἐχαρόριν μέγα καέτο· πλοῦσε δ' ὀδμή
 μέδρα τ' ἀντιάτοιο θυῦ τ' ἀνὰ νῆσον ὀδῶδε
 δαιομένων· ἡ δ' ἐνδον αἰοιδιάσ' ὀπὶ κελῇ,
 ἔσδ' ἐποιχομένη χρυσεὴ κρητὶ δ' ὕφαινε·
 ὕλη δὲ σπῆος ἀμριπερύκη πλεθῶσα·
 κληῖρη τ' αἰγρὸς τε καὶ ἀνῶδης κυπάριστος·
 ἐνθα δέ τ' ὀρνιθὸς τανυσίπτεροι ἀνάζοντο·
 σκῶπες ἱρηνέες τε, τανύγλωσσοί τε κορώναι
 εἰνάλιναι· τῆσιν τε θαλάαια ἔργα μέμνηεν
 ἡ δ' αὐτὰ τετάνυστο πρὶ σπείας γλαφυροῖο,
 ἡμρὶς ἡβῶσα· τεθῆλῃ δὲ σφυλῆσι·
 κρηναὶ δ' ἐξείης πίσυρες, ῥέον ὕδατι λουκῷ·
 πλησίαι ἀμύλων τετραμμέναι ἀλλυδὶς ἄλλη·
 ἀμρὶ δὲ λημῶνδ' μαλακοὶ ἰὺ ἡ δὲ σελίνῃ
 θήλεον· ἐνθα κ' ἐπύτα καὶ ἀθανάτος πρὶ πελῶν,
 θνήσκατο ἰδῶν, καὶ τερφθεῖν φρεσὶν ἦσιν·
 ἐνθα γὰρ θεῖτο δῖος ἀκτορὸς δρυφόντης·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα ἔω θνήσκατο θυμῷ,
 αὐτὶ κ' ἄρ' εἰς ἄρ' ὕδ' σπῆος ἦλυθεν, ὅδε μὲν ἄντην
 ἠγνοῖσεν· ἰδῶσα κελυφῶ δ' ἴα θεάων·
 ὅ γάρ τ' ἀγνώτδ' γε θεοὶ ἀμύλοισι πέλονται
 ἀθανάτοισι, ὅδε τίς ἀπόπροθι δώματα ναίει·
 ὅ δ' ἄρ' ὀδυαῖα μεγαλήτορα ἐνδον ἔτετμεν·
 αἴψ' ὅ γ' ἐπ' ἀκτῆς κλαῖε κρητὶ μέγας ἐνθα πάρος περ
 δάμνησι

ἄκρισι καὶ σοναχῆσι καὶ ἄλλεσι θυμὸν ἐρέχθων·
 πόντον ἐπ' ἄρ' ὕγρον δερδέσκειτο δάκρυα λείβων·
 ἑρμείαν δ' ἐρέεινε καλυψὼ δῖα θεῶων
 ἐν θρόνῳ ἰδρύσασα φαίνῃ σιγαλόεντι·
 τί πτε μοι ἑρμεία χρυσόρραπι εἰλήλυθας·
 αἰδοῖος τε φίλος τε πάρος γέ μεν ὅτι θαμίζεις·
 αὐδ' αὖ ὅτι φρονέεις· τελέσαι δὲ μεθυμὸς ἀνωγειν·
 εἰ δ' αὖ μάλα τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελευμένον ὄσιν·
 αἴη' ἐπεὶ προτέρῳ ἵνατοι παρξείνῃα θεῶ·
 Ως ἄρα φωνήσασα θεὰ παρέθηκεν πρόπιζαν
 ἄμβροσίης πλήσασα· κέρασε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν·
 αὐτὰρ δ' πίνε καὶ ἦσθε διακτορος ὄρη φόντης·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δειπνισε καὶ ἦραρε θυμὸν ἐδωδῆ,
 καὶ ῥοτὲ δῆμιν ἐπελιν ἄμβροτ' ἔμενος προσέειπεν·
 εἰρωτᾶς μὲν ἔλθοντα θεῶν θεόν; αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 νημερτέως τὸν μῦθον ἐπισπῆσω· κέλεαι γάρ.
 ζῆς ἔμ' ἠνώγει δ' αὖρ' ἐλθέμεν ὅκ' ἐθέλοντα·
 τίς δ' αὖν ἐκὼν τοι αὖν δὲ διαδράμοι ἄλμυρὸν ὕδωρ
 ἄπειτον· ὅδε τις ἄχι βροτῶν πόλις· οἳ τε θεοῖσιν
 ἰδράτε ῥέζουσιν καὶ ἐξάϊτος ἐκτόμβας.
 αἴη' αὖ μάλα ὅπως ὄβρι διὸς νόον ἀγρόχοιο
 ὅτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεόν· ὅθ' ἀλιῶσαι·
 φησὶ τοι ἄνδρα παρῆναι ὀϊζυρώτατον ἄλλων
 τῶν ἀνδρῶν· οἳ ἄστυ πρὶ πριάμοιο μάχοντο
 εἰνάετ' ὅ· δεκτῶ δὲ πόλιν πέρσαντ' ὅ· ἐβησαν
 οἳ καὶ δ'· ἀτὰρ ἐν νόσῳ ἀθηναῖον ἀλίτοντο·
 ἦ σφιν ἐπ' ὥρσ' ἀνεμόν τε καὶ ὄν, καὶ κῆματα μακρὰ·
 ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντ' ὅ· ἀπέρθειον ἐσθλοὶ ἐταῖροι
 τὸν δ' ἄρα δ' αὖρ' ἀνεμός τε φέρων καὶ ἦμα πέλασσιν·
 τὸν, γὰρ σ' ἠνώγει ἀποπεμπέμεν ὅππ' ἰτάχῃ·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ὅ γάρ οἱ τῇ δ' αἴσῃ φίλων ἀπὸ νόσφιν ὀλέσθαι·
 αἴ μ' ἔτι οἱ μοῖρ' ἔστ' φίλος τ' ἰδέειν καὶ κέσθαι
 οἶκον δὲ ὕψιόροπον, καὶ ἔην δὲ πατρίδα γαῖαν·
 Ως φάτο· ῥίγησεν δὲ κελευφῶ δῖα θεῶων,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πηδόντα προσήύδα·
 χέτλιοι ἐπεὶ θεοὶ ζηλήμονες ἔξοχον ἄλλων,
 οἳ τε θεῶς ἀγάσασθαι παρ' ἀνδράσιν ἀνάξιας
 ἀμφαδίην· ἥντις τε φίλον ποιήσεται κοῖτην·
 ὥς κεν ὅτ' ὠρίων ἔλετο ῥοδὸδ' ἀκτυλος ἠώς,
 πόρρ' οἱ ἡγάσασθαι θεοὶ ῥεῖα ζῶντες·
 ἕως μιν ἐν ὀρτυγίῃ χρυσόθρονος ἄρτεμις ἀγνή,
 οἷς ἀχνυοῖς βελέεαινε ποιομένη κατέπεφνε·
 ὥς δ' ὅτ' ἰασιῶνι ἐϋπλόκος ἐημήτηρ,
 ὣ θυμῷ ἔξασα μίγη φιλόπτη καὶ σὺν ἡ·
 νειῶ ἐνὶ προπόλῳ· ὃ δὲ δῖν' ἦεν ἄπυστος
 ζῶς· ὃς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῇτι κβαυνῷ·
 ὥς δ' αὖ νῦν μοι ἀγάσασθαι θεοὶ βροτὴν ἄνδρα παρήναι·
 ἦν μὲν ἐγὼ ἐσάωσα· πρὶ φρόπιος βεβαῶτα
 οἶον· ἐπεὶ οἱ νῆα θοὴν ἀργῇτι κβαυνῷ
 ζῶς ἐλάσας ἐκέλευε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ·
 ἐνθ' ἄλλοι κεν πάντες ἀπέφθινεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι·
 ἦν δ' ἄρα δαῖρ' ἀνεμός τε φέρων, καὶ κῆμα πέλασε,
 ἦν κεν ἐγὼ φίλεόν τε, καὶ ἔπρεπον· ἠδὲ, ἔφασκεν,
 θήσιν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἡμάτα πάντα·
 αἴ μ' ἐπεὶ ὅπως δὲ δῖος νόον αἰγιόχοιο
 ὅτε παρελθεῖν ἄλλον θεὸν ὃ δ' ἀλιῶσαι,
 ἐρρέτω· εἴ μιν κείνος ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει
 πόντον ἐπ' ἀβύρρετον πέμψω δέ μιν ὅπῃ ἐγὼ γὰρ·
 ὃ γάρ μοι πάρα νῆες ἐπήρετ μοι καὶ ἑταῖροι,
 οἳ κέν μιν πέμποιν ἐπ' αὐρέα νῶτα θαλάσσης·
 αὐτὰρ

αὐτὰρ οἱ πρὸ φρων ὑπὸ νόστομα· ὅδ' ἐπὶ κλυτὰ
 ὥς κε μάλ' ἀσκηθῆς ἢν παρὶ δα γᾶαν ἵκηται·
Τ ἦν δ' αὖτε προσέειπε δῖος ἄρ' ἄφροντις·
 ἔγωγε καὶ ἀπὸ πέμπε δῖος δ' ἐποπίζεο μῆνιν·
 μή πως τοι μετόπισθε κοτεσάμενος χαλεπήνῃ·
Ω σ' ἄρα φωνήσας ἀπέβη κρατὺς ἄρ' ἄφροντις·
 ἦ δ' ἐπ' Ὀδυσῆα μεγαλήτορα ποτὶ γαῖαν ὕμῃ,
 ἦ ἴε περὶ δὴ ζηνὸς ἐπέκλυεν ἀγγελιάων·
 ἦν δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς οὐρε καθήμενον, ὅδ' ἐποτ' ὄσσε
 διακρυόριν τέρσοντο· κατ' εἴβετο δὲ γλυκὺς αἰὼν
 νόσον ὀδυρομένῳ· ἐπεὶ ἔκτετι ἦν δ' ἄνε ὕμῃ·
 αἶψ' ἦτοινύλασ'· μὲν ἰαυέσκεν καὶ ἀνὰ κῆρ,
 ἐν σπείρει γλαφυροῖσι παρ' ἔκ' ἐθέλων ἐδελύσθ'·
 ἦματα δ' ἐν πέτρῃσι, καὶ ἦτόναι κατ' ἵζων,
 δάκρυσι καὶ στυγῇσι καὶ ἄλλοις θυμὸν ἐρέχθων,
 πόντον ἐπ' ἄρ' ὕμῃτον δ' ἔκτεσκετο δάκρυα λείβων·
 ἀλλ' ὅδ' ἵσταμένη προσεφώνεε δῖα θεάων·
 καί μοι μὴ μοι ἐτ' ἐλθέει δ' ὀδύρεο μὴ δέ τοι αἰὼν
 φθινέτω· ἦ δ' ἡ γὰρ σε μάλα πρέφρα ἀποπέμψω·
 αἶψ' ἄγε δ' ὄρατα μακρὰ ταμῶν ἁρμόζει χαλκῷ
 οὐρεῖαν χερδὶν· ἀτὰρ ἵκηται πῆξαι ἐπ' αὐτῇ
 ὕψ' ὥς σε φέρουσιν ἐπ' ἠρώσει δ' ἄ πόντον·
 αὐτὰρ ἐγὼ σῖτον καὶ ὕδωρ καὶ οἶνον ἐρυθρόν
 ἐν θήσω μενοεικέ'· ἃ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι·
 εἴματα δ' ἄμφιέσω, πέμψω δέ τοι ἔρον ὀπίσθε·
 ὥς κε μάλ' ἀσκηθῆς σὴν παρὶ δα γᾶαν ἵκηται·
 αἶ κε θεοὶ γ' ἐθέλωσι· τοὶ ἔρανον οὐραὶν' ἔχουσιν·
 οἱ μὲν φέρτ' ὅσ' ἔσι νοῆσαι τε κρῖναι τε·
Ω σφάτο· ῥίγισεν δὲ πλὴν τλασ' δῖος Ὀδυσσεύς·
 καὶ μιν φωνήσας ἐπεὶ πῆδ' ἔντα προσηύδα·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἄλλο τι δὴ σὺ θεὰ ῥόδε μῆδεαι ὕδ' ἐτι κρηπὴν,
ἢ με κέλεαι χεδίη πρῶαν μέγα λαΐτμα θαλάσσης·
δῖονόν τ' ὄργαλέοντε ῥ' δ' ὕδ' ἐπινῆσθ' εἴσαι
ὥκ' προῖ πρόωσιν ἀγαλλόμεναι διὸς ἔρω·
ὕδ' αὖν ἐγὼν ἀέκητι σέθεν χεδίης ἐπιβαίνην,
εἴ μὴ μοι τλαίης γε θεὰ μέγαν ὄρκιον ὀμόσαι·
μή τί μοι αὐτῷ πῆμα κρηκὼν βυλασέμεν ἄλλο·

Ως φάτο· μείδισεν δὲ κρυφὴ δῖα θεῶων·
χρηρὶ τέμιν κρητέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·
ἢ δὴ ἀλιτρός γ' ἐστὶ κρηὶν ἀπὸ πρῶλια εἰδώς·
οἷον δὴ τὸν μῦθον ἐπεφράσθης ἀγορεύσαι·
ἔσων αὖν ῥόδε γαῖα κρηὶν ἔρηνος ἀνρὺς ὕβρην·
κρηὶν ῥ' κρητέβόμωνον συγὸς ὕδωρ· ὅστε μέγιστος
ὄρκος δεινότατός τε πέλει μακρῆραι θεοῖσι,
μή τί τοι αὐτῷ πῆμα κρηκὼν βυλασέμεν ἄλλο·
ἀλλὰ τὰ μὲν νοέω κρηφράτομαι ἄλ' αὖν ἐμοί πρ
αὐτῇ μηδοίμην ὅτε με χρεὼτόσων ἵκησι·
κρητὸρ ἐμοί νόος ἐστὶν ἐναΐσιμος· ὕδ' ἐμὲ αὐτῇ
θυμὸς ἐκὶ στήθεσι σιδῆρεος· ἀλλ' ἐλεήμων·

Ως ἄρα φωνήσας· ἠγήσατο δῖα θεῶων
κρηπαλίμως· ὅδ' ἐπείτα μετ' ἱχνία βαῖνε θεοῖο·
ἔξον δὲ πεισὸς γλαφυρὸν θεὸς ἦδ' ἐκ κρη ἀνὴρ·
καὶ ῥ' ὁ μὲν ἐνθα κρηθίζεν ἐπὶ θρόνῳ ἐνθεν ἀνέστη
ἔρμείας· νύμφη δ' ἐτίθη πάρα πᾶσαν ἐδωδὴν
ἔσθην κρη πίνην· οἷα βροτοὶ ἀνδρῶν ἐδυσιν·
αὐτὴ δ' ἀντίον ἵζεν ὀδυσῆος θεοῖο·
τῇ δὲ παρ' ἀμβροσίην δμῶα κρη νέκταρ ἔθηκεν·
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοίμα προκείμενα χεῖρας ἰάλλον·
αὐτὰρ ἐπεὶ τῶρ πησαν ἐδητύος ἦδ' ἐποτήτος,
τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε κρυφὴ δῖα θεῶων·

Διογενὲς

Διογενὲς λαερτιάδην· πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ·
 ἔτ' ὧ δ' ἡ οἶκον φίλην ἔσ' πατρίδα γαῖαν
 αὐτίκ' ἐναυ' ἐθέλεις ἰέναι· σὺ δὲ χάρει κῆρ' ἔμψης
 εἴ γε μὲν εἰδείης σῆσι φρεσὶν ὅσα τοι αἶσα
 αἴδε' ἀναπῆσαι πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι·
 ἐνθάδ' ἡ αὖθι μένων σαυτὸ μοι τόδ' ἐδῶμα φυλάξαις·
 ἀθανάτοσ' τ' εἴης ἰμερόμενός περ ἰδέσθαι
 σὴν ἄλοχον· τῆς αἰὲν ἐέλδαι ἡματ' πάντα·
 ὃ μένθην κείνης γε χρεῖων εὐχομαι εἶναι,
 ὃ δέ μεσ' ὃ δὲ φυήν· ἐπεὶ ἔπως ὃ δὲ εἴοικεν,
 θνητὰς ἀθανάτησι δέ μεσ' κῆρ' εἶδος ἐρίξεν·

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολυμήτις Ὀδυσσεύς·
 πότνια θεά· μή μοι τόδ' εὖ χῶε· οἶδ' αὖ κῆρ' αὐτὸς
 πάντα μάλ' ἔνεκ' σείο πρίρρων πηνελόπεια
 εἶδος ἀκιδνοτέρη· μέγεθός τ' εἰς ἅντα ἐδέσθαι·
 ἢ μὲν γὰρ βροτῶς ὅστις σὺ δ' ἀθάνατος κῆρ' ἀγῆρως·
 αἶψά κ' ὡς ἐθέλω κῆρ' ἐλδομαι ἡματ' πάντα,
 οἷός δ' ἐτ' ἐλθέμεναι· κῆρ' νόστιμον ἡμαρ ἰδέσθαι·
 εἰ δ' αὖ τις ῥά κ' ἔσι θεῶν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ·
 τλήσομαι ἐν ἑσθεαίν' ἐχών· ταλαπενθεῖα θυμόν·
 ἦ δ' ἡ γὰρ μάλα πολλὰ ἔπαθον κῆρ' πολλὰ ἐμόγησα,
 κῆρ' ἡμασι κῆρ' πολέμῳ· μετὰ κῆρ' τόδ' τοῖσι γενέσθω·

Ως ἔφατ'· ἠέλιος δ' ἄρ' ἔδ'υ κῆρ' ἐπὶ κνέφας ἦλθεν·
 ἐλθόντ' ὅτ' ἄρα τῷ γε μυχῷ σπείσας γλαφυροῖο,
 τρπέσθην φιλότῃ παρ' ἀλλήλοισι μένον τε·
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 αὐτίχ' ὁ μὲν χλαῖναν τε χιτῶνα τε ἔννυτ' Ὀδυσσεύς·
 αὐτὴ δ' ὀδυρόμεν φάρος μέγα ἔννυτο νύμφη,
 λεπτὸν κῆρ' χάριεν πρὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυί·
 κελὴν χρυσεὴν· κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε κελύπῃρη·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

καὶ πρὶτ' ὀδυαῖν' μεγαλήτορι μῆδετο πρὸ πῆν.
 δῶκε μὲν οἱ πέλεκυν μέγαν ἄρμενον ἐν παλάμῃσι
 χάλκεον ἀμφοτέρωθεν ἀκτὴν ἔχον· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 σιγῶν πρὶς χεῖρας, ἐλάττων δ' ἐπαριρρός.
 δῶκε δ' ἐπειτα σκέπαρνον ἐξέσσαν ἦρχε δ' ὁδοῖο
 νῆσ' ἐπ' ἐχάτιος· ὅθι δένδρεα μακρὰ περὺκει,
 κλήθρη τ' αἰγυρὸς τ' ἐλάττη τῇν ὕρανομήκης,
 αὐὰ πάλας, περίκηλα τὰ οἱ πλώσιεν ἐλαφρῶς.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ δειξέ' ὅθι δένδρεα μακρὰ περὺκει
 ἢ μὲν ἐβη πρὸς δῶμα κλυφῶ δῖα θεῶων·
 αὐτὰρ δ' ἐτάμνετο δῖρα· βοῶς δὲ οἱ ἦντο ἔργον·
 εἰκοσι δ' ἐμβαλε, πάντα πελέκησεν δ' ἄρα χαλκῷ·
 ξέανε δ' ἐπισταμένως, καὶ ἐπὶ σάθμην ἵθαι·
 τόφρα δ' ἐνείκε τέρετρα κλυφῶ δῖα θεῶων·
 τέρενεν δὲ πάντα καὶ ἦρμωσεν ἀμύλοισι·
 γόμφοισι δ' ἄρα τὴν γε καὶ ἄρμονίῃσιν ἄραρεν·
 ὅσον τίς τ' ἐδάφος νηὸς τορνῶσεται ἀνὴρ
 φορτίδος ἀνρείης δὲ εἰδὼς τεκτασάων,
 τόσον ἐπ' αὐρεῖα χεδίην ποιήσας ὀδυαῖς·
 ἱερὰ δὲ σήσας ἄραρων θαμέσι σαμίνεαι
 ποίει· ἀτὰρ μακρῇσιν ἐπηκενίδασι τελεύτας·
 ἐν δ' ἵσον ποίη, καὶ ἐπὶ κριον ἄρμενον αὐτῷ·
 πρὸς δ' ἄρα πηδάλιον ποιήσατο ὄφρ' ἵθαι·
 φράξε δέ μιν ῥίπεαι διαμπερὲς οἰσὺν ἦσι·
 κνύματος εἴλαρ ἐμὲν πολλὴν δ' ἐπεχόατο ὕλην·
 τόφρα δὲ φάρε' ἐνείκε κλυφῶ δῖα θεῶων·
 ἱστὰ ποιήσασθαι· ὅδ' αὖτε χηνήσατο καὶ τὰ·
 ἐν δ' ὕπερασ τα, χέλης τε πόδας τ' ἐνέδισεν ἐν αὐτῇ·
 μοχλοῖσιν δ' ἄρα τὴν γε κατεΐρυσεν εἰς ἄλλα δῖαν
 τέτρατον ἤμαρ ἔην, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα·

τῷ δ' ἄρα πέμψω, τέμ' ἀπὸ νῆσιν δ' ἴα κλυφώ.
 εἴματα δ' ἀμφίεσσα θυώδεα καὶ λήσασσα
 ἐν δὲ οἱ ἄσκηδ' ἐθηκε θεὰ μέλανος οἴνοιο.
 ᾧν ἔτ' ἔβον δ' ὕδατος μέγαν· ἐν δὲ καὶ ἦτα
 κωρύκῃ· ἐν δὲ οἱ δ' ἔφατ' ἰσοι μενοεικέα πηλὰ
 ὕρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λειαρὸν τε.
 γηθόσσω δ' ὕρῳ πέτασ' ἵστα δ' ἴος ὀδυαυός·
 αὐτὰρ δ' ἐπιδαλίῳ ἰθαυέτο τεχνιέντας
 ἥμινος· ὃ δὲ οἱ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτε,
 πληάδας τ' ἐσορώντι, καὶ δ' ἐδύοντα βοώπτη·
 ἄρκτον θ' ἦν καὶ ἄμαξαν ἐπὶ κλισίῃν καλέουσι·
 ἥ τ' αὐτὸς σπρέφεται καὶ τ' ὠρίωνα δοκῶει·
 οἷν δ' ἄμμορος ἔτι λοεβῶν ὠκεανόιο·
 πῶν γὰρ δὴ μιν ἄνω γε κλυφώ δ' ἴα θεῶν
 ποντοπρηνόμεναι· ἐπ' ἄριστερά χερὸς ἔχοντα·
 ἐπὶ ἀκρόδε καὶ μὲν πλεονῆματα ποντοπορώων·
 οἷα καὶ ἀκρόδε καὶ δ' ἐφάνη ὄρεα σκυρόεντα
 γαίης φαιήκων ὅθι τ' ἄχιζον πέλεν αὐτῷ.
 εἶσατο δ' ὥς ὅτε ῥινδὸν ἐν ἡρώσει· πόντῳ
 ᾧν δ' ἐξ ἀβυθόπῳ ἀνιῶν κρείων ἐνοσίχθων,
 πλόθεν ἐκ σολύμων εἶδεν· εἶσατο γὰρ οἱ
 πόντον ἐπιπλῶν· ὃ δ' ἐχώσατο κηρόβι μάλλον·
 κινήσας δὲ κέρη προτὶ δὲν μυθήσατο θυμόν·
 ὦ πόποι ἦ μάλα δὴ μετεβέλυσαν θεοὶ ὅλῳ
 ἀμφ' ὀδυσσῆϊ ἐμοῖο μετ' ἀβυθίοπεσιν ἔοντος·
 καὶ δὴ φαιήκων γαίης χερδὸν ἐνθά οἱ αἶσα
 ἐκφυγείν μέγα πείρασ' οἷζυός, ἥ μιν ἰχθυόει
 ἀνέτι μέν μιν φημι ἄλῃς ἐλάχην κτηνότητος·
 Ω σείπων σάωσεν νεφέλας· ἐτάραξε δὲ πόντον,
 χρσὶ βίαντα ἐλὼν· πάσας δ' ὠρόθωνεν αἰέλλας·

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

παντοίων ανέμων· σὺ δὲ νεφέεσσι κέλυφε
 γαῖαν ὁ μὲν καὶ πόντον· ὁ ῥώρει δ' ἔβρανόθεν νύξ·
 σὺ δ' αὖρὸς τε νότος τ' ἔπεσε ζέφυρός τε δυσάης,
 καὶ βορέης αἰθρηγενέτης μέγα κῆμα κυλίνδων,
 καὶ ῥτ' ὁδυαῖος λυτο γένετα καὶ φίλον ἦτορ·
 ὁ χθίσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς θν μεγαλητορα θυμόν·
 ὦ μοι ἐγὼ δειλός· τί νύ μοι μήκιστα γένηται·
 δείδω· μὴ δὴ πάντα θεὰ νυμφῶτα εἶπεν·
 ἢ μ' ἔφατ' ἐν πόντῳ πρὶν παρὶ δαγαῖαν ἰκέσθαι,
 ἀλλ' ἐναπλήσειν· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται·
 οἷοισι νεφέεσσι πρὶς εἰρεῖαν ἔβραν' αὖρ' αὖ
 ζεύς· ἐτάραξε δὲ πόντον· ἐπὶ σπέρχασσι δ' ἄελλαι
 παντοίων ανέμων· νῦν μοι σὺς αἰπὺς ὁ λῆθρος·
 55. 6. ἤρις μάκροθ' δαναοὶ καὶ τεηρόεις· οἳ ῥτ' ὄλοντο
 τροίην τῷ σὺν ῥεῖν χάριν ἀβείδησι φέροντες·
 ὥς δὴ ἐγὼ γ' ὄφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπιπλεῖν
 ἤματι τῷ, ὅτε μοι πλείοσι χαλκήρεα δ' ὄρα
 ῥῶθ' ἐπέριψαν· πρὶ πλείωνι θανόντι·
 τῷ κ' ἔλαχον κτρίων, καὶ μὲν κλέος ἦγον ἄχαιοί·
 σὺ δέ με λυγαλέῳ θανάτῳ εἴμαρτο ἀλῶναι·
 ὥς ἄρα μιν εἰπὸν τ' ἔλασε μέγα κῆμα κατ' ἄκρης
 δεινὸν ἐπεσύνμενον· πρὶ δὲ χερσὶν ἐλέλιξεν·
 τήλε δ' ἄρ' ἔχεν χερσὶν αὐτὸς πέσε· πηδάλιον δὲ
 ἐκ χερῶν προέηκε· μέσον δὲ οἱ ἴσον ἔαξε
 δεινὴ μισγόμενων ανέμων ἐλθῶσα θύελλα·
 πηλὸν δὲ σπείρον, καὶ ἐπὶ κριὸν ἐμπεσε πόντῳ·
 ῥον δ' ἄρ' ὑπόβρυχα θῆκε πλάττονόν, ὃ δὲ δυνάσθην
 αἶψα· μάλ' ἄνχεθ' ἐν μεγάλῃ ὑπὸ κύματος ὀρμῆς·
 εἵματα γὰρ ῥ' ἐβάρυνε, τὰ οἱ πόρε δ' ἴα κελύφω·
 ὃ δὲ δὴ δ' ἄν' ἐδ'· σῶματος δ' ἐξέπυσεν ἄλμην

πικρὴν ἢ οἱ πολλὰ ἀπὸ κρατὸς κελεύειν.
 αἷμα δ' ὅς γε χεδίης ἐπελήθετο τερρόμεός περ·
 αἷμα μεθορμηθεὶς ἐν κύμασιν, ἔλλαβε τ' αὐτῆς·
 ἐν μέσῃ δὲ κέθιζε τέλος θανάτῳ ἀλεείνων·
 πῶ δ' ἐφόρει μέγα κῦμα κατὰ ῥόον ἐνθα καὶ ἐνθα·
 ὥς δ' ὅτ' ὁ πωρινὸς βορέης φορέησιν ἀκένθασ·
 ἀμπεδίον πυκινὰ δὲ πρὸς ἀμύλησιν ἔχονται,
 ὥς πῶ ἀμπελάχος ἀνέμοι φέρον ἐνθα καὶ ἐνθα·
 ἄλλοτε μὲν τε νότος βορέη προβάλεσκε φέρεσθαι,
 ἄλλοτε δ' αὖτ' αὖρος, ζεφύρω· εἴξασκε διώκην·
 τὸν δὲ ἶδεν κέδμεν θυγάτηρ καλλιόφυρος ἰνώ
 λαυκοθέη· ἢ πρὶν ἰδὼν ἔην βορρὸς αὐδήεσα·
 ναῦ δ' αἰλὸς ἐν πελάγεσσι θεῶν ἐξέμμορε τιμῆς·
 ἦρ' ὁ δὴ σὴν ἐλέησεν, ἀλώμενον ἄλγ' ἔχοντα,
 αἰθήρ δ' εἰκὴν ποτὴν ἀνεδύσετο λίμνης,
 ἔξε δ' ἐπὶ χεδίης· καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 κέμμορε τί πῆτοι ὦδε προσδάων ἐνοσίχθων
 ὠδύσῃ τ' ἐκπάγλως, ὅτι τοι κακὰ πολλὰ φυτεύει·
 ἢ μὲν δὴ σε κατὰ φθίσσιν μάλα περ ἰθαγενῶν
 αἷμα μάλ' ὧδ' ἔρξαι, δοκέεις δέ μοι ὅτι ἀπινύσθην·
 εἴματα ταῦτ' ἀποδύς, χεδίην ἀνέμοισι φέρεσθαι·
 καλλιπ' ἀτὰρ χεῖρεσσι νέων ἐπιμαίεο νόσον
 γαίης φαιήκων, ὅθι τοι μοῖρ' ὅτιν ἀλύξαι·
 τῇ δὲ τόδ' ἐκρήδεμνον ὑπὸ σέρνοιο τάνασαι
 ἀμβροτον· ὅδε τοι παθέειν δεῖς· ὅδ' ἀπολέσθαι·
 αὐτὰρ ἐπὶ νῆν χεῖρεσιν ἐφάψεται ἠπείροιο,
 ἀψ' ἀποδυσάμενος, βαλέειν εἰς οἶνοπα πόντον·
 πολλὸν ἂν ἠπείρῃ· αὐτὸς δ' ἀπὸ νόσφι βραχέσθαι·
 ὧς ἄρα φωνήσασα θεὰ κρήδεμνον ἔδωκεν·
 αὐτὴ δ' ἀψ' ὅθ' ἰπὸν πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

αἰθυίῃ ἐκὶ νῆα μέλαν δὲ ἐκὺμα κέλυφεν·
 αὐτὰρ ὁ μὲρ μήριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 ὁ χθὴσ δ' ἄρα εἶπε πρὸς δὴν μεγαλήτορα θυμὸν·
 ὦ μοι ἐγὼ μή τις μοι ὑφάινῃσι δόλον αὐτε.
 ἀθανάτων, ὅτε με χεδίης ἀποβῆναι ἀνώγει,
 εἰμὲ μάλ' ὕπω πείσομ' ἐπεὶ ἐκὼς ὀρθαλμοῖσι
 γαῖαν ἐγὼν ἰδόμεν, ὅθι μοι φάτο φύξιμον εἶναι·
 εἰμὲ μάλ' ὧδ' ἔρξω, δοκέει δέ μοι εἶναι ἄριστον,
 ὅφρ' ἂν μὲν κεν δῶρατ' ἐν δῶμον ἵκῃσιν ἄρῃη,
 τόφρ' αὐτὸς μενέω καὶ τίσομαι ἄλγεα πάχων·
 αὐτὰρ ἐπὴν δῆμοι χεδίην διὰ κὺμα τινάξῃ,
 νῆξομ' ἐπεὶ ὅ μιν τι πάρα προνοῆσαι ἄμεινον·
 εἰς δ' αὖτ' ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 ὥρσε δ' ἐπὶ μέγα κὺμα ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 δεινόντ' ὄρκαλέον τε καὶ περὶ γῆς ἡλασε δ' αὐτὸν·
 ὥς δ' ἀνέμους τε ζαῆς ἠΐων θυμῶνα τινάξῃ
 κερφαλέων· τὰ μ' αἶρ τε διεσκέδασεν ἄλλυδις ἄλλη,
 ὥς τῆς δῶρατα μακρὰ διεσκέδασ' αὐτὰρ Ὀδυσσεύς,
 ἀμφ' ἐνὶ δῆρατι βῆκε κέλιθ' ὥς ἵππον ἐλαύνων·
 εἵματα δ' ἐξέπιδωκε, τὰ οἱ πόρε δῖα κελυφῶ·
 αὐτίκα δὲ κήδε μιν ἐπὶ σέρνοιο τάνυσεν,
 αὐτὸς δὲ πρηνὴν ἄλγ' ἐπέπεσε χεῖρε πετάσας,
 νηχέμεναι μεμαῶς· ἴδε δὲ κρείων ἐνοσίχθων·
 κινήσας δὲ κῆρ πρὸς δὴν μυθήσατο θυμόν·
 ὕτω γαῖ' ἐκὼς πολλὰ παθὼν ἀλόω κατὰ πόντον,
 οἷό μιν ἀνθρώποισι διοξέφειαι μισγῆς·
 εἰμὲ δ' ὧς σε ἔολπα ὀνόμασθαι κακότητος·
 ὦ δ' ἄρα φωνήσας, ἵμασιν καλλιῖριχας ἵππας·
 ἵκετο δ' εἰς αἶγας ὅθι οἱ κλυτὰ δώματ' ἔασι·
 αὐτὰρ ἀθηναίη κῆρ διὸς ἄλλ' ἐνόησεν.

ἦτοι πᾶν ἄλλων ἀνέμων κατέδυνε κελύφης·
 παύσασθαι δ' ἐκέλευσε, καὶ ἀνιθῆναι ἅπαντας·
 ὥρσε δ' ἐπὶ κραπνὸν βορέην· προσὲ κῦματ' ἔαξεν,
 ἕως ὅγε φαίηκεαι φιληρέτμοισι μιγείη
 διογενὴς ὀδυσεῦς, θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας·
 ἔνθα δ' ὤω νύκτας δύο δ' ἡμέματα κῦματι πηῶ
 πλάζετο· πολλὰ δέ οἱ κραδίη προτιόαιετ' ὀλεθρον·
 αἶψ' ὅτε δὴ πρίτον ἦμαρ εὐπλόκημος τέλεσ' ἦώς,
 καὶ τότε ἔπειτ' ἀνεμος μὲν ἐπαύσατο ἥδ' ἑκαλήνῃ
 ἔπλετο νηεμίῃ· ὃ δ' ἄρα χερδὸν εἶσιδε γαῖαν,
 ὅξυ μάλα προῖδων, μέγας ὑπὸ κῦματος ὄρθεϊς·
 ὥς δ' ὅταν ἀπασίος βίοςτος παῖδ' αἰ φανείη
 πατρὸς, ὃς ἐν νύσῳ κείται κρατέρ' ἄλλα πάχων,
 δηρὸν τιμώμενος, συγρὸς δὲ οἱ ἔχραε δαίμων,
 ἀπασίως δ' ἄρα τὸν γε θεοὶ κρονόητος ἔλυσαν,
 ὥς ὀδυσεὺς ἀπασὸν εἶσατο γαῖα καὶ ὕλη.
 νῆχε δ' ἐπειρόμενος ποσσὶν ἠπείρου ἐπιβῆναι·
 αἶψ' ὅτε τῶον ἀπὴν ὄων τε γέγωνε βοήσας,
 καὶ δὴ δ' ὕπον ἄκυσσε ποτὶ σπιλάδεαι θαλάσσης·
 ῥόχθει γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξρὸν ἠπείροιο
 δεινὸν ἐραυρόμενον· εἴλυτο δὲ πᾶν θ' ἄλως ἄχνη.
 ὃ γὰρ ἔσαν λιμένεσσι νηῶν ὄχοι, ὃ δ' ἐπιωγαῖ·
 αἶψ' αὐτὰ προβλήτεσσι ἔσαν· σπιλάδεσσι τε, πάροιτε·
 καὶ τότε ὀδυσεὺς λῦτο γένατα καὶ φίλον ἦτορ·
 ὁχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν·
 ὦ μοι· ἐπειδὴ γαῖαν ἀελπέα δῶκεν ἰδέσθαι
 Ἰθάκῃ· καὶ δὴ τόδ' ἐλατμα διατμύξας ἐπέρησα,
 ἐκβασίς ὃ πη φάνεθ' ἄλως πολιόιο θύραζε·
 ἔμετοθεν μὲν γὰρ πάροιθ' ὄξεϊσθ' ἀμφοὶ δὲ κῦμα
 βέβρυχεν ῥόθιον· ἵασι δ' ἀναδεδρομε πέρι·

V. 55. 6

V. 55. 6.

ΟΔΥΣΣΕΙΑ Σ

αἰχίβαθὺς δὲ θάλασσα, καὶ ὅπως ἔστι πόδας
 σῆμααι ἀμφοτέροισι καὶ ἐκφυγὲν κακότητα·
 μήπως μὲν βαίνοντα βάλλῃ λίθακι ποτὶ πέτρῃ
 κῦμα μέγ' ἀρπάξαν· μελέῃ δέ μοι ἔαται ὄρμη·
 εἰ δέ κ' ἐτι προτέρω παρανήξομαι ἢν περὶ φούρῳ,
 ἠϊόνως τε παραπλήγας λιμένως τε θαλάμῃς,
 δαίδω μή μ' ἐξ αὐτῆς ἀναρπάξασα θυέλλα,
 πόντον ἐπὶ χυδόντα φέρῃ βαρέα σενάχοντα,
 ἢ ἐτι μοι καὶ κῆτος ἐπιδύῃ μέγα δαίμων
 ἐξ ἁλὸς οἷά τε πολλὰ βέβη κλυτὸς ἀμφιρίτη·
 οἷδα γάρ ὡς μοι ὁδῶσται κλυτὸς ἐννοσίγαιος·
 ἔως δ' ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 τόφρα δέ μιν μέγα κῦμα φέρεν βριχέαν ἐπ' ἀκτὴν·
 ἐνθά κ' ἀπ' ῥινὸς τε δρυφθε σκῶτ' ὅς ἐ' ὄραχθῃ,
 εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἐπεσύνδρος λάβε πέτρης·
 τῆς ἐχετὸ σενάχων εἰς μέγα κῦμα παρήλθε,
 καὶ τὸ μὲν ὡς ὑπάλυξε· παλιρρόθιον δέ μιν αὖτις
 πληξεν ἐπεσύνδρον πλῆθ' δέ μιν ἐμβάλε πόντῳ·
 ὡς δ' ὅτε πηλύποδος θαλάμῃς ἐξεληκομένοιο
 πρὸς κοτυληδονόφιν πυκινὰ λαῖγυθ' ἔχονται,
 ὡς τὸ πρὸς πέτρῃσι θρασυαῶν ἀπ' ἡρώων,
 ῥινθὶ ἀπὸ δρυφθεν· ὅν δὲ μέγα κῦμα κάλυψεν·
 ἐνθά κ' ἐπὶ δούπηρος ὑπὲρ μόρον ὦλετ' ὁδυσσεύς·
 εἰ μὴ ἐπὶ φροσυνῇ δῶκε γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 κῦματος ἐξαναστὺς τὰ τ' ἐρύχεται ἠπειρόν δέ,
 νῆχε παρέξ ὅς γ' αἶαν ὀρώμεος εἶπε ἐφύροι
 ἠϊόνως τε παραπλήγας λιμένως τε θαλάμῃς·
 αἰὲν ὅτε δὴ ποταμόιο κατὰ σῶμα καλλιρόοιο
 ἔξε νέων, τῇ δ' ἠ' οἰεΐσατο χῶρος ἄριστος

λεῖος

λείος περσάν· καὶ ἐπισκίπτει ἢν ἀνέμοιο·
 ἔγνω δὲ προρέοντα· καὶ αὖξάτο ὃν κατὰ θυμόν·
 κλυδί ἀνάξ· ὅστις ἐσὶ· πολλύλιστος δέσ' ἰκύνω·
 φούρων ἐκ πόντοιο ποσειδάωνος ἐνι πᾶσι·
 αἰδέοιός μιν τ' ἄη καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ἀνδρῶν, ὅστις ἵκηται ἀλώμενος· ὥς καὶ ἐγὼ νῦν·
 σὸν τε ῥόον σάτε γένεθ' ἰκύνω πολλὰ μογήσας·
 αἴψ' ἐλέαιρε ἀνάξ· ἰκέτης δέ τοι αὖχομαι εἶναι·
 ὦς φάθ' ὅδ' αὐτίκα παῦσεν ἐὼν ῥόον, ἔχε δὲ κῦμα·
 πρόθε δὲ οἰποίησε γαλήνην· ἦν δ' ἐσάωσε
 ὅθ' ποταμῷ προχάσ· ὃ δ' ἄρ' ἄμφω γένετ' ἐκ μῦθε·
 χεῖρας τε σβηράς ἀλὶ γὰρ δέδμητο φίλον κῆρ·
 ὦ δὲ δὲ χροά πάντα· θάλασσα δὲ κήκιε πολλή·
 αἶν σῶμα τε ρίνας τε· ὃ δ' ἄπνουςτος καὶ ἀναυδός
 κείτ' ὀλίγη πελέων· κῆματος δέ μιν αἰνός ἰκύνει·
 αἴψ' ὅτε δὴ ῥ' ἄμπνυτο· καὶ ὅθ' φρένα θυμὸς ἀγέρεθ·
 καὶ τότε δὴ κήδε μνον ἀπ' ἑὸ λῦσε θεοῖο·
 καὶ τὸ μὲν ὅθ' ποταμόν· ἀλιμυρήντα μεθῆκεν·
 ἄψ' δ' ἔφρε μέγα κῦμα κατὰ ῥόον· αἴψ' αὖ δ' ἄρ' ἰνῶ
 δέξατο χροῖ φίλησιν· ὃ δ' ἐκ ποταμοῖο λιαθεῖς
 χροῖω ὑπεκλίνθη· κῦσε δὲ ζείδωρον ἄρσαν·
 ὁ χθῆσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 ὦ μοι ἐγὼ, τί πάθω· τί νῦ μοι μῆνισται γένεται·
 εἰ μὲν κ' ἐν ποταμῷ δυσκηδεά νύκτα φυλάξω·
 μή μ' ἄμυδρις σῖβητε κενὴ, καὶ θῆλυς ἐέρση
 ἔξ ὀλίγη πελὶς δαμάσῃ κεκρυφνότεα θυμόν·
 αὖρ δ' ἐν ποταμῷ φυγὴ πνέει ἠῶθι πρὸ·
 εἰ δέ κεν ὅθ' κλιταὶ ἀναβάς καὶ δάσκιον ὕλην
 θάμνοισι ἐν πυκινόισι κατὰ δρόμῳ, εἴ κ' μεθεῖν
 ῥίγος καὶ κῆματος· γλυκερὸς δέ μοι ὕπνος ἐπέλθῃ·

Hom. Odyss.

g

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

δειδω μὴ θήρεσσιν ἔλωρ καὶ κῦρμα γένωμαι
 Ως ἄρα οἱ φρονέοντι, δοάσατο κέρδιον εἶναι·
 βῆ δ' ἴμεν δὲ ὕλην· πλὴν δὲ χερδὸν ὕδατος ὄρεσ
 ἐν πριφαινομένῳ, δοίς δ' ἄρ' ὑπῆλυθε θάμνυσ
 ἐξομόθεν περὶ ὡτάσ· ὃ μὲν φυλῆς, ὃ δ' ἐλαῖης·
 τῆς μὲν ἄρ' ἔτ' ἀνέμων διάει μένος ὕγρον ἀέντατ,
 ἔδ' ἐποτ' ἠέλιος φάεθων ἀκτῖσιν ἐβάλλεν·
 ἔτ' ὁ μβρος περάσκει διαμπρὲς· ὥς ἄρα πυκνοὶ
 ἐμῆλοισιν ἔφω ἐπαμοιβαδίς· ἔς ὑπ' ὀδυαδὲ
 δύσετ' ἄραρδ' ὀνὴν ἐπαμήσατο χρσὶ φίλησιν
 εὐρεῖαν· φύλλων γὰρ ἔην χύσις ἠλίσθα πολλή,
 ὅσον τῆς δύω, ἡὲ ρεῖς ἀνδρῶς ἔρυθα
 ὥρη χαμρίη· εἰ καὶ μάλα πρ χαλεπαίνου·
 πλὴν μὲν ἰδὼν, γήθησε πολύτλας δῖος ὀδυαδὲ·
 ἐν δ' ἄρα μέση λέκτο· χύσιν δ' ἐπεχλύατο φύλλων·
 ὥς δ' ὅτε τις θαλὸν σποδίῃ ἐνέκρυφε μελαίνῃ
 ἄγρ' ἐπ' ἐχατιῆς· ὧ μὴ πάρα γείτονδ' ἄλλοι
 σπέρμα πυρὸς σῶζων· ἵνα μήποθεν ἄλλοθεν αὖτοι,
 ὥς ὀδυαδὲ φύλλοισι καλύφατο· τῷ δ' ἄρ' ἄθῆν
 ὕπνον ἐπ' ὀμμασι χαῦ· ἵνα μιν παύσῃ τάχιστα,
 δουπονέος καμάτοιο φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ· Ζ. ΟΜΗΡΟΥ ΓΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Οἰνᾶ ἐπιστᾶσα ὄναρ ναυσίχθα τῇ ἀλκινόου θυ
 γαυῷ, κελύει αὐτῇ πλὴν ἐσθῆτα ἐπὶ ποταμόν
 ἀγύσῃ, πλάυνει· πλησίον γὰρ αὐτῇ εἶναι τὴν γα
 μον· ἡ δὲ τὴν κελουθὲν ποιεῖ· ἐπετα παύει μετὰ τῶν θε
 ραπαίνων· ἀνήσας δ' αὐτῶν ὁ ὀδυαδὲ ἐξυπνίζεται·
 καὶ δευθεὶς ναυσίχθας, ἐσθῆτα καὶ τροφὴν παρ' αὐτῆς
 λαβὼν, ἐπετα αὐτῇ εἰς πλὴν πόλιν·

50
ΟΔΥΣΣΙΑΣ Ζ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΝΙΔΙΑΣ.

Ζῆτα δὲ ναυσικῆα νόμισ' ἐν χειρὶ δούσῃα.

Σ δ' μὲν ἐνθα κέθονδε πολὺτλασ'
δῖος Ὀδυσσεύς,
ὦ ὕπνω καὶ κῆμάτῳ δρημένος· αὐ
τὰρ Ἀθήνη
βῆρ' ὅς φαιήκων ἀνδρῶν δῆμον
τὰ πόλιν τε.

οἳ πρὶν μὲν ποτ' ἐναίον ἐν ἄρυχόρῳ ὑπρεΐη,
ἀχθ' κυκλώπων ἀνδρῶν ὑπβινορέοντων·
οἳ σφρασσινέσκοντο, βίῃφι δὲ φέρτ' ῥοιῆσαν·
ἐνθεν ἀναστῆσας ἄγε· ναυσίθοος θεοῦ δῖος·
εἴσεν δ' ἐν χειρὶ ἡέκτος ἀνδρῶν ἀρηιστῶν·
ἀμφὶ δὲ τείχεος ἔλασε πόλιν καὶ εἰδέματα οἴκους·
κῶν νηὶν ποίησε θεῶν, καὶ ἐδάμασσε τ' ἄρ' ὕρας·
ἐν δ' οὐκ ἦδ' ἐκ κηρὶ δαμείς, αἳ δ' οὐδὲ βεβήκη·
ἀκλινέος δὲ τότ' ἦρχε, θεῶν ἀκομήδεα εἰδώς·
τὸ κλυτὸν, εἴβη πρὸς δῶμα θεᾶ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
νόστον Ὀδυσσεύϊ μεγαλήτορι μητιόωσα.
βῆ δ' ἴμεν ὅς θάλαμον πολυδάδαλον, ὃ ἐνὶ κῆρῃ
κοιμάτ' ἀθανάτησι φυὴν καὶ εἶδος ὁμοίη,
ναυσικῆα θυγάτηρ μεγαλήτορος ἀκλινόοιο·
παρ δὲ δὴ ἄμφιπολοι χαρὶ των ἀποκέλλος ἔχυσσε
παρθμοῖν ἐκείτ' ὅτε· θύραι δ' ἐπέκλειστο φαιναί·
ἥ δ' ἀνέμυσ ὥς πνοιὴν ἐπέλυτο δέμνιαι κῆρης·
τῇ δ' ἄρ' ὕπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
εἰδομένη κῆρῃ ναυσικλῆστοιο δούμαντος·

g ij

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ὣς οἱ ὁμηλικὴν μὲν ἔην, κεχάριστο δὲ θυμῷ·
 τῇ μιν εἰσαμένῳ προσέειπε γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ναυσικῆ· τί νυσῶ δὲ μεθήμενα γέιναιτο μήτηρ;
 εἴματα μὲν τοι κῆται ἀκηδέα σιγαλέοντα·
 σοὶ δὲ γάμος χερδὸν ἔστιν ἵνα κῆ κελεύει αὐτῷ
 ἐννυσθαι· τὰ δὲ τοῖσι παραχρῆν· οἷνε σ' ἄγωνται·
 ἐκ γάρ τοι τῶν φάτις ἀνθρώπων ἀναβάνει
 ἔσθλη· χαῖρ' αὖτις δὲ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ·
 αἴψ' ἰοῦντο πλεῖν ἄμ' ἡδ' ὀφαινομένην·
 καὶ τοι ἐγὼ σωέριβος ἄμ' ἔφομαι ὄφρα τάχιστα
 ἐνταῦθα ἐπεὶ ἔτι δὴν παρθένος ἔσσεαι·
 ἦ δὲ γὰρ σε μνησθῆναι ἔρυσσεν κατὰ δῆμον
 πάντων φαιήκων· ὅθι τοι γένος ἔστι καὶ αὐτῇ·
 αἴψ' ἄρ' ἐπὶ φάων πατέρ' αὖ κλυτὴν ἠῶθι πρό,
 ἡμιόνας καὶ ἄμαξαν ἐφοπλίσει· ἢ κεν ἄγῃσι;
 ἦ γὰρ ἔρατε καὶ πέπλος καὶ ῥήγεα σιγαλέοντα·
 καὶ δὲ σοὶ ὡς αὐτῇ πολὺ κάλλιον· ἢ ἐπὶ δαίτῳ
 ἔρχεσθαι πολλὸν γὰρ ἀποπλῆυσί· εἰσι πόληος
 ἦ μὲν ἄρ' ὡς εἰπὺς ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ἤλυμπόν δ' ὅθι φασὶ θεῶν ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
 εἰ μέναι· ἢ τ' ἀνέμοισι τινάσσεται· ἢ τ' ἐπὶ ὄμβρῳ
 δαίεται· ἢ τε χιῶν ἐπιπίλναται· ἀλλὰ μάλ' αἰθήρη
 πέπταται ἀνέρελος· λυκὴ δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη·
 τῷ ἐνὶ τέρπονται μάκροθι θεοὶ ἥματα πάντα·
 ἐνθ' ἀπέβη γλαυκῶπις· ἐπεὶ διεπέφραδε κέρη·
 αὐτίκα δ' ἠὲ ἦλθεν εὐθρόνος· ἡ μιν ἔγειρε
 ναυσικῆ· ἐὺ τέπλον ἄραρ δ' ἀπεθαύμασ' ὄνειρον·
 βῆ δ' ἵέναι διὰ δώμαθ' ἵνα ἀγγείλῃ τοκοῦσι·
 πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ· κίχνησάτο δ' ἐνδον ἐόντας·
 ἦ μὲν γὰρ ἐχάρη ἦτο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
 ἠλάκτο

ἡλάνθεται σρωφῶσ' ἀλιπόρφυρα τῷ δὲ θυράζει
 ἐρχομένῳ ξύμβλητο μετὰ κλειτῆς βασιλῆας
 εἰς βυλὴν ἵνα μὴν κέλεον φαίηκε δὲ ἀγαυοί
 ἦ δὲ μάλ' ἄγχι σῶσα φίλον πατέρα προσέειπε
 Π ἄππα φίλ' ἔνι αὖν δῆμοι ἐφοπλίσεαισ' ἀπὴνιν
 ὑψιλήν ὑκυκλον ἵνα κλυτὰ εἴματ' ἄγωμαι
 δὲ πρῶτα μὲν πλυνέουσά μοι ῥερυπωμένα κείται
 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ εἴοικε μετὰ πρώτοισιν ἐόντι,
 βυλὰς βυλῶν κῆθ' ἀρὰ χροῖ' εἴμῃτ' ἔχοντα
 πέντε δέ τοι φίλοι ἔδωκ' ἐνὶ μεγάροισιν ἀγαυοί
 οἱ δ' ὄπ' οὐκ ἔδωκ' ἔδωκ' ἐνὶ μεγάροισιν ἀγαυοί
 οἱ δ' αἰεὶ ἐθέλῃσι νεόπλυτα εἴματ' ἔχοντες,
 δὲ χορὸν ἐρχέσθαι τὰ δ' ἐμῇ φρενὶ πάντα μέμνηεν
 Ω σέφατ' αἰδέτο γὰρ θαλρὸν γάμον ἐξονομῆναι
 πατρὸς φίλῳ δὲ πάντα νόει καὶ ἀμείβετο μύθῳ
 ἔτε τοι ἡμιόων φρονέω τέκος ἔπευ ἄλλω
 ἔρχου ἄτάρ τοι δμῶδες ἐφοπλίσεσιν ἀπὴνιν
 ὑψιλήν ὑκυκλον ὑπὲρ τρήϊα δ' ἀρῶν
 Ω σ εἰπὼν δμῶεσσιν ἐκέκλετο τοῖσ' ἐπίθοντο
 οἱ μὲν ἄρ' ἐκὼς ἄμαξαν εὐφροχὸν ἡμιονεῖην
 ὄπλεον ἡμιόνους θ' ὕπαχον ζυγῶν ὑπ' ἀπὴνῃ
 κέρη δ' ἐκ θαλάμοιο φέρειν ἐδῆτα φαεινῇ
 καὶ πῶν μὲν κῆτέθηκεν εὐξέστω ἐπ' ἀπὴνῃ
 μήτηρ δ' ἐν κήσῃ ἐτίθει μενοεικέ' ἐδωδὴν
 παντοῖην ἐδ' ὄψα τίθει ἐδ' οἶνον ἔχοντα
 ἀσκητῶν ἀνείψα κέρη δ' ἐπεβήσετ' ἀπὴνῃ
 δῶκε δὲ χρυσέην ἐν λιγυρῷ ὑψὲν ἔλεον
 εἴως χυτλώσαιτο σάω ἀμριπόλοισι γαυροῖσιν
 ἦ δ' ἔλαβεν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόντα
 μάστιξεν δ' ἐλάαν κῆνα χηδ' ἦν ἡμιόνοιον

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

αἰδ' ἄμοτον τανύοντο φέρον δ' ἐσθῆτα καὶ αὐτὰρ
 ὕκ' οἶνον ἄμα τῇ γε καὶ ἀμρίπολει κίον ἄλλαι·
 αἰδ' ὅτε δὴ ποταμοῖο ῥόον πρὶ κελέϊ ἵκοντο,
 ἐνθ' ἦτοί πλωτοὶ ἦσαν ἐπὶ πητανοῖ· πολὺ δ' ὕδωρ
 κελὸν ὕπεκ προρέει, μάλα πρὶν πόωντα καθῆσαν,
 ἐνθ' αἰγ' ἡμιόνας μὲν ὕπεκ προέλυσαν ἀπὴνις·
 καὶ τὰς μὲν σάων ποταμὸν παρὰ δινῆεντα,
 τρώγειν ἄρῳσιν μελινδ' ἐάτα· δ' ἄπ' ἀπὴνις
 εἴματα χροῖν ἔλοντο, καὶ ἐσφόρεον μέλαν ὕδωρ
 σιῖβον δ' ἐν βόθροισι θοῶς, ἔριδα προφέρουσαι,
 αὐτὰρ ἐπεὶ πλώων τε, καθῆσαν τε ῥύπα πάντα,
 ἐξείης πέτασαν παρὰ θῖν' ἄλός, ἥ χι μάλισα
 λαΐγῳσ ποτὶ χέρσον ἀποπλάυεσκε θάλασσα·
 αἰ δὲ λοεσάμεναι, καὶ χλιαράμεναι λίπ' ἐλαῶ,
 δεῖπνον ἐπειθ' ἔλοντο παρ' ὅχθησιν ποταμοῖο·
 εἴματα δ' ἡελίοιο μένον τρῶσῃμεναι αὐγῇ·
 αὐτὰρ ἐπεὶ σίτη τάρφθεν δμῶαί τε καὶ αὐτῇ,
 σφαίρητά τ' ἄρ' ἐπαῖζον ἀπὸ κρήδεμνα βαλῦσαι·
 τῇσι δὲ ναυσικέχ' ἀνικώλενος ἦρχετο μολπῆς·
 οἶν δ' ἄρτεμις εἴσι κατ' ὄρεος ἰοχέαιρα,
 ἥ κατὰ πνύγετον πριμῆκετον, ἥ ἐρύμανθον
 τρπομένῃ κατ' προισι, καὶ ὠκείης ἐλάροισι,
 τῇ δὲ θ' ἄμα νύμφαι κῦραι διὸς αἰγιόχοιο
 ἀγρονόμοι παῖδες, γέγηθε δέ τε φρένα λιτῶ,
 πασάων δ' ὕπρ' ἦγε κέρη ἐ' χειρὶ δὲ μέτωπα,
 ρεῖα δ' ἀδριγνώτη πέλεται, καλὰ δέ τε πᾶσαι,
 ὥς ἢ ἄμφοι πόλοισι μετέπρεπε παρθένος ἀδμήης·
 αἴψ' ὅτε δὴ ἄρ' ἐμελλε πάλιν ὀκνονδὲ νέεσθαι
 ζυῖα σ' ἡμιόνας, πῶς ἔασά τε εἴματα καλὰ,
 ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ὥς ὅδ' ὕστατον

ὥς ὁδυσοῦντο ἴδοι τ' ὠπιδὰ κέρην,
 ἢ οἱ φαιήκων ἀνδρῶν πόλιν ἠγήσαιο.
 σφαῖραν ἔπειτ' ἔριψε μετ' ἀμφίπλον βασιλειαί.
 ἀμφίπολιν καὶ ἄμαρτε βαθείη δ' ἔμπεσε δίνη.
 αἶδ' ἐπὶ μακρὸν αὖσαν ὃδ' ἔρετο δῖος ὁδυαυός.
 ἔζόμενος δ' ὥρμηκε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.
 ὦ μοι ἐγὼ τέων αἴ τε βροτῶν ὅς γ' αἶαν ἰκύνω.
 ἦ ῥ' οἴγ' ὕβρισι καὶ ἀγχοῖσι καὶ δίκησιν.
 ἢ ἐφιλόξενοι καὶ σφιν νόος ὅτι θεοδής.
 ὥς τε με κερῶν ἀμρήλυθε θήλῃς αὖτ' ἄ
 νυμράων· αἰετὸν δ' ῥέων ἀπενὰ κέρηνα,
 καὶ πηγάς ποταμῶν καὶ πείσεα ποιήεντα.
 ἦ νῦν ποὺ ἀνθρώπων εἰ μὴ χερδὸν αὐδηνέντων.
 ἀγὰρ ἐγὼν αὐτὸς πρήσομαι, ἦ δὲ ἴδωμαι.
 Ως εἰπὼν θάμνον ὑπεκδύσετο δῖος ὁδυαυός.
 ἐκ πυκινῆς δ' ὕλης πτόρθον κλάσε χερσὶ παχείῃ
 φύλλων ὥς ῥύσαιτο πρὶ χροῖ μέδεια φῶρος.
 βῆ δ' ἴμεν ὥς τελέων ὄρεσι τροφὸς ἀλλή· πεποιθώς.
 ὅς τ' εἴς ὃ μένος καὶ ἀήμενος· ὃν δὲ διόσσε
 δαίεται· αὐτὰρ ὁ βυσσὶ μετέρχεται ἢ οἴεσιν,
 ἢ ἐμετ' ἀγροτέρῃς ἐλάρυς· κέλεται δὲ ἐγαστήρ.
 μήλων πρήσοντα καὶ ὅς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν,
 ὥς ὁδυσοῦν κέρησιν ἐϋπλοκάμοισιν ἐμελλεῖ
 μίξεσθαι θυμὸς πρὶ ἐὼν χρεῖως ἱερὸν ἵκνε.
 σμυδαλέως δ' αὐτῇσι φάλη κεκακωμένος ἄλμη
 ῥέσαν δ' ἄλλυδις ἄλλη ἐπ' ἠϊόνας προχύσας.
 οἷον δ' ἄλκινός θυγάτηρ μένε τῇ ἱερῇ ἀθήνῃ.
 θάρσος ἐνὶ φρεσὶ θῆκε· καὶ ἐκ δέος εἴλετο γῶν.
 πῇ δ' ἅντα χομένη· ὃ δὲ μὲρ μήριξεν ὁδυαυός.
 ἦ γένων λίαισι λαβὼν ὠπιδὰ κέρην,

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἢ αὐτὸς ἐπέειπεν ἀποταδὰ μελιχίοισι
 λίαν οἱ δ' εἶξε πάλιν καὶ εἴματα δοῖν·
 ὥς ἄρα οἱ φρονέοντι δοῦναι κέρδιον εἶναι·
 λίαν εἶπε πάλιν ἀποταδὰ μελιχίοισι,
 μὴ οἱ γὰρ λαβόντι χαλῶσται φρένα κῆρη,
 αὐτίκα μελίχιον καὶ κερδάλεον φάτο μῦθον·
Γ οὐ μὲν γὰρ σε ἀνασκαθεὸς νύτις, ἡ βροτὸς ἐαί·
 εἰ μὲν τις θεὸς ἐαὶ τοι ὕρανδ' οὐρανὸν ἔχουσιν·
 δότε μὲν δὲ σε ἔγωγε διὸς κῆρη μέγαλοιο
 εἰδὸς τε μέγεθος τε θυήντ' ἄχις ἐῖσω·
 εἰ δέ τις ἐαὶ βροτῶν τοι ἐπὶ χθονὶ ναιετάησι,
 τρισμάκ' ἔρδ' σοὶ γέ πατήρ καὶ πότνια μήτηρ.
 τρισμάκ' ἔρδ' καὶ κησὶ γνητοὶ μάλα περ σφίσι θυμὸς
 αἰὲν ἐὺ προσώησιν ἰάνεται εἴνεκεν σέο·
 λαυσόντων τοῖον δὲ θάλας χορόν εἰσοὶ χνῶσαν·
 κείνος δ' αὖ περικῆρι μακρότατος ἔξοχον ἄλλων·
 ὃς κέσ' ἐέδνοισι βρίσας, οἶκον δ' ἀγάρηται.
 ὃ γάρ περ τοιῦτον ἴδον βροτῶν ὀφθαλμοῖσιν·
 ὃτ' ἄνδρα ὅτε γυναικὸς σέβας μὲν καὶ εἰσορόωντα·
 δῆλ' ὅτ' ἐπὶ τοῖον ἀπόλλωνος παρὰ βωμῶ
 φοῖνικος νέον ἔργος ἀνδρὸς χόμον ἐνόησα·
 ἦλθον γὰρ καὶ κῆσε πολὺς δέ μοι ἔπλετο λαὸς
 πλὴν ὁ δὸν, ἡ δ' ἡ μέλλεν ἐμοὶ κακὰ κῆδε ἔσεσθαι·
 ὥς δ' αὐτὸς καὶ κείνο ἰδὼν ἐτεθήπια θυμῶ
 δῆν' ἐπεὶ ὅτ' ἐπὶ τοῖον ἀνήλυθεν ἐκ δόρυ γαῖης.
 ὥς σε γαῖα ἀγαμαί τε τεθήπιατε, δὴ διὰ τ' αἰνῶς
 γένων ἄφαθαι· χαλεπὸν δέ με πένθος ἰχέει·
 χθιζὸς ἐρικροῶ φύγον ἡμάτι οἶνοπα πόντον
 ὅρρα δέ μ' αἰεὶ κύμα φόρη κραιπνὰ τε θυέλλα
 νήσ' ἀπ' ὠκυγίης· ναῦ δ' ἐνθάδε καὶ ββαλε δαιμῶν·
 ὅφρ' ἔτι

ὄφρ' ἔτι πρὸς τῇ δὲ πάθω κερκον· ὃ γὰρ οὕτω
 παύσεσθ'· ἀλλ' ἔτι πρὸς θεοὶ τελέεσσι πάροιθεν·
 αἰὲς ἀνάσσειν ἐλέαρε· σὲ γὰρ κερκὲς πρὸς μογήσας·
 ὅς πρῶτον ἐκόμεν· τῶν δ' ἄλλων ὅτινα οἶδα
 ἀνθρώπων· οἱ τὴν δὲ πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν·
 αἴψυ δέ μοι δείξον· δὸς δέ μοι ῥάκος ἀμφιβαλέσθαι,
 εἴ τι πρὸς εἴλυμα σπείρων ἔχῃς ἐνθάδ' ἴδῃσα·
 σοὶ δὲ θεοὶ ῥῶσα δοῖεν ὅσα φρεσὶ σῇσι μενοινῶς·
 αἰνῶν τε καὶ οἶκον καὶ ὁμοφροσύνην ἀπάσειαν,
 ἐσθλὴν ὃ μὲν γὰρ τὸ γε κρείσσον καὶ ἄρειον·
 ἢ ὅς ὁμοφρονέοντε, νοήμασιν εἶκον ἔχοντον
 ἀνὴρ ἢ δὲ γυνὴ, πολλὰ ἄλγεα δυσμενέει·
 χάρματα δ' αὖ μενέτησι, μάλιστα δέ τ' ἐκλυον αὐτοί·
Τὸν δ' αὖ νηυσὶ κερκὲς λονκώλενος ἀντίον ἦν δα·
 ξεῖν· ἐπεὶ ὅτε κερκῶ· ὅτ' ἄρρονι φωτὶ ἐοικῆς·
 ξέλε δ' αὖ τ' ἐνέμει ὀλβον ὀλύμπιος ἀνθρώποισιν
 ἐσθλοῖς ἢ δὲ κερκῶσιν ὅπως ἐβέλησιν ἐκείνῳ·
 καὶ πρὸς σοὶ τάδ' ἐδῶκε· σὲ δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης·
 νῦν δ' ἐπεὶ ἡ μετέρην τε πόλιν, καὶ γαῖαν ἰκόνης·
 ὅτ' οὖν ἐσθλὸς δυνήσεται ὅτε τὸν ἄλλῃ
 ὦν ἐπέοι χ' ἰκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα·
 αἴψυ δέ τοι δείξω· ἐρέω δέ τοι ἕνομα λαῶν·
 φαίηκε δὲ καὶ τὴν δὲ πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν·
 εἰ μὴ δ' ἐγὼ θυγάτηρ μεγαλήτορος ἀλκινόοιο·
 τὸ δ' ἐκ φαίηκων ἔχεται κέρτος τε βίη τε·
 ἢ ῥά καὶ ἀμριπόλοισιν εὐπλοχέμοισι κέλευσε·
 σῆτέ μοι, ἀμφίπλοοι πόσε φάυετε φῶτα ἰδῆσαι·
 ἢ μή πρὸς τινὰ δυσμενέων φάσθ' ἐμμεναι ἀνδρῶν·
 ὃν ἐσθλὸς ἀνὴρ διβρὸς βροτῶν δὲ γένηται·
 ὅς κεν φαίηκων ἀνδρῶν ὅς γαῖαν ἵκηται·

Ο ΔΥΣΣΕΙΔΑΣ

Διὸς ἴπτα φέρων· μάλα γὰρ φίλοι ἀθανάτοισι·
 πικέομεν δ' ἀπάνευθε πολυκλύσω ἐλὶ πόντῳ
 ἔχαστοι· ὃ δέ τις ἄμμι βροτὸς ἐπιμίσγεται ἄλλος·
 αἴψ' ὅδ' εἰς τίς δ' ὕσινος ἀλώμενος ἐνθάδ' ἵκνεται
 τὸν ναῦ γῆν κομῆν· πρὸς γὰρ Διὸς εἰσὶν ἅπαντες
 ξείνοί τε πῶχρόι τε· δόσις δ' ὀλίγη τε φήλη τε,
 αἴψ' ὅτ' ἄμφι πλοῖοι ξείνῳ βρώσιν τε πόσιν τε
 λῦσά τε δ' ἐν πταμῷ ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἔς' ἀνέμοιο
 ὧς ἔφαθ'· αἰδ' ἔσαν τε καὶ αἰμήλοισι κέλουσαν.
 καὶ δ' ἄρ' ὁ δ' ὕσιν εἶσαν ἐπὶ σκέπας, ὧς ἐκέλευσε
 ναυσικῆς θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
 πὰρ δ' ἄρα οἱ φάρος τε χιτῶνά τ' εἴματ' ἔθηκεν·
 δῶκεν δὲ οἱ χρυσὴν ἐν λικνύθῳ ὑπὸν ἑλαιων-
 ῆνων γον δ' ἄρα μὲν λῦσά τε πταμοῖο ῥοῇσι
 δὴν ῥὰ τὸτ' ἄμφι πόλοισι μετ' ὕδατος ὁ δ' ὕσιν
 Ἀ μφι πλοῖοι σῆθ' ὕτω ἀπόπροθεν, ὅρρ' ἐγὼ αὐτὸς
 ἄλμην ὥμοισιν ἀπλῆσομαι· ἄμφι δ' ἐλάω
 κρίσομαι· ἢ γὰρ διηρόν ἀπὸ χροὸς ἐστὶν ἀλοιφή·
 ἀντην δ' ὕκ' ἀνέγω γε λοέσομαι· αἰδέομαι γὰρ
 θυμὸν ἔσθαι κέρησιν ἐὺπλοκάμοισι μετελθὼν
 ὧς ἔφαθ'· αἰδ' ἀπάνευθεν ἴσαν· εἶπεν δ' ἄρα κέρη·
 αὐτὰρ ὁ ἐκ ποταμῷ χροῶ· νίξετο δ' ὅς οἱ δ' ὕσιν
 ἄλμην, ἢ οἱ νῶτα καὶ οὐρέας ἄμπεχεν ὥμους·
 ἐκ μεφελῆς δ' ἐσμιχεν ἄλδος χνόον ἀπρυγέτοιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα λοέσασατο καὶ λίπ' ἀλγ' ἔφεν,
 ἄμφι δὲ εἴμαθ' ἔσασατο· οἱ πόρε παρθένος ἀδμήης·
 τὸν ἰδὼν Ἀθηναίη θῆκεν Διὸς ἐκ γεγαῖα,
 μέλινον αὖτ' εἰσιδέειν, καὶ πάσσονα· καὶ δὲ κέρητος
 ἔλκεσ' ἦκε κόμῃσιν· ὕακινθίνῳ ἀνθεῖ δ' ὁμοίῃσιν·
 ὧς δ' ὅτε τις χρυσὸν πριχάλεται δ' ὀνύρω ἀνὴρ

ἔδοις· ὃν ἤφαιστος δέδαιεν καὶ παλλὰς Ἀθήνη
 τέχνην παντοίην· χαρίεντα δὲ ἔργα τελεεί·
 ὡς ἄρα τῷ κατέχυνεν χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις·
 ἔρετ' ἔπειτ' ἀπάνουθε κιῶν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης·
 κάλλιπ' καὶ χάρισι σέλβων· θηεῖτο δὲ κῆρυ·
 δὴ ῥά ῥ' ἄμφί πόλοισιν ἐϋπλοκάμοισι μετῴδα·

Κ λῦτέ μοι ἄμφί πλοῖα λυκώλενοι ὄφρατι εἴπω·
 ὅ πάντων ἀέκητοι θεῶν οἱ ὄλυμπον ἔχουσιν
 φαίηκεν ὃ δ' ἀνὴρ ἐπιμίσηται ἀντιθέοισι·
 πρόσθεν κῆρυ γὰρ δὴ μοι ἀεικέλιος δέατ' εἶναι·
 ναῦ δὲ θεοῖσιν ἐοικε, τὶ ἔρανδον οὐραὸν ἔχουσιν·
 αἶ γὰρ ἐμοὶ τοιοῦς δὲ πόσις κεκλημένος εἴη
 ἐνθάδ' ἐναιετάων· καὶ οἱ ἄδοι αὐτόθι μέμνεν·
 αἰετὰ δὲ δότ' ἄμφίπολοι ξείνῳ βρώσιν τε πόσιν τε·
 Ω ν ἐφάθ' αἰ δ' ἄρα τῆς, μάλα κῆρυ κλύον· ἢ δὲ πίθοντο·
 παρ δ' ἄρ' ὀδυσαῖ' ἵ θέσαν βρώσιν τε πόσιν τε·
 ἦτοι ὃ πῖνε, καὶ ἦθε πολύτλασ' ὄϊος ὀδυσαδῆ,
 ἀρπαλέως· δηρὸν γὰρ ἐδητύος ἦεν ἄπατος·
 αὐτὰρ ναυσικῆς λυκώλενος, ἀλλ' ἐνόησεν·
 εἴματ' ἄρα πύξασα τίθει καλῆς ἐπ' ἀπῆνης·
 Ἰαῦξεν δ' ἡμιόνης κρατῶν χαλκῶνδ' ἐβη αὐτῇ,
 ὠρύων δ' ὀδυσαῖα· ἐπὶ ποτ' ἐφάτ' ἐκτ' ὀνόμαζε,
 ὄρσο ναῦ δὴ ξεῖνε πόλιν δ' ἵμεν ὄφρα σε πέμψω
 πατρὸς ἐμῆς πρὸς δῶμα δαΐφρονος· ἐνθάδ' σε φημὶ
 πάντων θεήκων εἰδησέμεν, ὅσοι ἄριστοι·
 αἰετὰ μάλ' ὧ δ' ἔρδειν, δοκέεις δέ μοι ὅκ' ἀπινύσῃς,
 ὄρρ' αὖ μέν κ' ἄρ' ἔσ' ἴομεν καὶ ἔρ' ἀνθρώπων,
 τόφρα σαυὰ μριπόλοισι μεθ' ἡμιόνης καὶ ἁμαξάν
 καρπαλίμως ἔρχεσθαι, ἐγὼ δ' ὅδ' ὄν ἤγε μονούσω·
 αὐτὰρ ἐπὶ πῆν πόλιος ἐπιβήσομεν, ἣν πέρι πύργος

100

2

ἐνθα δὲ πατρὸς ἐμὴ τέλειος τε θαλῆα τ' ἄλωη·
 τόσον ἀπὸ πτόλιος ὅσον τε γέγωνε βοῆσας,
 ἐνθα καθεζόμενος, μοῖναι χρόν εἰσέκεν ἡμεῖς
 ἄστυδ' ἐλθομεν, καὶ ἰκώμεθα δώματα πατρὸς·
 αὐτὰρ ἐπὴν ἡμέας ἔλπη ποτὶ δώματ' ἄφ' ἔχθαι·
 καὶ ῥ' τε φαιήκων ἱμεῖς δὲ πόλιν ἡδ' ἐρέεθαι
 δώματα πατρὸς ἐμὴ μεταλήπρος ἀλκινόοιο·
 ῥεῖα δ' ἄρ' ἰγνώτ' ἔτι· καὶ ἂν παῖς ἠγήσατο
 νῆπιος· ὃ δ' αὖ γάρ τι ἐοικότα τοῖσι τέτυκται
 δώματα φαιήκων· οἷος δόμος ἀλκινόοιο
 ἦρως· αἶψ' ὅπότ' ἂν σε δόμοι καύθωσι καὶ αἰλή·
 ὥκα μάλ' ἐκ μεταόραιο διελθέμεν· ὄφρ' ἂν ἵκηαι
 μητέρ' ἐμὴν· ἡ δ' ἦται ἐπ' ὅθ' ἡχάρη ἐν πυρὸς αὐτῇ·
 ἠλάχιστα σρωφῶσ' ἀλιπόρφυρα· θαῦμα ἰδέσθαι,
 κίονι πεκλιμένῃ δ' ὤμωι δὲ σι εἶα τ' ὀπίσθεν
 ἐνθα δὲ πατρὸς ἐμῆιο θρόνος ποτικέκλιται αὐτῇ·
 τῷ δ' γε οἶνοποτάζῃ ἐφ' ἡμῶσι θάνατος ὤς·
 ὅν παραμεψάμενος μητρὸς ποτὶ γένασι χεῖρας,
 βάλλειν ἡμετέρης· ἵνα νόστιμον ἡμᾶρ ἵδῃαι
 χαίρων κατ' παλῆμωσ, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐαί·
 εἰ κέν τοι κείνῃ γε φίλα φρονέησ'· ἐνὶ θυμῷ·
 ἐλπωρή τοι ἔπειτα φίλῃς τ' ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον ἐϋκτίμενον, καὶ σὴν δὲ πατρίδα γαῖαν·
 ὧς ἄρα φωνήνας, ἵμασιν μάστιγι φαιήνῃ
 ἡμιόνης· αἶδ' ὥκα λίποντο ποταμῷο ῥέεθρα·
 αἶδ' αὖ μὲν πρῶχων· αὖ δὲ πλείοντο πόδεσιν·
 ἡ δὲ μάλ' ἠνιόχευεν· ὅπως ἅμ' ἐποίητο πεζοὶ
 ἀμφὶ πολοῖ· ὃ δ' ὕαυλ' τε νόῳ δ' ἐπέβαλεν ἰμάθλην·
 δύσερ' τ' ἠέλιος· καὶ τοὶ κλυτὴν ἄλσος ἵκοντο
 ἱρὸν ἀθηναίης ἵν' ἄρ' ἔζετο δῖος Ὀδυσσεύς·

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

αὐτίκ' ἐπεὶ τ' ἤρατο Διὸς κῆρυ μέγαλοιο·
Κλυθί μοι ἀγχιόχοιο Διὸς τέκος ἄρτυώνη.
 ναῦ δ' ἡ πέρ μου ἄκυσσον· ἐπεὶ πάρος ὑποτ' ἄκυσσας
 ῥαίο μένυσ· ὅτε μ' ἔρρασε κληῖος ἐνοσίγαιος.
 Δὸς μ' ὅθ' φάεικας φίλον ἐλθεῖν ἠδ' ἐλεγεῖν.
Ως ἔφατ' ἀνχόμοιος· τὲ δ' ἔκλυε παλλὰς Ἀθήνη.
 αὐτῷ δ' ὕψω φαίνεται ἑναντίον· αἶθε το γάρ ῥα
 παρκοκσίγητον· ὅδ' ἐπιζαρελῶς μέμμενεν
 ἀντιθέω ὀδυσῆϊ, πάρος ἦν γαῖαν ἰκέσθαι.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ· Η· ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Λυσικῆα εἰς πύλιν ἀρηνεῖται· καὶ μετ'
 ὀλίγον ὀδυσαδὲ ἰκετοῦς δρήπην, ἀγκινὴν τὲ
 βασιλέως γυναικὸς καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον τυθε
 μένης ὀπόθεν πύλιν εἰσῆτα ἔχεν, ἐγνώρισε γὰρ αὐτῷ,
 τὰ συμβάντα αὐτῷ κατὰ τὴν πλῆν, ἀπὸ τῆς ὠκυγίδο
 μέχρι τῆς πῶν Φαιάκων γῆς διηγεῖται.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ·Η·ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

ἦτα δ' αὖ φρονέουσ' ὀδυσσεύς, χειρὶν βασιλῆος·

Σ ὁ κλυτὸν ἐνθ' ἦρατο πολὺτλας

δῖος Ὀδυσσεύς,

κέρην δὲ προτὶ ἄστυ φέρειν μέ-

νος ἡμιόνοισιν·

ἦ δ' ὅτε δὴ ἔπαρδ' ἀγακλυτὸν

δῶμα θ' ἵκτανεν,

εἵσεν ἄρ' ἐν προθύρῃσιν· κῆσι γνητοὶ δέ μιν ἄμφις

ἵσαντ' ἀθανάτοισι· ἐκλίγνιοι, οἳ ῥ' ἄπ' ἀπῆνης

ἡμιόνας ἔλυον, ἐοχθῆτά τε ἔσφρον· εἴσω·

αὐτὴ δ' ὅθ' ἑλκόμενον ἐδὸν ἦτε δαΐε δὲ οἱ πῦρ

γρηὺς ἀπὸ γαίης θαλαμηπόλος εὐρυμέδυσσα·

τὴν πότ' ἀπείρηθεν νέεθ' ἤγαγον ἄμφιέλιαι·

ἀλκινόω δ' αὐτὴν γέρας ἔειλον, ὅννεκ' ἅσιν

φαιήκεσιν ἀνακτεθεῖσ' ὥς δῆμος ἄκταν·

ἢ προΐει ναυσικῆαν λακωνῶλενον ἐν μεγάροισιν·

ἢ οἱ πῦρ ἀνέκαε· κῆ εἴσω δόρπον ἐκόσμη·

κῆ τὸτ' Ὀδυσσεὺς ὤρτο πόλιν δ' ἵμεν, ἄμφι δ' ἀθήνη, V 514

πολλὴν ἡέρα χεῖν φίλα φρονέουσ' ὀδυσσῆϊ,

μή τις φαιήκων μεγαθύμων ἀντιβολήσας,

κρυπτομέσοι τ' ἐπέεσσιν, κῆ ἐξέβριθ' ὅτις εἴη·

αἶψ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πόλιν δύσεσθαι ἱερὰν·

ἐνθά οἱ ἀντεβόλησε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη,

παρθενικῇ εἰκῆα νεῖνιδι, κῆ λπιν ἐχέσῃ·

εἵ δὲ πρόαθ' αὐτῆς ὅδ' ἀνείρετο δῖος Ὀδυσσεύς·

ὦ τέκος· ὅν ἄν μοι δόμον ἀνέρος ἡγήσαιο

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἀλκινόῃ δ' ὅς τοις δὲ μετ' ἀνθρώποισιν ἀνάσσει·
 καὶ ἔγωγε ξείνος· παλαμῆριος ἐνθάδ' ἵκθηνω·
 πλοῦθεν ἐξ ἀπίης γαίης· τῷ ἢ τίνα οἶδα
 ἀνθρώπων· οἳ τὴν δὲ πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσι·

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 τοὶ γὰρ ἐγώ τοι ξεῖνε πάτερ Δόμον ὃν με κελεύεις
 δεῖξαι· ἐπεὶ μοι πατρὸς ἀμύμονος ἐγγύθι ναίει·
 αἰγυῖθι σιγῇ τοῖον ἐγώ δ' ὀδὸν ἤγε μονάσω·
 μὴ δέ τιν' ἀνθρώπων προτίσαιο, μὴ δ' ἐρέεινε·
 ἢ γὰρ ξείνους οἳ δὲ μάλ' ἀνθρώπους ἀνέχονται·
 ἢ δ' ἄρα παζόμενοι φιλέουσ' ὅς κ' ἄλλοθεν ἔλθοι·
 νηυσὶ θεῆσι τοίγε πεποιθότες ὠκείησιν·
 λαῖτμα μέγ' ἐκ πρῶσιν ἐπέσφισι δῶκε κρονίων
 τῶν νέεσσι ὠκείαι, ὥς τ' ἴπρ' ὃν ἢ ἐνόημα.

Ως ἄρα φωνήσας ἠγύσατο παλλὰς Ἀθήνη
 κερπαλίμως· ὃ δ' ἔπειτα μετ' ἵχνηα βαῖνε θεοῖο·
 ἦν δ' ἄρα φαίηκες ναυσικλυτοὶ ἔκ' ἐνόησαν·
 ἐρχόμενον κατὰ ἄστ' ἰδὼσφ' ἢ γὰρ Ἀθήνη
 εἶα εὐπλόκεμος δῆνι θεὸς ἢ ῥά οἱ Ἀχαιῶν
 θεοπεσίην κατέχουσι φίλα φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ·
 θαύμαζεν δ' ὀδυσσεὺς λιμένεσσι, κτήνησιν εἴσατο·
 αὐτῶν θ' ἡρώων ἀγορὰς καὶ τέχεα μακρὰ·
 ὑψηλὰ σκολόπεων δόκητότα θαῦμα ἰδέσθαι,
 αἰετὸς δὲ βασιλῆος ἀγκυλὴν δῶματ' ἵκοντο·
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ἦτος δῆτα ξεῖνε πάτερ Δόμος ὃν με κελεύεις
 πεφραδέμεν· δῆξ δὲ διοτρεφέας βασιλῆας
 δαίτην δαίνυμένους· σὺ δ' ἔσω κῆρ· μηδέ τι θυμῷ
 τάρβει· θαρσαλέος γὰρ ἀνὴρ ἐν πᾶσιν ἀμείνων
 ἔργοισι τελέθει, εἰ καὶ ποθεν ἄλλοθεν ἔλθοι·

δείκνυνται

61. α.

ῥαποίναν μὲν πρῶτα κηχέσθαι ἐν μεγάροισιν·
 δόητη δ' ὄνομ' ἔστιν ἐπώνυμον· ἐκ δὲ τοκήων
 τῶν αὐτῶν· οἱ πρὸ τέκον ἀλκίνοον βασιλῆα·
 ναυσίθοον μὲν πρῶτα ποσειδάων ἐνοσίχθων
 γείνατο καὶ πρίβοια, γαυακῶν εἶδος ὄριση,
 ὃ πλοτάτη θυγάτηρ μεγαλήτορος ἄρυ μέδοντος·
 ὃς ποτ' ὑπέρθυμοισι γιγάντεσιν βασίλανε·
 αἰὲς δ' αὖ μὲν ὤλεσε λαὸν ἀτάσθαλον ὥλετο δ' αὐτός·
 τῇ δὲ ποσειδάων ἐμήνη· καὶ ἐγείνατο παῖδα
 ναυσίθοον μετὰ θυμον, ὃς ἐν φάειξιν ἀνασεν·
 ναυσίθοος δ' ἔτεκε ῥηξήνορά τ' ἀλκίνοόν τε·
 ἦν αὖ αἰκυρον ἐόντα, βάλ' ἄρ' ἑνὶ τόξῳ ἀπὸ λῶν
 κυμφίον ἐν μεγάρῳ· μίαν οἶν παῖδα λιπόντα
 δόητην· τὴν δ' ἀλκίνοος ποιήσατ' ἀκοίτιν·
 καὶ μιν ἔτισ' ὥς ὅτις ἐπὶ χθονὶ τίεται ἄλλη,
 ὅσσοι νῦν τε γαυακῶν ὑπ' ἀνδράσιν οἶκον ἔχουσιν,
 ὥς κείνη πρὶ κῆρι τετίμηται τε καὶ ἐστίν,
 ἐκ τε φίλων παίδων, ἐκ τ' αὐτῆς ἀλκινόοιο
 καὶ λαῶν· οἱ μιν ῥᾷ θεὸν ὥς εἰσορόωντες,
 δεδέχαται μύθοισιν ὅτε σέχης ἀνὰ ἄστυ·
 ὃ μὲν γάρ τριτόν γε καὶ αὐτὴ δαίεται ἐσθλῶ·
 οἷσιν τ' αὖ φρονέησι, καὶ ἀνδράσι νείκεα λύγ·
 εἰ κέν τρι κείνη γε φίλα φρονέησ' αἰὲς θυμῷ,
 ἐλπωρή τοι ἐπέτα φίλος τ' ἰδέειν, καὶ ἰκέσθαι,
 οἶκον δὲ ὑφόροπον καὶ σὴν δὲ πατρίδα γαῖαν·
 ὧς ἄρα φωνήσας, ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 πάντον ἐπ' ἀπύρετον· λίπε δὲ χρίην ἐρατεινὴν·
 ἵκετο δ' ὅτε μακράθωνα· καὶ ἄρυαρχαν Ἀθήνην·
 δαῶν δ' ἔρεχθῆος πυκινὸν δόμον· αὐτὰρ ὀδυσαδὴ
 ἀλκινόου πατρὸς δώματ' ἔεικλυτ' ἀπολλὰ δὲ οἱ κῆρ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ὦρ μαιν' ἵσταμένω πρὶν χάλκεον ὕδρ' ἰκέσθαι·
 ὥς τε πρὶ ἡελίου ἀγλή πέλεν ἢ ἐσέληνης
 δῶμα καθ' ὃ φερεφές μεγαλήτορος ἀμεινόσιο·
 χάλκεοι μὲν γὰρ τοίχοι ἐριρέδ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
 ὅθ' μυχὸν ἐξ ὕδ'· περὶ δὲ θριγκὸς κυάνοιο·
 χρύσειαι δὲ θύραι, πυκινὸν δόμον ἐντὸς ἔεργον·
 δ'ρῦροι δὲ σταθμοὶ ἐν χαλκῷ ἔστασαν ὕδ'·
 δ'ρῦρον δ' ἐφ' ὃ πρὸς θύριον, χρυσεὴ δὲ κορώνη·
 χρύσειοι δ' ἐκτέρθε καὶ δ'ρῦροι καίεσ' ἦσαν,
 ὅς ἦ φαισος ἔταυξεν ἰδύμεσι πραπίδεσσιν·
 δῶμα φυλασσέμεναι μεγαλήτορος ἀμεινόσιο,
 ἀθανάτης δ' ὄντας καὶ ἀνθρώπων ἡμάτα πάντα·
 ἐν δὲ θρόνοι περὶ τοίχον ἐριρέδ' ἔνθα καὶ ἔνθα·
 ὅθ' μυχὸν ἐξ ὕδ' οἷο διαμπερές· ἐνθ' οἱ, κέπλοι
 λεπτοὶ σῦνιτοι βεβλήχτο ἔργα γυναικῶν·
 ἔνθα δὲ φαίηνων ἡγήτορ ὅθ' ἐδοιόωντο,
 πίνοντο καὶ ἔδοντο ἐπιετανόν· πρὸς ἔχουσιν·
 χρύσειοι δ' ἄρα κῆροι εὐδμήτων ἐπὶ βωμῶν
 ἔστασαν ἀποθιμένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχοντες,
 φαίνοντες νύκτας κατὰ δώματα δαιτυμόνεσσιν·
 πεντήκοντα δὲ σιδερωαὶ κατὰ δῶμα γυναικες·
 αἰὲν ἀγερόν· σι μύλης ἐπὶ, μήλοπα κερπὸν·
 αἰδ' ἵσ' ὅς ὕφ' ὥσι καὶ ἡλάκ' ἔτα σρωφῶσιν
 ἡμεναι, οἷά τε φύλλα μακροδνῆς ἀγέροιο·
 καιροσέων δ' ὀθονέων ἀπολείβεται ὕγρὸν ἔλαιον,
 τόων φαίηκες περὶ πάντων ἵδροις ἀνδρῶν
 νῆξ θοὴν ἐνὶ πόντῳ ἐλαυνέμεν· ὥς δὲ γυναικες
 ἵσ' ὅς τε χνῆσαι περὶ γάρ σφισι δῶκεν ἀθήνη
 ἔργατ' ἐπίσταθαι περικαλλέα, καὶ φρένας ἐσθλὰς·
 ἔκτοθεν δ' αὐλῆς μέγας ὄρχατος ἀγχι θυράων
 τεύχεα γυμνός.

τετραγύος· περὶ δ' ἔρμος ἐλήλαται ἀμφοτέρωθεν·
 ἔνθα δὲ δένδρα μακρὰ πεφύκει τηλεβέωντα·
 ὄχραι καὶ ῥοαὶ καὶ μηλέαι ἀγλαόκερποι·
 συκαὶ τε γλυκεραὶ καὶ ἐλάαι τηλεβόωσαι·
 τάων, ὅποτε κερπὸς ἀπόλλυται· ὃ δ' ἐπιλείπει
 χεῖματος· ὃ δὲ θέρως ἐπετήσιος ἀνὰ μάλ' αἰεὶ
 ξιφυρὶν πνείσσει, τὰ μὲν φύει· ἄλλα δὲ πείσει·
 ὄχνη ἐπ' ὄχνη γηράσκει· μῆλον δ' ἐπὶ μῆλῳ·
 αἰτάρ ἐπεὶ σαφυλῇ σαφυλῇ, σύκον δ' ἐπὶ σύκῳ·
 ἔνθα δὲ οἱ πολυκέρπος ἀλὼν ἐρρίζωται·
 τῆς ἑτέρον μὲν θελόπιδον λουρῶ ἐνὶ χώρῳ
 τέρεται ἡελίῳ· ἑτέρας δ' ἄρα τε, προγύωσιν·
 ἄλλας δὲ τραπέεσι, πάροιθε δ' ἐτ' ὀμφακῆς εἶσιν·
 ἄνθος ἀφιεῖσαι· ἑτερὰ δ' ὕποπρῆξι·
 ἔνθα δὲ κοσμηταὶ πρασιὰ παρὰ νεάτονον ὄρχον
 παντοῖα πεφύασιν, ἐπνετανόν γανώωσαι·
 ἐν δὲ δύο κῆραι· ἡ μὲν τ' ἀνὰ κῆπον ἅπαντα
 σκιδναται· ἡ δ' ἐτέρωθεν ὑπ' αὐλῆς ὅδον ἦσι
 πρὸς δόμον ὑφίλον, ὅθεν ὑδρεύονται πολῖται
 τοῖς ἄρ' ἐν ἀλκινόοιο θεῶν ἔσαν ἀγλαὰ δῶρα·
 ἔνθα σὰς θηέτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα ἔψθιήσατο θυμῷ,
 κερπαλίμως ὑπὲρ ὅδον ἐβήσατο δώματος εἴσω·
 αἶρε δὲ φαίηκων ἡγήτορας ἢ δὲ μέδοντας
 σπένδοντας δὲ πᾶσι ἐνὶ σκόπῳ ἀρχιφόντη·
 ὃ πυμάτω σπένδεσκον ὅτε μνησαέστο κοῖτα·
 αὐτὰρ ὃ βῆ διὰ δῶμα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 πολλὴν ἠὲ ῥέχων· ἦν οἱ πρίχεν ἀθήνη,
 ἔφρ' ἵκετ' ὀρέτην τε καὶ ἀλκίνοον βασιλῆα·
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὀρήτης βάλε γύνασι χεῖρας Ὀδυσσεύς·

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

καὶ ὅτε δὴ ῥαῦ τοῖο πάλιν χυτοθέσφατος ἀήρ·
 οἷδ' ἄνεω ἐγέροντο δόμον κατὰ φῶτα ἰδόντες·
 θαύμαζον δ' ὀρώοντες· ὅδ' ἐλιτάναιεν ὀδυαδὲ·
 ὅρῃ τε θυγάτρ' ῥιξήνορος ἀντιθέοιο,
 σὸν τε πόσιν, σά τε γέναθ' ἐκένω πολλὰ μογήσας·
 τῆς δέ τε δαυτομόνας· τοῖσιν τε θεοὶ ὀλβια δόιν,
 ζώεμεναι, καὶ παισὶν ἐπιβέβηκεν ἔκστα
 κτὶ μὲν ἐν μεγάροισιν γέρας θ' ὅτι δῆμος ἔδωκεν·
 αὐτὰρ ἐμοὶ πομπὴν ὀφραῖετε παρὶδ' ἰκιάσαι
 θάλασσαν ἐπεὶ δὴ διθά φίλων ἀπὸ πῆματα πάχω·
 ὦς εἰπὼν κατὰρ ἔξετο ἐπ' ἐχάρη ἐν κονίῃσι
 πᾶρ πυρὶ· οἷδ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγέροντο σιωπῇ·
 ὃς δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἦρωε ἐχένης,
 ὅς δὴ φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν,
 καὶ μύθοισι κέκαστο παλαιά τε πολλὰ τε εἰδώς·
 ὅσθιν αὖ φρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετεῖπε·
 Ἀλκινό· ὅς μέντοι ῥοδὲ καλλιόν, ὃ δὲ εἶοικε,
 ξείνονα μὲν χαμαὶ ἦσθαι ἐπ' ἐχάρη ἐν κονίῃσιν·
 οἷ δὲ δὲ σὸν μῦθον ποτιδέγμενοι ἰχανόωνται·
 αἰετ' ἄγε δὴ ξείνονα μὲν ἐπὶ θρόνον δαυτορούλῃ
 εἶσον ἀναστήσας· σὺ δὲ κηρύκεασι κέλευσον,
 οἶνον ἐπικῆσαι ἵνα καὶ διπλὴν πικρὰν ὥνῃ
 σπείσομαι· ὅς θ' ἰκέτησιν ἄμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ·
 δόρπον δὲ ξείνῳ ταμίῃ δότῳ ἐνδον ἐόντων·
 αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκυσ' ἰδὼν μένος ἀλκινόοιο,
 χερσὶ ἐλὼν ὀδυσηῖα δαίτ' ῥονα ποικιλομήτην,
 ὥρσεν ἀπ' ἐχαρδῶν, καὶ ἐπὶ θρόνον εἶσε φαεινόν·
 ἔδον ἀναστήσας ἀγαπήνορα λαοδάμαντα,
 ὅς οἱ πλησίον ἔζε· μάλιστ' ἀέμιν φιλέεσκε·
 χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχανε φέρυσσά·
 καλῇ

καλῇ χρυσείῃ περ ὄρνυρ ῥέοιο λιβητος
 νίψασθαι· παρὰ δὲ ξείνῃ ἐτάνυσε βράπεζαν·
 σῖτον δ' αἰδοῖντα μὴ παρέθηκε φέρυσσά,
 εἶδατα πολλ' ἐπιθείσα χαρίζομένη παρεόντων·
 αὐτὰρ ὃ πῖνε καὶ ἦθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 καὶ τό τε κῆρυκε προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·
 ποντογόε κρητῆρα κρυσάμενος μέθυ νειμον
 πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ἵνα καὶ δι' ἑπικραδύνῃ
 σπείσομεν· ὅς θ' ἱκέτησιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπιθῇ.
 ὧς φάτο· ποντοόοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα·
 νόμισε δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενος δεπᾶσαι·
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαντ' ἑπιόνθ' ὅσον ἤθελε θυμὸς,
 τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
 κέκλυτε φαίηκων ἡγήτορες ἢ δὲ μέδοντες·
 ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
 νῦν ἰδὼν δαισάμενοι κατακείμετε οἴκῳ δι' ὄντες,
 ἠὲ θέν δὲ γέροντας ἐπὶ πλεονάσῃ κτείσαντες
 ξείνον ἐνὶ μεγάροισι ξεντιάσμεν, ἢ δὲ θεοῖσι
 ῥέξομεν ἱβὰ καὶ ἑπειτα δὲ καὶ πρὶ πομπῆς
 μνησόμεθ' ὥς χ' ὅ ξείνος ἀνέσθι πόνη καὶ ἀνίης
 πομπῇ ὑπ' ἡμετέρῃ ἢν παρὶδὰ γαῖαν ἵκηται
 χαίρων κερπαλίμως εἰ καὶ μάλα πλόθεν ἐστὶ·
 μὴ δέ τι μεσηγύς γε κενὸν καὶ πῆμα πάθῃσι,
 πρὶν γε πόντῃς γαῖης ἐπιβήμεναι, ἐνθα δ' ἑπειτα
 πέσεται ἅνα δ' αἶσα κατακλώτῃ τε βαρεῖαι,
 γεινομένην νήσαντο λίην· ὅτε μιν τέ κε μήτηρ·
 εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κερτ' ἔραν' εἰλήλυσεν
 ἄλλοτι δὴ τόδ' ἐπ' ἄρ' αἰεὶ πρὶν μιχάνοωται·
 αἰεὶ γὰρ τὸ πάρος γε θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς·
 ἡμῖν αὖτ' ἐρδωμεν ἀγκλητὰς ἐκ τ' ἔμβας·

h ii

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

δάινωταί τε παρ' ἄμμι κηθήμενοι· ἐνθα πρὸς ἡμεῖς·
 εἰδ' ἄρα τις κῆρ μῦθος ἰὼν ξύμβληται δόλῃς,
 ὅτι κητακρύψουσιν· ἐπεὶ σφίσι ἐγγύθεν εἰ μὲν,
 ὥς πρὸς κύνελωπές τε, κητάρια φῦλα γιγάντων·
 Ἰὼν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολὺ μιν τις ὀδυσαῖς·
 ἀμύνε' ἄλλο τι τοι μελέτω φρεσὶν· ὃ γὰρ ἐγὼ γε
 ἀθανάτοισιν ἐοικε, τοῖς ἔρανδον αἰρωῖέχουσιν,
 ὃ δέ μ' εἰς ὃν φυνὴν, οἷα θνητοῖσι βροτοῖσιν,
 ὅς τις αἶψ' ὕμεις ἴτε μάλιστά τ' ὀχέοντασ' οἷζ' αὖ
 ἀνθρώπων· τοῖσι κεν ἐν ἀλγεσιν ἰσώσά μιν·
 κητ' ἐπὶ κεν κῆρ πλείον' ἐγὼ κητὸς μυθισαέμην,
 ὅσα γὰρ δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα·
 οἷα μὲν μὲν δ' οὐκ ἔστιν ἐάσατε κητ' ὀδυμένον πρὸ
 ἢ γάρ τι συγρῆν' ἐπὶ γαστέρι κύντ' ἄλλο
 ἐπλετο· ἢ τ' ἐκέλευσεν ἔο μνήσασθαι ἀνάγκη·
 κητ' μάλ' αἰσχρομένοισιν, κητ' ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχοντα·
 ὥς κητ' ἐγὼ πένθος κητ' ἐγὼ φρεσὶν· ἢ δὲ μάλ' αἰεὶ
 ἐθέμεναι κέλεται κητ' πινέμεν· ἐκ δέ με πάντων
 ληθάνη· ὅα' ἐπαθον, κητ' ἐνὶ πλήσασθαι ἀνώγρη·
 ὕμεις δ' ὀφθαλμοῖς ἄμ' ἡδ' ὀφθαλμομένηρι,
 ὥς κητ' ἐγὼ δ' ὕμιν ἐμῆς ἐπιβήσετε πάσης,
 καὶ πρὸς πολλὰ παθόντα ἰδόντα με, καὶ λίποι αἰὼν
 κητ' ἐμὴν, δ' μὴ δ' αἶψ' ἐγὼ, κητ' ὕπερ φέρεται μέγα δῶμα·
 Ως ἔρατ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον· ἢ δ' ἐκέλευον
 πεμπεμέναι τὸν ξείνον, ἐπεὶ κητ' αἰδοῖσαν ἔειπεν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ὤφειλ' ἐπὶ πτόνθ' ὅσον ἤθελε θυμὸς,
 οἳ μὲν κητ' ἐκείοντες ἔβαν οἷονδε ἔκτος·
 αὐτὰρ δ' ἐν μεσάρῳ ὕπερ ἐπὶ τοῦ δῖος ὀδυσαῖς,
 πὰρ δὲ οἳ δ' ὀφθαλμοῖς τε κητ' ἀμύνεος θεοειδῆς
 ἡδ' ἄνθρωποι δ' ἀπὸ πένθος ἐντὶ δαίμονος·
 τοῖσι

τοῖσιν δ' ἄρ' ἦν λυκώλενος ἦρχετο μύθων·
 ἔγνω γὰρ φάρος τε χιτῶνά τε· εἵματ' ἰδύσα.
 καὶ τὰρ αὐτὴ τῶνδε σῶν ἀμφιπόλοισι γυναιξί·
 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Ξ εἶνε· ὅ μιν σε πρῶτον ἐγὼν ἐρήσομαι αὐτὴν,
 τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; τίς τοι τὰδε εἵματ' ἔδωκεν;
 ὃ δ' ἠφ' ἑπὶ πόντον ἀγώμενος ἐκθάδ' ἰκέσθαι;

Τ ἦν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὄρνυξέον βασιλεια δινεκέως ἀγορεύσαι
 κῆρ' ἔπει μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ ὕραν ἰώντες·
 τότο δ' εἴ τοι ἐρέω· ὃ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾶς
 ὠκυγίη τίς νῆσος ἀπὸ πρὸθεν εἰν' ἀλὶ κείται·
 ἐνθα μὲν ἄτλαντος θυγάτηρ Δολόεσσα καλυφώ
 παῖς ἐϋπλόκος δεινὴ θεός· ὃ δέ τις αὐτῇ
 μίσγεται, ὅτε θεῶν, ὅτε θνητῶν ἀνθρώπων·
 αἴ μ' ἐμὲ τὴν δύσηνον ἐφύεστον ἦγαγε δαίμων
 οἶον· ἐπεὶ μοι νῆα θοὴν ἄρ' ἦντι κεραυνῶ·
 ἴδ' ἐλάσας ἐκέασε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ·
 ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέθθιθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι·
 αὐτὰρ ἐγὼ βρόπιν ἀγκυρὰς ἐλὼν νεὸς ἀμριελίης,
 ἐν νῆμαρ φερόμην· δεκτέω δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
 νῆσον δὲ ὠκυγίην πέλασαν θεοὶ ἐνθα καλυφώ·
 παῖς ἐϋπλόκος δεινὴ θεός· ἦ με λαβύσα
 ἐν δυνέως ἐτίλειτε, καὶ ἔφρεν· ἠδὲ ἔφασκε
 θῆσθαι ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἥματα πάντα·
 αἴ μ' ἐμὸν ὅποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἐπειθεν·
 ἐνθα καὶ ἐπᾶετ' ὅ μιν ἐμπεδὸν εἵματα δαΐει
 δάκρυσι δάεσκον· τὰ μοι ἀμβροτά δῶκε καλυφώ·
 αἴ μ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε,
 καὶ ῥ' ὅτε δὴ με κέλευσεν ἐπορμάσσειν νέεσθαι

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ζηνός ὑπ' ἀγγελίης· ἢ κῆρ νόος ἐράπετ' αὐτῆς·
 πέμπε δ' ἐπὶ χερσὶν πλουδέσμε· πολλὰ δ' ἔδωκε
 σῖτον καὶ μέθυ ἡδὺ, καὶ ἄμβροτα ἑμάτα ἔειπε·
 ἔρον δὲ προέειπεν ἅπῃ μονά τε λιαρόν τε·
 ἔπειτα δὲ καὶ μὲν πλέον ἡμάτα ποντοπράων,
 ὀκτωκαίδεκτη δ' ἐφάνη ὄρεα σκιδόεντα,
 γαίης ὑμετέρης· γήθησε δέ μοι φίλον ἦτορ
 δυσμῶν· ἢ γὰρ ἔμελλον ἔτι ξανέεσθαι ὀϊζύϊ
 πολλῇ, τὴν μοι ἐπῶρσε ποσειδάων ἐν σίχθων·
 ὃς μοι ἐφορμήσας ἀνέμους κατέδρασε κελύφους·
 ὥρinen δὲ θάλασσαν ἀθέσφατον· ὃ δέ τι κῦμα,
 εἶα ἐπὶ χερσὶν ἀδινὰ πεινέχοντα φέρεσθαι·
 πῶ μὲν ἔπειτα θύελλα διεσκέδασ', αὐτὰρ ἔγωγε
 νηχόμενος τὸ δὲ λαῖτμα διέτμαζον· ὄφρα με γαίῃ
 ὑμετέρῃ ἐπέλασε φέρων ἀνέμους τε καὶ ὕδωρ·
 ἐνθα κέ μ' ἐκ βαίνοντα βιήσατο κῦμ' ἐπὶ χέρσιν
 πέτρης πρὸς μεγέλησι βαλὼν, καὶ ἄβρετ' ἡχώρῃ·
 αἰὶνὰ χαλασάμενος, νῆχον πάλιν ἔως ἐπὶ πῆλθοι
 ὅθι ποταμόν· τῇ δὲ μοι εἰσατο χῶρος ἄριστος
 λεῖος πεδῶν, καὶ ἐπισκέπασ' ἦν ἀνέμοιο·
 ἐκ δ' ἔπεσον θυμηρέων· ἐπὶ δ' ἄμβροσιν νύξ
 ἦλυθ'· ἐγὼ δ' ἀπάνευθε διιπετέος ποταμοῖο
 ἐκ βάς ἐν θάμνοισι κατέδραθον· ἀμφὶ δὲ φύλλα
 ἠρυσάμην· ὕπνον δὲ θεὸς κατ' ἀπείρονα χεύει·
 ἐνθα μὲν ἐν φύλλοισι φίλον τετιμμένον ἦτορ,
 αἶδον παννύχιος καὶ ἐπ' ἡῶ, καὶ μέσον ἡμαρ·
 δύσε γὰρ ἡλίου καὶ με γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν·
 ἀμφιπόλεις δ' ἐπὶ θινὶ τεῆς ἐκόησα θυγατρὸς
 παῖδας· ἐν δ' αὐτῇ ἦν εἰκὼ θεοῖσιν·
 πῶ ἰκέταυ· ἢ δ' ὅτι νοήματος ἡμβροτεν ἔαλθε·
 ὥς ὕμῃ

ὥς ὅτε ἂν ἐλποιοινεώτρων ἀντιόσαντα
 ἐρξέμεν· αἰεὶ γάρ τε νεώτριοι ἀφραδέυσιν·
 ἤ μοι σῖτον ἐδωκὲν ἄλις ἢ δ' αἶθοπα οἶνον,
 καὶ λῦσ' ἐν ποταμῷ· καὶ μοι τάδε εἴματ' ἐδωκεν·
 ταῦτά τοι ἀχρὺμένος πρὸ ἀληθείην κατέλεξα.

Τ ὃν δ' αὖτ' ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
 ξεῖν' ἦτοι καὶ τὸτο γ' ἀχαιοῖμον ὅκ' ἐσθῆσε
 πᾶς ἐμὴν ὕπερθεσ' ὅτι μετ' ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
 ἦ γεν' ὅς μ' ἐμέτρων· σὺ δ' ἄρα πρῶτην ἰκέτασας·

Τ ὃν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ἦρος μὴ μοι τ' ὕνεκ' ἀμύμονα νείκεε κῆρην·
 ἢ μὲν γάρ μ' ἐκέλευσε σὺν ἀμφιπόλοισιν ἐπεσθαι·
 αἴ μ' ἐγὼ ὅκ' ἐθέλον δείσας, αἰχμαλόμενός τε
 μή πως καὶ σοὶ θυμὸς ἐπισκύσαιτο ἰδόντι·
 δύσζηλοι γάρ τ' εἰ μὲν ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων·

Τ ὃν δ' αὖτ' ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
 ξεῖν' ἦ μοι τιῦτον ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
 μαφιδίως κεχολῶσθαι· ἀμείνω δ' αἰσιμα πάντα
 αἰεὶ γὰρ ζῶτε πάτερ καὶ ἀθηναίη καὶ ἄπολλον,
 τοῖος ἐὼν ὅτος ἐσὶ· τά τε φρονέων ἅτ' ἐγὼ πρὸ,
 πᾶσδ' αὖτ' ἐμὴν ἐχέμεν, καὶ ἐμὸς γαμβρὸς καλεέσθαι·
 αὐτοὶ μένων οἶκον δὲ ἐγὼ καὶ κτήματα δοίην·
 εἴ κ' ἐθέλων τε μένοις, ἀέκοντα δέ σ' ὅστις ἐρύξει
 φαιήκων· μὴ δ' ὅτο φίλον δι' ἰπαρὶ γένοιτο·
 πρὸ μὲν δ' ὅς τ' ἐγὼ τεκμαίρομαι, ὅφρ' αὖ εἰδῆς
 αὐρίον· ὅς τ' ἤμος δὲ σὺ καὶ δειδιμημένος ὕπνῳ
 λέξεαι· οἷδ' ἐλθῶσι γαλήνην ὅφρ' ἂν ἵκηαι
 πατρίδα σὴν καὶ δῶμα καὶ εἴπῃ τι φίλον ἐστὶ·
 εἴ πρ' καὶ μάλα πολλὸν ἐκτέρω ἐς αὐβοίης·
 πῶν γὰρ πλοτάτω φάσ' ἐμμεναι, οἳ μιν ἴδοιτο

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

λαῶν ἡμετέρων ὅτε τε ξανθὸν ῥαδάμαχον
 ἦγον ἐποφόμενον τιτυὸν κακὴν ὕδρ
 καὶ μὲν οἱ ἐνθ' ἦλθον καὶ ἄτρ καμάτοιο τέλειαν
 ἡμίαι τῷ αὐτῷ, καὶ ἀπὸ γὰρ εἰκαδ' ὀπίσω·
 εἰδώς δὲ καὶ αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶν ὅσον ἄρισται·
 νῆδ' ἐμὰ καὶ κῆροι ἀναρρίπτειν ἄλλα πηδῶ·
 Ως φάτο γῆθησεν δὲ πολὺ τλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 οὐδέ μινος δ' ἄρα εἶπεν ἔπος τ' ἐδάτ' ἐκτ' ὀνόμαζε·
 Ζεὺς πάντ' αἰδ' ὅσα εἶπε τελευτήσκειν ἅπαντα
 ἀγκλίνουσ'· τὸ μὲν κεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρσαν
 ἄσβεστον κλέος εἴη· ἐγὼ δέ κε παρὶ δ' ἰκοίμην·
 Ως δὲ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀνὴρας ἀγόρευον·
 κέκλετο δ' ἄρ' ἠτὴ λυκώλενος ἀμφιπόλοισιν
 δέ μιν ὕπ' αἰθέσθ' ἑμέναι καὶ ῥήγεα καὶ
 πορφύρε' ἐμβαλέειν σπρέσαι τ' ἐφ' ὕπρθε τάπητας,
 χλαῖνας τ' ἐνθ' ἑμέναι ὕλας καὶ ὕπρθεν ἑσκαθαι·
 αἰδ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δῶος μετὰ χροσὶν ἐχέσαι·
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπρέσαν πυκινὸν λείχος ἐγκονέεσσαι,
 ὠρώων Ὀδυσῆα παριστάμεναι ἐπέεσσιν·
 ὄρσο κίων ὧ ξένε· πεποιήται δέ τοι σὺν ἡ·
 Ως φάν' τῷ δ' ἄσπασον εἰσατο κοιμηθῆναι·
 ὡς δὲ μὲν ἐνθα καὶ θανδὲ πολὺ τλας δῖος Ὀδυσσεύς
 πρὸ τοῖς ἐν λείχεσσιν ὕπ' αἰθέσθ' ἐριδύτω·
 ἀγκλίνουσ' δ' ἄρα λέκτο μυχῷ δόμῃ ὕψιλοιο·
 παρ δὲ γυνὴ δέσποισα λείχος πόρρω καὶ σὺν ἡ·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ. Θ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΛΩΔΙΑΣ.

Κλησεία γίνεται τῶν Φαιάκων πρὶ τὸ ξένον,
 ἔκ τε καὶ ναὺς καθέλεται πρὸς ἐμπομπὴν τῶν
 ὀδυσσεύς· καὶ ἐστῶνται παρὰ τῷ ἀλκινόῳ
 τῶν Φαιάκων οἱ ἄριστοι· καὶ μετὰ ταῦτα δίσκῳ ἄνω-
 γνίζονται φαίεκοι καὶ ὀδυσσεύς· καὶ ὁ δῆμοδός τις ἄδῃ·
 πρῶτα μὲν τὰ πρὶ πλὴν μοι χεῖραν ἄρεως καὶ ἄρροδίης·
 εἶπειτα τὰ πρὶ πλὴν εἰσαγωγὴν τῶν δαυροῖν ἵππων· καὶ τῶν
 ὀδυσσεύς κλαίοντος πικρῶνται τὶς καὶ πόθεν εἴη·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ. Θ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΛΩΔΙΑΣ.

Οἷτα δ' ἄλλοις φεῖκοι ὀδυσσεύς πείρηθεν.

Μὸς δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδόδα-
 κτυλος ἦώς,
 ἦ ὄρνυτ' ἄρ' ἐξ οὐτῆς ἰβὸν μένος
 ἀλκινόοιο·
 ἀνδ' ἄρα Διογενὲς ὦρτο πολί-
 πορτος ὀδυσσεύς·
 τοῖσιν δ' ἠγεμόν' ἰβὸν μένος ἀλκινόοιο·
 φαίεων ἀγορὴν δ' ἠσπιν παρὰ νηυσὶ τέτυκτο·
 ἐλθόντες δὲ καὶ θίζον ἐπὶ ξυστοῖσι λίθοισι
 πηλοῖον· ἦ δ' ἀνὰ ἄστυ μετώχετο παλλὰς αἰθήνη,
 σιδομένη κήρυκι δαΐφρονος ἀλκινόοιο,

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ὅδ' ὅσον ὁδὸν αἷτ' ἡ μεγαλήτορι μητιόωσα·
 καί ῥα ἐκείνῳ φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον·
 δαῦτ' ἄγε φαιήκων ἡγήτορ εἴη· ἡ δὲ μέδοντ' εἴη
 εἰς ἀγορὴν ἰέναι ὅφρα ξείνοιο πύθῃαι,
 ὅς νείον ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἵκετο δῶμα,
 πόντον ἐπιπλავχθεὶς· δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·
 Ως εἴπῃσ', ὥρ' αὖτε μένος καὶ θυμὸν ἐκείνου·
 κερπαλίμῳ δ' ἔμπληντο βροτῶν ἀγοραί τε καὶ ἔδραε
 ἀγρομένων· πολλοὶ γὰρ ἐθνήσαντο ἰδόντες,
 ἕδ' ὅν λαέρταο δαΐφρονες τῷ δ' ἄρ' ἀθήνη,
 θεοπεσίην κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις·
 καί μιν μακρότ' ὅσον καὶ πάσσονα βῆκεν ἰδέσθαι,
 ὥς κεν φαιήκεαι φίλος πάντεσσι γένοιτο,
 δεινός τ' ἀδούος τε καὶ ἐκτελέσσειν ἀέθλους
 πολλὰς δ' ὅς φάηκε δὲ πειρήσαντ' Ὀδυσῆος·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ἤρ' ἔβηεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 τοῖσιν δ' ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
 κέκλυτε φαιήκων ἡγήτορ εἴη· ἡ δὲ μέδοντ' εἴη
 ὅφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
 ξείνος δ' ὅς ἐκ εἰδ' ὅς τις ἀλώμενος ἵκετ' ἐμὸν δῶμα,
 ἢ ἐπὶ οἰκῶν· ἢ ἐσπρίων ἀνθρώπων·
 πομπὴν δ' ὁ θρώων, καὶ λίσσεται ἔμπεδον εἶναι·
 ἢ μείσδ' ὡς ὁ πάρος πρὶ ἐποποιώμεθα πομπήν·
 ὅδ' ἄγε γὰρ ὅδ' εἴ τις ἄλλος ὅς τις ἢ ἐμὰ δῶμα βῆκηται,
 ἐνθάδ' ὁδὸν ὀδύρομενος διηρόν μὲν εἶνεκα πομπῆς·
 αἷμα δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσομεν εἰς ἄλλα δῖαν
 πρῶτόπλοον· κέρω δὲ δύω καὶ πεντήκοντα
 κρινάων καὶ τὰ δῆμον, ὅσοι πάρος εἰσὶν ἄριστοι·
 διησάμενοι δ' αὖ πάντες ἐπὶ κληῖσιν ἐρετμά
 ἐκ βητ'· αὐτὰρ ἔπειτα βοὴν ἀλεγμώτε δαῖτα,

ἡμέτρων δ' ἐλθόντες ἰγὼ δ' αὖ πᾶσι παρέξω·
 κῆροισι μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 σκηπτῆχοι βασιλῆες ἐμὰ πρὸς δῶματα κηλὰ
 ἔρχησθ'· ὄφρα ξείνον ἐν μεγάροις φιλέωμεν,
 μὴ δέ τις ἄρνεϊθω· κηλῆσασθε δὲ θεῖον ᾠοιδὸν
 δημοδόκον· τῷ γὰρ ῥα θεὸς πρὶ δῶκεν ᾠοιδίην,
 τέρπειν· ὅπῃ θυμὸς ἐπορεύῃσιν ἀείδειν.
 ὧς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο· τοῖσι δ' ἄμ' ἐποντο
 σκηπτῆχοι· κῆρυξ δὲ μετώχετο θεῖον ᾠοιδόν·
 κῆρῳ δὲ κριθέντε δύω κῶ πεντήκοντα
 βύτην ὥς ἐκέλευσ' ἐπὶ θῖν' ἁλὸς ἀρυγέτοιο·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κητήλυθον, ἡ δὲ θάλασσα
 νῆα μὲν οἶχε μέλαιναν ἁλὸς βένθος δὲ ἔρυσαν·
 ἐν δ' ἴσον τ' ἐτίθεντο κῶ ἰστὰ νηὶ μελαίνῃ·
 ἠρτῶοντο δ' ἔρετμά προποῖς ἐν δερματίνοισι.
 πάντα κητὰ μοῖραν ἀνὰ δ' ἰστὰ λυγὰ πέτασαν,
 ὕψ' δ' ἐν ποτίῳ· τήν γ' ὠρμίσαν· αὐτὰρ ἔπειτα,
 βᾶν ῥ' ἵμεν ἀλκινόοιο δαΐφρονος ὅς μετὰ δῶμα.
 πλῆντο δ' ἄρ' αἰθυσσά τε κῶ ἔρκεα, κῶ δὲ μοι ἀνδρῶν
 ἀγρομέων· πολλοὶ δ' ἄρ' ἔσαν νέοι ἡ δὲ παλαιοί·
 τοῖσιν δ' ἀλκίνοος δυοκαίδεκα μῆλ' ἱέρυσεν·
 ἀκτῶ δ' ἀργυρόδοντασ' οὐκ ἄσ'· δύο δ' εἰλίποδας βῆς·
 τὸς δέρον, ἀμυγίθ' ἔπον τετύκοντό τε δαΐτ' ἐρατεινὴν·
 κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρίηρόν ᾠοιδόν·
 ἔν πρὶ μῦσ' ἐφίλησε, δίδυ δ' ἀγαθόν τε κηκόν τε·
 ὀρθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδυ δ' ἡδέϊαν ᾠοιδίην·
 τῷ δ' ἄρα ποντοῦρος θῆκε θρόνον ἄγυρόηλον,
 μέσῳ δαιτυμόνων πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας·
 κηδιδ' ἐν πασαλόρην κρέμασε φόρμιγγα λιγέαν
 αὐτὸς ὕπερ κεφαλῆς· κῶ ὕπερραδὲ χρυσὴν ἐλέσσε

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

Πῦρ δ' ἐπὶ θῆκε νέον, καλὴν τε πρᾶτρεζαν·
 πᾶρ δὲ δὲ πᾶσ' οἴνοιο πιεῖν ὅτε θυμὸς ἀνώγει·
 οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοίμα προκείμενα χεῖρας ἰάλατο·
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδιτύος ἐξ ἔρον ἔντο
 μῦθ' ἄρ' αἰοιδὸν ἀνήκεν αἰδέμεται κλέα ἀνδρῶν,
 οἵ μιν τῆς τότ' ἄρα κλέος ἔραν ὃν αἰεὶ ἔκνε·
 νείκεος ὀδυσῆος καὶ πηλεΐδew ἀχιλῆος·
 ὥς ποτε διηρίσαντο θεῶν ἐν δαίτῃ θαλερῇ·
 ἐκ πάγλδ' ἐπέειπεν ἄναξ δ' ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
 χαῖρε νόψ' ὅτ' ἄριστοι ἀχαιῶν διηριδῶντο
 ὥς γὰρ οἱ γῆρων μυθήσατο φόιβος ἀπόλλων
 πυθῆ' ἐν ἡραθείῃ· ὅθ' ὕπερβη λάϊνον ἔδον
 χρυσόμενος· τότε γὰρ ῥα κυλίνδετο πῆματος ὄρχη,
 πρῶσί τε καὶ δαναοῖσι, διὸς μεγάλα δῖα βυλάς.
 ταῦτ' ἄρ' αἰοιδὸς αἰοιδὴ περικλυτὸς αὐτὰρ ὀδυσσεύς
 πορφυρέον μέγα φάρος ἑλὼν χρυσὴν σιβαρῆσιν,
 καὶ κεφαλῆς εἴρυσε· καλυφε δὲ κεφαλὰ πρόσωπα·
 αἶδετο γὰρ φαίηκες, ὕπ' ὀδρῦσι δάκρυα λείβων·
 ἦ τοι ὅτε λήξεεν αἰείδων θεῖος αἰοιδὸς
 δάκρυ δ' ὁμορξάμενος, κεφαλῆς ἀπ' φάρος ἔλεσσε
 καὶ δὲ πᾶσ' ἀμφικύπελλον ἑλὼν, σπείσασκε θεοῖσιν·
 αὐτὰρ ὅτ' ἀφ' ἄρχοιτο· καὶ ὀβριόειαν αἰεθεῖν
 φαίηκων οἱ ἄριστοι ἐπεὶ τέροντ' ἐπέειπεν,
 ἀφ' ὃδ' ὀδυσσεὺς κατὰ κῆατα καλυφάμενος γόακσεν·
 ἐνθ' ἄλλος μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων·
 ἀλκίνοος δ' ἐμιν οἷος ἐπερρᾶσατ'· ἦ δὲ νόησεν,
 ἦ λυτος ἄχ' αὐτὸς βαρὺ δὲ σιναχόντος ἄκυσεν
 αἶψα δὲ φαίηκεσι φιληρέτμοισι μετῴδα·
 κέκλυτε φαίηκων ἡγήτορες ἦ δὲ μέδοντες,
 ἦ δ' ἡ μὲν δαίμων κεκορήμεθα θυμὸν εἴσῃς

Φόρμιγγος θ' ἢ δαυτὶ στυγέρος ἄνι θαλεῖη·
 ταῦ δ' ἐξέλθωμεν καὶ ἀέθλων πειριθώμεν·
 πάντων ὥσ' ὀξείνος ἐρίσῃ οἷσι φίλοισιν
 οἷκαδ' ἐνοστήσας ὄσον πρὶν γινόμεθ' ἄλλων·
 πύξτε παλαίμοσιν ἢ τε κ' ἄλμασιν ἢ δὲ πόδεσσιν·
 ὦς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο τοὶ δ' ἅμ' ἐποντο·
 καὶ δ' ἐν παλαμφιν κρέμασε φόρμιγγα λιγέαν·
 δημοδόκῃ δ' ἔλε χεῖρα καὶ ἔξαγεν ἐν μεγάροιο
 αἴρυσ' ἥρ' ἔλε δὲ τῷ αὐτῷ ὅδ' ὃν ἦν, πρὶ οἱ ἄλλοι
 φαίηκων οἱ ἄριστοι ἀέθλια θαυμανέοντες·
 βᾶν δ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν ἅμα δ' ἔσπετο πηλὺς ὄμιλος
 μυρίοι, ἀνδ' ἴσαντο νέοι πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ·
 ὦρτο καὶ ἀκρόνέως τε καὶ ὠκύαλος, καὶ ἐλαφρὸς,
 ταυτὺς τε πρυμνὺς τε καὶ ἀγχιάλος, καὶ ἐριτμόεις,
 ποντὰς τε πρωτὰς τε θῶν ἀναβησίην τε,
 ἀμτριάλος θ' ὅς πολεμὴς τεκτονίδας·
 ἀνδ' ἐκ καὶ αὐρύαλος βροτολοιοῦ ἴσος ἄρη·
 βαυβολίδης θ' ὅς ἄριστος ἦν εἰδὸς τε δέμασθε
 πάντων φαίηκων μετ' ἀμύμονα λαοδάμαντα·
 ἀνδ' ἔσαν τρεῖς παῖδες ἀμύμονος ἀλκινόοιο,
 λαοδάμας θ' ἄλιος τε καὶ ἀντίθεος κλυτόνηος·
 οἱ δ' ἦτοι πρῶτον μετ' ἐπειρήσαντο πόδεσσιν·
 τοῖσιν δ' ἀπὸ νύκτας τέτατο δρόμος· οἱ δ' ἅμα πάντες
 κερπαλίμως ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο·
 τῶν δὲ θέειν ὅχ' ἄριστος ἦν κλυτόνηος ἀμύμων·
 ὄσον τ' ἐν νηῶ ὕρον πέλει ἡμιόνοιον,
 ἥσσον ὕπεκπροθέων λαὸς ἵκεθ'· οἱ δ' ἐλίποντο·
 οἱ δὲ παλαίμοσιν ἄλεγχνης πηρήσαντο·
 τῇ δ' αὖτ' αὐρύαλος ἀπεκάλυτο πάντας δαίτους·
 ἄλματι δ' ἀμφιάλος πάντων προφρέστος ἦεν·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

Διὸς κ' αὖ πάντων προφρέτατος ἦεν ἑλατοῦς·
 πύξ δ' αὖ λαοδάμας ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντες ἐτέρρθησαν φρέν' ἀέθλων
 τοῖς ἄρα λαοδάμας μετέρη παῖς Ἀλκινόοιο·
 Δ αὖτε φίλοι ἦν ξείνον ἐρώμεθα· εἴτιν' ἀέθλων
 οἶδε τὲ κ' οὐδ' ἀνέκ'· ρυὴν γέ κεν ὕψ' ἐκείνους ὄψι,
 μηρὸς τε κνήμας τε, κ' ἄμφω χεῖρας ὕπρ' ἔβη,
 αὐχένια τε στιβαρόν μέγα τε σθένος, ὃ δέ τι ἤβης
 δυνεταί, ἀλλὰ κ' ἐκκοῖσι σωέ' ῥηκται πολέεσιν·
 ὃ γὰρ ἐγὼ γ' ἐτι φημι κ' ἐκκώτ' ῥον ἄλλο θαλάσῃς
 ἀνδρά τε συχᾶσαι, εἰ κ' οὐ μάλα κερτρὸς εἴη·
 Τ ὃν δ' αὖτ' ἀνρύαλος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
 λαοδάμα· μάλα τί τοι ἔπος κ' ἐπὶ μοῖραν ἔχ' ἔπ' ὄψι·
 αὐτὸς γὰρ προκλέσαι ἰὼν, κ' οὐ πέφραδε μῦθον·
 αὐτὰρ ἐπεὶ τογ' ἄκυσεν ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο,
 σῆρ' ὄψι μέανον ἰὼν κ' οὐδ' ὀδυάτῃ προσέειπεν·
 δαῦρ' ἄγε κ' οὐ ξείνε πάτερ πέρῃσαι ἀέθλων,
 εἴ τινα ἄτ' οὐδ' ἀνέκ' εἴοικε δέ σ' ἰδμεν ἀέθλους·
 ὃ κ' οὐ γὰρ μείζον κλέος ἀνέρος ὄφρα κεν ἦσιν,
 ἢ ὅτι ποσσίν τε ῥέξῃ κ' οὐ χερσὶν ἔησιν·
 ἀλλ' ἄγε πέρῃσαι· σπείδ' ἔχον δ' ἄπο κήδεα θυμῷ·
 σοὶ δ' ὁδὸς ὅτι δὴρὸν ἀπέσεται, ἀλλὰ τοι ἦ δ' ἔμ
 νήϊός τε κ' ἐτέρους, κ' οὐ παρτέ' εἰσὶν ἑταῖροι·
 Τ ὃν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 λαοδάματι· μετὰ ταῦτα κελεύετε κ' ἔστο μείοντες·
 κήδεά μοι κ' οὐ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶν ἢ πρὸς ἀέθλοι,
 ὅς πρην' ἔμ' οὐ μάλα πόλλ' ἔπαθον, κ' οὐ πόλλ' ἐμὸς γήσα·
 νῦν δὲ μίθ' ὃ μετέρη ἀγορῇ νόστοιο χατίζων,
 οἶμαι λιγύμοις βασιλῆά τε, πάντα τε δῆμον·
 Τ ὃν δ' αὖτ' ἀνρύαλος ἀπαμείβετο, νείκεσέ τ' ἀντήν·
 ὃ γὰρ σ' ὅδε

ἦ γὰρ σὺ δὲ ξεῖνε δαήμονι φωτὶ ἐῖσικω
 ἀθλων οἷά τε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται·
 αἰχὰ τῷ ὅς θ' ἄμα νηὶ πολυκλήϊδι θαμίζωσ
 ὄρχος· ναυτῶν οἷτε πρηνεῖς ἔασιν,
 φόρτε τε μνήμων καὶ ἐπίσκοπος ἦσιν ὁ δαείων
 κερδέων θ' ἄρπαλέων· ὃ δ' ἀθλητῆρι εἰοικε·
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν, προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ξεῖν· ὃ καλὸν ἔγχε· ἀτασάλλω ἀνδρὶ εἰοικε·
 ὅπως ὃ πάντεσσι θεοὶ χαρίεντα δίδῃσιν
 ἀδράσιν· ὅτε φυνὴν, ὅτ' ἄρ' φρένας· ὅτ' ἀγορητὴν·
 ἄλλος μὲν γὰρ τ' εἶδος ἀκιδνότερος πέλει ἀνὴρ,
 αἰχὰ θεὸς μορφήν ἔπεισι σέφει· οἱ δ' ἐτ' ὅς αὐτὸν
 τερπόμενοι λαύουσιν· ὃ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύει
 αἰδοῖ μὲν χίη· μετὰ δὲ πρέπει ἀγορεύουσιν·
 ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστρ' ἰδὼν ὡς εἰσορώσιν·
 ἄλλος δ' αὖ εἶδος μὲν ἀγίγκιος ἀθανάτοισιν·
 αἰχὰ ὃ οἱ χάρις ἀμφιπρὶς ῥέφεται ἐπέσιν·
 ὡς καὶ σοὶ εἶδος μὲν ὄρι· πρὸς πῆλ· ὃ δὲ κεν ἄλλω
 ὃ δὲ θεὸς τένε· νόον δ' ἀποφώλιος ἐστὶ·
 ὠρινάσμοι θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
 εἰπὼν ὃ κατὰ κόσμον· ἐγὼ δ' ὃ νῆϊς ἀέθλων,
 ὡς σύ γε μυθεῖαι· αἰχὰ πρῶτοισιν ὀϊῶ
 ἔμμεναι ὄφρ' ἤβητε πεποίθεα χρεῖ· τ' ἐμῇσι·
 νῶ δ' ἐχόμενα κακότητι καὶ ἀλγεσι· πολλὰ γὰρ ἔτλην
 ἀνδρῶν τε πολλέμενος ἀγεινά τε κύματα πείρων·
 αἰχὰ καὶ ὡς κακὰ πολλὰ παθὼν, πρῶτό μ' ἀέθλων·
 θυμοδακὴς γὰρ μῦθος, ἐπὶ πρῶτος δέ με εἰπὼν·
 ἦ ῥά· καὶ αὐτῷ φάρεϊ ἀναΐξας λάβε δίσκον
 μείζονα καὶ πᾶχετον σιβαρώτρου· ὃν ὀλίγον πρῶ
 ἦ σὺ φάεικες ἐδίσκεον αἰχὰλοισι·

Hom. Odyss.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ὅν ῥα περιστρέψας ἦκε σιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς·
 βόμβυσεν δὲ λίθος κατὰ δ' ἐπὶ ἤσαν ποτὶ γαῖαν
 φαίηκε δὲ δολιχέρετ μοι ναυσί κλυτοὶ ἄνδρες·
 λαὸς ὑπὰ ῥιπῆς· ὃ δ' ὑπέρπλετο σήματα πάντων
 ῥίμρα θεῶν ἀπὸ χειρὸς· ἐβηκε δὲ τέρματ' ἀθήνη
 ἄνδρ' δέ μασ' εἰκῆ· ἐποστ' ἔφατ' ἔκτ' ὀνόμαζε·
 καὶ κ' ἀλλὰ οὗτοι ξεῖνε διακρίνγε τ' σῆμα
 ἀμπαρῶν· ἐπεὶ ὅτι μεμιγμένον ἐστὶν ὁμίλῳ·
 αἰὶά πολὺ πρῶτον, σὺ δὲ θάρσσε· ὅνδε γ' αἶθλον
 ὅ τις φαιήκων ὅν γ' ἵξεται ὅδ' ὑπρήσσει·
 Ως φάτο· γῆθησεν δὲ πολὺ τλασ' δῖος Ὀδυσσεύς
 χαίρων, ὅαντι ἔταῦρον ἐνέει λαῶν ἐν ἀγῶνι·
 καὶ τότε κινδύοτερον μετεφώνει φαιήκεσσι·
 τῦτον νῦν ἀτίθεσθε νέοι· τάχα δ' ὕστερον ἄλλον
 ἦσθ' ἢ τοσούτον ὀϊόμαι, ἢ ἔτι μᾶλλον·
 τῶν δ' ἄλλων ὅντινα κραδίη θυμὸς τε κελεύει·
 δαῦρ' ἄγε πρηνῆσθε· ἐπεὶ μ' ἐχολώσατε λήν,
 ἢ πύξ' ἢ ἐπ' ἀλῆ, ἢ καὶ ποσσὶν ὅτι μεζάρω
 πάντων φαιήκων· πλὴν γ' αὐτὸς λαοδάμαντος·
 ξείνος γάρ μοι ὅδ' ἐστ'· πῖς αὖ φιλέοντι μάχοιτο·
 ἄρρων δ' ἢ κείνός γε καὶ ὅτι δανὸς πέλει ἀνὴρ,
 ὅς τις ξεινοδόκῳ ἔριδα προφέρειται αἶθλων,
 δῆμῳ ἐν ἀγοδαπῶ· ὅ τ' αὐτὸς πάντα κολύει·
 τῶν δ' ἄλλων ὅτι ἐρ' τιν' ἀναίνομαι· ὅδ' ἀθερίζω·
 αἰὶ ἐθέλω ἰδμεν καὶ πρηνῆσθαι μὲν αὖτις·
 πάντα γὰρ ὅτι καὶ εἰμι μετ' ἀνδράσιν ὅσοι αἶθλοι·
 εἴ μιν τόξον οἶδα ἐύξοον ἀμπαφάσθαι·
 πρῶτος κ' ἀνδρὰ βάλοιμι θ' ὅσπυσας ἐν ὁμίλῳ
 ἀνδρῶν δυσμενέων· εἴ καὶ μάλα πολλοὶ ἐταῖροι
 ἄχι παραστῇν, καὶ τοξάζοιτο φωτῶν·
 οἷος δ' ἡμεῖς

ὅς δ' ἡμὲ φίλοκτῆτος ἀπεικάνυτο τόξῳ
 δ' ἡμῶ ἐνὶ πρῶων· ὅτε τοξαῖοί μεθ' ἀχαιοί·
 τῶν δ' ἄλλων ἱμέ φημι πολὺ προφερέτερον εἶναι,
 ὅσσιν αὖ βροτοῖ εἰσιν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες·
 ἀνδράσι δὲ προτέροισιν ἐρίζεμεν ὅκ' ἐβλήσω,
 ὅθ' Ἡρακλῆϊ ὅτ' αὐρύτῳ οἰχαλῆϊ,
 οἷρά κ' ἄθανάτοισιν ἐρίζεσκον περὶ τόξων·
 τῷ ῥα κ' αἰετ' ἔθανεν μέγας αὐρύτος· ὃ δ' ἐπὶ γῆρας·
 ἵκετ' ἐπὶ μεγάροισιν· χολωσάμενος γὰρ ἀπὸ ἄλλων
 ἔκτανεν· ὅσσιν ἐμὴν προκλήζετο τοξαῖεσθαι·
 δ' ἡμῶ δ' ἀκοντίζω, ὅσον ὅκ' ἄλλος τις οἷσ' αὖ
 οἷοισιν δειδοίκε· ποσὶν μὲτις με παρέλθῃ
 φαιήων· λίην γὰρ ἀεικελίως ἔδαμάειν·
 κύμασιν ἐν πολλοῖς· ἐπεὶ ὅκ' ἐνομιδῆ κατὰ νῆα
 ἦεν ἐπιετανός· τῷ μοι φίλα γῆα λείανται·
 ὦς ἐφ' αὖθις· οἷ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
 ἀκίνοος δέ μιν οἷος ἀμειβόμενος προσέειπε·
 ξεῖν· ἐπεὶ ὅκ' ἀχάριστα μεθ' ἡμῖν ταῦτ' ἀγορεύεις,
 αἰετ' ἐθέλεις ἄρετῶν σὴν φανέμεν ἥτοι ὅππῃ δέ
 χωόμενος, ὅτις ὅτος ἀνὴρ ἐν ἀγῶνι παραστὰς
 τεύκεσεν ὥς ἂν σὴν ἄρετῶν βροτὸς ὅτις ὄνοιτο,
 ὅστις ἐπίσταιτο ἥσι φρεσὶν ἄρτια βάλλειν·
 αἰετ' ἄγε νῦν ἐμὲθεν ξυγίγ' ἔπος, ὅθ' ῥα κ' ἄλλῳ
 εἶπης ἠρώων, ὅτε κεν σοῖς ἐν μεγάροισι
 δαυνύῃ παρὰ σῇ τ' ἀγέχῳ κ' οἷσι τέκεαιν,
 ἢ μετέροισι δ' ἀρετῆς μεμνημένος, οἷα κ' ἡμῖν
 ἴδ' ἐπὶ ἔργα τίθῃσι διαμπρὲς ἐξέτι παρῶν·
 ὃ γὰρ πυγμάχοι εἰ μὴ ἀμύμονος, ὃ δὲ παλαιαῖ,
 αἰετ' ἀπὸ κραιπνῶς θέομεν κ' νηυσὶν ἄριστοι·
 αἰετ' δ' ἡμῖν δαΐστε, φίλῃ κ' ἰθαρίστῃ, χοροῖτε·

Ο ΔΥΣΣΕΪΑΣ

εἴματα τ' ἐξ ημῶν βαλὼν ἑλκυσά τε θρῆνα καὶ αὐτὰ
 αἰὲν ἄγε φαίηνων βητάρμονος ὄνοσι ἄριστοι,
 παῖσσι τε ὥσ' ἄρ' ἑῖνος ἐν ἰσθμοῖσι φίλοισιν
 οἴκηδε νοστήσας ὄνον πρὶν γινώμεθ' ἄλλων
 στυγίην καὶ ποσσὶ καὶ ὀρχιστοῖ καὶ αἰοδῇ·
 δημοδόκῳ δέ τις αἶψα κίων φόρμιγγα λίγιστον
 εἰσέτω· ἢ πῦρ κείτοι ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν·
 ὦς ἔφατ' ἀλκίνοος θεοεικέλος· ὦρτο δὲ κῆρυξ
 οἴσων φόρμιγγα λιγυρὴν δόμῳ ἐκ βασιλῆος·
 αἰσυνήται δὲ κριτοὶ ἐνέει πάντες ἀνέστη
 δῆμιοι· οἱ κατ' ἀγῶνας ἐσπρήσαντο ἐκστα·
 λείναν δὲ χορὸν καλὸν δ' αὖραιαν ἀγῶνα·
 κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων φόρμιγγα λίγιστον·
 δημοδόκῳ δ' ἔπειτα κίετο μέσον· ἄμφι δὲ κῆροι
 πρωθέβη· ἵστατο δ' αἰμονὸς ὀρχισμοῖο·
 πέπληγον δὲ χορὸν θεῖον ποσσὶν, αὐτὰρ ὀδυσαδὲ
 μαρμαρυγὰς θιέτο ποδῶν· θαύμαζε δὲ θυμῷ,
 αὐτὰρ ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν αἰείδων,
 ἄμφ' ἄρεως φιλόπτος, ἐσσεφάνη τ' ἄρροδίτης·
 ὥς τ' αὖ πρώτα μίγησαν ἐν ἡφαιστοῖο δόμοισι
 λάβρη· πολλὰ δὲ δῶκε λείχος δ' ἡμίονος καὶ αὐτῆν,
 ἡφαιστοῖο ἀναικτος· ἄραρ δὲ οἱ ἄγγελος ἦλθεν
 ἦλιος· ὃς φ' ἐνόησε μιγάζομένους φιλόπτι·
 ἡφαιστος δ' ὥς οὖν θυμαλγία μῦθον ἄκυσε,
 βῆ ῥ' ἵμεν ὅς χαλκιδῶνα καὶ φρεσὶ βυαοδομάων·
 εἰς δ' ἐθετ' ἀκμοθέτω μέγαν αἰμονα· κόπτε δὲ δισμῶς
 ἄρρηκτους αὐτῆς, ὅφρ' ἐμπεδον αὐτῇ μένοιεν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ταῦτε δόλον κεχολωμένος ὄρεθ',
 βῆ ῥ' ἵμεν ὅς θαλάμῳ· ὅθι φίλα δέμνι' ἐκείτο·
 ἄμφι δ' ἄρ' ἔρμῃσιν χεῖρ δέσματα κύκλω ἀπάντη·
 πλάα

πάλαι δὲ καὶ καθύπερθε μελαχροφιν ἐξενέχωντο
 οὐτ' ἄρα χνία λεπτὰ τὰ κ' ἐκείτις ἔδωκεν
 οὐδὲ θεῶν μακρόρων· πρὶ τὸρ δολαφέντα τέτυκτο·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα δόλον πρὶ δέμνια χνίην,
 εἴσατο ἴμεν δὲ λῆμνον ἐϋκτίμενον πολυέερον·
 οἱ γὰρ πολὺ φιλόπτη ἔστιν ἀπασέων·
 ἐδ' ἀλασκοπιὴν εἴχε χρυσήνιος ἄρης·
 ὥς δ' ἴδεν ἥφαιστον κλυτοτέχνην νόσφι κινύτα,
 βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα πρὶ κλυτὰς ἥφαιστοιο,
 ὁ γὰρ ὡν φιλόπτης ἐϋπείραν κλυτοβείης·
 ἦ δὲ νέον παρὰ πατρὸς ἐριστενέος κρονίωνος,
 ἐρχομένην κατὰ ῥέεθ'· ὃ δ' εἴσο δώματος εἴη.
 ἂν τ' ἄρα οἱ πῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ δ' ὀδυμαξέ·
 δῶρο φίλῃ λένχον δὲ φραπέομεν ἀννθέντες,
 ὃ γὰρ ἐθ' ἥφαιστος μεταδῆμιος ἀμείψῃ ἡδὴ
 οἴχεται δὲ λῆμνον μετὰ σίντισσι ἀλριοφώνους·
 Ως φάτο· τῇ δ' ἀπασσὸν εἴσατο κοίμηθῆναι·
 τῷ δ' ὅτ' ἐδὲ δέμνια βάντε κατέδραθον· ἀμφὶ δὲ δισμοῖ
 τεχνήεντες ἐχωντο πλῦθρονος ἥφαιστοιο·
 ἐδέτι κινῆσαι μελέων ἦν ἐδ' ἀναεῖραι·
 καὶ ῥοτε δὴ γίνωσκον, ὅτ' ἐκείτις φικτὰ πέλονται·
 ἀχιμόλον δ' ἐσφ' ἦλθε πρὶ κλυτὰς ἀμφιγυῖας,
 αὐτὶς ὑποσφάσσει πρὶν λῆμνον γαῖαν ἱκέσθαι·
 ἥελιος γάρ οἱ σκοπιὴν εἴχεν· εἴπετε μῦθον·
 βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα φίλον· τετιημένος ἦτορ·
 εἴση δ' ὦν προθύροισι· χόλος δ' ἐμὶν ἀλριος ἦρξ·
 σμρδαλέον δ' ἐβόησε γέγωνέ τε πᾶσι θεοῖσι·
 Ζεὺς πάντ' ἡδ' ἄλλοι μάκροθ' θεοὶ αἰὲν ἰόντες,
 δαῦτ' ἵνα ἔργα γέλυσσιν καὶ ἐκ ἐπιγυῖαί δ' ἡδῶται,
 ὥς ἐμὲ χυλὸν ἐόντα διδὸς θυγάτηρ ἀφροδίτη,

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

αἰὲν ἀτιμάζει φίλῃ δ' αἰδῶν ἄρῃα.
 ὅωκε χ' ὅ μιν κελός τε καὶ ὄρντις ποσ, αὐτὰρ ἔγωγε
 ἠπεδανὸς γενόμην· ἀτὰρ ὅτι μοι αἰτίος ἄλλος.
 ἀλλὰ τοκῆε δύω τῷ μὴ γένεσθαι ὄφελον.
 αἰὲν ὅφρα ἵνα τῷ γε κερταύδον ἐν φιλόπῃ.
 εἰς ἐμὰ δ' ἐμνία βάντ' εἰς, ἐγὼ δ' ὄρων ἀκρόχῃμαι.
 ὃ μὲν σφας ἔτ' ἔολπα μίνωσθαι καὶ μέν ἔγωγε
 καὶ μάλα πρὸ φιλέοντε τάχ' ὅ κ' ἐβλήσεται ἄμφω
 ἄδην. ἀλλὰ σφωε δόλος καὶ δεισμὸς ἐρύξει,
 εἰσό' κε μοι μάλα πάντα πατήρ ἀπιδώσει ἔειδνα,
 ὅσα οἱ ἐγγυάληα καὶ ὠπίδος εἴνεκεν κέρης.
 ὅωκε χ' οἱ καλὴ θυγάτηρ, ἀτὰρ ὃ κ' ἐχέθυμος.
 Ως ἔφαθ', οἳ δ' ἀγέροντο θεοὶ ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ.
 ἦλθε ποσειδάων γαῖήχος, ἦλθ' ἐριδνῆς
 ἑρμείας· ἦλθεν δὲ ἀναξ ἐκέρως ἀπόλλων.
 θηλυτῆραι δὲ θεὰ μένον ἀέδοι οἴκοι ἐκείνη.
 ἔσαν δ' ἐν προθύροισι θεοὶ δωτῆρες ἑάων.
 ἄσβεστος δ' αἶρ' ἐνώρτο γέλως μακρόφρασι θεοῖσι,
 τέχνας εἰσορόωσι πολύφρονος ἠρώσιιο.
 ὥς δ' ἐτις εἴπεσκεν ἰδὼν ὅς πησιόσι ἄλλον.
 ὅ κ' ὄρετ' αἰετὸς ἔργα· καὶ χάνει τοὶ βραδύς ὥκαυ,
 ὥς καὶ νῦν ἠρώσιος ἐὼν βραδύς εἶλεν ἄρῃα.
 ὠκύντατόν πρὸς ὄντα θεῶν οἳ δ' αὖ λυμπονέχουσι
 χολὸς ἐὼν τέχνησι, καὶ καὶ μοι χάρι' ὄφελαι.
 Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀμύληας ἀγόρευον.
 ἑρμῆν δὲ προσέειπεν ἀναξ διὸς ἕδος ἀπόλλων.
 ἑρμεία διὸς ἕδ' ἀνέκτορε δῶτορ ἑάων,
 ἦ ῥά κεν ἐν δεισμῶσι θέλοις κρατεροῖσι πιεσθεῖς
 ἄδην· ἐν λείκροισι παρὰ χρυσῇ ἀπρὸς δίτῃ.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα δῖος ἀνέκτορος ὄρντις.
 αἰ γάρ

αἰ γὰρ πρὸ το γένοιτο ἀνὰ ξέχθ' ἡβόλ' ἀπολλοῦ·
 δεσμοὶ μὲν γὰρ τῶν ἀπείρεν δὲ ἀμφὶς ἐχοιεν·
 ὅ μιν δ' εἰσορῶν τε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι·
 αὐτὰρ ἐγὼν ὅδοιμι παρὰ χρυσῇ ἀφροδίτῃ·
 Ως ἔφατ'· ἐν δὲ γέλωσ' ὤρτ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν·
 ὅ δὲ προσδάωνα γέλωσ' ἐχέ' ἰαίετο δ' αἶψά
 ἤφαισον κλυτοτρόγον· ὅπως λύσειεν ἄρῃα·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπειτ' ἰβόεντα προσήνδα,
 λῦσον· ἐγὼ δέ τοι αὐτὸν ὑπὶ χομαίῳ σὺ κελύφῃς,
 τί σ' ἐν αἰσίμα πάντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι·
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πρηνελυγὸς ἀμφιγυήεις·
 μή με προσέδον γαῖῃ χεῖρα ἄντα κέλευε,
 δειλά τοι δηλῶν γε, καὶ ἐγγύα' ἐγγυάσθαι·
 πῶς ἂν ἐγὼ σε δέοιμι μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 εἴ κεν ἄρῃς οἷχοιτο χρεὸς καὶ δεσμὸν ἀλύξας·
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε προσδάων ἐπὶ σίχθων·
 ἤφαις· εἴ περ γὰρ κεν ἄρῃς· χρεὸς ὑπαλύξας
 οἷχεται φάων, αὐτὸς τοι ἐγὼ τάδε τίσω·
 ἦν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πρηνελυγὸς ἀμφιγυήεις·
 ὅ κ' ἐς ὅδ' εἴκετε δὲν ἔπος ὀρνήσασθαι·
 Ως εἰπὼν δεσμῶν ἀνίει μένος ἠρώσιοι·
 πῶς δ' ἐπεὶ ἐν δεσμῷ λύθεν κρατρῷ περ ἐόντος,
 αὐτὶς ἡ ἀναξάντε' ὁ μὲν θρηϊκινδὲ βεβήκει·
 ἦ δ' ἄρα κύπρον ἵκανε φιλομηδῆσ' ἀφροδίτη
 ὅς παρον· ἐνθα δὲ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις·
 ἐνθα δέ μιν χάριτες λῦσαν καὶ χρίσαν ἐλαίῳ
 ἀμβρότω, οἷα θεὸς ἐπενήνοθεν αἶν ἐόντας·
 ἀμφὶ δὲ εἴματα ἔσαν ἐπήρατα θαῦμα ἰδέσθαι·
 ταῦτ' ἄρ' αἰδοῖς αἶψα πρηνελυγὸς· αὐτὰρ ὁ δυνάσθε
 τέρετ' ἐν φρεσὶ νῆσιν ἀκνῶν· ἦ δὲ καὶ ἄλλοι

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

φαίηκε δ' ὀλιγῆρετ μοι ναυσί κλυτοὶ ἄνδρες·
 ἀγκίνοος δ' ἄλιον κῆλασ δάμαντα κέλευσεν,
 μινάε' ὀρχήσασθαι, ἐπὶ σφίσιν ὅτις ἔριζεν·
 οἷδ' ἐπεὶ οὖν σφαῖραν κελὴν μετὰ χροῖν ἔλοντο
 πορφυρέην· τήν σφιν πόλυβος ποίησε δαῖρρων·
 πλῶ, ἔτ' ὅς ῥ' ἵπασκεν ποτὶ νέφεα σκιόεντα,
 ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὃ δ' ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀβθεῖς,
 φηιδίως, μεθέλεσκε πάρος πρὶν ἔδασ' ἰκέσθαι·
 αὐτὰρ ἐπειδὴ σφαῖραν ἀνὶ θαλάσῃ πειρήσαντο,
 ὠρχείσθην δ' ἤπιστα πρὶ χθονὶ πυλυβοτείρῃ
 τάρφ'· ἄμειβομένω· κῆροι δ' ἐπελήνεον ἄλλοι
 ἔσπετόν τε καὶ ἄλγυνά· πλὺς δ' ὑποκόμπος ὀρώρει,
 δὴ τότ' ἄρ' ἀγκίνοον προσεφώνεε δῖος Ὀδυσσεύς·
 ἀγκίναε κρείον' πάντων ἄριδείκετε λαῶν,
 ἦ μὲν ἀπείλεισθαι βιτάρμονα εἶναι ἄριστος,
 ἦ δ' ἄρ' ἐτοῖμα τίτυκτο σέβας μ' ἐχέεισο φρόνωντα·
 Ως φάτο· γῆθησεν δ' ἱβὸν μένος ἀγκινόοιο·
 αἶψα δὲ φαίηκεαι φιληρέτμοισι μεπύδα·
 Κέκλυτε φαίηκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ὁ ξεῖνος μοι μάλα δοκεῖ πεπνυμένος εἶναι·
 αἴψ' ἄγε οἱ δῶμεν ξενίον ὥς ἐπεικέε·
 δώδεκα γὰρ κατὰ δῆμον ἄριπρεπέες βασιλῆες
 ἀρχοὶ κρείννσι· τῆσιν αἰδέεσθαι δ' ἐγὼ αὐτός·
 τῶν οἱ φάρος ἔκτος εὐπλάων ἠδὲ χιτῶνα
 καὶ χρυσοῖο τέλαντον ἐνείκετε τιμήεντος·
 αἶψα δὲ πάντα φέρωμεν ὁλλέες ὅρ' ἐνὶ χροῖ
 ξεῖνος ἔχων ἐπὶ δόρπον ἢ χαίρων ἐνὶ θυμῷ·
 εὐρύαλος δὲ ἑαυτὸν ἀρεσάσθω ἐπέειπε
 καὶ δώρῳ· ἐπεὶ ὅτι κατὰ μοῖραν ἔρπεν·
 Ως ἔφαθ'· οἷδ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἠδ' ἐκέλευον·
 δῶρα

- δῶρα δ' ἄρ' οἷσ' ἔμναι πρόεσαν κήρυκ' ἔκχ' σ'·
 τὸν δ' αὖτ' ἀνρύαλος ἀπαμείβετο φωνησέν τε·
 Ἀ λκίνοι κρείον' πάντων ὄριδείκετε λαῶν·
 τοῖ γάρ ἐγὼ τὸν ξείνον ὀρέαομαι ὥς σὺ κελύξῃς,
 δῶσω οἱ τ' ἄλλ' ὅρ' παχάλκεον· ὧς ἐπὶ κώπῃ
 ὄρνυρεν, κολεὸν δὲ νεοπρίστου ἐλέφαντος
 ἀμφιδεδίγνεται. πλέος δὲ οἱ ἄξιον ἔσται·
 Ω σ εἰπὼν, ἐν χρσὶ τίθῃ ξίφος ὄρνυρόηλον,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπειτ' ἠρώοντα προσήνδα·
 χαῖρε πάτερ ὧς ξείν' ἔπος δ' εἴπῃ τι βέβακτα
 δεινὸν, ἄραρ τὸ φέροιεν ἀναρπάξασαι ἄλλα·
 σοὶ δὲ θεοὶ ἄγοχόντ' ἰδέειν καὶ παρὶ δ' ἰκέσθαι
 δοῖεν· ἐπειδὴ δὴ θά φίλων ἀποπήματα πάχεις·
 Τ ὦν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 καὶ σὺ φίλος, μάλα χαῖρε· θεοὶ δ' εἰ τοὶ ὀλβιοὶ δοῖεν·
 μηδέ τι τοι ξίφ' ὅς γε ποθὴ μετόπισθε γένετο
 τῆτ'· ὃ δ' ἦ μοι δῶκε δῶρεα δῶκεν ἀμείνων·
 ἦ ῥά, καὶ ἀμ' ὧ μοισιν θέτο ξίφος ὄρνυρόηλον·
 δύσε γὰρ ἠέλιος, καὶ τῷ κλυτὰ δῶρα παρήεν·
 καὶ τὰ γὰρ ἀκρινόοιο φέρον κήρυκ' ἀγαυοί.
 διεξάμεινοι δ' ἄρα παῖδες ἀμύμονος ἀκρινόοιο,
 μηδὲ παρ' ἀδούῃ ἔθεσαν πρὶν ἡγελέα δῶρα·
 τοῖσιν δ' ἠγεμόνα ἴδ' ὃν μένος ἀκρινόοιο
 ἐλθόντ' ἐκ δὲ κῆρυξ ἐν ὑψηλοῖσι θρόνοισι,
 δὴ ῥά τ' ὄρ' ἦπν' προσέφη μένος ἀκρινόοιο·
 Δ αἶψα γὰρ φέρε χηλὸν ὄριπρεπέ' ἥ τις ὄρ' ἴσῃ,
 ἐν δ' αὖτ' ἔς φάρος ἐϋπλωὲς ἠδὲ χιτῶνα·
 ἀμφὶ δὲ οἱ πυρὶ χαλκὸν ἰνῆατε, θέρμετε δ' ὕδωρ,
 ὄρα λοεσάμενός τε ἰδὼντ' αὖ κείμενα πάντα
 δῶρα τὰ οἱ φάει κῆρυξ ἀμύμονος ἐν θάδ' ἔκεικτο·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

δαυτί τε τέρπηται· καὶ αἰδοῖτο ὕμνον ἀκνῶν
 καὶ οἱ ἐγὼ γὰρ δ' αἰετοὶ ἐμὸν πρὶς ἑλλὰς ὁπάσω
 χρύσειον ὄφρ' ἐμέθεν μεμνημένος ἦματα πάντα
 σπένδῃ, ἐν μεγάρῳ δ' ἴτ' ἄλλοισιν τε θεοῖσιν·
 Ως ἔφαθ'· ὁρήτη δὲ μετὰ δ' μῶσιν εἶπεν
 ἄμφι πυρὶ σῆσαι φῖ ποδὶ μέγαν ὅπ' ἰτάχιστα·
 αἶε δὲ λοετὰς χόον φῖ ποδ' ἵστασαν ἐν πυρὶ κυλέω.
 ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχουσιν ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἐλῦσαι·
 γὰρ τιν' μὲν φῖ ποδὸς πῦρ ἄμφεπεν· θέρμετο δ' ὕδωρ.
 πόρρα δ' ἄρ' ὁρήτη ξείνῳ πρὶς ἑλλὰς χιλὸν
 ἐξεφρεν θαλάμοιο, τίθει δ' ἐνὶ κέλλιμα δῶρα,
 ἐοῖται χρυσὸν τε τὰ οἱ φαίηκε δ' ἴδωκεν·
 ἐν δ' αὐτῇ φάρος θῆκε· κελὸν τε χιτῶνα·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεια πῖρρ' ἔντα προσνύδα·
 αὐτὸς ναῦ δὲ πῶμα· θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἵηλον,
 μή τις τοι κεθ' ὁδὸν δηλήσεται, ὅππότε αὐτὸς
 εὐδῶτα γλυκῶς ὕπνον ἰὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ.
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἔρχεσθαι πλὴν τελεος δῖος Ὀδυσσεύς,
 αὐτὶς ἔπειτα πῶμα· θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἵηλε
 ποιμίλον· ὃν κτεμὶν δέδαι φρεσὶ πότνια κίρκη·
 αὐτόθιον δ' ἄρα μιν ταμίη λῦσαι ἀνώγει
 εἰς ῥ' ἄσπερινον βάνθ'· ὃ δ' ἄρ' ἀσπασίως ἴδεν θυμῷ,
 θρῆνα δ' ἔπειτ' ἔτι κομιζόμενός γ' ἐθάμιζεν.
 ἔπειτα δὲ λίπε δῶμα καλυψῶς ἠὲ κομοιο·
 πόρρα δὲ οἱ κομιδὴν γε θεῶν ὥς ἐμπεδος ἦεν·
 ἔν δ' ἔπειτ' οἶον δ' ἔμωα λῦσαν καὶ χρίσαν ἐλαίῳ,
 ἄμφι δὲ μιν χλαῖναν καλὴν βάλλον ἠδὲ χιτῶνα,
 ἐκ ῥ' ἄσπερινον βὰς ἀνδρὸς μετὰ οἶνο ποτῆρας·
 ἦτε ναυσίχρεα δὲ θεῶν ἀπο κέλλος ἐχσσε,
 σῆρ' ἀπαρὰ σάβμον τέγεος πύχ' ποιητόιο·

Ο ΔΥΣΣΕΤΑΣ

αἶψα γὰρ κατὰ κόσμον ἀχαιῶν οἶτον αἰείδει,
 ὅα' ἔρξαντ' ἐπαθόν τε, καὶ ὅα' ἐμόγησαν ἀχαιοί·
 ὥς τέ περ ἢ αὐτὸς πρὶ ὧν ἢ ἄλλα ἀκνέσασθαι
 εἰμάρχε δ' ἡ μετὰβηθι, καὶ ἵππῃ κόσμον αἶεσον
 710 δ' ἔρατ' ἔν' ἐπειὸς ἐποίησεν σάωσ' ἀθήνη,
 ὅν ποτ' ὅτε ἀκρόπολιν δόλον ἦγαγε δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἀνδρῶν ἐμπλήσας· οἳ ῥ' ἴλιον ἐξαλάπαξαν·
 αἴ κεν δ' ἡ μοι ταῦτα κατὰ μοῖραν καταλέξῃς,
 αὐτὶ κ' ἐγὼ πᾶσιν μυθήσομαι ἀνθρώποισιν,
 ὥς ἄρα τοῖ πρόφρων θεὸς ὠπάσσε θέσσιν ἀοιδῆν·
 Ως φάθ'· οἳ δ' ὄρμηθεὶς θεὸς ἤρχετο, φάινε δ' ἀοιδῆν·
 ἐνθεν ἐλὼν ὥς οἱ μὲν ἐὺαέλμων ἐπὶ νηῶν
 βάντ' ὅτε, ἀπέπλειον πῦρ ἐν κλισίῃσι βαλόντ' ὅτε
 ὄρῃοι· τοῖ δ' ἦ δὴ ἀγακλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
 εἶατ' ἐπὶ πρῶων ἀγορῇ κεκλυμένοι ἵππῳ·
 αὐτοὶ γάρ μιν ῥῶσθ' ὅτε ἀκρόπολιν ἐρύσαντο·
 ὥς ὁ μὲν εἰσήκει· τοῖ δ' ἄκριτα πόλιν ἀγόρευον,
 ἡμενοὶ ἀμφ' αὐτὸν· ῥίχα δέ σφισιν ἦν δανε βελή·
 ἢ ἐδ' αὖτ' ἐμῆσαι κοῖλον δόρυ νηλεῖ χαλκῷ,
 ἢ κατὰ περσέων βαλεῖν ἐρύσαντας ἐπ' ἀκρᾶς,
 ἢ ἔαν μὲν ἀγαλμα θεῶν θεοκτῆριον εἶναι·
 τῷ πρὶ δ' ἡ καὶ ἐπὶ στα τελευτήσεσθαι ἔμελλεν·
 αἶσα γὰρ ἦν ἀπολέσθαι· ἐπὶν πόλιν ἀμφικλυμένην
 δ' ἔρατ' ἔον μέγαν ἵππον· ὅθ' εἶατο πάντ' ὅτε ἄριστοι
 ὄρῃων ῥῶσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντ' ὅτε·
 ἢ εἰδεν δ' ὥς αὖτε διέπραθον ἔδ' ἀχαιῶν
 ἐπὶ πόθεν ἐκ χυμένοι· κοῖλον λόχον ἐκ προλιποῖντ' ὅτε·
 ἄλλον δ' ἄλλ' ἄσπευ πόλιν κραιζέμεν αἰπὴν·
 αὐτὰρ Ὀδυσῆα προτὶ δώματα διγυρόβοιο
 βήμεναι, ἢ ὅτ' ἄρ' ἡ σάωσ' ἀντιθέω μενεαῖω·

κείθι δὴ ἀννότατον πόλεμον φάτω τολμήσαντα
 νικῆσαι καὶ ἐπὶ πρῶτα διὰ μεγάθυμον ἀθήνην·
 ταῦτ' ἄρ' αἰδοῖς ἄλκιυ πρίγκυπτος· αὐτὰρ ὁ δὴ
 τήκετο δάκρυα δ' ἔδανεν ὑπὸ βλεφάροισι παρειάς·
 ὥς δὲ γυνὴ κλαῖσιν φίλον πόσιν ἀμφιπεσῶσα,
 ὅς τε εἴης πρόθεν πόλιος λαῶν τε πέσσειν,
 αἰεὶ καὶ τεκνέειν ἀμυγῶν νηλεὲς ἦμαρ,
 ἢ μὲν ὅν θνήσκοντα καὶ ἀσπαίροντ' ἐσιδῶσα,
 ἀμφ' αὐτῷ χυμῆν λίγα κωκυῖ· οἳ δ' ἐτ' ὀπίσσω
 κόποντ' ὅς δ' ἔρρει μετάρρηνον ἦ δὲ καὶ ὤμους
 ἔρρερον· εἰσανάγκαι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ οἴζυν,
 τῆς δ' ἐλεγενοτάτῳ ἄχ' ὀφθινύθουσι παρειά·
 ὥς ὁ δὴ δακρυόεντα ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἵβει·
 ἐνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων·
 ἀγκίνοος δέ μιν οἷος ἐπεπράσατ' ἠδ' ἐνόησεν,
 ἦ μενος αἶχ' αὐτῷ βαρὺ δὲ σινάχοντος ἀκυσεν·
 αἶψα δὲ φαίηκεαι φιληρέτμοισι μεθύδα.

Κ ἐκλυτε φαίηκεαι ἡγήτορες ἦ δὲ μέδοντες·
 δημοδόκος δ' ἦδη χεθέτω φόρμιγγα λίγην·
 ὃ γὰρ πῶ πάντεσσι χαρίζομαι τὰ δ' αἰεὶ
 ἐξ ἧς δὴ δὴ μὲν τε καὶ ὥρορε δῖος αἰδοῖς,
 ἐκ τῆς δ' ἔγω πάσας οἴζυροισι γόοις
 ὃ ξείνος· μάλα πᾶ μιν ἄχος φρένας ἀμφιβέβηκεν·
 αἶψ' ἄρ' ὃ μὲν χεθέτω, ἵν' ὁ μῶς τρὶς πώμεθα πάντες·
 ξηνοδόκοι καὶ ξείνος· ἐπεὶ πολὺ κάλλιον ἔταρ
 εἶνεκα γὰρ ξείνοιο τὰ δ' αἰδοῖοιο τέτυκται
 πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τὰ οἳ δίδωμι φιλεῖοντες·
 ἀντὶ κασιγνήτης ξεινός θ' ἱκέτης τε τέτυκται
 ἀνέρι· ὅς τ' ὀλίγον πρὶ ἐπιφάσει πραπίδασι
 τῷ γὰρ μὴ δὲ σὺν κούφῃ νωμάσιν ἰδὲ δαλίοισιν,

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ὅππῃ κ' εἴρωμαι φάσθαι δέ σε χέλλιον ἔειπ'·
 εἴπ' ὄνομ' ὅππῃ σε κείθι χέλλιον μήτηρ τε πατήρ τε·
 ἄλλοι θ' οἱ κατὰ ἄστυ καὶ οἱ περὶ ναυτάχῃ·
 ὃ μὲν γὰρ τις πάμπαν ἀνώνυμος ἔς' ἀνθρώπων,
 ὃ καὶ κὸς ὕδ' ἐκαστὸς ἐσθλὸς, ἐπὶ τὰ πρῶτα γέννεται·
 αἰὲν ἐπὶ πᾶσι τίθενται, ἐπεὶ κ' ἐκώσι τοκῆες·
 εἴπε δὲ μοι γαῖάν τε τιὴν δῆμόν τε, πόλιν τε.
 ὅφρα σε τῇ πέμπωσι τιτυσιόλῳ καὶ φρεσὶ νῆες
 ὃ γὰρ φαίηκεαι κυβερνητῆρ' ἔασιν,
 ὃ δέ τι πηδάλῳ ὅππῃ, τὰ τ' ἄλλα νῆες ἔχουσιν
 αἰὲν αὐτὰς ἴσασι νοήματα καὶ φρένας ἀνδρῶν·
 καὶ πάντων ἴσασι πόλιν καὶ πείραν ἀγρῶν
 ἀνθρώπων καὶ λαῖτμα τάχιστα ἑλὸς ἐκπερώσει,
 ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκλυμμέναι· ὃ δὲ ποτέ σφιν
 ὃ τέ τι πη μανθῆναι ἐπὶ δέος, ὃ δ' ἀπολέσθαι·
 αἰὲν τὰ τ' ὥς ποτε πατρὸς ἐγὼν εἰπόντος ἄκυσσε
 ναυσιβόῃ· ὃς ἐφασκε ποσειδάων ἀγασσάσθαι
 ἡμῖν, ὃ αὖτε πομπῶν ἀπῆμονες εἰμὲν ἀπάντων,
 φῆ ποτε φαυλῶν ἀνδρῶν σὺν ἐργέῃ νῆα
 ἐκ πομπῆς ἀνίσταν ἐν ἡεροσίδεϊ πόντῳ
 φαισέμεσθαι· μέγα δ' ἡμῖν ὄρος πόλει ἀμφικλυφασέμεν
 ὥς ἀγρόνδ' ὀρέων τὰ δέ κεν θεὸς ἢ τελέσσειν·
 ἡμῶν ἀτέλεις εἴη, ὥς οἱ φίλον ἐπλετο θυμῷ·
 αἰὲν ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἄρ' ἐκείως κατὰ λείπον·
 ὃ πῃ ἀπεπλάγχθης τε καὶ ἄς τινος ἵκεο χώρας
 ἀνθρώπων· αὐτὸς τε πόλιν τ' αὖ ναυταώσασθαι
 ἢ μὲν ὅσοι χαλεποῖτε καὶ ἄγριοι ὃ δὲ δίκαιοι·
 οἳ τε φιλόξενοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεοδότης·
 εἴπε δ' ὅτι κλαίεις καὶ ὀδύρεαι ἐνδοθι θυμῷ,
 ἀργείων δαυαῶν ἡδ' ἰλί' οἷτον ἀκύνων·

ὅν δ' ἑ θεοὶ μετ' αὐτῶν ἐπεκλώσαντο δ' ὄλεθρον
 ἀνθρώποις. ἵνα ἦσι καὶ ἐσθόμενοι σιν, αἰοιδῇ·
 ἢ τίς τοι καὶ πηδὲς ἀπώλειτο ἰλιόθι πρὸ,
 ἐσθλὸς ἐὼν γαμβρὸς ἢ πενθερὸς; οἷτε μάλιστα
 κῆδισσι τελέεσσιν μεθ' αἵματι καὶ γένος αὐτῶν
 ἦτις περ καὶ ἐταῖρος ἀνὴρ καὶ χαρισμένα εἰδὼς
 ἐσθλὸς, ἐπεὶ ὃ μὲν τοι κασιγνήτοιο χρείων
 γίνεται, ὃς κεν ἐταῖρος ἐὼν πεπνυμένα εἰδῇ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ· Ι· ΟΜΗΡΟΥ
 ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Ἡ γὰρ τῶν ὀδυνηρῶς διηγημάτων, ἐν ἧ φησι περὶ
 ὁ πολέμην ἐκείναι τοῖς κίκοσιν· καὶ πρὸς τῆς αὐτοῦ
 φάγος παραγενέσθαι· καὶ πρὸς τὴν κύκλωτα
 πολύφημον πορευθῆναι· καὶ τῶτον φαρόντα ἐξ ἡδὴ ἐκ
 τῆς φάγος, ἐκ τυφλώσαι.

ΘΑΥΣΣΙΑΣ .Ι. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Ἰώτα λωτοφάγῳ κικόνων σὺν κλῶφ' ἐστίν.

Ὁν δ' ἀπαμβόμενος προσέφη
πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Τ ὤκλινος κρείον' πάντων ἄριδ' ἐκείνῳ
τε λαῶν,
ἦτοι μὲν τόδ' ἐκ θελὼν ἀκνέμεν
ἐστὶν αἰοδῶ

τοῖς δ' οἷος ὁ δ' ἔστ' θεοῖς ἐκλιγμένος αὐδὴν·
ὃ γὰρ ἔγω γέ τι φημι τέλος χαριέστερον εἶναι,
ἢ ὅταν εὐφροσύνῃ μὲν ἔχη καὶ δῆμον ἅπαντα·
δατυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκνέζονται αἰοδῶ,

ἦμενοι ἐξείης παρὰ δὲ πλήθωσι προάπειλαι
σίτῃ καὶ κρείων μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύων
θινοχόος φορέησι, καὶ ἐγχείῃ δὲ πᾶσαι·

πῆτο τί μοι κέλλισον ἐνὶ φρεσὶν εἴδεται εἶναι·

66.6. σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπεπροάπετο σονόεντα·
εἴρεσθ' ὅφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος σοναχίζω·
τί πρῶτόν τοι ἔπειτα τί δ' ὕστατον καταλέξω·

κήδ' ἐπεὶ μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ ἔρ' ἀνίωνδ'·

εἰ δ' ὄνομα πρῶτον μυθήσομαι ὅφρα καὶ ὅ μεῖς

εἴδ' ἐτ'· ἐγὼ δ' αὖν ἔπειτα θυγῶν ὑπονηλιέες ἤμαρ,

ὅ μιν ξείνος ἔω καὶ ἀπόπροθι δώματα νείων,

60.4. εἴ μ' ὀδυσεὺς λαβρτιάδης ὅς πᾶσι δόλοισιν

ἀνθρώποισι μέλω καί μιν κλέος ἔρανόν ἴκει·

Ν αἰετῶ δ' ἰθάκην εὐδείλον ἐν δ' ὄρος αὐτῇ

εὐρίστον εἰνοσίφυλλον ἄριπρεπὲς ἀμφὶ δὲ νῆσσω

πολλὰς

πολλὰ ναιετάουσι μάλα χερσὶν ἀμύλησι
 δαλίχιον τε, σάμη τε, καὶ ὑλήεσσα ζάικωτος·
 αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ πανυπρτόπῃ ἐν αἰλί κείτῃ
 πρὸς ζόρον· αἰδὲ τ' ἀνυθε πρὸς ἥω τ' ἡελίου το
 ρηχέ· ἀμ' ἀγὰθὴ κροφόρος· ὅτι ἔγωγε
 ἤς γαίης δυνάμει γλυκερώτῃρον ἄλλοι δέσσαι·
 ἢ μὲν μ' αὐτόθ' ἔρυνε χαλυψὼ δ' ἴα θεάων
 ἐν σπέσι γλαφυροῖσι λιαιομένη πόσιν εἶναι·
 ὥς δ' αὐτὸς κίρμη κατρήτυεν ἐν μεσάροισιν
 αἰαίη δολέεσα λιαιομένη πόσιν εἶναι·
 ἀμ' ἐμὸν δ' ὅποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἔπειθον,
 ὥς ὅδ' ἐν γλύκιον ἤς παροίδος, ὅδ' ἐν τοκήων
 γίνεταί· εἴπῃ καέτις ἀπόπροθι πόνον οἶκον·
 γαίῃ ἐν ἀμοδαπῇ ναίει· ἀπάνυθε τοκήων·
 εἰ δ' ἄγε τοι καὶ νόστον ἐμὸν πολυκηδέ' ἐνίσσω·
 ὅν μοι ζῶε ἐφένκεν ἀπ' ἱοίνθεν ἰόντι·
 ἱλιόθεν με φέρων ἄνεμος κικόνεαι πέλασεν
 ἰσμάρῳ· ἐνθα δ' ἔγων πόλιν ἐπράθον ὠλεσα δ' αὐτῆς·
 ἐκ πόλιος δ' ἀνδρῶν καὶ κτήματα πολλὰ λαβόντες·
 δαυδάμεθ', ὥς μή τις μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσῃς·
 ἐνθ' ἦτοί μιν ἐγὼ διβῶ ποδὶ φουγέμεν ἡμέας
 ἡνώγεα· τοὶ δὲ μέγα νήπιοι, ὅν ἐπὶ θόντο·
 ἐνθα δὲ πολλὸν μὲν μέθυ πίνετο· πολλὰ δὲ μῆλα
 ἐσφαζον παρὰ θῖνα καὶ εἰλίποδας ἑλικας βῆς·
 τόφρα δ' ἄρ' οἱ χόμενοι κίκονες, κικόνεαι γεγώνον·
 οἷσφιν γείτονες ἦσαν ἅμα πλέοντες, καὶ ὄρεϊς
 ἠ' ἡπυρον νέοντες· ἐπιστάμενοι μὲν ἄρ' ἴππων
 ἀνδράσι μάρνασθαι· καὶ ὅθι χεὶρ πεζὸν ἐόντα·
 ἦλθον ἐπ' ὅσα φύλλα καὶ ἐνθα γίνεταί ὥρη
 ἡέριοι· τότε δ' ἦ ῥα καὶ διὸς αἴσα παρέστη
 ἡμῖν ἀνομόροισιν· ἵν' ἄλγεα πολλὰ πάθωμεν·

Hom. Odyf.

h

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

σισάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην παρά νηυσὶ θεῷσι·
 βάλλον δ' ἀμύλῃς χληήρεσιν ἐρχήσιν·
 ὄφρα μὲν ἤως ἦν καὶ ἀέξετο ἰδὼν ἦμαρ·
 τότ' ῥα δ' ἀεξεάμενοι μένομεν πλεονάζειν ἔοντά·
 ἦμος δ' ἠέλιος μετενίαιετο βέλυτόν δ'·
 καὶ τότε δὴ κίκοντο κλινῶν δαμάσσοντες ἀχαιῶς·
 ἐξ δ' ἄφ' ἐκείνης νηὸς εὐκνήμιδης ἑταῖροι
 ὦλοντο· οἱ δ' ἄλλοι φύγομεν θάνατόν τε, μόρον τε·
 ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀεχόμενοι ἦτορ·
 ἄσμενοι ἐν θανάτοιο· φίλῃς ὀλέσαντο δὲ ἑταίρους·
 ὅδ' ἄρα μοι προτέρω νῆος κίον ἀμφιέλιαι·
 πρὶν τίνα τῶν δειλῶν ἑταίρων τοῖς ἐκείνων αὔσαι·
 οἷόν τ' ἐν πεδίῳ κινδύνῳ ὑπὸ δῖῳ θεῷ·
 νηυσὶ δ' ἐπ' ὧρσ' ἀνεμον βορέην νεφεληγεῖτα ζεῦ·
 λαίλαπι θεοπεσίῃ· σάω δὲ νεφέεσσι κέλυψε·
 γαῖαν ὁ μὲν καὶ πόντον· ὀρώρε δ' ἔρ' ἀννόθεν νύξ·
 αἶψά μιν ἐπεὶ τ' ἐφέροντο· ἐπὶ κέρσισι· ἵστα δέ σφι
 ἔριχθ' ἀθε καὶ τετραχθ' ἀδιέχισεν ἰς ἀνέμοιο·
 καὶ τὰ μὲν δὲ νῆας κέτθεμεν δείσαντες ὀλεθρον·
 αὐτὰς δ' ἐαυμένως προσύαμεν ἠπείρον δὲ·
 ἔνθα δύο νύκτας δύο τ' ἡμέκτα σιωχέμεν αἰεὶ
 κείμεθ'· ὁ μὲν καμάτω τε, καὶ ἀλγεσι θυμὸν ἔδοντες·
 ἀμ' ἵτε δὴ τρίτον ἦμαρ εὐπλόκημος τέλεσ' ἤως·
 ἰσούσ' σισάμενοι ἀνὰ δ' ἵστα λυγρὰ ἔρυσαντες·
 ἦμεθα τὰς δ' ἀνεμὸς τε κυβερνῆται τ' ἴθαιον·
 καὶ νύκην ἀσκηθῆς ἰκόμεν δὲ πατρίδα γαῖαν·
 ἀμὰ με κῆμα ῥόδῳ τε περιγνάμποντα μάλα·
 καὶ βορέης ἀπείωσε· παρέπληξε δὲ κυθήρων·
 ἔνθεν δ' ἐν ἡμαρ φρόμην ὀλοῖς ἀνέμοισι
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντ'· αὐτὰρ δεκάτῃ ἐπέβημεν
 γαῖης

γαῖης λωτοφάγων, οἳ τ' ἀνθινον εἶδ' ἀρ' εἶδ' αἰν-
 ἔνθα δ' ἤπειρα βῆμεν καὶ ἀρυάμεθ' ὕδωρ
 αἰφα δὲ δειπνον ἔλοντο βοῆς παρὰ νηυσὶν ἑταίροισι
 αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιο τ' ἐπαυάμεθ' ἠδὲ ποτῆτος·
 δὴ πρὶν ἔγων ἑτάρας προΐην πύθεσθαι ἰόντας
 ἄνδρε δ' ὕο κρινάσθ'· οἷα τ' αὖτ' ὁ πᾶσα δα-
 οἷ τινες ἄνδρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες·
 οἳ δ' αἰεὶ φέροντες μίγν' ἀνδράσι λωτοφάγοισιν·
 ὃ δ' ἄρα λωτοφάγοι μῆδονθ' ἑτάροισιν ὀλεθρον
 ἢ μετέροισι· ἀμὰ σφι δόσαν λωτοῖο πάσασθαι·
 πῶν δ' ὅστις λωτοῖο φάγοι μελινδία κερπὸν·
 ὃ μ' ἐτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἠθέλειν· ὃ δὲ νέεσθαι·
 ἀμ' αὖτ' ἐβύλοντο μετ' ἀνδράσι λωτοφάγοισι
 λωτῶν ἐρεπόμενοι μενέμεν, νόσῃ τε λαθέσθαι·
 τὸν κ' ἔγων ἐπὶ νῆας ἄγων κλαίοντα ἀνὰ γῆ·
 νηυσὶ δ' ἐν γλαφυρῇσιν ὕπ' ἱστῶ δ' ἡσα ἐρύσας·
 αὐτὰρ τὸν ἄλλος κελόμεν ἐρίηρας ἑτάραν
 ἀπερχομένης νηὸν ἐπιβαινέμεν ὠκείων·
 μήπω τις λωτοῖο φαγὼν νόσση λάθεται·
 οἳ δ' αἰεὶ εἰσβαῖνον καὶ ἐπὶ κληῖσι κέθιζον·
 ἐξῆς δ' ἐζόμενοι πολὺν ἄλα τύπῃον ἐρετμοῖς·
 ἐνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκχεύμενοι ἦτορ·
 κυκλώπων δ' ὅτε γαῖαν ὑπερφιάλων ἀθεμίσῃ
 ἰκόμεθ', οἳ ῥα θεῆσι πεποιθότες ἀθανάτοισιν·
 ὅτε φυταύεσι χερσὶ φυτῶν ὕτ' ἄρ' ὠοῖσιν·
 ἀμὰ τὰν ἀπαρτὰ καὶ ἀνῆροτα πάντα φύονται·
 πυροὶ καὶ κριθαὶ· ὃ δ' αἰμπελοὶ αἶτε φέρουσιν
 σῖνον ἐρισταφυλον καὶ σφιν διὸς ὀμβρος πέξει·
 τοῖσιν δ' ὅτ' ἀγοράε βελιχέροι ὅτε θέμις·
 ἀμ' οἳ γ' ὕφ' ἡλῶν ὀρέων ναύεσι κέρηνα

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἐν σπείσι γλαφυροῖσι θεμισυμένη δὲ ἔκθετος
 παίδων ἠδ' ἀνδρῶν, ὅδ' ἀμύλων ἀγένοισι
 νῆσος ἔπειτα λάχεια παρ' ἐν λιμένος τεταίνυστα·
 γαίης κυκλώπων ὅτε χερσὶν ὕτ' ἀπο πηλῶ,
 ὕληεν ὅν δ' αἶγες ἀπειρέσιαι γεγάσιν
 αἰγριαὶ ὃ μὲν γὰρ πάτος ἀνθρώπων ἀπερύκει·
 ὃ δέ μιν εἴσοι χινῶσι καωυγέται, οἳ τε καὶ ὕλην
 ὀσπρια πάχυσιν, κορυφαῖς ὀρέων ἐρέποντο·
 ὕτ' ἄρα ποίμνησιν κατὰ χεῖται, ὕτ' ὀρότοισιν·
 αἰγ' ἢ γ' ἀπαρτος καὶ ἀνήροτος ἡμῶν πάντα
 ἀνδρῶν χερσὶν ἐβόσκει δέ τε μυκθῆας αἶγας·
 ὃ γὰρ κυκλώπειαι νέεσσι πάρα μιλτοπάριοι·
 ὃ δ' ἀνδρῶν νηῶν ἐνί τέκτονες· οἷκε καὶ μοῖραν
 νῆας ἐυσέλμευς, αἳ κεν τελέοιεν ἔκθετα·
 αἳ τε ἐπ' ἀνθρώπων ἱκανύμεναι· οἷα τε πολλὰ
 ἀνδρῶν ἐπ' ἀμύλων νηυσὶν πρῶωσιν θάλασσαν·
 οἳ κέ σφιν καὶ νῆσον ἐυκτιμένην ἐκείμοντο·
 ὃ μὲν γὰρ τι καὶ κηὶ γεφύροι δέ κεν ὥρια πάντα·
 ἐν μὲν γὰρ λειμῶντες ἀλὸς πολιόιο παρ' ὀχθας
 ὕδρηλοι μάλα κοῖ· μάλα κ' ἀρβιτοὶ ἀμπελοὶ εἶεν·
 ἐν δ' ἄρωςις λείη· μάλα κεν βαθυὴ λήϊον εἴη
 εἰς ὥρας ἀμῶν· ἐπεὶ μάλα πῖαρ ὕπ' ὕδατος·
 ἐν δὲ λιμὴν σὺρμος ἴν' ὃ χρεὼ πείσματός ὄψιν·
 ὕτ' ἀνὰς βαλέην, ὅτε πυρμνήσι ἀνάψαι·
 αἰγ' ἐπικέλσαντας μέναι χρόνον· εἰς ὅκε ναυτέωσθ
 θυμὸς ἐπορῶν καὶ ἐπιπνύσασιν αἵηται·
 αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ·
 κρήνη ὑποσπείδεις· περὶ δ' αἶγροι περυσσίν·
 ἐνθα κατεπλέομεν· καὶ τις θεὸς ἡγεμόναε·
 νύκτα δὲ ὀρφνημένην ὃ δὲ πρὸς αἶνετ' ἰδέσθαι·

αἶψα

αἶψα γὰρ πρὶ νηυσὶ βαθεῖ ἦν, ὅδ' ὅτε σελήνη
 ὕραν ὄθεν προφάνει· κατέχευτο γὰρ νεφέεσσιν·
 ἐνθ' ὅστις πλὴν νῆσον ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν·
 ὅτ' οὐκ ἦν ματὰ μακρὰ κυλιττόμενα ποτὶ χέρσιν
 εἰσὶ δόμεν, πρὶν νῆας ἐϋσέλμενς ἐπικέλευσαι·
 κελσάσῃσι δὲ νηυσὶ καθεύλομεν ἰστά πάντα·
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 ἐνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν ἡῶ δΐαν·
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς·
 νῆσον θαυμάζοντες, ἐδινώμεθα κατ' αὐτήν.
 ὦρσαν δὲ νύμφαι κῆραι διὸς ἀνιόχοιο·
 αἶψα δ' ὀρεσκώως ἵνα δῖη πνήσσαν ἐταῖροι·
 αὐτίκα καὶ μύλα ῥέει καὶ αἶγανέας δολιχαύλους·
 εἰλόμεθ' ἐκ νηῶν· διὰ δὲ πρίχα κοσμιθέντες·
 βάλλομεν· αἶψα δ' ἐδωκε θεὸς μιν ὁρμήα θήρην·
 νῆες μὲν μοι ἐποντο δυνώδεκα, δὲ δὲ ἐχέσιν·
 ἐνέει λάχανον αἶψα· ἐμοὶ δὲ δέ κ' ἐξέλον ὀϊώ·
 Ως τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ δὲ ἠέλιον κατὰ δαῖτά·
 ἦμεθα δαινύμενοι κρέατ' ἀππετα, καὶ μέθυ ἡδύ·
 ὃ γὰρ πῶ νηῶν ἐξέφθιτο οἶνος ἐρυθρός·
 αἶψ' ἐνέην· πολλὸν γὰρ ἐν ἀμφιφορῶσιν ἔκειτο·
 ἠφύσαμεν κικλόνων ἱβὸν πτολίεθρον ἐλόντες,
 κυκλώπων δ' ὅτε γαῖαν ἐλεύσομεν ἐγγυὺς ἐόντων·
 κατ' ἰόντ' αὐτῶν τε φθογγὴν οἶώντε καὶ αἰῶν·
 ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε·
 δὴ τότε κυμῆθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς·
 καὶ ῥτ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ πᾶσιν εἶπον·
 ἄλλοι μὲν νῆα μίμνετ' ἐμοὶ ἐρήρδ' ἐταῖροι·
 αὐτὰρ ἐγὼ σιωπῇ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐταῖροισιν·

κ ιη

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἔλθων, τῶν δ' ἀνδρῶν πείρησομαι, οἵτινές εἰσιν·
 ἦρ' οὔ γ' ὕβρισά τε καὶ ἀφροί τε δὲ δίκαιοι
 ἢ φιλόξενοι, καὶ σφιν νῶος ἀπὶ θεοδότην.
 Ως εἰπὼν, ἀνὰ νηὸς ἔβην ἐκέλευσα δ' ἑταίρους
 αὐτὰς τ' ἀμβλέειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·
 οἳ δ' αἶψ' ἔσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον·
 ἔξῃς δ' ἐζόμενοι, πολλὴν ἄλλα τύπον ἑρετμοῖς·
 αἷμα δ' ἐπὶ τῶν χῶρον ἀφικόμεθ' ἑγγύς ἐόντα·
 ἐνθα δ' ἐπ' ἑχατὴν σπέος εἶδομεν αἶχι θαλάσσης·
 ὕφιλόν δ' ἀφνησι κατ' ἡνέρες· ἐνθα δὲ πρὸς
 μῆλ' οἷός τε καὶ αἶγες ἰαυέσκον· πρὶ δὲ αὐλῇ
 ὕφιλὴ δέο μῆτο· κατὰ ῥῶν χέεαι λίθοισιν·
 μακρῶσιν τε πύτυσιν, ἰδὲ χρυσὴν ὕφικόμοισιν·
 ἐνθα δ' ἀνὴρ ἐνίστανεν πελώριος, δ' ὅτε μῆλα
 οἷος ποιμαίνεσκεν ἀπὸ προθεν· ὃ δὲ μετ' ἄλλους
 πωλεῖτ' ἄλλ' ἀπάνευθεν ἐὼν ἀθεμίσι καὶ δῆ·
 καὶ γὰρ θαῦμά τέτυκτο πελώριον· ὃ δὲ ἐὼν καὶ
 ἀνδρὶ γε σιτοράτῳ, αἷμα ῥίῳ ὑλήεντι
 ὕφιλῶν ὀρέων, ὅτε φαίνεται οἶον ἀπ' ἄλλων·
 δὴ τότε τὸς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους
 αὐτὰ παρ' νηὶ τε μένεν, καὶ νῆα ἔρυσθαι·
 αὐτὰρ ἐγὼ κρινάσ' ἐτάρων θυοκαίδεα δ' ὀϊστους
 βῆν, αὐτὰρ αἶνον ἀσκὸν ἔχον μέλανος οἶνου
 ἡδέος· ὃν μοι ἔδωκε μάρων ἀντιθέος υἱὸς
 ἱρβὲ ἀπόλλωνος, δ' ἴσμερον ἀμριβεβήκει·
 ἔνεκε μιν σὺν πασι πρὶ χόμῃσιν ἡδὲ γαυακίῃ
 αἰζόμενοι· ὦναι γὰρ ἐν ἀλσέϊ δένδρῳ κέντι
 φοῖβος ἀπόλλωνος ὃ δέ μοι πόρεν ἀγλαὰ δῶρα·
 χρυσὸν μὲν μοι δῶκεν ὄβριτος ἐπὶ ἀτάλαντα
 δῶκε δέ μοι κριτῆρα πανάργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα·
 οἶνον

91.4.

εἶνον ἐν ἀμφιφορῶσι δυνώδεα πασὶν ἀρύσαντες
 ἢ δ' αὖ ἀνερᾶσιον θεῖον πρὸν ἔδ' εἰ τις αὐτὸν
 ἢ εἴδῃ δ' μύων ἔδ' ἀμφιπόλων ἐκὶ οἴκῳ
 αἶψ' αὐτὸς τ' ἄλλοχός τε φίλη, ταμίη τε μί' οἴῳ
 πρὸν δ' ὅτε πίνοιεν μελινδέα οἶνον ἐρυθρόν·
 ἐν δέ π' αὖ ἐμπλήσας ὕδατος ἀναείκοσι μέτρα
 χυτὴν δ' ὀδμήν δ' ἡδ' εἴ' ἀπὸ κρητῆρος ὀδῶδε
 θεασσέσθην· ἥ τ' αὖ ὅτοι ἀποχεῖσθαι φίλον ἦεν·
 τὸ φέρον ἐμπλήσας ἀσπὸν μέγαν ἐν δὲ κτῆ ἦεν
 κωρύκῃ αὐτίκ' ἄρ' μοι ὄσσατο θυμὸς ἀγνῶν
 ἀνδρ' ἐπελυσέσθαι μέγαν ἐπιμένον ἀγνῶν
 ἀπρίον· ἔτε δ' ἴκ' αὖ εἰδότες ἔτε θέμιστας·
 κερπαλίμως δ' εἰς ἀνδρὸν ἀριμόμεθ' ἔδ' εἰ μιν ἐνδον
 αὔρομεν, αἶψ' ἐνόμνε νομὸν κατὰ πόνον μῆλα·
 ἐλθόντες δ' εἰς ἀνδρὸν ἐθικαύμεσθαι ἔκ' αὖ
 ταρσοὶ μὲν τυρῶν βρίθον· εἴνοντο δὲ σῆκοι
 δονῶν ἢ δ' ἐρίων, διακεκριμέναι δ' ἔκ' αὖ
 ἔρχατο· χωρὶς μὲν πρόχονε χωρὶς δὲ μέτασσε
 χωρὶς δ' αὖ ἐρσαι· ναῶν δ' ὀρῶν ἄγχεα πάντα·
 γαυλοὶ τε σκεφίδες τε τετυγμένα· τοῖς ἐκάμειλεν·
 ἐνθ' ἐμὲ μὲν πρώτιστα· ἐτάροι λίαν τ' ἐπείασι
 τυρῶν ἀνυμένους ἰέναι· πάλιν αὐτὰρ ἔπειτα
 κερπαλίμως ἐπὶ νῆα θοὴν ἐρίφους τε καὶ ἄρν' αὖ
 σῆκων ἐξελάσαντας ἐπιπλεῖν ἀλμυρὸν ὕδωρ·
 αἶψ' ἐγὼ δ' ἐπιθόμιν· ἦ τ' αὖ πολὺ κέρδιον ἦεν
 ὄρ' αὐτὸν τε ἴδοιμι καὶ εἴ μοι ξείνια δοίῃ·
 ἔδ' ἄρ' ἐμελλαν ἐτάροισι φανείν· ἐρατὴν δ' ἴσεσθαι·
 ἐνθα δὲ πῦρ κήκνυτο· ἐμείναμεν ἢ δὲ καὶ αὐτοὶ
 τυρῶν ἀνύμενοι φάγομεν· μένομεν τέ μιν ἐνδον
 ἡμεῖνοι εἴως ἐπὶ κλῆθε νέμων· φέρε δ' ὄβριμον ἄχθος

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ὤλης· ἀζαλῆς· ἵνα οἱ ποτὶ δόρπιον εἴη·
 εἵκτοθεν δ' ἄνθρωποι βαλὼν ὀρυμαχδὸν εἴθικεν·
 ἡμεῖς δὲ δέισαντες, ἀπεσύνμεθ' ὅς μυχὸν ἄνθρω·
 αὐτὰρ ὃ γ' εἰς ἄνρ' ἑσέος ἦλσε πτόνα μήλα·
 πάντα μάλ' ὅσσ' ἡμελγε· τὰ δὲ ἄρσενά κειπε θυρήφιν·
 ὄρνοις τε βράχυσ τε, βαθείης εἵκτοθεν αὐλῆς·
 αὐτὰρ εἴπητ' ἐπέθηκε θύρεον μέγαν ὑφ' ὅσ' αἰέρας·
 ὄβριμον, ὅκ' ἂν γόν γε δύω κῆρ' εἴκοσ' ἀμαξάε·
 εἰσθλάτε πρὸς κλυτοὶ ἀπ' ὕδρεος ὀχλί' αἵαν·
 πτόνην ἡλίβατον πέτρην ἐπέθηκε θύρῃσιν·
 εἰζόμενος δ' ἡμελγεν ὄϊς κῆρ' μυκθ' ἄσ' αἰγᾶς·
 πάντα κῆρ' αὖ μοῖραν, κῆρ' ὕπ' ἐμβρυον ἦεν ἐκφῆ·
 αὐτίκῃ δ' ἡμῖσιν κῆρ' θρέψας λουκοῖο γάλακτος·
 πλεκτοῖς ἐν ταλάροισιν ἀμισσάμενος κῆρ' ἐθηκε·
 ἡμῖσιν δ' αὐτ' ἐσησεν οἱ ἀγγεσιν, ὄφρα οἱ εἴη·
 πίνξην δαιτυμένω, κῆρ' οἱ ποτὶ δόρπιον εἴη·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπᾶσε πονησάμενος τὰ ἄεργα·
 κῆρ' ὅτε πῦρ ἀνέκαε κῆρ' εἰσίδεν· εἶρετο δ' ἡμῆδ' ἄσ·
 Ω ξεῖνοι· τί νύ σ' ἐπέπόθεν πλεῖθ' ὕγρα κέλευθα·
 ἦ τι κῆρ' ἀπῆξιν, ἡ μάφι δ' ἴως ἀγάλησθε·
 οἷα τε ληϊστῆρ' ὅς ὑπεῖρ ἄλλα, τοῖτ' ἀγῶνται·
 ψυχὰς παρθέμενοι, κῆρ' ὅν ἀποδοῖσι φέροντες·
 Ω σ' ἐφ' ἄσ' ἡμῖν δ' αὐτὲ κῆρ' ἀκλᾶσθι φίλον ἦτορ·
 δῖον ἄντων φθόγγον τε βαρὺν, αὐτὸν τε πέλωρον·
 ἀμὰ κῆρ' ὥσμιν ἐπεσιν ἀμφοτέρωθεν προσείπον·
 ἡμεῖς τοι βροῖσθιν ἀποπλᾶχθέντες ἀχαιοί·
 παντοίοις ἀνέμοισιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης·
 οἷκ' ὅδε ἰέμενοι ἀλλήν ὁδὸν ἄλλα κέλευθα·
 ἦλθομεν ὅτ' αὖ πρὸς ἴδ' ἠθέλε μιντίσασθαι·
 λαοὶ δ' ἄρ' εἰδὼ ἄρα μέμνησθεσ' ἀν' ὅσ' ἐμ' εἶναι·
 τὸ δ' ἦ

ἦν δὲ νῦν γε μέγιστον ὑπεράνιον κλέος ἐστὶ·
 πῶσιν γὰρ διέπρσε πόλιν, καὶ ὅπως ἔπαλεσε λαὸς
 πολλὰς ἡμεῖς δ' αὖτε κίχανόμενοι τὰ σὰ γυναι
 ὁκόμεθ'· εἴ τι πόροισι ξεινήιον ἢ, καὶ ἄλλως·
 δῶς δ' ὠτένην, ἥ τε ξείνων θέμις ἐστίν.
 αἰὲν αἰδοῖο φέρισε θεὸς· ἵκεται δέ τοι εἰ μὲν,
 ἔσθ' δ' ἐπί τι μῆτωρ ἱκετάων τε, ξείνων τε·
 ξείνιος δ' ἐξείνοισιν ἄμ' αἰδοίοισιν ὀπιθεῖ.

Ω σ' ἐφάμην· ὅδ' ἔμ' αὖτις ἀμείβετο νηλεὲς θυμῷ·
 νῆπιος εἴς ῥ' ἔξιν· ἢ πλοῦθεν εἰλήλυθα·
 ὅς με θεὸς κέλεαι ἢ δειδέμεν· ἢ ἀγέσθαι·
 ὃ γὰρ κύκλω πῶς διὸς ἀγιοῖο χεῖρας ἄγασιν
 ὅδ' ἔθων μακρόρων ἐπεὶ πολὺ φέρτ' ἔροισι μέν·
 ὅδ' ἄν' ἐγὼ διὸς ἐχθρὸς ἀνυμνέμενος περιδοίμην·
 ὅτε σὺ, ὅθ' ἐτάρων· εἰ μὴ θυμὸς με κελεύει·
 αἰεὶ μοι οἶδ' ὅπῃ ἐχθρὸς ἰὼν σὺ βρέα νῆα
 ἦ πῃ ἐπ' ἐχάτιος, ἢ καὶ χεῖδ' ὄφρα δαείω!

Ω σ' φάτο πειράζων· ἐμὲ δ' ὕλαθεν εἰδότες πολλὰ·
 αἰεὶ μιν ἄφορρον προσέφην δολίοις ἐπέεσσιν·
 σέ μιν μοι κατέαξε ποσειδάων ἑοσιχθων·
 πρὸς πέτρῃσι βαλὼν ὕμῃς ἐπὶ πείρασι γαίης·
 ἄκρη προσπελάσας· ἄνεμος δ' ἐκ πόντος ἐνέκειν
 αὐτὰρ ἐγὼ σὺν τοῖς δὲ ὑπέκφυγον αἰπὰν ὄλοθραν

Ω σ' ἐφάμην· ὅδ' ἔμ' αὖτις ἀμείβετο νηλεὲς θυμῷ·
 αἰὲν ὅγ' ἀναΐξας ἐτάρους ἐπὶ χεῖρας ἱάλλει
 σὺν δὲ δύω μάρφας ὥς τε σκύλακος ποτὶ γαίῃ
 ἀόπῃ, ἐκ δ' ἐγνέφαλος χαμάδις ῥέει· δαῖε δὲ γαῖαν
 τὴν δὲ διαμελεῖς τὰ μὲν ὠπλίστατο δόρυπον.
 ἦ οἶε δ' ὥς τε λέων ὀρεσίβορος ὅδ' ἀπέληπεν
 ἐγκτά τε, σάρκος τε, καὶ ὅς τ' αὖ μιν ἐλόντα·

ΙΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἤμεις δὲ κλαίοντες ἀνεχέομεν δι' χεῖρας
 χέταις ἐρῶν ὀρώοντες ἀμειχανίη δ' ἔχε θυμόν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κύκλωι μεγάλην ἐπλήσατο νυδαῖον
 ἀνδρομέα κρῖ ἐδῶν κτῆ ἐπ' ἀκριτον γάλα πίνων·
 κείτ' ἐντοῦ ἀνέροιο ταυνοάμενος διὰ μήλων·
 τὸν μὲν ἐγὼ βύλασσα κατὰ μεγαλήτορα θυμόν·
 ἄσπον ἰὼν ξίφος ὀξὺ ἐρυαάμενος παρὰ μηρῶ
 ὑτάμενα πρὸς σῆθος, ὅθι φρένδς ἦ παρ' ἔχουσιν·
 χεῖρ' ἐπιμααάμενος ἔτρος δέ με θυμὸς ἔρυκεν·
 αὐτὰρ γὰρ κε κτῆ ἀμμοῦ ἀπωλόμεσθ' αἰπὴν ὀλεθρον·
 ὃ γὰρ κεν δαυάμεσθα θυράων ὑφ' ἡλάν·
 χρυσὸν ἀπώσασθαι λίθον ὄβριμον δὲ προσέθικεν·
 ὥς ῥτε μὲν σενάχοντες ἐμείναμεν ἠὲ δ' ἴαν·
 ἤμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς·
 κτῆ ῥτε πῦρ ἀνέκαε κτῆ ἤμελγε κλυτὰ μῦθα
 πάντα κατὰ μοῖραν, κτῆ ὑπέμβρυον ἦ κεν ἔχῃ·
 αὐτὰρ ἐπειδὴ σπῶσε πονησάμενος τὰ ἀἔργα·
 σὰ δ' ὄγε δ' αὐτε δύω μάρφας ὠπλίσατο δόρπον·
 δειπνήσας δ' ἀνέρος ἐξήλασε πίνονα μῆλα·
 ῥηϊδίως ἀρελῶν θυρεὸν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἀφ' ἐπέθι χῶς εἴτε φαρέρη πῶμ' ἐπιθείη·
 πολλῇ δὲ ῥοίῳ πρὸς ὄρος φέπε πίνονα μῆλα
 κύκλωι· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην κακὰ βυαοδομῶν·
 εἰπὼς τισαίμην· δοίη δέ μοι σῦχος ἀθήνη·
 ἦ δὲ δέ μοι κατὰ θυμόν ὄριση φαίνετο βύλη·
 κύκλωπος γὰρ ἐκῆτο μέγα ῥόπαλον παρὰ σπηῶ·
 χλωρὸν ἐλαίνεον· τὸ μὲν ἔκταμεν ὄφρα φοροῖη
 αὐανθέν· τὸ μὲν ἀμμοῦ εἴσκομεν εἰσορόοντες
 ὄσπον θ' ἴσυν νηὶς εἰκοσόροιο μελάνης·
 φορτίδος σῦρεϊς· ἦ τ' ἐκ πρῶτα μέγα λάτμα·

πῶσον ἔιν μῆκος· ὅσον πάχος εἰσοράσθαι·
 τὲ μὲν ὅσον τ' ὄργανον ἔχων ἀπέκοψα παραστάς·
 καὶ παρέθην ἐτάροισιν, ἀποξυῶν δ' ἐκέλευσα·
 οἳ δ' ὁμαλὸν ποίησαν· ἐγὼ δ' ἐθώσα παραστάς
 ἄκρον· ἄραρ δὲ λαβὼν ἐπυράκτεον ἐν πυρὶ κηλέω·
 καὶ τὸ μῶν οὐ κατέθηκε· κατακρύψας ὑπὸ κόπρῳ·
 ἢ ῥα κατασπείρας κέχυτο μετὰ λ' ἡλιθα πολλή·
 αὐτὰρ τὸς ἄλλους κλήρω πεπαλάχθαι ἄνωγον,
 ὅς τις προμήσειεν ἐμοὶ σῶν, μοχλὸν αἰείρας·
 κρίψαι ἐν ὀφθαλμῷ· ὅτε τὸν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι·
 οἳ δ' ἔλαχον τὸς ἄν' κ' καὶ ἤθελον αὐτὸς ἐλέσθαι
 τέσσαρδ'· αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην·
 ἔσπεριος δ' ἦλθεν καλλιΐριχα μῆλα νομόων·
 αὐτίκα δ' εἰς οὐρὺ σπείος ἤλασε πῖονα μῆλα·
 πάντα μάλ'· ὅδε τι λείπε βαθείης ἐκτοθεν αὐλῆς·
 ἦ τοι ὀϊσάμενος, ἦ καὶ θεὸς ὥς ἐκέλευσεν·
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑφ' ὅσ' αἰείρας·
 εἰζόμενος δ' ἤμελγεν οἷς καὶ μηκέδ' αὖτ' αἰγὰς
 πάντα κατὰ μοῖραν καὶ ὑπέμβρυον ἦεν ἐκείνη·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπῆσε πνησάμενος τὰ ἄ' ἐργα·
 σὺν δ' ὄγε δ' αὖτε δ' ὡ μάρψας, ὥπλ' αὐτοῦ δόρυ καὶ
 καὶ τὸ ἐγὼ κύκλωπα προσηυδῶν ἄχι παραστάς·
 πιαυῖον μετὰ χερσὶν ἔχων μέλανος οἶνοιο·
 κύκλωφ' τῇ, πῖε οἶνον, ἐπεὶ φάγεις ἀνδρομέα κρέα·
 ὅρρ' εἰδὴς οἷόν τι πρὶν νηὺς ἐκεκλυθῆι
 ἢ μετέρη σοὶ δ' αὖ λοιβὴν φέρον εἰ μ' ἐλεήσας
 οἴκαδε πέμψεις· σὺ δὲ μαίνεαι ὅκ' ἐτ' ἀνέκτω·
 χέτλιε πῶς κέν τις σε καὶ ὕπερον ἄλλος ἵκοιτο
 ἀνθρώπων πολέων, ἐπεὶ ὅ κατὰ μοῖραν ἔρεξας·
 Ως ἐφάμην· ὁ δ' ἔδεκτο καὶ ἔπιεν ἥσατο δ' ἀνῶς

Θ Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ

ἦ δὲ ποτὲν πίνων, καὶ μὴ ἤτεε δούτρων αὐτῆς.
 δόσ μοι ἐτί πρόφρων καὶ μοι τεὸν ὄνομα εἰπέ
 αὐτίκα ναῦ ἵνα τοι δῶ ξείνιον, ὃ κέ σὺ χαίροισ'
 καὶ ἰδὲ κυκλώπειαι φέρει ζείδωρος ἄρσρα
 οἶνον ἐρισαρύλον· καὶ σφιν διὸς ὄμβρος ἀέξει·
 αἰγὰρ δ' ἄμβροσίης καὶ νέκταρος ἔστιν ἀπορρώξ·
 Ως ἔφατ'· αὐτὰρ οἱ αὐτῆς ἐγὼ πόρον· ἀέθοπα οἶνον·
 τοῖς μὲν ἔδωκε φέρων· τοῖς δ' ἔκπιεν ἄρσρα δῖήσιν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κύκλωπα πρὶ φρένας ἤληθεν οἶνος·
 καὶ ῥτε δῆμιν ἔπειαι προσηύδων μελιχίοισι.
 Κύκλωψ· εἰρωτᾷς μ' ὄνομα κλυτὸν· αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 ἐξερέω, σὺ δέ μοι δὸς ξείνιον ὥς πρὶ ὕπνευς·
 ὅστις ἐμοὶ ὄνομα ἔδ' ὅστιν δέ με κυκλήσκησι
 μήτηρ ἠδὲ πατήρ, ἦ δ' ἄλλοι πάντες ἑταῖροι·
 ὡς ἐφάμην· ὃ δὲ μ' αὐτῆς ἀμείβετο νηλεί· θυμῷ
 ὅστιν ἐγὼ πύμακτον ἔδομαι μετὰ οἷς ἑταῖροισι·
 τὸς δ' ἄλλους πρόσθεν· ὃ δέ τοι ξεινήϊον ἔσται·
 ἦ, καὶ ἀνακλινθεὶς πέσεν ὕπνιος, αὐτὰρ ἔπειτα·
 κείτ' ἀποδοχμώσας παχύν αὐχένα· καὶ δέ μιν ὕπνος·
 ἦρε πανδαμάτωρ· φάρυγγος δ' ἐξέαυτο οἶνος·
 φωμοῖτ' ἀνδρομένοιο· ὃ δ' ἐρύγετο οἶνοβαρείων·
 καὶ ῥτ' ἐγὼ τὴν μοχλὸν ὑπὸ ποδῶν ἤλασα πολλῆς·
 εἴως θρμαίνοιτο· ἔπειά τε πάντα ἑταῖρος
 θάρσωνον· μή τις μὲ ὑποδδείσας ἀναδύη·
 αἰεὶ οὔτε δὴ τὰ χ' ὁμοχλὸς ἐλάτνιος ἐν πυρὶ μέλλεν
 ἀΐσθαι χλωρὸς πρὶ ὦν, διεφαίνετο δ' αἰνῶς·
 καὶ ῥτ' ἐγὼν αἶνον φέρον ἐκ πυρός· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 ἦσαν· αὐτὰρ θάρσος ἐνέπνουσε μέγα δαίμων·
 οἱ μὲν μοχλὸν ἐλόντες ἐλάτνον ὀξυῶδες ἄκρω·
 ὁφθαλμῶν ἐρείσαν· ἐγὼ δ' ἐφύπρην ἀρσείης,

δίνεον ὡς ὅτε τις ἔστυπῃ δόρυ νήϊον ἀνὴρ
 ἔστυπῃ ὅς δ' ἐτ' ἐν ῥθεν ὑποσεύουσιν ἱμάντι
 ἄλ' ἀμφοὶ ἐκείθεν, τὸ δὲ βέχει ἐμμενὲς αἰεὶ
 ὡς τὸ ἐν ὀφθαλμῷ πυρινεῖα μοχλὸν ἐλόντ' ὅς
 δινέομαι, τὴν δ' αἶμα πρίρει θρῦλὸν ἐόντα·
 πάντα δὲ οἱ βλέφαρ' ἀμφοὶ καὶ ὀφρύδας αὔσεν αὐτῇ·
 γλήνης κομομένης σφαραγδύντο δὲ οἱ πυρὶ ῥίζαι.
 ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκῷ πέλεκυν μέγαν ἢ σκέπαρνον
 εἰν ὕδατι ψυχῷ βάπτει μεγάλα ἰάχοντα
 φαρμάκων· τὸν αὖτε σιδίρῳ γε κράτος ἐστίν·
 ὡς τὸ σίξ' ὀφθαλμὸς ἐλαϊνέῳ πρὶ μοχλῷ·
 συμβαλέον δὲ μέγ' ὥμωξε, πρὶ δ' ἴαχε πέτρῃ·
 ἢ μεῖς δὲ δέσαντ' ὅς ἀπεσύνεθ'· αὐτὰρ ὁ μοχλὸν
 ἐξέρυσ' ὀφθαλμοῖο πεφυρμένον αἵματι πολλῷ·
 τὴν μὲν ἐπειτ' ἐρρίφεν ἀπ' ἑο χερσὶν ἀνύων·
 αὐτὰρ ὁ κύνκλωπας μετὰ λ' ἤπυνεν, οἳ δ' ἄρα μιν ἀμρὶς
 ὤκτεον ἐκαστήεσι δι' ἀκρίδας ἠνεμοέσας·
 οἱ δὲ βοῆς αἰόντ' ὅς ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος·
 ἱστάμενοι δ' ἔειποντο πρὶ σπέος ὅπ' ἱκῆδοι·
 τίπτε τόσον πολὺν μ' ἄρημένος ὥς ἐβόησας
 νύκτα δ' ἀμβροσίην καὶ αὐπνυς ἄμμε τίθησας
 ἢ μή τις σὺ μῆλα βροτῶν ἀέκοντος ἐλαύνῃ;
 ἢ μή τις σ' αὐτὸν κτείνῃ δόλῳ ἢ ἐβίηφι;
 τίς δ' αὐτ' ἐξ ἀνδρῶν προσέφη κρατρὸς πολὺφημος·
 Ω φίλοι· ὅστις με κτείνῃ δόλῳ, ὅδ' ἐβίηφι·
 οἳ δ' ἀπαμειβόμενοι, ἔπεια πρὸς ἐντ' ἀνδρῶν·
 εἰ μὲν δὴ μή τις σε βιάζεται οἶον ἐόντα·
 νῦσον γ' ὅπως ἔστι δῖος μέγας ἀγέλασθαι.
 ἀλλὰ σὺ γ' ἄχεο πατρὶ προσειδάωνι ἀνάντι·
 Ως δ' ἔφραν ἀπίοντ' ὅς ἐμὸν δ' ἐρέλασε φίλον κῆρ·

ὥς οὐνομ' ἐξαπατήσεν ἑμὸν κῆρ μῆτις ἀμύμων
κύνκλωφ δὲ σενάχων τε κῆρ ὠδίνων ὀδυνῶσι
χρσὶ φιλαφρόων ἀπὸ λυγρὸν εἴλε θυράων
κῶτος δ' εἰνὶ θυρήσιν καθέζετο χεῖρε πετάσας
εἴ τινα πᾶ μετ' ἔειπε λάβοι σείχοντα θύραζε
ἔγω γὰρ πᾶ μὴ λπεθ' ἐνὶ θρεσὶ νῆπιον εἶναι
αὐτὰρ ἐγὼ βύλον ὅπως ὄχ' ἄριστος γένοιτο
εἴ τιν' ἐταίροισι θανάτῳ λυσὶν ἦδ' ἐμοὶ αὐτῷ
κῶροί μιν πάντα δὲ δόλους κῆρ μῆτιν ὕφαινον
ὥς τε πρὶ φύχης μέγα γὰρ κερκὸν ἐγγύθεν ἦεν
ἦ δὲ δέ μοι κῆρ τὰ θυμὸν ἄριον φαίνεται βυλῆ.
Α' ρσένες οἷες ἦσαν εὐθρεπὲς δακρύμαλλοι
κελοῖτε μεγάλοισι, ἰοδνεπὲς εἶρος ἔχοντες
τῆς ἀκείων σωτῆρον εὐθρεπείας λυγροῖσι
τῆς ἐπὶ κύνκλωφ αὐτὸν πέλωρ ἀθεμίστα εἰδώς
σωτῆρος αἰνύμενος, ὃ μὲν ἐν μέσῳ ἀνδρα φέρεσκεν
τῷ δ' ἐτέρῳ ἐκείτρεν ἱππὴν σώοντες ἐταίρους
θρεπὲς δὲ ἔκαστον φῶτ' οἷες φέρον αὐτὰρ ἐγὼ γε
ἄνδρ' ὅς γὰρ ἦν μήλων ὄχ' ἄριστος ἀπάντων
τὸ κῆρ τὰ νῶτα λαβὼν λασίην ὑπὸ γαστὴρ ἐλυαθείς
κείμην αὐτὰρ χρσὶν ἁώτῃ θεασασίοιο
νωλεμέως θρεφθεὶς ἐχόμην τετληότι θυμῷ
ὥς τότε λυγρὸν σενάχοντες ἐμείναμεν ἠὲ δῖαν
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς
κῆρ τὸ τε ἔργον νομὸν δ' ἐξέλυτο ἄρσενά μῆλα
θήλειαι δ' ἐμὲ μνηκὸν ἀνήμελκτοι πρὶ σηκῶς
ἔβατα ἰθὺς σφαραγῶντο· ἀναξ δ' ὀδυνῶσι κῆρ ἦεν
τειρόμενος πάντων οἴων ἐπεμάχετο νῶτα
ἔρῳ ἐσώτων· τὸ δὲ νῆπιος ἔκ' ἐνόησεν
ὥς οἱ ὑπ' ἐροτόκων οἴων σέρχοισι δέδεται

ἄσπετος ὄρνιθς μῆλων ἔσειχε θύραζε.
 λαχμῷ σπυγόμενος καὶ ἐμοὶ πυκινὰ φρονέοντι·
 Ἦν δ' ἐπιμαυόμενος προσέφη κρατῆρος πολύφημος·
 κριεῖ πέπον, τί μοι ὦδ'ε διασπείας ἔανυο μῆλων
 ἄσπετος, ὅτι πάρος γε λεληγμένος ἔρχεαι οἶων·
 ἀλλὰ πολὺ πρῶτος νέμειαι τέρεν' ἀνθεα ποίης
 μικρὰ βιβράς· πρῶτος δὲ ῥαὰς ποταμῶν ἀφικένης·
 πρῶτος δὲ σταθμὸν δὲ λιλαίεαι ἀπονέεσθαι
 ἐσπερίοις· καὶ αὖτε πανύσπετος· ἢ σὺ γ' ἀνάκτος
 ὀφθαλμὸν ποθέεις, ὅν ἀνὴρ κακὸς ἐξελάωσεν
 σὺ λυγροῖς ἐτάροισι δαμαυόμενος φρένας οἶνω,
 ἢ τις, ὃν ἔπω φιμί πεφυγμένον εἶναι ὀλεθρον·
 εἰ δ' ἢ ὁμοφρονέοις ποτιφωνήεις τε γένοιο
 εἰ πεῖν· ὅπῃ κείνος ἐμὸν μένος ἠλασκέζει.
 τῷ κ' εἰ ἐγὼ κέφαλός γε διασπείας ἀλλυδὶς ἄλλη
 θεινομένῃ· ῥαίοιτο πρὸς ἑδ'εἴ καὶ δέ κεν ἐμὸν κῆρ
 λωφίσσει κακῶν· τὰ μοι ἔτι δ' αὖτος πόρεν ἔτις·
 ὦς εἰπὼν ὅν κριδὸν ἀπ' ἔο πέμπε θύραζε.
 ἐλθόντες δ' ἡβαιὸν ἀπ' ἀπείρας τε καὶ αὐλῆς,
 πρῶτος ὑπ' ὄρνει' ὑλόμεν, ὑπέλυσα δ' ἐταίρους·
 καρπαλίμως δὲ τὰ μῆλα ταναῦ ποδὰ πίονα δημῷ·
 πολλὰ πριτροπέοντες ἐλαύνομεν ὄφρ' ἐπὶ νῆα
 ἐκόμεθ'· ἀσπασίσι δὲ φίλοις ἐτάροισι φάνημεν·
 οἱ θυρομένον θάνατον· τὸς δὲ πνέχοντο γοῶντες
 ἀλλ' ἐγὼ ἔκ' εἶων, ἀνάδ' ὀφρυσίν αὖτον ἐκέσσω
 κλάειν· ἀλλ' ἐκέλευσα θοῶς καλλιγχεῖα μῆλα
 πόλλ' ὄννηι βαλόντας ἐπιπλεῖν ἀλμυρὸν ὕδωρ·
 οἳ δ' αἶψ' εἰσβαῖνον καὶ ἐπὶ κληῖσι κέθιζον·
 ἐξῆς δ' ἐζόμενοι πολὴν ἄλλα τύπῃον ἐρετμοῖς·
 ἀλλ' ὅτε τόσον ἀπὴν ὄσον τε γέγωνε βοήσας·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

καὶ τότ' ἐγὼ κύκλωπα προσήδων κρητομίοισι·
 κύκλωφ', ὅκ' ἄρ' ἐμελλεὶς ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἐταίρου
 εἶδ' ἔμειναι ἐν σπηΐ γλαφυρῇ κρατὶ ῥῆρι, βίηφι.
 καὶ λίην σέ γε μέλλε κινήσεσθαι κακῆ ἔργῳ.
 χέτλι' ἐπεὶ ξείνης ὅχ' ἄλ' ἐο σῶ ἐνὶ οἴκῳ
 εἰδ' ἔμειναι. τῷ σε ζῆς τίσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
 ὦς ἐφάμην· ὃ δ' ἐπειτα χολώσατο κηρόβι μάλλον·
 ἤκε δ' ἀπορρήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο·
 κατὰ δ' ἐβале προπαροίθε νεὼς κυανοπρώροισι
 τυτθὸν ἐδάησεν δ' οἰήτον ἄκρον ἰκέσθαι.
 ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατὰ χρομένης ὑπὸ πέτρης·
 τήν δ' αἰψ' ἤπειρόν δὲ παλιρρόθιον φέρε κύμα
 πημιμυρὶς ἐν πότνοιο, θέμωσε δὲ χέρσον ἰκέσθαι.
 αὐτὰρ ἐγὼ χεῖραι λαβὼν πρὶ μῆκεα κοντόν·
 ὣσα πάρεξ ἐτάροισι δ' ἐπορῶας, ἐκέλευσα
 ἔμβαλέην κώπης ἵν' ὑπεκκοπήτα φύγωμεν
 κρατὶ κατανύων· οἳ δὲ προπεσόντες ἔρεον.
 αἷ' ὅτε δὴ δῖς τόσον ἄλλα πρῆσαντες ἀπῆμεν.
 καὶ τότ' ἐγὼ κύκλωπα προσήδων· ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 μεγλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·
 χέτλιε· τί ἦ ἐθέλεις ἐρεθίζέμεν ἄρριον ἄνδρα
 ὃς καὶ νῦν πόντον δὲ βαλὼν βέλος ἤγαγεν ἡσῆα
 αὐτὶς δὲ ἤπτερον, καὶ δὴ φάμεν αὐτόθ' ὀλέσθαι.
 εἰ δὲ φθεγξαμένον, ταῦτ' ἢ αὐδῆσαντος ἀκούσει·
 σῶ κεν ἄραξ' ἡμέων κεφαλὰς καὶ νῆα δῦρα·
 μαρμάρῳ δ' ἀκρυόεντι βαλὼν· τόσον γὰρ ἴησιν.
 ὦς φάσαν· αἷ' ὃ πείθον ἐμὸν μεγαλήτορα θυμόν·
 αἰγὰ μιν ἀφορρόν προσέφην κηκοπήδι θυμῷ.
 κύκλωφ', αἰκέν τι σε κατὰ θνητῶν ἀνθρώπων
 εὐφραλμῷ εἴρηται ἀφ' ἐκείνῃ ἀζαωταῖ

φᾶσθε

φᾶσθαι ὀδυσῆα πολίπορθιον ἐξαλαῶσαι
ἔδν λαέρτεω ἰθάκῃ ἐνὶ οἰκίῃ ἔχοντα·

Ως ἐφάμην· ὁ δ' ἐμὸι μῶξας ἠμείβετο μύθῳ·
ὦ πόπρι· ἢ μάλα δὴ με παλαίρατα θέσφαθ' ἵκνῃ,
ἔσκει τίς ἐνθάδε μάντις ἀνὴρ ἡὺς τε μέγας τε,
τῆλε μοι σὺ ρυμίδης, ὃς μαντοσαῶν ἔκκεστο·
καὶ μαντολόμος κατεγύρα κυκλώπειν,
ὃς μοι ἔφη τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ὀπίσω·
ἡρώων ἐξ ὀδυσῆος ἀμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς·
ἀλλ' αἰτίνα φῶτα μέγαν καὶ κελὸν ἐδέγμην
ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι μεγάλην ἐπιγέμον Ἀχαιῶν·
νῦν δ' ἐμ' ἐὼν ὀλίγος τε καὶ ὑπιδανὸς καὶ ἄκινος,
ὀφθαλμῷ ἀλάωσεν ἐπεὶ μ' ἐδάμασσε οἶνῳ·
ἀλλ' ἄγε δαῦρ' ὀδυσσεύϊ νατοὶ παρξείνῃα θεῶ
πομπὴν τ' ὀφθαλμῷ δόμεναι κλυτὸν ἐκδοσίγαιον·
τὴ γὰρ ἐγὼ πᾶσις εἰμι, πατὴρ δ' ἐμὸς αὖχεται εἶναι·
αὐτὸς δ' αἶκ' ἐθέλησιν ἱήσεται, ὃ δέ τις ἄλλος
ἔτε θεῶν μηχανῶν ἔτε θνητῶν ἀνθρώπων·

Ως ἐφάτ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
αἶ γὰρ δὴ φυχῆς τε καὶ αἰῶνος σε δαωκέμην
αὖτις ποιήσας πέμψαι δόμεναι αἶδος εἶσω,
ὥς ἔκ ὀφθαλμόν γ' ἱήσεται ἐδ' ἐκδοσίφθων·

Ως ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα ποσειδάωνι ἀνακτι
αὖχετο χεῖρ' ὀρέγων εἰς ὕραν ὀϊστρόεντα·

Κλυθὶ ποσειδάων γαῖόχε κυανοχαῖτα,
εἰ ἐτιόν γε σὸς εἰμι, πατὴρ δ' ἐμὸς αὖχεται εἶναι,
δοὺς μὴ ὀδυσῆα πολίπορθον οἴκῳ δ' ἱκέσθαι
ἔδν λαέρτεω ἰθάκῃ ἐνὶ οἰκίῃ ἔχοντα·
ἀλλ' εἴ οἱ μοῖρ' ὅππ' ἴλυσ' τ' ἰδέειν καὶ ἱκέσθαι
οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ ἐν ὅθ' παροῖδα γαῖαν,

Hom. Odyf.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ὅφ' ἐκ κούῳς ἔλθοι, ὁλέσας ἀποπάντας ἐταῖρους
 νηὸς ἐπ' ἀγορῆς, αὔροι δ' ἐν πῆματα οἴκῳ·
 Ως ἔφατ' ἀν' ἰχθυόμενος, τῷ δ' ἔκλυε κυανοχάετις·
 αὐτὰρ ὅγ' ἐξ αὐτῆς πολὺ μείζονα λάαν ἀείρας,
 ἥ κ' ἐπιδινήσας ἐπέρισε δὲ ἴν' ἀπέλεθρον·
 κῆρ δ' ἐβόηεν μετόπισθεν ὡς κυανοπρώροιο
 τυτθὸν ἐδάησεν δ' οἰήσων ἄκρον ἰκέσθαι·
 ἐκλήθη δὲ θάλασσα κῆρ ἰχθυόμενης ὑπὸ πέτρῃς·
 πῶ δὲ, πρόσω φέρε κῆρ μαθέμεναι δὲ χέρσον ἰκέσθαι·
 αἶψ' ὅτε δὴ πῶ νῆσον ἀριόμοι ἐνθά περ ἄλλαι
 νῆες εὐσελμοὶ μένον ἀθρόαι, ἀμφὶ δ' ἐταῖροι,
 εἴατ' ὀδυρόμενοι ὕμῃσιν ποτιδέγμενοι αἰεὶ·
 νῆα μὲν ἐνθά ἔλθοντ' ἐκέλευσε ἐν φάμαθοισι·
 ἐκ δὲ κῆρ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ρηγμῖνι θαλάσσης·
 μῆλα δὲ κύκλωτος γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλόντ' ὅς,
 διατάμεθ' ὡς μή τις μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσῃς·
 ὄρνειδ' ὅς μοι οἴῳ εὐκνήμιδ' ἐταῖροι
 μῆλων δαιομένων δόσαν ἐξοχαῶν δ' ἐπὶ θινὶ
 ζηνὶ κελευνέρεϊ κρονίῳ, ὃς πᾶσιν ἀνάνη
 ῥέξας μῆρ' ἔκρινεν ὅδ' ἔκ' ἐμπάζετο ἱρῶν·
 αἶψ' ἄρα μὲρ μῆριζεν ὅπως ἀπολοίετο πᾶσα
 νῆες εὐσελμοὶ, κῆρ ἐμοὶ ἐρίηρ' ἐταῖροι·
 ὡς τότε μὲν πρόπαν ἤμαρ ὅς κ' ἥλιον κῆρτα δαῖτα·
 ἤμεθε δαινύμενοι κρέατ' ἄσπετα, κῆρ μέθυ ἠδ' ὕδωρ·
 ἤμος δ' ἥλιος κῆρ τε δὴ κῆρ ἐπὶ κνέρας ἦλθε,
 κῆρ ῥ' ἐκείνοι μῆθ' ἔμεν ἐπὶ ρηγμῖνι θαλάσσης·
 ἤμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 δὴ τότε γῶν ἐταῖροις ἐποβείων ἐκέλευσε
 αὐτὰς τ' ἀμβάειν, ἀνὰ τε πρυμνήσια λῦσαι·
 οἷδ' ἀέψ' εἰσβαῖνον, κῆρ ἐπὶ κληῖσι κῆρβιζον·

ἔξῃς

ἔξῃς δ' ἐξόμενοι πολλὴν ἄλᾳ τύπον ἐρετμοῖς.
 ἐνθεν δ' ἐπὶ πρῶτον πλέομεν ἀκχεύμενοι ἥτορ,
 ἄσμενοι ἐκ θανάτου φίλῃς ὀλέσαντες ἑταίρους.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Κ. ΟΜΗΡΟΥ
 ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Α' πρὶ τὸν αἰόλον ἀπαγγέλλῃ τὸν τῶν ἀνέ-
 τ μων φύλακα, ὡς ἔδωκεν Ὀδυσσεὺς ἕριον ἀνέ-
 μον ζέφυρον· τῆς ἄλλης ἀνέμους ἐγκυβέριξας
 ἐν ἀσκήῳ δὲν οἱ ἑταῖροι λύσαντες κοίμωμένῃς Ὀδυσσεύ-
 ος, ἄτε τὸν αὐτῷ χρυσὸν εἶναι νομίζοντες, ἵππον σπῶσι
 πρὸς αἰόλον· ὃ προσιεμένῃ δὲ τῇ αἰόλῳ τὸν Ὀδυσσεύα ἐκεί-
 θεν ἀποπλέων, εἰς λαοφυρόντας ἀρικνεῖται· παρ' οἷς ἐν
 δεκά τῶν νεῶν ἀπλέσας εἰς αἰάαν παρὰ γίγεται· καὶ
 σὺν ἀρυλόχῳ τῆς ἡμίσεος τῶν ἑταίρων κλήρω λα-
 χόντας ἐκπέμπῃ πλοιομένους τίνες οἱ κατοικῶντες·
 μεταμορφωθέντων δὲ ἐκείνων εἰς σύας ὑπὸ τῆς κίρ-
 κης πλὴν ἀρυλόχου· αὐτὸς ἐπὶ ζήπῃσιν ἐλθὼν, λα-
 βὼν παρὰ τῷ ἑρμῇ φάρμακον τὸ μῶλυ· ὃ δὲν βλά-
 πτεται· αἰὶα καὶ τῶν ἑταίρων πᾶν ὄρκαίαν φύσιν λα-
 βόντων, ἐν αὐτὴν παραμείνας παρὰ τῇ κίρκῃ εἰς ἄλῃ
 κτερίζεται.

I ij

ΟΔΥΣΣΙΑΣ .Κ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΝΙΔΙΑΣ.

Κάππαδ' ἔχ' αἰδὼς λαϊσχυρόνων, καὶ κίρκης ἔργα

Ἰολέην δ' ὅθ' νῆσον ἀρινόμεθ'
ἐνθα δ' ἔναυεν

αἰόλος ἱπποτάδης φίλος ἄθα-

νάτοισι θεοῖσι,

πλωτῇ ἐνὶ νήσῳ πᾶσαν δὲ τί-

μιν περὶ τείχος

χάλκεον ἀΐηκτον· λιαυή δ' ἀναδέδρομε πέποι-

τὸ καὶ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροις γεγάσιν·

ἔξ μιν θυγατέρες ἔξ δ' ἕξ ὅθ' ἠβώνοντες·

ἐνθ' ὅγε θυγατέρα πόρεν ἱάσιν εἶναι ἀκούτις·

αἰδ' αἶε παρὰ πατρὶ φίλῳ καὶ μητέρι κεδνῇ,

θαίνεσθαι παρὰ δέ σφιν ὀνειῖατα μυρία κῆται·

κλισίην δέ τε δῶμα πρὶς ἐναχί ζεταὶ αὐλῇ

ἡμάτα νύκτας· δ' αὖτε παρ' αἰδοῖσι ἀγόχοισι

αὐδ' αὖ ἐν τε τάπησι καὶ ἐρηνητοῖς λεχέεσσιν,

καὶ μὲν τῶν ἐκόμεθα πόλιν καὶ δώματα κελεύει·

μῆναι δὲ πάντα φίλῃ με καὶ ἐξέβηνεν ἔκστα,

ἴλιον ὀργεῖων τε νέας καὶ νόστον ἀχαιῶν·

αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα·

αἰεὶ δέ μοι καὶ ἐγὼ δῶδ' ἦτεον ἠδ' ἐκέλευον

πεμπέμεν, ὅδ' ἐτι κῆνος ἀνῆνατο· ταῦχε δὲ πομπὴν·

δῶκε δέ μοι ἐκ δείρας ἄσκον βόας ἐννεώροισιν·

ἐνθα δὲ βυκτῶν ἀνέμων κατέδησε κέλευθα·

αἶνον γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε κρονίῳν,

ἢ μὲν παυέμεναι ἢ δ' ὀρνύμεν ὃν κε θέληστ·

γῆν' ἐνὶ

55. a

νηὶ ἐνὶ γλαφυρῇ κατέδει μέρμιθι φαεινῇ
 ἄργυρέῃ, ἵνα μήτι παραπνύσῃ ὀλίγον πρ-
 αῦτάρ ἐμοὶ πνοιὴν ζεφύρῃ προέκινεν ἄναι,
 ὅφρα φέροι νῆας τε καὶ αὐτῆς, ἔδ' ἄρ' ἐμελλεν
 ἐκτελείειν. αὐτῶν γὰρ ἀπώλο' μεθ' ἀφραδίῃσιν·
 ἐν νῆμαρ μὲν ὁ μῶς πλέομεν νύκτας τε, καὶ νῆμαρ·
 τῇ δὲ καὶ τῇ δ' ἡδὴ ἀνεφαίνετο παρὶς ἄρ' ἄρα·
 καὶ δὴ πυρπολέοντας ἐλάσσομεν ἐγγὺς ἐόντες·
 ἐνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κειμηῶτα·
 αἰεὶ γὰρ πόδας νηὶς ἐν ὧμων ἔδέτω ἄλλω
 δῶχ' ἐτάρων· ἵνα θάσσον ἰκοίμεθα παρὶς δα γαῖαν·
 οἷδ' ἔταρι ἐπέειπε πρὸς ἀνῆλτος ἀγόρευον,
 καὶ μ' ἐφασαν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον οἷκα δ' ἀγεσθαι,
 δῶρα παρ' αἰόλῳ μεγαλήτορος ἱπποκόδρα·
 ὧδε δέ τις εἶπε σκενὶ δῶν ὅς περ σίον ἄλλον·
 ὦ πόποι, ὡς ὅδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιος ὅστις
 ἀνθρώποις, ὅτέων καὶ πόλιν καὶ γαῖαν ἵκηται,
 πρᾶτ' αὖτις προίης ἀγεται κειμηλῖα πρὸς
 λιγδὸς· ἡ μὲν αὖτε ὁ μὴν ὁ δὲν ἐκτελέσαντες,
 οἷκα δὲ νιαρόμεθα· κενεὰς σὺν χεῖρας ἐχόντες·
 καὶ νῦν οἱ τὰ γ' ἔδωκε χαριζόμενος φιλόπτη
 αἰόλος· ἀν' ἄγε θάσσον ἰδῶμεθα ὅ, πῃ τὰ δ' ὅστις,
 ὅσος τις χρυσὸς τε καὶ ἄργυρος ἀσκήϊ' ἔνεστιν·
 Ως ἐφασαν· βυλὴ δὲ κακὴ νίκησεν ἐτάρων·
 ἀσκήϊον μὲν λύσαν· ἄνεμοι δ' ἐν πάντεσσι ὄρεσαν·
 τὸς δ' αἶψ' ἄρ' ἀπῶσα φέρειν πόντον δὲ θύελλαν·
 κλαίοντας γαῖης ἀπὸ παρὶδος· αὐτὰρ ἐπεὶ γὰρ
 ἐπρόμενος, κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μβμήριξα,
 ἠέ πεσὼν ἐκ νηὶς ἀποφθίμην ἐνὶ πόντῳ·
 ἢ ἀκείων τλαῖν καὶ ἐτι ζῶσι μετεῖν·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

αἶψ' ἔτλην κτλ' ἔμεινα· κλυτὰ μένος δ' αἰὲν νηὶ
 κείμην· αἶψ' ἔφ' ἔροντο κτλ' ἄνέμοιο θυέλλῃ,
 αὐτὶς ἔπαυλιν νῆσον· σενάχοντο δ' ἑταῖροι·
 ἐνθα δ' ἔπ' ἡπείρου βῆμεν, κτλ' ἀφυσάμεθ' ὕδωρ·
 αἶψα δὲ δειπνονέλοντο θαῖς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι·
 αὐτὰρ ἔπει· σίτοιο τε παυάμεν δὲ ποτῆτος,
 δὴ γὰρ ἐγὼ κήρυκα τ' ὁπασάμενος κτλ' ἑταῖρον,
 βῆν εἰς αἰόλῳ κλυτὰ δώματα· ὅν δ' ἐκίχανον
 δαινύμενον παρὰ ἡτ' ἀλόχῳ κτλ' οἷσι τέκεαι·
 ἔλθόντ' οὖν δ' ὅτε δῶμα παρὰ σταθμοῖσιν, ἔπ' ὕδ'·
 ἐξ ὅμεθ'· οἳ δ' ἀνά θυμὸν ἐθάμβεον· ἐν τ' ἔρέοντο·
 πῶς ἦλθ' οὖν ὁδυσσεύς τοι κτλ' οὐδ' ἔχραε δαίμων·
 ἦ μέν σ' ἐν θυκῆος ἀπέπεμπομεν, ὅρρ' ἄρ' ἰκοιο
 παρ' ἰδία σὴν κτλ' δῶμα κτλ' εἴπῃ τί φίλον ἐστίν·
 ὥς φάσαν· αὐτὰρ ἐγὼ μετεφάνεον ἀχνύμενος κτλ'·
 ἄσσαν μ' ἑταροῖτε κτλ' οἱ πρὸς τοῖσιν τεύπνος
 χέτλιος· αἶψ' ἀνέσσαθε φίλοι, δαΐαμις γὰρ ἐν ὕμῃν·
 Ω σ' ἐράμην μαλακοῖσι κτλ' ἀπόμενος ἐπέειπεν·
 οἳ δ' ἀνέω γέροντο· πατὴρ δ' ἡμείβετο μύθῳ·
 ἔρρ' ἐκ νῆσον θαλάσῳ ἐλέγχε ζώντων·
 ὃ γάρ μοι θέμις ὅτι κομιζέμεν· ὃ δ' ἀποπέμπει
 ἄνδρα ὅν ὅς κε θεοῖσιν ἀπέχθεται μακάρων·
 ἔρρ' ἐπεὶ ἄρα θεοῖσιν ἀπεχθόμενος ἔσθ' ἵκεν·
 Ω εἰπὼν ἀπέπεμπε δόμων βαρέα σενάχοντα·
 ἐνθεν δὲ προτέρῳ πλέομεν ἀκχεύμενοι ἥτορ·
 τείρετο δ' ἀνδρῶν θυμὸς ὅτ' εἰρεσίης ἀγχινηῆς
 ἡμετέρῃ ματὶ ἡ· ἐπεὶ ὅτε τι φάνετο πομπή·
 ἐξ ἡμαρ ἰδὼν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε κτλ' ἡμαρ·
 ἐβδομάτῃ δ' ἵκόμεθα λάμψαι πύλοισιν
 πηλέπυλον λαοφυρογόνῃν, ὅθι ποιμένα ποιμὴν
 ἦ πύει

ἢ πύει εἰσελάων· ὁ δὲ τ' ἐξελάων ὑπακύν·
 ἐνθάδ' ἢ αὐπνος ἀνὴρ δούρις ἐξήρατο μισθός·
 ἔν μιν βυκολέων, τὸν δ' ἄργυρα μῆλα νομούων·
 ἐγγυς γὰρ νυκτός τε καὶ ἡμέρας εἰσὶ κέλυστοι·
 ἐνθ' ἐπεὶ ὅς τι μίνα κλυτὸν ἤλθομεν· ὃν πέρι πέποι
 ἠλίβατος τετύχηκε διαμπρὲς ἀμφοτέρωθεν·
 αἰκταὲ δὲ προβλήτες ἐναντίαι ἀλλήλησιν
 ἐν σόματι πρὸ χειρῶν· ὅρα δὲ εἰσοδός ἐστιν
 ἐνθ' οἷ' εἴσω πάντες ἔχον νέεσ' ἀμυδιερίσας·
 αἱ μὲν ἄρ' ἐντοσθεν λιμένος κοίλοιο δέδεντο
 πλησίαι· ὃ δὲ γὰρ ποτ' ἀέξετο κῦμα γ' ἐν αὐτῇ,
 ὅτε μέγ' ἔδλινον· λυκὴ δ' ἦν ἀμφὶ γαλήνη,
 αὐτὰρ ἐγὼν οἷος χέθον ἐξω νῆα μέλαιναν,
 αὐτὸς ἐπ' ἑχατίῃ πέτρης ἐκ πέσματα δῆσας,
 ἔσθην δὲ σκοπὴν ὅς πεπαλόεσσαν ἀνελθὼν·
 ἐνθα μὲν ὅτε βοῶν ἔτ' ἀνδρῶν φαίνετο ἔργα·
 καπνὸν δ' οἷον ὄρωμεν ἀπὸ χθονὸς αἰῶνοντα·
 δὴ τότε γῶν ἑτάρες προΐεν παύθεσθαι ὄντας,
 οἳ τινες ἀνέροισ' εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῆτον ἔδοντες,
 ἀνδρεῖ δ' ὕω κῆρας τρίτατον κῆρυχ' ἀμ' ὀπάσας·
 οἳ δ' ἴσαν ἐκβάντες λείην ὁδὸν, ἥ περ ἄμαξαι
 αἶψα δ' ἄρ' ὑψηλῶν ὀρέων καταζίνεον ὕλην·
 κούρη δὲ ξύμβληντο πρὸ ἄλπεος ὕδρου βόη
 θυγατρὶ ἰφθίμῃ λαοφυρόνος ἀντιφάτας·
 ἢ μὲν ἄρ' ὅς κ' ἠνίην κατεβήσατο καλλιρέεθρον
 ὄρτακίην· ἐνθὲν γὰρ ὕδωρ προτὶ αἶψα φέρεσκον·
 οἳ δὲ παριτάμενοι προσεφώνεον ἐκτ' ἔρέοντο,
 ὅς τις τῶν εἴη βασιλῆα καὶ οἷσιν ἀνάσσει·
 ἥ δὲ μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέθραδεν ὑφ' ἐρερὲς δῶ·
 οἳ δ' ἐπεὶ εἰσηλθὼν κλυτὰ δῶματα· τὴν δὲ γυναικα

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

αἴρον δ' ὅσιντ' ὄρεος κορυφῇν· κατὰ δ' ἔστυζον αὐτῇν·
 ἠδ' αἶψ' ἐξ ἄγορῃ· ἐκείλει κλυτὸν ἀντιπατῆρα
 ὃν πόσιν' ὅς δ' ἡ τοῖσιν ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον·
 αὐτίχ' ἔνθα μάρψας ἐτέρων ὠπλίσσατο δόρπον·
 τῷ δὲ δὴ δ' αὖτ' ἔαυτε φυγῇ ἐπὶ νῆας ἰκέσθην·
 αὐτὰρ ὁ τῶν χε βοὴν διὰ ἅπας· οἳ δ' αἶοντες,
 φοίτων ἴφθιμοι λαεστρυγόνες ἄλλοθεν ἄλλος
 μυρίοι· ἔκ' ἀνδρῶσιν ἐοικότες, ἀλλὰ γίγασι·
 οἳ ῥ' ἄπ' οὐ πέτρων ἀνδρα χθῆσι χερμαδίοισι
 βάλλον· ἄφαρ δὲ κηκὸς κόνιαβος κατὰ νῆας ὀρώρε·
 ἀνδρῶν ὄλλυμένων, νηῶν θ' ἅμα ὄγνουμένων·
 ἰχθυὺς δ' ὡς πείροντες ἄτρεπ' ἅδ' αἶτα φέροντο·
 ὄφρ' οἳ τῶν ὄλεον λιμένος πολυβενθέος ἐνὸς,
 πόρρα δ' ἐγὼ ξίφος ὄξυ ἐρυσαίμενος παρὰ μηρῷ,
 τῷ ἄπ' πείσματ' ἐνοφανεὺς κυανοπρώοιο·
 αἶψα δ' ἐμοῖς ἐταίροισιν ἐπορῶσας ἐκέλευσα
 ἐμβαλεῖν κώπης, ἵν' ὕπ' ἐκ κηκότης φύγοιμεν·
 οἳ δ' ἅμα πάντες ἀνέριφ' ἀνείσαντες ὄλεθρον·
 ἄσπασίως δ' ὅς πόντον ἐπηρεφέας φύγε πέρας·
 νηῦς ἐμὴ· αὐτὰρ αἰ ἄλλαι ἀολλέες αὐτόθ' ὄλοντο·
 ἐγθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἄκαχήμενοι ἦτορ,
 ἄσμενοι ἐκθανάτοιο φίλης ὄλεσαντες ἐταίρους·
 αἰαίνην δ' ὅς νῆσον ἀφικνόμεθ', ἐνθα δ' ἐναίε
 κίρκη εὐπλόκημος δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα,
 αὐτοκτεσινῆτη δ' ὀλοφρονος αἰήτα·
 ἄμφω δ' ἐκγεγάτην φαεσιμβρότην ἡλίοιο·
 μηδ' ὅς τ' ἐκ πέρις πλὴν ὠκεανὸς τέκε παῖδα·
 ἐνθα δ' ἐπ' αὐτῆς νηὶ κρηταλόμοθ' αἰσιωπῇ
 ναύλοχον ὅς λιμένα· καὶ τις θεὸς ἡγεμόναεν·
 ἐνθα κτ' ἐκ βάντες, δύο τ' ἡμάτα, καὶ δύο νύκτας,
 κέμεθ' ὁμῶς

86.6

κεί μεθ' ὅ μιν κ' ἑμάρω τε καὶ ἄλλοισι θυμὸν ἔδοντο
 αἰὲς ὅτε δὴ τρίτον ἤμαρ ἔϋπλόκημος τέλεος ἦεν,
 καὶ ῥ' ἐγὼν ἑμὸν ἔλχος ἔλδον καὶ φάσγανον ὄξυν,
 κερπαλίμως παρὰ νηὸς ἀνήγον ὄβριον πῆν,
 εἴ πως ἔργα ἰδοίμι βροτῶν ἐνοπήν τε πυθοίμην·
 εἴ σιν δὲ σκοπίην ὄβριον παλαῖεσσαν ἀνελθῶν,
 καὶ μοι εἴσοιτο κ' ἐπὶ νηὶ ἀπὸ χθονὸς ἄρυσσός τις·
 κίρην δ' ἐν μεγάροισι, διὰ δ' οὐμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην
 μὲ μῆριξ δ' ἐπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
 ἔλθειν, ἢ δὲ πυθέσθαι· ἐπεὶ ἴδον ἀέθροπα κ' ἐπὶ νηὶ
 ὥς δὲ μοι φρονέοντι δοῦναι κέρδιον εἶναι,
 πρῶτ' ἐλθόντ' ἐπεὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης,
 δεῖπνον ἑτάροισι δόμεναι προέμεν τε πυθέσθαι,
 αἰὲς ὅτε δὴ χερσὶν ἦεν κίων νεὸς ἀμφιελίαντος·
 καὶ ῥ' ἐγὼ τίς με θεῶν ὀλοφύρατο μῆνον ἔδοντα·
 ὅς ῥά μοι ὑψίφρων ἔλαφον μέγαν εἰς ὄδον αὐτῆς
 ἦεν· ὁ μὲν ποταμόνδε κατ' ἦεν ἐνομὺς ὕλης
 πτόμενος· δὴ γὰρ μιν ἔχεν μένος ἠελίοιο·
 ῥ' ἐγὼ ἐκβαίνοντα κατ' ἀκνιστὴν μέσσην ὥτα
 πλῆξας· ῥ' ἀντικυρὸν δόρυ χάλκεον ἐξέπερσεν·
 καὶ δ' ἐπεσεν κονίησι μακρῶν, ἀπὸ δ' ἔπιατο θυμὸς·
 τῷ δ' ἐγὼ ἐμβαίνων δόρυ χάλκεον ἐξ ὤτειλῆς
 εἰρυσάμην· καὶ αὖθις κατὰ κλίναν ἐπὶ γαίῃ
 εἶας· αὐτὰρ ἐγὼ πασάμην ῥῶπας τε λύγους τε·
 πῆσθαι δ' ὅσον ὀργάνον ἐϋστρεφὲς ἀμφοτέρωθεν
 πλεξάμενος σινέδισα πόδας δεινόιο πελώρου·
 βῆν δὲ κατὰ λορᾶσσι φέρων ἐπεὶ νῆα μέλαιναν,
 ἔλχος ἐρρυσσόμενος· ἐπεὶ ὅπως ἦεν ἐπ' ὤμῳ
 χεῖρ' ἑρπύρεν ἐτέρῃ· μάλα γὰρ μέγα θυρίεν ἦεν·
 καὶ δ' ἐβαλοῦσσι προπάροιθε νηὸς ἀνέγχεα δ' ἐταίρους·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

μελιχίοις ἐπέειπε παραταδὸν ἄνδρα ἐκείνῳ·
 Ω φίλοι· ὅ γάρ πως κτεχυσόμεθ' ἀχνυμένοί περ
 εἰς αἶδα δόμους πρὶν μόρσιμον ἡμᾶρ ἐπέλθῃ·
 αἷ' ἄγετ' ὦννι βοῇ βρώσις τε πόσις τε
 μνησώμεθα βρώμης· μηδὲ θυγώμεθα λιμῷ·
 Ω δὲ φάμιν· οἳ δ' ὧς ἐμοῖς ἐπέειπε τίθοντο·
 ἐκ δὲ κελευόμενοι παρὰ θῖν' αἶλός ἀφ' ὕψεος
 θήσαντ' ἔλαφον· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὀρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
 χεῖρας νιφάμενοι τάλχοντο ἐρικυδέα δαῖτα·
 ὥς τότε μὲν πρόπαν ἡμᾶρ δὲ ἥλιον κτεταδυνῶτα,
 ἡμεθα δακνύμενοι κρέατ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
 ἡμῶς δ' ἥλιος κατέδυ καὶ ἐπικνέφας ἦλθε,
 δὴ τότ' ἐνομήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 ἡμῶς δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 καὶ τότ' ἐγὼν ἄγορην θέμενος μετὰ μῦθον εἶπον·
 Κ ἐκλυτέ μου μύθων καὶ κέ περ πάχοντ' ἐταῖροι·
 ὦ φίλοι· ὅ γάρ τ' ἴδμεν ὅπῃ ῥόδος ὅπῃ ἠὼς,
 ὅπῃ ἡλίας φαεινὸς ἔσται· ὅπῃ δ' ἠὲ γαῖαν,
 ὅπῃ δ' ἀνείτῃ· ἀλλὰ φραζόμεθα θάλασσαν,
 εἴ τις ἐτίθει μῆτις· ἐγὼ δ' ἐκ οἴομαι εἶναι·
 εἶδον γὰρ σκοπὴν δὲ παπαλόεσσαν ἀνελθὼν
 νῆσον πλὴν πρὶ πόντος ἀπείριτος ἐπεφάνωται·
 αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ κεῖται κέπνρον δ' ἐνὶ μέσῃ,
 ἔδραμον ὀφθαλμοῖσι διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην·
 Ω δὲ φάμιν· τοῖσιν δὲ κτεκλάσθη φίλον ἥτορ,
 μνησάμενοις ἔργων λαοφρονόνοιο ἀντιφάταο,
 κύκλωτός τε βίης μεγαλήτορος ἀνδροφάγοιο·
 κλαῖον δὲ λιγέως θαλάσδ' ἐκταδ' ἄλκυ χέοντ'·
 αἷ' ὅ γάρ τις πρῆξις ἐγένετο μυρομένοισιν·

αὐτὰρ ἐγὼ δὴ χα πάντας ἐϋκνήμιδας ἱτάρους
 ἠρίθμεον· δόχον δὲ μετ' ἄμφοτέροισιν ὀπάσας·
 τῶν κούρων ἦρχον, τῶν δὲ ἀνρύλοχος θεοφθής·
 κληῖρος δ' ἐν κωῆν χαλκήρεϊ πάλλομεν ὠκείῃ
 ἐκ δ' ἔλθορε κληῖρος μεγαλήτορος ἀνρυλόχοιο·
 βῆ δ' ἵέναι, ἅμα τῷ γε δῆῳ καὶ εἰησ' ἱτάροι
 κλαίοντες· κατὰ δ' ἄμμι λίπον γούωντας ὀπίσθην·
 αἶνον δ' ἐν βῆσιν τετυγμένα δώματα κίρκης·
 ξεστοῖσι λάεσι περισκέπτῳ ἐκὶ χώρῳ·
 ἄμμι δ' ἐμιν λυκοὶ ἦσαν ὀρέεροι ἢ δὲ λέοντες·
 τὺς αὐτὴν κατέβλεψεν ἐπεὶ κακὰ φάρμακ' ἔδωκεν·
 ἢ δ' οἱ γ' ὥρμηθησαν ἐπ' ἀνδράσιν· ἀνδρὰ τοί γε
 ὑρῆσι μακρῆσι πρὶς αἶνοντες ἀνέστην·
 ὥς δ' ὅταν ἄμμι ἀνακτα καὶ δάκτυλον ἰδόντα
 σάινωσ'· αἶε γάρ τε φέρει μελὶ γέματα θυμῷ,
 ὥς τὺς ἀμμι λυκοὶ κρατρώουχες ἢ δὲ λέοντες
 σάινον· τοὶ δ' ἐδίδεσκον ἐπεὶ ἴδον αἶνὰ πέλωρα·
 ἦσαν δ' εἰνὶ θύρῃσι θεῶς καλλιπλοκάμοιο,
 κίρκης δ' ἐνδον ἄκρον αἰεδύσης ὀπί' κελη·
 ἴδον ἐπιχομένης μέγαν ἄμβροτον· οἷα θείων
 λεπτὰ τε καὶ χαρίεντα καὶ ἀγλαὰ ἔργα πέλονται·
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πολύτης ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 ὅς μοι κήδιστος ἱτάρων ἦν κεινός τ' ἄρτι·
 Ω φίλοι· ἐνδον γάρ τις ἐπιχομένη μέγαν ἴδον
 καλὴν αἰοιδίαν· δάπεδον δ' ἅπαν ἄμμι μέμυκον
 ἦθις δὲ ἢ ἐγὼ· αἶμα φθειγώμεθα θάλασσιν·
 Ω σὺρ' ἐφώνησεν· τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλῶντες·
 ἦ δ' αἶψ' ἐξελθὼσα θύρας ὧϊ' ἐφαεινὰς·
 καὶ καλὰ· οἱ δ' ἅμα πάντες ἀνδρείησιν ἐποντο·
 ἀνρύλοχος δ' ὑπέμεινεν ὄϊάμενος δόλον εἶναι·

V134-6

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

εἶσεν δ' εἰσαγαγῶσα κατὰ κλισμῶς τε θρόνους τε·
 ἐν δ' ἐσθιν τυρόν τε καὶ ἄλφιτα καὶ μέλι χλωρόν
 οἴνω πρᾶμνείῳ ἐκὺς· ἀνέμῳ γε δὲ σίτῳ
 φάρμακα λυγρὰ ἵνα πᾶχυν λαθοίητο πατρίδος αἰῆς·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον αὐτὴν ἔπειτα
 ῥάβδῳ πεπληγῶσα κατὰ σφυροῖσιν ἐέργῃ·
 οἳ δ' ἐσὼν ἰδὺν ἔχον κεφαλὰς φωνήν τε δέμασ τε,
 καὶ ῥίχασ· αὐτὰρ νῦν ἦν ἐμπεδος ὥς τ' ἰάρος πρῶ·
 ὥς οἱ μὲν κλαίοντες ἐέρχοντο· τοῖσι δ' ἐκίρη
 πᾶρ ῥ' ἄκνυλον βάλλοντο· τ' ἐβαλε κερπύοντες κρᾶνείης
 ἐδμεναι· οἷα σὺ δ' ἐχαιμαυνοῦσθαι αἰὲν ἐδυσιν·
 αὐρύλοχος δ' αἶψ' ἦλθε θοὴν ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
 ἄγγελίην ἐτάρων ἐρέων καὶ ἄδουκῆα πότμον·
 ὃ δ' ἐτί· ἐκφάσαι δαῖκτο ἔπος, ἰέμενός πρ·
 κῆρ ἄχεϊ μετὰ λωβητομένους, ἐν δ' οἱ ὄψε·
 δακρυόφιν πίμπλυντο· γόον δ' αἶετο θυμός·
 αἰὲν ὅτε δὴ μιν πάντες ἀγαζόμεθ' ἐξέροντες,
 καὶ τότε τῶν ἄλλων ἐτάρων κατέλεξεν ὀλεθρον·
 ἦομεν ὥς ἐκέλευσεν ἀνὰ δρυμὰ φάειμι δ' οὐδ' αὖ·
 αὐρομεν ἐν βῆλῃσι τετυγμένα δώματα καλὰ·
 ξεστοῖσιν λάλαι πρὶς κέπῳ ἐκὶ χώρῳ
 ἐνθα δέ τις μέγαν ἵσδ' ἐποιχομένη λίγ' αἶδεν·
 ἦ θεὸς ἢ ἐγὼ τὸ δ' ἐφθέγγοντο κελαινά·
 ἦ δ' αἶψ' ἐξελθῶσα θύρας ὠξέε φαινας
 καὶ χεῖρ' οἰδ' ἄμα πάντες αἰδορέησιν ἔποντο·
 αὐτὰρ ἐγὼν ὑπέμνηνα δῖον ἄμεινος δόλον εἶναι·
 οἳ δ' ὅμ' αἰσώθησαν ἀολλέες· ὃ δ' ἐτίς αὐτῶν
 ἐξεράνη· διηρόν δ' ἐκθέμενος ἐσκοπίζον·
 Ως ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ πρὶ ἰδὺν εἶφος ὄρυρσῆλον
 ὤμαιν βαλόμεν μέγα χάλκεον· ἀμφὶ δ' ἐπέα·
 ἦν δ' αἶψ' ἠνώγεα, αὐτὰρ ὁ δὲ δὴν ἠγῆσθαι·

αὐτὰρ ὃ γ' ἄμφοτέρησι λαβὼν ἐλίσσεται γυνών·
 καὶ μ' ὀλοφύρομαι ὅς περ πρὸντα προσήύδα
 Μίμ' ἄγε κείσ' ἀέκοντα διοτρεφές· ἀλλὰ λίπ' αὐτὸς·
 οἶδ' αὖ γὰρ ὡς ἔτ' αὐτὸς ἐλεύσεται, ἔτετιν' ἄλλον
 ἄξις σὼν ἐτάρων· ἀλλὰ ξυὼ τοῖς δεσπιάσων
 φούρωμαι· ἐτι γάρ κεν ἀλύξαι μεν κενὸν ἡμάρ·
 Ως ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμφοτέρωσιν προσέειπον·
 εὐρύλοχ' ἦτοί μοι, σὺ μὲν αὐτὸς τῷ δ' ἐνὶ χώρῳ,
 ἐσθλὸν καὶ πίνων κοῖλῃ παρὰ νηὶ μελαίνῃ·
 αὐτὰρ ἐγὼν εἰμι κρατὺν δέ μοι ἐπ' ἔτι ἀνάγκη·
 ὡς εἰπὼν παρὰ νηὸς ἀνήιον· ἡ δὲ θαλάσσης
 ἀνέστη δὴ ἄρ' ἐμείλλον ἡνίκα βῆσθαι
 κίρκης ἰξέσθαι πολυφαρμάκῃ δὲ μέγα δῶμα,
 ἐνθά μοι ἐρμείας χρυσόρραπις ἀντεβόλησεν
 ἐρχομένη πρὸς δῶμα νεινίῃ ἀνδρὶ ἐοικώς
 πρῶτον ὑπινύτη, τὲ περ χαριεσάτη ἡβη·
 ἐν τ' ἄρα μοι φῦ χειρὶ ἐπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 τῇ δ' αὖτ' ὦ δύσηνε δι' ἄκριδος ἔρχεαι οἶος
 χώρας αἰόχου ἐὼν ἔταροι δέ τοι οἶδ' ἐνὶ κίρκης
 ἐρχεται· ὥς τε σύδ' ἐπ' ἐκινύς κλυμῶνας ἐχόντος·
 καὶ τὰς λυσόμενος δαῦρ' ἐρχεαι· ἔδέ σε φημι
 αὐτὸν νοστήσιν· μένεις δὲ σὺ ἐνθά περ ἄλλοι·
 αἴ μ' ἄγε δῆσε κτηνῶν ἐκλύσομαι ἡ δὲ σώσω,
 τῇ τόδ' ἐφάρμακον ἐσθλὸν ἔχων δ' ἐν δῶμασι κίρκης
 ἐρχεαι· ὅ κεν τοι κρατὺς ἀγαλκήσει κτηνὸν ἡμάρ·
 πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώϊα δῆνεα κίρκης·
 τάνεγ' τοι κλυεῖν βαλέει δ' ἐνὶ φάρμακῃ σίτῳ·
 αἴ μ' ἔδ' ὡς θέλξαι σε δαυήσεται· ὃ γὰρ ἔασαι
 φάρμακον ἐσθλὸν ὃ τοι δώσω· ἐρέω δὲ ἔκστα·
 ὅππότε κεν κίρκη σ' ἐλάσει περιμήκει ῥάβδῳ,
 δὴ τότε σὺ ξίφος ὅξυ ἐρυαλάμενος παρὰ μηρῷ·

ΘΔΥΣΣΕΙΑΣ

κίρμη ἐπαΐξαι ὥς τε κτάμεναι μενεαίωνων
 ἢ δὲ σὺ ποδιδείσασα κελήσεται ἀνιθῆναι·
 ἔνθα σὺ μηκέτ' ἐπὶ τ' ἀπανήνασθαι θεῷ ἀνὴν,
 ὄφρα κέ τοι λύσῃ θ' ἑτάρευσ αἰφ' ὅν τε κομίση·
 αἰὲν ἀέλειο δ' αἰμὴν μακρόρων μέγαν ὄρμον ὁμόσασαι,
 μή τί τοι αὐτῷ πῆμα κενὸν βυλυσέμεν ἄλλο,
 μή σ' ἀπογυμνωθέντα κενὸν καὶ ἀνῆγορα θείη·
 ὦς ἄρα φωνήσας πόρε φάρμακον ὄρχηφόντης,
 εἰ γὰρ ἐρύσας καὶ μὴ φύσιν αὐτῆς ἔδειξεν·
 ῥί' ἢ ἡμῶν μέλαν ἔσκει γάλακτι δὲ εἴκελον ἀνθος·
 μῶλυ δέ μιν κλέυσι θεοὶ χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσιν
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι· θεοὶ δέ τε πάντα δαΐκνται·
 ἔρμεϊα· καὶ ἐπὶ τ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν ὄλυμπον,
 νῆσον ἀν' ὑλήεσσαν· ἐγὼ δ' ὅβ' δώματα κίρκης
 ἦτα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κισσῇ·
 ἔσιν δ' εἰνὶ θύρῃσι θεῶς κελλιπλοκέμοιο·
 ἔνθα πᾶς ἐβόησα· θεῶ δέ μιν ἐκλυεν αὐδῆς·
 ἦ δ' αἶψ' ἐξελθῶσα θύρας ὠΐξε φασγάνας,
 καὶ κέλει· αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ μιν ἀκχεχήμενος ἦτορ·
 εἴσε δέ μ' εἰσαγαγῶσα ἐπὶ θρόνον ὄρχηφόντης
 κελεύει δαίδαλέν ὑπὸ δὲ θρήνους ποσσὶν ἦεν·
 πᾶν χε δέ μοι κυκνέω χρυσεῷ δέ παϊ' ὄφρα πῖσιμι·
 ἐν δέ τε φάρμακον ἦκε καὶ φρονέουσ' ἐκὶ θυμῷ·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἐκπιδόν· ὅ δέ μ' ἐθέλεεν
 ῥάβδῳ πεπληγῆ, ἔπος τ' ἐφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 ἔρχο νῶν συφιδόνδε μετ' ἄλλων λέξον ἐταέρων·
 ὦς φάτ'· ἐγὼ δ' ἄορ ὄξυ ἐρυσάμενος παρὰ μιν ἦν,
 κίρμη ἐπὶ τ' ἔξα, ὥς τε κτάμεναι μενεαίωνων·
 ἦ δὲ μέγα ἰάχουσα ὑπέδραμε καὶ λάβε γούτων,
 καὶ μ' ὀλοφυρομένη ἔπειτ' ἠβρόντα προσηύδα·

τις; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις; ἡ δὲ τοκῆς
 θαῦμα μ' ἔχει ὥρ' ὅτι πῶν τάδε φάρμακ' ἐθέλῃς
 εἶδ' ἔδρ' ὅδ' εἰς τίς ἄλλος ἀνὴρ τάδε φάρμακ' ἀνέτλη,
 ὅς κε πῆν, καὶ πρῶτον ἀμείβεται ἔρκος ὀδόντων·
 σοὶ δέ τις ἐκπῆθεσιν ἀνήλιντος νόος ἐστίν·
 ἢ σὺ γ' ὀδυσαῖς καὶ πολύφροπος· ὃν τέ μοι αἰεὶ
 φάσκων ἐλάσσεισθαι χρυσὸν ῥάπιδι ὄρει φόντης·
 ἐκ φοίνος ἀνιδόντα βοῶ σῶ νηὶ μελαίνῃ·
 αἰὲν ἄγε δὴ κολεῶ μὲν ἄορ θέο· νῶϊ δ' ἐπύττω
 ἀνῆς ἢ μετέρης ἐπιβήμεν· ὄφρα μινέντε
 σὺν ἡ καὶ φιλόπῃτι πεποίθομεν ἀμύλοισιν·
 Ω' εἴφατ' αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 ὦ κίρκη· πῶς γάρ με κέλεσσι ἡπιοῦν εἶναι,
 ἢ μοι οὖς λῆθ' ἐθήκῃς ἐνὶ μεγάροισιν ἐταῖρος·
 αὐτὴν δ' ἐκθάσθ' ἔχυσσας δολοφρονέουσα κελεύεις
 ὅτ' ἐλάχμον τ' εἶναι καὶ σῆς ἐπιβήμεαι ἀνῆς,
 ὄφρα με γυμνωθέντα, κακὸν καὶ ἀνήγορα θείης·
 εἰ δ' ἂν ἐγὼ γέθελοιμι τῆς ἐπιβήμεναι ἀνῆς,
 εἰμή μοι τλάνης γε θεῶ μέγαν ὄρκον ὀμόσσαι·
 μή τι μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βυλασέμεν ἄλλο·
 Ω' εἴφαμιν· ἡ δ' αὐτὶ καὶ πῶ μινυεν ὥς ἐκέλευον·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὀμοσέν τετελεύτησέν τε τὸν ὄρκον,
 καὶ πρὶ ἐγὼ κίρκης ἐπέβην περικταλέος ἀνῆς·
 ἀμρίπολοι δ' ἄρα τέως μὲν ἐνὶ μεγάροισι πένοντο
 τέλει κρῖναι· αἳ δὲ δῶμα κατὰ δροῆσειραι ἔασι·
 γίνονται δ' ἄρα ταῖς ἐκ τε κρινέων ἀπὸ τ' ὀρέων,
 εἴη θ' ἱρῶν ποταμῶν· οἳ τ' εἰς ἄλλαδε προρέουσι·
 τῶν ἢ μὲν ἐβαλε θρόνοισι ἐνὶ ῥήγεα καλὰ
 πορφυρεὰ καὶ θυπέθ'· ὅππεν βε δὲ λιθὺν ἐβάλλει·
 ἡ δ' ἐτέρῃ προπάροιθε θρόνων ἐτίτανε τροπέζας·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

δῶρυρ' ἄν' ἐπὶ δὲ σφι τίθει χύσεια κύνεα·
 ἦ δὲ κρίτη δῶντ' ἔρι μελίρρονα οἶνον ἐκίρνα
 ἦ δ' αὖ ἐν δῶρυρ' ἐνέμε δὲ χύσεια κύνεα·
 ἦ δὲ τετάρτῃ ὕδωρ ἐφόρει καὶ πῦρ ἀνέκαιε
 πολλὸν ὑπὸ κρίτῃ μεγάλῳ, εἰένετο δ' ὕδωρ·
 αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσεν ὕδωρ ἐνὶ ἦτοπι χαλκῷ,
 εἰς ῥ' ἄσάμινθον ἔσασα, λό' ἐκ κρίτῃος μεγάλοιο·
 θυμῆρ δ' ἐκέρσασα κατὰ κρατὸς τε καὶ ὤμων,
 ὄφρα μοι ἐκ κῆματον θυμοφθόρον εἴλετο γύων·
 αὐτὰρ ἐπεὶ λῦσέν τε καὶ ἔχρισε λίπ' ἐλαίῳ,
 αἴμῃ δὲ με χλαῖναν καλὴν βάλεν ἦ δὲ χιτῶνα,
 εἴσε δὲ μέισα γαῖαν ἐπὶ θρόνον δῶρυροῖα,
 καλὰ δαιδαλέα· ὑπὸ δὲ θρήνους ποσὶν ἦεν.
 χέρνιβα δ' αἰμυλίπολος πρηνὸς ἐπέχουε φέρουσα
 καλὴ χρυσεὴ ὑπὲρ δῶρυροιο λέβητος,
 τίψασθαι παρὰ δὲ ξέστην ἐτάνυσε προάπεζαν·
 σῆτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα·
 εἶδεν αὖ πολλὰ ἐπιθεῖσα χαριζομένη παριόντων·
 εὐθέως δὲ κέλευεν ἐμὴ δ' ἔχ' ἦνδ' ἀνε θυμῷ,
 εὐχόμεν' εὐφροσύνης καὶ δ' ὅδετο θυμὸς·
 αἶρη δ' ὥς ἐνόησεν ἐμ' ἤμενον, ὅδ' ἐπὶ σίτῳ
 χεῖρας ἡάλλοντα· συγερὸν δὲ με πένθος ἔχοντα,
 αἶχι παρισταμένη ἔπειτ' ἐπέρθεντα προσνύδα·
 τέρβ' ὅπως ὀδυσαῖ κατὰ ἄρ' ἔζεαι ἴσος ἀναύδῳ
 θυμὸν ἔδων· βρώμης δ' ἔχ' ἄπειτα ὕδ' ἐπὶ ποτῆτος·
 ἦ τινα πρὶν δόλον ἄλλον ὀΐεαι; ὅδ' ἐτί σε χρὴ
 δεῖδ' ἔμεν· ἦ δ' ἔτι γὰρ τοι ἀπόμοσα κατ' ἐρὸν ὄρκον·
 ὦς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμυβόμενος προσέειπον·
 ὦ κίρνη· τίς γὰρ κεν ἀνὴρ ὅς ἐναΐσιμος εἴη,
 πρὶν τλαίη πάσασθαι ἐδνυῖος ἦ δὲ ποτῆτος,
 πρὶν

πρὶν λυσαθ' ἑτάρεσσ' καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
 αἶψ' εἰδὴ πρόφρασσα πῖν φαγέμεν τε κελύεις,
 λῦσον Ἰν' ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼ ἐρήρᾳς ἑτάρεσσ'·
 ὦς ἐφάμην· κίρκη δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,
 ῥάβδον ἔχουσ' ἐν χειρὶ· θύρας δ' ἀνέωξε συφρῶ·
 ἐκ δ' ἔλασεν σιάλοισιν εἰκοτάσσ' ἐν νεώροισιν·
 οἱ μὲν ἔπειτ' ἐστῆσαν ἐναντίοι· ἡ δὲ δι' αὐτῶν
 ἔρχομένη προσέλειπεν ἐκφύω φάρμακον ἄλλο·
 τῶν δ' ἐκ λυγρῶν μελέων ῥίχθ' ἐῤρεον ὥς πρὶν ἐφυγε
 φάρμακον ὑλόμενον τόσφιν πόρε πότνια κίρκη·
 ἀνδροβ' δ' αἶψ' ἐγένοντο νεώτροι ἢ πάρος ἦσαν·
 καὶ πολὺ καλλίωνές τε, καὶ μείζονδ' εἰσοράσθαι·
 ἐγνώσαν δέ με κῆνοι· ἐφωτ' ἐν χερσὶν ἔκφυσ·
 πᾶσιν δ' ἰμερόεις ὑπέδν' ῥόσ' ἀμφὶ δὲ δῶμα
 σμρδαλέον νοναβίζε· θεὰ δ' ἐλέαιρε καὶ αὐτή·
 ἡ δέ μιν αἶψ' αἶσα προσήνδα δῖα θεάων·
 διογενὲς λαβτιάδην πολυμήχαν' ὀδυσαῖν,
 ἔρχεο νῆα ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῆνα θαλάσσης·
 νῆα λυγρὰ πᾶμπρωτον ἐρύσατε ἡπειρόνδ'·
 κτήματα δ' ἐν σπηλαί πελάσσετε ὅπλαι πάντα·
 αὐτὸς δ' αἶψ' ἰέναι καὶ ἄγειν ἐρήρᾳς ἑτάρεσσ'·
 ὦς ἐφατ'· αὐτὰρ ἔμοιγ' ἐπετίθετο θυμὸς ἀγῆνωρ·
 βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῆνα θαλάσσης·
 αὖρον ἔπειτ' ἐπὶ νηὶ θοῇ ἐρήρᾳς ἑτάρεσσ'
 οἰκτρ' ὀλοφυρομένους θαλῶν καταδακρυχέοντάς·
 ὥς δ' ὕταν ἄγραυλοι πόριδ' πρὶ βῆς ἀγλαῖας
 ἐλθόντας ὅς κόπρον ἐπὶ νηὶ βοτάνης κορέσωνται
 πᾶσαι ἅμα σκαίρυσιν ἐναντίαι, ἥ δέ τι σιμοὶ
 ἡχουσ' ἀν' ἀδινὸν μυκώμεναι ἀμφιθέουσι
 μητέρᾳ, ὥς ἐμὲ κῆνοι ἐπεὶ ἦδον ὀφθαλμοῖσι,

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

δακρυόεντες ἔχαιτο· δόκησε δ' ἄρα σφίσι θυμὸς,
ὥς ἔμενέ τ' ἑ πατρίδ' ἰκοίτο καὶ πόλιν αὐτῶν
πρηχεῖνς ἰθάκης· ἵνα τέτραφεν ἡδ' ἐγένοντο·
καὶ μὲν ὀλοφυρόμενοι ἔπει πῖρόντα προσηύδων·
σοὶ μὲν νοσήσαντι Διοτρεφὲς ὥς ἐχάρημεν,
ὥς εἴτ' εἰς ἰθάκην ἀρικόμεθα πατρίδα γαῖαν·
ἀλλ' ὡς τῶν ἄλλων ἐτάρων κητάλεξον ὀλεθρον·
Ως ἔφρατ' αὐτὰρ ἐγὼ προσέειπεν μαλακοῖς ἐπέεσσιν·
νῆα μὲν ἄρ' ἀμπερωτον ἐρύσομεν ἡπειρόνδε·
κητήματα δ' ἐν σπηεσι πελάαομεν ὅπλά τε πάντα·
αὐτοὶ δ' ὀφραῖοι εἰ μοι ἄμα πάντες ἔπεισαι.
ὅρρ' ἴδ' ἡδ' ἐτάρους ἰβόις ἐν δώμασι κίρκης,
πίνοντας, καὶ ἔδοντας· ἐπιετανὸν γὰρ ἔχουσιν·
Ως ἔραμην· οἳ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσιν πίθοντο·
ἀνρύλοχος δέ μοι οἷος ἐρύκενε πάντας ἐτάρους·
καί σφ' εἰς φωνήσας ἔπει πῖρόντα προσηύδα·
ἄδελοῖς· πόσ' ἴδ' ἔχ' ἡμεῖς ἰμείρετε τῶν
κίρκης δὲ μέγαρον κηταβήμεναι· ἦεν ἄπαντας
ἢ σὺς ἡελύμης ποιήσεται ἢ ἐλέοντας·
οἵ κεν οἳ μέγα δῶμα φυλάαοιμεν καὶ ἀνάγκη
ὥς πρὶν κλῶψ' ἔρξ', ὅτε οἳ μέγαυλον ἵκοντο
ἡμέτεροι ἔταροι· σῶ δ' ὄφρα σὺς εἴπετ' ὀδυσαῖ·
τύττε γὰρ καὶ κείνοι ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.
Ως ἔφρατ' αὐτὰρ ἐγὼ μετὰ φρεσὶ μὲν μήριξα,
σπασάμενος τανύηκε δὲ ἄορ παχέος παρὰ μιν·
τῷ οἳ ἀποτμήξας κεφαλὴν, ὅδ' αὖτε πελάααι
καὶ πηῶν πρὸς ἐόντι μάλα χεδόν· ἀλλὰ μ' ἔταροι
μηλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·
διογενὲς τῶτον μὲν ἔασομεν εἰς κελύφης
αὐτὸ παρ' νηῖτε μένειν καὶ νῆα ἔρυσαι·

ἡμῖν

ἡμῖν δ' ἤγε μόναν ἵβαν πρὸς δώματα κίρκης.

Ως φάμενοι παρὰ νηὸς ἀνῆλθον ἠδὲ θαλάσσης·

ἠδὲ μὲν αὐρύλοχος κοίλῃ παρὰ νηὶ λελήπθω

αἷ' ἔπετ'· ἔδιδρυσεν γὰρ ἐμὴν ἐκπαγλὸν εἰπήν·

τόρρα δὲ τῆς ἄλλης ἐτάρως ἐν δώμασι κίρκῃ

ἐνδυνέως λῦσέν τε, καὶ ἔχισε λίπ' ἐλάω.

αἰμφιδ' ἄρα χλαῖνας καλὰς βάλεν, ἠδὲ χιτῶνας·

δαινυμένους δ' αὖ πάντα ἐφύρομεν ἐν μεγάροισιν.

οἳ δ' ἐπεὶ αἰγὴλ' εἶδον φράσαν ὅτε πάντα

κλαῖον ἐφύρομενοι πρὶ δὲ σὺνα χί' ἐτο δῶμα· *οἳ δὲ δεξιτέρους*

ἠδὲ μὲν ἄχι σῆσθα προσνύδα δῖα θεάων· *οἳ δὲ ἐξ ἑσπέρης*

διογενὲς λαβρτιάδῃ πολυμήχαν' ὀδυναυ· *ἡν δὲ Πηνελόπειαν*

μὴ κέτι νῆα θαλρὸν γόν' ὄρνυτε· εἶδα καὶ αὐτή· *οἳ δὲ δεξιτέρους*

ἠδὲ μὲν ὅς ἐν πόντῳ πάβετ' ἄλγεα ἰχθυόιντι,

ἠδ' ὅς ἀνῆλθον ἀνδρῶν ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσιν·

αἷ' ἔχ' ἐθέτετε βρώμεν καὶ πίνετε οἶνον,

εἰσὸκεν αὖτις θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι λαβνίτε,

οἶον ὅτε πρῶτισον ἐλείπετε πατρίδα γαῖαν

πρὶ χείρας ἰθάκης· νῆα δ' ἄσπελές καὶ ἄθυμοι

αἰεὶ ἄλλης χαλεπῆς μεμνημένοι· ἠδὲ ποθ' ὕμῖν

θυμὸς ἐν αὐτοσώῃ· ἐπεὶ μάλα πολλὰ πέποιθε·

Ως ἔραθ' ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀνάνωρ·

ἐνθα μὲν ἡμᾶτα πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν

ἡμέθε δαινύμενοι κέκ' ἄσπετα, καὶ μέθυ ἠδύ·

αἷ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην πρὶ δ' ἔραπον ὦραι

μνηστῶν φθινόντων· περὶ δ' ἡμᾶτα μακρὰ τελέσθην,

καὶ τότε μ' ἐκ κελέσαντες ἔφην ἐρήρης ἐταῖροι·

δαιμόνι, ἠδὲ νῆα μιμνήσκου πατρίδος αἰῆς·

αἴ τοι θέσφατόν ἐστι σαωθῆναι, καὶ ἰκέσθαι,

εἶμον δὲ ὕψ' ῥοφον, καὶ σὴν δὲ πατρίδα γαῖαν·

Ο ΔΥΣΣΕΪΑΣ

Ως ἔφην· αὐτὰρ ἔμοι γ' ἐπιτείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ·
 ὥς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ, ὅς ἡέλιον κῆτα δαΐτα
 ἦ μεθὰ δαινύμενοι κρέατ' ἄππετα καὶ μέθυ ἡδύ.
 ἦμος δ' ἡέλιος κῆτέδου, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
 οἱ μὲν κοιμήσαντο κῆτὰ μέγα ῥα σκιδέντα·
 αὐτὰρ ἐγὼ κίρκης ἐπιβάς πρὶ κταλέος ἀνῆς,
 γένων ἐλιτάνουσα· θεὰ δέ μοι ἔκλυεν αὐδῆς·
 καί μιν φωνήσας ἔπεα πρὶ δέντα προσηύδων·
 ὦ κίρκη· τέλεσόν με ὑπὸ χερσίν ἢν πρὶ ὑπέστης,
 οἷόν σε πεμψέμεναι· θυμὸς δέ μοι ἑαυταὶ ἦδ' ἦ
 ἦ δ' ἄλλων ἐτάρων· οἷ με φθινύθουσι φίλον κῆρ,
 ἅμφ' ἡμῶν δ' αὖτ' ὀδυρόμενοι ὅτε περ σύ γε, νόσφι γένηαι.

Ως ἔφραμην· ἦ δ' αὖτ' ἡ ἄμειβετο δῖα θεάων·
 διογενὲς λαρτιάδην πολυμήχαν' ὀδυσαῖ,
 μνηκέτι ναῦ ἀέκοντ' ὅς ἐμῶν κὶ μίμνετε σῆμα·
 οἷ ἄλλην χρὴ πρῶτον ὁδὸν τελέσαι καὶ ἰκέσθαι,
 εἰς αἰῶος δόμους καὶ ἐπαινῆς πρσεφρονείης,
 ψυχὴν χρησομένης θιβάεσσι τήρεσίαι
 μάντιος ἀλαῶ· τῶτε φρένες ἐμπεδίσῃσι·
 τῷ καὶ τεθνηῶτι νόον πόρε πρσεφρόνα,
 οἷω πεπνύθαι· τοῖ δὲ σκιαὲ αἴαντιν.

Ως ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμοι γε κῆτε κλάδην φίλον ἦτορ·
 κλάον δ' ἐν λεχέεσσιν ἐκθήμενος ἔδ' ἐτι θυμὸς
 ἦ θέλ' ἐτι ζῶεν καὶ ὄρῃν φάος ἡελίοιο·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενος τε κορέσθην·
 καὶ τότε δῆμιν ἔπειν' ἀμβρόμιος προσέειπον·
 ὦ κίρκη· τίς γὰρ ταύτην ὁδὸν ἡγεμονεύσει·
 εἰς αἰῶος δ' ἔγωγε τὸν ἀρίετο νηὶ μελαίνῃ·

Ως ἔφραμην· ἦ δ' αὖτ' ἡ ἄμειβετο δῖα θεάων,
 διογενὲς λαρτιάδην πολυμήχαν' ὀδυσαῖ,
 μνήνισαι

μήτι τοι ἦγε μόνος γε ποθὴ παρὰ νηὶ μελίοω·
 ἰ σὺν δὲ σήσας ἀνὰ δ' ἵστα λυγρὰ πετάσας,
 ἦ θαι· πλὴν δ' ἐ' κέ τοι πνοιὴ βορέαο φέρησιν·
 αἰὲς δ' ὅτ' ἄν δὴ νηὶ δὶ ὠκεανοῖο περήσῃς,
 ἐνθ' αἰτῇτε λάχρα καὶ ἄλσεα πρσεφονείης,
 μακρὰς τ' ἀγέροι καὶ ἰτέαι ὠλεσίχερτοι,
 ἦ καὶ λυγρὰ κέλσαι ἐπ' ὠκεανῷ βαθυδίην·
 αὐτὰρ δ' εἰς αἶδω ἵέναι δόμον ἀνῶντα·
 ἐνθα λυγρὰς εἰς ἀχέροντα πυριφλεγέων τε ρέεσσι·
 πωκυτός θ' ὅς δ' ἡ συγρὸς ὕδατος θῆιν ἀπορρώξ·
 πέρῃτε ξυέσις τε δύω ποταμῶν ἐριδύπων·
 ἐνθα δ' ἐπ' ἔργῳ ἦρωος χριμυθεῖς, πέλασ' ὥς σε κελύω
 βόθρον ὀρύξαι· ὅσον τε πυρῆσιον ἐνθα καὶ ἐνθα·
 ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοῆν χεῖσθαι πᾶσι νεκύεσσιν,
 πρῶτα μελικρήτω· μετέπρητα δὲ ἡδέϊ οἴνῳ·
 τὸ τρίτον δ' αὖ ὕδατι· ἐπεὶ δ' ἄλφιστα λυγρὰ παλαῶν,
 πρῶτα δὲ γυνῆσθαι νεκῶν ἀμενηνὰ κέρηνα,
 ἐλθὼν εἰς ἰθάκην σείραν βῦν ἢ τις δόισι,
 ῥέξιν ἐν μεγάροισι πυρὴν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν·
 τειρεσίη δ' ἀπάνανθεν ὅτ' ἰβυσέμεν οἶω,
 παμμέλαν· ὅς μήλοισι μεταπρέπει ὕμετέροισιν·
 αὐτὰρ ἐπὴν δὲ χῆσι λίση κλυτὰ ἑθνεα νεκῶν,
 ἐνθ' ὅτ' ἄν θρνεῖον ῥέξιν θῆλαι τε μέλαιναν·
 εἰς ἔρεβος προέφασ· αὐτὰρ δ' ἀπὸ νόσφι προπέσσει,
 ἰέμενος ποταμῶιο ῥοάων· ἐνθα δὲ πολλαὶ
 ψυχὰς ἐλάσσονται νεκῶν κατὰ τεθνηῶτων·
 δὴ τότ' ἐπειθ' ἑτάροισιν ἐποτρύνει καὶ ἀνῶξαι
 μῆλα τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλεὲς χαλκῷ·
 δείραντας κατὰ κῆαι, ἐπ' ἄλσεα δὲ θεοῖσιν,
 ὀφθίμῳ τ' ἀΐδῃ, καὶ ἐπαυτῇ περσεφονείῃ.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

αὐτὸς δὲ ξείρος ὃξὺ ἔρυσσάμενος παρὰ μῆρ' ἔσθαι· μὴ δὲ ἔξ' ἐν νεκύων ἀμενηνὰ κέθρηνα
 αἵματος αἶνον ἵμεν πρὶν τειρεσίαο πυθέσθαι·
 ἔνθα τοι αὐτίκ' ἐλάνσεται ὄρχα μελαῶν,
 ὃς κέν τοι εἴπῃσιν ὁδὸν καὶ μέγ' αὖ κελεύσῃ·
 νόστον θ' ὧς ἐπεὶ πόντον ἐλάνσεται ἰχθυόεντα·

Ω δ' ἔφατ' αὐτίκ' δὲ χυσοθρόνος ἦλυθεν ἠώς·
 ἀμφοδὲ με χλαῖν' ἅντε χιτῶνά τε· εἵματα ἔαυτο
 αὐτὴ δ' ὄρνυρεον φάρος μέγα ἐννυτο νήμῃ
 λεπτὴν καὶ χαρίεν· πρὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἱξυί,
 καλὴν χυσεῖν' κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλὴ πῆρην·
 αὐτὰρ ἐγὼ διὰ δώματ' ἰὼν ὤρωνον ἐταίρους,
 μῆλι χίοις ἐπέεσσιν παραπαδὼν ἄνδρα ἔκχ' εἶπον·
 μὴ κέ τι ναῦ ἄδοντες ἀωτῆτε γλυκαῖ' ὕπνον·
 αἴψ' ἴομεν· δὴ γάρ μοι ἐπέδραδε πότνια κίρκη·

Ω δ' ἔφ' ἀμύν· τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ·
 ὃ δὲ κτεῖ' ἐνθεν πρὸς ἀπὸ μόνον ἦγον ἐταίρους
 ἐλπήνωρ δὲ τις ἔσκε νέωτατος· ὅτε τι λίην
 ἀλκιμὸς ἐν πολέμῳ· ὅτε φρεσὶν ἦλιν ὀφρῶς·
 ὃς μοι ἄνδρ' ἐτάρων ἱβόης ἐν δώμασι κίρκης
 φύχεος ἱμεῖρων κατελέξατο οἶνοβχεῖων·
 κινυμένων δ' ἐτάρων ὄμαδον καὶ δῶπον ἀκνέσας,
 ἐξαπίνῃ· ἀνόρυσσε, καὶ ἐκλάθετο φρεσὶν ἦτιν
 ἀφορρὸν καταβῆναι ἰὼν ὅς κ' ἐλπίμας μακρὴν·
 αἴψ' αὖ κατ' ἀντικρὺ τέρεος πέσεν· ἐκ δὲ οἱ αὐχὴν
 ἀσπράγγων ἐάει· φυχὴ δ' αἰδοῖς δὲ κατήλθε·
 ἐρχομένοισι δὲ τοῖσιν, ἐγὼ μετὰ μῦθον ἔειπον·
 φάσθ' ἐνὺπν' οἶκον δὲ φίλιν ὅς παρὶ δαίτῃαν
 ἔρχεσθαι, ἄλλην δ' ἡμῖν ὁδὸν τεκμήρατο κίρκη
 εἰς αἰδοῖα δόμους, καὶ ἐπαίνῃς πρσεφοκείης,

φυχῇ

Φυχῇ χρυσομένους θηβαίαν τερπείαν
 Ως ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάθη φίλον ἦτορ·
 ἐζόμενοι δὲ καταυθι γόων τίλλοντό τε χαῖτας·
 αἰὲν γάρ τις πρῆξις ἐγένετο μυρομένοισιν·
 αἰὲν ὅτε δὴ ῥ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης
 πομένον ἀχνύμενοι θαλρὸν καταδάκρυ χέοντες,
 κέρρα δ' ἄρ' οἰχομένη κίρκη παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
 ὄρνειον κατέδισεν, οἷν δ' ἄλλω τε μέλαιναν,
 ῥέϊα παρεξελθῶσα τίς ἂν θεὸν ὕμ' ἐβέλοντα
 ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτ' ἢ ἐνθ' ἢ ἐνθα κίοντα.

ΥΓΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Α. ΟΜΗΡΟΥ
 ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

α Πανγέλη πῶς κατὰ τὰς κίρκης ἐντολὰς εἰς
 ἄλυσιν κατήλθεν, καὶ ὡς ἤνεσε τρεῖς ἡμέρας
 ὡς πρὶ τῆς ἐαυτῆς, καὶ τῶν ἄλλων σωτηρίας, καὶ ὡς τὰς
 ἡρώας καὶ τὰς ἡρωίδας εἶδε καὶ ἄλυσιν, καὶ πῶς μη-
 τέρας καὶ τῶν δὲ ἱλίων συστρατουσάντων ὄντας· καὶ τῶν
 ἀνἄλυσιν κολαζομένων.

m iiij

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ· Α· ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Λάβδ' αὖτ' ἐν αἰθέρι φυχάσ' ἐνέτυχεν ὀδυσαῖς·

ὣτάρ ἐπεὶ ῥ' ἐπεὶ νῆα κῆτ' ἔλθομεν
ἢ δὲ θάλασσαν,
αὖ νῆα μὲν ἄρ' ἀμ' πρῶτον ἐρύσαμεν
εἰς ἄλλα δῖαν·
ἐν δ' ἴσον τιθέμεθα κ' ἵστα νῆι με-
λαίνῃ·

ἐν δὲ τὰ μῆλα λαβόντες ἐβήσαμεν· ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ
βαίνομεν ἄχνυμενοι θαλρὸν κῆτα δ' ἄκρυ χέοντες·
ἡμῖν δ' αὖ μετόπισθε νειὼς κυανοπρώροιο,
ἵκμενον ὕρον ἴει πλησίον ἐσθλὸν ἐταῖρον
κίρκη ἐϋπλόκμος δεινὴ θεὸς αὐδ' ἡεα·
ἡμεῖς δ' ὄπ' αἴετα πονησάμενοι κῆτ' αὖ νῆα
ἡμεθα· πῶν δ' ἀνέμος τε κυβερνήτης τ' ἐθωπεν·
τῆς δὲ πανημβίης τέταθ' ἵστα ποντοπορεύσης·
δύσετότ' ἠέλιος· σκιδὼν ῥ' τε πᾶσαι ἀργαεῖ·
ἦ δ' ὅθ' ἐπείραθ' ἵκνε βαθυρροῖα ὠκεανόιο·
ἐνθα δὲ κίμμβίων ἀνδρῶν δῆμος τε πόλις τε,
ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι· ὅδε γὰρ αὐτὸς
ἠέλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀντίνεον,
ὅθ' ὁπότε αὖν σείχησι πρὸς ὕραν ἄστερόεντα,
ὅθ' ὅταν ἀφ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' ὕραν ὅθεν προσηύηται·
αὖτ' ἐπὶ νύξ' ὅλῳ τέταται δαλῶσι βροτοῖσι,
νῆα μὲν ἐνθ' ἐλθόντες ἐκέλαμεν· ἐν δὲ τὰ μῆλα
εἰλόμεθ'· αὐτοῖσ' αὖτε παρὰ ῥόον ὠκεανόιο
ἦομεν ὅρ' ὅθ' ἡῶρον ἀρικόμεθ', ὃν φράσε κίρκη·
ἐνθ' ἵβηται

ἐνθ' ἰβήϊα καὶ πρὶ μῆλιν ἀρύλοχος τὸ
 εἶχον· ἐγὼ δ' ἄρ' ὄξυ ἐρυαμένους παρὰ μῆρ'
 βόθρον ὄρυξά' ὅσον τὲ πυγύσιον ἐνθα καὶ ἐνθα
 ἄμρ' αὐτῷ δὲ χοῶς χέομεν πᾶσι νεκύνεαι·
 πρῶτα μελικρήτω μετέπειτα δὲ ἡδέϊ οἴνω·
 τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιστα λουθὲ πάλαυον·
 πρὸς δὲ γυνήμην νεκύνων ἀμειννὰ κέρηνα,
 ἐλθὼν δὲ ἰθάκην σείραν βῦν ἥτις ὄριση
 ῥέξεν ἐν μενέροισι πυρήντ' ἐμπλησέ μιν ἐσθλῶν·
 τειρεσίη δ' ἀπάνουθεν οἷν ἰβανσέ μιν οἶω
 παμμέλαν· ὅς μῆλοισι μεταπρέπει ἢ μετέροισι·
 τὰς δ' ἐπεὶ ὠχλήσῃ λιτῆσί τε ἐθνεα νεκρῶν
 ἐλλισάμην· τὰ δὲ μῆλα λαβῶν ἀπεδύροτο δῆμοσιν
 ὅτε βόθρον· ῥέει δ' ἄμα κελαινερεῖς· αἶδ' ἀγέροντο
 ψυχὰς ὑπ' ἐξ ἐρέβους νεκύνων κατατιθνειώται,
 σύμψαυτ' ἡΐθεοί τε πολύτλητοί τε γέροντες,
 παρθενικὰ τ' ἀταλὰ νεοπεντέα θυμὸν ἐχυσαι·
 πολλοὶ δ' ὕτάρ μιν χαλκήρεσιν ἐγχείουσιν
 ἀνδρὸς ὄρητ' ἀφαιβοροτῶμένα τὰ χεῖ' ἐχοντες·
 οἱ πολλοὶ πρὶ βόθρον ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος
 θεσπεσίη ἰαχὴ· ἐμὲ δὲ χλωρόν δέος ἤρει·
 δὴ κ' ἐπὶ τ' ἐτάρουσιν ἐποποιῶν ἐκέλευσα,
 μῆλα τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλεῖ χαλκῷ·
 δείραντας κατακῆαι· ἐπαύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
 ἰφθίμω τ' αἰΐδῃ καὶ ἐπαινῇ πρσιφρονεῖν·
 αὐτὰρ ἐγὼ ξίφος ὄξυ ἐρυαμένους παρὰ μῆρ'
 ἡμῖν· ὅδ' εἶων νεκύνων ἀμειννὰ κέρηνα
 αἵματος ἄλυνον ἵμεν πρὶν τειρεσίῳ τυθείῃ·
 πρῶτα δὲ ψυχὴν ἐλπήνορος ἦλθεν ἐταίρῳ·
 ἀγὰρ πω ἐτέθαπτο ὑπὸ χθονὸς ἀρυοδείης·

ΟΔΥΣΣΕΥΣ

σῶμα γὰρ ἐν μεγάρῳ κίρκης κατελείπομεν ἡμεῖς
ἄκλαυτον καὶ ἄθραππον ἐπεὶ πόνον ἄλλος ἔπειγε·
τὸν μὲν ἐγὼ δόκρυσα ἰδὼν ἐλέησά τε θυμῷ.

καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πρῶντα προσηύδων·

Ε λπύνωρ πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόρον ἠρώοντα;
ἔφθης περὶ δὲ ἐὼν ἢ ἐγὼ σὺ νηὶ μελαίνῃ;
ὥς ἐφάμιν· ὁ δὲ μοὶ μῶξας ἠμείβετο μύθῳ·
διογενὲς λαβτήσθι πολυμήχαν' ὀδυσσεύ·
ἄσέ με δαίμονος αἴσα κακῇ καὶ ἀθέσφατος οἶνος·
κίρκης δ' ἐν μεγάρῳ καταλέγμενος ὕκ' ἐνόησα,
ἄλ' ὄρρον καταβῆναι, ἰὼν δὲ κλίμακα μακρὴν.
ἐμὰ καταντικρὺ τέρεος πέσον· ἐκ δέ μοι αὐχὴν
ἀσπράγγων ἐάη· ψυχὴ δ' αἰῶς δὲ κατήλθε·

125. A.

καὶ δέ σε τῶν ὀπίθεν γυνάξομαι ὑπαριόντων,
πρὸς τ' ἀσὶ καὶ παρ' ὧν, ὧς ἔφηρε τυτθὸν ἐόντα,
πλεμάχῃ δ' ὃν μῦνον ἐν μεγάροισιν ἐλειπὼν·
οἶδα γὰρ ὡς ἐνθένδε κίων δόμῳ ἐξ αἰῶος,
ἐῆσον δὲ αἰαίνῃ χήσῃς σὺ βρέα νῆα·

ἐνθάδ' ἔπειτ' ἀναξ κέλομαι μνησάσθαι ἐμεῖο·
μή μ' ἄκλαυτον ἄθραππον ἰὼν ὀπίθεν καταλείπειν

νοσφισθεὶς μή τι τοι θεῶν μῆνιμα γένωμαι·

ἐμὰ με κακῆναι σὺ τοῖς χεσὶν ἀνά μοι ἔστιν,

σῆμά τ' ἐμοὶ χῶναι πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσῃς

ἀνδρὸς δυνήνοιο καὶ ἑταρομένοιοι τυθείσθαι·

ταῦτα τέ μοι τελέσαι, πῆξαι τ' ἐπὶ τύμβῳ ἐρετμόν·

τῷ καὶ ζωὴς ἔρεων ἐὼν μετ' ἐμοῖς ἐτάροισιν·

Ω σ' ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμφοβόμενος προσέειπον·

ταῦτά τοι ὧς δέ σινε τελευτήσω τε καὶ ἔρξω·

νῶϊ μὲν ὧς ἐπέειπιν ἀμφοβόμενῳ συρρῶσιν

ἡμεῖθ' ἐγὼ μὲν ἄνυσθεν ἐφ' αἵματις φάσσαντον ἴχων·

εἰδολον δ' ἐτέρωθεν ἑταίρων πολλὰ γόρουεν·
 ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ μητρὸς κατατεθνηύης,
 αὐτολυγὴ θυγάτηρ μεγαλήτορος ἀντίκληα,
 πλὴν ζῶν κατέλιπον ἰὼν εἰς ἱλίον ἱρὴν·
 πλὴν μὲν ἐγὼ δάκρυσαῖδ' ὦν ἐλέησά τε θυμῷ·
 αἴψ' ὅδ' ὥς ἔωον προτέρην πυκινὸν πρὸ ἁλῶν
 αἵματος ἄλκον ἵμεν· πρὶν τρεσῖαο πυθέσθαι·
 ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ θιβαῖα τρεσσίχο,
 χύσειον σιῆπρον ἔχων ἐμὲ δ' ἔγνω καὶ προσέειπεν·

Τ ἵππ' αὐτῷ δ' ὄσινε λιπὼν φάος ἡελίοιο
 ἦλυθες ὄφρα ἱδὴς νέκυας καὶ ἀτρεῖα χῶρον,
 αἴψ' ἀποχάσσεο βόθρα ἀπὶ χεῖρ' ὅς φάσσανον ὀξὺ,
 αἵματος ὄφρα πῖω, καί τοι νημερτέα εἴπω·
 ὥς φάτ'· ἐγὼ δ' ἀναχαυάμενος ξίφος ὀργυρόηλον,
 κυλιέμεν κατέπιξα ὅδ' ἐπεὶ πῖεν αἶμα κελευνόν,
 καὶ τότε δὴ μὲν πῖεν προσιὺς μάντις ἀμύμων·

Ν ὅσον δῖξιναι μελινθεῖα φαίδιμ' ὀδυσσεύ·
 ἦν δέ τοι ὀργαλέον θῆσει θεὸς, ὃ γὰρ οἶω
 λήσεν ἐκνοσίχαιον, ὃ τοι νότον ἐνθετο θυμῷ·
 χυόμενος ὅτι οἰγὼν φίλον ἐξαλάωσας.
 αἴψ' ἐτι μὲν γε καὶ ὥς κακὰ πρὸ πάχοντος ἵκιοιθε,
 αἶψ' ἐθέλῃς σὸν θυμὸν ἐρυκτέειν καὶ ἑταίρων
 ὅπποτε δὴ πρῶτον πελάσῃς σὺ βρέα νῆα
 θριναικίῃ νήσῳ προφυγῶν ἰοειδέα πόντον,
 βοσκομένας δ' αὖρπτε βόας καὶ ἵφια μῆλα
 ἡελίῳ, ὃς πάντ' ἐφορᾷ, καὶ πάντ' ἐπακύνῃ·
 τὰς εἰ μὲν κ' ἀσινέας ἑάσῃ νόστου τε μέδουαι,
 καί κεν ἔτ' εἰς ἰθάκην κακὰ πρὸ πάχοντος ἵκιοιθε·
 εἰ δέ κεν σίνῃαι τότε τοι τεκμαίρομαι ὀλεθρον,
 νηὶ τε καὶ ἑτάροισ' αὖτ' ὅς εἰπ' κεν ἀνύξῃς,

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ὅφ' ἐκ κρηῶν νείαι· ὀλέσας ἀπὸ πάντας ἐταίρους
 νηὸς ἐπ' ἀγορήης, δῆεις δ' ὄν πῆματα δίκω
 ἄνδρας ὑπερφιάλους· οἱ τοι βίοτον κτετέδυσιν
 μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον καὶ ἔδνα διδόντες·
 αἰὴ ἤτοι κείνων γε βίᾳς ἀποτίσσαι ἐλθών·
 αὐτὰρ ἐπεὶ μνηστῆρας ἐπὶ μεγάροισι τεοῖσι
 κτείνης ἢ ἐδόλῳ ἢ ἀμφιδὸν ὀξεῖ χαλκῷ,
 ἔρχεσθαι δ' ἤπειτα λαβὼν ἀνὴρ εἰρετμόν,
 εἰσέκε τὸς ἀρίκηναι· οἳ κ' ἴσασι θάλασσαν
 ἀνέρδ'· ὅδ' ὅτ' ἄλλοι μεμιγμένον εἶδ' αὐρ' ἔδυσιν,
 ὅδ' ἄρα τοῖγ' ἴσασι νέας φοινικοπαρήγας·
 ὅδ' ἀνὴρ εἰρετμός, τάτε πῆσ' ἀνυσι πέλονται·
 σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδὲς, ὅδ' ἐσέ λήσας·
 ὅππότε κεν δῆτοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὁδότης
 φῆν' ἀθιριλοῖζόν ἐχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ·
 καὶ τότε δὴ γὰρ πῆξας ἀνὴρ εἰρετμόν,
 ῥέξας ἰβὰ κελεύε ποσὶ δάωνι ἀνακτι,
 ἄρνειόν ταῦρον τε, συῶν τ' ἐπιβήτορα κέπρον,
 οἷκ' δ' ἀποσεῖχειν ἔρδειν θ' ἰβὰς ἐκτόμβας
 ἀθανάτοισι θεοῖσι· τοὶ ἔρανδον ἀνὰ ἔχουσιν
 πᾶσι μάλ' ἐξείης θανάτος δέ σοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ,
 ἀβλήχρὸς μάλ' αὖ τοῖος ἐλεύσεται· ὅς κέ σε πέφνη
 γήρα ὑπὸ λιπαρῷ δῶν μένον· ἀμφὶ δέ λαοὶ
 ὄλβιοι ἔσσονται· τὰ δέ τοι νημέβτε' αἶρω·
 Ως εἶφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμφοτέρωθεν προσέειπον·
 τηρεσίη· τὰ μὲν ἄρ' περ ἐπέκλωσαν θεοὶ αὐτοῖ·
 αἰὴ ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἄρεκέως κατὰ λείον,
 μνηστῆς πλὴν δ' ὁρῶ ψυχὴν κατατεθνηῖαν·
 ἦ δ' ἀκ' ἔσ' ἤτοι χερδὸν αἵματος· ὅδ' ὅν ἔδον
 ἔτλην ἐσάντα ἰδεῖν· ὅδ' ἐπὶ προτιμυθήσασθαι·

εἰπέ ἄναξ· πῶς κεν μεῖν ἀναγνοῖη τοῖσ' ἔόντα·
 ὥς ἐράμην· ὁ δ' ἐμ' αὖτις ἀμειβόμενος προσέειπε·
 ῥηϊδίον τοι ἔπος ἐρέω καὶ ἐπὶ φρεσὶ θείω·
 ὄντινα μὲν κεν ἔῃς νεκύων κατὰ τεθνηῶτων
 αἵματος ἄλυν· ἵμεν· ὁ δ' ἐτοὶ νημερτές ἐνί φη·
 ὦ δ' ἐμ' ἐπιφρονέεις· ὁ δ' ἐτοὶ πάλιν εἰσιν ὀπίσω·

Ω' σ φαμένη ψυχὴ μενέβη δόμον αἰῶος εἴσω
 τειρεσίῳ ἀνακτος· ἐπεὶ κατὰ θέσφατ' ἔλεξεν·
 αὐτὰρ ἐγὼν αὐτὴ μένον ἐμπεδον ὄφρ' ἐπὶ μήτρῃ
 ἦλυθε, καὶ πένε αἶμα κελαανφές· αὐτίκα δ' ἔγνω,
 καὶ μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πηδόντα προσηύδα·

Τ ἐκνον ἐμὸν πῶς ἦλθες, ὕπρ' ἱόφον ἠρόεντα
 ζῶδες ἔων· χαλεπὸν δὲ τάδε ζῶσιν ὁράσθαι·
 μέσσω γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ θεινὰ ῥέεθρα·
 ὠκεανὸς μὲν πρῶτα ὅν ἔπος ὅτι πρῆσαι
 πεζὸν ἔόντ'· ἦν μή τις ἐχέει βρῆα νῆα.
 ἦ νῦν δὴ βροίηθεν ἀλώμενος ἐνθάδ' ἵκθνης
 νηῖτε καὶ ἐτάροισι πολλῶν χρόνον· ὅδε πω ἦλθες
 εἰς ἰθάμην· ὅδε εἶδες ἐλὶ μεγάροισι γυναικας·

Ω' σ ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 μήτρ' ἐμὴ χρώμε κατὰ γαίην εἰς αἰῶα,
 ψυχὴν χρυσόμενον θιβαίῃς τειρεσίῳ.
 ὅ γάρ πω χερσὶν ἦλθον ἀχαιῶος ὅδε πω ἀμῆς
 γῆς ἐπέβην· ἀλλ' αἶν' ἔχων ἀγάλημα οἷζυ·
 ἐξ ὅτ' αὖ πρῶτιο δ' ἐπὶ μιν ἀγαμέμνονι δῖω
 ἴλιον εἰς αὐτῶλον ἵνα πῶεαι μαχοίμην·
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀποκτενέως κατὰ λείον·
 τίς νύ σε καὶ ἐδάμασσε τανηλεέος θανάτοιο,
 ἦ δ' ἔστι χηρὴ νῆσος ἠὲ ἄρτεμις ἰοχέαιρα
 οἷς ἀγανόις βελέεσσιν ἐποιομένη κατέπεφνε·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

εἴ περ δέ μοι πατὴρ τε, καὶ υἱός δ' ὃν κατέλεπον,
 ἢ ἔτι παρ κείνοισιν ἐμὸν γέρας· ἥ τίς ἦδ' ἄν
 ἀνδρῶν ἄλλος ἔχει ἐμὲ δ' ἔτι φασὶ νέεσθαι;
 εἴ περ δέ μοι μνηστῆς ἀρόχῃ βελὴν τε νόον τε,
 ἢ ἐμὲ μιν παρὰ παιδί, καὶ ἐμπεδα πάντα φυλάσσῃ;
 ἢ ἦδ' ἔτι μιν ἀχαιῶν ὥς τις ἄριστος.
 ὧς ἐφάμην· ἦ δ' αὖτί κ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ.
 καὶ λίην κείνη μενέει τετληότι θυμῷ,
 σοῖσιν ἐλὶ μεγάροισιν, οἷζυραὶ δέ οἱ αἶε
 φθίνουσι νύκτες τε καὶ ἡμέκτα δακρυχέεσσιν·
 σὸν δ' ἔγωγε ἔχει καλὸν γέρας· ἀλλὰ ἔκηνος
 τηλέμαχος τε μένη νέμεται, καὶ δαίτας ἐῖσας,
 δαίνυται, ὃς ἐπέσκε δίκασθ' ἄνδρ' ἀγερέναι·
 πάντες γὰρ καλέουσιν πατὴρ δέ σός αὐτόθι μίμνῃ
 ἀργῶν δ' ἐλὶ πόλιν δὲ κατέρχεται, ὃ δέ οἱ οὐναὶ
 δέμναι καὶ χαλῆναι, καὶ ῥήεα σιγαλόεντα
 αἰετοὶ γέ γ' ἔχουσιν, οὐδ' αἶψ' ὅθι δμῶν ἐλὶ οἴκῳ,
 ἐν κόλῳ ἄχι πυρὸς καὶ κατὰ χροῖ εἵματα ἦσαι·
 αὐτὰρ ἐπὶν ἔλθοις θέρος τε θηλὴ γὰρ τ' ὀπώρα,
 πάντῃ οἱ κατὰ γυῖον ἀρωγὴ οἶνοπέσοιο
 φύλλων κεκλιμένων χθαμαλά βεβλήσται οὐναί·
 ἐνθ' ὅγε κείτ' ἀχέων μέγα δὲ φρεσὶ πένθος αἶε
 σὸν πότμον γούων· χαλεπὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἵκηται·
 ἔγωγε καὶ ἐγὼν ὀλόμην, καὶ πότμον ἐπέσπον.
 ἦ τ' ἐμὲ κ' ἐλὶ μεγάροισιν εὐσκοπὸς ἰοχέαιρα,
 οἷς ἀγνοῖς βελέεσθαι ἐποιομένη κατέπεφνεν,
 ὅτε τις οὐκ ἔμελλ' ἔσθ' ἐπὶ πύλιν, ἦ τε μάλιστα
 περὶ δόχῃ συγερῇ μελέων ἐξείλετο θυμὸν·
 ἀλλὰ με σὸς τε πόθος σά τε μήδεα φάσθαι μὲν οὐδ' αὖ,
 σὴ τ' ἀγνοήσῃ μελινδία θυμὸν ἀπινύρα.

Ως ἔφατ'· αὐτὰρ ἔγω γ' ἔθελον φρεσὶ μερμηρίξασθαι
 μητρός· ἐμὴς ψυχῇν ἐλέειν κατατεθνηῖσιν·
 τοῖς μὲν ἑφωρμήθην ἐλέειν τέ με θυμὸς ἀνώγει·
 τοῖς δέ μοι ἐκ χερῶν σκιῇ ἱμελον ἢ καὶ ὀνείρω
 ἔπειτ' ἐμοὶ δ' ἄχος ὅξυ γενέσκειτο κηρόβι μάλλον·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 μήτερ ἐμὴ τί νύ μ' ὀμίμνεις ἐλέειν μεμαῶτα·
 ὄφρα καὶ εἴν αἰῖδα φίλας περιχέειρε βαλόν τε
 ἀμφοτέρω κλυερόιο τεταρπώμεσθαι γόοιο·
 ἢ τί μοι εἰδωλον κ' ὀτρύνῃ περσερόνεια
 ὥπρω δ' ἔρ' ἔτι μάλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω.

Ως ἐφάμιν' ἡ δ' αὐτίκ' ἄμείβετο πότνια μήτηρ·
 ὦ μοι τέκνον ἐμὸν περὶ πάντων χέμμορε φωτῶν,
 ἔτισε περσερόνεια δίδς θυγάτηρ ἀπαφίσης·
 αἴψ' αὖτις δίκη δὲ βροτῶν ὅτε κέν τε θάνωσιν
 ὃ γὰρ ἔτι σάρκεος τε καὶ ὀστέων δ' ἔχουσιν·
 ἀλλὰ τὰ μὲν τε πυρὸς κρατερόν μένος ἀθομένοιο
 δαμνάει πέικε πρῶτα λίπη λυγρὰ δ' ὀστέα θυμὸς·
 ψυχὴ δ' ἡ δ' ὀνείρος ἀποπνέμενι πεπότηται·
 ἀλλὰ πόως δὲ τάχιστα λιλαίεο· ταῦτα δὲ πάντα
 ἔσθ' ἵνα καὶ μετόπισθε τεῖν εἴπῃσθα γυναικί·
 νῶϊ μὲν ὥς ἐπέειπ' ἄμειβόμεθ'· αἰδὲ γυναικὶ δὲ
 ἥλυθον· ὥπρωε δ' ὀτρύνῃ περσερόνεια
 ὅσση δροισῶν ἄλοχοι ἔσαν ἡ δὲ θυγάτης
 αἰδ' ἄμφ' ἅμα κελενὸν ἀολλέει ἡγέρεθοντο·
 αὐτὰρ ἐγὼ βύλαον ὅπως ἐρείοιμι ἐχέειν·
 ἡ δὲ δέ μοι κῆρὰ θυμὸν δροισὶ φαίνεται βεβλή·
 σπασσάμενος τανύηκδ' ὅρ παχέος παρὰ μηρῶ,
 ἢ κ' εἴων πίνειν ἅμα πάσας αἶμα κελαινόν·
 αἰδὲ προμνηστῆναι ἐπύεσαν· ἡ δὲ ἐχέει,

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

δ' ἐν γότῳ ἐξαγόρευεν· ἐγὼ δ' ἐρέεινον ἀπάσας·
 εἴνδ' ἦτοί περ ὅττιν τυρῶ ἶδον ἀπατέρειαν,
 ἠΨάτο σαλμωνῆος ἀμύμονος ἔκγονος εἶναι·
 φῆ δὲ κρηθῆος γαυὴ ἔμμεναι αἰολίδαο·
 ἠΨοταμῷ ἠράωνι ἐνὶ πῆϊος θείοιο·
 εἰς πολὺ κέλευστος ποταμῶν ἐπὶ γαῖαν ἰήσι·
 καὶ ἔπ' ἐνὶ πῆϊος πωλίσκετο κέλευθ' ῥέεθρα·
 τῷ δ' ἄρα εἰσάμενος γαυόχορος ἐννοσίγαιος
 ἐν προχοῇς ποταμῷ παρελέξατο δινήεντος·
 πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα πρὶς ἄβη ἔρεϊ ἶσον
 κυρταθὲν, κρύψεν τε θεὸν ὀνητήν τε γαυαῖα·
 αὖσεν δὲ παρθενίην ζῶν· κέλευθ' ὕπνον ἔχονεν,
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐτέλεσε θεὸς φιλοτήσια ἔργα,
 ἐντ' ἄρα οἱ φῦ χερσὶ ἐπὶ στήθεσσι κτ' ὀνόμαζεν.
 Χ αἶρε γαῖα φιλότῃ, πρὶς πλομένη δ' ἐνὶ αὐτῇ
 τέξεις ἀγλαὰ τέκνα, ἐπεὶ ἔκ' ἀποφώλοισι δύναι
 ἀθανάτων· σὺ δὲ τῆς κομέειν ἀτιταλλέμενά τε.
 ταῦτ' ἔρχαν πρὸς δῶμα καὶ ἶχεο μὴ δ' ὀνομήνης·
 αὐτὰρ ἐγὼ τοι εἰμὶ ποσειδάων ἐννοσίγαιος.
 Ω' σ' εἰπὼν, ὕπρ' ὀντόν ἐδύσατο κυμαίνοντα·
 ἠδ' ὕποκυσαμένη πελὶν τέκε καὶ νηληϊά,
 τῷ κρατὶ θρῆσκοντε διὸς μεγάλῳ γενέσθην
 ἀμφοτέρω πελὶν· μὲν ἐν αὐρυχόρῳ ἰολκῆ
 νῆα πολὺ ῥέηνος· ὁ δ' αἶρ ἐν πύλῳ ἠμαθόεντι·
 τῆς δ' ἐτέρης κρηθῆϊ τέκε βασίλεια γαυαῖων·
 αἴσονα τ' ἠδὲ φέρη τ' ἀμυθόνα δ' ἰππιοχάρμην·
 πλὴν δὲ μετ' ἀντιόπην ἶδον ἀσωποῖο θυγάτρα,
 ἠΨ δὴ καὶ διὸς· αἶχετ' ἐν ἀγνοίῃσιν ἰαῦσαι·
 καὶ ῥ' ἔχεν· δύο παῖδας ἀμφὶ νότα ζῆθόν τε,
 οἱ πρῶτοι θήβης· ἐδὸς ἐκτίσαν ἐπὶ ἀπύλοιο,
 πύργωσάν τ'

πύργωσάν τε πει ἔμιν ἀπύργωτόν γ' ἐδάωντο
 καί μεν αὐρύχορον θήβην κρατερῶτερ ἐόντε·
 πῶ δέ, μετ' ὅ γε μήνην ἴδον ἀμριπούωνος ἀκοιτιν·
 ἦ ῥ' ἤρα κληῖα θρασυ μένονα θυμολέοντα
 γείνατ' ἐν ἀγκοῖνῃσι διὸς μεγάλοιο μιγεῖσα·
 καὶ μεγάρην κρείοντος ὑπερβύμοιο θυγάτρα·
 πῶ ἐχέν ἀμριπούωνος ἑὸς μένος αἰὲν ἀτειρὲς,
 μητέρα τ' οἶδ' ἰπὸ δαοῖδον καλὴν ἐπικτήτην·
 ἢ μέγα ἔργον ἔρεξεν ἀϊδοίῃσι νόοιο
 γήνα μένη ᾧ ἦε' ὁ δ' ὅν πατέρ' ἐξεναρίξας,
 γῆμα' ἄφαρ δ' ἀνάπυστα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν·
 αἷν δ' αὖ ἐν θήβῃ πολυηράτῳ ἄλγεα πάχων,
 καὶ δ' αὖ μείων ἦν καὶ θεῶν ὁλοὰς διὰ βυλάς,
 ἢ δ' ἔβη εἰς αἰὶ δαὸ πυλάρταο κρατεροῖο
 ἀφαμένη βρόχον αἰπὴν ἄρ' ὕψηλοῖο μελάθρου,
 ᾧ ἄλγε' ἰχόμενη, τῷ δ' ἄλγεα καλλιπ' ἐπίσσω,
 πολλὰ μάλ' ὅσσά τε μητρὸς ἐριννύος ἐκτελέουσι·
 καὶ χαλῶριν εἶδον περικαλλέα, τῇν ποτε νηλεὲς
 γῆμεν, ἐὼν μετὰ κάλλος ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα·
 ὁπλοτάτην κούρην ἀμφιόνοιο ἰασίδαο·
 ὅς ποτ' ἐν ὄρχομενῷ μινυείῳ ἱφί' ἀνέκεν,
 ἠδὲ πύλῃ βασιλῆος τέκεν δὲ δι' ἀγλαὰ τέκνα·
 νέσσορά τε χρόμιόν τε περιεκλύμενόν τ' ἀγέρωχον·
 τοῖσι δ' ἐπ' ἰρθείμην πηρῷ τέκε θαῦμα βροτοῖσι·
 πῶ πάντ' ὅς μιν ὄντο περικτίται· ὅδε τι νηλεὲς
 τῷ ἐδίδου· ὅς μιν ἔλιχες βόας αὐρυμετώπυς,
 ἐκ φυλάκης ἐλάσας βίης ἱφικληῖς
 ὄργαλέας· τὰς δ' οἷος ὑπέχετο μάντις ἀμύμων
 ἐξελάαν· χαλῆπῃ δὲ θεῶν κατὰ μοῖραν πέδισε,
 δεσμοί τ' ὄργαλέοι, καὶ βουκόλοι ἀγροῖσσι·

Hom. Odyf.

11

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

αἰὸς τε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελούντο,
 αἶψ' ἐπρίτελλομένον ἔτιος καὶ ἐπώλυθον ὥραι·
 καὶ τότε δὴ μιν ἔλυσε βίη ἱφικληΐη,
 θέσφατα πάντ' εἰπόντα· διὸς δ' ἐτελείετο βυλῆ.
 καὶ λήδην εἶδον πῶ τ' αὐδάρεα παρὰ κοιτίν·
 ἢ ῥ' ὑπὸ τ' αὐδάρεω κρατ' ὀφρον' ἐτείνετο παῖδ'·
 καὶ σπυρὰ θ' ἱππόδαμον, καὶ πύξ' ἀγαθὸν πολυδάμεια·
 τὰς ἄμφω ζῶας κατέχευσε ἴσος αἶα·
 οἳ καὶ νέρθεν γῆς τιμὴν πρὸς ἑνὸς ἔχοντες,
 ἄλλοτε μὲν ζῶας ἑτρήμβροι ἄλλοτε δ' αὖτε
 τεθνασιν· τιμὴν δὲ λελόχασιν ἴσα θεοῖσι·
 πῶ δὲ μετ' ἱφικλῆειαν ἀγῶνος παρὰ κοιτίν
 εἰσίδον, ἢ δ' ἰφίσκη ποσειδάωνι μιγῆσαι
 καὶ ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδ'· μινωθαδίω δὲ γενέσθην·
 ὧτόν τ' ἀντίθεον πλεγκτόν τ' ἐφιάλτην,
 ὅς δ' ἡ μιν κίστους θρέψε ζείδωρος ἄρσρα,
 καὶ πολὺ καλλίστους μετὰ γέ κλυτὴν ὠρίωνα·
 ἐννέωροι γὰρ τοίγε καὶ ἐννεαπήχεος ἦσαν
 αὐτοῖς· αὐτὰρ μῆκος γε γενέσθην ἐννεόρρυστοι.
 οἳ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἀπρηλήτην ἐν δλύμπῳ,
 φυλόπιδα σῆσεν πολυαῖκος πολέμοιο·
 ὅταν ἐπ' δλύμπῳ μέμασαν θέμεν· αὐτὰρ ἐπ' ὅσῃ
 πῆλιν ἐνοσίφρυλλον ἵν' ὄρανός ἀμβρατὸς εἴη·
 καὶ νύ κεν ἐξετελεσάν ἐπ' ἡβης μέτρον ἵκοντο·
 αἰὸς ὅλκεσεν διὸς ἥδ' ὅν ἡνίομος τέ κε λητὸς·
 ἀμφοτέρω· πρὶν σφῶν ὑπὸ κροτάροισιν ἰέλας
 ἀνθίσσαι· πυκνῆσαι τε γένος ἀνάνθ' ἰλάχνη·
 φαέδρην τε πρόκριν τε ἶδον, καλὴν τ' ὀφριάδην,
 κέρην μίνωος ὀλοόρρονος, ἣν ποτε θησάλῃ
 ἐκ κρήτης ὅς γε γυνὸν ἀθηνάων ἰβείων

ἦν γὰρ μέν.

ἦν γὰρ δὲ ἔδ' ἀπὸ νηϊτο· πάρος δ' ἐμιν ἄρτεμις ἔχε,
 δῖ' ἢ ἀμφιρύτῃ Διονύσῃ μαρτυρίῃσι·
 μαῖράν τε κλυμένην τε ἴδον, συρβήν τ' ἐριφύλιν·
 ἢ χρυσὸν φίλῃ ἀνδρὸς ἐδέξατο τι μῆεντα
 πᾶσας δ' ἔκ' αἶν' ἐγὼ μυθήσομαι· ἔδ' ὀνομήνω,
 ὅσσας ἡρώων ἀγέχρως ἴδον, ἠδὲ θύγατρας·
 πρὶν γάρ κεν κτήν' ἐφθίτ' ἄμβροτος· αἶψά κ' ἐπ' ὤρῃ
 αὐδ' ἔν' ἢ ἐπὶ νῆα θοὴν ἐλθόντ' ὅς ἐταίρους,
 ἢ αὐτὰρ πομπὴν δὲ θεοῖς ὑμῖν τε μελήσει.

Ως ἔφατ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
 κηληθμῷ δ' ἔχοντο κατὰ μέγαρά σκιδόντα.
 τοῖσιν δ' ὄρῃσι λευκώλενος ἦρχετο μύθων·
 φαίηκες· πῶς ὑμῖν ἀνὴρ ὅδε φαίνεται εἶναι,
 εἰδός τε μέγεθός τε ἰδὲ φρένας ἔνδον εἴσας,
 ξείνος δ' αὐτ' ἐμός· ὅτιν' ἔκτιστος δ' ἐμμορε τιμῆς·
 τῷ μὴ ἐπ' ἰγρόμενοι ἀποπέμπετε· μὴ δὲ τὰ δῶρα
 ἔτα χηλίζοντι κολάετε· πολλὰ γὰρ ὑμῖν
 κτήματ' ἐπὶ μεγάροις θεῶν ἰόπητι κέονται·
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρον ἦρως ἐχένης·
 ὅς δ' ἠὲ φαίηκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν·

Ω φίλοι· ὅ μ' ἀν' ὑμῖν ἀπὸ σκῆπτ' ἔδ' ἀπὸ δόξης
 μυθεῖται βασιλῆα πρίφρων· αἶψά τίθεσθε
 ἀγκινρὰ δ' ἐκ τῆς δ' ἔχεται ἔργον τε ἔπος τε·

Τὸν δ' αὖτ' ἀγκινοὺς ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
 τῶτο μὲν ἔτα δὴ ἔσαι ἔπος αἶκιν ἐγὼ γε
 ζωὸς φαίηκεαι φιληρέτμοισιν ἀνάλω·
 ξείνος δὲ τλήτω μάλα πρὸ νόστοιο χατίζων,
 ἐμπίς οὖν ἐπίμεινον ὅς αὐρίον εἰσέοιε πᾶσαν
 δωτίην τελέσω· πομπὴν δ' ἀνδραὶ μελήσει
 πᾶσι· μάλιστα δ' ἐμοί τ' εἰ γὰρ κράτος ἐστ' ἐπὶ δῆμῳ.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

Τὸν δ' ἅπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἀκίνοε κρείον πάντων ὄριδείκετε λαῶν·
 εἴ με καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἀνώγοιτ' αὐτόθι μίμνειν,
 πομπὴν τ' ὀφθαλμοῖτε καὶ ἄλλα δῶρα δίδοιτε
 καὶ κεν βυλοίμην καὶ κεν πολυκέρδιον εἴη·
 πλεοντέρη σὺν χειρὶ φίλῃν ὅς πατρίδ' ἴκείσθαι·
 καὶ κ' ἀειδοίεσθαι καὶ φίλτρος ἀνδράσιν εἶην
 πᾶσιν ὅσοι μ' ἰθάκην δὲ ἰδοίαιτο νοσήσαντα·

Τὸν δ' αὖτ' Ἀκίνοος ἅπαμειβετο φώνησέν τε,
 ὦ Ὀδυσσεύ· τὸν κού, ὅτις ἐῖσοκ' ἐσορόωντ' ὅς·
 ἡ πρόπῃα τ' ἐμὴ καὶ ἐπὶ κλοπῇ· οἶά τε πολλὰς
 βοῶνται γὰρ μέλαινα πολυσβέας ἀνθρώπων,
 φούδ' ἀτ' ὀφθαλμοῖντας, ὅθεν κέ τις ὕδ' ἰδοίτο·
 σοὶ δ' ἐνὶ κού μορφῇ ἐπέων· ἐνὶ δὲ φρέν' ὅς ἐσθλὰ·
 μύθον δ' ὡς ὅτ' αἰδοῖς ἐπισαμένως κατέλεξας
 πάντων τ' ὀφθαλμῶν, σέο τ' αὐτὸς κήδεα λυγρὰ.
 αἰὲν γὰρ μὴ τόδ' εἶπε καὶ ἀποκείως κατὰ λῆξον·
 εἴ τινας ἀντιθέων ἐτάρων ἰδοῖς· οἵ τοι ἄμ' αὐτῷ,
 ἱλίον εἰς ἄμ' ἐποντο· καὶ αὐτὸς πότμον ἐπέσπον
 νύξ' ἥδε μάλα μακρὴ· ἀθέσφατος· ὅδ' ἔπω ὥρῃ,
 οὐδεὶν ἐνὶ μεγάρῳ· σὺ δέ μοι λέγε θέσμελα ἔργα,
 καὶ κεν ὅς ἢ ὡς δῖαν ἀναχόμην· ὅτε μοι σὺ
 τλαίης ἐν μεγάρῳ τὰ σὰ κήδεα μυθήσασθαι·

Τὸν δ' ἅπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἀκίνοε κρείον πάντων ὄριδείκετε λαῶν·
 ὥρῃ καὶ πολέων μύθων, ὥρῃ δὲ καὶ ὕπνῳ·
 εἰ δ' ἐτ' ἀκνέμεναι γέ λιλαίεαι· ὅν' ἂν ἐγὼ γε
 τύτων σοι φρονέοιμι καὶ οἱ κρότερ' ἀλλ' ἄγορεύσαι,
 κήδε' ἐμῶν ἐτάρων οἳ δὴ μετ' ἴπασιν ὄλοντο·
 οἳ θρώων κού ὕπεξέφυγον συνόεωσαν αὐτὴν.
 ἐνὶ σπῷ

ἐν δὲ τῷ δ' ἀπόλοντο κρηῖς ἰόπιτι γυναικός·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ψυχὰς μὲν ἀπὸ σπένδαο ἄλλυδις ἄλλη,
 αἰνὴ πρὸς ἐφόνον γυναικῶν θυλυτράων,
 ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ ἀγαμέμνονος ἀφ' αἵματος
 ἀχρὺ μένη· πρὶ δ' ἄλλαι ἀνιέραι θάνατον αἶμα αὐτῷ,
 οἷον ἐν ἀγρίοις θάνατον κῆρ πότμον ἐπέσσον·
 ἔγνω δ' αἶψ' ἐμὲ κείνος ἐπεὶ πῖν' αἶμα κελευνόν·
 κλαῖε δ' ὄρε λιγέως θαλρὸν κρητὰ δάκρυον εἵβων,
 πιτνάς εἰς ἐμὲ χεῖρας ὀρέξαθαι μενεαίνων·
 αἰὲ γὰρ οἱ ἐτ' ἦν ἰς ἐμπεδος ὅδε τι κίχνης,
 οἷη πρὸ πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπῶσι μέλει·
 ἦν μὲν γὰρ δάκρυ σάτ' ἰδὼν ἐλέησά τε θυμῷ·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πῖβόντα προσηύδων·
 Α βρεῖδ' ἡ κῦδ' ἵστε ἀνὰ ξανδρῶν ἀγάμεμνον·
 τὶς γὰρ σὲ κῆρ ἐδάμασσε ταυηλεγέος θανάτοιο·
 ἦ ἐσέ γ' ἐν νῆασι προσεδάων ἐδάμασσε
 ὄρσας ὄρκαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον αὐτμήν·
 ἦ ἐσ' ἀνὰ ροῖοι ἀνδρῶν ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσιν,
 βῆς πρὶ ταμνόμενον ἦ δ' οἶων πῶεα κηλὰ·
 ἦ ἐπρὶ πῆλῖος μαχόμενον ἦ ἐ γυναικῶν·
 Ω σὲ φάμην· ὅδε μ' αὐτὶς ἡ ἀμειβόμενος προσέειπε·
 διογενὲς λαβρὶάδ' ἡ πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ·
 ὅτ' ἐμὲ γ' ἐν νῆασι προσεδάων ἐδάμασσε,
 ὄρσας ὄρκαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον αὐτμήν,
 ὅτ' ἐμ' ἀνὰ ροῖοι ἀνδρῶν ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσιν,
 οἷά μοι ἀγιάδος τάδε εἰς θάνατον τε μῦθον τε,
 ἔκτα σὺν ὀλομένη ἄλ' ὅχ' οἶκον δὲ κηλέσας·
 δειπνίσας ὥς τίς τε κρητέκτανε βῆν' ἐπὶ φάτῃ·
 ὥς θάνατον οἰκτίσω θανάτῳ, πρὶ δ' ἄλλοι ἐταῖροι
 νωλεμέως κτείνοντο σύδ' ὥς ὄρνιθ' ἐν δένδρε·
 οἷ' ῥά τ' ἐν ἀφνειῷ ἀνδρὶ μέγα δαυαμένοιο,

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἢ γὰρ μὴ ἢ ἐράνῃ ἢ εἰλαπίνῃ τε θαλήῃ,
 ἢ δὴ μὲν πλείων ἀνδρῶν φόνῳ ἀντεβόλησας,
 μὲν ἄγε κτενομένων, καὶ ἐνὶ κρατῇ ὕσμίνῃ·
 αἰγὰρ κὲ κεῖνα μάλιστα ἰδὼν ὀλοφύραο θυμῷ,
 ὥς ἄμφ' ἰκρητῆρα βραπτεῖας τε πληθύνσας
 κεί μεθ' ἐνὶ μεγάρῳ δάπεδον δ' ἅπαν ἄματι θύει·
 οἵη προτάτην δ' ἦεν σα ὅπα πριάμοιο θυγατρὸς
 Κλυταμένης· πῶς κτεῖνε κλυταμένησφι δολόμητις
 ἄμφ' ἐμοὶ αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ γαῖῃ χεῖρας ἀείρων,
 βάλλον ἀποθνήσκων πρὶ φασγάνῳ ἢ δὲ κινῶπις·
 νοσφίσας· ὅδε μοι ἐτλιόοντι πρὶ εἰς αἶδ' αἶο
 χροῖ κατ' ὀφθαλμοὺς ἐλέειν, σάωτε σὸ μ' ἐρείσας.
 ὥς ἔκ' ἀνότηρον καὶ καώτρων ἄλλο γυναικὸς,
 ἣ τις δ' ἂν τοιαῦτα μετὰ φρεσὶν ἔργα βάληται.
 οἷον δὴ καὶ κείνη ἐμήσατο ἔργον ἀεικέες·
 κρυδίῳ τούτῳ πόσει φόνον ἦτοι ἔφην γε
 ἀπαύσιος παύλαιν ἰδὲ δ' μῶελιν ἐμοῖσιν,
 οἷ κατ' ἐλυσσέσθαι ἢ δ' ἐξοχα λυγρὴν εἰδύα,
 οἷ τε κατ' αἶχος ἐχόνε καὶ ἐσόμενῃσιν ὀπίσσω·
 θιλιτέρησι γυναιξὶ καὶ ἦκ' αὐβρὸς ἔησιν
 σ' ἔφατ' αὐτὰρ ἐγὼ μιν ὁ μὲν βόμενος προσείπην·
 ὦ πόποι ἦ μάλα δὴ γόνον ἀγέος αὐρύοπα ζῶε
 ἐκ πάγλως ἢ χθιρε γυναικείας διὰ βυλάας·
 ἐξ ὄρχης ἐλένης ἰδὼν ἄπωλό μεθ' εἵνεκα πολλοί.
 σοὶ δὲ κλυταμένησφι δόλον ἦρτυε τηλόθ' ἔόντε.
 Ω σ' ἐράμην ὁ δὲ μ' αὐτίκ' ὁ μὲν βόμενος προσείπην·
 τῶν αὖ μήποτε καὶ σὺ γυναικί πρὶ ἦπιος εἶναι,
 μήδ' οἱ μῆθον ἅπαντα πιφασκέμεν ὅν κ' αὖ εἰδῆς·
 αἰγὰρ μὲν φάσθαι τὸ δὲ, κεκρυμμένον εἶναι·
 αἰγὰρ σοὶ γ' ὀδυνοῦ φόνος ἐσέται ἔκτε γυναικὸς·
 λίην

αἶψα γὰρ πινυτή τε καὶ αὖ φρεσὶ μῆδεα οἶδε,
 κούρη ἰχθυόισι περίφρων πινυτοῖσιν·
 ἥ μιν μιν νύμφην γε, νέην κατελείπμεν ἡμεῖς,
 ἔρχόμενοι πόλεμόνδε· παῖς δὲ οἶκόν ἐπὶ μαζῶν
 νήπιος· ὅς περ γὰρ μετ' ἀνδρῶν ἴζη δριμύ
 ἔλβιος· ἥ γὰρ τὴν γε πατὴρ φίλος ὄψεται ἔλθων,
 καὶ κείνος πατέρα πρὸς πύξεται ἥ θέμις ὄν·
 ἥ δ' ἔμην, ὅδ' ἐπὶ ἵος ἐπιπλοῦναι ἄκοιτις·
 ὁφθαλμοῖσιν ἔασε· πάρος δέ με πέφνε καὶ αὖτ' ἐν,
 ἄλλο δέ τοι ἔρεω σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι
 κρύβδην· μὴ δ' ἀναφανδὰ φίλην ὅς παρὶ δαγαῶν
 νῆα κατιχέμεναι· ἐπεὶ ὅτ' ἐτι πιστὰ γυναιξίν·
 αἰὲρ γὰρ μοι πόδε ἐπὶ καὶ ἀρεκείως κατὰ λείπον·
 εἴ περ ἐτι ζῶντος ἀνέετε παιδὸς ἐμῆο,
 ἥ περ ἐν ὀρχομένῳ, ἥ ἐν πύλῳ ἡμαθόεντι,
 ἥ περ παρμενελάῳ ἐν ἀσάρτη δούρῃ·
 ὅ γάρ περ τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῆος ὀρέσης·
 οὐ γὰρ αὖτ' αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβομένος προσείπων,
 ἀφείδῃ τί με ταῦτα διείρεαι· ὅδ' ἐτι οἶδα,
 ζῶει ὅτ' ἡ τέθνηκε κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν·
 νῶϊ γὰρ ὡς ἐπέεσσιν ἀμειβομένῳ συρροῖσιν
 ἔσταμεν ἀχνύμενοι θαλρὸν καταδάκρυ χέοντες·
 ἥ λυε δ' ἐπὶ ψυχῇ πηληϊάδεο ἀχιλῆος,
 καὶ παρὸ κλῆος, καὶ ἀμύμονος ἀντιλόχοιο,
 αἰαντός θ' ὅς ἄριστος ἦν εἶδος τε δέμας τε·
 πάντων δ' ἄλλων δαναῶν μεθ' ἀμύμονα πηλείωνα·
 ἐγὼ δὲ ψυχῇ με πρῶτος ἀεὶ ἀνίδεο·
 καὶ ῥ' ὁλοφυρομένην ἔπεα πηρόντα προσειπὼν·
 διογενὲς λαρτιάδην πολυμήχαν' ὀδυσσεύ·
 χέτλιε τί π' ἐτι μείζον ἐνὶ φρεσὶ μῆσαι ἔργον;
 π iiiij

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

τῶς ἔτλησ' αἰδὸς δὲ κατελθέμεν ἐνθά τε νεκροὶ
ἀφραδέες ναῦεσι, βροτῶν εἰδωλα καὶ μόντων·

Ως ἔφατ' αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
ὦ ἀχιλλεῦ πηλέως ἕξέ μεγα φέρτατ' ἀχαιῶν,
ἦλθον τειρεσίαι κατὰ χεῖρας εἴ τινα βυλὴν
εἴποι' ὅπως ἰθάκην δὲ παῖπαλῶσαν ἱκοίμην·
ὃ γάρ πω χερδὸν ἦλθον ἀχαιῶδες, ὃ δέ πω σῶμ' ἤνῃς
γῆς ἐπέβην· αἶψ' αἶν' ἐχὼ καὶ χεῖρας δ' ἀχιλλεῦ
ὅστις ἀνὴρ προπάρειθε μαχάρτατος· ὅτ' ἄρ' ὀπίσω
πρὶν μὲν γάρ σε ζῶν ἐπίομεν ἴσα θεοῖσιν
ἔργεοι· νῦν αὖτε μέγα κρατέης νεκύεσσιν
ἐνθάδ' ἐὼν· τῷ μῆτι θανῶν ἀκαχίζου ἀχιλλεῦ.

Ως ἔφαμιν· ὁ δὲ μ' αὐτὴν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
μὴ δὴ μοι θάνατόν γε παραύδα φαίδιμ' ὀδυσσεῦ·
βυλοῖμην καὶ πάρος ἐὼν θιτάνεμεν ἄλλω
ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ, ὃ μὴ βίोटος πλὺς εἴη,
ἢ πᾶσι νεκύεσσιν κατὰ φθιμένοισιν ἀνάσσειν
αἶψ' ἄγε μοι τό πεισὸς ἀγαυὸν μῦθον ἐνίσσπε·
ἢ ἔπετ' ὅς πολεμον πρόμος ἐμμεναι, ἢ καὶ ὅκ'·
εἴ περ δέ μοι πηλὸς ἀμύμονος· εἴ τι πέπυσαι,
ἢ ἔτ' ἐχει τίμην πλέσι μετὰ μυρμιδόνεσσιν,
ἢ μιν ἀτιμάξουσιν ἀν' ἐλλάδα τε φθίηντε,
ἢ νεκρὸν κατὰ γῆρας ἐχει χεῖρας τε πόδας τε·
ὃ γάρ ἐγὼν ἐπαρωγὸς ὑπ' αὐγᾶς ἠελίοιο
τοῖος ἐὼν οἶός ποτ' ἐνὶ βροίῃ ἀρεῖη,
πέπνον λαὸν ἄριστον ἀμείων ἔργεοισιν
εἴ τοῖος δ' ἔλθοιμι μίνωσθ' ἢ πατέρος δῶ·
τῷ κέ τε σὺ εἶμι μένος, καὶ χεῖρας ἀάπης.
οἱ κείνον βιόωνται ἐέρχουσιντ' ἀπὸ τιμῆς.

Ως ἔφατ' αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
ἦτοι

ἦ τοι μὲν πηλὸς ἀμύμονος ἔτι πέπυσμαι.
 αὐτὰρ τοι παῖδός γε νεοπτόλεμοιο φίλοιο,
 πᾶσαν ἀληθεῖν μυθήσομαι, ὥς με κελεύεις.
 αὐτὸς γάρ μιν ἐγὼ κοίλῃς ἐπὶ νηὸς εἴαυης.
 ἦ γὰρ ἐκ σκυρῆ μετ' ἀκνήμιδ' ἀσάχαιος.
 ἦτοι δ' τ' ἀμφὶ πόλιν βροῖν φραζοίμεθα βυλάς.
 αἰεὶ πρῶτος ἐβαλεῖ καὶ ἔχ' ἡμάρτανε μύθων.
 νέεωρ τ' ἀντίθεος, καὶ ἐγὼ νεκροκόμην οἶω,
 αὐτὰρ δ' τ' ἀμφὶ πόλιν βροῖν μαρνοίμεθ' ἀχαιοί,
 ἔποτε δὲ πληθύν' ἐμένεν ἀνδρῶν ἔδ' ἐν δ' ὀμίλῳ.
 αἶψά πρην' προθέεσκε τὸν μένος ἐδ' ἐν οἴκῳ.
 πρὸς δ' ἀνδρῶν πεφνεν ἀνάνη δι' ὀτῆτι.
 πάντας δ' ἐκ ἐγὼ μυθήσομαι, ἔδ' ὀνομήνω.
 ὅσσον λαὸν ἐπεφνεν ἀμαυῶν ὄρνεις οἰσιν.
 αἶψ' οἶον τὸν πηλεΐδην κτενέηρατο χαλκῷ.
 ἦ ῥω' ἀνὴρ ὑπὸ πύλον· πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑτάροι,
 κῆττοι κτείνοντο γυναικῶν εἵνεκ' ὄρων.
 κτείνον δ' ἡ κῆλλισον ἶδον μετὰ μέγρονα δῖον.
 αὐτὰρ δ' τ' εἰς ἵππον κτεβαίνομεν ὃν κῆμ' ἐπειδς,
 ὄρνεις οἰαίρις οἱ μοὶ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτίταλτο,
 ἦ μὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν λόχον, ἦ δ' ἐπιθεῖναι.
 ἐνθ' ἄλλοι δαναῶν ἡγήτορες, ἦ δὲ μέδοντες,
 δακρυάτ' ὠμόρηναιτο, φέμον δ' ὑπογῆα ἐκείνου.
 κτείνον δ' ἔπειτα πάμπαν ἐγὼν ἶδον ὀφθαλμοῖσιν,
 ἔτ' ὠχρήσαντα χροά κῆλλιμον, ἔτε παρειῶν.
 δακρυὶ δ' ὀμυρξάμενον, ὃ δ' ἐμε μάλα πόλλ' ἱκίτανε,
 ἱππὸθεν ἐξίμεναι, ξίφος δ' ἐπεμάατο κώπην.
 καὶ δόρυ χαλκοβαρές, καὶ δὲ προῶσαι μιν οἶνα.
 αἶψ' ὅτε δ' ἡ πριάμοιο πόλιν διεπέραμεν αἶπυ,
 μοῖραν καὶ γέρας ἐδ' ὅλον ἔχοντ' ἐπὶ νηὸς ἐβαινε,

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἄσκηθῆς· ἄτ' ἄρ' βεβλημένος ὄξεϊ χαλκῷ,
ἔτ' αὐτοχεδίνην, ἔτασμένος οἷά τε πολλὰ
γίνεται ἐν πολέμῳ· ἐπιμῖξ δέ τε μάνεται ἄρης·

Ω σ' ἐφάμιν· φυχὴ δὲ ποδῶκεος αἰακίδαο·
φῶϊτα μακρὰ βιβῶσα κατ' ἀσποδελὸν λειμῶνα
γυθοσώη· ὁ δὲ ἦν ἐφ' ἠδ' οἰδεύετο· εἶναι
ἄεθ' ἄλλα· φυχὰ νεκρῶν κατὰ τεθνηῶτων
ἔστασαν ἄχνύμεναι· εἶροντο δὲ κῆδ' ἐκφύη·
οἷη δ' ἄαντος φυχὴ τελαμωνίδαο,
νόσφιν ἄρεσῆκε κεχολωμένη εἵνεκ' νίκης·
τήν μιν ἐγὼ νίκησα δικεξόμενος παρὰ νηυσὶ,
ταύχεσιν ἄμρ' Ἀχιλλῆος· ἔθηκε δὲ πότνια μήτηρ·
παῖδ' οὖν δὲ πρῶτον δίκησαν καὶ παλλὰς Ἀθήνη·
ὥς δ' ἡ μοι ὄφελον νικᾶν τοιῷ δ' ἐπ' ἄεθλω·
τοίην γὰρ κεφαλὴν ἔνεκ' αὐτῶν γαῖα κατέχεν·
ἄανθ' οὖς πρὶ μέλειδος πρὶ δ' ἔργα τέτυκτο
τῶν ἄλλων δαναῶν μετ' Ἀμύμονα πηλεΐωνα·
τὸν μὲν, ἐγὼν ἐπέεσσιν προσηύδων μελιχίοισιν·
ἄαν παῖ τελαμῶνος Ἀμύμονος ἔκ' ἄρ' ἐμελλεῖν,
ἔδ' ἔθ' ἄντων λήσεσθαι ἐμοὶ χόλῳ εἵνεκ' τοῦ χέων
ἔλομένων· τὰ δὲ πῆμα θεοὶ θέσαν ὄρεϊοισιν·
τοῖος γάρ σφιν πύργος ἀπώλεο· σείο δ' Ἀχαιοὶ
ἴσον Ἀχιλλῆος κεφαλῇ πηλεΐάδαο,
ἄχνύμεθα φθινόμενοι διαμπρῆς, ἔδ' ἐτις ἄλλος
αἴτιος, ἀμὰ ζῶε δαναῶν στρατὸν αἰχμητῶν,
ἐκ πάγλος ἤχθηρε· τέϊν δ' ἐπὶ μοῖραν ἔθηκεν·
ἀμ' ἄγε δ' αὖρο ἄναξ· ἦν ἔπος καὶ μῦθον ἀκρόσῃς
ἡμέτρων· δάμασον δὲ μένος καὶ ἀγῆνορα θυμὸν·

Ω σ' ἐφάμιν· ὁ δὲ μ' ἔδ' ἄν' ἀμείβετο βῆ δὲ μετ' ἄλλας
φυχὰς εἰς ἔρεβος νεκρῶν κατὰ τεθνηῶτων.

127-A

ἐνθα χ' ὄμως προσέφη κεχολωμένος ἦεν ἐγὼ πῦρ
 οὐκ ἔστι μοι ἢ θελε θυμὸς ἐκὶ σῆθεσι φίλοισι
 τῶν ἄλλων ψυχὰς ἰδέειν κατατεθειώτως
 ἐνθ' ἦτοι μιν ὡς ἴδον διδὸς ἀγλαὸν ἦδον
 χρῦσεον σκήπτρον ἔχοντα θεμισδόντα νεκύνεον
 ἦμενον· οἱ δ' ἔμιν ἀμφιδίκευ εἶροντο ἀνάκτα
 ἦμενοι ἐπαύοντο κατ' ἀνρυπυλὸς αἰθρῶν
 τὸν δὲ μετ' ὠρίωνα πελώριον εἰσενόησα
 θῆρας ὁ μὲν εἰλῶντα κατ' ἀσπροδελὸν λειμῶνα
 τῆς αὐτῆς κατέπεφνεν ἐν οἷο πόλοισιν ὄρεσι,
 χρυσὸν ἔχων ῥόπαλον παχάλκεον αἰὲν ἀγνῆς
 καὶ τιτυὸν εἶδον γαίης ἐρικυδέος ἦδον,
 κείμενον ἐν δαπέδῳ· ὃ δ' ἔπ' ἀνέειπε πέλεθρα
 γυπε δέ μιν ἐκείτρε παρηνέω ἦ παρ' ἐκείρον
 δ' ἔρποντο ἐσθδ' αἰὲν τῶν δ' ὅδ' ἔκ' ἀπαμύετο χρυσί·
 αὐτὸ γὰρ ἤλκυσε διδὸς κυδοὺν παράκοιτιν·
 πυθδ' ἔρχομένην διὰ καλλιχώρας πανοπῆος
 καὶ μὴν τάνταλον εἰσεῖδον χαλέπ' ἀλγε' ἔχοντα,
 ἐπαύοντο ἐν λείμνῃ δὲ προσέπλεξε γενεῖω·
 σῶτο δὲ διφάων, πῖεν δ' ὅδ' ἔκ' ἔχεν ἐλέσθαι·
 ὅσα κ' ἔδον κύνες ὀνείρων πῖεν μενεαίων,
 τοσά κ' ὕδωρ ἀπολέσκειτ' ἀναβροχθὲν, ἀμφοῖν ἡ παῖδ'
 γαῖα μέλαινα φάνεσκε κατὰ ζήνασκε δὲ δαίμων·
 δένδρεα δ' ὕφι πέπληκα κατὰ κῆθεν χέε κερπὸν,
 ὄχυναι καὶ ῥοαὶ καὶ μηλέαι ἀγλαὶ κερποί,
 συκαῖ τε γλυκὲς καὶ ἐλαῖαι πλεθόωσαι.
 τῶν ὁ πότ' ἰθύσει ὁ γέρων ἐπὶ χρυσὸν μάσσαθαι,
 τὰς δ' ἄνεμος ῥέπασκε ποτὶ νέφεα σπιδόντα·
 καὶ μὴν σύσφυον εἰσεῖδον κρατέρ' ἀλγε' ἔχοντα·
 λαῶν βασιλῆοντα πελώριον ἀμφοτέρησιν·

ΟΔΥΣΣΕΙΑ Σ

ἦτοι δ' αὖθις σκηρὶ πτόμενος χρυσὶν τε ποσὶν τε,
 λαὸν ἄνω ὠθεσεν ποτὶ λῆρον· αἳ δ' ὅτε μέλλοι
 εὐκρον ὑπὲρ βαλέειν, τὸτ' ἀποσρέψασκε κρατὰ ἴς·
 αὐτίς ἐπὶ πρῶτα πέδονδε κυλίνδετο λαῶσ' ἀναδής·
 αὐτὰρ ὃ γ' ἀψάσσε τιτανόμενος κατὰ δ' ἰδρωῖς
 ἔρρεεν ἐν μελέων· κονίη δ' ἐν κρατὶς ὀρώρε·
 τὸν δὲ, μέτ' εἰσενόησα βίην ἥρα κλημένην,
 εἰδωλον· αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
 τέρεται ἐν θαλίῃ, καὶ ἔχει καλλιόφυρον ἥβην
 παῖδα διὸς μεγάλοιο, καὶ ἥρις χρυσοπεδίλο·
 ἀμφὶ δέ μιν κλαγγὴ νεκύνων ἦν οἰωνῶν ὥς,
 πάντοσ' ἀτυζομένων· ὃ δ' ἔρεμνῃ νυκτὶ ἐοικώς·
 θυμὸν ῥέον ἔχων, καὶ ἐπὶ ναρὴ φινδύσον,
 δεινὸν παπῶνον αἰεὶ βαλέοντι ἐοικώς·
 συμβαλέος δὲ δὶαμφὶ πρὶς ἡθεαίν ἀορτῆρ,
 χρύσεος ἦν τελαμῶν, ἵνα θέσκελα ἔργα τέτυκτο,
 ἄρκοι τ' ἀγρότ' ὅτε σὺ δὲ χαροποίτε λέοντες,
 ὅσμιναίτε μάχαιτε φένοι τ' ἀνδροκτασίοι τε·
 μὴ τεχνήσμενος μὴ δ' ἄλλοτι τεχνήσαιτο,
 ὅς κ' εἴνον τελαμῶνα ἔῃ ἐγκέτθετο τέχνη.
 ἔγνω δ' αὐτίκ' κείνος ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι·
 καὶ μ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πρὸέντα προσηύδα·
 Διογενὲς λαβρτιάδην πολυμήχαν' ὀδυσαῖν,
 αἶδε' ἢ ἤ τινα καὶ σὺ κτηνὸν μόρον ἠγνάζεις·
 ὅν πρ' ἐγὼν ὁ χέεσκον ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο·
 ζηνὸς αὖθις παῖς ἦα κρονίονος· αὐτὰρ ὀϊζὺν
 εἶχον ἀπ' ἑρσίνην· μάλα γὰρ πολὺ χείροني φωτὶ
 διδμήμην· ὃ δέ μοι χαλεπὸς ἐπετέλλετ' ἀέθλος,
 καὶ πτόμε' ἐνθα δ' ἐπεμψέμεν' ἄξοντ'· ὅτ' ἄλλω
 φράζετο τὸ δέ τι μοι χαλεπώτρων εἶναι ἀέθλον

τὸν μὲν ἐγὼ ἀνένεικα, καὶ ἡ γαγον ἐξ αἰΐδος.
 ἔρμειας δὲ μὲν πέμψεν· ἡ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ὧς εἰπὼν· ὃ μὲν αὖτις ἔβη δόμον Ἀΐδος εἴσω·
 αὐτὰρ ἐγὼν αὐτὸ μένον ἐμπεδον εἴτις ἔτ' ἔλθοι
 ἀνδρῶν ἡρώων, οἳ δὴ τὸ πρόθεν ὄλοντο·
 καὶ νῦν ἔτι προτέρως ἴδον ἀνέρας· ὅς ἑ θελόντες
 θεοῖα περίθεον τε θεῶν ἐριτυδεία τέκνα·
 αἶψά πρην ἐπὶ ἔθνε' ἀγείρετο μυρία νεκρῶν,
 ἢ χῆ θεασσίν· ἐμὲ δὲ χλωρόν δέος ἔρει,
 μή μοι γοργεῖν κεφαλὴν θηνοῖο πελώρου
 ἐξ αἰΐδος πέμψεν ἀγανὴ περσεφόνερα·
 αὐτὶς ἔπειτ' ἐπὶ νῆα κειὼν ἐκέλευον ἑταίρους·
 αὐτὰς τ' ἄμβραίνην ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·
 οἳ δ' ἄλ' ἔσβαλλον, καὶ ἐπὶ κληῖσι καθεζόν·
 πᾶν δὲ κατ' ὠκεανὸν ποταμὸν φέρε κῦμα ῥόοιο·
 πρῶτα μὲν εἰρεσίῃ μετέπειτα δὲ κέλλιμος ἦρος·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Μ. ΟΜΗΡΟΥ
 ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Ιηγεῖται πᾶν ἐξ αἰῶν γενομένην αὐτῷ ἐπάνο-
 δον πρὸς κίρκην, καὶ ὡς τὰς σφρῆνας παρέ-
 πλαυσε, καὶ τὰς πλαγυτὰς πέτρους σκύλλαντε
 καὶ χάρυβδιν, καὶ πᾶν τῆς αὐτῆς νεώς, καὶ τῶν ἑταίρων
 ἀπώλεσαν ἀνελόντων τινὰς τῶν ἡλίον βοῶν, καὶ ὡς μέ-
 νος ἐπὶ ξύλῳ πρὸς καλυψὼ διεσώθη.

ΟΔΥΣΣΙΑΣ Μ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Μῦ σερῆνας ἐ'χ' πλαγκτάς τ' ἰδὲ βῆς ἀελίοιο·

Υτάρ ἐπεὶ ποταμοῖο λίπεν ῥο-
ον ὠκεανόιο

νῆς ἀποδ' ἵκετο κύμα θαλάσ-
σης ὠρυγέροιο,
νῆσον τ' ἄλ' ἀλάην, ὅθι τ' ἦς ἡρι-
γενείης

οἰκίᾳ καὶ χοροῖ εἴσι καὶ ἀντολὰς ἡελίοιο·

οἷα μὲν ἐνθ' ἐλθόντες ἐκέλευον ἐν φάμαθοισιν·

εἰ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·

ἐνθα δ' ἀποβρίξαντες, ἐμείναμεν ἡῶ δ' ἴκιν·

ἡμῖς δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,

δὴ τ' ἐγὼν ἐτάρας προΐην, εἰς δώματα κίρκης

οἰσέμεναι νεκρὸν ἐλπύνορα τεθνηῶτα·

φιθῶν δ' αἶψα ταμόντες, ὅθ' ἀκροτάτῃ πρὸς χ' ἀκτῇ,

θάπτομεν ἀχνύμενοι θαλρὸν κατὰ δάκρυ χέοντες·

αὐτὰρ ἐπεὶ νεκρὸς τ' ἐκείν καὶ τοῦ χιᾶ νεκρῷ

τύμβον χέοντες καὶ ἐπὶ σῆλην ἐρύσαντες,

πήξαμεν ἀκροτάτῃ τύμβῳ σῆρδ' ἐρετμόν·

ἡμεῖς μὲν τὰ ἔκαστε διέποιμεν, ὃ δ' ἄρα κίρκην

ἐξ αἰθέω ἐλθόντες ἐλῆθομεν, αἰὲν μάλ' ὥκα

ἦλθ' ἐν ταναμένῃ, ἅμα δ' ἀμφίπολοι φέρον αὐτῇ,

σῆτον καὶ κρέα πολλὰ καὶ ἄλοπα οἶνον ἐρυθρόν·

ἡ δ' ἐν μέσῳ σάσα μετνύδα δῖα θεῶων·

χέτλιοι, οἳ ζῶντες ὑπῆλθετε δῶμα ἄϊδαο

διαφάνεσθ', ὅτε τ' ἄλλοι ἄπαξ θνήσκουσ' ἀνθρώποι·

αἶψ' ἄγε τ' ἐδίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον
 αὖθι πάνημέριοι, ἅμα δ' ἡοὶ φαίνομένηφι
 πλῦσσεσθ'· αὐτὰρ ἐγὼ δείξω ὁδὸν ἣ δὲ ἔκστα
 σιμανέω· ἵνα μήτι κεκορραφίῃ ἀλγεῖν ἦ
 ἠ' ἁλὸς, ἣ ἐπὶ γῆς ἀλγήσετε πῆμα παθόντες·

Ως ἔφαθ'· ἦ μιν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀνὴν·
 ὥς τότε κλυτὰ πρόπαν ἦμαρ ὅς ἠέλιον καταδύσσει
 ἦ μεθα δαυνύμενοι κρέατ' ἄπειτα καὶ μέθυ ἠδύ·
 ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
 οἱ μὲν κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηὸς.
 ἦ δέ με χειρὸς ἔλυσσά φίλων ἀπονόσφιν ἐταίρων,
 εἴσετε, καὶ προσέλεκτο, καὶ ἐξέβεινεν ἔκστα·
 αὐτὰρ ἐγὼ τῇ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα·
 καὶ ὅτε δ' ἡμ' ἐπέεσσιν προσιὺς ἀπὸ νηὸς κίρην
 ταῦτα κλυτὰ πρόπαντα πεπείρανται, σὺ δ' ἀκυσσοῖ
 ὥς τοι ἐγὼν ἐρέω μνήσει δέ σε καὶ θεὸς αὐτός·
 σερρήνας μὲν πρῶτον ἀφίξεαι, ἀλλ' ἄγε πάντα
 ἀνθρώπων θέλγεις, ὅτις σφέας εἰσαφίηται,
 ὅς τις αἰδοῖη πελάσῃ καὶ φθόγγον ἀκῆσθαι
 σερρήνων, τῷ δ' ὅτι γαῖῃ καὶ νήπια τέκνα
 οἴκῳ νοσήσαντι παρίσταται ὅδ' ἰάνεται·
 ἀλλὰ τε σερρήνας λιγυρῇ θέλγεις ἀοιδῇ,
 ἦ καὶ αὖτ' ἀλημῶνι πολὺς δ' ἄμ' ὁ νόσφιν θίς
 ἀνδρῶν πυθομένων πρὶ δὲ ῥίνοι μινύθουσιν·
 ἀλλὰ πάρεξ ἐλάαν' ἐπὶ δ' ἄτ' ἀγείφαι ἐταίρων,
 κηρὸν δὲ φήσας μελινδία μήτις ἀκῆσθαι
 τῶν ἄλλων· αὐτὰρ αὐτὸς ἀνέμειε καὶ ἐθέλησθε,
 δισσάντων σ' ἐν νηὶ θεῇ χόϊρας τε πόδας τε
 ὁρῶν ὡς ἰσοπέδη· ἐκ δ' αὐτὸς πείρα τ' ἀνέφρω,
 ὅφρα κε τερπόμενος ὁ π' ἀκῆσθαι σερρήνοισιν·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

αἶ δ' ἐκεῖ λίσσεται ἑτάροισ', αὔσαί τε κελεύουσιν·
 οἷ δ' ἐσ' ἐπὶ πλεόνεσσιν ὅτ' ἐν δόμοισι δρόντων·
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τὰς γε παρεξέλασσωσιν ἑταῖροι·
 εὐθάτοί ἔκ' ἐπὶ πειτὰ διννεκέως ἀγορεύσω,
 ὅπποτέρη δὴ τοι ὁδὸς εἴσεται· αἶμα κῆρ αὐτὸς
 θυμῷ βυλάνην ἐρέω δέ τοι ἄμροτέρωθεν·
 εἴνθεν μὲν ἴδ' ἐπὶ πτόμα ἐπηρεφέδ'· προτὶ δ' αὐτὰς,
 κῆμα μέγα ῥοχθεῖ κινανώπιδος ἀμφιτοῖπης·
 πλῆκτας δὴ τοι τὰς γε θεοὶ μάκρους καλέεσσι·
 τῇ μὲν τ' ὕδ' ἐπὶ ποτῆα παρέρχεται ὕδ' ἐπὶ πέλγαι
 θοῦρων δ' ἐπὶ τ' ἀμβροσίην διὸ πατρὶ φέρουσιν·
 αἶμα τε κῆρ τῶν αἰεὶ ἀδαιρεῖται λῖς πέτρῃ,
 αἶμα ἄλλην ἐνὶ ἥσιν πατὴρ ἐναρίθμιον εἶναι·
 τῇ δ' ὕπω τις νηὺς φύγεν ἄνδρ' ὅν ἦ τις ἴκηται,
 αἶμα δ' ὁμῶς πίνακός τε νεῶν, κῆρ σώματα φωτῶν,
 κῆμα δ' ἄλοσφορέεσι πυρός τ' ὀλοοῖο θύελλαι·
 οἷ δ' ἐπὶ κείνῃ γε παρέπλω ποντοπόρος νηὺς
 ὄρω πασι μέλυσσ' ἀπ' αἰήταο πλεῖστα,
 κῆρ νύ κε πῶν ἐν ὧ καὶ βάλεν μέγας ποτὶ πέτρῃ·
 αἶμα ἥρην παρέπεμψεν, ἐπεὶ φίλος ἦεν ἰήσων·
 οἷ δ' ἐπὶ δούω σκόπελοι, ὁ μὲν ὑρανὸν ἀνρῶν ἵκνεται
 ὁ ξείν' κορυφῇ, νεφέλη δ' ἐμιν ἀμφιβέβηκε
 κινανέη· τὸ μὲν ὕποτ' ἐρωεῖ ὕδ' ἐπὶ ποτ' αἰθήρῃ
 κείνῃ ἔχει κορυφῇ, ὕτ' ἐν θέρε· ὕτ' ἐν ὀπώρῃ·
 ὕδ' ἐπὶ κεν ἀμβάη βροτὸς ἀνὴρ· ὕτ' ἐπὶ καταβαίῃ,
 ὕδ' ἐπὶ οἱ χεῖρές γε εἴκοσι, κῆρ πόδ' ἐπὶ ἦεν·
 πέτρῃ ἴδ' ἐπὶ λῖς δ' ἐπὶ περιξέσθ' εἰκῆ·
 μέσσω δ' ἐπὶ σκοπέλῳ δ' ἐπὶ αἰέτος ἡ βοειδὴς,
 πρὸς ζόρον εἰς ἱρεβος τετραμμένον ἢ περὶ ἂν ὕμεις
 νῆα παρὰ γλαφυρὴν ἰθαῦτε φάειμι δ' ὀδυροῦ·
 ὕδ' ἐπὶ κεν

ὅδ' ἐκεῖ κεν ἐκ νηὸς γλαφυρῆς, αἰζηῖος ἀνὴρ
 ἔξω δ' ἵστανόσας κοῖλον ποῖος εἰσαρίκοιτο·
 ἐνθα δ' ἐπὶ σκύλλῃ νάει δεινὸν λελακίχα·
 τῆς ἦτοι φωνὴ καὶ ὅση σκύλακος νεογλαῆς
 γίνεται· αὐτὴ δ' αὖτε πέλωρ κηκὸς ὀδέκε τίς μιν
 γιγνήσκειν ἰδὼν ὅδ' εἰ θεὸς ἀντιάσειεν·
 τῆς ἦτοι πόδες εἰσὶ δυνώδεκα πάντες ἄωροι·
 ἐξ δέ τε οἱ δὴρὰ πριμῆκεες, ἐνδὲ ἐκέσῃ
 συμβαλέη κεφαλῇ, ἐνδὲ τοῖσι χοῖ ὀδόντες·
 πυκνοὶ καὶ θαμέες πλεῖοι μέλανος θανάτοιο·
 μέσῃ μὲν τε κητὰ σπείρας κοίλοιο δέδυκεν
 ἔξω δ' ἐξίχει κεφαλὰς δηνεῖο βρέθρα·
 αὐτὸ δ' ἰχθυόα σκόπελον περιμαμώωσα
 δελφίνωσ τε κωάσ τε καὶ εἴποθι μείζον ἔλυσι
 κῆτος, ἃ μυρία βόσκη ἀγασσινος ἀμφιβίτη·
 τῆς δ' ἔγω ποτέ νῆαυται ἀκῆριοι ὀχετόωνται
 παρφυγέαν σῶν νηὶ· φέρε δέ τε κρατὶ ἐκέσῃ,
 φῶτ' ἐξαπαῖσσα νεὼς κυανοπρώοιο·
 τὴν δ' ἔτερον σκόπελον χθαμαλώτερον ὄψῃ ὀδυανῶ,
 πλησίον ἀμυγλῶν καί κεν διόϊσιν ὕσειας·
 τῷ δ' ἐν εἰρινεὸς ἔστι μέγας φύλλοισι τεθελῶς·
 τῷ δ' ὕπο δ' ἰαχάρυβδιν ἀναροιβδὲ μέλαν ὕδωρ·
 τοῖς μὲν γάρ τ' ἀνίησιν ἐπ' ἥματι τοῖς δ' ἀναροιβδῆσιν
 δεινὸν μὴ σὺ γε κείθι τύχοις ὅτε ροιβδήσειεν·
 ὅ γάρ κεν ῥύσαιτο σ' ὕπ' ἐκ κηκ' ὅδ' ἐνοσίχθων·
 ἀμὰ μάλα σκύλλης σκοπέλῳ πεπημένος ὤκη
 νῆα πάρεξ ἐλάαν' ἐπὶ πολὺ φέρτρων ἔστιν
 ἐξ ἐτάρας ἐν νηὶ ποθήμεναι ἢ ἅμα πάντα·
 ὧς ἔρατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 εἰ δ' ἄγε δὴ μοι τὸ το θεὰ νημερτὲς ἐνίπτε·

Hom. Odyss.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

εἶπας τῷ ὀλοῦν μὲν ὑπεκπροφύγοιμι χάρυβδιν
 τῷ δὲ καὶ ἀμυνέμεν, ὅτε μοι εἴνοιτο γ' ἑταίρους.
 ὦς ἐράμην· ἡ δ' αὖτί κα' αἰετο δῖα θεῶν.
 χέταίε καὶ δ' αὖτοί πολεμήϊα ἔργα μέμνηε
 καὶ πάντας· ὃ δὲ θεοῖσιν ὑπέξειαι ἀθανάτοισιν.
 ἡ δέ τοι ὕβριτι, ἀνδράνατον κακὸν ὄψι
 δεινὸν τ' ἀργαλέον τε καὶ ἄγριον ὃ δὲ μαχητῶν
 ὃ δέ τις ἐς ἄλκην φυγέειν κέρτισον ἀπ' αὐτῆς.
 ἦν γὰρ δὴ θαυμάσια κορυσάμενος παρὰ πέτρῃ,
 δειδῶ μή σ' ἐξαυτίς ἐφορμηθεῖσα κίχῃσιν
 ῥάησιν κεφαλῇσι, πόσος δ' ἐκ φῶτος ἔλπεται.
 εἰς μάλιστα σφοδρῶς ἐλάαν βωστρεῖν δὲ κράταιφ
 μιτέρῃ τῆς σκύλλης· ἡ μιν τέ κε πῆμα βροτοῖσιν.
 ἡ μιν εἶπει ἀποπαύσῃ δὲ ὕπερον ὀρμηθῆναι.
 θρινακίην δ' ὅς νῆσον ἀρίξεαι ἐνθα δὲ πολλὰς
 βόσκον τ' ἡελίοιο βόδδ καὶ ἱρία μῆλα,
 ἐπὶ βοῶν ἀγέλαι· τόσα δ' ὀλῶν πώεα καλὰ,
 πεντήκοντα δ' ἔκστα· γόνος δ' ὕγνεται αὐτῶν,
 ὃ δέ ποτε φθινύθουσι θεῶν δ' ἐπιποιμένδ' εἰσὶν,
 νύ μ' βραὶς ὑπὸ καὶ μοι φαέθουσά τε, λαμπετὴν τε.
 ὃς τέ κεν ἡελίῳ ὑπερίονι δῖα νέαιρα.
 τὰς μὲν ἄρα θρέψασα τέκῃσά τε πότνια μήτηρ,
 θρινακίην δὲ νῆσον ἀπώκισε πλόθι ναῆν
 μῆλα φυλασσέμεναι πατρώϊα καὶ ἑλικὸς βῆς.
 τὰς εἰ μὲν καὶ σινέας ἐάσας νόσσην τέ μέδουσαι,
 ἡ δ' αὖ ἐπὶ εἰς ἰθάκην κεικῆπερ πάχοντα ἵκοιθε.
 εἰ δέ κε σίνηαι· τότε τοι τευμαίρομαι ὀλεθρον.
 νηῖ τε, καὶ ἐτάροις· αὐτὸς δ' εἴπέρ κεν ἀνύξει
 ὃ δὲ κακῶς νῆας ὀλέσας ἀπὸ πάντας ἑταίρους.
 ὦς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυθεν ἡώς.
 ἡ μὲν εἶπει ἀνὰ νῆσον ἀπέστειλε δῖα θεῶν.
 αὐτὰρ

αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα κινῶν ὤρωμιον ἑτάρεσσιν
 αὐτῆς τ' ἀμβλύνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·
 οἱ δ' αἶψ' ἔσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον·
 ἐξῆς δ' ἐζόμενοι πολὺν ἄλλα τύπτον ἐρετμοῖς·
 ἡμῖν δ' αὖτε κ' ἔπειθε νεὸς κυανοπρώροιο
 ἱκμενον ἔρον ἵψ' πλησίον ἐσθλὸν ἑτάρον,
 κίρκη ἐϋπλόκημος δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα·
 αὐτίκα δ' ὅπλα ἔκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα
 ἤμεθα· τὴν δ' ἄνεμός τε κυβερνήτης τ' ἴθωνον·
 δὴ τότε γ' ἐγὼν ἑτάροισι μετηύδων ἀχνύμενος κῆρ·
 Ω φίλοι, εἴ γάρ χρὴ ἔνα ἡδμεναι εὐδὲ δ' οὐδ' οἶος,
 θέσφαθ' ἅμοι κίρκη μυθήσατο δῖα θεῶων,
 αἴ μ' ἐρέω μὲν ἐγὼν ἵνα εἰδότης ἦε θάνωμεν,
 ἡ κεν ἀγνόμενοι θάνατον καὶ κῆρα φύγοιμεν·
 σειρήνων μὲν πρῶτον ἀνώγει θεασεσθῶν
 φθογγὸν ἀκούσθαι, καὶ λειμῶν ἀνθεμδεντα·
 οἷον ἐμ' ἡνώγει δ' π' ἀκνέμεν· αἴ μ' ἐπεὶ δισμῷ
 δῆσατ' ἐν ὄρεσιν ὅρ' ἔμπεδον αὐτόθι μήμνω
 ὁρθὸν ἐν ἰσοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτῆς τείρατ' ἀνῆρθω·
 αἰδέεσθαι λίσσομαι ὑμέας λῦσαι τε κελευῶ,
 ἡμεῖς δὲ πλεόνεσσιν ὅτ' ἐνδισμοῖσι πίεζεν·
 ἦτοι ἐγὼ τὰ ἔκαστα λέγων ἑτάροισι πίραυσον·
 ὅρρα δὲ καρπαλίμως ἐξίκετο νηὺς ἀβρῆς
 νῆστον σφρήνοϊν· ἐπέγε γάρ ἔρος ἀπῆμων·
 αὐτὴν ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἡ δὲ γαλήνη
 ἐπλετο νηνεμίη· κοίμησε δὲ κῆματα δαίμων·
 ἀνστήντων δ' ἑτάροι νεὸς ἵστα μινύσαντο·
 καὶ τὰ μὲν ἐν νηὶ γλαφυρῇ βάλλον· οἱ δ' ἐπ' ἐρετμῷ
 ἐζόμενοι λάνθαινον ὕδωρ ξειστὴς ἐλάτησιν·
 αὐτὰρ ἐγὼν κηρὸς μέγαν προχὸν ὄξεί' χαλκῷ
 τυτθὰ διατμήεσθαι χερσὶ σιβαρῆσι πίεζον·

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

αἶψα δ' ἰάνετο κηρὸς ἐπεὶ κέλετο μεγάλη ἱὸς
 μελὶν τ' αὐγὴ ὑπ' ἱονίδας ἀνάκτος·
 ἐξείης δ' ἐτάροισιν ἑπ' ἅατα πᾶσιν αἶψα·
 οἷδ' ἐν νηὶ μ' ἔδυσαν ὁμῶς χεῖράς τε πόδας τε,
 ὀρθὸν ἐν ἑσπερίῃ· ἐκ δ' αὐτὸς πείρατ' ἀνῆλθον·
 αὐτοῖδ' ἐξ ὁμοῖοι πολὺν ἄλλα τύπον ἐρετμοῖς·
 αἶψ' ὅτε τόσσον ἀπῆλθον ὅσον τε γέγωνε βοήσας,
 ῥίμφρα δ' ἰώκοντο τὰς δ' ἑλάθεν ὠκύαλος νηὺς
 ἐγγύθεν ὀρνυμένη· λιγυρὴν δ' ἐνταυρὸν αἰοδὴν·
 Δ' αὖρ' ἀγ' ἰὼν πολὺν ὀδυσαῖ μέγα κῦδος ἀχαιῶν,
 νῆα κατὰσκησον ἵνα νωϊτέρην ὁπ' ἀκῆσθαι·
 ἔγ' ἀρ' πω τίς τῆδε παρήλασε νηὶ μελαίνῃ,
 σπῖν' ἤ μ' ἐὼν μελίγηρυα ἀπὸ σωμαίων ὁπ' ἀκῆσαι;
 αἶψ' ὅγε τρὶς ἄετος νέεται καὶ πλείονα εἰδώς·
 ἴδμεν γάρ τοι πάνθ' ὅσσ' ἐνὶ προῖῃ ἀνρείῃ·
 δαγῆσι προῶές τε θεῶν ἰόητι μόγησαν,
 ἴδμεν δ' ὅσα γένηται ἐπὶ χθονὶ πελυβοτείρῃ·
 Ω' σφάσαν ἰεῖσαι ὅπα κέλλιμον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 ἦ θελ' ἀκνέμεναι λῦσαί τ' ἐκέλευον ἐταίρους
 ὀφρύσι νουσάζων· οἳ δὲ προπεσόντες ἔρεαν
 αὐτὶν ἀναπάντες πριμύθης εὐρύλοχός τε,
 πλείοσι μ' ἐνδεσμοῖσι δέον μάλλον τ' ἐπείζον·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὰς γε παρήλασεν ἔδ' ἐτ' ἐπειτα
 φθογῆν σειρήνων ἠκρόμευ· ὅδ' ἐτ' αἰοδὴν·
 αἶψ' ἀποκηρὸν ἔλοντο ἐμοὶ ἐρίηρες ἐταῖροι,
 ὄνσπιν ἐπ' ὠσὶν αἶψ' ἐμέτ' ἐκ δεσμῶν ἔλυσαν·
 αἶψ' ὅτε δὴ πῦν νῆσον ἐλείπομαι, αὐτὶν ἐπείτα
 καπνὸν καὶ μέγα κῦμα ἴδον, καὶ δ' ὕπον ἀκῆσαι·
 πῶν δ' ἄρα δισάντων ἐκ χερῶν ἑπ' αὐτ' ἐρετμὰ·
 βόμβησιν δ' ἄρα πάντα κατὰ ῥόον· εἴχετο δ' αὐτὸς
 νηὺς

θῆς ἐπεὶ ἔκ' ἐρετμὰ προηκεα χρσὶν ἐπίγονο
 αὐτὰρ ἐγὼ δ' ἰὼν νηὶς ἰὼν ὤφρων ἐταίρους
 μελιχίοις ἐπέεσι παρατεδὼν ἄνδρα ἔκυσον·
 Ω φίλοι· ὅ γάρ πω τι χερσὶν ἀδ' ἀνέμονος εἰ μὲν
 ἔλθω δὴ τόδ' ἐμείζον ἔπη χερσὶν ἢ ὅτε κύνεω
 εἴλει ἐν σπῆϊ γλαφυρῷ κρατ' ῥῆρι βίηρι,
 αἰμὰ κ' ἐνθεν ἐμῇ ἄρετῇ βυλῆτε νόω τε,
 ἐκρύβομεν καὶ παρὰ τῶνδε μνήσεσθαι ὁτ' ὦ
 νῶ δ' ἄγεθ' ὥς ἐγὼ εἶπω, παρὼ μεθα πάντες
 ὑμεῖς μὲν κώπῃσιν ἀλὸς ῥιγμῖνα βαθεῖαν
 τυπῆτε κληῖδεσσιν ἐρήμενοι, αἰεὶ κ' ἐπὶ ζῶε
 δ' ὦν τόνδε γ' ὀλέθρον ὑπεκπροφυγέειν κ' ἀνέξει·
 σοὶ δὲ κυβερνῶν ὡς ἐπιτέλλομαι· ἀν' ἐν θυμῷ
 βάλλου· ἐπεὶ νηὶς γλαφυρῆς οἴηται νωμῆς·
 τῆς μὲν χερσὶν κ' ὑμῶν ἐκρὺς ἔσγε
 νῆα· σὺ δὲ σκοπέλῃ ἐπιμάο· μή σε λάθῃσι
 κῆρ' ἐξορμήσασα· κ' ὅς τις χερσὶν ἀμμε βάληται·
 Ως ἐφάμην· οἱ δ' ὦ κ' ἐμοῖς ἐπέεσι πίθοντο·
 σκύλλην δ' ἔκ' ἐμυθεόμην ἀπρηκτον ἀνίην·
 μή πως μοι δείσαντες ἀπλήξεσαν ἐταῖροι
 εἰρεσίης· ἐντὸς δὲ πυκνέοιεν σφάας αὐτῶν·
 κ' ὅτε δὴ κίρκης μὲν ἐβημοσαῖνός ἀγρευτῆς
 λανθανόμην· ἐπεὶ ὅτι μ' ἀνώγει θωρήσασθαι.
 αὐτὰρ ἐγὼ κ' ἐταδὺς κλυτὰ τούχεα, κ' ὅς τις
 μάκρ' ἐν χρσὶν ἐλὼν εἰς ἱκρία νηὶς ἐβαινον
 πρῶτης· ἐνθεν γάρ μιν ἐδέξμην πρῶτα φανείσθαι·
 σκύλλην περ αἶν' ἢ μοι φέρε πῆμ' ἐταροισιν·
 ἔδ' ἐπ' ἀφῆσαι δαδάμην· ἔκ' ἐμὸν δέ μοι ὄχε
 πάντῃ παπῶνόντι πρὸς ἡβροῖδ' ἀπέκον·
 ἢ μὲν μὲν σεινωπὸν ἀνεπλήομεν γούωντες·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

47. A.

ἔνθεν ἰδὺν γὰρ σκύλλ' ἐτέρωθεν δὲ δῖα χάρυβδιν
 δεινὸν ἀνεῖροίβδ' ἔθηκε θαλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ·
 ἦτοι δ' τ' ἐξέμεσσε λέβης ὥς ἐν πυρὶ πολλῷ
 πᾶσ' ἀναμορμύρεσκε κυκωμένη ὑφ' ὅσε δ' ἄχνη
 ἄλκοισι σκοπέλοισιν· ἐπ' ἄμφοτέροισιν ἔπιπεν·
 αἰὲν δ' ἄναβρόξε θε θαλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ,
 πᾶσ' ἐντοσθε φάνεσκε κυκωμένη· ἀμφὶ δὲ πέτρῃ
 δεινὸν ἐβεβρύχε· ὕπενδρε δὲ γαῖα φάνεσκε
 ψάμμω κυανῇ τῆς δὲ χλωρὸν δέος ἦρε·
 ἡμεῖς μὲν πρὸς τήν δ' ἴδομεν δεισαντὸς ὀλεθρον·
 τόφρα δέ μοι σκύλλη γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐταίρους
 ἐξέλειθ' οἱ χερσὶν τε βίηφι τε φέρτατοι ἦσαν·
 σπενθάμενος δ' ἔδω νῆα θοὴν ἅμα καὶ μεθ' ἐταίρους·
 ἦδη τῶν ἐνόηθα πόδας καὶ χεῖρας ὕπρβην
 ὑφ' ὅσ' ἀειρομένων· ἐμὲ δὲ φθέγοντο κελούντες
 ἐξονομακλήδην· ὅτε γ' ὕστατον ἀχνύμενοι κῆρ·
 ὥς δ' ὅτ' ἐπὶ προβόλῳ αἰεὶ πρὶ μῆκεϊ ῥάβδῳ
 ἰχθύσι τοῖς ὀλίγοις δόλον κατὰ ἑσθ' αὖτα βάλλων
 ἔδω πόντον προΐησι βοὸς κέρασ' ἀγραύλοιο·
 ἀπαίροντα δ' ἐπ' ἔγχε λαβὼν ἐῖρε φε θύραζε,
 ὥς οἳ γ' ἀπαίροντες αἶνοντο ποτὶ πέτρας·
 αὐτὸς δ' εἰνὶ θύρῃσι κατῆθε κεκλήγοντας
 χεῖρας ἐμοὶ ὀρέγοντας ἐν αἰνῇ διήτοτῃ·
 οἴκτισον δὴ κείνο ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
 πάντων ὅσ' ἐμόγησα πόρος ἄλδος ἐξερείνων·
 αὐτὰρ ἐπεὶ πέτρας φύγομεν δεινὴν τε χάρυβδιν,
 σκύλλην τ' αὐτίκ' ἐπ' ἔγχε θεῶν ὅς ἀμύμονα νῆσον
 ἰκόμεθ'· ἐνθα δ' ἔσαν κελαϊβόες αὐρυμέταποι,
 πολλὰ δὲ ἰφια μῆλ' ὕπρ' ὀνός ἠελίοιο·
 δὴ τότε γῶν ἔτι πόντω ἑὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ,
 μυκηθμῷ

ρευκὴ θμῦ τ' ἦεν σα βοῶν αὐλιζομένων
 οἷόν τε βληχὴν· καὶ μοι ἔπος ἔμπεσε θυμῷ,
 μάντιος ἀγαθὸν βεβαίως τειρεσίᾳ·
 κίρῃς τ' αἰεὶς ἦ μοι μάλα πολλὰ πέτελλεν,
 νῆσον ἀγνοῦσθαι τριμβρότον ἡλίοιο·
 δὴ τότε γῶν ἐτάροισι μετῴδων ἀχνύμενος κῆρ·
 κέκλυτέ μου μύθων κεκέρπερ πάχοντες ἐταῖροι·
 ὄφρ' ὕμῖν εἴπω μαντήϊα τειρεσίᾳ·
 κίρῃς τ' αἰεὶς ἦ μοι μάλα πολλὰ πέτελλεν,
 νῆσον ἀγνοῦσθαι φασιμβρότον ἡλίοιο·
 ἐνθα γὰρ ἀνότατον κεκόν ἔμμεναι ἄμμιν ἐφασκεν·
 ἀλλὰ παρέξ πλὴν νῆσον ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν·
 Ως ἐφάμην· τοῖσι κετεκλᾶσθι φίλον ἦτορ·
 αὐτίκα δ' ἀρύλοχος συνεῶ μ' ἠμείβετο μύθῳ·
 χέτλιος εἴς Ὀδυσσεὺς τρίτοι μένος ὕδ' ἐτι γῆα
 κεκέρπερ· ἢ ῥάνυσσιν σιδῆρεα πάντα τέτυκται·
 ὅς ῥ' ἐτάρος κεκέρπερ ἀνηκότας ἠδὲ καὶ ὕπνω,
 ὕκ' ἄλσος γαῖης ἐπιβήμεναι ἐνθάδ' ἐν αὐτῇ
 νῆσῳ ἐν ἀμριρῦτῇ λαρόν τετυκοίμετα δόρπον·
 ἀλλ' αὐτῶς διὰ νύκτα θοὴν ἀγέλομαι ὀνῶρας
 νῆσος ἀποπλεχθέντας ἐν ἡβροειδέϊ πόντῳ·
 ἐκ νυκτῶν δ' ἄνεμοι χαλεποὶ δηλήματα νηῶν
 γίνονται· πῆ κέν τις ὑπεκρύβοι ἀπὸν ὀλεθρον
 ἢν πῶς ἐξαπίνης ἔλθῃ ἀνέμοιο θυέλλα,
 ἢ νότον ἢ ζεφύροιο δυσσεύς· οἷτε μάλιστ'
 νῆα διαρράϊνσι θεῶν ἀέκνητι ἀνάγκῃ
 ἀλλ' ἦτοι νῆα μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
 δόρπον δ' ὀπλισόμεθα θοῇ παρὰ νηὶ μένοντες·
 ἥ ὥσεν δ' ἀναβάντες ἐν ἡσσομένῳ ῥέϊ πόντῳ·
 Ως ἐφάτ' ἀρύλοχος· ἐπὶ δ' ἦνεον ἄλλοι ἐταῖροι·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

καὶ ῥτε δὴ γίνωσκον ὃ δὴ κεκεῖ μῆδετο δαίμων·
καί μιν φωνήσας ἔπειτ' ἰπποδόντα προσινύδων·
εὐρύλοχ' ἢ μάλα δὴ με βιάζετε μῆνον ἔδοντα·
αἷ' ἄγε ναῦ μοι πάντες ὁ μῶσατε καρτερὸν ὄρμον,
εἰ κέτιν' ἢ βῶν ἀγέλην· ἢ πῶν μέγ' οἶων
εὐρωμεν μή τις ἀτασθαλίῃσι κεκῆσι,
ἢ βῶν ἢ ἔτι μῆλον ἀπικτάνῃ· αἰμὰ ἔκμηλοι
ἐσθίετε βρώμην πῶν ἀθανάτη πόρε κίρκη·

Ω σέ φάμιν· οἳ δ' αὖτί κ' ἀπώμνυνον ὥς ἐκέλευον·
αὐτὰρ ἔπειρ' ὁμοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὄρμον,
εἴσαμεν ἐν λιμένι γλαφυρῷ σὺ βρέα νῆα
ἄλχ' ὕδατος γλυκεροῖο· καὶ ἐξαπέβησαν ἑταῖροι
νῆος· ἔπειτα δὲ δόρπον ἐπιταμένως τετύκοντο·
αὐτὰρ ἔπει πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
μνησάμενοι δ' ἔπειτα φίλος ἐκλαίον ἑταῖρους·
ὃς ἔφαγε σκύλλη γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλῶσα·
κλαίοντες δὲ τοῖσιν ἐπῆλυτεν νῆδυμος ὕπνος·
ἦμος δὲ τρίχα νυκτὸς ἔην μετὰ δ' ἄστρα βεβήκη
ῶρσεν ἐπιζαῖν ἄνεμον νεφεληγερέτα Ζεύς·
λαίλαπι θεσπεσίῃ· σάω δὲ νερέεσσιν ἐκλυψέ
γαῖαν ὁ μὲν καὶ πόντον· ὁρῶρε δ' ἄρα νύξ·
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
νῆα μὲν ὁρμίσαμεν κοῖλον πτόος εἰσερύσαντες,
ἐνθα δ' ἔσαν νυμφῶν καλοὶ χοροὶ· ἢ δὲ θόωκοι·
καὶ ῥτ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ μῦθον εἶπον·

Ω φίλοι· ἐν γὰρ νηὶ θεῇ βρωσίς τε πόσις τε
ἔστι πάντων δὲ βῶν ἀπεχώμεθα μή τι πάθωμεν·
δεῖν γὰρ θεῶν ἄλδ' ἐβόσθ' καὶ ἰφια μῆλα
ἠελίῳ, ὃς πάντ' ἐφορεῖ καὶ πάντ' ἐπακνεί·

Ω σέ φάμιν· τοῖσιν δ' ἐπετίθετο θυμὸς ἀνιγνῶν
μῆνα

μῆνα δὲ πάντ' ἄλκιτος ἂν νότος, ὃ δέ τις ἄλλος
 γίγεται· εἴπετ' ἀνέμων· εἰ μὴ οὐρος τε νότος τε·
 οἶδ' ἔως μὲν σῆτον ἔχον καὶ οἶνον ἐρυθρὸν,
 πόρρα βοῶν ἀπέχοντο λιλαϊόμενοι βιότοιο·
 αἴψ' ὅτε δὴ νηὶς ἐξέφθιτο ἥϊα πάντα,
 καὶ δὴ ἄρην ἐρέπεσκον ἀητῶντες ἀνάγκη,
 ἰχθῦς ὀρνιθᾶς τε φίλας ὅτι χεῖρας ἵκοιτο,
 γναμπῶσις ἀγκίστροισιν ἐτρεῖε δὲ γαστέρα λιμὸς,
 δὴ γὰρ ἐγὼν ἀνάνησον ἀπέσχεον ὄφρα θεοῖσιν
 εὐξαίμην· εἴ τις μοι ὁδὸν φήγε νέεσθαι·
 αἴψ' ὅτε δὴ δ' ἀνέστη ἰὼν ἡλύξα ἑτάερος
 χεῖρας νιφάμενος ὃς ἐπισκέπας ἦν ἀνέμοιο,
 ἠρώμην πάντεσσι θεοῖς οἱ δ' ἄλυμπον ἔχουσιν·
 οἱ δ' ἄρα μοι γλυκὺ ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχουσιν·
 ἀνρύλοχος δ' ἐτάροισι κακῆς ἐξήρχετο βαλῆς·
 κέκλυτέ μου μύθων κακὰ πρὸς πόχοντες ἐτάροι·
 πάντες μὲν συγροῖσθ' ἀνατοὶ δ' ἄλλοις βροτοῖσι,
 λιμὸς δ' οἴκτισον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπείν·
 αἴψ' ἄγετ' ἡελίοιο βοῶν ἐλάσαντες θοῖσας,
 ῥίξομεν ἀθανάτοισι τοὶ ὕραν δὲ οὐρανὸν ἀρυγῶν ἔχουσιν
 εἰδὲ κεν εἰς ἰθάκην ἀφικοίμεθα πατρὶδα γαῖαν,
 αἰψά κεν ἡελίῳ ὑπὲρ ὄνι πτόνα νηὶ
 τούξομεν ἐνθά κ' ἐθεῖμεν ἀγᾶλματα πολλὰ καὶ ἐσθλὰ·
 εἰ δὲ χαλωσάμενός τι βοῶν ὀρθοκράεων
 σὴν ἐθέλῃ ὀλέσασθαι ἐπὶ δ' ἔσπωνται θεοὶ ἄλλοι·
 βύλομ' ἅπαρ πρὸς κῆμα χανὼν ἀπωθυμὸν ὀλέσασθαι·
 ἢ δὴ θάσσαν γέσθαι ἐὼν ἐν νήσῳ ἐρήμῃ·
 Ως ἔφατ' ἀνρύλοχος· ἐπὶ δ' ἤνεον ἄλλοι ἐτάροι·
 αὐτίκα δ' ἡελίοιο βοῶν ἐλάσαντες θοῖσας
 ἐγγύθεν· ὃ δ' ἔρτηε νεὸς κυανοπρώροιο

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

βοσκέσθοντο δ' ἄλκιυ καὶ βόδι σὺν μετὰ ποι-
 τὰς δὲ πρὶς ἤσαντο καὶ ἀνέχεοντο θεοῖσι·
 φύλλα δὲ δρεφάμενοι τέρενα δρυὸς ὑψινόμοιο,
 ὃ γὰρ ἔχον κρήνην ἐν ὕσμιν ἐπὶ νηὸς·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὕξαντο καὶ ἐσφαξαν καὶ ἐδῆσαν,
 μηρὸς τ' ἐξέταμον· κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν·
 δὴ πύχα ποιήσαντο δὲ ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν·
 ὃ δ' εἶχον μέθυ λείψαι ἐπ' ἀπομένοι· ἰβόισιν,
 οἷον ὕδατι σπένδοντο δὲ ἐπὶ πύλων ἐγκέτα πάντα·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκέν· καὶ ἀπλάγχν' ἐπάσαντο,
 μίσυλλον τ' ἄρα τ' ἄλλα καὶ ἀμρ' ὀβελοῖσιν ἐπειραν·
 καὶ ῥοτε μοι βλεφάρων ἐξέφυγον ἡδύμοι ὕπνους·
 βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θεῶν καὶ θῖνα θαλάσσης·
 οἷον ὅτε δὴ χερδὸν ἦα κίων νεὸς ἀμριελίης,
 καὶ ῥοτε μοι κνίσης ἀμρ' ἦλυθεν ἡδὺς αὐτμή·
 οἷμῳ δὲ θεοῖσι μετ' ἀθανάτοισι γεγώνων·
 Ζ οὐ πάτερ· ἢ δ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες·
 ἦ με μάλ' εἰς ἄπην κοιμήσατε νηλεῖ' ὕπνῳ,
 οἷ δ' ἐτάροι μέγα ἔργον ἐμιτίσαντο μένοντες·
 ὡκέα δ' ἡελίῳ ὑπρίονι ἄγγελος ἦλθε,
 λαμπετὴ τανύπεπλος ὃ οἱ βόας ἐκτανέταροι·
 αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μετὰ δαχρύμενος κῆρ·
 Ζ οὐ πάτερ· ἢ δ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες·
 τίσαι δὴ ἐτάρος λαβρὰ δάτω ὀδυσῆος,
 οἷ μιν βῆς ἐκτεταν ὑπέρβιον ἦσιν ἐγὼ γέ
 χαίρεσκον κλυτὰν εἰς ὕραν ἄπερδέντα·
 ἢ δ' ὅπότ' ἄψ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' ὕρανόθεν προΐαποίμην
 εἶδέ μοι ἐτίσσει βοῶν ἐπιηκὲ' ἀμοιβήν,
 δύσομαι εἰς αἶδα, καὶ ἐν νεκρῶσι φαείνω·
 Τ ὃν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

ἡέλι' ἦτοί κιν σὺ μετ' ἀθανάτοισι φαίνε,
 καὶ θνητοῖσι βροτέσιν ἐπιζείδωρον ἄρραρον·
 τῶν δ' ἐκ' ἐγὼ τάχα νῆα θοὴν ἄργητι κβαυνῶ
 τυτθὰ βαλὼν κιάσαιμι μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ·
 ταῦτα δ' ἐγὼν ἦκυσσα κελευφεῖς ἡὺς ἡμόμοιο·
 ἦ δ' ἐφ' ἣν ἔρμείας διακτόρεσσι αὐτὴν ἀκῶσαι·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπεὶ νῆα κετήλυθον ἡδὲ θάλασσαν,
 νείκεον ἄλλοθεν ἄλλον ἐπισαδὸν· ὅδε τι μῆχος
 εὐρέμεναι δωάμεσθαι· βόδ' δ' ἄπτε θνατὸν ἦδ' ἡ·
 τοῖσιν δ' αὐτίκ' ἐπειτα θεοὶ τέραα πρῆφαινον·
 εἶρπον μὲν ῥίνοί· κρέα δ' ἄμφ' ὀβελείοις ἐμεμύκει,
 ὀππλέατε καὶ ὠμάβοων δ' ὥς γίνετο φωνή·
 ἐξ ἡμῶν μὲν ἐπειτα ἐμοὶ ἐρήρδ' ἐταῖροι
 δαίνυσθ' ἡελίοιο βοῶν ἐλδώντ' ἐθρίσας.
 αἴψ' ὅτε δ' ἐβόμον ἡμῶν ἐπὶ ζῶε θῆκε κρονίων,
 καὶ ῥ' ἐπεὶ ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων·
 ἡμεῖς δ' αἰψ' ἀναβάντ' ἐκὼς ἐμὲν ἀνρέϊ πόντῳ·
 ἰσὺν σπασάμενοι ἀνὰ θ' ἰστία λυγρὰ ἐρύσαντ'·
 αἴψ' ὅτε δ' ἡ πᾶν νῆσον ἐλείπομεν· ὅδε τις ἄλλη
 φαίνεται γαῖων αἴψ' ἔρανός· ἡδὲ θάλασσα,
 δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστη σε κρονίων,
 νηὸς ὑπὲρ γλαφυρῆς· ἡχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς·
 ἡ δ' ἔθει ὅ μάλ' ἀπλὸν ἐπὶ χρόνον· αἰψὰ γὰρ ἦλθε
 κεκληγῶς ζέφυρος μετὰ λησίων λαίλαπι θύων·
 ἰσὺ δὲ προτόνους ἔρρηξ' ἀνέμοιο θύελλα
 ἄμφοτέρους· ἰσὺ δ' ὀπίσω πέσεν· ὅππαστε πάντα,
 εἰς ἀντλον κατέχαιθ'· ὅ δ' ἄρα πρῦμν' ἐκὼς νηὶ
 πληξέε κυβρήτεω κεφαλῇ· σιωπὴ δ' ὅσ' ἄρ' ἔραξεν
 πάντ' ἀμυδρὸς κεφαλῆς· ὅ δ' ἄρ' ἄρ' ἀναιτήρι εἰοικώς
 καὶ πρὸς ἄπ' ἰχθύων· λίπε δ' ὅσ' αὖ θυμὸς ἀγνῶν·

V. 23. 6.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ζῶε δ' ἄμυδις βρόντησε καὶ ἐμβαλε νηὶ κβαυρόν·
 ἢ δ' ἐλελίχθη πᾶσα διὸς πληγεῖσα κβαυρῶ·
 ἐνδὲ θεεῖς πλῆτο· πέσον δ' ἐκ νηὸς ἑταῖροι·
 οἳ δὲ κορώνησιν ἵκελοι πρὶ νῆα μέλαιναν,
 κῦμασιν ἐμπορέοντο· θεὸς δ' ἄπαινυτο νόσον·
 αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἐφοίτων ὄφρ' ἀπὸ τοίχης
 λῦσε κλύδων βρόπιος· πλὴν δὲ φίλῃν φέρε κῆμα·
 ἐκ δὲ οἱ ἴσον ἔαξε ποτὶ βρόπιν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
 ἐπίτονος βέβλητο βοὸς ῥινόιο τεταυχῶς·
 τῷ ῥ' ἄμρω σωέσθον ὁμῶς βρόπιν ἢ δὲ καὶ ἴσον·
 ἐζόμενος δ' ἐπὶ τοῖς φρόμην ὁλοοῖς ἀνέμοισιν·
 ἐνθ' ἦτοι ζέφυρος κλυτὸν ἐπαύσατο λαίλαπι θυῶν,
 ἦλθε δ' ἐπὶ νότος ὣς φέρων ἐμῷ ἄλγεα θυμῷ,
 ὄφρ' ἔτι πλὴν ὁλοὴν ἀναμεθήσασμι χάρυβδιν·
 παννύχιος φρόμην· ἅμα δ' ἠελίῳ ἀνιόντι,
 ἦλθον ἐπὶ σκυλλῆς σκόπελον θηνῆν τέ χάρυβδιν·
 ἦ μιν ἀνερροίβησε θαλάσσης ἄλμυρόν ὕδωρ·
 αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ μακρὸν ἐρινεδνύφῳ δ' ἄβρεις,
 τῷ προσφύς ἐχόμεν ὥς νυκτρί· ὅδ' ἐπὶ πηεῖχον
 ὅτε σπρίξαι πρὶν ἐμπεδον· ὅτ' ἐπιβῆναι
 ῥίξαι γὰρ ἐκὼς ἦσαν ἀπῆωροι δ' ἔσαν ὄζοι,
 μακροὶ τε μεγάλοι τε κατεσκήαον δὲ χάρυβδιν·
 νωλεμέως δ' ἐχόμεν ὄφρ' ἐξεμέσθην ὀπίσσω
 ἴσον καὶ βρόπιν αὐτίς· ἐλδομένῳ δέ μοι ἦλθεν
 ὅψ' ἦμος δ' ἐπὶ δόρπον ἀνὴρ ἀγορήθεν ἀνέστη
 κρήνων γείκεα πολλὰ δικοζόμενων αἰζηῶν,
 τῆμος δ' ἠτάχε δῶρα χάρυβδιος ἐξεφαάνθη·
 ἦ καὶ δ' ἐγὼ καὶ πρὸς πόδας καὶ χεῖρε φέρεσθαι·
 μέσσω δ' ἐν δ' ὕπνισα παρ' ἐξ πρὶ μήκεα δῶρα·
 ἐζόμενος δ' ἐπὶ τοῖσι δινήρεσσι χρσὶν ἐμῆσι·

σκύλῃν δ' ὅκ' ἐτίεσσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 εἰσιδέειν· ὃ γὰρ κεν ὑπέκρυτον ἀπ' αὐτοῦ θάλασσαν·
 ἔνθεν δ' ἄννημαρ φρόμην· δεκάτη δ' ἐμὲ νυκτὶ
 νῆσον ὅτε ὠκυγίην πέλασαν θεοὶ ἐνθα κλυτὰ
 νάει· ἐὺπλόκος δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα·
 ἥ μ' ἐφίλει τ' ἐκόμετε· τί τοι τάδε μυθολογᾷω;
 ἥδη γάρ τι χθιζὸς ἐμυθεόμην ἐνὶ οἴκῳ,
 σοί τε καὶ Ἰφθίμῃ ἀλόχῳ ἐχθρόν δ' ἐμοὶ ἄσιν,
 αὐτὶς δ' ὀριζήως εἰρημένα μυθολογᾷειν·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ· Ν. ΟΜΗΡΟΥ
 ΡΑΥΝΙΔΙΑΣ·

Οἰκώμενον ὀδυσσεύς μετὰ τῶν δώρων ἐκτι-
 ν
 θέασιν οἱ φαίετο εἰς πλὴν γῆν τῶν ἰθακησίων·
 καὶ πλὴν μὲν ναῦν αὐτῶν ὑποσφύρασαν λί-
 θον ποιεῖ ποσειδῶν· ἄθνηα δ' ἐπὶ τῷ αἰγιαλῷ ὀδυσσεὺς
 συμβαλὺς ἐπὶ τῇ μνηστῆροφονείᾳ· καὶ τὰ χρέματα
 ἐν τινὶ σπηλαίῳ ἀποκρύπτει, καὶ εἰς γέροντα μεταμορ-
 φοῖ τὸν ὀδυσσεύα.

ΟΔΥΣΣΕΙΑ Σ. Ν. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΝΙΔΙΑΣ.

Νῦν ἰθάκης ἐπέβη φαιήκων πομπὴ δδυσσεύς.

36.6

Σέφαθ' οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν
ἐγένοντο σιωπῇ·
αἰλιθμῷ δ' ἔχοντο κῆτὰ μέγαρά
σκιόεντα.
τὸν δ' αὖ Τηλεχίνοος ἀπαμείβετο·
φωνησέν τε.

Ως δδυσσεύς ἐπὶ ἵκον ἐμὸν ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ
ὑψιρεφές τῳ σ' ἔτι παλιμπαχθέντα γ' ἔϊω
ἄψ' ἀπονοστήσειν· εἰ κῆς μάλα πολλὰ πέπονθας,
ὕμειων δ' ἀνδρὶ ἐκείῳ ἐφίεμος τάδε εἶρω·
ὄασι ἐνὶ μεγάροισι γρ' ἔστιν αἶθοπα οἶνον
αἰεὶ πίνετ' ἐμοῖσιν· ἀκνέζεσθαι δ' αἰοιδῶ·
εἵματα μὲν δὴ ξείνῳ εὐξέσθαι ἐνὶ χιλῳ
κεῖται· κῆς χρυσὸς πολυδάδαλος ἄλλατε πάντα
δῶρ' ὅσα φαιήκων βασιπόροι ἐνθάδ' ἐνείκεν,
αἰχ' ἄγε οἱ δῶκεν πρόποδα μέγαν ἠδὲ λέβητα
ἀνδρακῆς· ἡμεῖς δ' αὖτε ἀγγρόμενοι κῆτὰ δῆμον
τισόμεθ'· δόγαλέον γὰρ ἔνα προικὸς χαρίσασθαι.

Ως ἔφατ' ἀλκίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος·
οἱ μὲν κῆκεῖοντ' ἐβαν οἶκον δὲ ἔκτισον·
ἡμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
τῇ ἄρ' ἐπεσύνοντο φέρον δδύνοντα χαλκόν·
κῆς τὰ μὲν οὐκ ἐτέθη χ' ἰβὸν μένος ἀλκινόοιο.
αὐτὸς ἰὼν διὰ νηὸς ὑπὸ ζυγῶ, μήτιν' ἐτάερων
βλάπτοι ἐλαυνόντων ὅποτε σπέρχοιαντ' ἐρετμοῖς.

οἳ δ' εἰς ἀκρινόσιο κίον· καὶ δαῖτ' ἀκρινόσιον·
 τοῖσι δὲ βῆν' ἱέρασ' ἰβὸν μένος ἀκρινόσιο,
 ζηνὶ κελαϊνευεῖ· κρονίδῃ δὲ πᾶσιν ἀνδάσει·
 μηρὰ δὲ κείαντ' εὐδαίμωντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
 τερπόμενοι μετὰ δέσφιν ἐμέλπετο θεῖος αἰσίδος,
 δημόδοκος λαοῖσι τιτιμένος· αὐτὰρ ὁδυαδὲ,
 πολλὰ πρὸς ἠέλιον κεφαλὴν ῥέπε παμφανόωντα
 δαῦμα ἐπειρόμενος· δὴ γὰρ καί εἰνε νέεσθαι·
 ὥς δ' οὐτ' ἀνὴρ δόρποιο λιλαίεται, ὥτε πανῆμαρ
 σθὸν ἀνέλικτον βόε· οἶνοπε πικρὸν ἄροτρον,
 ἀπασσίως δ' ἄρα τῷ κατ' ἐδὺ φάος ἠελίοιο
 δόρπον ἐπαίχεσθαι· βλάβεται δέ τε γυναικ' ἰόντι,
 ὥς ὁδυσηῖ ἀπασσὸν ἐδὺ φάος ἠελίοιο·
 αἶψα δὲ φαίηκεαι φιληρέτμοισι μετῴδα.
 ἀκρινόσιον δὲ μάλιστα πιφασκόμενος φάτο μῦθον·
 ἀκρίνοε κρεῖον πάντων ὁριδείκετε λαῶν·
 πέμπετέ με σπῆσαντ' εὐακρόν· χαίρετε δ' αὐτοῖ·
 ἦ δὴ γὰρ τετέλεται ἄ μοι φίλος ἦθελε θυμὸς·
 πομπή· καὶ φίλα δῶρα τά μοι θεοὶ ὑρανίωνες
 ὀλβία ποιήσαν, ἀμύμονα δ' οἶκοι ἀκοιτίν·
 νοστήσας ἄνροιμι σὺν δῶτε μέεαι φίλοισιν·
 ὦ μεις δ' αὖθι μένοντες εὐδραίνετε γυναικας
 κυριδίεσ καὶ τέκνα· θεοὶ δ' ὄρετ' ὅπως ὀπάσαν
 παντοῖον καὶ μή τι κακὸν μεταδῆμιον εἴη·
 ὧς ἔραθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ἠδ' ἐκέλευον
 πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον ἐπεὶ κατὰ μοῖραν εἶπεν·
 καὶ ῥέτε κήρυκα προσέφη μένος ἀκρινόσιο·
 πονέον· κρητῆρα κερασάμενος μέθυ νέεμον
 πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον· ὅφρ' αὖξάμενοι διπ' πατρὶ,
 τὸν ξεῖνον πέμπωμεν εἴη· ὅς πατρίδα γαῖαν·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

Ως φάτο· ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα·
 γώμῃσεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπιστάδων· οἳ δὲ θεοῖσιν
 ἔπεισαν μακχέρεσσι τοὶ ἔρανδον αὐρὰν ἔχουσιν
 αὐτόθεν ἐξεδρέων· ἀνὰ δ' ἵστατο δῖος Ὀδυσσεύς·
 ὀρήθη δ' ὣν χρεοὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 χᾶρέ μοι ὦ βασιλῆα διαμπρὲς, εἰσόκε γῆρας
 ἔλθῃ καὶ θάνατος· τάτ' ἐπ' ἀνθρώποισι πέλονται·
 αὐτὰρ ἐγὼ νέομαι· σὺ δὲ τέρπεο τῷ δ' ἐνὶ οἴκῳ,
 πασι τε καὶ λαοῖσι, καὶ ἀκρινόῳ βασιλῆϊ·
 Ως εἰπὼν ὑπὲρ ἔδαν ἐβίβετο δῖος Ὀδυσσεύς·
 τῷ δ' ἄμα κῆρυκε προΐε μέγας ἀκρινόοιο
 ἠγείσθαι ἐπεὶ νῆα θεῶν καὶ θῖνα θαλάσσης·
 ὀρήθη δ' ἄρα οἱ δμῶας ἅμ' ἐπεμπε γυναικῆς·
 πλὴν μὲν φᾶρος ἔχουσιν εὐπλωεῖς ἠδὲ χιτῶνας·
 πλὴν δ' ἑτέρην χιτῶν πυκινὴν ἅμ' ὅπως κομίζουσιν·
 ἠδ' ἄλλη σιτόν τ' ἔφερε καὶ οἶνον ἐρυθρόν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
 αἶψα τὰ γ' ἐν νηὶ γλαφυρῇ πομπῇσθε ἀγαυοὶ
 δεξιόμενοι κατέθεντο πόσιν· καὶ βρῶσιν ἄψασαν·
 καὶ δ' ἄρ' Ὀδυσσεὺς ὄρεσαν ῥῆγός τε λίνον τε,
 γηδὸς ἐπ' ἰκρίδριν γλαφυρῆς ἵνα νῆηρετον αὐτοὶ
 πρύμνης· ἂν δὲ καὶ αὐτὸς ἐβῆσετο καὶ κατέλεκτο
 σιγῇ· τοὶ δὲ καθεζόντες ἐπὶ κληῖσιν, ἔχουσιν·
 κόσμῳ πείσμα δ' ἔλυσαν ἀπὸ πρητοῖο λίθοιο·
 αὐτὸς οἱ ἀνακλινθέντες ἀνέρι πῖν' ἄλα πηδῶ·
 καὶ τῷ νῆδυμος ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐπιπῖε
 νῆηρετος ἠδ' ἴσος θανάτῳ ἀγχι σταίκοιός·
 ἠδ' ὥς τ' ἐν πεδίῳ τεβάροι ἀρσενες ἱπποὶ,
 πάντες ἅμ' ὀρμηθέντες ὑπὸ πληγῇσιν ἱμάσθης·
 ὕψος·

ὕψος ἀφρόμενοι ῥίμῃα πρῆλυσσι κέλυσον,
 ὡς ἄρα τῆς πρύμνῃ κῆρ ἀείρετο, κῆμα δ' ὄπισθε
 προφύρεον μέγα θῦε πλυφλοίσβοιο θαλάσσης.
 ἠδὲ μάλ' ἀσφαλῆως θένειν ἐμπεδον· ὅδε κεν ἴρηξ.
 κίρκος δ' μαρτήσκειεν ἐλαφρότατος πετεγνῶν,
 ὡς ἢ ῥίμῃα θέουσα θαλάσσης κῆμα τέταμνεν,
 ἀνδρῶν φέρουσα θεοῖς ἐγκαλίγκια μῆδ' ἔχοντα·
 ὅς πρην μὲν μάλα πολλὰ πάθ' ἄλλα ὅν κ' ἐπ' αὖθις
 ἀνδρῶν τε πλέμης ἀγερεῖν ἄτε κῆματα πείρων·
 δὴ ἔτε γὰρ ἔμασ' αὖδ' ἐλεασμένος ὅα' ἐπεπύονθαι,
 αὐτὰρ ἄσπερ ὕπρ' ἔχε φαάντατος ὅς τε μάλισα
 ἔρχεται ἀγγέλλων φάος ἥδ' ἡριγενείης·
 τῆμος δ' ἡ νῆσ' προσεπείλνατο ποντοπόρος νηῦς·
 φέρηνως δ' ἔτις ὅτ' λιμὴν ἀλίοιο χέροντος,
 ἐν δ' ἡμῶν ἰθάκης δ' οὐδ' προβλήτες ἐν αὐτῷ
 ἀκταὶ ἀπορρώγες λιμένος ποτιπεπληγῆαι
 αὐτὰνέμων σκεπώσι δυσαιῶν μέγα κῆμα
 ἔκτοθεν· ἐντοσθεν δ' ἄνδ' αὖθις δισμοῖο μένους
 τῆες ἐν σελμοῖς ὅταν ὄρμη μέρον ἵκωνται·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κρᾶς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη.
 ἀχόθι δ' αὐτῆς ἀνθρον ἐπήρατον ἡρώσιδ'·
 ἱρὸν νυμφῶν ἀννῆϊάδ' ἐκλέονται.
 ἐν δ' ἐκρητῆρες τε κῆρ ἀμφοροῖς ἔασιν
 λαίνοισιν ἐνθα δ' ἐπειτα τιθαμβώουσι μέλιαναι·
 ἐν δ' ἴσσι λίθοισι πριμῆκεες ἐνθα τε νύμφαι
 φάρε' ὑφαίνουσιν ἀλιπόρυχα θαῦμα ἰδέσθαι·
 ἐν δ' ὕδατ' ἀνέοντα δ' οὐδ' ἐπ' αὖθις εἶσιν·
 αἶ μιν πρὸς βορέαο κῆται βαταὶ ἀνθρώποισιν.
 αὐτὰρ πρὸς νότον εἰσὶ θεώτρυαι· ὅδε τι κείνην
 ἀνδρῶν ἐσέρχονται· ἀν' ἀθανάτων ὁδὸς ἔστιν·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἐνθ' οἱ γ' εἰσέλασαν, πρὶν εἰδότες· ἡ μὲν ἔπειτα
 ἠπείρω ἐπέκλεισεν ὅσον τ' ἐπὶ ἡμῖσι πάσις
 σαρκομένη· τοίων γὰρ ἐπείγετο χεῖρ' ἐρετῶν.
 οἳ δ' ἐκ νηὸς βάντες εὐζύγῃ ἠπειρόν τε
 πρῶτον Ὀδυσῆα γλαυρῆς ἐκ νηὸς ἄβραν,
 αὐτῷ σαῶτε λίνῳ καὶ ῥήγῃ σιγαλόεντι·
 καὶ δ' ἄρ' ἐπὶ φάμαθ' ἔθεσαν δεδμημένον ὕπνω·
 ἐκ δὲ κτήματ' ἄβραν· αἳ οἱ φαίηκες ἄγαυοι
 ὦπασαν οἴκῳ δ' ἰόντι διὰ μετὰ θυμὸν Ἀθήνην.
 καὶ τὰ μὲν οὖν παρὰ πυθμὲν ἑλάνης, ἀθρόα θῆκεν
 ἐκπῶς ὁ δ' ὅ, μὴ περ τις ὀδιδάων ἀνθρώπων
 πρὶν γ' Ὀδυσῆ' ἔγχεσθαι ἐπελθὼν δηλήσαιτο·
 αὐτοῖδ' αὐτ' οἶκον δὲ πάλιν κίον· ὃ δ' ἐνοσίχθων
 λήθετ' ἀπειλάων, τὰς ἀντιθέω Ὀδυσῆϊ
 πρῶτον ἐπιπέλησε· δῖος δ' ἐξήρετο βυλὴν·
 Ζεὺς δ' αὖ πάτερ, ἐν ἔτ' ἔγωγε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
 τιμῆεις ἔσομαι· ὅτε με βροτοὶ ὕτι τίςσι
 φαίηκε· τοῖ περ τοι ἐμῆς ἐξέεισι γενέθλης·
 καὶ γὰρ νῦν Ὀδυσῆα φάμην καὶ πολλὰ παθόντα
 οἴκῳ δ' ἐλεύσεσθαι νόστον δὲ οἱ ὕποτ' ἀπιῦρον
 πᾶχυν· ἐπεὶ σὺ πρῶτον ὑπέχεο· καὶ κατένευσας·
 οἳ δ' ἄνδοντ' ἐν νηὶ θεῶν ἐπὶ πόντον ἄγοντες
 κῆτθισαν εἰν ἰθάκῃ, ἔδρσαν δὲ οἱ ἄσπετα δῶρα,
 χαλκὸν τε χρυσόν τε ἄλγιστ' ἑδῆτα θύφρατῃν.
 πολλ' ὅσ' ἂν ὕδ' ἐποτε προῖης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς,
 εἴ περ ἀπήμων ἦλθε λαχὼν ἀπὸ ληϊδος αἴσαν·
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ὦ πόποι ἐνοσίχθων· ἀνρυθιγὲς οἶον ἔγχε·
 ὕτι σ' ἀτιμᾶζσι θεοὶ· χαλεπὸν δέ κεν εἴη,
 πρεσβύτατον καὶ ἄριστον ἀτιμίσσιν ἰάλλειν
 ἀνδρῶν

ἀνδρῶν δ' ἡ πρὶ τίς σε βίη καὶ κέρτεϊ εἶκων,
 ὅτι τίθεισὶ δ' ἔστι καὶ ἐξοπίσω τίσις αἰὲν·
 ἔρπον ὅπως ἐθέλεις· καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποσειδάων ἑοσιχθων·
 αἰψὰ κ' ἐγὼν ἔρξαιμι κελανεφές ὡς ἀγορεύεις·
 αἰνὰ σὸν αἰεὶ θυμὸν ὀπιζομαι ἠδ' ἀχεῖνω·
 νῦν αὖ φαίηκων ἐθέλω περικαλλέα νῆα,
 ἐκ πομπῆς ἀνίσταν ἐν ἡρώσει πόντῳ
 ῥαῖσαι ἵν' ἡδὴ χῶνται· ἀπολήξωσι δὲ πομπῆς
 ἀνθρώπων μέγα δέσφιν ὅρος πόλει ἀμυρικυλῦται.
 Τὸν δ' ἄπαμειβομένος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ὦ πέπον· ὧς μὲν ἐμῷ θυμῷ δοκεῖ εἶναι ἄριστα,
 ὁππότε κεν δὴ πάντες ἐλαυνομένην προσίδονται
 λαοὶ ἀπὸ πόλιος θείναι λίθον ἐγγύθι γαίης
 νηὶ θεῇ ἱκελον· ἵνα θαυμάσωσιν ἅπαντες
 ἀνθρώποι· μέγα δέσφιν ὅρος πόλει ἀμυρικυλῦται·
 αὐτὰρ ἐπεὶ π' ἰδέσσε ποσειδάων ἑοσιχθων,
 βῆ ῥ' ἱμερθεὶς χρίην ὅθι φαίηκες γεγάασιν,
 εἰθ' ἐμὲν· ἠδὲ μάλα χεδὸν ἦλυθε παντοπόρος νηὺς
 ῥίμφα διωκομένη· τῆς δὲ χεδὸν ἦλθ' ἑοσιχθων·
 ὅς μιν λαὸν ἔθηκε καὶ ἐρύζωσεν ἐν βέν·
 χερρὶ κρηταπρινεὶ ἐλάσας· ὁ δὲ νόσφι βεβήκει·
 οἱ δὲ πρὸς αἰγῆλιν ἔπεα πρδέντ' ἀγόρευον,
 φαίηκες δολιχήρετμοι ναυσίηλυτοὶ ἄνδρες·
 ὧδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ὅς πλησίον ἄλλον·
 ὦ μοι, τίς δὴ νῆα θεὸν ἐπέδισ' ἐνὶ πόντῳ
 οἴκησ' ἐλαυνομένην, καὶ δὴ προφαίνεται πᾶσα·
 ὧς ἄρα τίς εἶπεσκε· τάδ' ἔκ' ἴσαν ὡς ἐτέτυκτο·
 τοῖσιν δ' ἀγκυῖνας ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 ὦ πόποι· ἦ μάλα δὴ με παλαίρατα θέσφαθ' ἵκνεν

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

πατρὸς ἐμὴν ὅς ἐφασκε ποσειδάωνι ἀγασσάσθαι
 ἥ μιν ὕνεκε πομπῶν ἀπὸ μόνον εἰ μὴ πάντων,
 φῆ ποτὶ φαιήκων ἀνδρῶν περιχθλῆα νῆα,
 ἐκ πομπῆς ἀνίσταν ἐν ἡρώδεϊ πόντῳ
 ῥαισέμεναι μέγα δ' ἦμιν ὄρος πόλιν ἀμρικυλῦσαι·
 Ως ἀγόρευ' ὁ γέρον· τάδε δ' ἠνυῖα πάντα τέλειται·
 αἷ' ἀγέθως ἐν ἐγὼ εἶπω, πρὶν ὅπως πάντες·
 πομπῆς μὲν παύσασθε βροτῶν ὅτε κέν τις ἴκηται
 ἡμέτρον προτὶ αἶσιν ποσειδάωνι δὲ ταύρης
 δώδεκα κεκριμένους ἰβύσσους αἶν' ἐλέησιν·
 μὴ δ' ἡμῖν πρίμηνες ὄρος πόλιν ἀμρικυλῦσαι·
 Ως ἔραβ'· οἳ δ' ἔδιδεσαν ἑτοιμάσαντο δὲ ταύρης·
 ὥς οἱ μὲν ῥ' ὕχοντο ποσειδάωνι ἀνάκτι
 δ' ἦμιν φαιήκων ἡγήτορες ἦ δὲ μέδοντες,
 ἔταῦτόν πρὶ βωμόν· ὃ δ' ἔχετο δῖος Ὀδυσσεύς
 οὐδὼν ἐν γαίῃ πατρώῃ· ὃ δέ μιν ἔγνω
 ἡδὴ δὴν ἀπείων πρὶ γὰρ θεὸς ἠέρα χῶεν
 παλλὰς ἀθηναίη κέρη δῖος, ὃ φρά μιν αὐτὸν
 ἀγνώστον τούτῃεν, ἔχεται μιν μυσσάμενος·
 μὴ μιν πρὶν ἄλλοχος γνώῃ αἶσιν τε φίλοι τε,
 πρὶν πάσας μνηστῆρας ὑπερβαίνειν ἀποτίσαι·
 τῦνε κ' ἄρ' ἀγορεύει φανέσκετο πάντα ἀνάκτι,
 ἄραπιτοίτε δινεκέες λιμέντες πάντορ μοι,
 πέτραι ἢ λίβατοι καὶ δένδρεα πλεθρόντα·
 σὴ δ' ἄρ' ἀναΐξας καὶ ῥ' εἴσιδε πατρίδα γαῖαν·
 ὧ μωξέντ' ἄρ' ἐπειτα καὶ ὠπεπλήγετο μηρῶ
 χρσὶ κεταπρινέω· ὀλοφυρόμενος δὲ προσηύδα·
 ὦ μοι ἐγὼ τέων αὐτὲ βροτῶν ὅς γαῖαν ἰχθύνω·
 ἦ ῥ' οἳ γυβρίζετε καὶ ἀγριοὶ ὅδε δίκαιοι
 ἢ ἐφιδόξενοι καὶ σφιν νεὸς ὅτι θεοδής·

τῇ δὲ

τῇ δὲ χήματα πολλὰ φέρω τάδε, τῇ δὲ καὶ αὐτὴ
 πλάζομαι· αἰδ' ὄρεσσι μέναι παρὰ φαιήκεσσιν
 αὐτῶ· ἐγὼ δὲ κεν ἄλλον ὑπὲρ μένων βασιλῆων
 ἐξιοῖμι· ὅς κεν μὲν φίλῃ καὶ ἐπεμπενέεσθαι·
 νῦν δ' ἔτ' ἄρ' πηθέσθαι ἐπίταμαι· ὅδε μὲν αὐτῶ
 καλλείψω, μή πως μοι ἔλωρ ἄλλοισι γένηται·
 ὦ πόποι· ὅκ' ἄρα πάντα νοήμονες ὕδ' εἰ δίκαιοι
 ἦσαν φαιήκων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 οἳ μ' εἰς ἄλλην γαῖαν ἀπήγαγον· ἦ τέ μ' ἔφραστο
 ἄξιον εἰς ἰθάκην εὐδείλοιο ὕδ' ἐτέλεσαν·
 ἴδε σφέας τέσσαθ' ἱκετήσιος, ὅς τε καὶ ἄλλους
 ἀνθρώπους ἐφορᾷ καὶ τίνυται, ὥς τις ἀμάρτη·
 αἷ' ἄγε δὴ τὰ χήματ' ὀρθήσω καὶ ἰδωμαι,
 μή τι μοι οἷχονται κόλῃς ἐπὶ νηὶς ἄροισι·
 Ως εἰπὼν προΐπδ' ἀσπρίκαλλ' ἔσθ' ἡδὲ λείβητας
 ἡρίσθμει καὶ χρυσόν· ὕφρατ' ἔειματ' ἀετὰ
 τῶν μὲν, ἄρ' ὅτι πόθει· ὅδ' ὁ δούρετο παρὶ δαγαῶν,
 ἐρπύλων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 πολλὰ δ' ὀλοφνύμενας· χεδόθεν δὲ οἳ ἦλθεν Ἀθήνη
 ἄνδρες δέ μ' αἶψα νέω ἐπιβώτορι μῆλων
 παναπάλῳ· οἷσι τε ἀνέκτων παῖδες ἔασιν·
 δῖ' ἦνυχον ἀμφ' ὤμοισιν ἔχουσ' ἀβγέα λώπην·
 τραὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσι πέδιλ' ἔχε, χειρὶ δ' ἄκοντα·
 τὴν δ' ὀδυσσεὺς γήθησεν ἰδὼν καὶ ἑκαστὸς ἦλθε,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεια πῆδόν τε προσήυδα·
 Ω φίλ'· ἐπεὶ σὲ πρῶτα κιχάνω τῷ δ' ἐνὶ χώρῳ
 χαίρετε καὶ μή μοι τι κακὸν νόον ἀντιβολήσας·
 αἶψα σάω μὲν ταῦτα σάω δ' ἐμὲ· σοὶ γὰρ ἐγὼ γε
 εὐχομαι ὥς τε θεῶν καὶ σὺν φίλ' ἀγαθὰ βῆ' ἔχων·
 καὶ μοι ταῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον ὅρρ' αὖ εἰδῶ,

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

τῖς γῆ, τῖς δῆμος τίνας ἀνέροθ' ἐγγεγάασιν·
 ἢ πῦρ τῖς νήσων οὐδέ τι εἶδος, ἢ τίς ἀκτὴν
 κεῖθ' ἄλλ' ἐκεχλινέμενι ἐριβόλακος ἠπαίροιο·
 Ἦ δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 νῆπιος εἶ, ὧς εἶν' ἢ πλόθεν εἰλήλυσθαι·
 εἰ δὲ πῦρ δέ τε γαῖαν ἀνείρεαι, ὅδε τι λίην
 ἔτῳ νῶνυμός σε, ἴσασι δέ μιν μάλα πολλοί,
 ἢ μὲν ὅσοι νάεσσι πρὸς ἠῶν' ἠελιόν τε,
 ἢ δ' ὅσοι μετόπισθε πτόλι ζῶφον ἠρώεντα·
 ἦτοι μὲν προχέειά κε, ὅθ' ἰππῆλας ὄβρι
 ὅδε λίην λυπρὴν, ὅτ' αὖρ δ' εὐρεῖα τέτυκται,
 εὖ μιν γάρ οἱ σίτος ἀθρόατος, εὖ δέ τε οἶνος
 γίνεταί, αἰεὶ δ' ὄμβρος ἔχει τεθαλγῆατε ἔρση·
 ἀγρίβοτος δ' ἀγρὴν καὶ βύβοτος· ἐστὶ μὲν ὕλη
 παντόν, εὖ δ' ὄρσμοι ἐπιετανοὶ παρέασιν·
 τῷ τοι ξεῖν' ἰθάκης γε καὶ ὅτ' εἰρήνην ὄνομ' ἵκοι·
 τὴν πρὸ πηλῆ φασὶν ἀχαιῶδες ἐμμεναι αἴης·
 Ως φάτο, γέθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 χαίρων ἢ γαῖη παρ' ὠϊήϊος οἱ εἴηπε
 παλλὰς Ἀθηνᾶς κῆρυδιὸς ἀγρόχοιο·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πρῶτον δα προσεφύδα·
 ὅδ' ὄν' ἔρηθέα εἴπε· πάλιν δ' ὅγε λαζέτο μῦθον,
 αἰεὶ σῆθεσι νόον πολυκρδέα νωμῶν,
 πωθανόμην ἰθάκης γε καὶ ἐν κρήτῃ εὐρείῃ
 πηλὴ ὑπὲρ πόλιν· ναῦ δ' εἰλήλυσθα καὶ αὐτὸς
 χρήμασι σὺν τοῖσδε αἰ· λιπὼν δ' ἐτι παῖσι τοσαῦτα
 φύγω, ἐπεὶ φίλον ἔχ' ἐκτέκτανον ἰδομένης,
 ὁρσίλοχον πόδας ὠκύν, ὥς ἐν κρήτῃ εὐρείῃ
 ἀνέρας ἀρηστὰς νύκτα χέεαι πόδην,
 ἦνεκά με σπέρσαι τῆς ἀχαιῶδες ἠέλεε πάσης
 ὦϊάδης

ζωϊάδου τῆς εἵνεκ' ἐγὼ πάθων ἄλγεα θυμῷ,
 ἀνδρῶν τε πολλέμυς ἀγεγυῖά τε κύματα πείρων,
 ἔνεκ' ἄρ' ἔχ' ὧ παρὶ χαριζόμενος θράπουν
 δῆμῳ ἐνὶ φῶων· ἀλλ' ἄλλων ἦρχον ἑταίρων·
 ἦν μὲν ἐγὼ κῆτιόντα βάλλον χαλκῆρεϊ δ' ἄρ'
 ἀγρότεν· ἐγγὺς δ' ὁδοῖο λοχησάμενος σὺν ἑταίρῳ·
 εὐξέ δ' ἐμὸν λαὸν ὁρῶν κῆτε χ' ὑψαίνον· ὅδε τις ἦ μέγας
 ἀνθρώπων ἐνόησε· λάθον δ' ἐθυμὸν ἀπύραστον
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ἦν γε κῆτέκτανον ὅξ' εἴ χαλκῷ,
 αὐτὶν ἐγὼν ἐπὶ νῆα κιδὸν φοίνικας ἀγλαῦς
 ἐλλισάμιν καὶ σφιν μενοεικέα λιγδὰ δῶκε·
 τὺς μὲν ἐκλάουσα πύλονδε κῆτασῆσαι καὶ ἐφύσαι,
 ἢ εἰς ἠλιδὰ δῖαν ὅθι κρατέουσιν ἐπειοί·
 ἀλλ' ἦτοι σφέας κείθεν ἀπώσατο ἰς ἀνέμοιο·
 πολλὰ δ' αἰετίζόμενος ὅδ' ἠθέλον ἐξαπατήσαι·
 κείθεν δ' ἐπὶ πλάχθεντ' ἐκθρόμεν ἐνθάδ' ἐνυκτός·
 σπυρδῆ δ' ὅθ' ἐλινέα προερέαμεν· ὅδε τις ἦ μιν
 δόρυ μινῆς ἔην μάλα πρὸ χετέουσιν ἐλέσθαι·
 ἀλλ' αὐτὸς ἀπρῶντ' ἐκείμεθα νηὸς ἀπαντ'·
 ἐνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπῆλυθε κενεμῶτα·
 οἱ δ' ἐχρύματ' ἐμὰ γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλόντ'·
 κῆτθεσαν· ἐνθ' ἄρ' αὐτὸς ἐπὶ φάμαθοισιν ἐκείμην·
 οἳ δ' ὅθ' ἐσιδονίην ἀναισμένην ἀναβάντ'·
 ὧχοντ'· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμεν ἀκχεύμενος ἦτορ.
 Ως φάτο· μείδησεν δ' ἐπεὶ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 χειρὶ τέμιν κῆτέρεξε· δέμας δ' ἦϊκτο γαυακί·
 κελῆ τε μεγάλη τε καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδύη·
 καί μιν φωνήσας ἔπεα πρῶτα προσηύδα·
 κῆρδ' ἀλῆος κ' εἴη καὶ ἐπὶ κλοπῆς ὅς σε παρέλθοι
 ἐν πάντεσσι δόλοισι, καὶ εἰ θεὸς ἀντιάσει

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

χέτλιε ποικιλομήτα δόλων ἄτ' ἔκ' ἄρ' ἐμελλοῖς,
 ὅδ' ἔν σ' ἡ πρὲν γαῖη λήξεν ἀπατάων,
 μύθων τε κλοπίων, οἵ τοι πέδον φέροι εἰσὶν·
 αἷμα γὰρ μιν ἐτι ταῦτα λεγόμεθα εἰδότες ἄμρω,
 κέρδε' ἐπεὶ σὺ καὶ ἐπὶ βροτῶν ὅχ' ἄριστος ἀπάντων
 βυλῇ καὶ μύθοισιν· ἐγὼ δ' ἔν πάσι θεοῖσι
 μὴ πτε κλέομαι καὶ κέρδεσιν, ὅδ' ἐσὺ γ' ἐγνώσ
 παλλὰ δ' ἀθυναίνην κέρην Διὸς· ἥ τέ τοι αἰεὶ
 ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίσταμαι ἢ δὲ φυλάσσω,
 καὶ δέ σε φαιήκεαι φίλον πάντεσσιν ἐθικῆ,
 νῦν αὖ δ' αὖρ ἰκόμην ἵνα τοι σαῶ μῆτιν ὑφίηνω,
 χρήματά τε κρύψω ὅσα τοι, φαίηκε δ' ἄραυοι
 ὥπασαν οἷα δ' ἰόντι ἐμὴ βυλῇ τε νόστῃ,
 εἴπω δ' ὅσα τοι αἴσα δόμοις ἐνὶ ποιητοῖσι
 κήδε' ἀναχέσθαι σὺ δὲ τετλάμεναι καὶ ἀνάγκη,
 μὴ δέ τω ἐκφῶσθαι, μὴ τ' ἀνδρῶν μῆτε γυναικῶν
 πάντων, ἔνεκ' ἄρ' ἦλθε δ' ἀγόμενος· ἀμὰ σιωπῇ
 πάχυν ἀλγεα πηλὰ βέας ὅδε γόμενος ἀνδρῶν·
Τ ἦν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὄρκαλέον σε θεὰ γυνῶναι βροτῶ ἀντιάσαντι,
 καὶ μάλ' ἐπισταμένῳ· σὲ γὰρ αὖ πῶ παντὶ ἐῖσθεις·
 τί το δ' ἐγὼν εὖ οἶδ' ὅτι μοι πάρος ἦ πῖν ἦσθα,
 εἴως ἐνὶ προίῃ πλεμίσσομεν ἦ δ' ἄχαιῶν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἴπην,
 βῆμεν δ' ἐν νῆασι θεὸς δ' ἐσκέδασεν ἄχαιῶς,
 ὅσ' ἐπείτα ἶδον κέρην Διὸς ὅδ' ἐνόησα
 κηὶ δ' ἐμὴς ἐπιβάσαν, ὅπως τί μοι ἄλγος ἀγέλοισ·
 ἀμὰ αἰεὶ φρεσὶν ἥσιν ἐχὼν δεδαγμένον ἦτορ
 ἠλώμην εἴως με θεοὶ κεκοῖπτος ἔλυσαν·
 πρίν γ' ὅτε φαιήκων ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ
 θαρσαύας

θαρσύνει τ' ἐπέειπε, καὶ δὲ πόλιν ἤγαγε αὐτή·
 νῦν δέ σε πρὸς παῖδός γε νάξομαι· ὃ γὰρ οἶω
 ἦ κεν εἰς ἰθάκην εὐδείλον, ἀμείψιν' ἄλλην
 γαῖαν ἀναστροφόμεαι· σὲ δὲ κρυπόμευσαν οἶω
 ταῦτ' ἀγορεύμεναι· ἵν' ἐμὰς φρένας ἡπροπόσης,
 εἰπέ μοι εἰ ἐτεόν γε φίλην ὅς πατρίδ' ἰκάνω·
Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 αἰεὶ τοι τοιῦτον ἐνὶ στήθεσιν ὀήμα·
 τῷ σε καὶ ὤδωμαι προλιπεῖν δῴσηνον ἔδντα,
 ὅν κεν ἐπήτης τ' ἐσὶ καὶ ἀφίνοος, καὶ ἐχέφρων·
 ἀσπασίως γὰρ κ' ἄλλος ἀνὴρ ἀγαλόμενος ἐλθὼν,
 ἴετ' ἐνὶ μεγάροις ἰδέειν παῖδας τ' ἄλοχόν τε·
 σοὶ δ' ἔγω φίλων ὅθι δαήμεναι ὅδ' ἐπυθέσθαι·
 πρίν γε τι σῆς ἀλόχου πηρήσεται· ἥ τέ τοι αὐτὰς
 ἦσαν ἐνὶ μεγάροις· οἳ Ἰφύρα δὲ οἱ αἰεὶ
 φθιγγύουσι νύκτεσσι, καὶ ἡμῶτα δακρυχεύουσι·
 αὐτὰρ ἐγὼ τ' ἔμην ὅτ' ἀπίστον ἀνὴρ ἐν θυμῷ
 ἦ δὲ δ' νοσήσας ἀλέσας ἀπὸ πάντας ἐταίρους·
 ἀμείψοι κ' ἐθέλῃσιν προσδάωνι μάχεσθαι
 παρρησιγνήτω, ὅς τοι χόλον ἐνθετο θυμῷ
 χυόμενος· ὅτι οἱ ὕδ' ἐφίλον ἐξαλάωσας·
 ἀμείψοι τοι δέξω ἰθάκης ἔδος ὄφρα πεποιθὴς
 φόρμικος καὶ ὅδ' ἐπὶ λιμὴν Ἀλφειοῖο γέροντος·
 ἦ δὲ δ' ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη·
 ἀχόθι δ' αὐτῆς ἀνδρὸν ἐπήρατον ἡρώειδ'·
 ἱρὸν νυμφαίων, ἀνὴρ ἰατὴν καλέοντα·
 τῷ δέ τοι σπείος ἀνὴρ κατ' ἡμερὲς, ἔνθα σὺ πολλὰ
 ἔρδεσκας νύμφησι τελέεσθαι ἐκ τ' ὀμβρῶν·
 τῷ δὲ νήριχ' ὅθι ὄρος καταείμενον ὕλη·
Ως εἰπὺς θεὰ σκέδασ' ἠέρα· εἶσατο δὲ χθών,

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

γήθησεν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
 χαίρων ἢ γαῖῃ· κῦσεν δὲ ζείδωρον ἄρσραν·
 αὐτίκῃ δὲ νύμφῃς ἡρήσατο χεῖρας ἀναχών·
Ν ὑμῖναι νηϊάδ' κῦραι δῖος ὕπνωτ' ἔγωγε
 ὄφρα ὕμ' ἐράμην· ναῦ δ' αὖτολῆς ἀγανῆσι
 χαίρετ' ἅταρ κῶδ' ὥρα διδῶσομεν ὥς τ' ἴαρος πρ
 αἴκιν ἐξ ἑσπέρων με δῖος θυγάτηρ ἀγελείη,
 αὐτὸν τε ζῶεν καὶ μοι φίλον ἔδον αἴξει·
Τ ὃν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 θάρσσε μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων,
 οἷον ἄγε κῆμά τοι μὲν μυχῷ ἄνθρωπος θεσπεσίῳ
 θέοι μιν αὐτίκῃ ναῦ, ἵνα πρὸς τὰ δέ τοι σόα μή μιν·
 αὐτοὶ δὲ φραζώμεθ' ὅπως ὅχ' ἄριστα γέννιται·
Ω σείπῃσσι θεὰ Δαίμων ἰσχυρὸς ἦρσεν δὲ,
 μαχομένη καὶ θμῶνας ἀνὰ σπένος· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς,
 ἄλκον πάντ' ἐφόρει χρυσὸν καὶ ἀτερέα χαλκὸν,
 εἵματα τ' αὖ ποίητα, τὰ δὲ φαεινὰ ἔδωκεν·
 καὶ τὰ μὲν αὖ κατέθηκε λίθον δ' ἐπέθηκε θύρησιν
 παλλὰς Ἀθηναίῃ κῆρην δῖος ἀγχιόχοιο,
 τὴν δὲ κατεζομένω ἰδὼς παρὰ πύθμεν' ἑλάειν,
 φραζέσθην μνηστῆρσιν ὑπὲρ βιάλοισιν ὄλεθρον·
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Δ ιογενὲς λαρτιάδην πολυμήχαν' Ὀδυσσεύς,
 φράζου ὅπως μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσῃς·
 οἳ δὴ τοὶ ποιεῖτες μέγαρον κατακοιρανέουσιν,
 μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον καὶ ἔδνα διδόντες,
 ἡδὲ σὸν αἰεὶ νόστον ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν,
 πάντα δὲ μὲν ἔλπει καὶ ὑπὶ χεῖρας ἀνδρῶν ἐκείνων
 ἀγγελίας προΐησά· νόος δὲ οἳ ἄλλα μενοινᾷ·
Τ ἣν δ' ἄπαμειβομένος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

ὦ πόποι· ἦ μάλα δὴ ἀγαμέμνονος ἀφείδαο
 φθείσεσθαι κτεδὸν οἶτον ἐν μεγάροισιν ἔμελλον,
 εἰ μὴ μοι σὺ ἔχυστα θεὰ κτετὸς μοῖραν ἔρηπες.
 αἰὲν ἄγε μήτιν ὕφηνον ὅπως ἀπρίσσομαι αὐτῆς·
 παρ δέ μοι αὐτὴ σῆθι μένος πλυθαρσὺς ἐκείσε,
 ὅτεν ὅτε φροῖς λυόμεν λιπαρὰ κρηδεμένα,
 αἰεὶ κέ μοι ὡς μεμαῖα παραστάνης γλαυκῶπι,
 καί κε φρηκοσίοισιν ἐγὼν ἄνδρασι μαχόμην
 σὺ σοὶ πότνια θεὰ, ὅτε μοι πρόφρααῖ παρήγοις·

Τὸν δ' ἦ μείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 καὶ λῖν τοι ἐγὼ γε παρέσσομαι ὅδε με λήσῃς,
 ὁππότε κεν δὴ ταῦτα πενώμεθα καέτιν' ὅτ' ὡ
 αἴματι τ' ἐγχεφάλω τε παλαξέμεν ἄπειτον ὕδαρ
 ἄνδρων μνηστῆρων, οἳ τοι βίοντον κτεδέουσιν·
 αἰὲν ἄγε σ' ἄγνωστον τόλῃω πάντεσσι βροτοῖσι·
 κερύω λυὸν κροά κελόν, ἐνὶ γναπτῶσι μέλεσσι·
 ξανθαὺς δ' ἐν κεφαλῇς ὀλέσω φίλ' ἄσ' ἄμφι δὲ λαῖρος
 ἔσσω δ' ἐν συγέσιν ἰδὼν ἄνθρωπος ἔχοντα·
 κνυζώσω δέ τοι ὅαν πάρος πρὶ κελαιέ' ἔόντε,
 ὡς ἂν ἀεικέλιος πᾶσι μνηστῆρσι φανείης,
 σῆ τ' ἀλόχῃ καὶ παιδί, ᾗ ἐν μεγάροισιν ἔλιπες·
 αὐτὸς δὲ πρῶτιστα συβώτην εἰσαφικέσθαι·
 ὅς τοι ὕων ἐπίερος ὁμῶς δέ τοι ἥπια οἶδε,
 παῖδά τε σὸν φιλέῃ καὶ ἐχέφρονα πινελόπιδαν,
 δῆεις ᾗ γε σύεσι παρήμενον· αἰδὲ, νέμονται
 παρ κόρακος πέτρῃ· ἐπὶ τε κρήνῃ δρεθύσῃ,
 ἔσθυσαι βάλανον μενσεκέα, καὶ μέλαν ὕδωρ
 πίνυσσαι· τάθ' ὕεσι φέσσει τεθαλῆαν· ἀγοιφὴν
 ἐνθα μένειν καὶ πάντα παρήμενος ἐξβρέεσθαι
 ὅρρ' ἂν ἐγὼν ἐλθω σπάρτην δὲ κελλιγυῶμαι,

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

καλέμαχον καλέσσα τέον φίλον υἱὸν Ὀδυσσεύ,
 ὅς τοι ὄνδ' ἀνρύχορον λακεδάμονα παρ μενέλαον
 ὥχετο σπασομένος μετὰ σὸν κλέος εἶπε' ἔτ' εἶης·
Τὴν δ' ἅπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 τί περ ἄρ' ὅσ' εἶπες ἐνὶ φρεσὶ πάντα εἰδῆα;
 ἢ ἵνα περ καὶ κείνος ἀλώμενος ἄλγεα πάχῃ
 πόντον ἐπ' ἀρύχeton· βίοντον δὲ οἱ ἄλλοι ἔδυσσι·
Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 μὴ δῆτοί κ' ἐνὸς γε λίην ἐκθύμιος ἔστω·
 αὐτὴ μιν πόμπην ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο·
 κείσ' ἐλθὼν· ἀτὰρ ὅτιν' ἔχει πόνον, ἑμὰ ἔκκηλος
 ἦσται ἐν ἀρείδῳ δόμοις· παρὰ δ' ἄσπετα κεῖται·
 ἢ μὲν μιν λοχῶσιν ἐοῖσι σάων νηὶ μελαίνῃ·
 ἔεμνοι κτείνειν πρὶν παρὶ δαγαῶν κέσθαι·
 ἑμὰ δ' ἄρ' ὅσ' οἶω πρὶν καὶ τίνα γαῖα καθεῖξῃ
 ἀνδρῶν μνηστῆρων, οἳ τοι βίοντον κατέδυσιν·
Ως ἄρα μιν φασμένη· ῥά βδω' ἐπεμύνατ' Ἀθήνη·
 κέρφε μὲν οἱ χροῶ καλὸν ἐνὶ γναμπῶσι μελέαι·
 ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὄλεσε τρίχας· ἀμφὶ δὲ δέρμα
 πάντεσσι μελέαι παλαιῶ θῆκε ζέροντος·
 κνύζωσεν δὲ οἱ ὄσσε πάρος πρὶ καλλε' ἔδοντε·
 ἀμφὶ δὲ μιν ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλεν, ἢ δὲ χιτῶνα
 ῥωγαλέα ῥυπθόντα κακῶ μεμορυγμένα καπνῶ·
 ἀμφὶ δὲ μιν μέγα δέρμα ταχέως ἔσ' ἐλάροιο·
 φίλον δῶκε δὲ οἱ συῆπρον καὶ ἀεικέα πήρην,
 πυκνὰ ῥωγαλέην, ἐν δὲ σρόφος ἦεν ἀορτήρ·
 πῶγ' ὥς βυλάσαντε διέτμαχεν ἢ μὲν ἔπειτα,
 εἰς λακεδάμονα δῖαν ἔβη, μετὰ παῖδ' Ὀδυσῆος·

119
ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ .Ξ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Ενισμός δ'δυαέως γίνεται ἐν τῷ ἀργῷ παρ'
 αὐμάς . καὶ ποικίλητις ὁμιλία . Ὁ δ'δυαέως
 παρυσία πρὸς αὐμαίον· καὶ λόγοι γίνονται ἀνα
 πλάπτοντος ἑαυτὸν καὶ πράξεος τινὸς ἐκτιθεμένου.

ΟΔΥΣΣΙΑΣ .Ξ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

ΞΤ δ'ὀδυσηῖα ξείνισεν αὐμαίος ἀργῷ ὑφορβός·

Υτάρ δ' ἐκ λιμένος προσέβη ῥη
 χεῖαν ἀταρπὸν
 χῶρον ἀν' ὑλήεντα δι' ἄκριας· ἧ
 οἱ ἀθήνη
 πέρραδε δῖον ὑφορβὸν ὃ οἱ βίῳ
 τοιοτάτω

μήδετο οἰκήων· ὅς κησάτο δῖος ὀδυσεύς·
 ἦν δ' ἄρ' ἐπὶ προδόμῳ αὐρ' ἤματιον ἐνθά οἱ αὐλὴ
 ὑφίλη δέδμητο πρὶς κέπῳ ἐπὶ χῶρῳ·
 καλῆτε μεγάλητε πρὶ δρομος· ἦν ῥα συβώτης
 αὐτὸς· δειμάθ' ὕεαιν ἀποιομένοιο ἀνάκτορος,
 νόσφιν δεσποίνης καὶ λαέρταο γέροντος,
 ῥυτοῖσιν λάεαι· καὶ ἐθρίγκωσεν ἀχέρῳ·
 σαρυὲς δ' ἐκ πρὸς ἔλασε διαμπρὲς ἐνθα καὶ ἐνθα,
 πυκνὲς καὶ θαμέας· ὅ μέλαν δρυὸς ἀμφικεάσας·
 ἐντροθεν δ' αὐλῆς συφεὲς δυοκαίδεκα ποιεῖ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἤλυσεν ἀνδρῶν ἀνὰ σῦν, ἐν δὲ ἔχθρῳ
 πεντήκοντα σύβη χαμαιανιάδων ἐρχάωντο,
 θήλειαι τοῦδε, τοῖδ' ἄρσενες ἐκὸς Ἴαον·
 πολλὸν παυρότ' οἱ τὸς γὰρ μινύθεσκον ἔδοντες
 ἀντίθεοι μνηστῆρες· ἐπεὶ προῖαλλε συβώτης
 αἰεὶ ζαχρεφίων σιάλων ἦν ἄριστον ἀπάντων·
 οἱ δὲ προηκόσιοί τε καὶ ἑξήκοντα πέλοντο·
 πὰρ δὲ κούες θήρεων ἐοικότες αἰὲν Ἴαον·
 τέσσαρες ὅς ἐθρεφε συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν·
 αὐτὸς δ' ἄμφι πόδεσσιν ἑοῖς ἀσάρισκε πέδιλα
 τάμνων δέρμα βόρον εὐχροές· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 ὦχοντ' ἀλλυδὶς ἄλλος ἄμ' ἄγρομένοισι σύεσσιν
 οἱ τρεῖς ἦν δὲ τέταρτον ἀποπροέηκε πόλινδε,
 σὺν ἀγέμεν μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ἀνάγκη,
 ὅφρ' ἱερύσαντες κρήων κορυσάετο θυμὸν·
 ἐξαπίνης δ' ὀδυσηῖα Ἴδον κούες ὑλακόμεωροι·
 οἱ μὲν κεκλήγοντ' ἐπέδρομον, αὐτὰρ ὀδυσαδὲς
 ἔζετο κρηδοσώη· σκῆπτρον δὲ οἱ ἐκπέσε χειρὸς·
 ἐνθάκεν ὦ παρὰ σταθμῷ ἀγκέλιον πάθεν ἄλγος·
 ἀμὰ συβώτης ὦκα ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπών
 ἑαυτ' ἀνὰ πρόθυρον σκῆπτρος δὲ οἱ ἐκπέσε χειρὸς·
 τὸς πῦρ δ' ἠοκλήσας σῶεν κούας ἄλλυδὶς ἄλλη,
 πυκνῇσι λιθάδεσσιν, ὅδ' προσείπεν ἀνακτα·
 ὦ γέρον· ἢ ὀλίγησε κούες διεδηλήσαντο
 ἐξαπίνης καὶ κέν μοι ἐνεχέην κατέχουσα·
 καὶ δέ μοι ἄλλα θεοὶ δόσαν ἄλγος τε σπονάχας τε·
 ἀντιθές γὰρ ἀνακτος ὀδυρόκειος καὶ ἀχούων
 ἤμ'· ἄλλοισιν δὲ σύας σιάλως ἀτιτάλλω
 ἔδμεναι· αὐτὰρ κείνος ἐελδόμενός περ ἐδωδῆς
 ἀλάζετ' ἐπ' ἀγοθρόων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε,

εἶπε ἔτι ζῶει καὶ ὄρεται φάος ἡελίοιο·
 αἶψ' ἔπειτα κλισίην δ' ἰομένην ἄρ' ὄρεται καὶ αὐτὸς
 σίτην καὶ οἶνον κορυαίμην κατὰ θυμὸν
 εἶπεν, ὁ πόθεν εἰσὶ καὶ ὁ πόσῃ κήδε' ἀνέτης·
 Ως εἰπὼν, κλισίην δ' ἠγήσατο δῖος ὑφορβὸς·
 εἶσεν δ' εἰσαγαγὼν, ῥῶτα δ' ὑπέχυνε διασείδων·
 εἰσῆρεσεν δ' ἐπὶ δέρμα ἰονθάδος ἀφίης ἀγρὸς
 αὐτὸς ἐκόναιον μέγα καὶ δασυχάρε' ὁ δ' ὀδυρόμενος,
 ὅππῃ μιν ὧς ὑπέδεκτο· ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 Ζεῦ τοι δόιν ξεῖνε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὅππῃ μάλισ' ἐθέλεις, ὅτι με πρόφρων ὑπέδεξο·
 Ἦ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ' αὖτις συβῶτα·
 ξεῖν' ἔμμοι θέμις ἔσθ' εἰ καμίων σέθεν ἔλθοι
 ξεῖνον ἀτιμῆσαι· πρὸς γὰρ δῖος εἰσὶν ἅπαντες
 ξεῖνοί τε πτωχοί τε δόσι· δ' ὀλίγη τε φίλη τε
 γίγνεται ἰμετέρῃ· ἢ γὰρ δμῶν δίκη ὅτην
 αἰεὶ δειδιδότων, ὅτ' ἐπικρατέωσιν ἄνακτες
 οἰνέοι· ἢ τὸρ τὰ γε θεοὶ κατὰ νόσον ἔδυσαν·
 ὅς κεν ἐμ' ἐκδυσκέως ἐφίλη· καὶ κτήσιν ὅπαυεν,
 οἶά τε ὧς οἰκῇ ἀνάξ' αὐθυμὸς ἔδωκεν·
 οἰκόν τε, κληῖρόν τε, πολυμνήσιν τε γυναικας,
 ὅς οἱ πολλὰ κέμῃσι, θεὸς δ' ἐπὶ ἔργον ἀέξε·
 ὧς καὶ ἐμοὶ τόδ' ἔργον ἀέξετα· ὧς ἐπιμίμνω,
 τῷ κέ με πόλ' ὠνήσεν ἀνάξ' εἰ αὐτόδ' ἐγὼ·
 αἶψ' ὀλεθρὸς ὥρεται ἑλένης ἀπὸ φῦλον ὀλέσθαι
 πρόχυν· ἐπεὶ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γυναικ' ἔλυσεν·
 καὶ γὰρ ἐκείνος ἐβη ἀγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς,
 ἴλιον εἰς αὐτῶν ἵνα πῶσαι μάχοιτο·
 Ως εἰπὼν ζῶσφι βοῶς σῶεβρε χιτῶνα·
 βῆ δ' ἥμεν δὲ συμφεῖς· ὅθι ἔθνεα ἔρχατο χοίρων,

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἔνθεν ἑλὼν δὴ ἐνέκε καὶ ἀμφοτέρους ἰέρυσεν·
 αὔσεν· μίσυλλέν τε καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἐπέρειν·
 ὀπήσας δ' ἄρα πάντα φέρων παρέθηκε δδυσσῆϊ,
 θέρμ' αὐτοῖς ὀβελοῖσιν· δ' ἄλφιστα λαυχεῖ πάλαιον·
 ἐν δ' ἄρα κιαυβίῳ κίρνη μελινθεῖα οἶνον·
 αὐτὸς δ' ἀντίον ἵξεν ἰποβύων δὲ προσμύδα·
 ἔειπε νῦν ὧ ξείνε· τά τε δμῶεσι πάρεστι
 χοίρε' ἀτὰρ σιάλκας γε σύας μνηστῆρσιν ἐδύσιν·
 ἢ κ' ὀπίσθ' φρονέοντο· ἐνὶ φρεσὶν ἢ δ' ἐλεηταῖ·
 ἢ μὲν χέτλια ἔργα θεοὶ μάκροσιν φιλέουσιν,
 αἰμὰ δ' ἰκνὴν τίνοι καὶ αἴσιμα ἔργ' ἀνθρώπων·
 καὶ μὲν δυσμενέσθ' καὶ ἀνέρσι, οἳ τ' ἐπὶ γαίῃς
 αἰμογροῖν βῶσιν, καέσφιν ζεῖ ληϊδα δ' ὦν·
 πλησάμενοι δέ τε νῆας ἔβαν οἶκονδε ἔκχευς·
 καὶ μὲν τοῖς ὀπίσθ' κρατῆρ' ἔδωκεν ἐν φρεσὶ πᾶπαι·
 οἳ δὲ δέ τι ἴσασι· θεῶν δέ τι' ἐκλυον αὐδὴν,
 κείν' αὖτε λυγρὸν ὄλεθρον· ὅτ' ἢ ἐθέλῃσι δικάως
 μνᾶσθαι· ἢ δὲ νέεσθαι ἐπὶ σφέτερ' αἰμὰ ἔκκηλοι
 κτήματα δαρδάρησιν ὑπέρβιον· ἢ δ' ἐπὶ φειδῶ·
 ὅσας γὰρ νύκτες τε καὶ ἡμέρας ἐκ δῖος εἰσιν·
 ἢ ποθ' ἐν ἱβούσ' ἱβήιον ἢ δὲ δὴ δ' ὀϊῶ·
 οἶνον δὲ φθινύουσιν ὑπέρβιον ἐξαφύοντο·
 ἢ γὰρ οἱ ζωήγῃν ἀσπετος· ἔτι νι γῶν
 ἀνδρῶν ἡρώων ἢ τ' ἡπείροιο μελαίνης,
 ἢ τ' αὐτῆς ἰθάκης, ἢ τε ξανθείκοσι φωτῶν
 ἢ δ' ἄρεος τοῦτον· ἐγὼ δὲ κέ τοι καταλέξω·
 δῶδε κ' ἐν ἡπείρῳ ἀγέλαι, πόσα πώεα οἶων·
 πόσα συῶν συβόσια, πόσα ἀπὸ λῆα πλατέ' αἰγῶν
 βόσκουσι ξεινοῖτε, καὶ αὐτὰ βώτορος ἀνδροῦ·
 ἐνθα δέ τ' ἀπὸ λῆα πλατέ' αἰγῶν ἐνδεῖα πάντα,
 ἔχαιτι·

ἔχαιτῃ βόσκον τ' ἐπὶ δ' ἀνέροβ' ἐσθλοὶ ὄρονται·
 τῶν αἰέσφιν ἐκείσιν ἐπ' ἡματι μῆλον ἀγίτῃ·
 ζαφρεφίων αἰγῶν ὅς τις φαίνεται ἄριστος·
 αὐτὰρ ἐγὼ σὺς τάςδε φυλάσσω τε ῥύομαι τε,
 καὶ σφι συῶν τὸν ἄριστον ἐὺκρίνας ἀποπέμψω·
 ὧς φάθ'· ὃ δ' ἐκδυσκέως κρέατ' ἤσθιε πίνει τε οἶνον,
 ἀρπαλέως ἀκείων· κῆκε δὲ μνηστῆρσι φύττειν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δέειπνισε καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῆ,
 καὶ οἱ πλησάμενος δῶκε σκύφος ὥπρ' ἐπινεν
 οἶνον ἐνὶ πλεον· ὃ δ' ἐδέξατο· χαῖρε δὲ θυμῷ·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεια πῖρόντα προσήδα·
 ὦ φίλε τίς γάρ σε πρίατο κτεάτεσσιν ἐοῖσιν·
 ὦδε μάλ' ἀφνειὸς καὶ κερτρὸς ὧς ἀγορεύεις,
 φῆς δ' αὖτ' ἐν φθεῖσθαι ἀγαμέμνονος εἵνεκεν τιμῆς·
 εἴπέ μοι ἀκέσθαι γινώσκουσιν ὄντα·
 ζῆς γάρ περ γέ οἱ δὲ καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 εἰ κέ μιν ἀγγέλωμι ἰδὼν, ἐπὶ πολλὰ δ' ἀγέην·
 Ἦν δ' ἡμέβετ' ἐπεὶ συβώτης ὄρχαμος ἀνδροῶν·
 ὦ γέρον· ἄντις κείνον ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
 ἀγγέλλων πείσσει γυναικί τε καὶ φίλον υἱόν,
 αἷμα δ' ἄλλως κομιδῆς κεχρημένοι ἀνδρὸς ἀγῆται,
 φούδον τ' ἔδ' ἐθέλυσιν ἀγνεία μυθήσασθαι·
 ὅς δ' ἐκ' ἀγνείων ἰθάκης ὅς δ' ἡμὸν ἵκηται,
 ἐλθὼν δὲ δέποιοναν ἐμὴν ἀπατήλια βάζει·
 ὃ δ' αὖ δέξαμεν φιλέει καὶ ἔκστα μεταλλᾷ·
 καὶ οἱ δ' αὖρομένη βλεφάρων ἀποδάμνα πύπῃ,
 ἥ θέμις ἐπὶ γυναικὸς ἐπὶ πῶσις ἄλλοθ' ὀληται·
 αἰφάκε καὶ σὺ γάρ κ' ἐπος παρὰ τεκτίναιο,
 εἴ τις τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα δόην,
 τὲ δ' ἡδὴ μέλλουσι καὶ ὅτε ταχέος τ' οἶωνοι

Hom. Odyss.

q

Ο ΔΥΣΣΕΪΑΣ

φινὸν ἀπ' ὁσέριν ἐρύσαι· ψυχὴ δὲ λείλοιπεν·
 ἢ τὸν γ' ἐν πόντῳ φάρον ἰχθύος· ὅτε δ' αὐτὸς
 κείται ἐπ' ἡπείρῃ· φάμαθ' εἰλυμένα πολλῇ
 ὧς ὁ μὲν ἐνθ' ἀπὸ λωλὲ φίλοισι δὲ κῆρ' ὀπίσσω
 πᾶσιν ἐμοὶ δὲ μάλιτα τετεύχεται· ὃ γὰρ ἔτ' ἄλλω
 ἢ πῖον ὥς ἀνακταὶ κίχνομαι ὁππότε ἐπέλθω·
 ὃ δ' εἶπεν παῖδός κ' ἠμτέρος αὐτίς ἔκωμαι
 οἶκον, ὅθι πρῶτον γενόμην καὶ μὲν προφρον αὐτοῖς·
 ὃ δ' ἐνὺ τῶν ἐτι τῶν δούρομαι ἀχνύμενός περ
 ὁρθαλμοῖσιν ἰδέσθαι· ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ·
 οἷός μ' ὀδυρῶς πόθος αἰνυται οἰχομένοιο·
 τὸν μὲν ἐγὼν ὥς εἶνε καὶ ὃ παρὲν τ' ὀνομάζειν
 αἰδέομαι· περὶ γὰρ μ' ἐρίλει καὶ κῆρ' ἐτο θυμῷ·
 οἷός μιν ἡθέον καλέω καὶ νόσφιν ἐόντα.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 ὦ φίλ', ἐπεὶ δὴ πάμπαν αἰτάνεαι· ὃ δέ τι φῆσθαι
 κείνον ἐλεύσεσθαι· θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος·
 οἷός γ' ὃν αὐτὸς μυθήσομαι, οἷός σ' αὖ ὄρω
 ὥς νεῖται Ὀδυσσεύς· ἀγγέλιον δέ μοι ἔστω
 αὐτίκ' ἐπεί κεν κείνος ἰὼν τὰ ἀδωμάθ' ἵκηται,
 ἔσθ' αὖ με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλὰ·
 πρὶν δέ κε καὶ μάλα περ κερήμενος, ὅτι δὲ χοίμην·
 ἐχθρὸς γὰρ μοι κείνος ὁ μῶς αἰδέο πύλῃσι
 γίγνεται· ὃς πενίῃ εἰκῶν ἀπατήλια βάζει·
 ἔστω νῦν ἴδ' αὖ πρῶτα θεῶν, ξενίῃ τε πρῶτα,
 ἐστὶν τ' Ὀδυσσεὺς ἀμύμονος ἦν ἀρικήνῃ·
 ἢ μὲν τοι τάδε πάντα τελέεται ὥς ἀγορεύω·
 τὸ δ' αὐτὸς λυγρὸς βακτος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς·
 τὸ μὲν φθίνοντος μηνός· τὸ δ' ἴσταμένοιο,
 οἶκός δὲ νοσήσας· καὶ τίσεται ὃς κεν ἐκείνῃ·
 ἐλθὲ δ' αὖ τι μᾶζ' ἄλοχον καὶ φαίδιμον υἱόν.
 τὸν δ'

Τὸν δ' ἄπαμειβόμενος προσέφη δὴ μάγε συβῶτα·
 ὦ γέρον· ἔτ' ἄρ' ἐγὼν ἀγγελίον τόδε τίσω,
 ἣτ' ὀδυσαδὲ ἔτι οἶκον ἐλεύσεται· ἀλλ' ἔκμηλος
 πῖνε· καὶ ἄλλα παρέξε μεμνῶμεθα, μηδὲ με τύτῃ
 μίμνησκ'· ἦ γὰρ θυμὸν ἐκὶ σῆθεσιν ἐμῇσιν
 ἄχνημαι· ὅππότε τις μνήσῃ κεδνοῖο ἄνακτος.
 αἰγῆτοί ὄρκον καὶ ἐάσομαι· αὐτὰρ ὀδυσαδὲ
 ἔλθοι· ὅπως μιν ἐγὼν ἐθέλω καὶ πηνελόπεια,
 λαέρτης θ' ὁ γέρων, καὶ πλέμαχος θεοειδής·
 νῦν αὖτε παῖδες ἄλαστον ὀδύρομαι ὃν τέκ' ὀδυσαδὲ
 πλεμάχῃ· ἦν ἐπεὶ θρέψαν θεοὶ ἔρνεϊ ἴσον,
 καὶ μιν ἔθνη ἔσσεσθαι ἐν ἀνδράσιν ἣτι χρεῖω
 πατρὸς ἐοῖσι· λοῖο φρένας καὶ εἶδος ἀγῆν,
 τὸ δέ τις ἀθανάτων βλάψῃ φρένας ἐνδον εἴσας·
 ἥ τις ἀνθρώπων· ὃ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκύνῃ
 ἄσπευτον ἠγαθέην· ἦν δὲ μνηστῆρ' ἀγαυοὶ
 οἶκος δ' ἰόντα λοχῶσιν, ὅπως ἀπὸ φῦλον ὄληται
 νῶντον ἐξ ἰθάκης δόκεισιν ἀντιθέοιο.
 αἰγῆτοί κενον καὶ ἐάσομεν ἠκεν ἀγῶν,
 ἥ κε φύγῃ· καὶ κεν οἵ ὑπέρχῃ χεῖρα κρονίων·
 αἰγῆ μοι σὺ γὰρ ἐτὰ σάυτ' καὶ δὲ ἐκίππε·
 καὶ μοι τὰτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅρ' ὃ εἶδ' ὦ·
 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἥ δὲ τοκῆς;
 ὅποιός δ' ἐπὶ νηὸς ἀρίκεο; πῶς δέ σε ναῦται
 ἠγάγον εἰς ἰθάκην· τί νύδ' ἐμμεναι σὺ χερῶντο;
 ἢ μὲν γάρ τί σε πεζὸν οἶόμαι ἐνθάδ' ἵκείσθαι.

Τὸν δ' ἄπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσαδὲ·
 τοι γὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλα φρεσὶν ἀγορεύσω·
 εἴη καὶ νῶντων ἐπὶ χερῶν ἢ καὶ ἐδωδῇ,
 ἥ δὲ μέθυ γλυκερὸν κλισίης ἐντοσθεν ἐῖσι,

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

δαίνυσθ' ἀνέοντ'· ἄλλοι δ' ἐπὶ ἔργον ἔποιον·
 φηιδίως κεν ἔπειτ' αὖτις ἐνὶ αὐτῶν ἅπαντα
 ὅτι διαπρήξαμι λέγων ἐμὰ κήδεα θυμῷ·
 ὅσσ' αὖτε δὴ ξυμπαντα θεῶν ἴότητι μόγησα·
 ἐκ μὲν κρητῶν γένος οὐχομαι αὐροῶν,
 ἀνέρος ἀρνεῖοιο παῖς πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι
 ἦεν ἐν μεγάροις ἢ μὲν πρόφρων ἠδ' ἐγένοντο,
 γνήσιοι ἐξ ἀρχῶν· ἐμὲ δ' ὠνήτη τέκε μήτηρ
 Παλλὰς Ἀθήνη· αἰὲς μείσον ἰθαγενέεσιν ἐτίμα
 κῆστωρ Ὑλακίδης, τὸ ἐγὼ γένος οὐχομαι εἶναι·
 ὅς ποτ' ἐνὶ κρήτει θεὸς ὥς τίετο δῆμῳ
 ὄλβω τε πλοῦτι τε, καὶ ἡσίοι κυδαλίμοισιν·
 αἰὲς ἦτοι τὸν κῆρδ' ἐβαν θανάτοιο φέρσαι,
 εἰς αἰῶνα δόμους τοὶ δὲ ζῶντες ἐδάσαντο
 παῖδ' ὅς ὑπέρθυμοι καὶ ἐπιπλήρεις ἐβόλοντο·
 αὐτὰρ ἐμοὶ μάλα παῦρα δῶσαν, καὶ οἰκὴν ἔνειμαν·
 ἠγαρόμην δὲ γυναικὶ πολυκλήρων ἀνθρώπων,
 εἶνεκ' ἐμῆς ἀρετῆς· ἐπεὶ ἔκ' ἀποφώλοισι ἦν,
 ὅδ' οὐκ ἐπὶ νόστον· νῆα δ' ἠδὴ πάντα λέλοιπεν,
 αἰὲς ἐμῆς καλᾶμην γέσ' ὅτ' οἶμαι εἰσορόωντα
 γινώσκειν· ἢ γὰρ με δύνῃ ἔχει ἡλίβα πολλή·
 ἢ μὲν δὴ θάρσος μοι ἄρης τ' ἐδῶσαν καὶ ἀθήνη·
 καὶ ῥηξεν ὀρίν, ὅ ποτε κρήνοισι λόχονδε,
 ἀνδρῶν ἀριστῶν καὶ δυσμενέων φυτῶν·
 ὅτε μοι θάνατον προτίδατο θυμὸς ἀγῆνωρ·
 αἶψα πολὺ πρῶτιστος ἐπάλμενος ἔρχεσθ' ὄλεσκον
 ἀνδρῶν δυσμενέων ὅτε μοι εἴξειε πόδες·
 τοῖος ἔα ἐν πολέμῳ, ἔργον δ' ἐμοὶ ὕφ' ἵλον ἔχεν
 ὅδ' οἰκωφελίη· ἦτε βέβηκα ἀλαὰ τέκνα·
 αἰὲς μοι αἰεὶ νῆσδ' ἐπήρετ' μοι φίλαι ἦσαν·
 καὶ πόλεμος

καὶ πόλεμοι καὶ ἀκοντὶς ὑψέεσσι, καὶ δίσσοι,
 λυγρὰ τὰτ' ἄλλοισιν γε καταριγνῶν πέλονται·
 αὐτὰρ ἐμοὶ τὰ φίλ' ἔσκε, τὰ πᾶν θεὸς ἐμφρεσὶ θῆκεν·
 ἄλλος γάρ τ' ἄλλοισιν ἀνὴρ ἐπιτέρπεται ἔργοις·
 πρὶν μὲν γὰρ πόρ' ἰοίης ἐτιβήμεναι ἕως ἀχεῶν·
 εἰν ἄκῃς ἀνδράσιν ἤρξα καὶ ὠκυπόροισι νέεσθιν,
 ἀνδρῶσ' ὅς μ' ἀποδαπνὺς καὶ μοι μάλα τύχαιε πάντα·
 τῶν ἐξαιρούμην μενοεικέα πολλὰ δ' ὀπίσσω
 λάχανον· αἶψα δὲ οἶκος ὀφέλλετο καὶ ῥα ἔπειτα
 δῖος Τηέειός τε μετὰ κρήτει τετύγμην·
 αἴ μ' ὅτε δὴ τήνδε συγρῆν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεὺς
 ἐφράσαθ' ἢ πολλῶν ἀνδρῶν ὕπ' ἄνδ' ἔλυσε,
 δὴ τότε μ' ἠνώγει καὶ ἀγκυλὴν ἰδομένην
 νῆα ἠγῆσθαι ὅς ἱλιον ὕδ' ἐτι μῆχος
 ἦεν ἀνῆνασθαι· χηλετὴ δ' ἔχε δῆμος Φημίς·
 ἐνθα μὲν εἰνάετ' ὅς πολεμίζομεν ἔδ' ἀχαιῶν·
 τῷ δὲ καὶ τῷ δὲ πόλιν πριάμυς πέρσαντ' ὅς ἔβημεν
 οἶκόςδε σάων ἠέαι· θεὸς δ' ἐκέδασεν ἀχαιῶς·
 αὐτὰρ ἐμοὶ δειλὴ καὶ μῆδετο μητίετα Ζεὺς·
 μῆνα γὰρ οἶον ἐμὲνα τεταρπόμενος τεύχεσσι,
 κεριδίη τ' ἀλόχω, καὶ κτήμασιν· αὐτὰρ ἔπειτα
 αἰγυπὸν δὲ μεθυμὸς ἀνώγει ναυτίλλεσθαι,
 νῆας εὐσεύαντας αὐὰντιθέοις ἑτάροισιν·
 ἐννέα νῆας εἶλα, θοῶς δ' ἐσαγείρατο λαὸς·
 ἐξ ἧμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρίηρ' ἑτάροι,
 δαίνυσθ'· αὐτὰρ ἐγὼ ἰβήεα πολλὰ παρῆχον·
 θεοῖσιν τε ῥέξειν αὐτοῖσιν τε δαῖτα πένεσθαι·
 ἐβδομάτῃ δ' ἀναβάντ' ὅς ἀπὸ κρήτης εὐρείης,
 ἐπ' ἄρ' ἐμιν βορέη ἀνέμῳ ἀφ' αἰὲ καλῷ
 ῥηϊδίως, ὥς εἴτε κατάρροον· ὅς τις οἶω μοι

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

νηῶν πημάνθη· αἰὲν ἄσπετος δὲ καὶ ἄνυστοι
 ἤμεθα· τοὺς δ' ἄνεμός τε κυβρῆταί τ' ἴθωνο·
 πεμπάστοι δ' αἰγυπῖον εὐρρείης ἰκόμεθα.
 σῆσα δ' ἐν αἰγυπῷ πταμῶνέας ἀμφιελίσσας·
 ἐνθ' ἦτοί μιν ἐγὼ κελόμην ἐρίηρας ἐταίρας
 αὐτὰ παρ νῆας· μένειν καὶ νῆας ἐρηθαι·
 ὁπῆρας δὲ καὶ τα σκοπιάς ὠρύουα νέεσθαι·
 οἳ δ' ὕβρει εἴξαντες ἐπισσόμενοι μένρ σφῶ,
 αἶψα μάλα αἰγυπίων ἀνδρῶν πρὶ καλλέας ἀγῆς
 πόρθεον· ἐκ δὲ γυναικὸς ἄγον· καὶ νῆπια τέκνα,
 αὐτὸς τ' ἐκτεῖον· τάχα δ' ὅτε πόλιν ἔκετ' αὐτή·
 οἳ δὲ βοῆς αἰγόντες ἄμ' ἡοὶ φαινομένηφι,
 ἦλθον· πῆλτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε καὶ ἵππων
 χαλκῷ τε στροπῆς· ἐν δὲ ζῶε τρπικέραυνος,
 φύζαν ἐμοῖς ἐτάροισι κακῆν βάλεν· ἃ δέ τις ἔτλη
 μεῖναι ἐναντίβιον· πρὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔσθ·
 ἐνθ' ἡμέων πολλὰς μετ' ἀπέκτανον ὀξεί· χαλκῶ·
 τὸς δ' ἀγῶν ζῶας σφίσι·ν ἐργάζεσθαι ἀνάγκη·
 αὐτὰρ ἐμοὶ ζῶε αὐτὸς ἐπὶ φρεσὶν ὧδε νόημα
 ποίησ'· ὧς ὠρελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισσείν
 αὐτὰ ἐν αἰγυπῷ· ἐτι γὰρ νύ με πῆμ' ὕπέδεκτο·
 αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κατέειν ὀτυκτον ἔθηκε,
 καὶ σάκος ὧ μοι γ'· δόρυ δ' ἐμβαλον ἔκτοσε χειρός·
 αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆος ἐναντίον ἦλθον ἵππων·
 καὶ νύσα γέναι· ἔλων δ' ἐρύσατο καὶ μ' ἐλέησεν·
 ὅτε δὲ φρονδέμ' ἔσας ἀγεν οἴκῳ δὲ δακρυ χέοντα·
 ἦ μὲν μοι μάλα πολλοὶ ἐπήϊον μελήεσιν
 ἰέμενοι κτείνειν· δὴ γὰρ κεχολώατο λίην·
 αἰὲν ἀπὸ κείνος ἔρνε· δίδος δ' ὧ πίζετο μῆνιν
 ξένῳ· ὅς τε μάλιστ' ἀνέμεσάται κακὰ ἔργα·
 ἐνθα

ἔνθα μὲν ἐπ' αἰτῶν μένον αὐτῶν. πρὸ δ' ἄγχι
 χημάτ' ἀν' ἀγυπίας ἀνδρῶν διδῶσαν τὸν ἅπαντ' ὅς
 αἶψ' ὅτε δὴ δ' ὀδόν μοι ἐπιπρόμενον ἔτος ἦλθε,
 δὴ τότε φοῖνιξ ἦλθεν ἀνὴρ ἀπατήλια εἰδώς
 πρῶκτις ὅς δὴ πρὸς ἀνθρώποισιν ἐώρηε
 ὅς μ' ἄγε παρτεπιθῶν ἴσιν φρεσὶν ὄφρ' ἰκόμην
 φοινίκην, ὅθι τὰ γὰρ δόμοι καὶ κτήματ' ἔκειτο·
 εἶθ' αὖτ' αὐτῷ μείνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 αἶψ' ὅτε δὴ μῆνός τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεύτησαν,
 αἶψ' ἐπιτελλομένον ἔτεος καὶ ἐπὶ λυθὸν ὥραι,
 ὅτε λιβύην μ' ἐπὶ νηὶς ἐέτατο πρὸ πόροιο
 φάλαρα, βυλῶσας ἱνάοισα φόρτον ἄγοιμι·
 κῆβι δὲ μ' ὡς πρῶτῃσι καὶ ἄπτετον ὦνον ἔλοιτο·
 τῷ ἐπὶ μὲν ἐπὶ νηὶς δ' ὀδὸν πρὸ ἀνέμῃ.
 ἡ δ' ἔθεν βορέη ἀνέμῳ ἀκρεῖϊ καλῷ
 μέλινον ὑπὲρ κρήτης· ἥ δ' ἐσφιν μῆδετ' ὄλεθρον.
 αἶψ' ὅτε δὴ κρήτην μὲν ἐλείπομεν, ὅδ' ἔτις ἄλλη
 φαίνεται γαῖαν, αἶψ' ἔρανός ἡ δὲ θάλασσα,
 δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε κρονίων
 νηὶς ὑπὲρ γλαφυρῆς· ἡ γὰρ σέ δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς
 ἔδωκε δ' ἄμυδρις βρόντησε, καὶ ἐμβαλε νηὶ κρυανόν·
 ἡ δ' ἐλελίχθη πᾶσαι δὶ δὲ πληγῆσαι κρυανῶν·
 ἐν δὲ θεῖα πλητὸ πέσον δ' ἐκ νηὶς ἅπαντ' ὅς
 οἱ δὲ κορώνησιν ἵκελοι πρὶ νῆα μέλαιναν
 κύμασιν ἐμφορέοντο· θεὸς δ' ἀποκύντο νόστον,
 αὐτὰρ ἐμοὶ ἥδε αὐτὸς ἔχοντί πρὸ ἄλγεα θυμῷ,
 ἵσθ' ἀμειμάκετον νηὶς κυανοπρώροιο
 ἐν χείρεσιν ἐθίκην, ὅπως ἔτι πῆμα φύγοιμι·
 τῷ ῥὰ πρὶ πλεχθεὶς φερόμεν ὁλοοῖς ἀνέμοισιν,
 ἐν ἡμαρ φερόμεν· δεκάτῃ δὲ με νυκτὶ μελαίνῃ·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

θαλὴ θεαπρωτῶν· πέλασε μέγα κῦμα κυλίνδον·
 ἔλθα με θεαπρωτῶν βασιλῆα ἐκομίσατο φείδων·
 ἥρως ἀπριάτην· τὸ γὰρ φίλος ἰδὸς ἐπελθὼν,
 αἰὲρ κῆρ καὶ μάτῳ δειδμημένον ἦγεν ὅθι οἶκον
 χερὸς ἀναστήσας· ὅρρ' ἵκετο δῶματ' ἀπὸς·
 ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα ἔειν·
 ἐνθ' ὀδυσῆος ἐγὼ πυθόμην· κείνος γὰρ ἔφασκεν
 ξένισσαι, ἡ δὲ φιλήσαι ἰόντ' ὅθι παρὶ δαίτῃαν·
 καί μοι κτήματ' ἐδήξεν ὅσα ξυωγείρατ' ὀδυσσεύς·
 χαλκὸν τε χρυσόν τε πολὺ κμητόν τε σίδηρον·
 καὶ νύ κεν ὅθι δαΐτην γενεὴν ἔτρεν γ' ἐτι βόσχοι·
 τόσσά οἱ ἐν μεγάροισι κημήλια κείτο ἀνακτος·
 τὸν δ' ὅθι δωδώνην φάτο βήμεναι· ὅφρα θεοῖσιν
 ἐκ δρυὸς ὑφ' ἰκόμειο διδὸς βελὴν ἀπακύσῃ,
 ὅπως νοστήσῃ ἰθάκης ὅθι πτόνα δῆμον,
 ἥδ' ἡ δὴν ἀπέων ἡ ἄμφοδὸν ἡ ἐκρυφιδόν·
 ὦμοσε δὲ πρὸς ὅμ' αὐτὸν ἀπαπένδων ἐπὶ οἴκῳ,
 νῆα κατεΐρυσθαι, καὶ ἐπαρτέας ἔμμεν' ἐταίρους·
 οἳ δὴ μιν πέμψουσι φίλην ὅθι παρὶ δαίτῃαν·
 αἴη' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχῃσιν γὰρ ἐρχομένη νηὺς
 ἀνδρῶν θεαπρωτῶν, ὅθι δαλίχιον πλῦπυρον·
 ἐνθ' ὅγε μ' ἠνώγει πέμψαι βασιλῆϊ ἀχέσῳ
 ἐνδυκέως· τοῖσιν δὲ κῆκ' ἡ φρεσὶν ἠνδανε βελὴν
 ἀμφ' ἐμοὶ ὅφρ' ἐτι πάγχυ δούης ἐπιπῆμα γενοίμην·
 αἴη' ὅτε γαῖης πρὸν ὅθι πέπλω ποντόπρος νηὺς,
 αὐτὶ καὶ δούλιον ἡμαρ ἐμοὶ πρὶ μνηχανόωντο·
 ἐκ μὲν με χλαῖνάν τε χιτῶνά τ' εἵματα ἔδυσαν·
 ἀμφὶ δέ μοι ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλον ἡ δὲ χιτῶνα
 ῥωγαλέα, τὰ καὶ αὐτὸς ἐν ὀρθαλμοῖσιν ὄρῃαι·
 ἑσπερίοι δ' ἰθάκης ἀνδρείου ἐργ' ἀφίκοντο·
 ἐνθ' ἐμὲ

ἔνθ' ἐμὲ μὲν κατέδησαν εὐσέλμω δὲ νῆϊ,
 ὅπῃ ἐντρφεῖ περὶ αὐτοῖς δ' ἀπὸ βάντο
 εἰσμένως, παρὰ θῖνα θαλάσσης δόρπον ἔλοντο·
 αὐτὰρ ἐμοὶ δὲ σμὸν ἰδὺν ἐγὼ γὰρ μὲν θεοὶ αὐτὰ
 ῥηϊδίως κεφαλῇ δὲ κατὰ ῥέκος ἀμφικλυΐσας
 ξεῖσθ' ἐφύλακτον καταβάς ἐπέλασαν θαλάσῃ·
 σῆθοι· ἐκείνη δὲ χρυσὴ δὴ ῥίσα ἀμφοτέρῃσι
 νηχομένους· μάλα δ' ὤχευ' ἔα ἀμφὶς ἐκείνων·
 ἔνθ' ἀναβὰς ὅθι τε δρόος ἦν πλουανθείος ὕλης·
 κείμην πεπηνώ· οἱ δὲ μεγάλα πέναντον
 φοίτων· ὧς δ' ἄρ' σφιν ἐφάνετο κέρδιον εἶναι
 μάχεσθαι προτέρῳ τοῖς μὲν πάλιν αὖτις ἐβαινον
 νηὸς ἐπὶ γλαφυρῆς· ἐμὲ δ' ἔκρυψαν θεοὶ αὐτοὶ
 ῥηϊδίως καὶ μεσσημῶ ἐπέλασαν ἄγοντες,
 ἀνδρὸς ἐπισαμένους· ἔτι γὰρ νύ μοι αἴσα βιώναι·
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ' αὖμαίε συβῶτα·
 ἀδελή· ξείνων ἦ μοι μάλα θυμὸν ὄρινας
 ταῦτα ἔχου λέγων, ὅσα δὴ πάθεις ἢ δ' ὅα' ἀγῆθης·
 ὧς τὰ δ' ὅ κατὰ κόσμον οἶομαι· ὅδ' ἐμὲ πείσεις,
 εἰ πὼν ἀμφ' ὀδυσῆϊ τί σε χρὴ τοῖον εἶναι
 μαφιδίως φεύδουσαι· ἐγὼ δ' αὖ οἶδα καὶ αὐτὸς
 νόστον ἐμῷ ἀνακτος ὅτ' ἤχθετο πᾶσι θεοῖσι
 πάλῃ μάλ', ὅπῃ μιν ὕτι μετὰ βῶεαι δαίμασιν,
 ἢ ἐφίλων ἐν χρυσίν· ἐπεὶ πόλεμον πολέπασε·
 τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοί·
 ἢ δ' ἐκὼ καὶ ὦ παιδὶ μέγα κλέος ἦρα τ' ὀπίσω·
 νῦν δ' ἐμὲν ἀκλειῶς ἄρπυιαι ἀνιρέψαντο·
 αὐτὰρ ἐγὼ παρ' ὕεσιν ἀπόροπος· ὅδ' ἐπὶ πόλιν δὲ
 ἔρχομαι· εἴ μιν τι πρίφρων πηνελόπεια
 εἰσέμεν ὀφείλῃσιν· ὅτ' ἀγγελίῃ πρὶν ἔλθῃ·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

αἷμα δὲ ταῖς κῆρα παρήμεινοι ξερέουσιν·
 ἢ μὲν οἱ ἀχνύτα δὴν οἰχομένοισι ἀνάκτορ·
 ἢ δ' οἱ χεῖρσι βίοντον νήποιον ἐδοντ' ὄν·
 αἷμα δὲ μοι ὅφρα φείλον ὅτι μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι·
 ὅς τ' ἄνδρα κτείνασ' πλὴν ἐπὶ γαῖαν ἀληθεὶς
 ἤλυθ' ἐμὰ πρὸς δώματ'· ἐγὼ δέ μιν ἀμφαγὰ παζον·
 φῆ δέ μιν ἐν κρήτει παρ' ἰδομένην ἰδέσθαι
 νῆας ἀκροόμενον τὰς οἱ ξωλέξαν ἀελλαι·
 καὶ φασ' ἐλόνσεσθαι ἢ ὅς θέρως, ἢ ὅς ὀπώρην,
 πλὴν χρέματ' ἄροντα σαυὰντιθέοις ἐτάροισι·
 καὶ σὺ γέρον πολυπενθὲς ἐπεὶ σέ μοι ἦγαγε δαίμων,
 μήτε τέ μοι φάσθαι χαρίζεο· μήτε τι θέλγῃ·
 ὅς γάρ τ' ἐν ἐγὼ δ' ἀδῶσομαι ὅς δ' ἐφίλησώ,
 αἷμα δ' ἴα ξένιον δείσας αὐτὸν τ' ἐλίψας·
 Ἦ δ' ἄπα μειβόμενος προσέφη πλούμνις ὀδυσσεύς·
 ἦ μάλα τίς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἄπιστος·
 οἶδ' ὅν σ' ὅς δ' ὀμόσας πρὸς ἐπήγαγον ὅς δέ σε πείθω,
 αἷμα δὲ νῆα ῥήξην ποιησόμεθ' αὐτὰρ ὀπίσθιν
 μάρτυροι ἀμφοτέροισι θεοὶ τοὶ ὀλυμπῶν ἐχούσι·
 εἰ μὲν κεν νοστήσῃ ἀναξ τεὸς ὅς δὲ πόδε δῶμα,
 ἔσθω με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα πέμψαι,
 δολίχιον δ' ἵέναι ὅθι μοι φίλον ἐπλετο θυμῷ·
 εἰ δέ κε μὴ ἔλθῃσιν ἀναξ τεὸς ἀγορεύω
 δμῶας ἐπιστάσας βαλεῖν μεγάλης κῆρα τέφρης·
 ὅρρα καὶ ἄλλος πῶχός ἀκούεται ἠβροπύειν·
 Ἦ δ' ἄπα μειβόμενος προσεφώνεε δῖος ὕφορβος·
 ξείν' ὅτ' ἔγωγε κέν μοι ἐσκήλην τ' ὄρετή τε,
 εἴη ἐπ' ἀνθρώπουσ' ἅμα αὐτίκα καὶ μετέπειτα,
 ὅς σ' ἐπὶ ὅς κλισίην ἄγαγον, καὶ ξείνια δῶκε·

αὐτοῖς δὲ κτείναιμι φίλον δ' ἄπο θυμὸν ἐλοίμην·
 πρόφρων κεν δ' ἤπειτα δ' ἰακρονίωνα λιτοίμην·
 τῷ δ' ὦρην δόρτοιο τάκιστά μοι ἔγδον ἐταῖροι
 εἶεν· ἴν' ἐν κλισίῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον·

Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀμύλην ἀγόρευον·
 ἀχίμολον δὲ σύδ' τε καὶ ἀνέροβ' ἦλθον ὑφορβοί·
 τὰς μὲν ἄρα ἔρξαν κατὰ ἦθεα κοιμηθῆναι·
 κλαγγὴ δ' ἄπειτος ὤρτο συὼν ἀλιζομέναων·
 αὐτὰρ δ' οἷς ἐτάροισιν ἐκέκλετο δῖος ὑφορβός,
 ἄξεθ' ὕων τὸν ἄριστον· ἴνα ξείνῳ ἱβύσω
 πλεδασπῶ· πρὸς δ' αὐτοῖς ὀνησόμεθ' οἱ πρ' οἷζ' αὖ
 δὴν ἔχομεν πάχοντες ὕων ἔνεκ' ὀρυσσόντων·
 ἄλλοι δ' ἤμέτρων κέματον νήποινον ἔδυσιν·

Ως ἄρα φωνήσας κέασεν ξύλα νηλεῖ χαλκῷ·
 οἳ δ' αὖ εἰσῆγον μάλα πίονα πεντήκτερον·
 τὸν μὲν εἰπεῖς ἔστησαν ἐπ' ἐσχάρῃ· ὃ δὲ συμβώτης
 ἀθήτετ' ἄρ' ἀθανάτων· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθήσιν·
 αἰὲς γ' ἀπαρχόμενος κεφαλῆς· φίλῃσ' ἐν πυρὶ βάλλετο
 ὀρυσσόντος ὕδ'· καὶ ἐπύχετο πᾶσι θεοῖσι,
 - νοσήσαι ὀδυσηῖα πολὺφρονάων δὲ δόμονδε·
 αἰὲς δ' ἀναρχόμενος χίρῃ θουόδ' ἦν λίπε κείων·
 τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ· τοῖς δ' ἐσφαξάν τε καὶ οὔσαν·
 αἶψα δέ μοι διέχοναν· ὃ δ' ὠμοθετεῖτο συμβώτης
 πάντοθεν ὀρχόμενος μελέων· ὃς πίονα δημόν·
 καὶ τὰ μὲν ἐν πυρὶ βάλλε παλαιὰς ἀγρίτης αἰτῆς,
 μήθυλλον τ' ἄρατ' ἄλλα καὶ ἀμφ' ὀβελόισιν ἐπῆραν·
 ὥπῃσάν τε πριπράδ' εὖς ἐρύσαντό τε πάντα·
 βάλλον δ' εἰν' ἐλεόσιν ἀολλέα· ἀνδρὶ συμβώτης
 ἵστατο δαιτυόων, πρὶ γὰρ φρεσὶν ἀσιμαῖ δὴν·
 καὶ τὰ μὲν ἐπ' ἀχαιῶν πάντα διεμοιράτο δαΐζων·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

πῶς μὲν ἴαν νύμῃσι καὶ ἑρμῇ μακάρεσσιν ἔει-
 πῆκεν ἐπὶ ξάμενος· τάς δ' ἄλλας νέμενέ κ' ἔστω·
 νῶτοισιν δ' ὀδυσῆα διηνεκέεσσι γέρας ἔειπεν·
 ὄρνιδοντος ἧος, κύδαινε δὲ θυμὸν ἄνακτος·
 καὶ μιν φωνήσας προσέφη πλούμης οὐδυναύς·
 αἰθ' ἔστω ἔνμαίε φίλος δῖι παρὶ γένοιο
 ὥς ἐμοί· ἵππε τοῖον ἔδντ' ἀγαθοῖσι γεραίρεται.
 Ἦν δ' ἄπαμειβόμενος προσέφησ' Ὀδυσσεύς·
 ἴθιε δαμόνιε ξείνων καὶ τέρπει τοῖς δε,
 οἷα πάρεστι θεὸς δε π' ἴδωσι, πρὸς ἑάσει,
 ὅ, πικρὸν ὅθι μὲν ἐθέλῃ δῖαυται γὰρ ἄπαντα·
 ἢ ῥά, καὶ ἄρματα θύσει θεοῖς αἰετιγέτησι·
 ἀπείσας δ' αἰδοπα οἶνον οὐδυναῖ πόλι πόρθω,
 ἐν χείρεσιν ἔθηκεν· ὅδ' ἐζέτοη παρὰ μοίρῃ,
 σῖτον δ' ἔσφιν ἔνειμε μεσαύλιος· ὃν ῥά συβώτης
 αὐτὸς κτήσατο οἷος ἀποχομένοιο ἄνακτος,
 ἰόσφιν δὲ ποίνης καὶ λαέρταο γέροντος·
 παρ δ' ἄρα μιν ταφίων πρίατο κτεάτεσιν ἐοῖσιν·
 οἷδ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον·
 αὐτὰρ ἔπει πόσιος καὶ ἰδρυτὸς ἐξ ἔρον ἔντο,
 σῖτον μὲν σφιν ἀφείλε μεσαύλιος· οἷδ' ἐπὶ κοίτην
 σίτη καὶ κρητὼν κεκορημένοι ἐσθύνοντο·
 νύξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε καὶ κη σκοτομήνιος· ὅδ' ἄρα ζῶα
 πάννυχος· αὐτὰρ αἶν ζέφυρος μέγα αἶν ἐφύδρος·
 τοῖς δ' ὀδυσσεὺς μετέειπε συβώτῃ περὶ τίζων,
 εἰπὼς οἱ ἐκδὺς χλαῖναν πόροι ἥτιν' ἑταίρων
 ἄλλον ἐπ' ἡρώε· ἐπεὶ ἔοκ' ἔδοτο λῖν·
 κέκλυθι νῆα Ὀδυσσεύς καὶ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι,
 οὐδέ μινός τίς τις ἐρέω, οἷος γὰρ ἀνώγει
 ἡλεός· ὅσ' ἐφείκε πλὴν φρονά πρ' μάλ' αἰῆσας,

καὶ θ' ἀπαλὸν γελάσαι καὶ τ' ὀρχήσασθαι ἀνῆκεν·
καί τι ἔπος προέειπεν ὅπερ τ' ἄρρητον ἄμεινον·
ὡς ἔπειθ' ὤω τ' πρῶτον ἀνέκραγον, ὅκ' ἐπιμύσω·
εἴδ' ὡς ἡβώοιμι βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
ὥς ὁδ' ὑπὸ προΐη λόχον ἡγομένη δ' ὀταυνάρες·
ἡγήσθην δ' ὀδυσαῖς τε καὶ ἀφρείδης μέλαρος·
τοῖσι δ' ἄμα τρίτος ἦρχον ἐγὼ. αὐτοὶ τὸρ ἄνωγον·
ὡς ὅτε δ' ἡρ' ἰκόμεθα ποτὶ πτόλιν αἰπυτέ τείχος·
ἡμεῖς μὲν περὶ ἄστυ κατὰ ῥωπήϊα πυκνά·
ἀνδράνας καὶ ἔλος ὑπὸ ταύχεσι πεπληγότες
κέκλυθα· νύξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε καὶ κῆ βορέας πεσόντας
πηνυκίς· αὐτὰρ ἔπειτα χιῶν γένετ' ἡὔτε πάχυν
ψυχῇ καὶ σάκεσσι πριχέρετο κτύπαλλος·
ἐνθ' ἄλλοι πάντες χαλάνεσ' ἔχον ἢ δὲ χιτῶνας·
αὐδὸν δ' ἀνῆλθοι σάκεσιν εἰλυμένοι ὦμους·
αὐτὰρ ἐγὼν χαλάναν μὲν ἰὼν ἐτάροισιν ἔλειπον
ἀφραδέως· ἐπεὶ ὅκ' ἐφάμην ῥιγασέμεν ἔμπτους·
ὡς ἐπῆμην σάκος οἷον ἔχων καὶ ζῶμα φαεινόν·
ὡς ὅτε δ' ἡ τρίχα νυκτὸς εἴην· μετὰ δ' ἄστρα βεβήκη,
καὶ π' ἐγὼν ὀδυσηῖα προσηύδων ἐγγύς ἐόντα
ἀγκῶνι νύξας· ὁ δ' ἄρ' ἐμμαπείως ὑπάκουσε·
διογενεὶ λαβρὰ δὲ πολυμήχαν' ὀδυσαῖν,
ἥτοι ἔτι ζωῶσι μετέσσομαι· ὡς γὰρ με χεῖμα
δάμναται· ὅδ' ἐγὼ χαλάναν, παρὰ μ' ἡπάφει δαίμων,
οἷο χιτῶν ἔμμεν νῆσ' ὅδ' ἔτι φυνκτὰ πέλονται·
ὦς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα νόον χέθε τόν δ' ἐκὶ θυμῷ,
οἷος ἐκείνος εἴην βυλόνε' με· ἡ δὲ μάχεσθαι·
φθιγγόμενος δ' ὀλίγη ὁπί' με πρὸς μῦθον ἔειπε·
σίγη νῆσ' μή τις σὺν ἀχαιῶν ἄλλος ἀκούσῃ·
ἢ καὶ ἐπ' ἀγκῶνος κεφαλὴν χέθεν, εἴ περ τε μῦθον·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

Κ αὐτὲ φίλοι θεῖός μοι εὐπνιον ἦλθεν ὄνυχρος·
 λίην ἰδὼν νηῶν ἐκὼς ἤλθο' ἄλκ' αὖτις εἴη·
 εἴ περ ἄρ' εἶδ' ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
 εἴ πλεόνεσσ' παρὰ ναῦφιν ἐποτρύνε' νέεσθαι·
Ως ἔφατ' ὥρτο δ' ἔπειτα θόος ἀνδραίμονος ἦος
 κερπαλίμωσ' ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε φοινικόεσσαν·
 βῆ δ' εἴεται ἐπὶ νῆα· ἐγὼ δ' ἐπὶ εἵματι κείνῃ
 κείμεν ἀσπασίως· φάε δὲ χρυσόθρονος ἦώς·
 ὥς νῆα ἠβώοιμι βίη τέ μοι ἐμπεδος εἴη·
 δόϊν κέν τις χλαῖναν ἐκὶ σταθμοῖσι συφορβῶν
 ἀμρότρου φιλότιτι καὶ αἰδοῖ φῶς ἦος·
 νῆα δὲ μ' ἀτιμάζουσι κακὰ χροὶ εἵματ' ἔχοντα·
Τ ὃν δ' ἀπαμβρόμενος προσέφησ' ὥμαιε συβῶτα·
 ὦ γέρον· αἶνος μὲν τοι ἀμύμων ὃν κατέλεξας,
 ὅδε τι πῶ παρὰ μοῖραν ἔπος νηϊβόης ἐνίστατο·
 τῷ ἦ τ' ἐθέτος δυνήσεται ἔτε τανύαλλαν·
 ὧν ἐπέδ' ἰχὶ κέτιν ταλαπείριον ἀντιάσαντα
 ἰκνύσθαι· ἦ ὦ βεν γε τὰ σὰ ῥά κεν δυοπαλίξεας·
 ὅ γ' ἄρ' πολλὰ χλαῖναι, ἐπὶ μοιβοῖ τε χιτῶνες
 ἐνθάδ' ἐννυθαι· μία δ' οἶν φῶτι ἐκείνη·
 αὐτὰρ ἐπὶν ἔλθῃσιν ὀδυσῆος φίλος υἱός
 αὐτός τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα δώσει·
 πέμψει δ' ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει·
Ως εἰπὼν ἀνόρουσε· τίθ' ἄρ' αὖ οἱ πυρὸς ἐγγύς
 αὐτὴν, ἐν δ' αἰγῶν τε καὶ οἴων δέρματ' ἐβαλλεν·
 ἐνθ' ὠδυσσεὺς κατέλειπτο· ἐπὶ δὲ χλαῖναν βάλεν αὐτῷ
 πυκνὴν καὶ μαλακὴν, ἥ οἱ παρεχέσκετο ἄμοιβας
 ἐννυθαι· ὃ τέ τις χερμῶν ἐκπαγλὸς ὄροιτο·
 ὥς δ' ὅ μιν ἐνθ' ὀδυσσεὺς κοιμήσατο· τοὶ δὲ παρ' αὐτῷ
 ἀνδρῶν κοιμήσαντο νεινῆαι· ὃ δὲ συβῶτῃ

ἄνδρα γεν αὐτῷ κοῖτος ἕων ἀποκοιμηθῆναι,
 αἷον δ' ἄρ' ἐξω ἰὼν ὁπλίζετο· χαῖρε δ' ὀδυαλός·
 ὅττι ῥά οἱ βίοτον περικέκλετο νόσφιν ἐόντος·
 πρῶτον μὲν ξίφωσ' ὅξυ περὶ σιβαρόντι βάλετ' ὦμοισιν·
 ἀμφὶ δὲ χλαῖναν εἵσατ' ἀγέανέμον μάλα πυκνήν,
 ἀνδρὶ νάκην ἔλετ' αἰγὸς ὑψηφέος μεγάλοιο·
 εἴλετο δ' ὅξυ αἰκοντα κωῶν ἀγυτῆρα καὶ ἀνδρῶν.
 βῆ δ' ἰμῖναι κείων, ὅθι πρὸς σὺν δὲ δρῶν δόντ' ὄντ'
 πέτρῃ ὑπὸ γλαφυρῇ αὖδον βορέω ὑπ' ἰωγῇ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ο. ΟΜΗΡΟΥ
 ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Τ Ἡλέμαχον ἀθηνᾶ ὄναρ ἐπισᾶσα, εἰς ἰθάκην
 ἐπανελθεῖν προσηύετα· ὅς δ' ὤρα παρὰ μιν
 λάβων πέμπεται· καὶ ἐμβαίνειν μέλ-
 λων εἰς πλὴν ναῦν θεοκλύμενόν τινα δρῶν μάντιν,
 ἀναλαμβάνει ἐπὶ φόνῳ φάνγοντα· καὶ Ὀδυσσεὺς
 διηγῆται· ὡς φοῖνικ' αὐτὸν ληϊσάμενός ἐκ συρίσας
 νῆσ' ἀπέδοντο λαέρτη· καὶ ἡ πλεμάχῃ ναὺς κατὰ γέ-
 ται εἰς ἰθάκην· καὶ ταύτην εἰς ἄστυ ἀποπέμφας, αὐτὸς
 πρὸς Ὀδυσσεὺς ἔρχεται.

ΟΔΥΣΣΕΙΑ Σ. Ο. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Οὐδέ βη δ' ἰθάκης Ὀδυσσεύδης ἐν λακεδαίμονος.

Δ' εἰς αὐρύχορον λακεδαίμονα
παλλὰς ἀθήνη

ῥ' ἔχ' Ὀδυσσεύς μεγαθύμῃ φαι-
διμον ἴδον·

ὅσσοι ὑπομνήσανσα, καὶ ὁπρὸς αὐτῶν
σά νείεσθαι·

αὐρε δὲ πηλέμαχον καὶ νέστορος ἀγλαὸν ἴδον,

αὐδὸν τ' ἐν προσόμῳ μενελάου κυδαλίμοιο,

ἦτοι νεοτρίδην μαλακῶ δειδμημένον ὕπνῳ·

πηλέμαχον δ' ἄχ' ὕπνος ἔχε γλυκὺς, αἰὲν αὖ θυμῷ

νύκτα δι' ἀμβροσίην μελεδήματα πατρὸς ἔχειρε·

ἀχ' δ' ἴσταμένη προσέφη γλαυκῶπις ἀθήνη,

Τηλέμαχ', ἔκ' ἐτι κελεύει δόμων ἀποδιδῶν ἰχλῆσαι,

κτῆματά τε προλιπὼν ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν

ἔτω ὑπρ' ἰθάκης μή τι κατὰ πάντα φάωσιν

κτῆματα δαυόμενοι· σὺ δὲ ποῖν ὁδὸν ἔλθης·

αἰὲν ὅπως τάχιστα βοῆν ἀγαθὸν μετέλαον,

πεμπέμεν ὅρ' ἔτι οἴκοι ἀμύμονα μητέρ' αὖ τέτμησ'·

ἦ δὲ γὰρ ῥα πατὴρ τε καὶ σὶ γνητοῖ τε κέλονται

αὐρυμάχῳ γῆμασθαι· δ' γὰρ περιβάλλει ἅπαντας

μνηστῆρας δῶροισι, καὶ ἐξώρελλεν ἔειδνα·

μὴν ὅτι σὺν ἀέκλι δόμων ἐν κτῆμα φέρηται·

αἶψα γὰρ οἷος θυμὸς αὖτ' εἴθεσι γυναικὸς

πέσιν βύλεται οἶκον ὀρέλλειν, ὅς κεν ὀπίσσι

παίδων δὲ προτέρων καὶ κυριδίῃσι φίλοισι,

ἔκ' ἐτι

ἔκτι μέμνηται τιθείοτος· ὅδ' ἀμεταλλάξ·
 αἰὲς σύ γ' ἔλθων αὖτις ἐπιτρέψας ἔχου
 δ' ἡρώων· ἢ τις τι δ' ὅρις φαίνεται εἶναι·
 εἰσδ' ἔτι φῆν' ὅσι θεοὶ κλυτὰν παράκοιτιν·
 ἄλλο δέ τοι ἔπος ἐρέω· σὺ δὲ σάωθεο θυμῷ
 μνηστῆρων· σ' ἐπιτιθεῖς δ' αἰσῆδες λοχῶσιν·
 ἐν πορθμῷ ἰθάκης τε σάμοιό τε παυπαλοέως·
 ἰέμενοι κτείνειν, πρὶν παροῖδα γαῖαν ἰκέσθαι.
 αἰὲς τὰ γ' ὅκ' οἴω πρὶν καὶ τινὰ γαῖαν κτελέξει·
 ἀνδρῶν μνηστῆρων· οἵ τοι βίοντον κατ' ἐδυσιν·
 αἰὲς ἔχες νήσων ἀπέχειν ἀβρῖα νῆα·
 νυκτὶ δ' ὁ μῶς πλείειν πέμψει δέ τοι ἔθρον ὀπίσθεν·
 ἀθανάτων ὃς τις σε φυλάσσει τε, ῥύεσθαι τε·
 αὐτὰρ ἐπὶ πρῶτην ἀκτῶν ἰθάκης ἀρίκηαι,
 νῆα μὲν δὲ πόλιν ὀφραῖα καὶ πάντα ἐτάερος·
 αὖτις δὲ πρῶτιστα συβώτην εἰσαρικέσθαι,
 ὅς τοι ὕων ἐπίπρος· ὁ μῶς δέ τοι ἦπια οἶδεν·
 ἐνθα δὲ νύκτ' ἀέσαι, γόνδ' ὀφραῖα πόλιν εἶσω,
 ἀγγελίην ἐρέοντα περίφρονι πηνελοπέη·
 ὅνεκά σ' οἱ σῶς εἴη καὶ ἐκ πύλων εἰλήνησθαι·
 ἦ μὲν ἄρ' ὥς εἰπὼς ἀπέβη πρὸς μακρὸν ὄλυμπον·
 αὐτὰρ ὁ νεορίδην ἐξ ἠϊείας ὕπνου ἔχειεν
 λαῖ ποδὶ κινήσας, καὶ μιν πρὸς μύθον ἔειπεν·
 ἔγρεο νεορίδην πρῶτ' ἔρατε μώνυχας ἵππους
 ζῆξον ὅρ' ἄρματ' ἄγων· ὄφρα πρῆσσω μετ' ὀδῶ·
 Τὸν δ' αὖ νεορίδης πρῶτ' ἔρατος ἀντίον ἦν δα·
 πηλέμαχ'· ὅπως ὅτιν ἐπ' ἡγομένους πρ' ὀδῶ
 νύκτα διὰ δνοφρὴν ἐλάχον· τάχα δ' ἔσσεται ἡώς·
 αἰὲς μὲν εἰσδ' ἔκ' ὄφρα φέρων ἐπιδίφρια θείη,
 ἦ ῥως ἀφ' ἠϊείας δνοφρὶ κλυτὸς μενέλαος,

Hom. Odyss.

τ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

καὶ μύθοις ἀγανόισι παρὰυδ' ἴσας ἀποπέμφη·
 τὸ γάρ τε ξείνος μιν μνήσκειται ἤματα πάντος
 ἀνδρὸς ξεινοδόκῃ ὅς κεν φιλόπιστα παράχη·
 Ω' δ' ἔδρατ' αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν ἡώς·
 αἰχίμολον δὲ σφ' ἤλθε βοὴν ἀγαθὸς μαιέλαος,
 ἄντας ἐξ ἀνῆς ἐλένης πάρα καλλιμόμοιο·
 Τὸν δ' ὦς ὤω ἐνόησεν ὀδυσῆος φίλος υἱός,
 σπερχόμενος ῥα χιτῶνα περὶ χροῖ σιγαλόντας
 δαῖν' καὶ μέγα φάρος ἐπὶ σιβαροῖς βάλετ' ὤμοισι
 ἥρωσ' βῆ δὲ θυράζε, παρὶσάμενος δὲ προσκυδα
 τηλέμαχος φίλος υἱὸς ὀδυσῆος θείοιο·
 Α' προῖδη μαιέλαε διοτρεφὲς ὄρχαμε λαῶν,
 ἦδ' ἡ νῦν μ' ἀπὸ πεμπέ φίλην ὄβ' πατρίδα γαῖαν·
 ἦδ' ἡ γάρ μοι θυμὸς ἐέλδτε οἴκαδ' ἰκέσθαι·
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς μαιέλαος·
 τηλέμαχ' ὅτι σ' ἔγωγε πολλὸν χρόνον ἐνθάδ' ἐρύξω
 ἰέμερον νόστοι· νεμεσῶμαι δὲ καὶ ἄλλω
 ἀνδρὶ ξεινοδόκῳ, ὅς κ' ἔξοχα μὲν φιλήσιν,
 ἔξοχα δ' ἐχθαίρῃσιν ἀμείνω δ' αἰσιμα πάντα·
 ἴσον τοι καμὸν ἐσθ' ὅς τ' ὅκ' ἐθέλοντα νέεσθαι
 ξείνον· ἐποτρυνῶ καὶ ὅς ἐαυόμενον κατβύκη·
 χρὴ ξείνον παρτόντα φιλεῖν ἐθέλοντα δὲ πέμπειν·
 αἰεὶ μὲν εἰσόνε δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θέω
 καλὰ σύ δ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδης· εἴπω δὲ γυναιξὶ
 δειπνον ἐνὶ μεγάροισι τετυκέναι ἄλκις ἐνδον ἐόντων,
 ἀμφοτέρων κῦδος τε καὶ ἀγλαΐη καὶ ὄνειαρ,
 δειπνήσαντας ἱμερτολήν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
 εἰδ' ἐθέλεις προαφθῆναι ἀν' ἐλλάδα καὶ μέσον ἄρτος,
 ὅδρα τοι αὖτις ἔπωμαι· ὑποζύξω δέ τοι ἵππους·
 αἶψα δ' ἀνθρώπων ἡγήσομαι· ὅδε τις ἡμέας·
 αὐτὸς

αὐτὸς ἀποπέμψας δῶσθαι δέ τι ἐν γεφύρεσσι,
ἢ εἴ τινα τροπιδῶν ἀν' ἡλίκων ἢ ἐλεβήτων,
ἢ ἐδ' ἢ μίονος, ἢ ἐχρύσειον ἄλεισον·
τὸν δ' αὖτ' ἡλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν δα·

Α' τρεῖς δὲ μιν ἐλάεε διοτρεφεὲς ὄρχα μελαῶν
βύλομαι ἢ δὴ νεῖσθαι ἐρ' ἡμέτερ'· ὃ γὰρ ὅππῃθεν
ἔρρον ἰὼν κατέλειπον ἐπὶ κτεάτεσσιν ἐμοῖσι,
μὴ πατέρ' ἀντίθεον διζήμενος αὐτὸς ὄλωμαι,
ἢ τι μοι ἐκ μεγάρων κειμήλιον ἐσθλὸν ὀλήται·
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἄγε σε βοὴν ἀγαθὸς μινέλαος,
αὐτίκ' ἄρ' ἢ ἀόχῳ ἠδὲ δμῶσιν κέλευσε,
δεῖπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκέν· ἄλλος ἐνδον ἐόντων·
ἀχιμόλον δὲ οἱ ἦλθε βοηθόδης ἐτεωνός·
ἀντὶς ἐξ ἀνῆς, ἐπεὶ πολὺ νῆεν ἀπ' αὐτῶ·
τὸν πῦρ κῆμα ἄνωγε βοὴν ἀγαθὸς μινέλαος,
ὅππῃσά τε κρεῶν· ὃ δ' ἄρ' ἢ ἀπὶ θυσίαν ἀκύνσας·
αὐτὸς δ' ἔδ' ἑτάλαμον κατεβήσατο κηλίνθα,
ἢ κ' οἷος ἄμα τῷ γέλενι κίε καὶ μεγαπένθης·
αἶψ' ὅτε δὴ ῥ' ἔκτανον, ὅθι οἱ κειμήλια κείτο,
ἀπρεΐδης μὲν ἔπειτα δέπας λάβεν ἀμφικύπελλον·
ἔδον δὲ κρητῆρα φέρειν μεγαπένθε' ἄνωγεν
ἄρνυρεον ἑλένη δὲ παρίστατο φωριὰ μῦσιν·
ἐνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, ἔς κ' ἔμεν αὐτή·
τῶν ἐν ἄερα μένη ἑλένη φέρε δῖα γυναικῶν,
ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν, ἢ δὲ μέγιστος·
αὐτὴρ δ' ὥς ἀπέλαμπεν ἔμετο δὲ νείατος ἄλλων·
βάν δ' ἰέναι προτέρῳ διὰ δώματος ἕως ἵκοντο
πλεμάχον· τὸν δὲ προσέφη ξανθὸς μινέλαος·
Τ' ἡλέμαχ' ἦτοι νόσον ὅπως φρεσὶ σῆσι μενοινῶς,
ὥς τοι ζῆτε τελέσθην ἐρί, δαῖς ποτὶ πόσις ἥρης·

Ο ΔΥΣΣΕΙΛΑΣ

δῶρων δ' ὅα' ἐν ἐμῷ οἴκῳ καὶ μῆλια κείταται,
 δώσω δ' ἐγγλισσὺν καὶ τιμνέσασθόν θῆν.
 δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον ὄρνυρος δέ
 θῆν ἄπασ' χρυσῷ δ' ἐπιχείλεα κεκράχεται,
 ἔργον δ' ἡρώεσσι πόρεν δὲ ἐφάδιμος ἦρως
 σιδονίων βασιλῆς, ὃς ἔδς δόμος ἀμφεκέλυφεν,
 καὶ σέ με νοσήσαντα τέϊν δ' ἐθέλω πρὸς ὅπασαι.

Ως εἰπὼν, ἐν χρυσὸν τίθει δέπας ἀμρικύπελλον
 ἦρως ἀφρείδης ὃ δ' ἄρα κρητῆρα φαινὸν
 θῆν αὐτὴ προπάρειθε φέρων κρατερὸς μεγαπένθης
 ὄρνυρον ἐλένη δὲ παρίσατο κελλιπάρης,
 πέπλον ἐχυσ' ἐν χερσὶν ἐπὸς τ' ἐφάτ' ἐπ' ὀνόμαζεν.
 δῶρον τοι καὶ ἐγὼ τέκνον φίλε τέτο δίδωμι,
 μνήμ' ἐλένης χερῶν πολυηράτη θῆν γάμῳ ὤρη
 σὴν ἀόχῳ φορέειν τείως δὲ φίλῃ παρὰ μητοῖ
 κείδω ἐνὶ μεγάρῳ σὺ δέ μοι χείρων ἀρίστοι
 οἶκον εὐκτιμέων καὶ σὴν ὃς πατρίδα γαῖαν.

Ως εἰπὼν ἐν χρυσὸν τίθει ὃ δ' ἐδέξατο χείρων.
 καὶ τὰ μὲν ὃς πείρινθα τίθη πρῶτος ἦρως
 δέξασθαι, καὶ πάντα ἐὼ θιήσατο θυμῷ.
 τὸν δ' ἦγε πρὸς δῶμα κέρη ξανθὸς μέλαος
 ἐξέειπεν δ' αἶρ' ἐπείτα κατὰ κλισμὸν τε θρόνον τε.
 χέρνιβα δ' ἀμρίπολος προχόῳ ἐπέχανε φέρουσα
 καλῇ χρυσείῃ, ὑπὲρ ὄρνυρος λίβητος
 εἴφασθαι παρ δὲ ξυστὴν ἐτάνυσε πρῶτα.
 οἷτον δ' αἰδοῖν ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα,
 εἰδῶτα πολλὰ πειθεῖσα χαρίζομένη παριόντων.
 παρ δὲ βοηθοῖδης κρέα δαίετο καὶ νέμε μοίρας.
 φρονόη δ' ἦδ' ἐμνείας κυδαλίμοιο.
 οἷδ' ἐπ' ὄνεια θ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλόν.
 αὐτὰρ

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξέρων ἔντο·
 δὴ τότε πηλέμαχος καὶ νέστορος ἀγλαὸς υἱός,
 ἵππῃς τ' ἐζ' αὐγυιῶν ἀνάθ' ἄρματα ποικίλ' ἐβαλον·
 ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθέρας ἐριδύπα
 τῆς δὲ μετ' ἀφείδης ἔκτε ξανθὸς μενέλαος,
 οἶνον ἔχον ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτρήφι,
 χρυσέῳ ἐν δὲ πατὶ ὄφρα κείψαντε κιοῖπν·
 σὴ δ' ἵππων προπάροιθε· δειδισκόμενος δὲ προσήυδα·

Χ αἶρετον ὦ κῆρῳ καὶ νέστορι ποιμὴνι λαῶν
 εἰπὲν ἦ γὰρ ἐμοίγε πατήρ ὥς ἦπιος ἦεν
 εἴως ἐνὶ φροῇ πλεμίζομεν ὕδρ' ἀχαιῶν·

Τ ὅν δ' αὖ πηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·
 καὶ λίην κέρω γε διοτρεφὲς ὥς ἀγορεύεις·
 πάντα τάς' ἐλθέντεσς καταλέξομεν· αἶψα γὰρ ἐγὼν ὡς,
 ποσσὶσάσ' ἰθάκηνδε κίχων ὀδυσῆ' ἐνὶ οἴκῳ,
 ἥτοι μ' ὡς παρὰ σείε τυχὼν φυλοπτητος ἀπάσης
 ἔρχομαι αὐτὰρ ἄνω κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά·
 ὡς ἄρα οἱ εἰπὸντι ἐπέπιατο δειξίος ὄρνις,
 αἰετὸς δ' ὀρνὴν χῆνα φέρων ὀνύχεσσιν πέλωραν
 ἥμερον ἐξ αὐλῆς· οἱ δ' ἰὺζόντες ἔποντο
 ἀνέρθε· ἠδὲ γαυαῖα δὲ ὀδ' σφισιν ἀγγύθεν ἐλθὼν
 δειξίος ἦϊξε πρόφθ' ἵππων· οἱ δὲ ἰδόντες
 γήθησαν καὶ πασιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη·

Τ οἱσι δὲ νεστορίδης πεισίστρατος ἤρχετο μύθων·
 φράζεο δὴ μενέλαε διοτρεφὲς ὄρχαμε λαῶν·
 εἰ νῶϊν ᾗδ' ἔφινε θεὸς τέρας ἢ ἐσὶ αὐτῶ·

Ω σφάτο μὲρ μῆριξε δ' ἀρνήφιλος μενέλαος,
 ὅπως οἱ κατὰ μοῖραν ὑπεκρίνατο νοήσας·
 ᾗ δ' ἐλένη τανύπεπλος ὑπορθαμένη φάτο μῦθον·
 κλυτὲ μοῦ αὐτὰρ ἐγὼ μαντάνομαι ὥς ἐνὶ θυμῷ,

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἀθάνατοι βάλλουσι καὶ ὡς τελέεσθαι οἶω
 ὡς ὅδε χῆν' ἤρπασε ἄπιταλλομένην ἐπὶ οἴκῳ
 εἰλῶν' ἐξ ὕρεος ὅθι οἱ γενεὴ τε τόκος τε,
 ὡς ὁδυαδὲ καὶ πολλὰ παθὼν καὶ πολλ' ἐπαλιθεῖς·
 οἴκῳ νοσήσῃ καὶ τίσεται ἢ καὶ ἥδῃ
 οἴκοι ἅτ' ἀρ' μνηστῆρσι καὶ πάντεσσι φυτὰς·
Τ ἦν δ' αὖτε πηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·
 ἦτο νῆϊ ζῶε θεὸν ἐρί' ἰδυπτος πόσις ἦρης·
 τῷ κέν τοι καὶ κεῖθι θεῶν ὡς εὖ χετοῶμην
 ἦ καὶ ἐφ' ἵπποϊν μάστιν βάλεν· οἱ δὲ μάλ' ὤκα
 ἦ ἔξ' ἀν' πεδὶ ὄνδε διὰ πόλιος μεμαῶτες·
 οἳ δὲ παρὴν μέριοι σέον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες·
 δύω γὰρ ἦ ἥλιος σκιοῶν ῥ' τε πᾶσαι ἀρχαί·
 εἴ φησας δ' ἵκοντο δικοκλῆος ποτὶ δῶμα
 ἥϊος ὀρσιλοχοιο, ἦν ἀφ' ὅς τέ κ' αἰῶν·
 ἐνθάδε νύ κ' αἴσαν· ὅδ' οἱ τοῖς παρ' εἰνία θῆκεν·
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς·
 ἵππῃς τε ζυγὸν αὐτ' ἀνάβ' ἄρματα ποικίλ' ἐβαινον·
 ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ ἀεθύσης ἐριγδύπῃ·
 μάστιγι δὲ λάαν· τῷ δ' ἦν ἄκοντε πετέσθην·
 αἶψα δ' ἐπ' ἵκοντο πύλας αἶψ' ἐπὶ πολίεθρον,
 καὶ ῥ' τε πηλέμαχος προσερώνει νέερος υἱόν·
 νεοτρίδῃ πῶς κέν μοι ὕπ' ἀρχόμενος τελέσθαι
 μῦθον ἐμόν· ξεῖνοι δὲ διαμπρὲς εὐχόμεθ' εἶναι
 ἐκ πατέρων φιλόπτος· ἅτ' ἀρ' καὶ ὁ μήλις εἴμεν·
 ὅδε δ' ὁδὸς καὶ μάλλον ὁμοφροσύνῃσιν ἐλήσει·
 μή με πάρεξ αἴε νῆα διοτρεφὲς, ἐν ἀλί' τ' αὐτῷ,
 μή με γέρον ἀέκοντα κατὰ χῆν' ὡς ἐπὶ οἴκῳ
 εἰ μένος φιλέειν, ἐμὲ δὲ κρείων θάλασσιν ἰκέσθαι·
Ω σ φάτο νεοτρίδης δ' ἄρ' ἐῷ συμφράσατο θυμῷ·
 ὅπως

ὅπως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποχόμενος τελέσειεν·
 ὧδε δὲ οἱ φρονέοντι δοῦναι κέρδιον εἶναι·
 εὐρέϊ' ἵππυς ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης·
 νηὶ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ξαίννυτο κάλλιμα δῶρα·
 ἐσθλὰ χρυσόν τε, τὰ δὲ μενέλαος ἔδωκε·
 καί μιν ἐποβάντων ἔπειτ' ἰδόντα προσηύδα·
 ἀπὸ δ' ἡνῶ ἀνάβαινε, κέλευε τε πάντας ἑτάερας,
 πρὶν ἐμὲ οἱ καὶ δῖ' ἡέσθαι ἀπαγγεῖλαι τέροντι
 ὃν γὰρ ἐγὼ ῥέδω οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 εἶος ἐκείνου θυμὸς ὑπέρβιος ὅς σε μεθήσει·
 αἰὲν αὖτ' ἐκλέων δούρ' εἴσεται· ὃ δέ σε φημί·
 ἀφ' ἱέναι κενεὸν· μάλα γὰρ κεχολώσεται ἔμπης·
 Ως ἄρα φωνήσας ἔλασεν καλλιόροχας ἵππυς·
 ἀφ' πυλίων εἰς ἄστυ· θοῶς δ' ἄρα δώμαθ' ἵκεν·
 πλεῖμαχος δ' ἑτάροισιν ἐποβάντων ἐκέλευσεν·
 ἐγκοσμεῖτε τὰ τοῦ χεῖ εἰς τῆρι νηὶ μελαίνῃ,
 αὐτοὶ τ' ἀμβάνωμεν ἵνα πρῆσσωμεν ὁδοῖο·
 Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τὸ μάλα μὲν κλυτὸν, ἡ δ' ἐπίθοστο·
 ἀφ' αὖ δ' ἄρ' εἰσβαίνουσιν καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθισαν·
 ἦτοι δ' ὡδὴ τὰ πονεῖτο καὶ ὄχετο θυέτ' ἀθήνη,
 νηὶ παρὰ πρύμνῃ· χεδόθεν δὲ οἱ ἦλυθεν ἀνὴρ,
 πλεδαιπὸς φούγων ἐξ ἄρρεος ἀνδρα κατακτάς
 μάντις· ὅτ' ἀρ' γενεὴν γε μελάμποδος ἑκρονος ἦεν·
 ὃς πρὶν μὲν ποτ' ἔναιε πύλῳ ἐνὶ μητέρῃ μήλων
 ἀφνειὸς πυλίοισι μέγ' ἐξοχα δώματα ναίων,
 δὴ πότε γ' ἄλλον δῆμον ἀρίκετο πατρίδα φούγων,
 πηλέα τε μετ' αὖθιμον ἀγαυότατον ζώντων·
 ὃς οἱ χρήματα πολλὰ τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν,
 εἴχε βίη· ὃ δὲ τέως μὲν ἐνὶ μετάρσι φυλάκοιο·
 δεσμῷ ἐν δ' ὀρχαλέῳ δέδετο κρατέρ' ἄλγεια πάχων,

Θ Δ Υ Σ Σ Ε Γ Α Σ

εἰπέ μοι

εἶπέ μοι εἶρομένω νημερτέα μὴ δ' ἐπικλῶσης·
τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν πόθι τοι πόλις, ἥ δέ τοι κῆρυξ·

Τ ὄν δ' αὖτ' ἡλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·
τοὶ γὰρ ἐγὼ τοι εἶην· μάλ' ἄρ' ἐκέως ἄγορεύσω·
εἰς ἰθάκης γένος εἰμί· πατήρ δέ μοι ἄϊν δ' Ὀδυσσεύς,
εἴ ποτ' ἐν νηὶ δ' ἠδὴ ἀπὲρ θιτο λυγρῷ δ' ἀέθρῳ
τῶν ἐκ νηὶ ἐτάρας τε λαβὼν καὶ νῆα μέλαιναν,
ἦλθον παυσόμενος παρὸς δ' ὅν σιχομένοιο.

Τ ὄν δ' αὖτε προσέειπε θεοκλύμενος θεοειδής·
ἔγω τοι καὶ ἐγὼν ἐκ πατρίδος ἀνδρα κῆτακτάς
εἰ μ' φυλον· πολλοὶ δὲ κῆσίνην τοί τε, ἔται τε,
ἄργος ἀν' ἱππόβοτον μέγα δὲ κρατέουσιν Ἀχαιοί·
τῶν ὑπαλαμέμενος θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν
φύγῳ ἐπεὶ νῦ μοι αἴσα κῆτ' ἀνθρώπων ἀχάλοισι
ἀμείβεσθαι νῆος ἔρεσσαι· ἐπεὶ σε φυγῶν ἰκέταυσα
μή με κῆτακτείνωσι· δῖω κέ μεναι γὰρ ὀΐω.

Τ ὄν δ' αὖτ' ἡλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·
ἔλθω δ' ἡσ' ἐβέλοντά· ἄπώσω νῆος ἐΐσης.
ἀμείψω· αὐτὰρ κείθι φιλήσεις οἷά κ' ἐχέωμεν.

Ω ἄρα φωνήσας οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος·
καὶ κ' ἐπ' ἱκρίοφιν τάνυσεν γένος ἀμφιελίωσιν·
ἀνδρὶ καὶ αὐτὸς νῆος ἐβήσετο παντοπόροιο·
ἐν πρύμνῃ δ' ἄρ' ἐπειτα κῆθε' ἔτετο· παρ δὲ οἱ αὐτῷ
εἶσε θεοκλύμενον· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν.
ἡλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἐπορεύσας ἐκέλευσεν
ὅπλων ἀπ' ἑοῦ· τοὶ δ' ἐαυμένως ἐπίθοντο·
ἰσὺν δ' εἰλάτινον κούρης ἐντοσθε μεσόδμης
σηῖαν ἀείραντες κατὰ δὲ προτόνοις ἐδῆσαν·
ἔλκον δ' ἰστάλου καὶ ὑστέρῃσι βῶσι·
τῆσι δ' ἵκμενον ὕρον ἴει γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Ο ΔΥΣΣΕΙΔΑΣ

λαβρον ἐπαγίζοντα δ' αὐθέρως ὄφρα τάχιστα
 νηὺς ἀνύσειε θέσσα θαλάσσης ἄλμυρόν ὕδωρ.
 δύαι πρὶ ἑλίου σκιδώντο τε πάσαι ἀργαί·
 ἡ δὲ φρῶς ἐπέβαλλεν ἐπειρομένη διὸς ἕρω,
 ἡ δὲ παρ' ἡλίου δῖαν ὅθι κρατέουσιν ἐπειοί·
 ἐνθεν δ' αὖ νήσοισιν ἐπιπροέηκε θεῇσιν
 ὀρμαίνων, ἥ κεν θάνατον φύγοι, ἥ κεν ἀλώῃ,
 τῷ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃ ὀδυσαδὲ καὶ δῖος ὕφορβος
 διορπείτην παρὰ δέ σφιν ἐδόρπεον ἀνέρως ἄλλοι·
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἐντο,
 τοῖς ὀδυσαδὲ μετέειπε συβώτῳ περὶ τήζων,
 εἴ μιν ἐτ' ἐν θυκέως φιλέῃ μείναί τε κελύει
 αὐτὰς ἐνὶ σταθμῷ, ἢ ὁπρώμε πόλιν δέ·
 κέ κλυθι ναῦ δ' ἄμα καὶ ἄλλοι πάντες ἐταῖροι·
 ἡ ὦθεν προτὶ ἄστυ λιαίομαι ἀπονέεσθαι
 πῶ χούσων, ἵνα μὴ σε καταβύχω καὶ ἐταέρης·
 εἰ μὲν αὖθ' ὕπόβου καὶ ἄμ' ἡγεμόν' ἐσθλὸν ὀπάσων·
 ὅς κέ με καὶ σ' ἀγάγῃ κατὰ δὲ πόλιν αὐτὸς ἀνάγῃ
 πλάξομαι, ἄ κεν τις κοτύλην καὶ πύρρον ὀρέξῃ·
 καὶ κ' ἐλθὼν πρὸς δώματ' ὀδυσηὸς θεῖοιο,
 ἀγεκύνει εἴποιμι περίφρονι πινελοπέῃ·
 καὶ κεν μνηστῆρων ὑπερφιάλοισιν μιγείην,
 εἴ μοι δοῖπνον δεῖν ὀνείατα μυρὶ ἔχοντες·
 αἰφάνειν δ' ὀρώοιμι μετὰ σφίσιν ὅπι θέλοιεν·
 ἐκ γὰρ τι ἐρέω σὺ δὲ σώθεο καὶ μὲν ἄκυσσον
 ἔρμείω ἐκτι διακέρου, ὅς ῥά τε πάντων
 ἀνθρώπων ἔργοισι χάριν καὶ κῆδος ὀπάσει·
 δρησσάμην δ' ἢ ἂν μοι ἐρίσειεν βροτὸς ἄλλος,
 πῦρ τ' αὖ νηῆσαι διάτε ξήλα δ' ἀνακιστάσαι,
 δαιτρώσασθαι καὶ ὀπῆσαι, καὶ οἶνο χοῆσαι,

- οἶά τε τοῖς ἀγαθοῖσι παραδρῶσι χέρηθε·
Τὸν δὲ μέγ' ὁ χθόνιος προσέφησ' ἔμμαιε συβῶτα·
 ὦ μοι ξεῖνε τίητοι ἐκὶ φρεσὶ τότο τόημα
 ἐπλετο, ἢ σὺ γε πάλχ' ὑλιαίεαι αὐτόθ' ὀλέσθαι,
 εἰδὲ μνηστῆρων ἐθέλεις καταδύωαι ὄμιλον·
 πᾶν ὕβρις τε βίη τε σιδήρεον ἔρανδον ἦκη·
 ἔτοι τοιοῖδ' εἰσὶν ὑποδρηστῆρες ἐκείνων·
 αἰχὰ νέσι χλαῖνας αὖ εἰ μένοι ἠδὲ χιτῶνας·
 αἰεὶ δὲ λιπαροὶ κεφαλὰς καὶ κετὰ πρόσσωπα,
 οἵ σφιν ὑποδρῶσιν· ἐστῆσσι δὲ βράπεζαι
 σίτῃ καὶ κρείων ἠδ' οἶνον βιβρίθασιν·
 αἰχὰ μὲν ἄνὰρ τις τοι ἀνίσταται παρεόντι·
 ἔτ' ἐγὼ ἔτε τις ἄλλος ἐταίρων οἵ μοι ἔασιν·
 αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσιν Ὀδυσῆος φίλος υἱὸς
 κείνός σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα ἔσσει·
 πέμψει δ' ὅπῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύῃ.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἐπεὶ πολὺ τέλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 αἰδ' ὅπως ἔμμαιε φίλος διηὶ πατρὶ γένοιο,
 ὥς ἐμοὶ ὅπῃ μ' ἔπαυσας ἄλλης καὶ οἷζυος ἀνῆς
 πλαγκτοσαυῆς δ' ὅκ' ἐστὶ κενώττον ἄλλο βροτῶσιν·
 αἰεὶ νέκ' ἐλομένης γαστρὸς καὶ κῆδ' ἔχουσιν,
 ἀνέρες, ὧν τιν' ἵκηται ἄλλη καὶ πῆμα καὶ ἄλγος·
 γαῦ δ' ἐπεὶ ἰχθυήσας, μέναι τέ με κείνον ἀνώνασ,
 εἰπ' ἄγε μοι πρὶ μνηστῆς Ὀδυσῆος θείοιο
 πατρὸς θ' ὃν κατέλειπεν ἰὼν ἐπιγῆραος ἑδῶ,
 εἶπε ἔτι ζῶσιν ὑπ' αὐγὰς ἱελίοιο,
 ἢ ἦδη τεθνήκσι καὶ εἰν αἰῶνι δόμοισι·
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβῶτης ὄρχαμος ἀνδρῶν·
 τοὶ γὰρ ἐγώ τοι ξεῖνε, μάλ' ἀρεκέως ἀγορεύσω·
 λαέρτης μὲν ἔτι ζῶς, διὸ δ' αὖ χέεται αἰεὶ,

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

θυμὸν ἀπὸ μελέων φθίθαι οἷς ἐν μεγάροισιν·
 ἐκ πάλλων τὸν παῖδός οὐ δύρεται οἰχομένοιο·
 κεριδίης τ' ὀλοόχοιο δαῖρρονος ἢ ἐ μάλιστα,
 ἢ καὶ χ' ἄποφθιμένη καὶ ἐν ὧ μὴ γῆρας θῆκεν
 ἢ δ' ἄχαι' ὅς παῖδός ἀπέφθιτο κυδάλιμοιο,
 λουγαλὴ θανάτῳ ὥς μὴ θάνοι· ὅς τις ἐμοὶ γε
 ἐνθάδε ναιετάων φίλος εἴη καὶ φίλα ἔρδοι·
 ὄφρα μὲν οὖα δὴ κῆνη ἐὴν ἄχέουσά περ ἐμπης,
 γόφρα τί μοι φίλον ἔσκε μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσσαι,
 ἄνεκ' μ' αὐτὴ θρέψεν, ἅμα κτιμένητανυπέπλω,
 θυγατέρ' ἰφθίμῃ, πλὴν ὅπλατάτην τέκε παῖδων·
 τῇ δ' μὲν ἔρεφόμεν ὀλίγον δέ τι μ' ἥσσον ἐτίμα·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ἤβην πλυήρατον ἰκόμεθ' ἄμφω,
 πλὴν μὲν ἔπειτα σάμηντε δόσαν καὶ μυρὶ' ἔλογτο·
 αὐτὰρ ἐμὲ χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα κείνη
 καὶ ἅλ' ἀμφιέσασα προσὶν δ' ὑποδήματα δῖσσα,
 ἀρόνδε προῖχλα· φίλῃ δέ με κηρόβι μάλλον·
 ναῦ δ' ἦ δὴ τῶν ἐπιδόομαι· ἀνάμοι αὐτῷ
 ἔρρον ἀέξουσιν μάκαρ δὲ θεοὶ ὧς ἐπιμίμνω·
 τῶν δ' ἔφαρόν τ' ἐπιόντε, καὶ αἰδοίοισιν ἔδωκα·
 ἐκ δ' ἄρα δεσποίνης ὤμειλιχόν ἔπιν ἄκῃσαι,
 ἅτ' ἐπος ἅτε τι ἔργων· ἐπεὶ καὶ κόν' ἐμπεσεν οἴκῳ
 ἀνδρὲς ὕπερφίαλοι μέγα δὲ δμῶδες χατέυσιν
 ἀντία δεσποίνης φάσθαι, καὶ ἔκστα τυθείσθαι·
 καὶ φαργέμεν πύμεντε, ἔπειτα δὲ καὶ τι φρέσσαι
 ἀρόν δ' οἶα τε θυμὸν αἰεὶ δμῶεσσιν ἰάνει·
 Ἦν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ πόποι, ὥς ἄρα τυτθὸς ἐὼν αὔμαιε συβῶτα·
 πολλὸν ἀπεπλάγχθης σῆς πατρίδος ἠδὲ τοκῆων·
 ἀν' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀβρεκέως κατὰλεξον,

ἢ δὲ διεπράθετο πόλιν ἀνθρώπων οὐρανὸν γὰρ
 ἢ ἐνὶ ναιετάσκει πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 ἢ σῦν μοι κοινὸν παρ' ὅτεσιν, ἢ παρὰ βασιλῆς,
 ἀνδρὸς δυσμενέας νηυσὶν λάβον ἢ δ' ἐπέρασαν,
 τὰ δ' ἀνδρὸς πρὸς δώμαθ' ὅδ' ἄξιον ὦνον ἐδωκεν.
 Ἦ δ' αὖτε προσέειπε συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν·
 ξείν', ἐπεὶ ἄρ' εἰ ταῦτά μ' ἀνείρεαι ἢ δὲ μεταλλάξῃς,
 σιγῇ νῦν ξυνοίει καὶ τέρπειο, πείνέ τε οἶνον
 ἢ μενος· ἀλλὰ δὲ νύκτεσσι θύεσφατοί· ἐστ' ἔτι δ' αὖθις,
 ἐστ' δὲ τρῶες μένοισιν ἀκχέμεν· ὅδε τι σε χρὴ
 πρὶν ὥρῃ καταλέχθαι· ἀνίη καὶ πολὺς ὕπνος·
 τῶν δ' ἄλλων ὅν τινα κραδίη καὶ θυμὸς ἀνώγῃ,
 εὐδέ τ' ἐξελεθὼν ἅμα δ' ἡσίοφαινομένηφι,
 δειπνήσας ἅμ' ὕειν ἀνακτορίῃσιν ἐπέσσω·
 ἦν δ' ἐκὶ κλισίῃ πίνοντές τε δαινυμένω τε,
 κήδεσιν ἀμύμων τρῶες μεθ' αὐγαλέοισιν
 μνωμένω· μετὰ γάρ τε καὶ ἄλλεσι τέρεται ἀνὴρ,
 ὅς τις δὴ μάλα πολλὰ πάθῃ καὶ πόλλ' ἐπαλήθῃ·
 τῆτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ' ἀνείρεαι ἢ δὲ μεταλλάξῃς.
 τῆσδε τις συρίη κικλήσκειται εἴπῃ ἀκχέει
 ὄρτυγίης καὶ θύεσθαι, ὅθι προπαῖ ἠελίοιο·
 ὅτι πρὶ πηλὴς λίην ῥέον, ἀμύμονα δὲ
 αὐτοῖς ἀμύμονος οἶνοπληθὺς πολὺ πυρός·
 πείνῃ δ' ὅποτε δῆμον ἐσέρχεται ὅδε τις ἄλλη
 ῥέος ἐπὶ συγρῇ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν·
 αἰὲν οὐτε γηράσκωσι πόλιν κατὰ ρυλ' ἀνθρώπων
 ἐλθὼν ὄρνυρότοξος ἀπόλλωνος ὄρε' ἰμίδι ξυφῇ,
 οἷς ἀγαντοῖς βελέεσθαι ἐπιχόλῳ κατ' ἐπεφνεν·
 ἐνθα δ' ὡς πόλιν δὶ χεῖρα δέσφοισι πάντα δέδασαι·
 τῆσιν δ' ἀμφοτέρῃσι πατὴρ ἐμὸς ἐμβασίλῃσιν

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

αἰήσιος ὄρμενίδης, ἐπιέκελος ἀθανάτοισιν·
 ἔνθα δὲ φοίνικες ναυσίκλητοὶ ἤλυθον ἄνδρες
 τροῦκται μηρί' ἄγοντες ἀθύρματα νηὶ μελαίνῃ·
 ἔσκε δὲ παῖδες ἐμοῖο γαυὴ φοίνια ὑπὸ οἴκῳ
 κελήν τε μεγάλην τε καὶ ἀγλαὰ ῥέειδ' ὕα·
 πλὴν δ' ἄρα φοίνικες πολυπαῖπαλοι ἠπρόπανον·
 πλωύση τίς πρῶτα μίγν' κοίλῃ παρὰ νηὶ
 ἀνὴ καὶ φιλόπῃ, τά τε φρένας ἠπρόπαυσε
 θηλυτέρῃσι γαυαίῃ καὶ εἴη δὲ βροῦς ἐν σιν·
 εἰρώτα δ' ἠπῆτα τίς εἴη καὶ πόθεν ἔλθοι·
 ἦ δὲ μάλ' αὐτίκα παῖδες ἐπέφραδον ὑπεφρέες δῶ·
 ἔκ μιν σιδῶνος πολυχάλικ' αὖχομαι εἶναι·
 κούρη δ' εἴ μ' ἀούβαντος ἐγὼ ῥυσθὸν ἀφνειοῖο,
 αἰγὰ μ' ἀνὴρ παῖσαν τάφιοι λήϊστρος ἄνδρες
 ἀγρόθεν ἐρχομένην· πέρασαν δέ με δαῦρ' ἀγαγόντες,
 τὸ δ' ἄνδρος πρὸς δώμαθ' ὁ δ' ἄξιον ὦνον ἐδωκεν·
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἀνὴρ, δὲς ἐμίσητο λάθρη·
 ἦ ῥά κ' ἐναυὶ πάλιν αὐτὶς ἄμ' ἡμῖν οἴκηδ' ἔποιε,
 ὅφρα ἴδῃς παῖδες καὶ μητέρος ὑπεφρέες δῶ,
 αὐτὴς τ' ἢ γὰρ ἔτ' εἰσὶ καὶ ἀφνειοὶ κελύονται·
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε γαυὴ καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
 εἴηκεν καὶ τὸ τ' εἴ μοι ἐθέλοιτέ γε ναῦται
 ὄρκῳ πιτυθῆναι· ἀπὴ μὲν δ' οἴκαδ' ἀπάξειν·
 ὦς ἐφάθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀπώμνυον ὡς ἐκέλευεν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ὁμοσάν τε τελευτήσαν τε τὸν ὄρκον,
 τοῖς δ' αὖτις μετέειπε γαυὴ καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
 σιγῇ ναῦ μή τις με προσανδράτῳ ἐπέειπεν
 ὑμετέρων ἐτάρων συμβλήμενος, ἢ ἐν ἀγῇ,
 ἢ πρὸς ἐπὶ κρήνῃ μή τις ποτὶ δῶμα γέροντι
 ὀλοῶν ἐξείπῃ· ὁ δ' ὀϊσάμενος κῆτα δῆσεν
 δισμῶ ἐν δ' ὀγαλῇ ὑμῖν δ' ἐπιφράσειτ' ὀλεθρον·

αἰετ' ἐχέτ' ἐν ὄρεσιν μῦθον· ἐπείγετε δ' ὦνον ὀδύων.
 αἰετ' ὅτε κεν δὴ νηὺς πλείη βίοτοιο γένηται,
 ἀγγελίη μοι ἐπειτα θοῶς ὅς δ' ὤμαθ' ἵκέσθω.
 οἶσω γὰρ καὶ χρυσὸν ὅτις χ' ὑποχείριος ἔσθω.
 καὶ δέ κεν αἰετ' ἐπίβαθρον ἐγὼν ἐβέλυσά γε δόινον.
 πᾶσι δ' αὖτε ἄνδρ' εἶπεν· οἱ μεγάροις ἀτιτάλλω.
 κρηταλέον δ' ἡ τοῖον ἅμα προχόμεντα θύραζε·
 τὸν κεν αἰετ' ἐπὶ νηὶ· ὅδ' ὅ μιν μυρίον ὦνον
 αἰετοὶ ὅπῃ περάσσιτε πρὸς ἀγοθρόν τε ἀνθρώπων.
 ἡ δ' αὖτ' ὅς εἰπ' ὅσ' ἀπείρη πρὸς δώματα καλὰ
 οἱ δ' ἐκίοντο· ἅπαντα παρ' ἡμῖν αὖθι μένοντες
 ἐν νηὶ γλαφυρῇ βίοτον πολὺν ἐμπολόωντο.
 αἰετ' ὅτε δὴ κοίλῃ νηὺς ἤχθετο τοῖσι νέεσθαι,
 καὶ τὸν αὖτ' ἀγγελὸν ἤκεν· ὅς ἀγγείλει γυναικί·
 ἡλυθ' ἀνὴρ πολυέταρος ἐμὴ πρὸς δώματα πατρὸς
 χύσειον ὄρμον ἔχων· μετὰ δ' ἡλέκτροισιν ἔβρο·
 τὸν κεν αὖτ' ἐν μεγάρω δμῶα καὶ πότνια μήτηρ
 χρυσὸν ἀμφατόωντο καὶ ὀφθαλμοῖσιν ὀρώοντο,
 ὦνον ὑποχόμεναι· ὅδ' ἡ κατένευσεν σιωπῇ·
 ἦτοι δ' ἐκτενέσας κοίλῃν ἐπὶ νῆα βεβήκει·
 ἡ δ' ἐμὲ χερρὸς ἐλῦσα, δόμων ἐξῆγε θύραζε.
 εὖρε δ' αὖτ' ἐπὶ προδύμῳ ἡλυθ' ἐπ' αὖτ' ἐπ' ἀπείρῳ
 ἀνδρῶν δαυτομόνων, οἳ μὲν πατέρ' ἀμφιπένοντο·
 οἱ δ' αὖτ' ὅς θῶκον πρόμολον δῆμοιό τε φῆμιν·
 ἡ δ' αὖτ' ἐπ' αὖτ' ἀλίσσα κατὰ κλύεσσαν· ὅπ' ἐκλῶ
 ἐκτερεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ μιν ἀειφροσύνῃσι·
 δύσειεν· ἡ δ' αὖτ' ἐλπίος σκιδωνό τε πᾶσαι ἀρχαί·
 ἡμοῖς δ' ὅς λιμένα κλυτὴν ἡλθομεν ὡς κ' κινόντες·
 ἐνθάδε φονίῳ τῇν ἀνδρῶν ὡκυάλοιο νηὺς·
 οἱ δ' αὖτ' ἐπείτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον· ὅ γ' ἀνέλαυντο,
 νῶ ἀναβιβασάμενοι· ἐπὶ δ' ἐξ ὅσ' ἔβρον ἱάλλεν·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἔξῃμαρ μὲν ὁμῶς πτόμορ νύκτας τε καὶ ἡμέρας
 αἰεὶ ὅτε δ' ἐβόλομον ἡμέρας ἐπὶ ζῳῇ θῆκε κρονίων,
 πλὴν μὲν ἐπειτα γυναικὸς βάλ' ἄρτεμις ἰοχέαιρα.
 αἰντλῶ δ' ἔνδ' ἔπλησε πεσῶσ' ὡς εἰναλίη κῆξ.
 καὶ πλὴν μὲν φώκησι καὶ ἰχθύσι κῦρμα γενέσθαι
 ἐκβαλον. αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμεν ἄκθ' ἡμέμενος ἦτορ.
 τῆς δ' ἰθάκης ἐπέλασε φέρων ἀνέμους τε καὶ ὕδωρ.
 ἐνθά μ' ἐλαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν ἐοίσιν.
 ἔπειτα τῆν δ' ἐτεροῖαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν.
 Ἦν δ' αὖ διογενὴς Ὀδυσσεύς ἡμείβετο μύθῳ.
 αἰμαί, ἡ μάλα δῆμοι ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ὄρινασ,
 ταῦτα ἔκστα λέγων ὅσα δὴ πάσθε ἄλγεα θυμῷ.
 αἰεὶ ἦτοί σοι μὲν παρὰ καὶ κακῷ ἐσθλὸν ἔθηκε
 ζῷε, ἐπεὶ ἀνδρὸς δώματ' ἀφίκεο πολλὰ μογήσας.
 ἡπίε' ὅς δ' ἦτοί παρέχει βρώσιν τε πόσιν τε
 ἐνδυνέως ζῶεις δ' ἀγαθὸν βίον. αὐτὰρ ἐγὼ γε
 πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἅπτε' ἀλώμενος ἐνθάδ' ἵκθηνω.
 ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς αἰγῆλας ἀγόρευον.
 καὶ δροαθέτην δ' ἔχ' πολλὸν ἐπὶ χρόνον, αἰεὶ μίνυνθα.
 αἰεὶ γὰρ ἡὼς ἦλθεν ἐσθλὸς οἶός ἐπὶ χέρσιν
 πλεμάχῳ ἐτάροι λυόν ἵστα καὶ δ' ἔλον ἱστὸν
 καὶ ρπαλίμῳ. πλὴν δ' εἰς ὄρμον προέρυσαν ἐρετμοῖς.
 ἐκ δ' ὀνὸς ἐβαλον κατὰ δὲ πρυμνήσι ἐδῆσαν.
 ὅκ δ' ἐκὼν αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 δεῖπνον τ' ἐνταύοντο, κῆρ' ὦντό τε αἶθο παοῖνον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο.
 τοῖσι δὲ πλεμάχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθῳ.
 ὕμεις μὲν ναῦ αἴετ' ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν.
 αὐτὰρ ἐγὼν αἰρόν δ' ἐπελεύσομαι ἢ δὲ βοτῆρας
 ἐπιέριος δ' εἰς αἴετ' ἰδὼν ἐμὰ ἔργα κῆτεμι.
 ἡὼς δ' ἐν

ἦ ὦθεν δὲ κεν ὕμιν ὁδοιπόριον παραθείμην,
 δαῖτ' ἀγαθὴν κρήων τε, καὶ οἶνε ἡδυπότοιο.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεοκλῦμένος θεοειδής·

τῇ γὰρ ἐγὼ φίλε τέκνον ἴω· τῶν δ' ὠμαθ' ἰκώμααι
 ἀνδρῶν οἱ κραναὴν ἰθάκην κατακοιρανέουσιν,
 ἢ ἰθὺς σῆς μητρὸς ἴω καὶ σοῖο δόμοιο.

Τὸν δ' αὖτ' ἡλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν δα·
 ἄλλως μὲν σ' αἶν' ἔγωγε καὶ ἡμέτρὸν δὲ κελοίμην
 ἔρχεσθ' ἔγ' γάρ τινι ξενίων ποθῆ, ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ·
 χεῖρόν ἐπέτοί ἐγὼν κεν ἀπέσομαι· ὃ δέ σε μήτηρ
 ὄψεται· ὃ μὲν γάρ τι θαμὰ μνηστῆρσ' ἐν οἴκῳ
 φαίνεται· ἀλλὰ τοῦτων ὑπέρωτ' ἰσὺν ὑφαίνει·
 ἀλλὰ τοὶ ἄλλον φῶτα πιφαύσκομαι ὃν κεν ἴκηαι
 εὐρυμάχον πολύβοιο δαΐφρονος ἀγλαὸν ἦδόν·
 ὅν νῦν ἴσα θεῶ ἰθακήσιοι εἰσορόωσι·
 καὶ γὰρ πολλὸν ἄριστος ἀνὴρ μέμονέν τε μάλιστα
 μητέρ' ἐμὴν γαμέειν, καὶ ὁδυαῖος γέρας ἔξειν·
 ἀλλὰ τά γε ζῷ οἷδ' ἐν ὀλύμπιός ἀθέρ' ἰναίων,
 εἰ καὶ σφιν πρό γάμοιο τελευτήσῃ κακὸν ἡμάρ·

ὦς ἄρα οἱ εἰπὼν τι ἐπέπτατο δειξίδος ὄρνις
 κίρκος ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος· ἐν δὲ πόδεσσιν
 τίλλε πέλασαν ἔχων, κατὰ δὲ πῆρ' ἀχῶν ἐράζε
 μεσσηγὺς νηὸς τε καὶ αὐτῆς ἡλεμάχοιο·
 ὅν δὲ θεοκλῦμένος ἐτάρων ἀπονόσφι καλέατο·
 ἐντ' ἄρα οἱ φῦ' ἡφρὴν ἔπος τ' ἐφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 ἡλέμαχ' ὅτι ἄνδρ' ἄνδρ' ἐπ' αὐτῷ δειξίδος ὄρνις·
 ἔγνων γάρ μιν δὲ ἅντα ἰδὼν οἰωνὸν ἔόντα·
 ὃ μετέρχ' εἴη ἐστ' ἔνθα βασιλεύτρων ἄλλο
 ἐν δ' ἡμῶ ἰθακῆς· ἀλλ' ὅμως κερτσοὶ αἰεῖ·

Τὸν δ' αὖτ' ἡλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν δα·

Hom. Odyf.

f

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

αἶψά τοι ξείν' ἔπος τετελεσμένον ἐστίν·
 πῶκε τάχα νοῖς φιλότιτά τε πολλά τε δῶρα
 ἐξ ἐμοῦ ὥς ἂν τις σὲ σωαντόκεος μακρὶζοί·
 ἦ, καὶ πείραιον προσεφώνεε πῖσυν ἑτάῃρον·
 πείραιε κλυτὶ δῆ· σὺ δέ μοι τόδ' ἄλλα μάλιστα
 πείσθῃ ἐμῶν ἑταῶν οἳ μοι κύλον εἰς ἄμ' ἔποντο·
 καὶ νῦν μοι τὴν ξείνον ἄγων ἐν δώμασι σοῖσιν
 ἐνδυκέως φιλέειν καὶ τιέμεν εἰσδόν' ἔλθω.
Τὸν δ' αὖ πείραιος θυρικλὺς ἀντίον ἦυδα·
 τηλέμαχ'· εἰ γὰρ κεν σὺ πολὺν χρόνον ἐκθάδῃ μίμνῃς·
 γόνυ δ' ἐγὼ κομιῶ ξενίων δὲ οἳ ἔ' ποθὲν ἔσται·
Ως εἰπὼν ἐπὶ νηὸς ἔβη· ἐκέλευσε δ' ἑτάερος
 αὐτὸς τ' ἀμβάειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·
 οἳ δ' αἶψ' εἰσβάνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κῆθιζον·
 τηλέμαχος δ' ὕπνῳ ποσσὶν ἐδήσατο κατὰ πέδιλα
 εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὃ ξείν' ἡγαλῶ,
 νηὸς ἀπ' ἱερὸφιν· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν·
 οἳ μὲν ἀνώσαντο, πλεον ὅτε πόλιν ὥς ἐκέλευσε
 τηλέμαχος φίλος υἱὸς Ὀδυσῆος θεῖοιο·
 τὸν δ' ὦκα προβιβῶντα πόδες φέρον, ὃφρ' ἵκητ' αὐλήν,
 ἐνθάδ' οἳ ἦσαν ὕπερ μάλα μυρία ἦσι συβώτης·
 ἐσθλὸς ἐὼν ἐπ' αἶεν ἀνάκτεσιν ἥπια εἰδώς.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Γ. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Ελθόντος εἰς τὴν αἶψαν τηλέμαχος, πέμπεται αὐτὸς
 εἰς τὴν πόλιν, ὃφρὶ τῶν ἀπαγγεῖλαι τὸ δεσπότην πῶ
 παρσίαν γίνεταί ἢ ὅν τοις ἐξ ἧς Ὀδυσσεὺς πρὸς τὴν ἑλθόν
 ἀναγνωρισμὸς κατὰ βύλησιν ἀθηνῶν· καὶ τὸ ἐπὶ τῇ εἰσε
 ἔσαν τηλέμαχος τεταγμένων, ἐπὶ τῇ πόλιν ὑποστροφῇ.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ. Π. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΝΙΔΙΑΣ.

Πο δ' ἄρα πηλέμαχος ἀναγνωρίζῃ πατέρ' ἰδὼν.

ὦ δ' αὖτ' ὦ κλισίῃς ὀδυσσεὺς καὶ

θεῖος ὑφορβὸς

τ ἐνταυόντο ἄριστον ἄμ' ἡοὶ κρημίνῃ

νω πῦρ,

ἔκπεμψάντε νομήας ἄμ' ἀγρομέ-

νοις σύεαι.

πηλέμαχον δὲ πρίσαινον καὶ δὲ ὑλακόμωροι,
ὃ δ' ὕλαον προσιδόντα νόησε δὲ δῖος ὀδυσσεὺς,
σαίνοντάς τε καὶ πρίτε κτύπος ἦλθε ποδῶν.
αἶψα δ' ἄρ' οὐ μακρὸν ἔπει πρῶντα προσηύδα.
οὐ μακρὸν, ἢ μάλα τίς τοι ἐλεύσεται ἐνθάδ' ἑταῖρος,
ἢ καὶ γινώριμος ἄλλος ἔπει καὶ δὲ ὃ χ' ὕλασσιν,
εἰ καὶ πρίσανυσσι ποδῶν δ' ὕπ' ὀσπὸν ἀκνύω.
ὅτ' ἔγωγε εἶρητο ἔπος· ὅτε οἱ φίλος ἦός.
ἔσθ' οἱ προθύροισι ταρῶν δ' ἀνόρυσσε συβώτης.
ἐκ δ' ἄρ' αἰὲς χερῶν πέσον ἄγχεα τοῖς ἐπονείτο
κίρνας ἀέθοπα οἶνον· ὃ δ' ἀντίον ἦλυθ' ἄνακτος.
κνύει δὲ μιν κερὰ λην τε καὶ ἄμφω φάεα καλὰ
χεῖρας τ' ἀμφοτέρων· θαλρὸν δὲ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.
ὥς δὲ πατήρ ὃν παῖδα φιλαφρονέων ἀγαπάει
ἐλθὼν τ' ἐξ ἀπίης γαίης· δεκχέτω ἐν αὐτῷ
μῦθον πηλὸν τε· τῷ δ' ἄλγεα πολλὰ μογήσῃ,
ὥς ῥ' ἔτε πηλέμαχον θεοσδέα δῖος ὑφορβὸς,
πάντα κνύσεν πρὶν ὥς ἐκ θανάτοιο φυγόντα.
καὶ ῥ' ὀλοφύρομαι ἔπει πρῶντα προσηύδα.

§ 4

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἦλθες πηλέμαχε γλυκερὸν φάος ὃ σε τ' ἐγὼ γέ
 ὄψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ὄλχεο νηὶ πύλονδε·
 αἰὲρ ἄγε νῦν ἔσσεσθε φίλον τέκος ὄφρα σε θυμῷ
 τέρφομαι εἰσορόων νέον ἄλλοθεν ἔνδον ἰόντα·
 ὃ λυγὰρ τι θάμ' ἀγρόν ἐπέρχεαι ὃ δὲ νομῆσθ'·
 αἰὲρ ἐπιδημῶνς ὥς γὰρ νῦν τοὶ δῦαδε θυμῷ
 ἀνδρῶν μνηστῆρων προσορᾶν αἰδέσθην ὁμίλον·
 Τὸν δ' αὖ πηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν δα·
 ἔσεται ὅπως ἄπ' αἰθέθεν ἔνεκ' ἐνθαδ' ἴκησθαι,
 ὄφρα σέ τ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω καὶ μῦθον ἀκέσσω,
 εἴ μοι ἐτ' ἐν μεγάροις μήτηρ μένη ἡέ τις ἦδ' ἢ
 ἀνδρῶν ἄλλος ἐνι μεσσηνέσσι δέ πρ' αὐτῶν·
 χήτει ἐκλυαίων καὶ δ' ὀρέχθ' ἔχεται ἔχουσα
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν·
 καὶ λίην κείνη γέ μένη τετληότι θυμῷ
 σοῖσιν ἐνὶ μεγάροις ὀϊζυρά δὲ οἱ αἰεὶ
 φθινύθουσι νύκτας τε καὶ ἡμέρας δακρυχεῖσθ'·
 Ως ἄρα φωνήσας οἱ ἐδέξατο χάλκεον εἶχος·
 αὐτὰρ ὃ γ' εἶπ' ἔν κ' ὅτ' ἐπέρβη λάϊνον ὕδον·
 τῷ δ' ἔδρης ἐπιόντι πατήρ ὑπέειξεν ὀδυσσεύς·
 πηλέμαχος δ' ἐτέρωθεν ἐρήτυε φωνήσέν τε·
 ἦ σ' ὦ ξεῖν' ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοι δῖοι μεσσηνέσσι
 σταθμῷ ἐν ἡμετέρῳ· πάρα δ' ἀνὴρ δὲς κατὰ θῆσοι·
 Ως φάθ'· ὃ δ' αὖθις ἰὼν κατ' ἄρ' ἔζετο· τῷ δὲ συβώτης
 χαῖεν ὑπὸ χλωρὰς ῥῶπας καὶ κῶας ὕπερθεν·
 ἐνθα καθεζέτ' ἐπειτα ὀδυσσεύς φίλος υἱός·
 τοῖσι δὲ αὖ κρῶν πίνακας παρέθηκε συβώτης
 ὀππαλέων, ἃ ῥά τ' ἦ προτέρη ὑπέλεπον ἔδοντες·
 σῆτον δ' ἐλυμένως παρενήνεον ἐν καλέοισιν·
 ἐν δ' ἄρα κλισυβίῳ κίρνη μελινθεῖα σῖνον·
 αὐτὸς

αὐτὸς δ' ἀντίον ἵζεν ὁ δὲ αὐτὸς θεῖοιο
 αἰδ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλοσθ'
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδυτύος ἐξέρον ἔντο,
 δὴ ῥέτε πηλέμαχος προσεφώνεε δῖον ὕφορβόν·
 ἄπ' αὖ πόθεν τοι ξείνος ὅδ' ἵκετο· πῶς δὲ ἐναῦται
 ἢ γαρον εἰσιθάμην· τίνδ' ἐμμεναι ἀνχετόωντο·
 ἢ μὲν γὰρ τι ἐπεζὼν οἶομαι ἐνθάδ' ἵκεσθαι·

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ' Ὀδυσσεύς·
 ταῖς γὰρ ἐγώ τοι τέκνον ἀνιθεῖα πάντ' ἀγορεύσω·
 ἐκ μὲν κρητῶν γένος ἀνχεταὶ ἀνδράων·
 φησὶ δὲ πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστρα δινηθῆναι
 πλάζόμενος ὥς γὰρ οἱ ἐπέκλωσεν τὰς εὐδαίμων,
 ναῦ δ' αὖ θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐκ νηὸς ἀποδράς,
 ἦ λυθ' ἐμὸν πρὸς σταθμόν· ἐγὼ δ' ἐσοὶ ἐγγυαλίξω·
 ἔρξον ὅπως ἐθέλεις· ἱκέτης δέ τοι ἀνχεταὶ εἶναι·

Τὸν δ' αὖ πηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν δα·
 Ὀδυσσεύς· ἢ μάλα τὸτο ἔπος θυμαλγὲς εἶπε δ'·
 πῶς γὰρ δὴ τὸν ξείνον ἐγὼν ὑποδέξομαι οἴκῳ·
 αὐτὸς μὲν γένος εἰμὶ καὶ ἔγωγε χρεὶ πέποιθα
 ἀνδρ' ἀπαμειῶσθαι· ὅτε τις πρότ' ἄρ' ἡλεπνήνῃ·
 μηδὲ δέ μοι δίχα θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μὲν ἡρίξῃ
 ἢ αὐτὸς παρ' ἐμοί τε μένῃ, καὶ δῶμα νομίζῃ,
 ἀνύντ' αἰδομένη πόσιος δῆμοιό τε φῆμιν·
 οἷός τ' ἄμ' ἐπιταῖ ἀχαιῶν ὥς τις ἄριστος
 μνάται ἐνὶ μεγάροισιν ἀνὴρ καὶ πλεῖστα πόρησιν·
 αἰὲς ἦτοί τ' ὃν ξείνον· ἐπεὶ τεὸν ἵκετο δῶμα·
 ἔσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἴματα καλὰ·
 δώσω δὲ ξίφος ἄμφοτε καὶ ποσσὶ πέδιλα·
 πέμψω δ' ὅππῃ μιν κραδίη θυμὸς τε κελεύῃ·
 εἰ δ' ἐθέλεις σὺ νόμισον ἐνὶ σταθμοῖσιν ἐρύξας

§ ii

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἤματα δ' ἐνθάδ' ἐγὼ πέμψω καὶ σῖτον ἅπαντα
 εἰδμεναὶ ὥς ἂν μὴ σε καταρύχῃ καὶ εἰτάρῃ·
 κῆσε δ' ἂν ὅ μιν ἐγὼ γε μετὰ μνηστῆρας ἐῷμι
 ἔρχεσθαι· λίην γὰρ ἀτάσθαλον ὕβριν ἔχουσιν·
 μή μιν κρτομέωσιν· ἐμοὶ δ' ἄχος ἔσσεται αἰνόν·
 πρῆξαι δ' ὄργαλέον τί μετὰ πλεόνεσσιν ἐόντα
 ἄνδρα καὶ ἴφθιμον· ἐπεὶ πολὺ φέρτραι εἴσι·
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 ὦ φίλ' ἐπεὶ θῆν μοι καὶ ἀμείψασθαι θέμις ἔστιν,
 ἢ μάλα μιν καταδάπτει ἀκρόντος φίλον ἦτορ·
 οἷα φασὲ μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανάσασθαι·
 ἐν μεγάροις ἀέκητι σέθεν τοιῦτον ἐόντος·
 εἰπέ μοι ἢ ἐκὼν ὑποδάμνασαι, ἢ σέ γε λαοὶ
 ἐχθάρουσ' ἀνὰ δῆμον ἐπισσόμενοι θεῶ ὁμῆ
 ἦτι κασιγνήτοις ἐπιμέμραι, οἵ σι' πρ' ἀνὴρ
 μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται·
 αἶ γὰρ ἐγὼν ὅπως νέος εἶην τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ,
 ἢ πάϊς ἐξ Ὀδυσσεύος ἀμύμονος ἢ ἐκ καὶ αὐτοῦ·
 ἔλθοι ἀητωρ, ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα
 αὐτὴν ἐπεὶ ἄπ' ἐμοῖο κέρη τά μοι ἀμύμονος φῶς·
 εἰ μὴ ἐγὼ κείνοισι κακὸν πάντεσσι γιγνώμην,
 ἔλθων δὲ μέγαρον λαβτριάδῳ Ὀδυσῆος·
 εἰ δ' αὖ με πληθύῃ δαμασσιάτῳ μῆνον ἐόντα,
 βυλοῖμην ἢ ἐν ἐμοῖσι κατακτάμενος μεγάροισι
 τεθνάμεν· ἢ τάδε γ' αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὀράσθαι·
 ξείνης τε συρελιζομένης δμῶας τε γαυαῖκας,
 ῥυστάροντας ἀεικέλιως κατὰ δώματα καλὰ,
 καὶ οἶνον διαφυσάμενον, καὶ σῖτον ἐΐδοντας·
 μάψ' αὐτὰς ἀτέλεσον· ἀννήυσον ἐπὶ ἔργῳ·
Τὸν δ' αὖ πλεῖμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδρα·
 τοὶ γὰρ

τοὶ γὰρ ἐγώ τοι ξεῖνε μάλα ἄρεκέως ἀγορεύσω·
 ἔτε τί μοι πᾶς δῆμος ἀπεχθόμενος χαλεπαίνει;
 ἔτε καὶ σὶ γνήτοις ἐπιμέμρομαι· οἷσι πρᾶνὴρ
 μαρναμένοισι πέποιθε καὶ εἰ μέγα νείκος ὄρηται·
 ὦδε γὰρ ἡ μετέρην γενεὴν μὲνῶσε κρονίων.
 μῦνον λαέρτην ὀρεκείσιος ἔδν' ἔτικτε·
 μῦνον δ' αὖ ὀδυσηῆα πατὴρ τέκεν· αὐτὰρ ὀδυσηῆς,
 μῦνον ἔμ' ἐν μεγάροισι τεκὼν λίπεν· ἡ δ' ἀπὸ νηϊοῦ
 τῶν νῆαυ' ὀδυσηεὺς μάλα μυρίοι εἶδ' ἐνὶ οἴκῳ·
 ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι.
 δουλιχίῳ τε σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι ζακύνθῳ·
 ἡ δ' ὅσσοι κρονίην ἰθάκην καὶ τακοιρανέουσιν,
 ῥῶσοι μητέρ' ἐμὴν μινῶνται· ῥύχουσι δὲ οἶκον·
 ἡ δ' ἔτ' ὀρνείται συγρὸν ῥάμον, ἔτε τελευτῶν
 ποιῆσαι δάμνεται· τοὶ δὲ φθινύουσιν ἔδοντες
 οἶκον ἐμὸν· τὰ χάδ' ἡμεδ' ἀρραΐσσοι καὶ αὐτῶν·
 αἷ' ἡ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γένεσσι κεῖται
 αἶψ'· σὺ δ' ἔρχειο θάλασσαν ἐχέροντι πηνελοπέη·
 εἴψ' ὅτ' οἱ σῶς εἰμὶ καὶ ἐν πύλῃ εἰλήλυθα·
 αὐτὰρ ἐγὼν αὐτῶ μενέω, σὺ δὲ δούρο νέεσθαι,
 οἷ' ἂν παγγείλας τῶν δ' ἄλλων μή τις ἀχαιῶν
 πύθεται· πολλοὶ γὰρ ἐμοὶ καὶ καὶ μηχανθῶνται·
 Ἴ ὃν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ' ἄμμαιε συβῶτα·
 γινώσκω φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις·
 αἷ' ἄγε μοι ῥῶδε εἰπέ, καὶ ἄρεκέως κατὰλεξον,
 εἰ καὶ λαέρτη αὐτῶν ὁδὸν ἄγγελος ἔλθω
 ὀδυμῶρ', ὅς τ' εἴως καὶ ὀδυσηῆος μέν' ἀχούων·
 ἔργα τ' ἐποπτεύσκει μετὰ δ' ἡμῶν τ' ἐνὶ οἴκῳ,
 πῖνε καὶ ἡ δ' ὅτε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιν ἀνώγοι·
 αὐτὰρ νῆαυ' ἐξ' ἧς σὺ γέ π' ἔχον νηὶ πύλονδε

f iiij

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἴτω μιν φασὶν φαρέμεν καὶ τιέμεν αὐτὰς
 ὅδ' ἐπὶ ἔργα ἰδεῖν· αἰὲν σπονδὰς ἔχοντες
 ἦσαν ὀδυρόμενοι· φθινύθει δ' αἶμα φ' ὀπόθιν χρώς·
 Τὸν δ' αὖτ' ἠλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·
 ἄλγιον· αἶψ' ἔμψης μιν εἰσομένην ἀχνύμενοί περ·
 εἴ γάρ πως εἴη αὐτάρετα πάντα βροτοῖσι·
 πρῶτον κεν τὸ παρὸς ἐλοιμέθα νόστιμον ἦμαρ·
 αἰὲν σὺ γ' ἀγγείλας ὀπίσω κίε, μὴ δὲ κατ' ἀγρὺς·
 πλάζεσθαι μετ' ἐκείνων· ἀτὰρ πρὸς μητέρα εἰπεῖν,
 ἀμρίπολον ταμίην ὄφρα μέν ὃ, πῇ τάχιστα
 ἀρύβδην· κείνη γάρ κεν ἀπαγγείλει γέροντι·
 ἦ ῥα καὶ ὥρσε συφορβὸν· ὃ δ' εἴλετο χρυσὸν πέδιλα,
 δισσάμενος δ' ὑπὸ πρῶτ' πόλιν δ' ἴεν· ὃ δ' ἄρ' ἀθήνην
 λήθεν ἀποταθμοῖο κίων ὕμμιος ὑφορβός·
 αἶψ' ἦν γέ χερσὶν ἦλθε δέμας δ' ἦϊτο γαυακί·
 καλῆτε μεγάλη τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδή·
 σῆ δὲ κατ' ἀντίθυρον κλισίης, ὃδυσηῖ φανείσα·
 ὃ δ' ἄρα ἠλέμαχος ἴδεν ἀντίος· ὃ δ' ἐκρόση·
 ὃ γάρ πω πάντεσσι θεοὶ φάνονται ἱεργεῖς·
 αἶψ' ὃδυσεὺς τε καὶ ὄδ' ἴδον· καί ῥ' ὤχ' ὤλονται·
 κλυθμῶ δ' ἐτέρωσε διὰ σταθμοῖο φόβηθεν
 ἦ δ' ἄρ' ἐπ' ὀφρύσι νύσσε, νόησε δὲ δῖος ὃδυσεὺς·
 ἐκ δ' ἦλθε μέγαροιο παρὲν μέγα τείχεον αὐλῆς·
 σῆ δὲ πάροιθ' αὐτῆς· ἔν δ' ἐπρόσθειπεν ἀθήνη,
 διογενὲς λαβρτιάδην πολυμήχαν' ὃδυσεῦ·
 ἦ δὴ νῦν σὺ παιδὶ ἔπος φάο· μή δ' ἐπίκουθε·
 ὥς ἂν μνηστῆρσιν θάνατον καὶ κῆρ' ὀφραρόν τε
 ἔρχησθον προτὶ ἄστυ πρὶ κλυτὸν· ὃ δ' ἐγὼ αὐτῇ·
 δηρὸν ἀπὸ σφῶν ἐσομαι μεμαῖα μάχεσθαι·
 ἦ, καὶ χρυσείῃ ῥάβδῳ ἐπεμάσασθαι ἀθήνη·

φᾶρος

φᾶρος μὲν οἱ πρῶτον ἐϋπλάκεις ἦδ' ἑλπίων
 θῆκε ἀμφιπέθεαι· δέμας δ' ὠρελλε καὶ ἦβην.
 αἶψ' δὲ μελαχρῆς γένετο· γναθμοὶ δὲ τάνυσαν
 κυάνεαι δ' ἐγένοντο ἐθειράδ' ἀμφιγένοιον·
 ἦ μὲν ἄρ' ὥς ἔρξατο· πάλιν κίεν· αὐτὰρ ὁδυαλὴ
 ἦεν ὅτε κλισίην· θάμβησε δέ μιν φίλος ἦος·
 ταρβήσας δ' ἐτέρωσε βάλε ὄμματα· μὴ θεὸς εἴη.
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεια πῖβεντα προσηύδα·
 ἀμφοῖός μοι ξένε φάνης νέον, ἦ ἐπάρουθιν·
 ἀλλὰ δὲ εἴματ' ἔχης, καὶ τοι χρῶς ἔνι ἑὸ μοῖον
 ἦ μάλα τίς θεὸς ἐσὶ τοῖ ἕρανδ' ὀρῶν ἔχουσι;
 ἀμ' ἴληθ' ἵνα τοι κεχαρισμένα δώωμαι ἰρά·
 ἦ δὲ χρύσεια δῶρα τετυγμένα, φείδεο δ' ὕμνων·
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολὺτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 ὅς τίς τοι θεὸς εἰμι· τί μ' ἀθανάτοισιν ἐῖσθης;
 ἀλλὰ πατὴρ τέος εἰμι· τίς εἴνεκεν σὺ πεναχίζων
 πάχεις ἄλγεα πολλὰ βίης ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.
Ως ἄρα φωνήσας ἦν· κῦσε· καὶ δὲ παρεῖπεν
 δάκρυον ἥκε χαμάζε· πάρος δ' ἔχε νωλεμὴς αἰεὶ·
 πηλέμαχος δ' ὅ γ' ἄρ' πω ἐπείθετο ὃν πατέρ' εἶναι,
 ἐξαυτὶς μιν ἔπεισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 ὅ σὺ γ' Ὀδυσσεύς ἐσσι πατὴρ ἐμὸς, ἀλλὰ με δαίμων
 θέλγ' ὅφρ' ἐτι μάλλον ὀδυρόμενος πεναχίζω·
 ὅ γ' ἄρ' πῶς ἂν θνητὸς ἀνὴρ τάδε μηχανώωτο
 ὧ αὐτὸς γε νόω, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθῶν,
 ῥηϊδίως ἐθέλων θεὸν νέον ἦδ' ἐρόντα·
 ἦ γάρ τοι νέον ἦθα γέρον, καὶ ἀνέειπ' ἄνω·
 νῦν δὲ θεοῖσιν εἰσικέσθ' οἱ ἕρανδ' ὀρῶν ἔχουσι·
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 πηλέμαχ' ὅς σε εἰοικε φίλον πατέρ' ἐνδον ἑόντα,

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἔτι τι θαυμάζην πρῶσιον ἔτ' ἀγᾶσθαι·
 ἔμεν γάρ τι ἔτ' ἄλλος ἐλεύσεται ἐνθάδ' ὀδυσσεύς·
 αἷ' ὅδ' ἐγὼ τοιὸς δὲ παθὼν καὶ πολλὰ τ' ἀνατλάς
 ἦλυθον εἰκοσῶ ἔτει ὅτε παροῖδα γαῖαν·
 αὐτὰρ τοι ᾗδε ἔργον ἀθιναῖης ἀγελείης·
 ἢ τέ με τοῖον ἐθηκεν ὅπως θέλη, δαΐχεται γάρ·
 ἄλλοτε γὰρ πῶχ' ἐκαλίγκιον ἄλλο τε δ' αὖτε
 ἀνδρὶ νέῳ, καὶ καλὰ πρὶ χροῖ εἴματ' ἔχοντι,
 ῥηϊδίον δὲ θεοῖσι τοῖς ἔρανδον εὐραὶ ἔχουσιν·
 ἢ γὰρ κυδῆναι θνητὸν βροτὸν ἢ δὲ κακῶσαι·
 Ως ἄρα φωνήσας, κατ' ἄρ' ἔειτο πηλέμαχος δὲ
 ἄμφιχυθεὶς πατέρ' ἐοχλὸν ὀδύρετο δάκρυα λείβων·
 ἄμροτέροισι δὲ τοῖσιν ὑπ' ἱμῖρος ὦρτο νόοιο·
 κλεῖον δὲ λιγέως, ἀδινώτρων ἢ τ' οἰωνοὶ
 φῆναι ἢ ἀγυπιοὶ γαμφώνυχες· οἷσί τε τέκνα
 ἀρόται ἐξείλοντο πάρος πετεεινὰ γενέσθαι·
 Ως ἄρα τοῖν' ἐλεγνὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἵβον·
 καὶ νῦν ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο·
 εἰ μὴ πηλέμαχος προσεφώνεεν ὃν πατέρ' αἶψα·
 ποῖη γὰρ νῦν δαῦρο πάτερ φίλε νηῖσε ναῦται
 ἦ γαρον εἰς ἰθάκην, τίνος ἐμμεναι εὐχερόνται·
 ὃ μὲν γὰρ τί σε πεζὸν ὄϊομαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι·
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς·
 τοὶ γὰρ ἐγὼ τοι τέκνον ἀγνείην κατὰ λέξω·
 φαίηκός μ' ἄρα γον ναυσίκλητοι, οἵ τε καὶ ἄλλες
 ἀνθρώπων πέμπουσιν ὅτι σφῆας εἰσαοίηται·
 καὶ μ' αὖδοντ' ἐν νηὶ θεῶν, ἐπὶ πόντον ἄγοντες,
 κατ' ἔθεσαν εἰς ἰθάκην ἑπορον δέ μοι ἀγλαὰ δῶρχ·
 χαλκὸν τε χρυσόν τε ἄλῃς ἐοῆτ' ὅφρα ντήν·
 καὶ τὰ μὲν ἐν σπηεσι θεῶν ἐόπητι κείοντα·

καὶ δ' αὖτ' ἄνδρ' ἰκόμεν' ὑποθημοσώμεσιν ἀθήνης,
ὅφρα κ' ἐδυσμενέεσσι φόνος πέρι βυλίσσωμεν·
αἷμα δ' ἔμε μοι μνηστῆρας δριβμήσας κατὰλεξον
ὅφρ' εἰδῶ ὅσοι τε καὶ οἵ τινες ἀνέρες εἰσὶ·
καὶ κεν ἐμὸν κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μρμηρίξας,
φράσωμαι· εἴ κεν νῶϊ δουησόμεθ' ἀντιφέρεσθαι
μνῶν ἀνδρ' ὁσίων, ἢ καὶ διζησόμεθ' ἄλλους·

Τὸν δ' αὖτ' πλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·
ὦ πάτερ, ἦτοι σείο μέγα κλέος αἰὲν ἄκρον·
χεῖράς τ' ἀέχμητ' ἔμεναι, καὶ ἐπίφρονα βυλῆν·
αἰγὰ λῖν μέγα εἴπῃς ἄρη μ' ἔχει· ὅδ' ἐκεν εἴη,
ἄνδρες δ' ὧ πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισι μάχεσθαι·
μνηστῆρων δ' ὅτ' ἄρ' δεχθῆς ἄρεκὲς ὅδ' ἄν' οἶα
αἰγὰ πλὴν πλέονος τάχα δ' εἴσεται ὄνθα δ' δριβμὸν·
ἐκ μὲν δ' αἰχίῳ δ' ὧ καὶ πεντήκοντα
κῆροι κεκριμένοι· ἐξ δὲ δριμύτων ἐπορται·
ἐκ δὲ σάμῃς π' οὐρές τε καὶ εἴκοσι κῆροι ἔασιν·
ἐκ δὲ ζακύνθῃ ἔασιν εἴκοσι φῶτες ἀχαιῶν·
ἐκ δ' αὐτῇσι θάκῃς δυοκαίδεκα πάντες ἄριστοι·
καὶ σφιν ἀμ' ἄβι μέδων κῆρυξ καὶ θεῖος αἰοιδὸς,
καὶ δ' οὐδ' ἄρα πρὸν δαήμενε δαιπροσώων·
τῶν εἴηεν πάντων ἀντήσομεν ἔνδον ἐόντων,
μὴ πολὺ πικρὰ καὶ αἰνὰ βίᾳς ἀποτίσεται ἑλθόν·
αἰγὰ σὺ γ' εἰδύσσαι τὴν ἀμειώτορα μρμηρίξαι,
φράξαι· ὅκ' ἐν τις νῶιν ἀμειώη προφρονι θυμῷ·

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω σὺ δὲ σάωθ' οὐ καὶ μὲν ἄκρον·
καὶ φράσαι· εἴ καὶ νῶιν ἀθήνη σιῶσιν παρὶ
δοκίμοι· ἢ τίς ἄλλον ἀμειώτορα μρμηρίξω·

Τὸν δ' αὖτ' πλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·

Θ Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ

εὐχόμενοι τῶν γ' ἐπ' αὐτῶν τοις ἀνδράσι
 ὅντιν' ἐν νεφέλαις κηθιμένῳ ὥς τε καὶ ἄλλοις
 ἀνδράσι κρατέεσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι·
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 ὅ μιν τοι κείνῳ γε πολὺν χρόνον ἀμρὶς ἐσέσθον
 φυλόπιδος κρατῆρ' ὅπότε μνηστῆρσι καὶ ἡμῖν,
 ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι μένος κρίνεται ἄρῃος·
 αἶψά σου κεν ταῦτ' ἔρχῃ ἀμ' ἡοιφαιρομένηφι
 οἴκῳ δὲ καὶ μνηστῆρσιν ὑπὲρ βιάλοισιν ὁμίλει.
 αὐτὰρ ἐμὲ προτὶ ἄστυ συβώτης ὕπερον ἄξει,
 πῶ χ' ὡς λουναλέω ἐναλίγκιον ἡδὲ γέροντι·
 εἰ δὲ μ' ἄτιμῆσινσι δόμον κέτα, σὸν δὲ φίλον κῆρ
 τελέσσω ἐν σῆθεσι, κακῶς πάχοντος ἐμοῖο·
 ἦν γὰρ καὶ διὰ δῶμα ποδῶν ἔλκωσι θύραζε·
 ἢ βέλεσιν βάλλωσι· σὺ δ' εἰσορόων ἀνέχεσθαι·
 αἶψ' ἢ τοι πάνεσθαι ἀνωγέμεν ἀρροσυνάων,
 μνηστῆρας ἐπέειπε παραυδὼν, οἰδέ τοι ὅχι
 πείσονται· δὴ γὰρ σφι παρίσταται αἴσιμον ἦμαρ·
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω σὺ δ' αἰὲ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 ὅππότε κεν πολύβυλος αἰὲ φρεσὶ θήσῃ ἀθήνη.
 εὐδὼ μὲν τοι ἐγὼ κεφαλῇ· σὺ δ' ἐπειτα νοήσας
 ὅσα τοι ἐν μεγάροισιν ὀρήϊα τούχῃα κείται·
 ἐσμυχὸν ὕψι γὰρ θαλάμῳ καταβῆναι ἀείρας,
 πάντα μάλ' αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέειπε
 παρφάσθαι· ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν προέοντες
 ἐκ κρητὸν κτείνῃ· ἐπεὶ ὅκτι τοῖσιν ἐώκει,
 οἷά ποτε τροίηνδε κίων κτελέσσειν Ὀδυσσεύς·
 αἶψά κ' ἐτήκεται ὄλον πυρὸς ἵκετ' αὐτμή·
 πρὸς δ' ἐτί μοι τόδε μείζον ἐνὶ φρεσὶ θῆκε χρόνιον
 μή πως οἴνωθέντες, ἔριν σῆσαντες ἐν ὕμῃν

ἀνὴρ πρῶτον τε καὶ ταχύνει τε δὲ δαῖτα
 καὶ μνηστῆρ' αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἀνδρὰ σείδμερθε
 νῶϊν δ' οἵοισιν δύο φάσανα καὶ δύο δῦρε
 καλλιπέην' καὶ δοιὰ βοάχηα χρσὶν ἐλέσθαι
 ὥς αὖ ἐπιβύσαντες ἐλοίμεθα τὴν δὲ ἐπειτὰ
 παλλὰς ἀθηναίη θέλξει καὶ μητίετα Ζεύς·
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' αἶψ' ἐφρεσὶ βάλλεο σῆσιν
 εἰς ἐτερόν γ' ἐμὸς ἐσὶ, καὶ αἵματος ἡμετέροιο·
 μή τις ἐπεὶ τ' ὀδυσῆος ἀκυσάτω ἐνδον ἐόντος.
 μή τ' ὅω λαέρτης ἴσο γ' ἐμὴν τε συμβώτης,
 μή τέ τις οἰκῆων, μή τ' αὐτὴ πηνελόπεια·
 αἴ οἱ σὺ τ' ἐγὼ τε γυναικῶν γνῶμα ἰθὺς·
 καὶ κέ τοι δμῶν ἀνδρῶν ἐτι περὶ θεῶν
 ἢ μὲν ὅ περ τίς νῶϊ τίει καὶ δαΐδιε θυμῷ·
 ἢ δ' ὅ τις ὅ κ' ἀγέγχεσσι δ' ἄτιμα, τοῖον ἐόντα.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε φάειδος ἦδ'·
 ὦ πάτερ, ἢ τοι ἐμὸν θυμὸν καὶ ἐπειτὰ γ' ὁτ' ὦ
 γνῶσαι· ὅ μιν γάρ τι χαλιφροσύνῃ γε μέεχουσιν·
 αἴ οἱ τοι γὰρ κέρδος ἐγὼν εἶναι εἶδ' ὅτ' ὦ
 ἢ μὴν ἀμροτέροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἀνῶγα
 δηθὰ γὰρ αὐτὸς εἴσῃ ἐκείνου περὶ τίζων,
 ἔργα μετ' ἰχόμενος· ταὶ δ' ἐν μεγάροισιν ἐκίηλοι,
 καὶ ἡμάτα διαρδάπυσιν ὑπέρβιον· ὅ δ' ἐπὶ φηδὼ·
 αἴ οἱ τοι σε γυναικὶς ἐγὼ δαΐδασθαι ἀνῶγα.
 αἶτε σ' ἄτιμα ἔχουσιν καὶ ἀνιλιτεῖς εἰσὶν·
 ἀνδρῶν δ' ὅ κ' αὖ ἐγὼ γε κατὰ σταθμὸν ἐθέλωμι
 ἡμέας ποιεῖν· αἴ οἱ ὅτ' ἐπερὰ ταῦτα πένεσθαι·
 εἰς τερόν γ' ἐτι οἶθα Διὸς τέρας· ἀγχιόχοιο·
 ὦ δ' οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀνὴρ ἀνδρῶν.
 ἢ δ' ἄρ' ἐπεὶ τ' ἰθάμην δὲ κατήγετο νῆος ἀνδρῶν.

Ο ΔΥΣΣΕΪΑΣ

ὃ φέρε πηλέμαχος πυλόθεν καὶ πάντας ἑταίρους·
 οἳ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐνὶ Ἰκοντο,
 νῆα καὶ οἳ γε μέλαιναν ἐπ' ἡπείροιο ἔρυσαν·
 τάλχεα δ' ἐσθ' ἀπένεικον ὕπερβυμοι θεράποντες·
 αὐτίκα δ' ὅθ' κλυτίοιο φέρον περικταλέα δῶρα·
 αὐτὰρ κῆρυκε πρόεσαν δόμον εἰς ὀδυσῆος,
 ἀγγελίην ἑρέοντα περίφρονι Πηνελοπείῃ,
 ἥνεκε πηλέμαχος καὶ ἐπ' ἄρ' ἔνῃα δ' ἀνώγει·
 ἄστυ δ' ἀποπλείν' ἵνα μὴ δέσας ἐνὶ θυμῷ.
 ὃ φθίμῃ βασίλεια τέρεν καταδάκρυον εἴβοι·
 τῷ δὲ σταντήτην κῆρυξ καὶ δῖος ὕφορβός·
 τῆς αὐτῆς ἐνὶ ἀγγελίῃς ἑρέον τε γυναικί·
 οἷον δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκοντο δόμον θείη βασιλῆος,
 κῆρυξ μὲν ῥα μέσῃσι μεταδμῶσιν εἶπεν·
 ἦδη τοι βασίλεια φίλος παῖς εἰλήλαθε.
 Πηνελοπείη δ' εἶπε συβώτης ἄχι παραστὰς·
 πάνθ' ὅσα δὲ φίλος ἦδ' ἀνώγει μυθήσασθαι·
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶσαν ἐφημοσύνην ἀπέεπεν,
 βῆ ῥ' ἡμικαι μεθ' ὕασι λίπε δ' ἔρκεά τε μέγαρόν τε.
 μνηστῆρας δ' ἀκρόχοντο· κῆτήρησαν τ' ἐνὶ θυμῷ·
 ἐκ δ' ἦλθον μεγάροιο παρ' ἐκ μέγα τειχίον αὐλῆς·
 αὐτὰ δὲ προπαρόισθε θυράων ἐδοιδῶντο·
 Τοῖσιν δ' αὐρύμυχος πολυβυ παῖς ἦρχ' ἀγορεύειν·
 ὦ φίλοι· ἡ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως τετέλεται·
 πηλέμαχῳ δ' ὅς ἢ δὲ φάμεν δέ μιν μὴ τελέεσθαι·
 οἷον ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσομεν ἢ τις ὀρίσῃ·
 ὅθ' δ' ἐρέτας ἀλιῆας ἀγείρομεν, οἳ κε τάχιστα
 κείνοισ ἀγγέλῳσι θοῶς οἴκονδε νέεσθαι·
 ἔγω πάν εἰρηθ' ὅτ' ἄρ' ἀμφίνομος ἴδῃ νῆα,
 προφθεῖς ἐκ χώρης λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς·

ἴστατε ἐλλόντας, ἐρετμάτε χρυσὸν ἔχοντας.
 ἡδύ δ' ἄρ' ἐκγελάσας μετεφώνει μνηστῆρασι·
 μήτιν ἔτ' ἀγγελίην ὀφραύομεν. οἶδ' ἔγωγε ἔνδον
 ἢ τίς σφιν πόδ' εἶπε θεῶν, ἢ εἰσίδον αὐτοὶ
 νῆα παρερχομένην, τήν δ' ἔκ' ἐδιδύοντο κιχῆναι.
 Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνστάντες ἔβαν ἐπὶ θῖνα βαλάνης·
 αἶψα δὲ νῆα μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσαν.
 ταύχεα δ' ἐσφ' ἀπένεγκαν ὑπέρθυμοι θβράποντες·
 αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἄθροοι, ὃ δέ τιν' ἄλλων
 εἶων ἔτε νέων μεταίζη. ὅτε γρόντων.
 τοῖσιν δ' ἀντίνοος μετέρη ἀπαίθεος ἦος.
 Ω πόποι, ὥς τ' ὃν δ' ἄνδρα θεοὶ κεκοίτης ἔλυσαν
 ἡμάτε μὴ σκοποῖν ἵζον, ἐπ' ἄφρισ ἠνεμόεσσας,
 αἶέν ἐπαυύτρεϊ ἅμα δ' ἠελίῳ κατὰ δαυτί·
 ὅ ποτ' ἐπ' ἠπείρῳ νύκτ' ἄσπερ ἀνὰ πόντῳ
 νηὶ θεῶν κλείοντες ἐμίνομεν ἠὲ δ' ἴαν.
 πηλέμαχον λοχῶντες, ἵνα φθίσωμεν ἐλόντες
 αὐτὸν τ' ὃν δ' ἄρα τέως μὲν ἀπῆγαγεν οἶκος δὲ δαίμων·
 ἡμεῖς δ' ἔνθα δὲ οἱ φραζόμεθα λυγρὸν ὄλεθρον
 πηλεμάχῳ, μήδ' ἡμέας ὑπερφύγοι, ὃ γὰρ οἶω
 τῆς γε ζώοντος ἀνύστεσθαι τάδε ἔργα.
 αὐτὸς μὲν γὰρ ἐπισήμων βυλῆτε νόῳ τε.
 λαοὶ δ' ἔκ' ἐτι πάμπαν ἐφ' ἡμῖν ἦρα φέρουσιν·
 αἰὲν ἄγετε πρὶν κείνον ὀμιγυρίσασθαι ἀχαιῶς
 εἰς ἀγορὴν, ὃ γάρ τι μεθισέμενά μιν οἶω,
 αἰὲν ἀπομινύσει· ἐρέξ' δ' ὅν πᾶσιν ἀνασῆς,
 ὅν κ' οἱ φόνον αἰπὼν ἐράπομεν, ὃ δ' ἐκίχημεν.
 οἱ δ' ἔκ' ἀννήσαντι ἀνθόντες κακὰ ἔργα.
 μήτι κεκοὶν ῥέξωσι, καὶ ἡμέας ἐξελάσσωσι
 γαῖης ἢ μετέρις; ἄλλοι δ' ἀφικνόμεθα δῆμον.

Ο ΔΥΣΣΕΙΔΑΣ

αἶψά φθέωμεν ἐλόντες ἐπ' ἀρχῇ νόσφι πόληος,
 ὅτε δ' ὁ βίβιον δ' αὐτοὶ κρητήματα ἔχωμεν,
 θαλάμῳ κατὰ μοῖραν ἐφ' ἡμέας οἰκία δ' αὐτὴ
 κείνη μητέρι δοῖμεν ἔχειν, ἥ δ' ὅς τις ὅπλοισι
 εἰδ' ὕμιν ὅδε μῦθος ἀφ' ἀνδάνει· αἶψά βύλασθε
 αὐτόν τε ζῶειν καὶ ἔχειν πατρώϊα πάντα,
 μή οἱ κρητήματα πέτα ἄλῃς θυμὸς ἐδῶκεν,
 ἐνθάδ' ἀγρόμενοι αἶψ' ἐκ μεγάροιο ἔκχσθε
 μνάσθω ἐέδνοισι διζήμενος ἥ δ' αὖ ἐπειτα
 γήμαιθ' ὅς κεν πλείστα πόροι καὶ μόρσιμος ἔλθοι.
 ὧς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
 τοῖσιν δ' ἀμφινόμος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 τίς σε φάειμος ἦος ἄρητις ἀκοῶνακτος·
 ὅς ῥ' ἐκ δολιχίης πολυπύρῃ παῖνεντος·
 ἦ γαῖτο μνηστῆρσι μάλιστ' ἀπηνελοπέη
 ἦνδ' αὖτε μύθοισι φρεσὶ γὰρ κέ κρητ' ἀγαθῆσιν·
 ὅσφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 ὧς φίλοι, ὅτε αὖ ἐγὼ κετακτείνειν ἐθέλωμι
 πλέμαχον· δεινὸν δὲ γένος βασιλῆϊδ' ὅστις
 κτείνην· αἶψά πρῶτα θεῶν εἰρώμεθα βυλάς,
 οἳ μὲν ἐκάνησσι διδὸς μέγαλοιο θέμιστες,
 αὐτὸς τε κτενέω· τὸς τ' ἄλλας πάντας ἀνώξω·
 εἰ δέ κ' ἀποτροπῶσι θεοὶ, παύσασθαι ἄνωγα.
 ὧς ἔφαθ' ἀμφινόμος· τοῖσιν δ' ἐπὶ ἦνδ' αὖτε μῦθος·
 αὐτίκ' ἐπ' ἄνσάντες ἔβαν δόμον εἰς ὀδυσῆος·
 ἐλθόντες δ' ἐκφθίζον ἐπὶ ξεστοῖσι θρόνοισιν·
 ἦ δ' αὖ τ' ἄλλ' ἐνόησε πρίφρων πηνελόπεια
 μνηστῆρας φανῆναι ὑπέρβιον ὕβριν ἔχουσι·
 παύθετο γὰρ ὅτε παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὀλεθρον
 αἶψ' ἔχ' οἳ εἴτε μέδων· ὅς ἐπαύθετο βυλάς·
 ἦ δ' ἰὺ καὶ

βῆ δ' εἶναι μέγαρόνδε σάυ' ἀμφιπόλοισι γαυαῖξιν·
 ἀν' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀρίκετο δῖα γαυαῖκῶν,
 εἴη ῥα παρὰ σάθμον τέχεος πύκθ' ποιητοῖο
 ἄντα παρείων χομένη λιπαρὰ κηδεμένα·
 ἀντίνοον δ' ἐλένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκτ' ὀνόμαζεν·
 ἀντίνου ὕβριν ἔχων κακομήχανε καὶ δὲ σέ φασιν
 ἐν δῆμῳ ἰθάκης μεθ' ὀμήλικος ἔμμεν' ἄριστον
 βυλῆ καὶ μύθοισι· σὺ δ' ἔν' ἄρα τοῖος ἐΐσθα
 μάργε, τίη δὲ σὺ πλεμάχῳ θάνακ' ἔν τε μέροντε
 ῥάπης· ὅδ' ἰκέτας ἐμπάζεαι οἷσιν ἄρα ζῆς
 μάρτυρος· ὅδ' ὅσιν κακὰ ῥάπειν ἀμύλοισιν,
 ἣ ἔν' οἷός τ' ὅτε δαῦρο πατὴρ τιδὸς ἵκετο, φούρων
 δῆμον ὕπου δδείσας· δὴ τὸρ κεχολώατο λίην,
 ἔνεκθ' λιητῆρσιν ἐπισπόμενος ταφείοισιν
 ἦ καὶ χε θεσπρωτῆς· οἱ δ' ἤμιν ἄρθμιοι ἦσαν·
 ἦν ῥέθελον φθῖσαι καὶ ἀπορῥᾶσαι φίλον ἦτορ,
 ἦ δὲ κατὰ ζώην φανείν μενοειέα πολλήν·
 ἀν' ὅδ' οὐσθ' ἐκτέρυκε καὶ ἔχεθεν ἱεμένους πρῶ-
 τ' ἐν αὖ οἶκον ἄτιμον ἔδεις· μνάα δὲ γαυαῖκ'·
 παῖδά τ' ἀποκτείνης· ἐμὲ δὲ μετὰ λῶς ἀκχεῖς·
 ἀμῶσε παύσασθαι κέλομαι, καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους·
 Ἦν δ' αὖτ' ἀνρύμαχος πολύβη πάϊς ἀντίον ἦν δα·
 κῆρυ ἰκέρτοιο πρίφρον πηνελόπεια,
 θάρσει μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντι·
 ἦ καὶ ἔσθ' ὅτος ἀνὴρ ὅδ' ἔσσεται ὅδ' ἐγένηται·
 ὅς κεν πλεμάχῳ σῶ' ἡέϊ χεῖρας ἐποίσει
 ζῶοντός γε μέθιν καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο·
 ὣδ' ἔγ' ἐξέβ' ὡ καὶ μιν τετελεσμένον ἔσται·
 αἶψά οἱ ἄμα κελαινὸν ἐρωήσῃ πρὶ δ' ἄρ' ἰ-
 ἦ μετέρω' ἐπειή, καὶ ἐμὲ πολίπορθος ὀδυσαῖς·

Hom. Odyf.

ε

Ο ΔΥΣΣΕΙΛΣ

πολλὰ κὶ γένασιν οἷσιν ἐφεισάμενος κρέας ὀππὸν
 ἐν χεῖρεσιν ἔθηκεν· ἐπέχέτε οἶνον ἐρυθρόν·
 τῷ μοι πλεμέμαχος πάντων πολὺ φίλτατος ἔστω
 ἀνδρῶν, ὃ δὲ τί μιν θάνατον προμέεσθαι ἀνώγει
 ἐκ τε μνηστῆρων θεοῖσιν δ' ἔκ ἐς ἀλέασθαι·

ὣς φάτο θαρσαύων· τῷ δ' ἤρτυεν αὐτὸς ὄλεθρον·
 ἦ μὲν ἄρ' εἰσαναβᾶσ' ὑπὸ νύκτι σιγαλέοντα,
 κλαῖεν εἴπειτ' ὀδυσηῖα φίλον πόσιν ὄφρα οἱ ὕπνου
 ἦ δ' αὖ ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις ἀθήνη.
 ἑσπέριος δ' ὀδυσηῖ' καὶ ἔμει' δῖος ὕφορβος
 ἦλυθεν· οἷδ' ἄρα δόρπον ἐπὶ σταθμόν ὀπλιζοντο,
 σὺν ἰβάνσαντες ἐνιαύσιον· αὐτὰρ ἀθήνη
 ἄχι παρισταμένη λαερτιάδην ὀδυσηῖα
 ῥάβδῳ πεπληγῆα πάλιν ποίησε γέροντα·
 λυγρὰ δὲ εἴματα ἔαε περὶ χροῖ, μὴ ἐσβώπῃς
 γνοίη δὲ ἄντα ἰδὼν, καὶ ἐχέφρονι πινελοπέῃ
 ἔλθοι ἀπαγγέλλων, μινδὲ φρεσὶν εἰρύσαιο·

τὸν καὶ πλεμέμαχος πρότερος πρὸς μῦθον εἶπεν·
 ἦλθες δ' ἴεμαι· τί δ' ἡ κλέος ἐς ἄνδ' ἄστν·
 ἦ ῥ' ἦδη μνηστῆρες ἀγένορες ἐνδον ἔασιν
 ἐν λόχῳ, ἦ ἔτι μ' αὐτ' εἰρύχται οἶκος δ' ἰόντα·

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ' Ὀδυσσεύς·
 ἔκ' ἐμελὲν μοι ταῦτα μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι,
 ἄστν κατὰ βλώττοντα· τάχιστα με θυμὸς ἀνώγει
 ἀγγελίην εἰπόντα πάλιν δ' αὖρ' ἀπονέεσθαι·
 ὠμήρῃσιν δέ μοι παρ' ἑτάρων ἀγγελος ὦκός
 κἦρυξ' ὅς δ' ἡ πρῶτος ἔπος σὴ μνητοῖ εἶπεν·
 ἄλλο δέ τοι τόδ' οἶδα· πρὸς ἰδὼν ὀρθαλμοῖσιν
 ἦ δ' ἡ ὑπὲρ πόλιος ὄβρι δ' ἑρμᾶτος λόφος ἐστίν·
 ἦ καὶ κίων, ὅτε νῆα θοὴν ἰδομένην κατιῆσαν
 δὲ λιμέν',

ὅτε λιμὲν ἢ μέτερον πολλοὶ ἔσαν ἄνδρες ἐν αὐτῷ.
 βεβρίθῃ δὲ σάκεαι καὶ ἔχουσιν ἀμφιγύοισι·
 καὶ σφέας ὠτίζην τὰς ἑμῖναι, ὅδε τι οἶδα·
 ὧς φάτο· μέδυσεν δ' ἱβὴ ἰς πελεμάχοιο
 ὅτε πατέρ' ὀρθαλμοῖσιν ἰδὼν ἀγέεινε δ' ὕφορβον·
 οἷδ' ἐπεὶ οὖν πάσαντο πόνη τετύκοντο τε δαῖτα,
 δαίνωντο, ὅδε τι θυμὸς ἐδάετο δαίης ἔθνης·
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐπιτύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 δὴ τότε κοιμήσαντο, καὶ ὕπνῳ δῶρον ἔλοντο.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ· Ρ. ΟΜΗΡΟΥ
 ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Ἰς πλὴν πόλιν ἔλθων πελεμάχος διηγεῖται τῇ
 μητρὶ Πηνελόπει τῆς ἀποδημίας τὰ κερά-
 λαια· ὕπερον δὲ ὀδυνοῖ ἀχθεὶς ὑπὲρ τῶν
 μαῖν εἰς ἰθάκην ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν πρὸς τὸ συμπόσιον τῶν
 μνηστῆρων εἰσέρχεται· ὁ δὲ ποιητὴς ἀπαγγέλλει πῶς ὁ
 κύων ἀναγνωρίζει τὴν δεσπότην· καὶ εὐμαχος εἰς τὰς
 ἀρὰς ὑποσφύρει· ὀδυνοῖ δὲ ἐν αὐτοῖς μένει.

ε ἦ

ΟΔΥΣΣΕΙΑ Σ. Ρ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΝΙΔΙΑΣ.

Τῷ βάλετ' ἀπόλιν τε μνηστῆρ τε κύνων δ' ἄνέγνω·

Μοῖς δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδόδα-
κτελος ἠώς·

δὴ κ' ἔπερθεύκ' ποσσὶν ἐδήσατο
κτελὰ πέδιλα,
πλεῖμαχος φίλος υἱὸς Ὀδυσῆος
θεῖοιο·

εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος· οἳ παλάμῃφιν ὀρήρει
ἄστυ δὲ ἰέμενος, κτ' ἔδ' ὅν προσέειπε συβώπην
ἅπ' ἡ τοι μὲν ἐγὼν εἴμ' ὅς πόλιν ὄφρα με μήτηρ
ὀΐεται· ὃ γάρ μιν πρόθεν παύσεσθαι οἶω
κλαυθμῷ τε συρροῖο γόοιό τε διακρυόεντος,
πρίν γ' αὐτὸν μ' ἐσίδηται· ἀτὰρ σοὶ γ' ὧδ' ἐπιτέλλω
ῥ' ἔεινον δούσηνον ἄγ' ὅς πόλιν ὄφρ' ἂν ἐκείθι
δαῖτα πῶχον δώσῃ δέ οἱ ὅς κε θέλῃσι
πύρρον κτ' κοτύλην· ἐμὲ δ' ὅπως ἔβην ἅπαντας
ἀνθρώπους ἀνέχεσθαι· ἐχόντά περ ἄλγεα θυμῷ·
ὁ ξεῖνος δ' ἔπειρ' μάλα μινίει, ἄλγιον αὐτῷ
ἔσσεται· ἢ γὰρ ἐμοὶ φίλ' ἀγνέει μνησέσθαι·

Τὸν δ' ἅπα μὲν βέβηκτος προσέφη πολὺ μῆτις Ὀδυσσεύς·
ὦ φίλος· ὅ δέ τοι αὐτὸς ἐρύκεσθαι μινεῖν ἄνω
πῶχ' ὡς βέλτιόν ἐστι κτεὰς πόλιν· ἢ ἐκτ' ἄγρ' ὅς
δαῖτα πῶχον δώσῃ δέ μοι ὅς κε θέλῃσιν·
ὃ γὰρ ἐπὶ σασμοῖσι μένειν ἔτι τηλίκος εἴμι,
ὥς τ' ἐπιτελέα μιν σιμάντορι πάντα πιθέσθαι·
οἷ' ἔρχαν· ἐμὲ δ' ἄξει ἀνὴρ ὅδε δ' ἔν σὺ κελεύεις
αὐτίκ'·

αὐτὶ κ' ἐπεὶ κε πυρὸς θερέω ἀγέητε γέννεται·
 κίνως τὸρ τάδε εἴματ' ἔχω καὶ μή με δαμάσῃ
 σίβη ὅτ' ἡοίην· ἔκθεν δέ τοι ἄστυ φάτ' εἶναι·

Ω' σ φάτο· πλεῖμαχος δὲ διὰ ταυμοῖο βεβήκει,
 κραίηνά ποσὶ προβιβὰς καὶ δὲ μνηστῆροι φύτανεν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἵκενε δόμους δῖναιετάοντας·
 ἔχουρ μὲν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν·
 αὐτὸς δ' εἴσω ἵεν καὶ ὕπερβη λαΐνον ὕδον·
 τὸν δὲ πολὺ πρῶτῃ εἶδε βορὸς εὐρύκλεια,
 κώεα καὶ σπινύσα θρόνοισι καὶ δαιδαλέοισι·
 διακρύσασα δ' ἔπειτα ἰθὺς κίον· ἄμφι δ' ἄρ' ἄλλα
 δμῳαὶ ὁ δυνάηος ταλασίφρονος ἠγερθέντο,
 καὶ κώεον ἀγχιπαζόμεναι κεφαλὴν τε καὶ ὤμους·
 βῆ δ' εἶναι θαλάμοιο πρίφρων πινελόπηρα,
 ὅρτεμιδι γ' κέλη ἡ δὲ χρυσὴ ἄροδίτη·
 ἄμφι δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεα διακρύσασα·
 πῦσε δὲ μιν κεφαλὴν καὶ ἄμφω φάεα καλὰ,
 καὶ ῥ' ὁλοφυρομένη ἔπειτα πρὸ δέντα προσηύδα·
 ἦ λυθὼ πλεῖμαχε γλυκερὸν φάος· ὅσε τ' ἔγωγε
 ὄψεσθαι ἐφάμην· ἐπεὶ ὤχεο νηὶ πύλονδε·
 αἴψ' ἄγε μοι κατόλεξον ὅπως ἦν τῆσ' ὁπωπῆς
 λάτρη ἐμῷ ἀέκῃτι φίλῳ μετὰ πατρὸς ἀκνὴν.
 Τ' ἦν δ' αὖ πλεῖμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν δα·
 μήτ' εἰ μή μοι γόνον ὀρνυθῇ, μὴ δέ μοι ἦτορ
 ἐν σῆθεσιν ὄρινε φυγὸν τί πρ' αἰπῶν ὄλεθρον·
 αἴψ' ὅδ' ὀρνυμένη καθαρά χροῖε μαθ' ἐλῶσα,
 εἰς ὅτ' ἡρώ ἀναβᾶσα σὺν ἄμφιπόλοισι γαυμῶν,
 σῦχεο πάσι θεοῖσι τελευτάσ' ἐκ τ' ὀμβας
 ῥέξῃεν, αἰεὶ ποθὶ ζῶε ἀντίτα ἔργα τελέσῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἀγορήνδε ἐλόνσομαι· ὄφρα καλέσω

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ξείνον· ὅ τις μοι κείθεν ἄμ' ἔπετο δ' αὖρο κιδόντι·
 ἦν δ' αὖ, ἐγὼ πρῶτε μ' ἔφα' σὺ ἀντιθέοις ἑτάροισι·
 πείραον δέ μιν ἠνώγεα προτὶ οἶκον ἄγοντα
 ἐκδυκίως φιλέειν καὶ τιέμεν εἰσόκεν ἔλθω.
 Ω' εἰ δ' ἄρ' ἐφώνησεν τῇ δ' ἄπ' ἑλκος ἔπλετο μῦθος·
 ἦ δ' ὕδρινά μιν κῆθ' αἰεὶ χρὸν εἴμαθ' ἔλυσσας,
 αὐχέτο πᾶσι θεοῖσι τελέεσσας ἐκ χόμβας
 ῥέξεν· αἰεὶ ποθὶ ζῶντα ἄντιτα ἔργα τελέεσσας·
 Πηλέμαχος δ' ἄρ' ἔπειτα δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,
 ἔλκος ἔχων ἄμα τῷ γε καὶ πόδας ὀροῖ ἔποιτο·
 θεασαμένη δ' ἄρα τῷ γε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη·
 ἦν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐρχόμενον θοῶντο·
 ἀμφὶ δέ μιν μνηστῆρες ἀγένορες ἠγρέοντο·
 ἔσθ' ἄγορεύοντες καὶ δὲ φρεσὶ βυυοδόμονον·
 αὐτὰρ δ' ἔτι πῶν μὲν ἔπειτα ἀλάστο πηλεὶ ὀμίλον·
 αἰεὶ νῆα μέντωρ ἦτο καὶ ἀντίπος ἠδ' ἀλιθέρης·
 οἳ τέ οἱ ἐξ ὄρχης παρῳῶν ἦσαν ἑτάροι·
 ἔνθα καθεζέτην· τοῖς δ' ἐξέβηνον ἕκαστα·
 τοῖς δ' ἐπιπείραος δαρικλυτὸς ἐγγύθεν ἦλθεν,
 ξείνον ἄγων ἀγορήνδ' ἀπὸ πτόλιν, ὃ δ' ἄρ' ἔτι δὴν
 Πηλέμαχος ξείνοιο ἐκείν' ἔφατ' ἀπὸ παρῆς·
 ἦν καὶ πείραος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Πηλέμαχ' αἰεὶ δ' ἔβηνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα γυναικῆς·
 ὥς τοι δῶρ' ἀπὸ πέμψω, αἰ τοι μενέλαος ἐδῶκε·
 Τὸν δ' αὖ Πηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν δα·
 πείραϊ, ὃ γάρ τ' ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 εἴ κεν ἐμὲ μνηστῆρες ἀγένορες ἐν μεγάροισι
 λάθρη κτείναντες παρῳῶν πάντα δάσονται,
 αὐτὸν ἔχον τάσδε βύλομ' ἐπαυρέμεν, ἥ τινα τῶνδε·
 εἰ δέ κ' ἐγὼ τῷτοισι φόνον καὶ κῆρα φυτεύσω,
 δὴ ῥέτε

δὲ ὅτε μοι χαίροντι φέρειν πρὸς δῶματα χαίρων
 Ω' εἰ πῶν' ἔεινον ταλαπείριον ἦεν δὲ οἶκον
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἵκοντο δόμους αὖ ναιετάοντας,
 χλαῖναν μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμὸς τε θρόνους τε
 θῆ δ' ἄσπερ μινύθους βάντες ἐϋξέσας λῦσαντο·
 τῆς δ' ἐπὶ οὖν εἰμωαὶ λῦσαν καὶ χρίσαν ἐλάω,
 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖνας ἔλασ βάλλον ἢ δὲ χιτῶνας·
 ἐκ ῥ' ἄσπερ μινύθους βάντες ἐπὶ κλισμοῖσι κέθοιζον·
 χέρνιβα δ' ἀμφίπλος προχόψ' ἐπέχυνε φέρουσα,
 καλὴ χρυσείη ὑπὲρ ὄρυρέοιο λέβητος
 σίψαθαι παρ δὲ ξυστὴν ἐτάνυσσε βράπεζαν·
 σίτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα
 εἰδότες πόλλ' ἐπιθέσσε χαριζομένη παρεόντων·
 μήτηρ δ' ἀντίον ἵξε παρὰ παρθμὸν μετάρωιο,
 κλισμῷ κεκλιμένη λέπ' ἡλάκτα σρωφῶσα·
 οἷ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκοίμενα χεῖρας ἱαλλον·
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο·
 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε πρίφρων πινελόπεια·
 πηλέμαχ' ἦτοι ἐγὼν ὑπ' ἑωῖον εἰσαναβάσσε
 λέξομαι εἰς ἀνὴν ἥ μοι σονόεσσα τέτυκται
 αἰεὶ δ' ἀκρυσέμοισι πεδυρμένη, ἐξ ὅ δ' ὀδυσαδὲ
 ὦχετ' ἄμ' ἀβρέθουσιν δὲ ἱλίον· ὅ δέ μοι ἐτλης
 πρὶν ἐλθεῖν μνηστῆρας ἀγένορας εἰς τοῦ δῶμα
 νόσον σὺ παρὸς σάρα εἰπέμεν εἴπα ἄκυσσας·
 Ἦν δ' αὖ πηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν δα·
 τοὶ γὰρ ἐγὼ τοι μήτηρ ἀληθέην κατὰλέξω·
 ὦχόμεθ' ἐς τε πύλον, καὶ νέσομαι ποιμένα λαῶν·
 δεξιόμενος δὲ μ' ἐκείνος ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν,
 ἐκδυκέως ἐφίλει, ὥσεί τε πατὴρ ἐὼν υἱῶν
 ἐλθόντα χόριον νέον ἄλλοθεν, ὥς ἐμὲ κείνος

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἐν δὲ νῆος ἐκόμεζε σὺν ἡμέσσι κυδαλίμοισι·
 αὐτὰρ ὁδυσσεὺς ταλασίφρονος ἔποτ' ἔφρασκε
 ζῶντι δὲ θανόντος ἐπιχθονίων τῶν ἀνθρώπων·
 αἰεὶ μὲν δ' ἀβρίδην δαρικλυτὴν μενέλαον
 ἵπποισι πρὸ πέμψε καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν·
 ἐνθ' ἴδον ἄρ' αἶψα ἐλένην ἥς εἵνεκα πολλὰ
 ἄρ' αἶψα πρὸς θεῶν ἰότητι μόγησαν·
 εἶρετο δ' αὐτὴν ἐπειτα βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος,
 ὅπ' αὖ χρῆζον ἰκόμεν λακεδαιμόνα δῖαν·
 αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πᾶσαν ἀνιθεῖν κατέλεξα·
 καὶ τότε δὴ μὲν ἐπέειπε ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 Ω πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατὶς φρονος ἀνδρὸς ἐν σὺνῇ
 ἤθελον σὺνιθῆναι ἀνάλκιδος αὐτοὶ ἐόντος·
 ὥς δ' ὅπ' ὅτ' ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατὶς οἷο λείοντος
 νεβρὸς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθινὰς
 κνημὶς ἐξερέησι καὶ ἄγκυρα ποιήεντα
 βοσκομένη· ὃ δ' ἐπείτα ἦν εἰσῆλυθεν σὺνῃ,
 ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐρῆκεν,
 ὥς ὁδυσσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐρῆσει·
 ἀλλὰ γὰρ ζῶντες πάντες καὶ ἀθηναῖη καὶ ἄλλοι πολλοί,
 τόος ἐὼν οἶός ποτ' ἐὐκτιμένην ἐλὼ λείσβω
 ἐξ ἑρίδος φιλομηλεῖδ' ἐπάλασεν ἀναστὰς·
 καὶ δ' ἐβόλε κρατὶς καὶ χαίροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί·
 τοῖος ἐγὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν ὁδυσσεύς·
 πάντες τ' ὠκύμοροί τε γηνοίετο πικρόγαμοί τε·
 ταῦτα δ' αἶψ' ἐρωτᾷ καὶ λίαια· ὅ κ' ἀνέγνω
 ἄλλα παρέξ εἵποιμι παρακλιδόν· ὃ δ' ἀπατήσσω·
 αἰεὶ τὰ μὲν μοι εἶπε γέρωι ἄλιος νημβτήρ,
 ὦν ὃ δ' ἐν τοῖς ἐγὼ κρύψω ἔπος ὃ δ' ἐπικεύσω·
 φῆμιν ὃ δ' ἐν νῆσῳ ἰδέειν κρατέρ' ἄλλ' ἔχοντα,
 νύμφης

νῦν μὲν ἐν μεγάροις κελευσὶς ἡμῖν ἀνάγκη
 ἵχθ' ὅδ' ἐδιδάχται ἢν παρὶ δαίτῃαν ἰδέσθαι.
 ἢ γὰρ οἱ πάρα νῆδ' ἐπὶ ἥρετ μοι καὶ ἐταῖροι
 οἱ καὶ μιν πέμποιν ἐπ' οὐρέα νῶτα θαλάσσης·

Ω' σφ' αὖτ' ἀπὸ δῆς δουρικλυτὸς μενέλαος
 ταῦτα τελευτήσας νεόμην' ἐδῶσαν δέ μοι ἕρπον
 ἀθάνατοι· οἳ μ' ὦκα φίλην δὲ παρὶ δ' ἐπέμψαν·

Ω' σφάτο· τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ὄρινε
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε θεοκλύμενος θεοφθίης·
 ὦ γυνὴ αἰδοίη λαβτιάδῃ οὐδυσῆος,
 ἦτοι ὅδ' ἐσάρκα οἶδεν, ἐμείο δὲ σάωθ' ἐμύθοι·
 ἀρεκέως γάρ σοι μαντεύσομαι ἢ δ' ἐπικύσῃ·
 ἴσω νῦν ὅδε πρῶτα θεῶν ξενίητε τράπεζα,
 ἐστὶν τ' οὐδυσῆος ἀμύμονος ἢν ἀφικέσθω,
 ὥς ἦτοι οὐδυσθεῖς ἦδ' ἐν παρὶ δ' ἰαίη
 ἡμενος ἢ ἔρπων τάδε πυνθόμενος καὶ ἐρῶ
 ἐστὶν ἀτὰρ μνηστῆρσι καὶ μὲν πάντεσσι φυτάνει
 οἶον ἐγὼν οἶωνόν ἐϋσέλμα ἐπὶ νηὶς
 ἡμενος ἐφρασάμην καὶ πλεμάχω ἐγεγώνοντο·

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πρίφρων πηνελόπεια·
 αἰ γὰρ τότο ξεῖνε ἐπὶ πος τετελεσμένον εἴη·
 τῷ κε τάχα γνώης φιλότῃα τέ πολλά τε δῶρα
 ἐξ ἐμῶν ὥς ἂν τις σε σωαντόμενος μακρυρίζοι·
 ὥς οἱ κλυτοαῦτα πρὸς ἀμύμονος ἀγούρου·
 μνηστῆρδ' δὲ παύροισιν οὐδυσῆος μεγάροισι
 δίσκοισιν τέρποντο, καὶ ἀγανέησιν ἰέντο
 ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι πρὸ πάρος ὕβριν ἔχουσιν·
 αἰεὶ ὅτε δὴ δειπνήσῃς ἔην καὶ ἐπὶ ἡλύθε μῆλα
 πάντοθεν ἐξ ἀγρῶν· οἳ δ' ἦν ἄγον οἳ τὸ πάρος πρὸ
 καὶ ῥέτε δὴ σφιν εἶπε μέδων, ὅς γάρ ῥα μάστιγι

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἦν δ' αὖτε κηρύων καὶ σφιν παρελίνετο δαυτί·
 κῆροι ἐπειδὴ πάντες ἐτέρφοντο φρέν' ἀέθλων,
 ἔρχεσθαι πρὸς δώμαθ' ἵν' ἐνταυώμεθα δαῖτα·
 ὃ μὲν γάρ τι χέρον ἐν ὥρῃ δειπνον ἐλέσθαι·
 Ω' σ' ἔραθ'· οἳ δ' ἀνσάντες ἔβαν οἶκον δ' ἔκχ' σος·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἵκοντο δόμους οὐ ναιετάοντας,
 χλαῖνας ἰδὼν ἐκτέθοντο κατὰ κλισίους τε θρόνους τε·
 οἳ δ' ἔειπον οἷς μεγάλης κῆρ' ἵονας αἶψα·
 ἰέρουν δὲ σύας σιάλ' αὖ κῆρ' βῦν ἀγελέην,
 δαῖτ' ἐνταυώμενοι τοῖς δ' ἐξ ἀγροῖο πόλιν δὲ
 ὠρώοντ' ὀδυσαῖς τ' ἵέναι κῆρ' δ' ἴος ὑφορβός·
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε συβώπης ὄρχαμος ἀνδρῶν·
 ξεῖν' ἐπεὶ ἄρ' δ' ἠπειτα πόλιν δ' ἵέναι μενεάρεϊς
 σήμβρον ὥς ἐπέτελλεν ἀναξ' ἐμὸς, ἦσ' αὖ ἐγώ γε
 αὐτὸς βυλοῖμην σαυμῶν ρυτῆρα γενέσθαι·
 αἰὲν ἔν' ἀδ' εἶμαι κῆρ' δ' εἶδ' ἴα μῆ μοι ὀπίσσω
 νικεῖν· χαλεπαὶ δὲ τ' ἀνέκτων εἰσὶν ὁμοκλή·
 αἰὲν ἄγε ναῦ ἴομεν· δὴ γὰρ μέμβλωκε μάλισσα
 ἦμαρ· ἀτὰρ τάχα τοι πρὶς ὤρα· ῥίχιον ἔσται.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολὺ μῆτις ὀδυσσεύς·
 γιγνώσκω φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελύεις,
 αἰὲν ἴομεν· σὺ δ' ἐπεὶ διαμπρὲς ἦγεμόνους·
 δὸς δέ μοι εἴ ποθί τοι ῥόπαλον τετμημένον ἔσθιν·
 σκηρὶ πτεσθ'· ἐπεὶ φάτ' ὀλοισφαλὲ' ἐμμεναι ὑδόν·
 ἦ ῥα, κῆρ' ἀμφ' ὧμοισιν ἀγκυρὰ βάλλετο πύρην·
 πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ σρόφος ἦεν ἀορτήρ·
 αὐματος δ' ἀράοι σκηπῆρον θυμαρὲς ἔδωκεν·
 τὸ βήπην· σαυμὸν δὲ καὶ δὲ κῆρ' βώτορ δὲ ἀνδρῶν
 ῥύατ' ὅππασθε μένοντες· ὃ δ' ἔβ' πόλιν ἦγεν ἀγκυρὰ
 πῶχ' ἄλ' ἀνγαλέω ἐναλίγκιον ἢ δὲ γέροντι

σκῆπτρόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ πρὶ χροῖ εἵματ' ἔσθ'
 αἷ' ὅτε δὴ σείχοντο δὲ δὸν κῆτα παλαῖαν
 αἶψος ἐγγὺς ἔσαν κῆ' ἐπὶ κρήνην ἀρίκοντο
 τυκτὴν, κελίροον· ὅθεν ὕδρουόντο πλῆται,
 πῶ ποίησ' ἴθακος κῆν ἥριτος ἢ δὲ πλύνκτωρ·
 ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰείρων ὕδατο φορέων ἦν ἄλσος.
 πάντοσε κυκλοτρεῖς· κῆτὰ δὲ φυχὸν ῥέειν ὕδωρ
 ὕψοθεν ἐκ πέτρης· βωμός δ' ἐφύπρθε τέτυκτο
 πυμῶων· ὅθι πάντ' ἐπὶ ῥέεσιν ὁδῶται·
 ἐνθά σφραῖς ἐκίχαν' ἥος δολίοιο μελανθούς·
 αἶγας αἶγων· αἰπῶσι μετέπρεπον ἀπολίοισι.
 δειπνον μνηστῆραι· δ' ὡς δ' ἄμ' ἐπντο νομήδων·
 τὸς δὲ ἰδὼν νείκεαεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκτ' ὀνόμαζε,
 ἐκπαῖλον κῆ' αἰεὶς· ὅρνε δὲ κῆρ ὀδυσηός·
 πῶ μὲν δὴ μάλα πάχυν κῆδος κῆκὸν ἠγυιάζει·
 ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον αἶψ' ἐοδὺς τὸν ὁμοῖον·
 πῇ δὴ τὸν δὲ μολοβρὸν αἶψ' ἀμέγαρ τε συβῶτα
 πῶχὸν ἀνιηρόν· δαιτῶν ἀπλυμαντήρα·
 ὅς πρὸς πρὸς φλῆσι παρασὰς φλῆται ὥμης,
 αἰτίζων ἀκόλυσ'· ἢ κ' αἶψ' ὅδ' ἐλέβητας·
 τὸν ἢ εἰ μοι δοίης σταθμῶν ῥυτῆρα γενέσθαι
 σιηκοκόρον τ' ἐμέναι· θαλλόντ' ἐρίφοισι φορῆται·
 καὶ κεν ὅρον πίνων μετὰ λην ἐπιτοαί' ἰδ' αἶψ'·
 αἷ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κῆ' ἐμμάθιν, ἢ κ' ἐβλήσας
 ἔργον ἐποίησθαι· αἷ' αἰπῶν κῆτὰ δὴ μόν
 βύλεται αἰτίζων βώσκειν ἦν κατέρ' ἀναλτον,
 αἷ' ἐκτοὶ ἐρέω τὸ δὲ κῆ' τετελεσμένον ἔσται·
 αἷ' ἐλθὲ πρὸς δώματ' ὀδυσηός θεοιο,
 πολλὰ δὲ ἀμφὶ κῆρ σφέλα ἀνδρῶν ἐκ παλαμάων·
 πλυνρὰς ἀπρόφθισι δόμον κῆτα βαλλομένοιο·

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ

Ω^ς φάτο· κῆρ παριῶν λάξε ἐνθορεν ἀφραδίῃσιν·
 ἰχίῳ ὅδε μιν ἐκπὸς ἀταρπιτῆς ἐσφρέλιξεν·
 αἰὲς μὲν ἀσφαλέως ὅδ' ἔμβριξεν ὀδυαυὴς·
 ἢ ἐμεταξὺ δὲ ῥοπαλῶν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο,
 ἢ πρὸς γῆν ἐλάσειε κῆρ· ἄμρ' ὅδ' αὖτ' αἰείρας·
 αἰὲς ἐπέκλησε φρεσὶ δ' ἔχετο· ἦν δὲ συβώπης
 νεύκεαεν ἅντα ἰδὼν· μέγα δ' ὄξ' αὖτ' οὖν χεῖρας ἀναχίων·
 νύμμαι κρηναῖαι κῆραι δ' ἰὸς εἴποτ' ὀδυαυὰ
 ὕμμ' ἐπὶ μηρί· ἔκκε κελύφας πίονι δημῷ
 ἄρνων ἢ δ' ἐρίφων καὶ δέ μοι κρηναὶ τ' ἐέλδωρ,
 ὥς ἔλθοι μὲν κείνος ἀνὴρ· ἀγάγοι δὲ ἐδάμνων·
 πῶ κέ τοι ἀγαλῶς τε δίκαια δάσειεν ἀπάσας,
 τὰς γὰρ ὕβριζων φορέεις ἀγαλλόμενος αἰεὶ.
 ἄστυ κῆρ· αὐτὰρ μῆλα κῆκοι φθείρῃσι νομῆδ'·
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μελάνθιος ἀπόλλος αἰγῶν·
 ὦ πόποι· οἷον εἶπε κύων ὀλοφώγ' αἰδώς·
 ἦν ποτ' ἐγὼν ἐπὶ νηὸς εὐσέλμοιο μελαίνης·
 ἄξω τίλ' ἰθάκης· ἵνα μοι βίοντον πολὺν ἄλφοι·
 αἰ γὰρ πλέμαχον βάλοι ἄρ' ἄρ' ὀξος ἀπόλλων
 σῆμρον ἐν μεγάροις, ἢ ὑπομνησῇσι δαμείῃ·
 ὥς ὀδυσεῖ γέ πλ' ἄπώλετο νόστιμον ἡμᾶρ·
 ὥς εἰπὼν, τὸς μὲν λίπεν αὐτόθι ἦ καὶ κινόντας·
 αὐτὰρ δ' ἔβη· μάλα δ' ὤκ' ὁδὸν ἔκκεν ἀνακτος·
 αὐτίκα δ' εἴσο' ἵεν· μετὰ δὲ μνηστῆρσι κῆθ' ἵεν
 ἀντίον αὐρυμάχων· ἦν γὰρ φιλέεσκε μάλιστ'·
 τῷ παρὰ μὲν κρηῶν μοῖραν θέσαν οἱ πονέοντο·
 σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρονσα
 ἔδμεναι· ἀχίμολον δ' ὀδυσεῖ καὶ δῖος ὑφορβός·
 σῆπν' ἐρχομένω· πρὶ δέ σφ' αὖτ' ἤλυθ' ἰὼν
 φόρμιγγος γλαφυρῆς ἀνὰ δέσρ' ἵσι βάλλετ' αἰείδων·

φημίος· αὐτὰρ δ' ἄγε δὴ προσέειπε συβώτῃ·
 εὖ μοι· ἢ μάλα δὴ τάδε δώματα καὶ ὄδυσσῆος
 ῥῆτα δ' ἄριγνω τ' ἄβι καὶ ἐν πολλοῖσιν ἰδέσθαι·
 ἐξ ἐτέρων ἑτέρ' ὅβιν ἐπύσκηται δὲ οἱ αὐλή,
 τοίχῳ καὶ θριγκοῖσι· θύραι δ' αὖ βρέδ' εἰσὶ
 δικλίδες· ἢν ἂν τίς μιν ἀνὴρ ὑπεροπλίσαιτο·
 γινώσκω δ' ὅτι πολλοὶ ἐν αὐτῷ δαῖτα τίθενται
 ἀνδρὸς· ἐπεὶ κνίανη μὲν ἀνήνοθεν· ἐν δέ τε φόρμιξ
 ἠπύει· ἢν ἄρα δαυτὶ θεοὶ ποίησαν ἑταῖρην·

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ' εὖ μοι συβώτα·
 ῥεῖ ἔγνωσ'· ἐπεὶ ἤδ' ἐπὶ τὰτ' ἄλλὰ πρ' εὐ' ἀνοήμων·
 αἰετὸν δὴ φράζω μεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
 ἢ σὺ πρῶτος ἐσελθε δόμους εὖ ναιετάοντας·
 δύσει δὲ μνηστῆρας· ἐγὼ δ' ὑπολείφομαι αὐτῷ·
 εἰ δ' ἐθέλεις ἐπιμεινον· ἐγὼ δ' εἴμι προπάροιθε
 μὴ δὲ σὺ δισυώγῃ· μή τις σ' ἔκτοσθε γοήσας,
 ἢ βάλῃ ἢ ἐλάσῃ· τάδε' σε φράζεσθαι ἄνωγα·

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 γινώσκω φρονέω· τάγε δὴ φρονέοντι κελεύεις·
 αἶψ' ἔρχου προπάροιθιν· ἐγὼ δ' ὑπολείφομαι αὐτῷ·
 ἢ γάρ τι πληγέων ἀδαιμόνων ἢ δὲ βολῶν·
 πολμήεις μοι θυμὸς, ἐπεὶ καὶ καὶ πολλὰ πέπονθα
 κύμασι καὶ πολέμῳ, μετὰ καὶ τόδ' ἐπὶ γένεσθω·
 γαστέρα δ' ἔκπῳς ὅβιν ἀποκνύψαι μεμαῖχαν
 ὕλομένην· ἢ πολλὰ καὶ ἂνθρώποισι δίδωσι·
 τῆς ἔνεκεν καὶ νῆες ἐὺνυχοὶ ὀπλίζονται
 πόοντον ἐπ' ἀγρόγετον, καὶ καὶ δυσμενέεσσι φέρουσαι·

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀμύλην ἀνδρῶν·
 ἀνδρὲς κύων κεφαλὴν τε καὶ ὕατα κείμενος ἔχιν·
 ἄργος Ὀδυσσεύς τελασσίφρονος, ὃν ῥά ποτ' ἀσπῆς

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

θρήνη μὲν ὅδ' ἀπόνητο πάρος δ' εἰς ἱλίον ἱρήν
 ὥχετο· τὸν δὲ παροίθεν ἀγίνεσκον νέοι ἄνδρες
 αἰγῶν ἐπαρροτέρων ἢ δὲ πρόκως ἢ δὲ λαγῶν·
 δὴ τότε κτεῖν' ἀπόδεστος ἀποχομένον Ὀδυσῆος
 ἐν πολλῇ κόπρῳ· ἢ οἱ προπάροιθε θυράων,
 ἢ μιδῶν τε βοῶν τε ἄλῃς κέχυτ' ὄφρ' ἂν ἄγοιεν
 δμῶς δ' Ὀδυσῆος τέμενος μέγα κοπρήσαντες,
 ἐνθα κούων κτεῖν' ἄργος ἐκίπλειος κωροαῖσιν·
 δὴ τότε γ' ὥς ἐνόησεν Ὀδυσσεύς ἐγγὺς ἔδοντα,
 ὕρῃ μὲν ῥ' ὄγ' ἔσθινε καὶ ὕατα καὶ μβαλεν ἄμρω
 αἶνον δ' ὅλ' ἔπειτα δαυήσατο οἷο ἄνακτος
 ἐλθ'· μέντοι αὐτὰρ ὁ νόσφιν ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ,
 ῥεῖα λαθὼν εὐμαίων· ἄρα δ' ἐρεΐνετο μύθῳ·
 εὐμει· ἢ μάλα θαῦμα κούων ὅδε κτεῖν' ἐκί κόπρῳ
 καλὸς μὲν δέμας ἐστίν· ἀτὰρ τὸ δὲ γ' ὕσάρα οἶδα
 εἰ δὴ καὶ ταχὺς ἔσθιεν θείῃ ἐπὶ εἰδεί τῷδε,
 ἢ αὐτὸς οἶοί τε τραπέζης κούων ἀνδρῶν
 γίγνοντ', ἀλλὰ τίς δ' ἐνεκὲν κομέεσιν ἄνακτες·
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησεν εὐμαίε συβῶτα·
 καλὴν ἄνδρός γε κούων ὅδε τῆλε θανόντος·
 εἰ τοιός δ' εἴη ἢ μὲν δέμας ἢ δὲ καὶ ἔργα
 οἷόν μιν προΐνδ' ἐκὼν κατέλεπεν Ὀδυσσεύς,
 αἰετὰ μὲν θήσαιο ἰδὼν ταχυτῆτα καὶ ἀμύν·
 ὅ μιν γάρ τι φύγεσκε βαθείης βένθεσιν ὕλης
 κνώδαλον ὅ, πῃ ἰδοίτο καὶ ἵχνεσι γὰρ πρὶν ἴδῃ·
 οὐδ' ἔχεται κακότητι· ἀναξ δὲ οἱ ἄλλοι πάρος
 ὦλετο· τὸν δὲ γυναικὲς ἀκηδέες ὅ κομέεσιν·
 δμῶς δ' αὐτ' ἂν μῆν' ἔπικρατέωσιν ἄνακτες,
 ὅκ' ἔτ' ἐπ' ἔθελον ἐναΐσιμα ἐργάζεσθαι·
 ἢ μισοὺ γάρ τ' ὄρεταις ἀποκέννται αἰετοπαῖσι.

ἢ ἀνέρος· οὐ γὰρ μιν κῆτὰ δούλιον ἤμαρ ἔλυσιν·
 Ως εἰπὼν εἰσῆλθε δόμους αὖ νετάοντάς·
 βῆ δ' ἰθὺς μεγάροιο μετὰ μνηστῆρας ἄγαυός·
 ἄρρον δ' αὖ κῆτα μοῖρ' ἔλαβεν μέλανος θανάτοιο·
 αὐτὶ κ' ἰδόντ' Ὀδυσῆα ἐξέκωσεν ἐν αὐτῷ·
 ἦν δὲ πολὺ πρῶτος ἰδὲ πηλέμαχος θεοφθής,
 ἐρχόμενον κῆτὰ δῶμα συβώπην, ὣς δ' ἐπείτα·
 νῦν σ' ἐπὶ οἷ κλέσας, ὃ δὲ παπῆν' ἔλε δῆφρον
 κείμενον· ἐνθα δὲ δαίητος ἐφίξεσθαι κρέα πολλὰ,
 δαιόμηνος μνηστῆρσι δόμον κῆτα δαιτυμένοισι·
 ἦν κῆτέθηκε φέρων πρὸς πηλέμαχοιο χάπεζαν,
 ἀντίον· ἐνθα δ' ἄρ' αὖτ' ἐφέζετο τῷ δ' ἄρα κῆρυξ
 μοῖραν ἔλων ἐτίθει, κενέειν τ' ἐκ σῆτον ἀείρας·
 ἀχίμαλον δὲ μετ' αὐτὸν ἐδύσετο δῶματ' Ὀδυσσεύς,
 πῶ γ' ὦ λουγαλέω ἐναλίγκιος ἢ δὲ χέροντι
 σκηπτόμενος· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῖε' ἔματ' ἔσω.
 ἰζέειν πὶ μελίνῃ δ' ὅθ' ἐντοσε θυράων
 κλινάμοις σταθμῷ κυπαριαίνῳ, ὃν ποτε τέκτωρ
 ξέειν ἐπιστάμενος κῆρ' ἐπὶ σταθμῇ ἴθαι·
 πηλέμαχος δ' ἐπὶ οἷ κλέσας προσέειπε συβώπην·
 ἄρτον τ' ὄλον ἔλων πρὶ κηλέος ἐκ κενέοιο
 κῆρ' κρέα ὡς οἱ χεῖρ' εἰς χάνδανον ἀμφιβαλόντι,
 δὸς τῷ ξείνῳ τὰυτα φέρων· αὐτὸν τε κέλευε
 αἰτίξιν μάλα πάντα εἰποιχόμεον μνηστῆρας·
 ἢ αἰδώς δ' ἔκ' ἀγαθὴν κεραιμένῳ ἀνδρὶ παρῆναι·
 Ως φάτο· βῆ δὲ συφορβὸς ἐπὶ τῷ μῦθον ἄκυσεν·
 αἰχρ' δ' ἐστάμενος ἔπειτ' ἰδόντα προσηύδα·
 πηλέμαχος τοι ξεῖνε διδοῖ τάδε· καί σε κελεύει
 αἰτίξιν μάλα πάντα εἰποιχόμενον μνηστῆρας·
 αἰδῶ δ' ἔκ' ἀγαθὴν φῆς ἔμμεναι ἀνδρὶ προῖκτῃ·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

Τὸν δ' ἄπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ζῷ ἄννα πλεῖμαχόν μοι ἐν ἀνδράσιν ὄλβιον εἶναι·
 καὶ οἱ πάντα γένοιθ' ὅσα φρεσὶν ἤσι μενοινᾷ·
 ἦ ῥα καὶ ἄμροτέρησιν ἐδέξατο καὶ κατέθηκεν
 αὐτοῖ ποδῶν προπάροιθεν ἄγκελίης ἐπὶ πῆρης·
 ἦσθι δ' ὥς ὅτ' αἰδοῖς ἐνὶ μεγάροισιν ἄσθην·
 αὐτ' ὅδ' ἐδ' ἔγνηκεν· ὅδ' ἐπαύσατο θεῖος αἰδοῖς·
 μνηστῆρ' δ' ὅ μ' ἔδυσαν ἀνὰ μέγαρ'· αὐτὰρ ἄθνην
 ἄχι παριστάμενι λαβτιάδην Ὀδυσῆα.
 ὦρ' αὖ ὥς ἐν πύρνα κατὰ μνηστῆρας ἀγέροι·
 γνοῖν θοὶ τινὲς εἰσὶν ἐκείσι μοι οἳ τ' ἀθέμιστοι·
 αἷ' ὅδ' ὥς τιν' ἐμελλ' ἀπαλεξήσειν κηρόπτης·
 βῆ δ' ἴμεν αἰτήσων ἐν δέξια φῶτα ἔκυσεν·
 πάντοσε χεῖρ' ὀρέγων ὥσ' ἐπ' ὠχὸς πάλας εἴη·
 οἳ δ' ἐλάροντόν τε δίδουσαν καὶ ἐθάμβεον αὐτόν·
 ἀμύλην τ' εἶροντο τίς εἴη καὶ πόθεν ἔλθοι·
 τοῖσι δὲ καὶ μετέπει μελάνθιος ἀπόλος ἀγῶν·
Κεῖλυτέ μιν μνηστῆρ' ἀγκλειτῆς βασιλῆης
 τοῖ περὶ ξείνῃ· ἦ γὰρ μιν πρόθεν ὀπώπα,
 ἦτοι μὲν οἱ δ' αὖρο συβώτης ἠγεμόνων·
 αὐτόν δ' ὅ σάρα οἶδα πόθεν γένος εὐχεται εἶναι·
Ως ἔφατ' ἀντίνοος δ' ἔπεσιν νείκεα συβώτην·
 ὦ ρίγνω τε συβῶτα· τίη δὲ σὺ τὸν δὲ πόλινδε
 ἦγαγες· ἦ ὅχ' ἄλλος ἢ μῖν ἀγήμενός ἐστι καὶ ἄλλαι
 πῶχοι ἀνιηροὶ δαιτῶν ἀπολυμαντῆρ'·
 ἢ ὄνοσαι ὅτι τοι βίοτον κατέδυσιν ἀνακτος
 ἐνθάδ' ἀγχιρῶμιοι· σὺ δὲ καὶ ποθὶ τὸν δ' ἐκέλευσας·
Τὸν δ' ἄπαμειβόμενος προσέφη δῦμαι συβώτα·
 ἀντίνο· ἢ μὲν κελεύς καὶ ἐσθλὸς ἐὼν ἀγορεύς·
 τίς γὰρ δὴ ξείνοτ' ἐλεῖ ἄλλοθεν αὐτὸς ἐπελθὼν
 ἄλλον

ἄλλον γ' εἴ μὴ τῶν οἱ δημιοβροὶ ἔασιν
 μάντιν' ἢ ἱητῆρα κτεκῶν' ἢ τέκτονα δούρων·
 ἢ, καὶ θέσπιν αἰοδόν, ὅ κεν τέρπῃσιν αἰείδων·
 ὅτοι γὰρ κλυτοί γε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν·
 πῶ χόν δ' ὅν' ἄ τις χελεοὶ προέξοντα ἑαυτῶν·
 αἰεὶ χαλεπὸς περὶ πάντων εἰς μνηστῆρων
 δμῶσιν ὀδυαῖός περὶ δ' αὐτ' ἐμοὶ αὐτὰρ ἔγωγε·
 ὅν' ἀγέω, εἴως μοι ἐχέφρων πινελόπρην
 ζῶειν ἐνὶ μεγάροισι, καὶ πηλέμαχος θεοειδής·
 Τὸν δ' αὖ πηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν δα·
 σίγα, μή μοι τῆτον ἀμείβεο πόλλ' ἐπέειπν·
 ἀντίνοος δ' εἴωθε κτεκῶς ἐρεθίζέμεν αἰεὶ
 μῦθοισιν χαλεποῖσιν, ἐπ' ὅπρῳ δὲ καὶ ἄλλος·
 ἦ ῥα καὶ ἀντίνοον ἔπεα πρῶτα προσηύδα·
 ἀντίνοε, ἦ μὲν κελεύει πατὴρ ὧς, κῆρυκα ἕως·
 ὅς τ' ὦν ξείνον ἀνῶας ἀπ' μεγάροιο δίδεσθαι,
 μύθῳ ἀναγκάῳ, μὴ τῆτο θεὸς τελέσειε·
 δὸς δὲ ἐλὼν ἔτι φθονέω, κέλομαι γὰρ ἔγωγε·
 μήτ' οὐ μντέρ' ἐμὴν ἄλυν ῥέγε, μή τέ τιν' ἄλλον
 δμῶν, οἱ κετὰ δώματ' ὀδυαῖός θεοιο.
 αἰεὶ ὅτοι τοῖτόν ἐνὶ σῆθεσι νόημα·
 αὐτὸς γὰρ φανέμεν πολὺ βύλαια, ἢ δόμοι ἄλλω·
 Τὸν δ' αὖτ' ἀντίνοος ἀπαμείβετο προσέειπε·
 πηλέμαχ' ὕψαλόρην, μένος ἄχετε, ποῖον ἐγὼ πῶς
 εἰ οἱ ῥέον ἀπαντὸς ὀρέξῃαν μνηστῆρες
 καὶ κέν μιν χρεῖς μῆνας ἀπόπροθεν οἶκος ἐρύκοι·
 ὧς ἄρ' ἔφη καὶ θῆναι ἐλὼν ὑπέρβηνε τραπέζης
 κείμενον, ὃ ῥ' ἔπεχε λιπαρὸς πόδας εἰλαπινάων·
 οἱ δ' ἄλλοι πάντες δίδοσαν, πῆσαν δ' ἄρα πῆρην
 σίτῃ καὶ κρέων, τάχα δ' ἢ καὶ ἐμελλεν ὀδυαῖός·

Hom. Odyf.

η

ΟΔΥΣΣΕΙΔΣ

αὐτίς ἐπ' ἔδον ἰὼν προικὸς γούσεσθαι ἀχαιῶν
 ἣ δὲ παρ' ἀντίνοον καὶ μιν πρὸς μύθον ἔειπεν·
 δὸς φίλος· ἔμην μοι δοκέεις ὁ κείνιος ἀχαιῶν
 ἔμμεναι· ἀλλ' ὄριςτος· ἐπεὶ βασιλῆϊ ἔοικας·
 τῷ σε χρὴ δόμεναι καὶ λῶϊον ἢ πρὸ ἄλλοι
 σίτῃ· ἐγὼ δ' ἄν σε κλέω κατ' ἀπείρονα γαῖαν·
 καὶ γὰρ ἐγὼ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἐναίον
 Ὀλβιος ἀνείον καὶ πολλάκι δόσκον ἀγήτη
 τοίῳ ὁποῖος εἶσι καὶ ὅταν κεχρημένος ἔλθοι·
 ἦσαν δὲ δ' ἡμῶν μάλα μυρίοι· ἀλλὰ τε πολλὰ
 οἷσιν τ' αὖ ζῶσι καὶ ἀνδρῶν καλέονται·
 ἀλλὰ ζῶς ἀγάπαεε κρονίων· ἦθελε γάρ πη·
 ὅς μ' ἄμα ληΐστῃσι πολυπλάκτοισιν ἀνῆκεν·
 αἰγυπῖον δ' ἰέναι δολιχὴν ὁδὸν· ὄφρ' ἀπολοίμην·
 σῆσα δ' ἐν αἰγυπῷ ποταμῷ νέας ἀμφικλίνας·
 ἐνθ' ἦτοί μοι ἐγὼ κελόμην ἐρήρως ἐταίρας
 αὐτὰς παρ νῆαι· μένην καὶ νῆας ἔρυσθαι·
 ὁππῆρας δὲ κατὰ σκοπιάς ὥρῳα νέεσθαι·
 οἷδ' ὕβρει εἴξαντες ἐπιποδῆμοι μένει σφῶ
 αἶψα μάλα αἰγυπίων ἀνδρῶν περιεχλέας ἀγρῶν
 πόρθεον· ἐκ δὲ γυναικῶν ἄγον καὶ νῆπια τέκνα·
 αὐτὰς τ' ἐκτενον· τάχα δ' ὅτε πόλιν ἴκετ' αὐτῇ·
 οἱ δὲ βοῆς ἀΐοντες, ἅμ' ἡοὶ φαινομένηφι,
 ἦλθον· πλῆτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε καὶ ἵππων·
 χαλκῷ τε περὶ πῆς· ἐν δὲ ζῶς τρὶς πικέραντος,
 φύζαν ἐμοῖς ἐτάροισι κακὴν βάλεν ὅδ' ἐτις ἔτλη
 σῆναι ἐκάντιβιον· περὶ γὰρ κακὴ πάντοθεν ἔση·
 ἐνθ' ἡμέων πολλὰς μὲν ἀπέκτανον ὅξεϊ χαλκῷ·
 τὸν δ' ἄναγον ζῶς σφίσι ἐργάζεσθαι ἀνάγκη·
 αὐτὰρ ἐμ' ὅτε κύπρον ξείνῳ δόσαν ἀντιάσαντι
 δμῶτορι

Διμήτορι ἱασίδῃ δὲ κύπρῃ ἴρι ἀνααιεν
 ἔνθεν δὴ νῶν δούρο καὶ ἴκω πῆματα πάχων·
 Τὸν δ' αὖτ' ἀντίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
 τίς δέ μιν κῶδε πῆμα προσήγαγε δαίμων ἀνίην;
 σὺ θ' ὅπως ὅτε μέλαινα ἐμῆς ἀπάνευθε τραπέζης.
 μὴ τάχα πικρὴν αἰγυπτιον καὶ κύπρον ἴδῃαι·
 ὥς τις θαρσαλέος καὶ ἀναιδέης ἐσσι προΐκῃς.
 ἐξείης πάντεσσι παρίστασθαι οἷδ' ἐδιδῶσι
 μαφιδίως· ἐπεὶ ὅτις ἐπὶ χεῖρας ὅδ' ἐλεντὺς
 ἀμοχθίων χαρίσασθαι· ἐπεὶ πάρα πολλὰ ἐκείνῳ·
 Τὸν δ' ἀναχωρήσας προσέειπε πολὺ μῆτις ὀδυρόμενος·
 ὦ πόποι· ὅτι ἄρα σοὶ γὰρ ἐπὶ εἰδὲ καὶ φρέν' ὅσον
 ὅσον γὰρ ἐξ οἴκου σὺ ἐπιστάτην ὅδ' ἄλλα δοῖς
 ὅς νῦν ἀμοχθοῖσι παρήκατος· ὅτι μοι ἔτλης,
 σί τε ἀποπροελὼν δόμεναι· τὰ δὲ πολλὰ πάρεστιν·
 ὧς ἔρατ' ἀντίνοος δὲ χολώσατο κυρόθι μᾶλλον·
 καὶ μιν ὑπόδρα ἰδὼν ἔπεια πῆ βόετα προσηύδα·
 νῦν δὴ σὺ ἐπὶ κελὰ δίδῃς μεγάροιο γόοιο
 ἄψ' ἀναχωρήσειν· ὅτε δὴ καὶ ὀνειδέα βάλλεις·
 ὧς δ' ὅρ' ἔειπε καὶ θρήνην ἑλὼν βέλε δειδὼν ὦμον·
 πρυμνότατον κατὰ νῶτον· ὅδ' ἐπέθι καὶ τε πύγμα
 ἐμπεδον· ὅδ' ἄρα μιν σπῆλεν βέλος ἀντινόοιο·
 ἀνέκων κίνησε κέρη· καὶ καὶ βυαοδομῶν.
 ἄψ' δ' ἄρ' ἐπ' ἑλὼν ἰὼν κατ' ὅδ' ἔζετο· καὶ δ' ἄρα πῆρην
 θῆκεν ἐν πλείν· μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπε·
 κέκλυτέ με μνηστῆρ' ἀνακλειτῆς βασιλεῖς,
 ὅφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
 ὅ μιν ὅδ' ἄχος ὅτι μετὰ φρεσὶν· ὅδ' ἐτι πένθος·
 ὅππότε ἀνὴρ περὶ ὅσι μαχεόμενος κτεάτεσσι
 βλήεται· ἢ πρὶ βυσὶν· ἢ ὀργεῖν· ὅδ' ἐσθλόν·

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

αὐτὰρ ἔμ' ἀντίνοος βάλει γαστέρος εἴνεκ' αὐγρῆς
 ὕλομένης· ἢ πολλὰ κ' ἔμ' ἀνθρώποισι δίδωσιν·
 αἳ εἴ περ πωχῶν γε θεοὶ καὶ ἐρινυόεσσι οἴν·
 ἀντίνοον πρὸ γάμοιο τέλος θανάτοιο κιχέην·
Τὸν δ' αὖτ' ἀντίνοος προσέφη σὺ πείθεος ἦδ'·
 εἴδ' ἔκμηκος ξεῖνε καὶ θήμικτος, ἢ ἄπιθ' ἄλλη·
 μή σε νέσι διὰ δῶματ' ἐρύσσωσ' οἱ ἀγορεύεις·
 ἢ ποδός, ἢ καὶ χειρὸς, ἀποδούψωσι δὲ πάντα·
Ως ἔφαθ' οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσσαντο·
 ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορέοντων·
 ἀντίνο'· ὃ μὲν καὶ ἔβαλλε δύσηνον ἀγλήτην
 ὕλομέν· εἰ δ' ἢ περ τις ἐπεράνιος θεὸς ἔσσι,
 καὶ τε θεοῖς εἴνοισιν ἐοικότες ἀμφοδαιποῖσι
 παντοῖοι τελέθοντες· ἐπισφωρῶσι πόληας,
 ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ ἀνομίην ἐφορῶντες·
Ως ἄρ' ἔφην μνηστῆρες· ὃ δ' ἔκ' ἐμπαζέτο μύθων·
 πηλέμαχος δ' ἐν κερ' κραδίη μέγα πένθος ἄειξε
 βλημέν· ὃ δ' ἄρα δάφυ χαμαὶ βάλεν ἐκ βλεφάροισιν·
 αἳ ἀνέων κίνησε κέρι καὶ καὶ βυασοδομών·
 τὸ δ' ὧς οἷον ἤκυσσε περίφρον πηνελόπεια
 βλημέν· ἐν μεγάρῳ μετ' ἄρα δμῶησιν ἔειπεν·
 αἶψ' ἄπως αὐτὸν σε βάλοι κλυτότοξος ἀπόλλων·
Τὴν δ' αὖτ' ἀντιφάσμα ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 εἰ γὰρ ἐπ' ὀρήσιν τέκος ἡμετέρησι γένοιτο,
 ἢ ἂν τις τέτων γε εὐθρονον ἢ ὧ ἴκοιτο·
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων πηνελόπεια·
 μά· ἐχθροὶ μὲν πάντες ἐπεὶ καὶ καὶ μηχανδῶνται·
 ἀντίνοος δὲ μάλιστ' αὖτις κηρὶ ἔοικεν·
 ξείνους τις δύσηνος ἀγλαυεὶ κατὰ δῶμα
 ἀνέρας ἀτίζων· ἀχρημοσαῖν γὰρ ἀνώγει·

εἴθ'·

ἢ τὸ ἄλλοι γὰρ πάντες ἐνέπλησαν τ' ἐδούσαν τε·
 ὅτος δὲ θρήνην πρυμνὸν βάλε δεξιὸν ὦμον·
 ἢ μὲν ἄρ' ὡς ἀγόρευε μετὰ δμῶσιν γυναιξίν·
 ἢ μένιν ἐν θαλάμῳ· ὃ δ' ἐδείπνεε δῖος Ὀδυσσεύς·
 ἢ δ' ἐπὶ οἱ καλέσασα προσήυδα δῖον ὕφραβόν·
 ἔρχο δ' ἴδ' ἄμαιε κίων ἔν ξείνον ἄνωχθι
 ἐλθέ μεν ὄφρα τίμιν προσπύξομαι ἢ δ' ἐρέωμαι,
 εἴ περ Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος ἢ ἐπέπυσαι
 ἢ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι πολυπλάγκτω γὰρ εἰοικεν·

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ ἀμαιε συβῶτα·
 εἴ γάρ τοι βασιλῆα σιωπήσειαν ὀχαιοί,
 οἷ' ὅγε μυθεῖται θέλγροι τέ κ' ἐτοίφιλον ἦτορ·
 ἔρεϊ γὰρ δὴ μιν νύκτας ἔχον ἑλῶ δ' ἤματ' ἔρυξα
 ἐν κλισίῃ· πρῶτον γὰρ ἐμ' ἵκετο νηὶς ἀποδράς·
 αἰὲν ἔγωγε κακότητα διήνυσεν ἦν ἀγοράων·
 ὡς δ' ὅτ' αἰοιδὸν ἀνὴρ ποτιδέρεται, ὅς τε θεῶν ἔξ
 αἰείδῃ δεδαῶς ἐπεῖ μ' ἰδόντα βροτοῖσι·
 τὸ δ' ἄμοτον μεμῶσιν ἀκνέμεν ὅπποτ' αἰείδῃ,
 ὡς ἐμὲ κείνος ἐθέλγε παρήμενος ἐν μεγάροισι·
 φησὶ δ' Ὀδυσσεὺς ξείνος παρῶν εἶναι
 κρήτη ναιετάων· ὅθι μίνως γένος ἐστίν·
 ἐνθεν δὴ νῆα δῶρο τ' ἐμ' ἵκετο πῆματα πάχων,
 προπροκυλινδόμενος· εὔτ' αὖ δ' Ὀδυσσεὺς ἀκνέσσε
 ἀχθ' θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ
 ζῶν· πολλὰ δ' ἄγει κειμήλια ὄνδε δόμονδε·

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πρίφρων πηνελόπεια·
 ἔρχο δ' ἄρ' οὐ καλέωσιν ἴν' ἀντίον αὐτὸς ἐνίσσῃ·
 ὅτοι δ' ἢ ἐθύρησι καθήμενοι ἐφιαλέων,
 ἢ αὐτὸς κατὰ δώματ' ἐπεὶ σφίσι θυμὸς ἐϋφρων,
 αὐτῶν μὲν γὰρ κτήματ' ἀκνέματα κείτ' ἐνὶ οἴκῳ,

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

σῆτος καὶ μέθυ ἠδὲ τὰ λυγρὰ οἶκόνδε ἔλθουσιν·
 οἷδ' εἰς ἡμετέρῃσι πωλούμενοι ἤματα πάντα
 βῆς ἰβνόντες καὶ οἷς καὶ πίονας αἶγας
 εἰλαπινάροισι· πίνυσί τε ἀέθοπα οἶνον
 μαφιδίως, τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται· ὃ γὰρ ἔτ' ἀνὴρ
 οἷος ὁδυσσεὺς ἔσκεν δρῶν ἀπὸ δόκῃ αἰμαῖν·
 εἰδ' ὁδυσσεὺς ἔλθοι καὶ ἵκοιτο παρὶδ' αἰῶν,
 αἰεὶ καὶ σαυτῷ παιδί· βίᾳσ' ἀποτίσεται ἀνδρῶν.
 Ως φάτο· πλεμάχος δὲ μέν' ἐπαρὲν· ἀμρὶ δὲ δῶμα
 συμβαλέον κενάχῃσε γέλασε δὲ πηνελόπειά·
 αἰεὶ δ' ἄρ' αἰμαῖον ἔπεα πηδόντα προσήυδα·
 ἔρχεό μοι τὸν ξεῖνον ἐναντίον ὣδε θέλειον,
 ὃ χ' ὀράσῃ μοι ἵος ἐπέπ' αἶρε πασιν ἔπειν·
 τῷ κε καὶ ὅκ' ἀτελὴς θάνατος μνηστῆρσι γένοιτο
 παῖσι μάλ', ὃ δέ κε τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξει·
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 αἴη αὐτὸν γνῶν νημερτέα πάντ' ἐέποντα,
 ἔωσιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἴματα καλά·
 Ως φάτο· βῆ δὲ συφορβὸς· ἐπεὶ τὸν μῦθον ἀκησεν·
 ἀχ' ὃ δ' ἰτάμενος ἔπεα πηδόντα προσήυδα·
 ξεῖνε πάτερ· καλέει σε πρίρρων πηνελόπειά
 μήτηρ πλεμάχοιο μεταλῆσαι τί ἔθυμὸς
 ἀμρὶ πόσει κέλεται καὶ κῆδ' αἰεὶ πεπαυμένη·
 εἰδὲ κέ σέ γνοιεν νημερτέα πάντ' ἐέποντα,
 ἔωσιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε· τῶν σὺ μάλιστα
 χερσὶ σῆτον δὲ καὶ αἰτίων κατὰ δῆμον
 γαστέρα βοσκῆς· δώσει δέ τοι ὅς κ' ἐθέλῃσιν·
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολέτλας δῖος ὁδυσσεύς·
 αἰεὶ καὶ ἐγὼ νημερτέα πάντ' ἐέποιμι
 κῆρ' ἰχθυόσσι πρίρρωνι πηνελόπειᾳ·
 οἷδα γὰρ σὺ πρὶ κείνῃ, ὅμην δ' ἀνεδέχμεθ' οἷζ' αἰεὶ
 αἰεὶ

αἰὲς μνηστῆρων χαλεπῶν ὑπὸ δειδύομιλον.
 τῶν ὕβρις τε βίη τε σιδῆρεον ὕρανδ' ἴκη.
 καὶ τὸν καὶ ὅτε μῦθος ἀνὴρ κατὰ δῶμα κινόντα
 ὅτι κακὸν ῥέξαντα βαλὼν ὀδωῶσιν ἰδῶκεν,
 ὅτε τι πηλέμαχος ὅλ' ἐπὶ ἤρκεσεν ὅτε τις ἄλλος,
 τῶν καὶ πηνελόπειαν ἐνὶ μεγάροισιν ἀνωχθεῖ
 μέναι ἐπειγομένην πρὸς δὲ ἠέλιον κατὰ δαῖτα·
 καὶ ὅτε μ' εἰρῶτο πόσιος πρὶ νόστιμον ἦμαρ,
 αὐοτέρῳ καθίσασα παρὰ πυρὶ εἴματα γάρ τοι
 λυγρὸν ἔχω οἶσθα καὶ αὐτὸς ἐπέσει πρῶθ' ἰκέταυσα.
 Σ' ὅ φάτο· βῆ δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν·
 τὸν δ' ὕπερ ἡδ' ὅ βάντα προσηύδα πηνελόπεια.
 ὅ σύ γ' ἄγεις σὺ μαι, τί τὰ τ' ἐνόησεν ἀλήτης,
 ἢ τινά περ δέσας ἐξέλεον ἢ ἐ καὶ ἄλλως
 ἀδείτῃ κατὰ δῶμα κακὸς δ' αἰδέοις ἀλήτης.
 Τ' ἢν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ' αὐμὰε συβῶτα·
 μυθεῖται κατὰ μοῖραν ἅπρ' οἶοιτο καὶ ἄλλος
 ὕβριν ἀνυσκῆζεν ἀνδρῶν ὑπὸ φηνορέοντων·
 αἰὲς σε μέναι ἀνωγεν δὲ ἠέλιον κατὰ δαῖτα,
 καὶ δὲ σοὶ ὥδ' αὐτῇ πολὺ καλλίον ὧ βασιλεια
 οἶνῃν πρὸς ξείνον φάσθαι ἔπος ἢ δ' ἐπακῆσαι.
 Τ' ὅν δ' αὖτε προσέειπε πρίφρων πηνελόπεια·
 ὅ κ' ἄρρων ὁ ξείνος οἵετο ὥς πρὸς αὐτὴν εἶη·
 ὅ γάρ περ τινὲς ὥδε κατὰ θνητῶν ἀνθρώπων
 ἀνέρος ὕβριζοντες ἀτάσθαλα μηχανώονται·
 ἢ μὲν ἄρ' ὥς ἀγρόρουν· ὅ δ' ὅχετο δῖος ὕφορβος,
 μνηστῆρων δὲ ὁμίλον ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα·
 αἶψα δὲ πηλέμαχον ἔπειτ' ἠδ' ὅντα προσηύδα,
 ἄχι χῶν κεφαλὴν ἵνα μὴ παυθοῖα θ' οἱ ἄλλοι.
 Ω' φίλ' ἐγὼ μὲν ἐπειμίσυα καὶ κείνα φυλάξων,
 ἢ ἱῆ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ὅν κ' ἐμὸν βίον· σὸι δ' ἐνθάδ' πάντα μελόντων·
 αὐτὸν μὲν σὲ πρῶτα σάω κ' ἐφράζο θυμῷ,
 μή τι πάθῃς· πολλοὶ δὲ κ' ἐφρονέουσιν ἀχαιῶν·
 τὸς ζῆε' ἐξολέσσει πρὶν ἢ μῖν πῆμα γενέσθαι·
Τὸν δ' αὖτ' ἡλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·
 ἔσεται ὅπως ἂν ἴα· σὺ δ' ἔρχο δ' ἐλπίσας,
 ἠῶθεν δ' ἵεναι κ' ἀγὴν ἰδύμεναι κ' ἄλ·
 αὐτὰρ ἐμοὶ τόδ' ἐπὶ πάντα κ' ἀθανάτοισι μελήσει·
Ωὐκ ἐφάθ'· ὃ δ' αὖτις ἄρ' ἔζε' ἔξέσσυ ἐπὶ δίφρ'·
 πηισάμενος δ' ἄρα θυμὸν ἐδυτύος, ἠδὲ ποτῆτος,
 βῆ ῥ' ἵμεναι μεθ' ἧσ'· λίπε δ' ἔρκεά τε μέγαρόν τε
 πλείον δαιτυμόνων· τοὶ δ' ὄρχησ' ἰκ' αἰοιδῆ
 τέροντ' ἦδ' ἠγὼρ κ' ἐπὶ πύλῃσι δαίμον ἦμαρ·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Σ. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΥΝΙΔΙΑΣ.

ὁ Δυσσεύς κ' ἴρα πυρμὴ γίνεται· φαίνεται δὲ
 κ' πηνελόπεια τοῖς μνηστῆρσι, κ' παρ' αὐτῶν
 δῶρα λαμβάνει· γίνεται δὲ καὶ τις κοίναλογία ἐν τοῖς
 ἐξῆς ὁ Δυσσεύς πρὸς Ὀδυσσεύς·

ὁ Δυσσεύς

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Σ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΝΙΔΙΑΣ.

Σίγῃ δ' ἔριν ἴρον, αὖχος ὀδυαῖος δῶρά τ' ἀνάκταν·

Λθε δ' ἐπὶ πῶχός πανδήμιος, ὅς
κατὰ ἄστυ

ἦ πῶχός ἐστι θάκῃς μεταδ' ἔπρεπε γὰρ
σέρι μάρνη,

αἰχλὴς φανέμεν ἢ δὲ πικέμεν, ὃ δὲ οἱ
ἦν ἴς,

ὃ δὲ βίη· εἶδος δὲ μάλα μέγας ἦν ὀραῖσθαι·

δῶταος δ' ὀνομῆσκε· τὸ πρὸ θέτο πότνια μήτηρ

ἐκ γενετῆς ἴρον δὲ νεοὶ κίκλησκον ἅπαντες,

ὅσων ἐπαγγέλλεσκε κίων, ὅτε κέν τις ἀνῶροι·

ὅς ῥ' ἐλθὼν ὀδυαῖα διώκετο οἷο δόμοιο·

καί μιν νεικείων ἔπεα πρὸέντα προσεύδα·

εἴ κε γέρον προθύρον· μή δὲ τάχα καὶ ποδὸς ἔλκη.

ὃν αἶψα ὅτι δῆμοι ἐπιλλίξουσιν ἅπαντες·

ἐλκόμεναι δὲ κέλονται· ἐγὼ δ' ἀχαιῶμαι ἔμψος·

αἰῶνα μὴ τάχα νῶϊν ἔρις καὶ χρυσὶ γένηται·

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδοχα ἰδὼν προσέφη πολύμητις ὀδυαῖος·

Δαιμόνι· ὅτε τί σε ῥέζω κακόν· ὃ τ' ἀγορεύω,

ὅτε τίνα φθονέω δόμεναι καὶ πόλλ' ἀνελόντα.

ὃ δὲ δ' ἀμφοτέρως ὁ δὲ χεῖσεται, ὃ δέ τι σε χρὴ

εὐμορξιοφθονέειν· δοκέεις δέ μοι εἶναι ἀλήτης,

ὥς πρ' ἐγὼν ὄλβον δὲ θεοὶ μέλλουσιν ὀπάζειν·

χρυσὶ δὲ μή τι λίην προχθλίξω μή με χολώσης,

μή σε γέρων πρ' ἐγὼν, σῆθος καὶ χεῖλεα φύρσω

αἰματος ἡσυχίην δ' αὖν ἐμοὶ καὶ μῶλλον ἔτ' εἴη

ΤΟ ΔΥΣΣΕΙΑΣ

αὐρίον· ὃ δὲ γάρ τ' ἴσ' ὕπερ ἔφαθαι δ' ἴω·
 αὐτίς ἔσω μέγαρον λαβτὶ δέω δ' οὐσῆος·
 ὃν δὲ χολωσάμενος προσεφώνεεν Ἴρος ἀλήτης·
 Ω· πόποι ὥς ὁ μολεβρὸς ἐπιβοχάδην ἀγορεύει,
 γρηὶ καμινδοῖ ἴσος, ὃν ἂν καὶ καὶ μητιοαῖμιν
 κόπῳ ἀμροτέρησι· χαμαὶ δ' ἐκ πάντας ὁ δέντας
 γναθμῶν ἐξελάσαιμι συὸς ὡς λιῖβοτείρης·
 ἴωσαι ναῦ ἵνα πάντες ἐπιγνώωσι καὶ οἵδε
 μαρναμένους· πῶς δ' ἂν σὺ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχοιο·
 ὡς οἱ δὲ προπαύροιθε θυράων ὑψηλῶν
 ἔδ' ἐπὶ ξεισοῦ πανθυμαδὸν ὁ κριόωντο·
 τοῖν δὲ ξανέη χίρδ' ὄν μένος ἀντινόοιο·
 ἡ δὲ δ' ἄρ' ἐκ γελᾶσας προσεφώνεε μνηστῆραϊν·
 Ω· φίλοι· ὃ μὲν πῶτι πάρος τίς τ' ὄν ἐτύχθη·
 οἶν τρῶων θεὸς ἤγαγεν ὅς ῥ' ὅδε δῶμα
 ὁ ξεινός τε καὶ Ἴρος ἐρίζετον ἀμύλοϊν
 χρῶσι μαχῆσθαι· ἀλλὰ ξυνελάσσομεν ὥκα·
 Ω· εἴφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀνήϊξαν γελῶντες·
 ἀμρὶ δ' ἄρα πῶχ' ὡς κακοῖμονας ἠγρέθοντο·
 τοῖσιν δ' ἀντίνοος μετέφη σὺ πείθεος ἦος·
 κεκλυτέμεν μνηστῆρας ἀγῆνορας ὅφρα τι εἴπω·
 γαστέρας αἰδ' αἰγῶν κέκ' ἐν πυρί· τὰς δ' ἐπὶ δόρπῳ
 κατθέμεθα κνίαν τε καὶ αἶματος ἐμπλήσαντες·
 ὅτ' ὅτ' ὅς δ' ἐνε νικῆσθ' κρείων τε γένηται·
 τῶν ἢν κε θέλῃσιν ἀναπαῖς αὐτὸς ἐλέσθω·
 αἰεὶ δ' αὖθ' ἡμῖν μεταδίδεσθαι ὃ δ' ἐπὶ τιν' ἄλλῳ
 πῶχ' ὄν ἔσω μίσγεισθαι ἐάσω μὲν ἀετῆσοντα·
 Ω· εἴφατ' ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος·
 τοῖς δὲ δολοφρονέων προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ φίλοι, ὅπως ὅτι νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχεσθαι

ἄνδρα γέροντα δύη δ' ῥη μένον· ἀμὰ με γαστήρ
 ὄρωι κακοβρὸς ἵνα πληγῇσι δαμείω·
 ἀμ' ἀγε νῶ μοι πάντες ὁ μῦσα τε καρτβὸν ὄρκον,
 μή τις ἐπ' ἵρῃ ἥρα φέρων ἐμὲ χ' ῥὶ παχείῃ
 πληγὴ ἀτασάλλων· τὸ τῷ δέ με ἴφι δαμάσῃ·
 ὡς ἔφραθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπώμνυν ὡς ἐκέλευσε·
 τοῖς αὖτις μετέφ' ἵβη ἴς τιλεμάχοιο·
 Ξ εἴν'· εἴς' ὁ προῶι κραδίη καὶ θυμὸς ἀνὴν ὦρ
 τῆτον ἀγέλασθαι· τῶν δ' ἄλλων μὴ τιν' ἀχαιῶν
 δεῖδιθ'· ἐπεὶ πλεόνασεν μάχῃσιν, ὅς κε σε θήνη·
 ξυνοδόμος κεν ἐγὼν ἐπεὶ δ' αἰνεῖτον βασιλῆος,
 αὐρὺ μάχος τε καὶ ἀντίροος πεπνυμένω ἄμφω·
 ὡς ἔφραθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον· αὐτὰρ ὀδυσαῖος·
 ζῶσατο καὶ ῥά κεν σὶν πριμῆδεα φαῖνε δὲ μηρὸς·
 χαλκὸς τε μεγάλῃς τε φάενεν δὲ οἱ αὐρέες ὦμοι,
 σῆθεά τε σιβαροί τε βραχίονες· αὐτὰρ ἀθήνη
 ἄχι παρισσάμενι μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν·
 μνηστῆρ' οὐδ' ἄρα πάντες ὑπ' ῥιπάλῳ ἀλάσαντο·
 ὦδ' δέ τις εἴπεσεν ἰδὼν ὅς πησίον ἄλλον·
 ἦ τάχα ἴρος ἄϊρος ἐπισσασὼν κακὸν ἔξει,
 οἶν' ἐκ ῥακείων ὁ γέρον ἐπιγυγνίδα φάνει·
 Ω' ἰς ἄρ' ἔφραν· ἵρῃ δέ κακὸς ὠρίνετο θυμὸς·
 ἀμὰ καὶ ὡς δροσῆρ' ὅς ἄγον ζῶσαντες ἀνὰ γῆν
 δεῖδιθ'· σάρκος δὲ πρὶ φομέοντο μέλεσιν·
 ἀντίροος δ' ἐνένιπεν· ἔπος τ' ἔφρατ' ἐκ τ' ὀτόμαζεν·
 νῶ μὲν μὴ τ' εἴης βροτῶν μήτε γένοιο·
 εἰδὴ τῆτον γε φομέης καὶ δεῖδιθ' αἰνῶς
 ἄνδρα γέροντα δύη δ' ῥη μένον ἢ μιν ἱκέει·
 ἀμ' ἐκ τοι ἔρέω τόδ' ἐκ τετελεσμένον ἔσται,
 ἄλκερ σ' ὅτος νικήσῃ κρείων τε γένηται,

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

πῆμ' ὡς ἤπειρόν δὲ βαλὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ,
 εἰς ἔχεντον βασιλῆα βροτῶν δηλήμονα πάντων·
 ὃς κ' ἀπὸ ρῖνα τάμῃσι καὶ ἔατα νηλεῖ χαλκῷ,
 μήδ' ἄτ' ἐξερεύσας δύνῃ κυσὶν ὠμὰ δάσσαται·
 ὦς φάτο· τῷ δ' ἔτι μάλλον ὑπόβρομος ἦλυθε γῆα·
 ὃς μέανον δ' ἀναγόν· τῷ δ' ἄμφοι χεῖρας ἀνέχον·
 δὴ τότε μὲν ἴριξε πολὺ τλασ' δῖος Ὀδυσσεύς·
 ἠὲ λάσει ὥς μιν ψυχὴ λίποι αὐθι πεσόντα,
 ἠὲ μιν ἠὲ λάσει· τανύσειντ' ἐπὶ γαίῃ·
 ὣς δὲ οἱ φρονέοντι δόατο κέρδιον εἶαι
 ἠὲ λάσαι, ἵνα μή μιν ἐπιφρασαίαντ' ἀχαιοί,
 δὴ τότ' ἀναχόμενῳ ἤμ' ἤλασε δεξιὸν ὦμον
 ἶρος· ὃ δ' αὖ χέν' ἔλαυνεν ὑπ' ἄατος· ὅς τ' εἴσω
 ἔθλασεν· αὐτὶ καὶ δ' ἦλθεν ἀνὰ σῆμα φοῖνιον αἶμα·
 καὶ δ' ἐπεσ' ἐν κονίῃσι μακρῶν· σῶ δ' ἤλασ' ὀδοίτας
 λακτίζων ποσὶ γαῖαν· αὐτὰρ μνηστῆρες ἀγαυοὶ
 χεῖρας ἀναχόμενοι γέλω' ἐκθανον· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς,
 εἴ κ' ἐδ' ἐκ προθύροιο λαβὼν ποδὸς ἄρ' ἵκετ' αὐλήν,
 αἰθ' ὅστις τε θύρας καὶ μὲν ποτὶ ἔρμιον αὐλῆς
 εἴσεν ἀνακλίνας· σκηπῆρον δὲ οἱ ἔμβαλε χεῖρ'·
 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ἐν ταυθοῖ νῆϊ ἦσο καύας τε σύας τ' ἀπ' ὀφθαλμῶν·
 μὴ δὲ σὺ γε ξείνων καὶ πῶχων κοίρανος εἶναι
 λυγρὸς εἶν, μή τι κακὸν καὶ μείζον ἐπαύρης·
 ἦ ῥά, καὶ ἄμ' ὧμοισιν αἰεκέα βάλλετο πήρην
 πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ σρόφος ἦεν ἀορτήρ·
 αἶψ' ἄρ' ἐπ' ἔδον ἰὼν καὶ ἄρ' ἔζετο· τοῖ δ' ἴσαν εἴσω,
 ἦ δ' ὡ γελῶντες καὶ ἐδ' ἔχοντες ἐπέεσσιν·
 ζῶς τοι δόιν ξεῖνε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὅ, πῃ μάλιστα ἐθέλεις, καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ·

δὲ τὸν ἀνάκτορον ἀνιτάνειν ἐπαυσάσθαι
 ἐν δὴ μὴ τὰ χαίρειν μιν ἀνέξομεν ἡπειρόν δὲ
 εἰς ἐχέτον βασιλῆα βροτῶν δηλήμονα πάντων·
 ὧς ἂρ' ἔφην· χαίρειν δὲ κληιδόνη θεῶς ὀδυαλὺς·
 ἀντίνοος δ' ἄρα οἱ μεγάλην πρὸς γαστέρα θῆκεν
 ἐμπλήνῃ κνίαν τε, καὶ ἄμματος ἀμφίνομος δὲ
 ἄρτους ἐν κενέοιο δύω παρέθηκεν αἰήρας·
 καὶ δέ παῖ γρυσεῖω διδίσκειτο, φώνησέν τε.
 Χ αἶρε πάτερ ὦ ξείνε· γένοιτό τοι ὥς περ ὀπίσω
 ὀλβος· ἀτὰρ μὲν νῦν γε κενόεις ἔχεις πολέειαι.
 Τ ὃν δ' ἀπαμειβόμενος προσέειπε πολὺ μῆτις ὀδυαλὺς·
 ἀμφίνομ' ἢ μάλα μοι δοκέεις πεπνυμένος εἶναι·
 τοῖς γὰρ καὶ πατρός· ἐπεὶ κλέος ἐσθλὸν ἄκων
 νίσσον δαλιχίῃα εὐντ' ἔμεν ἀρνηδόν τε·
 τὸ σ' ἐκ φασὶ γενέσθαι· ἐπήτη δ' ἀνδρὶ εἰοικὸς·
 τ' ἔνεχ' τοῖς ἐρέω· σὺ δὲ σάωθεο καὶ μὲν ἄκων
 ὃ δὲν ἀκιδνότῃον γὰρ φέρει ἀνθρώποις
 πάντων, ὅσα τε γαῖαν ἐπιπνέει τε καὶ ἔρπει·
 ὃ μὲν γὰρ ποτέ φησι κενὸν πέσειν ὀπίσω,
 ὃ φρ' ὄρετόν παρέχουσι θεοί· καὶ γὰρ ἄνδρ' ὀρώρη·
 αἶψ' ὅτε δὴ καὶ λυγρὰ θεοὶ μάκροσιν τελέσωσι,
 καὶ τὰ φέρει ἀεὶ καὶ ζόμῃος τετληότι θυμῷ·
 τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 οἷον ἐπ' ἡμᾶρ ἄγῃσι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 καὶ γὰρ ἐγώ ποτ' ἐμελλον ἐν ἀνδράσιν ὀλβιος εἶναι,
 πολλὰ δ' ἀτάσθαλ' ἔρεξα βίῃ καὶ κέρτει εἰκων,
 πατρί τ' ἐμῷ πίσσωος· καὶ ἐμοῖσι κείνοι γνήτοισι·
 τῷ μὴ τις πᾶμπαν ἀνὴρ ἀβελήτος εἴη·
 αἶψ' ὅ γε σιγῇ δῶρα θεῶν ἔχοι, ἧι διδόνειν,
 οἱ ἄρ' ὄρω μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανόωνται.

Ο ΔΥΣΣΕΙΙΑΣ

κτήματα κείροντας καὶ ἀτιμάζοντας ἀκούειν
 ἀνδρός· ὃν ἔτι φιμὶ φίλων καὶ πατρίδος αἴης
 θηρὸν ἀπέλευσθαι, μάλα δὲ χεδόν, ἀλλά σε δαίμων
 οἶκός· δ' ὕπεξαγάγοι· μὴ δ' ἀντιάσθας ἐκείνῳ,
 ὃ πότε νοσήσει φίλην ὅς πατρίδα γαῖαν·
 ὃ γὰρ ἀναιμωτὶ γε διακρινέεσθαι οἶω
 μνηστῆρας καὶ κείνον· ἐπεὶ κε μέλαθρον ἐπέλθῃ
 Ως φάτο· καὶ σπείσας ἔπιεν μέλιθ' ἑὸν οἶνον·
 αἶψ' δ' ἐν χερσὶν ἔθηκε δέπας κοσμήτορι λαῶν·
 αὐτὰρ ὁ βῆ δ' αἶδωμα φίλον τετιμμένον ἦτορ
 πούσας κεφαλῇ· δὴ γὰρ κενὸν ὄαυτο θυμῷ·
 αἶψ' ὅς ῥ' ὦς φύγε κῆρα· πέδισε δὲ καὶ τὴν ἀβήνην,
 πλεμάχῃ ὑπὸ χερσὶ καὶ ἔχει' ἱφιδάμηναι·
 αἶψ' δ' αὖ τις καταρέζ' ἐπὶ θρόνον· ἐνθ' ἂν ἀνέστη·
 τῇ δ' ὁ δ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 κέρη' ἱερῶιο περίφρονι πηνελοπέῃ
 μνηστῆραι φανῆναι, ὅπως πετάσσε μάλιστ' αἶψα
 θυμὸν μνηστῆρων ἰδὲ τιμῆα γένοιτο
 μάλλον πρὸς πόσιός τε, καὶ ἑός, ἢ πάρος ἦεν·
 ἀχρεῖον δ' ἐγέλασεν· ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 Ὀραιοῖ· θυμὸς μοι ἐέλδεται ὅτι πάρος γε
 μνηστῆραι φανῆναι ἀπεχθόμενοι σὶ πρ' ἔμψης·
 παιδὶ δέ κεν εἴποιμι ἔπος τό κε κέρδιον εἴη,
 μὴ πάντα μνηστῆροιν ὑπερφιάλοισιν ὀμιλεῖν·
 οἷτ' αὖ λυγρὰ βέλ' ἔσσι· κακῶς δ' ὀπίθεν φρονέουσιν·
 Τὴν δ' αὖτ' Ὀραιοῖ ταμίη πρὸς μῦθον εἶπεν·
 ναὶ δὴ ταῦτα γε πάντα τέκος κατὰ μοῖραν εἶπες·
 αἶψ' ἴθι καὶ σὺ παιδὶ ἔπος φάο, μὴ δ' ἐπίκουθε,
 χρῶτ' ἀπενίψαμένη καὶ ἐπιχρίσασα παρειάς·
 μὴ δ' ὅτ' αὖτε δακρυόισι πεφυρμένη ἀμφὶ πρόσωπα

ἔρχου· ἐπεὶ κῆκλον πενθήμενον ἀρίστον αἶε.
ἦ δὲ μὲν γάρ τοι πᾶς πηλίκος δὴ σὺ μάλιστα
ἦρω ἀθανάτοισι γενεήσαντα ἰδέσθαι.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε πρίφρων Πηνελόπεια·
ἀρμυρόμην· μὴ ταῦτα παραΰδα κηδομένη πρὸ
χρῶτ' ἀπονίπτεσθαι κῆρ ἐπιχρίεσθαι ἀλοισῇ·
ἀγλαΐην γὰρ ἔμοιγε θεοὶ τοὶ ὄλυμπον ἔχουσιν
ῥάεσσαν ἐξ ὅ κείνος ἔβη κοίλῃς ἐν νηυσίν·
αἰετὰ μοι αὐτοπόδην τε, κῆρ δ' ἐποδάμειν ἀνώχθι
ἐλθέμεν ὄφρα κέ μοι παρσήντον ἐν μεγάροισιν·
οἷον δ' ὅ κ' εἴμι μετ' ἀνέρας· αἰδέομαι γάρ.

ὣς δ' ῥ' ἔφη· γρη῏ς δὲ δῖ' ἐν μεγάροιο βεβήκει,
ἀγγελέεσσα γαυαξί' κῆρ ὀφραυέεσσα νέεσθαι·
ἔνθ' αὖτ' ἀλλ' ἐποίησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
κῆρ ῥ' ἰκερίοιο κατὰ γλυκεῖον ὕπνον ἔχουεν·
οὐδὲ δ' ἀνακλινθεῖσα· λυθὲν δὲ οἱ ἄφρα πάντα,
αὐτὰρ ἐπὶ κλισίῃρι· τέως ἄρα δῖα θεῶν
ἄμβροτα δῶρα δίδου, ἵνά μιν θησαυάτ' ἀχαιοί·
κῆλλεῖ μὲν οἱ πρῶτα πρόσωπά τε καὶ κῆθηρην·
ἄμβροσίῳ, οἷῳ πρὸ ὕψεφανος κυθέρῃα·
χρίεται· αὐτ' ἂν ἦν χαρίταν χορὸν εἰς ἐρόεντα·
καί μιν μακροτέρην κῆρ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι.
λαυκοτέρην δ' ἄρ' αὖ μιν θῆκεν πρὶς ὅ ἐλέφαντος·
ἦ μὲν δ' ὅς ῥ' ἔρξασ' ἀπεβήσατο δῖα θεῶν
ἦλθον δ' ἀμφίπολοι λαυκώλενοι ἐν μεγάροιο
φθογγῷ ἐπὶ χόρμεναι· πῶ δὲ γλυκεῖον ὕπνος ἀνῆκε·
καί ῥ' ἀπαμύρξατο χρυσὴ παρὰς φώνησέν τε·
ἦ με μάλ' ἀνοπαθῇ μαλακὸν πριῶν ἐκλύψεν·
αἰθέ μοι ὥς μαλακὸν θάνατον πόροι ἄρτεμις ἀγνή·
αὐτίκα νῦν ἵνα μιν ἐτ' ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

αἰὼνα φθινύθω· πόσιος ποθέεσσα φίλοις
 παντοῖν δρεπῶ, ἐπεὶ ἔξοχος ἦεν ἀχαιῶν·
 ὡς φάμενι κατέβαιν' ὑπ' αἰθέρα σιγαλόντα
 ἔκ οἱ ἄμα τῇ γε, καὶ ἀμρίπολοι δ' ἔποντο·
 ἠδ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀρίκετο δῖα γυναικῶν,
 εἴη ῥὰ παρὰ σταθμὸν τέχεος πύκτε ποιοιτοῖο·
 αἶντα παρειαῶν χομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
 ἀμρίπολος ἄρα οἱ κεδνὴ ἔκτ' ἔσθ' ἐπαρέεσι.
 τῶν δ' αὐτὰ λύτο γυναιτέρω δ' ἄρα θυμὸν ἐβελχθεν·
 πάντ' οὖν δ' ἠρήσαντο παρὰ λεχέεσσιν κλισίῃσιν.
 ἠδ' αὖ πηλέμαχον προσεφώνεεν ὃν φίλον ἦν·
 πηλέμαχ' ἔκ' ἐτί τοι φρέν' οὐδ' ἐμπεδοὶ ἔδ' ἐ νόημα,
 πᾶς ἐτ' ἐὼν καὶ μάλλον ἐνὶ φρεσὶ κέρδε' ἐνώμασ'·
 οἷον δ' ὅτε δὴ μέγας ἐσὶ καὶ ἦβης μέτρον ἵκεν ἄρ' ἔσθ',
 καὶ κέν τις φαίη γόνον ἐμμεναι ὀλβί' ἄνδρός.
 οὐδ' ἐμείθεος καὶ κάλλος ὀρώμενος ἀμύροιο φῶς
 ἔκ' ἐτί τοι φρέν' οὐδ' ἐσὶν ἐναῖσι μοι, ἔδ' ἐ νόημα
 οἷον δὴ ῥ' ὅδε ἔργον ἐνὶ μεγάροισιν ἐτύχθι·
 δ' ὅν ξείνον ἐσθλὰς ἀεικιδήμεναι ἔτω.
 πῶς νῦν εἴ τις ξείνος ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν
 ἡμενός ὦδε πάθοι ῥυσσεντύος ἐξ ἀμεχευῆς·
 σοὶ κ' αἶχος, λώβητε μετ' ἀνθρώποισι πέλοιτο.
 Ἦν δ' αὖ πηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν δα·
 μήτ' ἐμὴν ῥ' ἰδὼν ἔσθ' ἐνεμεσῶμαι κεχολῶσθαι·
 αὐτὰρ ἐγὼ θυμῷ νοέω καὶ οἶδ' ἔκ' ἔσθ'·
 ἰδού μοι, καὶ τὰ χέρεια πάρος δ' ἐτι νήπιος ἦα,
 ἀμείβοι' ἔδωκα πεπνυμένα πάντα νοῆσαι·
 ἐκ γάρ με πῆλυσσι παρήμαιοι ἄλλοθεν ἄλλος·
 οἶδ' ἔκ' ἔσθ' φρονέοντες ἐμοὶ δ' ἔκ' ἐσὶν δῶραί·
 ὅ μιν τοι ξείν' ἔσθ' ἰδὼν μῶλος ἐτύχθι,
 μνηστῆρων

μνηστῆρων ἴσῃτι· βίη δ' οὐ γὰρ φέρτερος ἦεν·
 αἱ γὰρ ζῶντες πατέρων καὶ ἀθηνᾶν καὶ ἀπολλων,
 ὅττω γὰρ μνηστῆρες ἐν ἡμετέροισι δόμοισι
 νόοιεν κεφαλὰς δαδμημένοι, οἳ μὲν ἐν αὐτῇ,
 οἳ δ' ἐν τρυφῇ δόμοιο· λελυτο δὲ γῆρα ἐκείνου,
 ὥς γὰρ ἴρος κείνος ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσιν
 ἦσαν νόστον κεραιῇ μεθύοντι ἐοικώς·
 ὃ δ' ὀρθὸς δαΐκται σῆναι ποσὶν, ὃ δὲ νέεσθαι
 οἴκε δ' ὅπῃ οἱ νόστος, ἐπεὶ φίλα γῆρα λέλυσται·

ὧς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀμύληας ἀνδράσιν·
 αὐρύμαχος δ' ἐπέειπε προσηύδα πηνελόπειαν·
 κῆρυ ἰκτρίοιο περίφρων πηνελόπεια·
 εἰ πάντες σε ἴδοιεν ἂν ἴασον ἄργος ἄχαιοι·
 πλεόντες κεν μνηστῆρες ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν
 ἦσθιν δαΐνυατ' ἐπεὶ περίεσι γυναικῶν
 εἶδος τε μέγεθος τε ἰδὲ φρένας ἔνδον εἴσας·

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περίφρων πηνελόπεια·
 αὐρύμαχ' ἦτοί ἐμὴν ὄρετῆν, εἶδος τε δέμας τε
 ὤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε ἱλίον εἰσανέβαινον
 ὄργῃοι μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν ὀδυσαδὲς,
 εἰ κείνος γ' ἐλθὼν ἦν ἐμὸν βίον ἀμφιπολούει,
 μεῖζόν κε κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον ὅττω·
 γὰρ δ' αἶχομαι ὅσα γάρ μοι ἐπέστανεν καὶ ἐδάμνω·
 ἢ μὲν δὴ ὅτε τ' ἦν λιπὼν κατὰ παροῖδα γαῖαν,
 δεξιτερὴν ἐπὶ καρπῷ ἔλῳν ἐμὲ χεῖρα προσηύδα·
 ὦ γυνεῖ, ὃ γὰρ οὔτω σὺ κνήμιδας ἄχαιος
 ἐκ προῖης σὺ πάντας ἀπὴμόνας ἀπονέεσθαι·
 καὶ γὰρ πρῶτες φασὶ μαχητὰς ἐμμεναὶ ἀνδράσιν·
 ὡς μὲν ἀποντιστὰς, ὡς δὲ ῥυτῆρας ὀϊστῶν.
 ἔππωντ' ὠκυπόδων ἐπιβήτορας οἵ κε τάχιστα

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἔκριναν μέγα νείκος ὁμοῖον πολέμοιο·
 τῷ ὅν σιδήρειν μ' ἀνέσει θεὸς ἢ κεν ὀρώ
 αὐτὲ ἐν προῆ' σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων
 μεμνηῖσθαι πατρὸς καὶ μητέρος ἐν μεγάροισιν·
 ὥς ναῦν ἔτι μάλλον ἐμὸν ἅπ' ὀνόσφιν ἐόντος·
 αὐτὰρ ἐπὶν δὴ παῖδά γενέσσαντα ἶδναι
 γήμαθ' ὧν ἔβλησθαι τεὸν κετὰ δῶμα λιπῆσα·
 κείνός θ' ὧς ἀρόρει· τὰ δ' ἡ ναῦ πάντα τελεῖται·
 νῦν δ' ἔσται, ὅ τε δὴ συγρὸς γάμος ἀντιβολήσῃ
 ὑλομένης ἐμέθεν· τῆς τε ζῶε' ὄλβον ἀπινύρα·
 εὐχὰρ δ' αὖνδ' ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει·
 μνηστῆρων ὅχ' ἦδ' ἐδίκη τ' πάροιθε τέτυκτο·
 οἷτ' ἀρχθὴν τε γυναικας, καὶ ἀρνεῖσθαι θυγάτρα
 μνηστῆρεν ἐθέλωσι καὶ ἀμύλοισ ἐρίσωσιν·
 αὐτοὶ, τοὶ γὰρ πάγχι βόας καὶ ἵφια μῆλα,
 κέρης δ' αἶτα φίλοισι καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδῶσιν·
 αἳ δ' ὅκ' ἀπόροισιν βίστεν νήποιον ἐδυσιν·
 Ωῖς φάσ' ἔγνησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 ἔνεκε τῶν μὲν δῶρα παρέλκετο· θέλγει δὲ θυμὸν
 μελιγίοις ἐπέεσσιν· ὅς δ' οἱ ἄλλα μοισίνα·
 Τὴν δ' αὖτ' ἀντίνοος προσέφη σὺ πείθεος ἦδ' ὅς·
 κέρη ἱκέρειο περίφρων πινελόπεια,
 δῶρα μὲν ὅς κ' ἐβλήσιν ἀχαιῶν ἐνθάδ' ἐκείνα
 δέξασθ'· ὅ γάρ κε λὸν ἀνήνασθαι δόσιν ἐστίν·
 ἡμεῖς δ' ἔτι ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἵμεν, ὅτε πῇ ἄλλη,
 πρίν γε σέ τῳ γήμασθαι ἀχαιῶν, ὅς τις ἄριστος·
 Ωῖς ἔφατ' ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος·
 δῶρα δ' ἄρ' οἱ σέ μοιαι πρόεσαν κήρυκα ἔκτος·
 ἀντινόῳ μὲν ἔννεκε μέγαν περιεχέλλεα πέπλον
 ποικίλον· ἐν δ' ἄρ' ἔσαν περόνη δυοκαέδεσσι πασσαὶ
 χρύσεαι·

χρύσεια κληῖσιν ἐϋγνάμπτους ὄρχαται·
 ὄρμον δ' αὐρυμάχῳ πολυδαίδαλον αὐτίκ' ἐνέειπε
 χρύσειον· ἡλέκτροισιν ἐβμένον, ἡέλιον ὥς·
 ἔρματ' αὐρυδάμαντι δ' ὡς θράποντες ἐνέκειν,
 τριγλῆνα μορδέντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή·
 ἐκ δ' ἄρα πεισάνδροιο πολυκτοριδάο ἀναικτος
 ὀθμιον ἦνενεν θράπων πρικθαλὲς ἀγαλμα·
 ἄλλο δ' ἄρ' ἄλλος δ' ὥρον ἀχαιῶν κελὸν ἐδωκεν·
 ἡλὺν ἐπειτ' ἀνέβαιν' ὑπρωῖα δ' ἴα γυναικῶν·
 τῇ δ' ἄρ' ἄμ' ἀμρίπολοι ἔρπον πρικθαλὲς δῶρα·
 οἳ δ' εἰς ὄρχησύν τε καὶ ἱμῶδεσαν αἰοδὴν
 προφάμενοι τέρποντο· μένον δ' ἐπὶ ἔσπρον ἐλθεῖν·
 τοῖσι δὲ τερπομένοισι, μέλας ἐπιέσπρος ἦλθεν·
 αὐτίκ' ἀμπίηρας προῖς ἔτασαν ἐν μεγάροισιν
 ὄρρα φαίνον· ἐπὶ δὲ ξύλα κέκλετο θῆκεν
 αὖτ' ἀλά· περίκηλα νέον κεκασμένον χαλκῷ,
 καὶ δαΐδας μετέμισγον· ἀμοιβηδὴς δ' ἀνέφαινον,
 δμῳαὶ δ' Ὀδυσῆος ταλασίφρονος, αὐτὰρ δ' ἑῷσιν
 αὐτὸς Διογενὴς μετέφη πολὺμῃτις Ὀδυσσεύς·
 δμῳαὶ δ' Ὀδυσῆος δὴν οἰχομένοιο ἀναικτος,
 ἔρχεσθαι πρὸς δώμαθ' ἵν' αἰδοῖν βασιλῆα·
 τῇ, δὲ παρ' ἡλέκτα σροφαλίζετε, τέρπετ' αὐτῶν
 ἡμεῖαι ἐν μεγάρῳ· ἢ εἶρια πείνετε χερσίν·
 αὐτὰρ ἐγὼ τῷτοισι φᾶος πάντεσσι παρέξω·
 ἦν περ γὰρ κ' ἐθέλωσιν ἐϋφρονον ἠὲ μίμνην,
 ὅτι με νικήσῃσι πολυτλήμων δὲ μάλ' εἰμὶ.
 ὧς ἔραθ' αἰὲ δ' ἐγέλασαν, ὅτε ἀμύληας δὲ ἴδοντο·
 ἦν δ' αἰχρῶς ἐνένιπτε μελανθῶ κελλιπάρμος·
 πλὺν δ' ὀλίος μὲν ἔτικτε, μόμιαι δὲ πηνελόπεια·
 παῖδά δὲ ὥς ἀτίταλλε, δίδε δ' ἄρ' ἀθύρματα θυμῷ·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

αὐτὸν δ' ὥς χεῖθε πένθος ἐλὶ φρεσὶ πηνελοπέηνῳ
αὐτὸν γ' ὠρυμάχῳ μισγέσκειτο, καὶ φιλέσκειν
ἢ ῥ' ὀδυσὴν ἐνὶ νηὶ δειδύοις ἐπέεσσιν·

Ξ εἶνε τάλαν· σὺ γέ τις φρένας ἐν πεπαταγμένῳ εἰσὶν
ἔδ' ἐθέλεις αὖθις χαλκήϊον δὲ δόμον ἐλθὼν,
ἠέ περ δὲ λέχιν· αὐτὸν ἐνθάδε πόλλ' ἀγορεύεις
θαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν· ἔδ' ἐτι θυμῷ
ταρβέσῃ· ἢ ῥ' ὅσσ' οἶνος ἔχῃ φρένας ἢ νύτοι αἰεὶ
τοιοῦτος νόος ἐστίν, ὃ καὶ μεταμώλια βάζεις·
ἢ ἀγυῖς ὅτι ἴδρον ἐνέκησας τὴν ἀγήτην,
μή τις τοι τάχα ἴδῃ ἀμείνων ἄλλος ἀναστῇ,
ὅς τίς ἀμφὶ κέρη κηκοπῶς χροσὶ στυβαρῆσι
δῶματος ἐκπέμψῃσι φορῦξας αἵματι πολλῷ·

Τ ὃν δ' ἄρ' ὑπὸ δόρα ἰδὼν προσέφη πολὺμητις Ὀδυσσεύς·
ἢ τάχα πλεμῶχ' ἐρέω κύον, οἳ ἀγορεύεις
κεῖσ' ἐλθὼν· ἵνα σ' αὖθι διαμελεῖσθαι τάμῃσιν·

Ω δ' εἰ πῶν ἐπέεσσιν διεπλοίησε γυναικὸς·
βῆν δ' ἴδμεναι διὰ δῶμα, λύθεν δ' ὑπὸ γῆα ἐκφύσει
ταρβοσώῃ· φάν γάρ μιν ἀγνῆα μυθήσασθαι·
αὐτὰρ δ' ἔπειτα λαμπῆροι φαείνων ἀποθνήσκουσιν
εἰσηκὴ δὲ πάντας ὀρώμενος ἄλλα δὲ οἳ κῆρ
ᾧρμαινε φρεσὶν ἥσιν· ἄρ' ἔκ' ἀτέλεστα γένοντο·
μνηστῆρας δ' ἔπειτα πάντας ἀγνῆρας εἶα ἀθήνη
λώβεις ἴχεσθαι θυμαλγέας· ὅφρ' ἐτι μᾶλλον
δύη ἄχος κραδίην λαβρὰ δὴν ὀδυσῆα·
τοῖσιν δ' ὠρύμαχος πολὺ βε παῖς ἦρχ' ἀγορεύει,
κρητομένων ὀδυσῆα, γέλων δ' ἐτάροισιν ἐταυχε·
κέκλυτέ με μνηστῆρας ἀγκλειτῆς βασιλείης,
ὅφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
ἔκ' ἀβείδ' ὅδ' ἀνὴρ ὀδυσηῖον δὲ δόμον ἵκει·
ἔμπεδος

ἔμψης μοι δοκέει δαΐδων σέλας ἔμμεναι αὐτῷ
 καὶ κεφαλῆς· ἐπεὶ ὅτι ἐνὶ χεῖρσιν ἡ βασιλῆα
 ἡ ῥ' ἀμάρτε προσέειπεν ὁ δούληα πολίπορθον·
 ξεῖνε· ἡ ἄρ' κ' ἐθέλοισι θηταῖς μὲν· εἰς ἀνελσίμην
 ἄρ' ὅτι ἐπ' ἐχατῆς· μισθὸς δέ τοι ἄριστος ἔσται·
 αἰμασίῃσ' τε λείγων καὶ δένδρεα μακρὰ φυτεύων.
 ἐνθα δ' ἐγὼ σῖτον καὶ ἐπιετανὸν παρέχοιμι·
 εἵματα δ' ἀμφιέσαιμι· ποσὶν θ' ὑποδήματα δόην·
 αἷμα δ' αὖ δῶν δὴ ἔργα καὶ ἔμαθες· ὅτι ἐθέλησας
 ἔργον ἐποιχεσθαι, αἷμα πῶσαι καὶ τὰ δῆμον
 βύλαι· ὅφρ' ἂν ἐχὼς βόσκειν σὴν γαστέρ' ἀνάλτον·
 ὃν δ' ἀπαμβρόμενος προσέφη πολύμητις ὁ δούλης·
 οὐρύμαχ'· εἰ γὰρ νῶϊν ἔρις ἔργοιο γένοιτο
 ὥρην ἐν εἰαρινῇ ὅτε τῆματ' ἀμάρτε πέλονται·
 ἐν ποίῃ δρέπανον καὶ ἐγὼν ἀνέμπες ἔχοιμι,
 καὶ δὲ σὺ τὸν ἔχοις, ἵνα περὶ σάμεθα ἔργα
 νήσθῃς· ἄχρι μάλ' ἀκνέφατος· ποίῃ δὲ παρήν·
 εἰ δ' αὖ καὶ βόες εἴεν ἐλαυνέμενοι οἱ πρὸ ἄριστοι,
 αἰθωνόες μεγάλοι ἀμφω κεκορηότε ποίης·
 ἡλικίῃσ' ἰσοφόροι, τῶν τε αἰένος ὅτι ἀνέπαδόν·
 τεβάρησιν δ' εἴη· εἴησι δ' ὑποβῶλος ὄρεσσι·
 τῶν καὶ μὲν ἰδοὺς εἰ ὥλκε διννεκέα προταμοίμην·
 εἰ δ' αὖ καὶ πόλεμόν ποθεν ὄρμησεν κρονίων
 σῆμβρον· αὐτὰρ ἐμοὶ σάκος εἴη καὶ δύο δόρε·
 καὶ κωπή πάγχυα καὶ ἐπὶ κροτάφοις ὄρεσσι·
 τῶν καὶ μὲν ἰδοὺς πρῶτοισιν ἐνὶ προμάχοισι μέγιστα·
 εἰ δ' ἂν μοι πῶ γαστέρ' ὄνησιν ἔζων ἀγορεύεις·
 αἷμα μάλ' ὑβρίζεις· καὶ τοι νόος ἔστιν ἀπηνής·
 καὶ πρὸς δόκεις μέγας ἔμμεναι ἡ δὲ κραταίος,
 ὅτι καὶ παρ' παύροισι καὶ ὅτι ἀγαθοῖσιν ὁμιλεῖς·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

εἰδ' ὀδυσσεὺς ἔλθοι καὶ ἴκοιτ' ὅτε παρὶδ' αὖ γαῖαν,
 αἶψα καὶ τοὶ τὰ θυρέα καὶ ἀνέα πρὸ μάλ' ἐόντα
 φάροντι, σείνοιο, δῖ' ἐκ προθύροιο θυράζε·
 Ω' σ' ἔφατ' ἀνὺ μάχης δ' ἐχολώσατο κηρόβι μάλλον·
 καὶ μιν ὑπὸ θοῶν ἰδῶν ἔπεια πῖβόντα προσηύδα·
 ὦ δέῃλ' ἢ τάχα τοι τελέω κεκὼν σὶ ἀγορεύεις
 θαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν ὅδε τι θυμῷ
 ταρβείς· ἢ ῥά σε οἶνος ἔχῃ φρένας· ἢ νύ τοι αἰεὶ
 τοῖστος νόος ὅτιν, ὃ καὶ μεταμῶλια βάζεις·
 ἢ αἰὺς ὅτι ἱερὸν ἐνέκησας τὸν ἀνὴρ.
 Ω' σ' ἄρα φωνήσας σφέλας εἴλετο· αὐτὰρ ὀδυσσεὺς
 ἀμφινόμῃ πρὸς γῆνα καθέζετο δακρυχρῖος
 ἀνὺ μάχον δείσας· ὃ δ' ἄρ' οἶνοχόον βάλε χεῖρα
 δεξιτῆρ'· πρόχους δὲ χαμαὶ βόμβησε πεσῶσα·
 αὐτὰρ ὅγ' οἰμώξας πέσεν ὑπὸ πῖος ἐν κοινήσιν·
 μνηστῆρ' δ' ὁ μάλ' ἔδωκεν ἀνὰ μέγαρ' αὖ σκιδέντα·
 ὣς δέ τις εἴπεσεν ἰδῶν ὅτε πλησίον ἄλλου·
 ἄθ' ὦρελλ' ὅξενος ἀγῶμένος ἄλλου θ' ὀλέσθαι,
 πρὶν ἐλθεῖν· τῷ ἢ ἔτι ῥῶσον κέλαδον μεθέηκεν·
 νῦν δὲ πρὶ πῶχ' ἐριδάνομεν· ὅδε τι δαίμων
 ἐσθλῆς ἔσσεται ἥδ' ὅς· ἐπεὶ τὰ χρεῖονα νικά·
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπ' ἱρὴ ἱς τηλεμάχοιο·
 Δαμόνιοι· μάνεσθε καὶ ὅκ' ἐτι καύετε θυμῷ
 βρωτῶν ὅδε πρῆτα· θεῶν νύ τις ὑμῖν ὀρθαῖ·
 αἴψ' οὖ δακρύμενοι κατακείετε οἴκῳ δ' ἰόντας,
 ὅππότε θυμὸς ἀνώγει· διώκω δ' ἔτιν' ἔγωγε·
 Ω' σ' ἔφατ' οἱ δ' ἄρα πάντες ὁ δ' αἶψ' ἐν χεῖλεσι φώνων·
 τηλεμάχον θαύμαζον· ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν·
 τοῖσι δ' ἀμρίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
 νίσσ' φαέδιμος ἥδ' ἐρητιάδαο ἀνακτος·
 ὦ φίλοι· ὅκ' αὖ δὴ τις ἐπὶ ῥηθέντι δικάω,
 ἀντιβίοις

ἀντιβίοις ἐπὶ ἐσσι καὶ παπόμενος χαλεπαίνον
 μήτε τι τὸν ξείνον συφείλετε, μήτε τίς ἄλλον
 δμῶν· οἱ κατὰ δῶματ' ὀδυνηὸς θεοῖο·
 αἰὲν ἄγε τ' οἶνοχόος, καὶ ἐπαρξάσθω δεπάζειν
 ὅφρα σπείσαντες κατὰ μέτρον οἶκος δ' ἰόντες·
 τὸν ξείνον δὲ εἴωμεν ἐπὶ μεγάροις ὀδυνηὸς
 τηλεμάχῳ μελέμεν, τὸ γὰρ φίλον ἵκετο δῶμα·
 Ωδ' σφάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐαδόμενα μῦθεν ἔειπε·
 τοῖσιν δὲ κρητῆρα κρύατο μῦθος ἥρως,
 κῆρυξ δαλιχιδύς· θράπων δ' ἦν ἀμφινόμοιο·
 νόμισεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπιταδόν· οἳ δὲ θεοῖσι
 λείψαντες μακρόφρονες πῖον μελινθεῖα οἶνον·
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαντ' ἐπὶ δὲ ὅσον ἤθελε θυμὸς,
 βῆν ῥ' ἵμεναι κείοντες ἐὰν πρὸς δῶμαθ' ἔκσας·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Γ. ΟΜΗΡΟΥ
 ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Ὡς τηλεμάχῳ ἐκθεσιν ποιεῖται τῶν ὅλων ὁ
 δυνάσ, καὶ πρὸς πηνελόπην ἐκ κρήτης εἶναι
 ὑποκρίνεται· γίνετα δὲ αὐτὴ δὲ ὑλῆς ἀναγνωρισμὸς
 πρὸς οὐρύκλειαν, τὴν πύδασ αὐτὴ νίπυσαν, καὶ κατὰ
 παρέμβασιν ὁ ποιητὴς διηγεῖται ὥς ἐν παρνασῶ ἐ-
 πλήγει ὑπὸ σούδας.

x iii

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Τ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΝΙΔΙΑΣ.

Ταῦ δ' ἀναγνώριζ' ἐξ ἡλῆς, ἥρην δ' ὀδυσῆα·

ὣταρ δ' ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος
ὀδυσσεύς·

μνηστῆρασι φόνον σῶν Ἀθήνη μβ-
μυρίζων·

αἶψα δὲ πλέμαχον ἔπεα πρῶϊέντα
προσηύδα·

πλέμαχε· ἤ τοι χεῖρ' ὀνήϊα κατθέμεν εἴσω
πάντα μάλ' αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσιν,
παρφάσθαι, ὅτε κεν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες·
ἐκ καπνῷ κατέβηκ' ἐπεὶ ἔκ' ἐτι τοῖσιν ἰώκει
οἷά ποτε βροίνῃσι κίων κατέλειπεν ὀδυσσεύς,
αἶψα κατήκισται· ὅσσον πυρὸς ἵκετ' αὐτμή·
πρὸς δ' ἔτι κ' ἥρδ' ἐμείζον ἐνὶ φρεσὶν ἐμβαλε δαίμων,
μή πως οἰνώθεντες ἔριν σῆσαντες ἐν ὕμῳ·
ἀμύλην βρώσεται, καταιχύνετε δὲ δαῖτα·
καὶ μνηστῆρ' αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἀνδρασίδηρος·

Ω' σφάτο· πλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρὶ·
ἐκ δὲ κτελασάμενος προσέφη βροτὸν ἀνρύκλειαν·
μαῖ' ἄγε δῆμοι ἔρυξον ἐπὶ μεγάροισι γυναικῆς,
ὄφρα κεν ὅθ' θάλαμον καταθείομαι ἔντα πατρὸς
καλὰ τά μοι κατὰ οἶκον ἀκηδέα καπνὸς ἀμέρῃ
πατρὸς ἀποιχομένοιο· ἐγὼ δ' ἔτι νῆπιος ἦα·
ναῦ δ' ἐθέλω καταθέσθαι, ἵν' ὅθ' πυρὸς ἵξ' ἐτ' αὐτμή·

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλῃ βροτὸς ἀνρύκλεια·
αἶ γὰρ δὴ πρὶν τέκνον ἐπιπροσώψας ἀνέλοιο,

οἶκόν

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἦ δ' ἔν ἐκ θαλάμοιο πρίφρων πινελόπεια,
 ὅρτεμιδι ἰκέλη· ἠὲ χρυσὴ ἀφροδίτη·
 τῇ παρὰ κλυὺ κλισίην πυρὶ κέτθεσαν, ἐνθα δ' ἐρίζε,
 δινωπὶν ἐλέφαντι καὶ ὀρνύρῳ, ἣν πτετέκτων
 ποίησ' ἱεμάλιος, καὶ ὑπὸ θῆνυν ποσὶν ἦκε,
 προσφύε' ἐξ αὐτῆς ὅδ' ἐπὶ μέγα βάλλετο κῶα·
 ἐνθα κέθε' ἔτ' ἐπὶ πρὶφρων πινελόπεια.
 ἦ λθον δὲ δμῶα λυκῶλενοι ἐκ μεγάροιο·
 αἱ δ' ἀπὸ μαισῖτον πολυῶήρεον ἠδὲ φάπ' ἄσ,
 καὶ δέπα· ἐνθεν ἄρ' ἀνδρὸς ὑπὲρ μενέοντος ἐπινον·
 πῦρ δ' ἀπὸ λαμπήρων χαμάδις βάλλον· ἄλλα δ' ἐπ' =
 νῆσαν ξήλα πολλὰ φῶς ἐμὲν ἠδὲ θέρεσθαι. (αὐτῶ,
 ἦ δ' ὀδυσὴ ἐνὶ πτε μελανθῶ δούτρων αὐτίς·
 ξείν' ἐτι καὶ νῦν ἐνθα δ' ἀνιήσεις διὰ νύκτα
 δινούων κέτα οἶκον· ὅτι πῶλ' ἔς δὲ γαῖα κέτ·
 αἰετ' ἐλθε θύραζε τάλαν, καὶ δαίης ὄνησο·
 ἦ τάχα καὶ δαλῶ βεβλημένος εἶδα θύραζε·
 ἦν δ' ἄρ' ὑπὸ θοά ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 δαυμονίη· τί με αἶδ' ἐπέχεις κεκοτηότι θυμῷ,
 ἦ ὅτι τι ῥυοπόω· καὶ δὲ χρὸς εἴματα εἶμαι,
 πῶχόνω δ' ἀνὰ δῆμον· ἀναγκάη καὶ ἐπείγῃ·
 τοῖσ' τοι πῶχοι καὶ ἀλγῆμονος ἀνδρὸς ἔασι·
 καὶ γὰρ ἐγὼ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἐναιον
 ὄλβιος ἀρνείδην· καὶ πολλὰ κὶ δόσμον ἀλήτη
 τοίῳ ὁποῖος εἶσι καὶ ὅταν κεχρημένος ἔλθοι·
 ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρίοι, ἄλλα τε πολλὰ,
 οἵσιν τ' αὖ ζῶσι καὶ ἀρνέοι κέλέονται·
 αἰετ' ἴδ' ἀγάπαξε κρονίων ἦθελε γὰρ πῦ·
 τῷ νῦν μή ποτε καὶ σὺ γαῖα κ' ἀπὸ πάσαν ὀλέσῃς
 ἀγλαῆν, τῇ νῦν γε μετὰ δμῶῃσι πέεσθαι,

μή πως τοι δέσποινά κοτεαμένη χαλεπήνη,
 ἢ δ' οὐσθε ἐλθὴν' ἐτι γὰρ καὶ ἐλπίδος ἄστα·
 εἰ δ' οὐκ ὡς ἀπόλωλε καὶ ὑκέτι νόστιμός ὄσιν,
 αἴψ' ἦδη πάς τοῖος ἀπὸ λλωνός γε ἔκκῃτι
 τηλέμαχος· ἦν δ' ὅστις ἐκὶ μεγάροισι γυναικῶν
 λήθει ἀτασθαλίας· ἐπεὶ ὑκέτι τηλίκος ἐστίν·

Ω' σ φάτο· τὸ δ' ἤνευσε πρίφρων πηνελόπεια·
 ἀμφίπολον δ' ἐνέειπεν· ἐπὸς τ' ἔφατ' ἐκτ' ὀνόμαζε·
 πάντως θαρσαλέη κύον ἀδιδεὶς ὅτι με λήθεις
 ἔρδυσαι μέγα ἔργον, δ' σὴ κεφαλὴ ἀναμάξεις·
 πάντα γὰρ σὺ ἦδ' ἴσθαι· ἐπεὶ ἐξ ἐμοῦ ἐκλυθεὶς αὐτῆς,
 ὡς ἦν ξείνον' ἐμείλλον' ἐλὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν
 ἀμφὶ πόσῃ εἶρεσθαι· ἐπεὶ πυκινῶς ἀκῆχίμαι·
 ἦ ῥά· καὶ οὐρανόμην ταμίην πρὸς μῆθον εἶπεν·
 οὐρανόμην φέρε δὴ δίφρον καὶ κῶας ἐπ' αὐτῶ,
 ὄφρα καθεζόμενος εἴπῃ ἔπος, ἦ δ' ἐπακύνῃ
 ὁ ξείνος ἐμείθεν· ἐθέλω δέ μιν ἐξείρεσθαι·

Ω' σ ἔφαθ'· ἦ δὲ μάλ' ὀβριλέως κατέθηκε φέρσας
 δίφρον ἐν ξέστον· καὶ ἐπ' αὐτῶ κῶας ἐβαλλεν·
 εἴθε καθεζέτ' ἐπὶ πύργῳ πολύτλας· δῖος δ' οὐρανός·
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πρίφρων πηνελόπεια·
 ξείνῃ τ' μὲν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή·
 τίς ποθεν εἰς ἀνδρῶν πόδι τοι πόλις, ἦ δὲ τοκῆός;

Τ ἦν δ' ἀπαμειβόμενος προσέειπε πολύμητις οὐδυσσεύς·
 ὦ γυναι· ὅν ἂν τις σε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
 νεικέσι· ἦ γάρ σου κλέος ὕρανον οὐρανοῖς κείνῃ·
 ὡς τε τανῇ βασιλῆος ἀμύμονος ὅς τε θεοδῆς
 ἀνδράσιν ἐν πολλοῖσι καὶ ἰοβίμοισιν ἀνάσων
 αὐδικίᾳς ἀνέχουσι φέρησι δὲ γαῖα μέλαινα,
 πυρὸς καὶ κριθᾶς· βρέθῃσι δὲ δένδρεα καρπῶν·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

τί κτει δ' ἔμπεδα μῆλα θάλασσα δὲ παρέχει χθῶς
 ἐξ ἀνθρώπων ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτῷ.
 τῷ ἔμπεδα τὰ μὲν ἄλλα μετάλλα σὺν οἷοι.
 μὴ δ' ἔμον ἐξέβεινε γένος καὶ πατρίδα γαῖαν,
 μή μοι μάλλον θυμὸν ἐπιπλήσῃς ὀδυμένων
 μνησαμένῳ· μάλα δ' εἰ μὴ πλῆστονος ἔδ' τι με χρεῖ
 οἶκῳ ἐν ἀγορῇ γοῶντά τε· μυρόμενόν τε
 ἡδαιεῖται καὶ κῆριον πενθήμεναι ἀκρίτον αἰεῖ.
 μή τις μοι δμῶν νεμεσῆσεται· ἢ ἐσὺ αὐτῇ.
 φῆ δὲ δάκρυ πλῶεν βεβαρητότα με φρένας οἶκῳ.
Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πρίφρων Πηνελόπεια·
 ξεῖν' ἦτοί μιν ἐμὴν ὄρετ' ἔειδός τε δέμας τε
 ὤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε ἴλιον εἰσανέβαινον
 ὄρετοί μετὰ τοῖς δὲ ἐμὸς πόσις ἦεν ὀδυμένος·
 εἰ κείνος γ' ἐλθὼν, ὅν ἐμὸν βίον ἀμφιπλοῖσι,
 μεῖζόν κε κλέος εἴη ἐμὸν καὶ καλλιὸν ἔτι.
 νῦν δ' ἄρχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέκλωσεν κακὰ δαίμων,
 ὅσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
 δολιχίῳ τε σάμῃ τε, καὶ ὑλήεντι ζακύνθῳ,
 οἷ τ' αὐτῷ ἰθάκῃ· οὐδέ τι λόν ἀμφινέμονται,
 οἳ μ' ἀεὶ ζομένην μνῶνται· τῆς χρεῖ δὲ οἶκον
 τῷ ἔτε ξείνων ἐμπαίζομαι ἔδ' ἱκετάων,
 ἔτε τι κηρύων, οἳ δημιοβροῖ ἔασιν.
 αἶψ' ὀδυσῆα προῦσα φίλον κατὰ τέκομαι ἦτορ·
 οἳ δὲ γάμον παύδουσιν· ἐγὼ δὲ δάλαος πολυπλῶ·
 φάρος μὲν μοι πρῶτον ἐνέπνευσε φρεσὶ δαίμων
 πησαμένη μέγαν ἱστὸν ἐπὶ μετάρσιον ὑφάεντην
 λεπτόν καὶ πρίμερον· ἄρα δ' αὐτοῖς μετέειπον·
 κῆρι ἐμοὶ μνηστῆρες· ἐπεὶ θάνε δῖος ὀδυσσεύς,
 μίμνεντ' ἐπειρόμενοι ὅν ἐμὸν γάμον· εἰσόκε φάρος.

ἔκτελέσω, μή μοι μεταμώλια νήματ' ὀλήται
 λαίρτη ἥρωι· ταφῆϊόν εἰσότε κέν μιν
 μοῖρ' ὅλοῃ καθέλισι τανηλεγέος θανάτοιο·
 μή τις μοι κατὰ δῆμον ἀχαιῶδων νεμεσῆσῃ,
 αἶ κεν ἄτ'ρ σπείρῃ κείται πολλὰ κτεατ' ἰσας·

Ω' σφάμιν· τοῖσιν δ' ἔπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ,
 ἐνθά κεν ἡματίῃ μιν ὑφάινεσκον μέγαν ἱστὺν,
 νύκτας δ' ἀμύεσκον ἐπὶν δαΐδας παραθείμην·
 ὥς πρίντες μὲν ἔλιθον ἐγὼ καὶ ἔπρϑον ἀχαιῶς.
 αἴ μ' ὅτε τέτροκτον ἦλθεν ἔτος καὶ ἐπῆλυθον ὥραι
 μινῶν φθινόντων, περὶ δ' ἡμάτα πόλλ' ἐτελέσθη,
 καὶ τότε δῆ με διὰ δμῶας καύσας ἔκ ἀγροῦσας
 εἶλον ἐπελθόντες καὶ ὁμοκλήσαντ' ἐπέειπιν·
 ὥς τ' ἔλθῃς ἐξετέλεσσα καὶ ἔκ ἐθέλῃς ὕπ' ἀνάγκης·
 νῦν δ' ὅτ' ἐκφυζέειν δαῖμαί μοι γάμον, ὅτε τιν' ἄλληθ
 μήτιν ἐρουργίσκω· μάλα δ' ὀφραῖνσι τοκῆός
 γῆμασθ'· ἀχαλᾶα δὲ πᾶσι βίοτον κατεδόντων
 γιγνώσκων· ἦ δ' ἡ γὰρ ἀνὴρ οἶός τε μέγας τε,
 οἶκόν κηδεύει, τῷ τε ἱδὲ κῦδος ὁπάσει·
 αἴ μ' αἶ καὶ ὥς μοι εἶπε τέον γένος ὁππόθεν εἰσί·
 ἔ γάρ ἀπὸ δρυὸς εἰσὶ παλαιφάτων, ὅδ' ἀπὸ πέτρης·
 Τ' ἦν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ γυνὴ ἀέδοίη λαβτριάδῳ Ὀδυσῆος,
 ἔκ' ἔτ' ἀπολλήεις τὸν ἐμὸν γόνον ἐξέβυσσα·
 αἴ μ' ἐκ τοι ἐρέω· ἦ μὲν μ' ἀχέειν γε δώσῃς
 πλείουσιν· ἢ ἔχομαι· ἢ γὰρ δίκη ὁπότε πάρος
 ἦς ἀπέησιν ἀνὴρ ῥάον χρόνον ὅσον ἐγὼ νῦν,
 πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἅπ' ἀνθρώποις ἄλγεα πάχων·
 αἴ μ' αἶ καὶ ὥς ἐρέω ὅ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾶς·
 κρήτη τίς γὰρ ὅστι μέσῳ καὶ οἶνοπι πόντῳ,

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

κῆλ' κῆλ' πείρα περίρρυτος, ἐν δ' ἀνθρώποι
 πολλοὶ ἀπειρέσιοι, κῆλ' ἐκνήκοντα πόλινδ·
 ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα μεμιγμένη· ἐν μὲν Ἀχαιοί,
 ἐν δ' ἐτεόκριτος μεγαλήτορδ', ἐν δὲ κύνες,
 δωριεὺς τε τοι χαί κῆλ' δ' οἶτε πελασγοί·
 τοῖσι δ' ἐκί, κνωσὺς μεγάλη πόλις· ἐνθα τε μίνως
 ἐνέωρος βασιλῆα διὸς μεγάλῃς ὀαρις,
 πατρὸς ἑμοῖο πατὴρ μεγαθύμῃς δαυκαλίωνος·
 δαυκαλίω δ' ἐμ' ἐτίκτε, κῆλ' ἰδομένην ἄνακτα·
 οἷον δ' αἰεὶ ἐκνήεσι κορωνήσιν ἴλιον εἶσω
 ὡς χεῖρ' αἰεὶ ἀφείδουσιν· ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν, ἀέθων
 ὁ πλότερος γενεῇ· ὁ δ' ἄρα πρότερος κῆλ' ὄφρων·
 ἐνθ' ὀδυσῆα ἐγὼν ἰδομένην, κῆλ' ξείνια δῶκε·
 κῆλ' γὰρ τὸν κρήτηνδε κῆλ' τῆρα γενεὴς ἀνέμοιο,
 ἢ ἐμμενον προῖνδε παραπλάγξασα μαλαγῶν·
 εἴσε δ' ἐν ἀμνιστῷ, ὅθι τε σπέος εἰληθῆς
 ἐν λιμέσιν χαλεποῖσι· μόλις δ' ὕπαλυσεν ἀέλλαδ·
 αὐτίκῃ δ' ἰδομένην μετὰ λαῶν αἴσιν ἀνελθὼν·
 ξείνον γάρ μιν ἐφασκε φίλοντ' ἐμὸν, ἀέδοϊόν τε·
 τῷ δ' ἦδη δεκτὴ, ἢ ἐνδεκτὴ πέλεν ἡὼς
 οἰχομένην σῶν νηυσὶ κορωνήσιν ἴλιον εἶσω·
 τὸν ἰδὼν ἐγὼ πρὸς δῶματ' ἄγων αὖ ἐξείνισα
 ἐκδυκέως φιλέων πολλῶν κῆλ' οἶκον ἐόντων·
 καὶ οἱ τοῖς τ' ἄλλοις ἐτάροις, οἱ αἰμ' αὐτῷ ἐποντο
 δημόθεν ἄλφιστα δῶκε, κῆλ' αἶθοπα οἶνον ἀγέραι·
 κῆλ' βῆς ἱρύσασθαι ἵνα πλησάτο θυμόν·
 ἐνθα δ' ὤλεκε μὲν ἡμάτα δῖοι Ἀχαιοί·
 εἴλει γὰρ βορέης ἄνεμος μέγας· ὃ δ' ἐπὶ γαίῃ
 εἶα ἵσταται· χαλεπὸς δ' ἐτις ὥρορε δαίμων·
 τῇ τρισκαιδεκτῇ δ' ἄνεμος πέσσε· τοῖ δ' ἀνέροντο·

ἴσκει φανδία πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα·
 τῆς δ' ὅρ' ἀκνύσσης ῥέε δάκρυα, τήκετο δὲ χρώς.
 ὥς δὲ χιῶν κρηττήκετ' ἐν ἀκροπόλοισιν ὄρεσιν,
 ἦν τ' αἶρος κρηττήκεν ἐπὶ ζέφυρος κρηττήκεν,
 πικρομένης δ' ἄρα τῆς, ποταμοὶ πλήθυσσι ῥέοντες,
 ὥς τῆς τήκετο κρηττήκεν παρήϊα δάκρυ χεύσσης,
 κλαυθύσσης ἐν ἀνδρῶν παρήμενον· αὐτὰρ ὁ δυνάσας,
 θυμῷ μὲν γοῶσαν· ἦν ἐλέαιρε γυναικός·
 ὀρθαλμοὶ δ' ὥσπερ κέρα ἔσπασαν ἢ ἐσίδηρος
 ἀπρόμας ἐν βλεφάροισι· δόλῳ δ' ὅ γε δάκρυα κούθει·
 ἦ δ' ἐπεὶ οὐα τάρφθη πολυδάκρυτοιο γόοιο,
 ἐξαυτὶς μιν ἐπέεσσιν ἀμειβομένη προσέειπεν·
 νῦν μὲν δὴ σὺ ξείνι γ' ὁτ' ὦ πειρήσεσθαι,
 εἰ ἴτιδ' ὁ δὴ κῆθι σαυ' ἀντιθέοις ἐτάροισιν
 ξείνισσας ἐν μενάροισιν ἐμὸν πόσιν ὥς ἀγορεύεις,
 εἰπέ μοι ὅππῃ ἄνα περι' ἤχοι εἴμχταί' εἶσο,
 αὐτὸς θ' οἶός ἐστιν, κρηττήκεν οἱ οἱ ἔποντο·
 Τὴν δ' ὅπα μειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ γυνὴ, δόξαλέον ἥσαν χρόνον ἀμφοῖς ἔοντα
 εἰπέ μοι· ἦ δὲ γὰρ οἱ εἰκοστὸν ἔτος ἐστίν,
 εἰς ἣν κῆθεν ἔβη καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάρος·
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι ἰνδάλλεται ἥτορ·
 χλαῖναν πορφυρέην ἕλλην ἔχε δῖος Ὀδυσσεύς,
 διπλὴν· αὐτὰρ οἱ πρόνῃ χρυσοῖο τέτυκτο
 αὐλοῖσιν διδύμοισι· πάροιθε δὲ δαίδαλα ἦεν·
 ἐν προτέροισι πόδεσσιν, κούων ἔχε ποικίλον ἐλλόν·
 ἀπαίροντα λαῶν· ὃ δὲ θαυμάζεσκον ἅπαντες·
 ὥς οἱ χρύσειοι ὄντες, ὃ μὲν, λάε νεβρόν ἀπάχων·
 αὐτὰρ δ' ἐκρυγέειν μεμαώς, ἦ παυρε πόδεσσιν·
 τὸν δὲ χιτῶν ἐκόησα περι' ἤχοι σιγαλόεντα,

Ο ΔΥΣΣΕΪΑΣ

οἶδ' ὅν τε κρομύσιοι λοτὸν κατὰ ἰχθυήσας,
 τὸς μὲν ἔην μαλακὸς, λαμπρὸς δ' ἦν ἡέλιος ὥς·
 ἢ μὲν πολλὰ γὰρ ὦν ἐβλήσαντο γυναικὸς·
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 ἢ οἷδ' εἰτάδε ἔστο περὶ χροῖ' οἴκοθ' ὀδυσαδῆ,
 ἢ τις ἐτάρων δῶκε θοῆς ἐπὶ νηὸς ἰόντι,
 ἢ τίς περὶ ξείνος· ἐπεὶ πολλοῖσιν ὀδυσαδῆ
 ἔσκε φίλος· παῦροι γὰρ ἄχαιων ἦσαν ὁμοῖοι·
 καὶ οἱ ἐγὼ χάλκεον ἄορ καὶ δίπλακ' ὤκη
 καλὴν πορφυρέην, καὶ τρῖμιόεντα χιτῶνα·
 αἰδοίως δ' ἄπέπεμπον εὐσελμῆ ἐπὶ νηὸς·
 καὶ μὲν οἱ κῆρυξ ὀλίγον προγενέπερος αὐτῷ
 εἶπετο· καὶ ὅν τοι μυθήσομαι οἷος ἔην περ,
 γυρὸς ἐν ὤμοισι, μελανόχροος, ἔλοχθ' ἄρηνος,
 εὐρυβάτης δ' ὄνομ' ἔσκε, τίεν δέ μιν ἔξοχον ἄλλων,
 ὧν ἐτάρων ὀδυσαδῆ ὅτι τοι φρεσὶν ἄρτια ἦδ' ἦ·
 ὧς φάτο· τῇ δ' εἴ τι μᾶλλον ὑφίμβρον ὤρσε γόοιο
 σήματ' ἀναγνῶσθ'· τὰ οἱ ἔμπεδα πέφρα δ' ὀδυσαδῆ·
 ἦ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο·
 καὶ τότε μιν μύθοισιν ἀμφοτέρω προσέειπε·
 ναῦ μὲν δῆμοι ξεῖνε πάρος περ ἐὼν ἐλεγνός·
 ἐν μεγάροισιν ἑμοῖσι φίλος τ' ἔα, αἰδοῖός τε·
 αὐτὴ γὰρ τάδε εἶματ' ἐγὼ πόρον οἷ' ἀγορεύεις
 πῦξ' εὖ ἐκ θαλάμῃ· περόνην τ' ἐπέθηκε φαεινὴν,
 κείνῳ ἀγαλμῆϊναι· ὅν δ' ἔχ' ὑποδέξομαι αὐτὴς,
 οἷα δὲ νοστήσαντα φίλην δὲ πατρίδα γαῖαν·
 τῷ ῥα καὶ ἄσκη· κοίλῃς ἐπὶ νηὸς ὀδυσαδῆ
 ὥχετ' ἐποφύμενος κακοῖσιον ἐκ ὀνομασθῆν·
 ἦν δ' ἀπαμφοτέρω προσέφη πολύμητις ὀδυσαδῆ·
 ὦ γυναι, αἰδοῖή λαβρτιάδῃ ὀδυσηός,

μηκέτι

μηκέτι νῦν χρόα καλὸν ἐνέειμι μηδέ τι θυμὸν
 τῆκε πόσιν γαστήρ· νεμεσῶμαι γέ μιν ὕδιν.
 καὶ γάρ τις τ' ἀμύδιον ὀδύρεται ἄνδρ' ὀλέσασα
 κενρίδιον· τῷ τέκνῳ τέκη φιλότῃτι μιγῆσα,
 ἢ ὀδυσῆ· δὲν φασὶ θεοῖς ἐναλίγκιον εἶναι.
 ἀμὰ γὰρ καὶ παῦσαι· ἐμῖο δὲ σωθεὶς μύθων.
 νημερτέως γάρ τοι μυθήσομαι· ὅδ' ἐπικλύσω,
 ὡς ἦδ' ἢ ὀδυσηὸς ἐγὼ περὶ νόστου ἄκυσσα
 ἀρχῇ θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πτόνι δῆμῳ
 ζῶν· αὐτὰρ ἄγρ' κοιμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ,
 αἰτίζων ἀνὰ δῆμον, αἰτὰρ ἐρίηρας ἑταῖρους
 ὤλεσε· καὶ νῆα γλαφυρὴν ἐπὶ οἴνοπι πόντῳ,
 θρινακίης ἀπὸ νῆσσι ὧν ὀδύσαντο τὸρ αὐτῷ
 ζῆς τε καὶ ἥελιος· τὰ γὰρ βόας ἔκταν ἑταῖροι·
 οἱ μὲν πάντες ὄλοντο πολυκλύσῳ ἐπὶ πόντῳ·
 τὸν δ' ἄρ' ἐπιχόπιος νεὸς ἐκβαλε κῦμ' ἐπὶ χέρσῳ
 φαιήκων δὲ γαῖαν, οἱ ἀρχίθεοι γεγάσιν·
 οἱ δ' ἡμῖν περὶ κῆρι θεὸν ὥς τιμήσαντο,
 καὶ οἱ πολλὰ δόσαν· πέμπειν τέ μιν ἤθελον αὐτῷ
 οἴκηδ' ἀπήμαντον· καὶ κεν πάλας ἐνθάδ' ὀδυσαδὲ
 ἦεν· ἀμ' ἄρα οἱ τό γε κέρδιον εἴσατο θυμῷ,
 χρέματ' ἀγυρτάζειν πολλὰν ἐπὶ γαῖαν ἰόντι·
 ὡς περὶ κέρδεα πολλὰ κατὰ θνητῶν ἀνθρώπων
 οἷδ' ὀδυσαδὲ· ὅδ' ἄν τις ἐρίαιε βροτὸς ἄλλος·
 ὡς μοι θεσπρωτῶν βασιλῆα μυθήσατο φείδων·
 ὦ μινε δὲ πρὸς ἐμ' αὐτὸν ἀποπένδων ἐπὶ οἴκῳ
 νῆα κατρυθῆαι καὶ ἐπαρτέας ἐμμεν ἑταῖρους,
 οἱ δ' ἡμῖν πέμψουσι φίλην ὅττι παροῖδα γαῖαν·
 ἀμ' ἐμὲ πρὶν ἀπέμψε· τύχῃσε τὸρ ἐχομένη νηῦς
 ἀνδρῶν θεσπρωτῶν· δὲ δολίχιον πολύπυρον.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

καὶ μοὶ κτήματ' ἔδωξεν ὅσα ξυωαίρῃ τ' ὀδυσσεύς·
 καὶ νῆκεν δὲ δολχόν τινα γενεὴν ἔτρεν γ' ἔτι βόσκοι·
 τῶα οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κείτο ἀναικτος.
 τὸν δ' ὅτ' ὠδώνῃν φάρ βήματα ὄφρα θεοῖο
 ἐκ δρυὸς ὕφικτόμοιο διὸς βυλὴν ἐπακῆσαι,
 ὅπως νοσήσει φίλῃν δὲ πατρίδα γαῖαν,
 ἥδ' ἡδὴν ἀπείων· ἡ ἀμφαδὸν ἢ ἐκρηφιδόν.
 ὡς δ' αὖ μιν ἔπος ὅτ' ὁδοὺς καὶ ἐλεύσεται ἥδ' ἡ,
 αἶχι μάλ' ἢ δ' ἔτι τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἶψα
 διτὸν ἀπεσφίεται· ἐμπης δέ τοι ὄρμαιν' ὀδῶσα·
 ἔγω νῦν Ζεὶ πρῶτα θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
 ἵστη τ' ὀδυσσεὺς ἀμύμονος ἦν ἀφικέμεν,
 ἡ μὲν τοι τάδε πάντα τιθέεται ὡς ἀγορεύω,
 τῷ δ' αὖτ' ἐλκεῖ βαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' ὀδυσσεύς,
 τῷ μὲν φθίνοντος μινός, τῷ δ' ἴταμένοιο·

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων πηνελόπεια·
 αἶψα τῷτο ξεῖνε ἔπος τετελεσμένον εἶη·
 τῷ κε τάχα γνώης φιλόπαιτα τε πολλά τε δῶρα
 ἐξ ἐμῶν ὡς αὖ τις σε σωανθρώπιος μακρὶ ζῶι·
 αἰεὶ μοι ὡς δ' ἀνὰ θυμὸν ὀΐεται ὡς ἔαται πρὸς,
 ἔτ' ὀδυσσεὺς ἔτι οἶκον ἐλεύσεται ἢ τε σὺ πομπῆς
 ταύξῃ· ἐπεὶ ὅ τοι σημαντόρες εἰσιν ἐν οἴκῳ,
 ὅτος ὀδυσσεὺς ἔσκει μετ' ἀνδράσιν εἴ ποτ' ἔννι,
 ξείνης αἰδοῖς ἀποτεμπεύῃ· ἡ δὲ δέχεσθαι·
 αἰεὶ μιν ἀμφίπολοι ἀπονίψατε· κῆτθετε δ' ὀνὴν
 δέμνια καὶ χλαῖνας, καὶ ῥήγνα σιγαλόντα,
 ὡς ἡ σὺ θαλπίδων χρυσόθρονον ἡῶ ἵκηται·
 ἡῶθεν δὲ μάλ' ἤρι λούσασθε χρίσασθε,
 ὡς ἡ ἐνδον παρὰ πλεμάχῃ δειπνοῖο μέδεται
 ἥμενος ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ἄλγιον ὅς κεν ἐκείνων
 τῷτον

πῶτον ἀνιάζει θυμοφθόρος, ὅδε τι ἔργον
 ἐνθάδ' ἐτι πρήξει μάλα πρὸ νεχολωμένος αἰνῶς·
 πῶς γὰρ ἐμοῦ σὺ ξεῖνε δαήσεαι εἴτι γυναικῶν
 ἀμείνων περίεμι νόον καὶ ἐπίφρονα μῆτιν,
 εἴην αὐτὰλέος καὶ καὶ εἴματος ἐν μεγάροισιν
 δαινύη· ἄνθρωποι δὲ μιν αὐθάδισι τελέθουσιν·
 ὃς μὲν ἀπινῆς αὐτὸς ἐν καὶ ἀπινέα εἶδ' ἦ
 τῷ δὲ καταρῶνται πάντες βροτοὶ ἀλλ' ὁπίσσω
 ζῶν· ἀτὰρ τιθνεῖται γ' ἐφελιόωνται πάντες·
 ὃς δ' αὖν ἀμύμων αὐτὸς ἐν καὶ ἀμύμονα εἶδ' ἦ
 τῷ μὲν τε κλέος ἄρ' ὁδὸν διὰ ξεῖνοι φορέουσι
 πάντας· ἢ ἄνθρωπος πολλοὶ τέμιν ἐσλὸν ἔχον·
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ γυναι, αἰδοῖν λαερτιάδῳ Ὀδυσῆος,
 ἦ τοι ἐμοὶ χλαῖναι καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα·
 ἢ χθεῖν' ὅτε πρῶτον κρήτης ὄρεα νιρόεντα,
 προσφισάμην ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχιρέτμοιο·
 κείῳ δ' ὥς τ' ἰπάρους περ αὐτῆς νύκτας ἰαυον·
 πολλὰς γὰρ δὴ νύκτας ἀεικέλιον ἐν δόμῳ
 αἶσα καὶ τ' ἀνέμνεα εὐθρονον ἦν δ' ἴαν·
 ὅδε τι μοι ποδάνιπρα ποδῶν ἐπὶ ἡρ' ἀνὰ θυμὸν
 γίγνεται, ὃ δὲ γυνὴ ποδὸς ἄφεται ἡμετέροισι
 τάων, αἵ τοι δῶμα καταδρήσειραι ἔασιν,
 εἰμή τις γρηυς ὅτι παλαιὴ κέδν' εἶδ' ἦα·
 ἦ τις τέτληκεν ῥαα φρεσὶν ὅσα τ' ἐγὼ περ,
 τῇ δ' ἔκ' αὖ φρονέοιμι ποδῶν ἄφαθαι ἐμείν·
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 ξεῖνε φίλ', ὅ γάρ πω τις ἀνὴρ πεπνυμένος ὦδε
 ξείνων πλεδαπῶν φιλίων, ἐμὸν ἵκετο δῶμα,
 ὥς σὺ μάλ' ὠφραδέως πεπνυμένα πάντ' ἀγορεύεις·

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἔστι δέ μοι γρηῦς πυκινὰ φρεσὶ μὴδ' ἔχυσά·
 ἢ κείνον δὴ σῆνον εὐρέφεν ἢ δ' ἀτίταλλεν
 δεξιὰ μὲν χεῖρα δ' ὅτε μιν πρῶτον τέκε μήτηρ·
 ἢ σε πόδας νίφει ὀλίγη πελέυσά' πρ' ἔμψης·
 αἷ' ἄγε νῦν ἀντάσσα πρίφρων ἀνρύκλεια
 νίφον σείο ἀνάκτος ὀμήλικα, καὶ πρ' ὀδυαδῆ
 ἢ δὴ τοῖός δ' ὅπ' πόδας τοῖός δέ τε χεῖρας·
 αἶψα γὰρ ἐν κεκόπτι βροτοὶ καταγρηράσκησιν·
 Ω' σ' ἄρ' ἐρη· γρηῦς δὲ κατέχετο χρυσὶ πρόσωπα·
 δάκρυα δ' ἐκβαλε θρῆμα, ἔπος δ' ὀλοφυσθὸν ἔειπεν
 ὦ μοι ἐγὼ σέο τέκνον ἀμύχανος ἢ σε πρί' Ἰδῶ
 ἀνθρώπων ἢ χθρῆ θεοδέα θυμὸν ἔχοντα·
 ὃ γὰρ πῶ τις πάσα βροτῶν δι' ἱερὰ βάλων
 πόνα μηρί', ἐκὼ δ' ἐξείλετο ἐκ πόμβας,
 ὅσα σὺ τῷ ἐδίδυσ δώματος ἔως ἱκοιο,
 γῆρας τε λιπαρὸν θρέψαι τε φαίδιμον ἕον·
 νῦν δέ τοι ὥδ' σε πάμπαν ἀφείλετο νόστιμον ἡμῶν,
 ὅτ' ἔγωγε κακύνω ἐπελιδώντο γαυαῖοι
 ξείνων πλεδαπῶν, ὅτε τὰ κλυτὰ δώμαθ' ἱκοίτο·
 ὥς σέθεν αἶ κινῶ, αἶδ' ἐκθεψιόνται ἄπασα·
 τάων νῦν λώβην τε καὶ αἶχρα πόλλ' ἀγείνων
 ἐκ ἑλᾶς νίφ' ἐμέδ' ἢ ἀέκυσαν ἀνώγει
 μήρι' ἱερῶν πρίφρων πινελόπεια·
 τῷ σε πόδας νίφω ἅμα τ' αὐτῆς πινελοπείης,
 καὶ σέθεν εἴνεκ', ἐπεὶ μοι ὀρώρεται ἐνδοθι θυμὸς
 κηδεσὶν· αἷ' ἄγε νῦν ξαντοὶ ἔπος ὅπ' ἵκεν εἶπω·
 πολλοὶ δὲ ξεῖνοι ταλαπείριοι ἐνθάδ' ἱκόντο·
 αἷ' ἄγε τίνα φημι εἰκοῖτα ὥδ' ἰδέσθαι,
 ὥς σὺ δέ με φωνήν τε, πόδας τ' ὀδυσθῆναι εἰσὶς·
 Τὴν δ' ἀπαμβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυαδῆς·
 ὦ γρηῦ

ὡς ῥηῖ' ὕψω φασὶν ὅσοι ἰδόν' ὀφθαλμοῖσιν·
 ἢ μείας ἀμροτέρως μάλα ἰκέλω ἀνθρώπων
 ἔμμεναι, ὥς δὴ πρὸ αὐτῆς ἐπιφρονέουσ' ἀγορεύει.
 ὡς ἄρ' ἐφ' ἡ ῥηῖς δὲ λέβηθ' ἔλε παμφανόωντα,
 τῷ πόδας ἐξαπένιζεν. ὕδωρ δ' ἐκεχούατο πάλυ
 ψυχρόν. ἔπειτα δὲ θερμὸν ἐπήρυσεν· αὐτὰρ ὀδυσαλὺς
 ἔζεν ἐπ' ἐχάρδριν· πρὶ δὲ σκότον ἐβόηετ' αἶψα·
 αὐτίκ' ἄρ' κατὰ θυμὸν ὀΐσατο μὴ ἐλαβῆσα
 ὕλην ἀνφράδατο, καὶ ἀμφοδὰ ἔργα γένοιτο·
 τίξε δ' ἄρ' ἄσπον ἵστα ἄναχθ' ἔδον, αὐτίκ' δ' ἔγνω
 ὕλην πῶς πρὶ μιν σὺς ἤλασε λυκῶ ὀδόντι,
 παρνησὸν δ' ἐλθόντα μετ' αὐτόλυκόν τε, καὶ ἔλασ
 μιτρος ἔης πατέρ' ἑσθλόν, ὅς ἀνθρώπους ἐκέκυσσε,
 κλειπτοσύνῃ θ' ὄρη τε θεὸς δὲ οἱ αὐτὸς ἔδωκεν
 ἔρμείας· τῷ γὰρ κεχαρισμένα μυρία καῖεν
 δόντων ἢ δ' ἐρίρων· ὅδ' οἱ πρόφρων ἄμ' ὀπήδ'·
 αὐτόλυκος δ' ἰθάκης ἐλθὼν ἔσπεύονα δῆμον,
 παῖδα νέον γεγαῶτα κηχέσατο θυγατέρος ἧς·
 τὸν ῥά οἱ σὺρ' κληθε φίλοις ἐπὶ γήνασι θῆκε
 παυομένῳ δόρποιο ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 αὐτόλυκε, αὐτὸς νῦν ὄνομ' αὔρεο ὅπῃ κε θεῆς
 παῖδός παιδὶ φίλῳ πολυάριθτος δέ τοι ἐστὶ·
 ἦν δ' αὖτ' αὐτόλυκος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
 γαμβρὸς ἐμὸς θυγάτηρ τε τίθει' ὄνομ' ὅπῃ κε ἐπὶ
 πολλοῖσιν ἔρ' ἔγωγε ὀδυσαλόμενος ῥά τ' ἰκέλω
 ἀνθρώποις ἢ δὲ γυναικὶν ἄνδ' ἁπάντων πηλυβόταται·
 τῷ δ' ὀδυσεὺς ὄνομ' ἔστω ἐπώνυμον· αὐτὰρ ἔγωγε,
 ὅππότε ἄν' ἡβήσας ἀμειβώϊον ἔσμεγα δώμα
 ἔλθῃ παρνησὸν δ' ὅθι πάμοι κτήματ' ἔασιν,
 πῶς οἱ ἐγὼ δώσω καὶ μιν χείροντ' ἀποπέμψω·

τῶν ἐνενήκων ὀδυσσῶν ἵνα οἱ πόροι ἀγλαὰ δῶρά
 ἦεν ἰδὼν ἄρ' αὐτολύνῃ τε καὶ ἰγείῃ αὐτολύνῃ
 χρυσὸν τ' ἠὲ σάροντο· ἔπειτα δὲ μελίσχοισι
 μήτηρ δ' ἀμφιβέβηκε μήτρος περὶ θυῖος ὀδυσσῆος
 κῦσ' ἀρά μιν κεφαλῇν τε καὶ ἀμφοτέρωθεν κελεύ
 αὐτολύνος δ' ἰγείῃ ἐκέλευτο κυδαλίμοισι
 δεῖπνον ἐφοπλίαι· τοῖσι δ' ὄρῳ ἔκταντο ἀκυσαν
 αὐτίκα δ' εἰσάγαγον βῆν' ἄρσενά πενταέτηρον
 ἦν δέρον ἀμφίθ' ἐκπύον· καὶ μιν διέχευαν ἅπαντα
 μίσυλλόν τ' ἄρ' ἐπίσπασμένως πεῖραν τ' ὀβελόισιν
 ὠπῆσαν τε περὶ φραδέως δάσαντο τε μοῖρας
 ὥς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ὅς ἠέλειο καταδύετο
 δαίνωτο· ὅδε τι θυμὸς ἐδάμετο δαίμων ἐΐσης
 ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέρας ἦλθε,
 οἱ τότε κοιμήσαντο καὶ ὕπνῳ δῶρον ἔλοντο
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 βῆν' ῥ' ἴμεν ὅς θ' ἑρῆν ἠὲ καὶ κῆρ, ἠδὲ καὶ αὐτοῖ
 ἰγείῃ αὐτολύνῃ μετὰ τοῖσι δὲ δῖος ὀδυσσεύς
 ἦεν· ἀπὺ δ' ὄρος προσέβηκε κατὰ μένον ὕλη
 παρνηαῦ· τάχα δ' ἴκετον πύχρως ἠνεμοῖαν
 ἠέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἄρ' ἄρσεν,
 ἔξ ἀκλαρρείται βαθυρροῦ ὧκεαντοῖ
 οἱ δ' ὅς βῆσαν ἴκετον ἐπακτῆρσιν· πρὸ δ' ἄρ' αὐτῶν
 ἴχνη ἐρυνῶν τ' ὅς καὶ ὅς ἦσαν· αὐτὰρ ὅππῃ
 ἰγείῃ αὐτολύνῃ μετὰ τοῖσι δὲ δῖος ὀδυσσεύς,
 ἦεν ἄλκι κακῶν· κραδάων δολιχόσκιον ἔχουσ
 ἐνθα δ' ἄρ' ἐν λόχῳ πυκνῇ κατέκειτο μέγας σῦς
 πλὴν κῆρ ὅς ἔστανε μὲν δαίμων ὕψιόν ἀέντων
 ὅτε μιν ἠέλιος φάειον ἀκτίσιν ἐβαλλεν
 ὅτ' ὁ μὲν πρῶτος διαμπερὲς ὥς ἄρα πυκνῇ
 ἦεν

ἦεν ἄταρ φύλλων ἐνέην χύσις ἤλιθα πολλή·
 ἦν δ' ἀνδρῶν τε καυῶν τε περιτύπος ἤλθε ποδοῖν,
 ὥς ἐπ' αἶγοντες ἐπῆσαν· ὁ δ' ἀντίος ἐκ ξυλόχοιο
 φρίξας ὄψ' λοφίην πῦρ δ' ὀφθαλμοῖσι δεδορκῶς,
 ἦ ῥ' αὖ τῶν χεδόθεν· ὁ δ' ἄρα πρῶτιστος ὀδυσαῖς
 ἑαυτ' ἀναχόμενος· δολιχὸν δόρυ χειρὶ παχείῃ
 ὑτάμεναι μεμαῶς· ὁ δέ μιν φθάμενος ἔλασεν σὺν
 γοαῶσι ὕπρ'· πολλὸν δὲ διήρυσσε σαρκὸς ὀδόντι
 λικριφὶς αἰτῆρας· ὁ δ' ὅσ' εὖν ἵκετο φῶς·
 τὸν δ' ὀδυσαῖς ἔπεισε τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον·
 ἀντικρὺ δὲ διήλθε φάσιν· ὁ δ' ἄρ' ὀδὸς ἀνωκῆ·
 καὶ δ' ἔπεισ' ἐν κονίῃσι μακρὴν ἀπὸ δ' ἔπ' αὐτο θυμὸς,
 ἦν μὲν ἄρ' αὐτολύκῃ παῖδός· φίλοι αὖ μὲν ἐκένοντο·
 ὠτειλὴν δ' ὀδυσαῖος ἀμύμονος ἀντιθέοιο,
 δῆσαν ἐπισταμένως· ἐπ' αἰοῖ δ' ἡ δ' αἶμα κελευνὸν
 ἔχοντες· αἶψα δ' ἵκοντο φίλιν πρὸς δῶματα πατρὸς·
 ἦν μὲν ἄρ' αὐτὸ λυκὸς τε, καὶ ἔχοντες αὐτολύκοιο
 σὺν ἱσάμενοι· ἡ δ' ἄλλα δῶρα πρόντες,
 κατὰ πάλιν χαίροντες φίλιν χαίροντες ἐπεμπον
 εἰς ἰθάκην· τῷ μὲν ῥα πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
 χαῖρον γοήσαντι καὶ ἐξερέζον ἔκστα,
 ἔλθον δ' ἢ πάσαι· ὁ δ' ἄρα σφίσιν αὖ κατέλεξεν·
 ὥς μιν θηρῶντ' ἔλασεν σὺν λαοκῶ ὀδόντι
 παρνητὸν δ' ἐλθόντα σὺν ἡέσιν αὐτολύκοιο·
 πῶν γρηῖς χεῖρας καταπρηνέας λαβῆσα,
 γυνὴ ῥ' ἐπιμαυαμένη, πόδα δὲ προέηκε φέρεσθαι·
 ἐν δὲ λέβητι πέσε κνήμη· καὶ ἀχίσε δὲ χαλκός·
 αἶψ' δ' ἐτέρω σ' ἐκλίσθη· πόδα δὲ πῶν χθονὸς ἐξέχυσ' ὕδωρ·
 πῶν δ' αἶμα χάσμα καὶ ἄλγος ἔλε φρένα, πῶν δὲ οἶδ' αὖτε,
 διακρυόφιν πλῆσεν· θαλερὴ δὲ οἶ' ἔχετο φωνή·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἄφαμένῃ δὲ γενεῇ, ὃ δὲ δαῖτα προσέειπεν·
 ἢ μάλ' ὀδυσαῖς ἐλπίλον τέκος, ὃ δέ σ' ἔγωγε
 πρὶν ἔργων· πρὶν πάντα ἄνακτ' ἐμὸν ἀμφαφάσθαι·
 ἢ, κῆρ πηνιλόπειαν ἐσέδορα κεν ὀφθαλμοῖσι·
 πεφραδέειν ἐθέλῃσιν φίλον πόσιν ἐνδον ἔοντα·
 οἷδ' ὅτ' ἄθρησαι δαῖτά τ' ἀντίη ὅδ' ἐνοῆσαι·
 τῇ δ' ὀρθηνάει νόον ἔραπεν· αὐτὰρ ὀδυσαῖς,
 χεῖρ ἐπιμασάμενος φάρυγγος λάβε δειξιτῆρι·
 τῇ δ' ἐτέρῃ ἔθεν ὤalon ἐρύσατο φώνησέν τε·
 μάα' τίη μ' ἐθέλεις θάλασσαν· σὺ δὲ μ' ἔρρεφθαι αὐτὴν
 τῷ σῶ ἐπὶ μαλ' ὧν αὖ δ' ἄλγεα πολλὰ μογήσας,
 ἤλυθον εἰκός μ' ἐτεῖ ὅς παρίδω γᾶαν·
 αἴ μ' ἐπεὶ ἐφράσθης· καί τοι θεὸς ἐμβάλε θυμῷ,
 σίγα· μή τίς τ' ἄλλος ἐνὶ μεγάροισι πύθιται·
 ὅδε δ' ἔρρεφ' ὅδ' ἐκὼς τετελεσμένον ἔσται·
 εἴ χ' ὕπ' ἐμοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἄγανυς
 ὅδ' ἔροφ' ὅσῃς σὺ ἀφ' ἐξομαι ὅπποτ' ἀν' ἄλλας
 δμῶας ἐν μεγάροισιν ἐμοῖς κτείνειαι μιγαῶν κῆρ.

Τ ὃν δ' αὖτε προσέειπε πρίφρων Ὀδυσσεύς·
 τί κενον ἐμὸν ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
 οἶδά μ' ἐοῖον ἐμὸν μένος ἐμπεδον ἔμ' ἐπιζυγόν·
 ἔξω δ' ὥς ὅτε τί στερῇ λίθος ἢ ἐσίδηρος·
 ἄλλο δέ τοι ἔρρω· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
 εἴ χ' ὕπὸ σοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἄγανυς·
 δὴ ῥέ τοι καταλέξω ἐνὶ μεγάροισι γυναικῆς
 αἵ τέ σ' ἀτιμάζουσι, κῆρ ἀνιηλιτεῖς εἰσὶν·

Τ ἦν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 μάα' τίη δὲ σὺ τὰς μυθήσαιο; ὃ δὲ τί σε χεῖρ·
 εἴ νυ κῆρ αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι, κῆρ εἴσομαι κῆρσιν·
 αἴ μ' ἐχέσι γῆ μῆθον· ἐπίρρεφον δὲ θεοῖσιν·

ὥς ἄρ'

Ως ἄρ' ἔφη γρηῦς δὲ δὶ' ἔκ μεγάροιο βεβήκει,
 οἷσομένη ποδάνιπρον· τὰ γὰρ πρότερ' ἔκχευτο πάντα·
 αὐτὰρ ἐπεὶ νίφεν τε καὶ ἤλειφεν λίπ' ἐλαίῳ,
 αὐτὶς ἄρ' ἀσπετέρῳ πυρὸς ἔλκετο δῖφρον ὀδυσαδὲ
 θρσόμενος· ἔλκην δὲ κατὰ ῥακέεσσι καλῶφε·
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πρίφρων πηνελόπεια·
 ξείνε· κ' μὲν σ' ἔτι τυτθὸν ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτῷ·
 καὶ γὰρ δὴ κοῖτοιο τάχ' ἡδέος ἔσσεται ὥρη·
 ὄντινά γ' ὕπνος ἔλοι γλυκερὸς καὶ κηδόμενόν πρῶ·
 αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ πένθος ἀμέρητον πόρε δαίμων·
 ἥματα μὲν γὰρ τέρπον ὀδυρομένη γοῶσα,
 εἰς τ' ἐμὰ ἔργ' ὀρώσασα καὶ ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ·
 αὐτὰρ ἐπὴν νύξ' ἔλθῃ· ἔλκισι τε κοῖτος ἄπαντας,
 καί μαι ἐνὶ λείκῳ πυκινὰ δέ μοι ἄμφ' ἀδινὸν κῆρ,
 ὄξεϊαι μελεδῶναι ὀδυρομένη ἐρέθουσιν·
 ὥς δ' ὅτε πανδάρης κῆρυ χλορῆς ἀηδῶν
 κελὸν ἀείδουσιν ἔαρος νέον ἵσταμένοιο,
 δολιχρῶν ἐν πετάλοισι καθεζομένη πυκινόισιν,
 ἥ τε θαμὰ φωνῶσα χεῖρ πολυηχέα φωνήν·
 παῖδ' ὀλοφυρομένη ἱτυλον φίλον, ὃν ποτὶ χαλκῷ
 κτεῖνε δὶ' ἀδραδίᾳσ' ἤϊρον ζήθοιο ἄνακτος·
 ὥς καὶ ἐμοὶ δῖ' Ἰαθυμὸς ὀρώρεται ἐνθα καὶ ἐνθα,
 ἥ ἐ μὲν παρὰ παιδὶ καὶ ἐμπεδα πάντα φυλάσσῃ,
 κτῆσιν ἐμὴν δ' ἰμῶας τε καὶ ὕψιφ' ἑρὸς μέγα δῶμα,
 αὐτὴν τ' ἀέδομένη πόσιος δῆμοιό τε φῆμιν,
 ἥ ἦ δὴ ἄμ' ἔπωμαι ἀχαιῶν, ὅς τις ἄριστος
 μανᾶται ἐνὶ μεγάροισι πορῶν ἀπρείσια ἔδνα·
 παῖς δ' ἐμὸς ἕως μὲν ἔν τι νήπιος ἥ δὲ χαλὶφρων,
 γήμασθ' ἄμ' εἶα, πόσιος κατὰ δῶμα λιπῶσαν·
 οὐκ ὅτε δὴ μέγας ὄψι καὶ ἦβης μέτρον ἰχέισι,

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

κῆρ δὴ μ' ὄραται πάλιν ἐλθέμεν ἐν μεγάροισι
 κτήσιος ἀχαλῶν, τὴν οἱ κατέδυσιν ἀχαιοί·
 αἴψα γέ μοι τὸν ὄνειρον ὑπόκριναι καὶ ἄνυσον·
 χῆνές μοι κατὰ οἶκον εἰκῆσι πυρὸν ἔδυσιν
 ἐξ ὕδατος· καὶ τέ σφιν ἰάνομαι εἰσορῶσα·
 ἐλθὼν δ' ἐξ ὄρεος μέγας αἰεὶς ἀγυυλοχείλης,
 πᾶσι κατ' αὐχέναν ἦξε καὶ ἔκτανεν· οἷδ' ἐκέχαιτο
 ἀθρόοι ἐν μεγάροισι· ὃ δ' ὅτε αἰθέρα δι' ἀνέβη·
 αὐτὰρ ἐγὼ κλάεον καὶ ἐκώκυον ἐν πρὸς ὀνείρῳ·
 αἴ μοι δὲ μὴ γέροντο εὖ πλοχέμιδος ἀχαιῶ
 οἶκῳ δόλοφυρομένην ὅ μοι αἰεὶς ἔκτανε χῆνας·
 αἶψ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπιπρὸς χοντι μελᾶθρῳ·
 φωνὴ δὲ βροτῆν κατ' ῥήτιε, φώνησέν τε·
 θάρσει ἰκέρεις κέρη πλεκλειτῶ·
 ἔκ' ὄναρ αἴψ' ὕπαρ ἐλθὼν ὅ τοι τετελεσμένον ἔσται·
 χῆν' ὅς μιν μνηστῆρ' ἐγὼ δέ τοι αἰεὶς ὄρνις
 ἦα πάρος νῦν αὖτε τιὸς πόσις εἰλήλυθα·
 ὅς πᾶσι μνηστῆρσιν ἀεικέα πότμον ἐφύσω·
 Ως ἔφατ'· αὐτὰρ ἐμὲ μελίνδης ὕπνος ἀνῆκε·
 παπῆν' αἶσα δὲ χῆνας ἐν μεγάροισι νόησα
 πυρὸν ἐρεπόμενης παραπύelon ἦχι πάρος πρ·
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ γυῖα· ὅπως ὅτιν ὑποκρίνασθαι ὄνειρον
 ἄλλῃ ἀπὸ κλίναντ' ἐπεὶ ἦ ρά τοι αὐτὸς Ὀδυσσεύς,
 πέφρα δ' ὅπως τελέει μνηστῆρσι δὲ φαίνεται ὀλεθρος
 πᾶσι μάλ'· ὃ δέ κε τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξει·
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πρίφρων Πηνελόπεια·
 ξείν' ἦται μιν ὄντροι ἀμύχανοι ἀκρίμυθοι
 γίνοντ'· ὃ δέ τι πάντα τελεῖται ἀνθρώποισι·
 δοῖα γάρ τε πύλαι ἀμειννῶν εἰσὶν ὀνείρων·

αἰ μὲν γὰρ κρύβαντι τετύχεται· αἶδ' ἐλέφαντι
 τῶν οἱ μὲν κ' ἔλθωσι διὰ πρὶς· ἐλέφαντος·
 οἱ ῥ' ἐλεφάρονται· ἔπε' ἀφ' ἅπαντα φέρονται·
 οἱ δὲ διὰ ξειπῶν κρύβων, ἔλθωσι θύραζε,
 οἱ ῥ' ἔτυμμα κρῖνσι βροτῶν ὅτε κέν τις ἴδῃται·
 αἶψ' ἐμοὶ ἦν ἐνταῦθεν ὄϊομαι αἰνὸν ὄνειρον
 ἐλθέμεν· ἦν ἁπασὸν ἐμοὶ καὶ παιδὶ γένετο·
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 ἦδε δὴ ἦώς· εἴσι δυσώδης· ἦ μ' ὀδυσῆος
 οἴκῃ ἀπὸ χηφῆ· νῆα γὰρ καταθήσω αἶθλον
 τῆς πελέκειας· τῆς κείνης ἐν μεγάροισιν εἴοισιν
 ἵσταχ' ἐξείης δορυχῆ· ὥς δ' ὠδὲ κε πάντας·
 σᾶς δ' ὄγε πολλὸν ἀνέσθι, διαρρίπασκεν ὀϊστὺν·
 νῆα δὲ μνηστῆρας· αἶθλον τῆτον ἐφύσω·
 ὅς δ' ἐκεῖ ῥηϊτὰτ' ἐντανύσῃ βιδὸν ἐν παλάμῃσι
 καὶ διόισι· πελέκειων δυοκαίδεκα πάντων·
 τῷ κεν ἄμ' ἐσπίμην νοσφισαμένη ῥόδε δ' ὤμα
 κυρίδιον μάλα κελὸν ἐνὶ πλεον βιδόσιοι.
 τὰ ποτε μεμνήσθαι ὄϊομαι ἐν πρὸ οὐρα·
Τ ἦν δ' ἀπαμβρόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ γυνῆ· αἰδοία λαβτριάδω ὀδυσῆος·
 μνηέτι νῆα ἀνέβαλλε δόμοις ἐνὶ τῆτον αἶθλον,
 πρὶν γὰρ τοι πολύμητις ἐλεύσεται ἐπὶ δ' Ὀδυσσεύς·
 πρὶν τῆτος ποτὲ ῥέον ἐϋέρον ἀμπαρόωντας
 νουρὴν ἐτανύσαι· διόισι δ' ὤσατε σιδήρεα·
Τ ὃν δ' αὖτε προσέειπε πρίρρων πηνελόπεια·
 εἴκ' ἐθέλεις μοι ξεῖνε παρήμενος ἐν μεγάροισι
 τέρπειν ἢ ἐμοὶ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισι χυθείη·
 αἶψ' ὀδάρπας ἄβην αὐπνυς ἐμμενεαί· αἶν
 ἀνθρώπων· ἐπὶ γάρ τοι ἐκείνῳ μοῖραν ἔθηκεν·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἀθάνατοι θνητοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρυσαν·
 οἷον ἦτοί μιν ἐγὼν ὑπὲρ ὧν εἰσαναβάσα,
 ἀέξομαι εἰς ἀνὴν, ἥ μοι σπονδαὶ τέτυκται
 αἰεὶ, δάκρυσ' ἐμῶσι πεφυρμένη ἐξ ὅδ' Ὀδυσσεύς
 ὥχεται ἐποφόμενος κρησίου ὅσον ὀνομαστήν·
 εἰνθά κε λευγαλμίν· σὺ δὲ λείξο τῷ δ' οἴκῳ,
 ἢ χαμάδις σπρέσας, ἢ τοὶ κρηταδέμνια θέντων·
 Ωῖ σ' εἴπῃσ' ἀνέβαιν' ὑπὲρ ὧν σιγαλόεντα·
 ὅν οἱ ἄμα τῇ γε, καὶ ἀμφοῖπολοι κίον ἄλλαι·
 εἴτε δ' ὑπὲρ ὧν ἀναβάσας αὐτὸν ἀμφοῖπολοισι γαυαξί,
 κλάεν' ἐπειτ' Ὀδυσῆα φίλον πόσιν, ὅφρα οἱ ὕπνου
 ἤδωκ' ἐπὶ βλεφάροισι βάλεν γλαυκῶπις Ἀθήνη·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Υ. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΥΩΪΔΙΑΣ.

β Ουληθεὶς ἀνελεῖν Ὀδυσσεύς τὰς μινυμένας
 τοῖς μνηστῆρσι θραπαινίδας, καὶ μεταγνῶς,
 διὰ τῶν ἐξείς πρὸς αὐμεον καὶ φιλοίτιον διαλέγεται·
 ἐν ᾧ καὶ τῶν μνηστήρων γίνεται ὁμιλία·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ·Υ·ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΝΙΔΙΑΣ.

Υ βρονταῖς ζεῖ θάρσυν' ὀδυνηῖα· καὶ χέθ' ἀχαιῶν·

Υτάρ δ' ἐν προσόμῳ ἀνάζετο
δῖος ὀδυσσεύς,
καὶ μὲν ἀδέλφῃ τον βοείην σὸν
ρεσ', αὐτὰρ ὕπρθε
κώεα πόλλ' ὄτων, τῆς ἰβυλίας
σκον ἀχαιοί·

ἀνρωμένη δ' ἄρ' ἐπὶ χλαῖναν βάλε κοιμηθέντι·
ἐνθ' ὀδυσσεὺς μνηστῆρσι καὶ φρονέων ἐνὶ θυμῷ,
κεῖτ' ἐρηγορῶν· τά δ' ἐκ μεγάροιο γυναικὺς
ἦϊσαν· αὖ μνηστῆρσιν ἐμιγέσκοντο πάρος περ
αἰγλήησι γέλωτα καὶ ἀφροσύνῃν παρέχουσαι·
τῶ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι.

πολλὰ δὲ μὲν ἤριξε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
ἢ μεταίψας θάνατον τούξειεν ἐκφύειν,
ἢ ἐτ' ἔφ' μνηστῆρσιν ὑπὲρ φίλοισι μιγῆναι
ὑπατά καὶ πύματα· κραδίη δὲ οἱ ἔνδον ὑλάετ'·
ὥς δὲ κύνων ἀμαλῆσι περὶ σκυλάκειαι βεβῶσα,
ἀνδρ' ἀγνοήσας ὑλάει μέμονέν τε μάχεσθαι,
ὥς ἄρα τὸ ἔνδον ὑλάετ' ἀγαιομένε καὶ ἔργα
σῆθος δὲ πλήξας κραδίην ἠνίπαπε μύθῳ·
τέτλαθι δὴ κραδίη καὶ κούρῳ ἄλλο πότ' ἔτλης
ἡματι τῷ, ὅτε τοι μένος ἄχετος ἦεν κύνῳ
ὀφθίμῳ· ἐτάρας· σὺ δ' ἐτάμας, ὀφρά σε μῆτις
ἐλέγξῃ ἀνθοιο θιόμαον θανέεσθαι·
ὦς ἔφατ' ἐν στήθεσσι καὶ παρὰ μύχους φίλον ἦτορ

ΤΟ ΔΥΣΣΕΙΑΣ

τῷ δὲ, μάλ' ὃν πείσῃ κραδίη μένε τετληῖσθαι
 πωλεμέως, ἀτὰρ αὐτὸς εἰλίκετο ἔνθα καὶ ἔνθα·
 ὥς δ' ὅτε γαστέρ' ἀνὴρ πολέος πυρὸς αἰθομένοιο
 ἐμπλύνειν κνίαντες τε καὶ αἵματος ἔνθα καὶ ἔνθα
 αἰόλλει· μάλ' αὖτ' ὥς λιπαίνεται ὀπιθῆναι,
 ὥς ἄρ' ὅγ' ἔνθα καὶ ἔνθα εἰλίκετο μῆμιρ' ἰών,
 ὅπως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσει,
 μένος ἰὼν πολέσιν· χεδόθεν δὲ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
 ὕρανόθεν κῆτα βάσσα, δέμας δ' ἦλκετο γυναικί·
 σὴ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καέμιν πρὸς μῦθον εἶπε·
 τίπ' αὖτ' ἐγρήσῃς πάντων πρὶν ἵμμορε φωτῶν·
 οἶκος μὲν τοι ὅδ' ἐστ', γυνὴ δέ τοι ὧ δ' ἐνὶ οἴκῳ,
 καὶ παῖς, οἶόν περ τίς ἐέλδεται ἔμμεναι ἤα·

Τὴν δ' ἄπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα θεὰ κῆτά μοῖραν εἶπες·
 εἰ μὲν τί μοι τόδε θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μῆμιρ' ἰγ, 2
 ὅπως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσω
 μένος ἰὼν· οἷδ' αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔασι·
 πρὸς δέ τι καὶ τόδε μέζον ἐνὶ φρεσὶ μῆμιρ' ἰγ·
 εἴπερ γὰρ κτείναιμι δίδως τε σέβειν τ' ἀέκητι,
 πῇ κεν ὑπεκπροθύγοιμι· τὸ δὲ φράζεσθαι ὀνέωγα·

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 χέτλιε, καὶ μὲν τίς τε χρεῖονι πέθεθ' ἐταίρω,
 ὅς περ θνητὸς τ' ὄβρι καὶ ὕψος μῆδεα οἶδε·
 αὐτὰρ ἐγὼ θεὸς εἰμι διαμπερές, ἥσε φυλάσσω
 ἐν πάντεσσι πόνοισιν, ἐρέω δέ τοι ἑξαναφανερόν·
 εἴπερ πεντήκοντα λόχοι μερόπων ἀνθρώπων
 νῶϊ περιστᾶν κτείναι μεμαῶτα δὲ ἄρηι,
 καί κεν τῶν ἐλάσαιο βόας καὶ ἵφια μῆλα·
 αἰγ' ἐλέτωσι καὶ ὕπνος ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν

πάννυχον ἐγρήσοντα· καὶ ὧν δ' ὕποδύσει· ἦ δ' ἴσ'·
 οὐδ' φάτο· καὶ ῥά οἱ ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχουσιν·
 αὐτὴ δ' ἄψ' ὅθ' Ὀλύμπον ἀρίκετο δῖα θεῶν,
 οὔτε τὸν ὕπνος ἐμαρπῆε λυών· μελεδήματα θυμῷ
 λυσιμελὲς· ἄλοχος δ' ἄρ' ἐπέγρετο κέδν' εἰδύα·
 κλαῖε δ' ἄρ' ἐν λέκτροισι καθεζομένη μαλακοῖσιν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κλαῖοντα κορέσασα ὃν κατὰ θυμόν·
 ὄρτεμιδι πρῶτισον ἐπαύξατο δῖα θεῶν·
 ἄρτεμι πότνα θεᾷ διὸς θύγατερ'· ἀλλ' ἐμοὶ ἦ δ' ἴσ'·
 ἰὸν ἐκὶ σῆθεσι βαλῶσ' ἐν θυμὸν ἔλοιο
 αὐτίκα ναῦ· ἢ ἐπὶ τὰ μ' ἀναρπάξασα θύελλαι
 οἴχοιτο προφέρουσα κατ' ἡιρόεντα κέλευθα·
 ἐν προχοῇ δ' ἐβάλοι ἀφορρῶν ὠκεανοῖο·
 ὥς οὔτε πανδαρὲς κῆρας ἀνέλοντο θύελλαι
 τῆσι τοκῆας μὲν φθίσαν θεοί· αἱ δ' ἐλίποντο
 ὄρφαναι ἐν μεταροῖσι· κόμιαε δ' ἐδ' ἄφροδίτη·
 τυρῶ, καὶ μέλιτι γλυκερῷ, καὶ ἠδ' εἰ οἶνω·
 ἦρι δ' αὐτῆσιν περὶ πασέων δῶκε γαυαυῶν
 εἶδος καὶ πινυτήν· μήκος δ' ἐπορ' ἄρτεμις ἀγνή·
 ἔργα δ' Ἀθηναίη δέδαιε κλυτὰ ἔργα (εἶπαι,
 οὐτ' ἄρροδίτη δῖα προσέειπε μακρὸν Ὀλύμπον
 κῆρη σ' ἀετῆσσαι τέλος γλυκεροῖο γάμοιο,
 ὅθ' ἐδῖα τερπικέραυνον· ὃ γὰρ τ' αὖ οἶδεν ἅπαντα,
 μοῖρ' ἀν' τ' ἀμμορίν τε, κατὰ θνητῶν ἀνθρώπων·
 πόρρα δ' ἐτὰς κῆρας ἄρπυιαι ἀνιρέψαντο·
 καὶ ῥ' ἐδυσσαν συγρῆσιν ἐρινυῶσιν ἀμριπωλύν·
 ὥς ἐμ' αἰψώσαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες·
 ἢ ἐμ' εὐπλόκαμος βάλοι ἄρτεμις ὄφρ' ὀδυσῇ
 ὁλομένη καὶ γαῖαν ὑποσυγρῆν ἀφικομένην,
 μὴ δέ τι χείρονος ἀνδρὸς εὐφραίνοιμι νόημα·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

αἰετὸν ἰδὼν καὶ ἀνέκταν ἐχει κελὸν ὁππότε κεντίῃ
 ἤματα μὲν κλαίῃ πυκινῶς ἀκαχήμενος ἦτορ·
 νύκτας δ' ὕπνος ἔχουσιν· ὁ γὰρ τ' ἐπέλησεν ἅπαντας
 ἐσθλῶν ἢ δὲ κακῶν· ἐπεὶ ἄρ' βλέφαρ' ἀμφοτελεύφη·
 αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ ὀνείρατ' ἐπέστανεν κακὰ δαίμων.
 τῇσδε γὰρ μοι νυκτὶ παρέδραθεν εἰκελὸς αὐτῷ,
 τοῖος ἐὼν, οἷος ἦεν ἅμα στρατῷ· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 χαῖρ' ἐπεὶ ἔκ' ἐφάμην ὄναρ ἐμμεναι· αἶψ' ὕπαρ' ἦδη.
 Ω' σ' ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυθεν ἠώς.
 τῷ δ' ἄρα κλαυθῆσις, ὅπα σιωπῆτο δῖος Ὀδυσσεύς·
 μὲν μῆριξέ δ' ἔπειτα δόκησε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν
 ἦδη γινώσκουσα παρεστέμεναι κεφαλῇρι·
 χλαῖναν μὲν σιωπῶν καὶ κῆρα τοῖσιν ἐναιδεν·
 δὲ μέγαρον κατέθηκεν ἐπὶ θρόνον· ἐκ δὲ βοείην
 θῆκε θύραζε φέρων· δῖ' δ' αὖχετο χεῖρας ἀναχών·
 Ζεὺ πάτερ· εἴ μ' ἐθέλοντες ἐπὶ τροάδ' ἦν τε καὶ ὕμνη
 ἦ γε τ' ἐμὴν δὲ γαῖαν ἐπεὶ μ' ἐκκλώσσετε λίην·
 φῆμιν τι' μοι φάσθω ἐχειρομένων ἀνθρώπων
 ἐνδοθεν· ἐκτοθεν δὲ δῖος Τέρας ἄλλο φανήτω.
 Ω' σ' ὅρατ' αὖ χόμος· τὸ δ' ἐκλυε μητιέτα Ζεὺς·
 αὐτίκα δ' ἐβρόντησεν ἅπ' ἀγλήεντος ὀλύμπου
 ὕψοθεν ἐκ νεφελῶν· γῆθησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς·
 φῆμιν δ' ἐξ οἴκοιο γυνὴ προέηκεν ἀγεροῖς
 πλησίον· ἐνθ' ἄρα οἱ μύλαι εἶατο ποιμένι λαῶν·
 τῇσιν δῶδε καὶ παῖσαι ἐπερρώοντο γυναικῶν·
 ἀλφίτα τὰ λυγρὰ καὶ ἀγέφατα μυελὸν ἀνδρῶν·
 αἰετὸν ἄρ' ἄλλαι αὖδον, ἐπεὶ κατὰ πυρὸν ἄλεσσαν·
 ἦ δὲ μὴ' ὕπῳ παύειτ'· ἀραυροτάτη δ' ἐτέτυκτο·
 ἦ ῥα μύλην πῆσασα ἔπος φάτο σῆμα ἄνακτι.
 Ζεὺ πάτερ· ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάλαις,
 ἦ μὲν ἄλ'

ἢ μετὰ βρόντησας ἀπ' ἄραν ἄπερόντος,
 ἢ δὲ ποθὶ νέφος ὅππῃ, τέρας νυτέρω τὸ δὲ φάνης
 κρήνον νυκτὶ καὶ ἐμοὶ δολιχὴ ἔπος ὅππῃ κεν εἴπω.
 μνηστῆρες πύμακόν τε καὶ ὕπατον ἡματι τῷ δὲ
 ἐν μικροῖς ὀδυσῆος ἐλοῖτο δαῖτ' ἐρατεινήν.
 οἱ δ' ἡμοὶ καὶ μάτῳ θυμαλγείῳ γόνατ' ἔλυσαν
 ἀλγίτα του χυρῆναι ὕπατα δειπνήσαν.

Ὡς ἄρ' ἐπὶ χεῖρε δὲ κλειδόνι δῖος ὀδυσσεύς
 ζήνός τε βροντῇ. φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείττας
 αἰ δ' ἄλλαι δμῶα κατὰ δώματα καὶ ὀδυσῆος
 ἀγρόμεναι ἐνέκαιον ἐπ' ἐχάρη ἀκχμάτον πῦρ.
 πλέμαχες δ' αὐτῇθεν ἀνίστατο ἰσόθεος φῶς
 εἵματα ἐνέκαιον πρὶ δὲ ξίφος ὀξύ θέτω μῶ.
 ποσσὶ δ' ὕπ' ἀπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
 εἴλετο δ' ἀλκιμον ἐῖχος ἀκχχόμενον ὀξείῳ χαλκῷ.
 σὴ δ' ἄρ' ἐπ' ὀδυσῆος πρὸς δ' αὐτὸν κλειαν εἰπεν.

Μαῖα σίλη: τὴν ξείνον ἐτιμήσας ἐν οἴκῳ
 αὐτῇ καὶ σίτῳ ἢ αὐτὸς καίτοι ἀκιδῆς.
 τοιαύτη γὰρ ἐμοὶ μήτηρ πινυτήρ πρὶ ἔσσα
 ἐμπλήσθων ἑτῶν γε τίτῃ μρῶπων ἀνθρώπων
 χείρονά τ' ἐν δ' ἄρ' ἐπὶ ἀτιμήσας ἀποπέμπει.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πρίστρων αὐτὸν κλειαν
 ἢ αὖ μιν νυκτὶ τέκνον ἀνάτιον ἀτιδῶσα
 οἶνον μὲν γὰρ πῖνε καθήμενος ὄφρ' ἐθέλῃ αὐτὸς
 σίτῃ δ' ἐκείτ' ἐν πενήμεναι εἴρετο γὰρ μιν.
 ἐμὸς δὲ δὴ καίτοι καὶ ὕμνον μιμνήσκειτο,
 ἢ μὲν δὲ μνηστῆρας ὑποστρέσαι δμῶσιν.
 αὐτὰρ ὅτ' ὡς τις πάμπαν οἴζυρος καὶ ἀποτμος,
 ἢ ἐθέλῃ ἐν λείβοισι καὶ ἐν ῥήγαι καθεύδειν.
 αὐτὸν δὲ δὴ τῷ βοεῇ καὶ κώωνι οἶων

Hom. Odys.

Ζ

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἔδραθεν ἐν προδόμῳ· χλαῖναν δ' ἐπὶ ἑλάναι· καὶ ἡμεῖς
 Ως φάτο· πλέμαχος δὲ δὴ ἐν μεγάροιο βεβήκει,
 ἔχους ἔχων· ἅμα τῷ γε καὶ δὴ πῶς δόρυ ἐτόντο·
 βῆ δ' ἰμῶς εἰς ἀγορὴν μετ' ἀκνήμιδας ἄχαιούς·
 ἦ δ' αὖτε δμῶσιν ἐκέκλετο δῖα γυναικῶν
 αὐρὴν κλειῶπως θυγάτηρ πεισηνορίδαο·
 ἀγρεῖθ' αἶψα δῶμα κορήσατε πομπύσσαι,
 ῥάστα τ' ἐν δὲ θρόνοισιν αὖ ποιοῖσι τάπητας
 βάλλετε πορφυρέας· αἶψα δὲ ἀπὸ γοισι προπέλ' αἶψα
 πᾶσας ἀμριμάσκαθε· καθήρατε δὲ κρητῆρας,
 καὶ δέ τε ἀμρικυπέλλα τετυγμένα· ταῖ δὲ μεθ' ὕδωρ
 ἔρχεσθε κρήνην τε, καὶ οἶσετε θάλασσαν ἰῆσαι·
 ὃ γὰρ δὴ μνηστῆρας ἀπέλονται μεγάροιο·
 αἶψα μάλ' ἤρι νέονται· ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἐορτή·
 Ως ἔφαθ'· αἶψ' ἄρα τῆς μάλα· μὲν κλυὸν ἦ δ' ἐπὶ θοντο·
 αἶψα δὲ, ἐξέκοσι βῆσαν ἐπὶ κρήνην μελάνυδρον·
 αἶψ' αὖτε κατὰ δῶμα ἐπιταμένως πονέοντο·
 ὅθ' ἦλθον μνηστῆρας ἀγένορας· οἳ μὲν ἔπειτα,
 αὖ καὶ ἐπιταμένως κέασαν ξύλα· αἶψα δὲ γυναικῶν
 ἦλθον ἀπὸ κρήνης· ἐπὶ δὲ σφίσις ἦλθε συβώτης,
 ποῖς σιόλης κατὰ γῶν, οἳ ἔσαν ἐν πᾶσιν ἄριστοι·
 καὶ τῆς μὲν ῥέτασε καὶ ἔρκεα καὶ ἀνέμεσθαι·
 αὐτὸς δ' αὖτ' ὀδυσῆα προσήϊδα μελιχίοισι·
 ξείν' ἢ ἄρτί σε μάλλον ἄχαιοι εἰσορόωσιν,
 ἠέ σ' ἄτιμάζουσι κατὰ μέγαρ' ὥς τ' ἰπάρους πρῶ·
 Τὸν δ' ἄπα μαιβόμενος προσέφη πολυμήτις Ὀδυσσεύς·
 αἶψα γὰρ δὴ δῶμα θεοὶ τισάατο λῶβην,
 ἦν οἳ δ' ὕβριζοντες αἰεκέα μηχανθῶνται
 οἴκῳ ἐν ἀγοταίῳ· ὃ δ' αἶψ' ἔσται μοῖραν ἔχουσιν·
 Ως οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς αἰγυλὸν ἀγόρευον·
 ἀχιμόλον

ἀχίμολον δὲ σφ' ἦλθε μελάνθιος ἀπόλος ἀγῶν,
 αἶψα δ' ἄγων· ἀπ' ὅσιν μετ' ἔπρεπον ἀπολοίσι
 δειπνον μνηστῆρα· δύνω δ' ἄμ' ἔποντο νομῆες·
 καὶ τὰς μὲν κατέδισεν ὑπ' αἰθέσῃ ἐριδύπῳ·
 αὐτὸς δ' αὖτ' ὀδυσηά προσηύδα κερτομίοισι.
 ξεῖν, ἔτι καὶ ναῦν ἐθαδ' ἀνίησθαι κατὰ δῶμα,
 ἀνέρας αἰτίζων· ἀτὰρ ὅκ' ἐξείδα θύραζε
 πάντας ὅκ' ἐτι νῶϊ διακρινέεσθαι ὅτ' ὦ,
 πρὶν χειρῶν γούσασθαι· ἐπεὶ σὺ περ ὅκ' ἐκατὰ κόσμον
 αἰτίσεις· εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι δαῖτες ἀχαιῶν·
 ὧς φάτο· ἦν δ' ὅτ' ἐπὶ προσέφη πολὺ μῆτις ὀδυσαῖς·
 αἰὲν κέ κ' ἐκινῆσε κέρη καὶ καὶ βυαροδομάτων.
 τοῖσι δ' ἐπιπρὶτος ἦλθε φιλοίτιος ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 βῦν σῆραν μνηστῆρσιν ἀγῶν καὶ πόνοσ' αἶψα·
 πορθμῆδ' δ' ἄρα τὸς γε δῖη· ἄγον· οἳ τε καὶ ἄλλους
 ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅ τις σφραῖς εἰσαφίηται·
 καὶ τὰς μὲν αὖ κατέδισεν ὑπ' αἰθέσῃ ἐριδύπῳ·
 αὐτὸς δ' αὖτ' ἐρέεινε συβώτῃν ἀχι παρασάς·
 τίς δ' ἡ ὅδε ξείνος νέον εἰλήλαθε συβώτα
 ἢ μέτερον πρὸς δῶμα, τέων δ' ἐξέσχεται εἶναι
 ἀνδρῶν· πῦ δὲ νύ σ' ἰγενεὶ καὶ πατρὸς ἄρσρα,
 δῦσμορος, ἦ τε ἴοικε δέμας βασιλῆϊ ἀνάντι·
 ὧς θεοὶ δυόωσι πολυπλάγυτας ἀνθρώπους,
 ὅππότε κεν βασιλεύσιν ἐπικλώσονται δῖζω·
 ἦ καὶ δὲ ξειτερῇ δαδίσμετο χειρὶ παρασά·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεια πῆρόντα προσηύδα·
 Χᾶρε πάτερ ὧς ξεῖνε γένοιτό τοι ὧς πρὸ πάλω
 ὀλβος· ἀτὰρ μὲν ναῦν γε κακοῖς ἔχει πολλοῖσιν·
 ζῶ πάτερ· ὅστις σέο θεῶν ὀλωτῆρος ἄλλος,
 ὅκ' ἐλεείρης ἀνδρῶν ἐπὶν δ' ἡ γείναι αὐτὸς·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

μισγέμεναι κρηόητι καὶ ἀλλοσι λουγαλέοισιν,
 ἰδίον ὡς ἐνθισα. δεδάκρυται δέ μοι ὅσσιν
 μνησάμεν' ὁδυσῆος ἐπεὶ κῆκείνον οἶ' ὦ
 τοιᾶδε λαίρ' ἐχόντα κατ' ἀνθρώπων ἀλάλησαι,
 εἴπῃ ἐτι ζῶει καὶ ὄρ' ὅσος ἡελίοιο.
 εἰδ' ἦδη τέθνηκε καὶ εἰν αἰδ' αὖ δόμοισιν,
 ὥ μοι ἐπεὶ τ' ὁδυσῆος ἀμύμονος, ὅς μ' ἐπὶ βυσὶν
 εἶσ' ἐτι τυτθὸν ἐόντα κεραιαλύνων ἐν δῆμῳ.
 ναῦ δ' αἰ μὲν γίνονται ἀθέσφατοι, ὃ δέ κεν ἄλλως
 ἀνδρὶ γυῖος αὖτις βοῶν γένος εὐρυμετώπων.
 τὰς δ' ἄλλοι με κέλονται ἀγινέμεναι σφίσιν αὐτοῖς,
 εἰδ' ἔμεναι ὃ δέ τι παιδὸς ἐνὶ μετάρσι ἀλέγξουσιν.
 ὃ δ' ὅπιδ' αὖ προμέσσι θεῶν. μεμάσσι γὰρ ἦδη
 κτήματα δάσασθαι δὴν οἰχομένοιο ἀνάκτορος.
 αὐτὰρ ἐμοὶ τ' ὃ δέ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
 πόλ' ἐπιδινεῖται μάλα καὶ κρηόητος ἔοντος
 ἄλλων δῆμον ἰκέσθαι ἰόντ' αὐτοῖσι βόεσσιν
 ἀνδρῶσ' ὅσ' ἀγοσάπης τ' ὃ δέ ῥίγιον αὖτις μένοντα
 βυσὶν ἐπ' ἀγορήσιν κρηόητος ἀλλὰ πάχιν.
 καὶ κεν δὴ πάλα ἄλλων ὑπὲρ κείων βασιλῆων
 ἐξιδόμην φεύγων. ἐπεὶ ὃ κεν τ' ἀνεκτὰ πέλονται.
 αἶψ' ἐτι τὸν δῦσηνον οἶ' ὅμαι, εἴ ποθεν ἔλθων
 ἀνδρῶν μνηστῆρων σιέδασιν κατὰ δώματα θείη.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέειπεν πολύμητις Ὀδυσσεύς
 βυκόλε' ἐπεὶ ὅτε κρηόητος ὅτ' ἄρ' ὀνι φωτὶ ἔοικες,
 γινώσκω δέ καὶ αὐτὸς ὅτοι πινυτὴ φρένας ἔκη.
 τῶνεκ' ταῦ ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὀμῶμαι.
 εἴπω ναῦ ζῶα πρῶτα θεῶν ξενίητε προάπεζα,
 ἵστη τ' ὁδυσῆος ἀμύμονος ἢν ἀφικέτω.
 ἢ σέθεν ἡμέτερος ἐλευσέται οἶκος δ' Ὀδυσσεύς.
 σοῖσιν

ποῖσιν δ' ὀφθαλμοῖσιν ἐπέμελλε θέλησθαι
 κτενομένους μνηστῆρας· οἳ ἐνθάδε κοιρανέουσι·
 Ἦν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβυκόλος ἀνὴρ·
 αἰ γὰρ τότο ξεῖνε ἐπος τελέσσει κρονίων,
 γνοῖς οἷη ἐμὴ δαΰμις καὶ χεῖρ δὲ ἔπονται·
 ὥς δ' αὖτις ἀνέμειξε πάλαιτο παῖσι θεοῖσι
 γαστήρ· ὀδυρῆα πολύφρονα, ὃν δὲ δόμονδ'·
 ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀμύλην ἀγόρευον·
 μνηστῆρ δ' ἄρα πηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε
 ἤρτυον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ὄριστερὸς ἤλυθεν ὄρνις,
 αἰεὶ ῥ' ὑψιπέτης, ἔχεν δὲ φῆρωνα πέλειαν·
 τοῖσιν δ' ἄμρ' ἰνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 Ωῖ φίλοι ἔχ' ἡμῖν σωθῶσεται ἡδέ γε βυλὴ
 πηλεμάχοιο· φόνος δ' αὖ μνησώμεθα δαίρ'·
 Ωῖ εἴφατ' ἄμρ' ἰνομος· τοῖσιν δ' ἐπὶ νῆδαν ἐμύθεο·
 ἐλθόντες δ' ὅτε δώματ' ὀδυρῆος θέοιο,
 χλαῖνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισίῃς τε θρόνους τε·
 οἳ δ' ἰέρονον ὅτ' ἐμεγέλασσε καὶ πόνοσσε ἄερας·
 ἰέρονον δὲ σὺν αὖ σιάλῃ καὶ βῆν ἀγελαίην·
 σπλάγχνα δ' ἄρ' ὀπίσαντες ἐνώμων· ἐν δ' ἄρα οἶνον
 κρητῆρσι κβέσαντες· κύπελλα δὲ νῆμε συμβώτης·
 σίτον δὲ σφ' ἐπένημε φιλοίτιος ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 καλοῖς ἐν κενέοισιν· ἐωνόχοι δὲ μελανθῆς·
 οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἰάλλον·
 πηλεμάχος δ' ὀδυρῆα κατίσχυε κέρδεα νωμῶν,
 ἐνὸς ἐυσταθέος μεγάρου παρὰ λαῖνον ἦδ' ὄν,
 δίφρον ἀγκέλιον παραθείς, ὀλίγην τε βράβελλον·
 παρ δ' ἐτίθει σπλάγχνων μοίρας· ἐν δ' οἶνον ἔχονεν
 ἐν δ' ἐπαῖ χρυσέῳ· καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 ἐνταυθοὶ νῦν ἦσο μετ' ἀνδράσιν οἶνοπταίων·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἄρτομίῃσ' δέ τοι αὐτὸς ἐγὼ καὶ χεῖρας ἀρέξω
 πάντων μνηστῆρων· ἐπεὶ ὅτι δῆμιός ὄσιν
 οἶκος ὅδ', ἀλλ' ὁδυσῆος· ἐμοὶ δ' ἐκτῆσατο κείνος·
 ὑμεῖς δὲ μνηστῆρες, ἐπίχετε θυμὸν ἐκίπῃς
 καὶ χεῖρας, ἵνα μή τις ἕρις καὶ κείνος ὀρήται·
 Ω^δ· εἴφ' αὖθ' οἷδ' ἄρα πάντες ὁδῶξ' ἐν χεῖλεσι φηῖται,
 πηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν·
 τοῖσιν δ' ἀντίνοος μετέφη δὲ πείθεος ἦδ'·
 καὶ χαλεπὸν πρὸ ὄντα δὲ χῶμεθα μῦθον ἀχαιοὶ
 πηλεμάχῃ· μάλα δ' ἡμῖν ἀπειλήσας ἀγορεύῃ·
 ὃ γὰρ ζῶς εἶσσε κρονίων τῷ κέ μιν ἦδ' ἡ
 παύσασμεν ἐν μεγάροισι λιγυῶ πρὸ ὄντ' ἀγορητῆν·
 Ω^δ· εἴφ' αὖτ' ἀντίνοος· ὅδ' ἄρ' ὅν ἐμπάζετο μῦθον·
 κήρυκός δ' ἀνὰ ἄστὺ θεῶν ἱρήν' ἐκχόμβην
 ἦγον· τοὶ δ' ἀγέροντο κερυκομόωντες ἀχαιοὶ
 ἄλλος ὑπὸ σκιρδὸν ἐκχτηβόλῃ ἀπόλλωνος·
 οἷδ' ἐπεὶ ὠπῆσαν κρῖ' ὑπέρτρεα καὶ ἐρύσαντο,
 μοῖρας δαυάμενοι, δαίνωντ' ἐρικυδέα δαῖτα·
 πὰρ δ' ἄρ' ὁδυσσεὺς μοῖραν θέσαν οἷρ' ἐπείγοντο
 ἴσθη ὡς αὐτοὶ πρὸ λαῖχανον· ὡς γὰρ ἀνώγει
 πηλέμαχος φίλος ἦδ' ὁδυσσεὺς θεῖοιο.
 μνηστῆρας δ' ὃ πάμπαν ἀγέροντας εἶα ἀθήνη
 λώβης ἵχεσθαι θυμαλγέος ὄφρ' ἔτι μάλλον
 δύνῃ ἄχος κραδίην λαβρτιάδην ὁδυσσεῖα·
 ἦν δέ τις ἐν μνηστῆρσιν ἀνὴρ ἀθεμίστα εἰδώς,
 κτήσιππος δ' ὄνομ' ἔσκε, σάμῃ δ' ἐν οἰκίαν ἄλων·
 ὃς δ' ἡτοίχεα τεύχεα πεποιθὼς παρδὸς εἶο
 μνάσκετ' ὁδυσσεὺς δ' ἦν οἰχομένοιο δάμαρτα·
 ὃς γὰρ ῥά τε μνηστῆρσιν ὑπὲρ φιάλοισι μεθύδα·
 Κ^ε ἐκλυτε μὲν μνηστῆρες ἀγέροντες ὄφρα τι εἴπω·
 μοῖραν

μοῖραν καὶ δὴ ξείνος ἔχῃ πάλα ὥς ἐπείκειν
 ἔσθιν'· ὃ γὰρ κελὸν ἀτέμβειν ὃ δὲ δίκαιον
 ξείνους πλεμάχῃ· ὅς κε τὰ δὲ δώμαθ' ἵκηται·
 αἰὲν αἰεὶ οἱ καὶ ἐγὼ δ' ὦ ξείνιον, ὅφρα καὶ αὐτὸς
 ἢ ἐλοιποχόῃ δῶν γέρας ἢ ἐτῷ ἄλλῳ
 δμῶν· οἱ κατὰ δώματ' ὀδυσαῖντος θεοιο

Ω'· σείπῳν· ἔρριφε βοὸς πόδα χεῖρ' παχεῖν
 κείμενον ἐν κενέοιο λαβὼν· ὃ δ' ἀκούατ' ὀδυσαῖντος
 ἢ καὶ παρακλίνας κεφαλὴν· μείδῃσε δὲ θυμῷ
 σαρδάνιον μάλα τοῖον· ὃ δ' αὖ δμῆτον βάλε τοῖχον·
 κτήσι πον' ὅφρα πλεμάχος ἠνίπαπε μύθῳ·
 κτήσι π' ἢ μάλα τοι πόδε κέρδιον ἐπλετο θυμῷ,
 εἴν' ἐβαλὼς τὸν ξείνον· ἀκούατο γὰρ βέλους αὐτὸς·
 ἦ γάρ κεν σε μέσον βάλλον ἔχει ὀξυόεντι·
 καὶ κέτι ἀντὶ γάμοιο πατὴρ τάρων ἀμφοτερόετο·
 ἐνθάδ' ἐγὼ μή τις μοι ἀεικέλιος ἐπὶ οἴκῳ
 φανέτω· ἦ δὴ γὰρ νοέω καὶ οἶδα ἔκστα
 ἐσθλάτε καὶ τὰ χεῖρα· πάρος δέ τι νῆπιος ἦα·
 αἰὲν ἐμπιστάδ' ἐγὼ καὶ τέτλαμεν εἰσορόωντες
 μῆλων σφαζομένων· οἶνοισ' ἐπινομένοιο,
 καὶ σίτῃ· χαλεπὸν γὰρ ἐρυκτέειν ἕνα πολλῶς·
 αἰὲν αἰεὶ μινέτι μοι καὶ ῥέζετε δυσμενέοντες·
 εἰ ἦ δὴ μ' αὐτὸν κτείνει μενεάνετε χαλκῷ·
 καὶ κε τὸ βυλοῖμην· καί κεν πλὴν κέρδιον εἴη
 τεθνάμεν· ἢ τὰ δὲ αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὀράσθαι·
 ξείνους τε συφελίζομένους δμῶας τε γυναικας
 ῥυσάζοντας ἀεικελίως κατὰ δώματα καλὰ·

Ω'· σείπῳν· οἶδ' ἄρα πάντες αἰὲν ἐγένοντο σιωπῇ·
 ὃ δ' ἐπὶ δὴ μετέειπε δαμασσορίδης ἀγέλαος·
 ὦ φίλοι, εἴ κ' ἂν δὴ τις ἐπὶ ῥηθέντι δικάω,

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἀντιβίοις ἐπέεσσιν ἐκβαπτόμενος χαλεπαίνουσι
μήτ' ἔτι τὸν ξένον συφελίζετε μήτε τιν' ἄλλον
δμῶν δὲ κατὰ δώματ' ὀδυσηὸς θεῖοιο.
πλεμάχω δέ κε μῦθον ἔγῳ καὶ μιτέρι φάην
ἥπιον εἰ σφῶν κρηδίη ἄδοι ἄμροτέροισιν,
ὄφρα μὲν ἡμῖν θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἐόλπει
νοστήσαι ὀδυσηὴν πλεῖστον ὄνδε δόμονδε,
πῶρ' ἔτι νεμέσις μενέμεντ' ἦν ἰχέμενά τε
μνηστῆρας κατὰ δώματ' ἐπεὶ τόδε κέρδιον εἶναι.
εἰ νόστιμ' ὀδυσεὺς καὶ ὑπόβροπος ἵκετο δῶμα·
καὶ δ' ἦδη τόδε δῆλον ὅτ' ἔτι νόστιμός ἐστιν·
ὡς ἄγε σὴ τάδε μνητοὶ παρελόμενος κατ' ἄλγεον
γῆμαθ' ὅς τις ἄριστος ἀνὴρ καὶ πλεῖστα πόρῃσιν,
ὄφρα σὺ μὲν χαέρων παρ' ὤϊα πάντα νέμῃαι
ἐσθῶν καὶ πίνων ἢ δ' ἄλλα δῶμα κομίζῃ.

Τὸν δ' αὖ πλεμάχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν ὅς·
ἦ μά' ζῆν' ἀγέλαε καὶ ἀλγεα παρὸς ἐμοῖο
ὅς περ τῇ λ' ἰθάκης ἢ ἐρβίται ἢ ἀχάληται,
ἔτι διατρίβω μνηστῆρας γάμον ὡς κελύω
γῆμαθ' ὥς κε θέλη ποτὶ δ' ἄσπετα δῶρα δίδωμι·
αἰδέομαι δ' ἄλγεα σὺν ἀπὸ μεγάροιο δίδεσθαι
μύθῳ ἀναγκάει· μὴ τὸ το θεὸς τελέσειεν.

Ὡς φάτο πλεμάχος· μνηστῆροι δὲ πολλὰς ἀθήνη·
ἄσβεστον γέλων ὥρσε παρέπληξε δὲ νόημα·
οἷδ' ἦδη γὰρ μοῖσι γέλων ἀγορῆοισιν·
αἰμοφόρυκτα δὲ δὴ κρέα ἡδίον ὅσσ' ἄρα σφείων
δακρυόφιν πῖμα πλυντο γόον δ' ὥς τε το θυμὸς,
τοῖσι δὲ καὶ μετέπειθε θεοκλύμενος θεοειδὴς·
ἃ δειλότ' ἐκ μὲν τόδε πάχετε νυκτὶ καὶ ὕμνων
ἐλνύεται κεραλαί τε πρόσωπά τε νέρθε τε γῆνα·
οἰμωγὴν

οἰμωγὴ δὲ δέδνη· δὲ δάκρυται δὲ παρειαί·
 αἶματι δ' ἔρραδαται τοίχοι καλαί τε μεσόδμα·
 εἰδῶλων δὲ πλεον πρόθυρον, πλείη δὲ καὶ αὐλὴ
 ἱεμένων ἔρεβός δὲ ὑπὸ ζόφον· ἡέλιος δὲ
 ὕραν ἔξαπόλωλε· καὶ ἡ δ' ἐπιδέδρομεν ἀχλὺς·
 Ω' σ' ἔφραθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἠδὲ γέλασαν·
 τοῖσιν δ' αὐρύμαχος κλύβη παῖς ἦρχ' ἀγορεύει·
 ἀρραίνῃ ξείνος νέον ἄλλοθεν εἰληλυθώς·
 αἰνὰ μιν αἶψά νείοι δόμον ἐκπέμψασθαι θύραζε
 εἰς ἀγορὴν ἔρχεσθαι· ἐπεὶ τάδε νυκτὶ εἴσκει·
 Ἦν δ' αὖτε προσέειπε θεοκλύμενος θεοειδής·
 αὐρύμαχ'· ὅτις ἄνωγα ἐμοὶ κομπῆσας ὁπάειν·
 εἰσὶ μοι ὀφθαλμοί τε, καὶ ὕατα, καὶ πόδες ἀμφω,
 καὶ νόος ἐν στήθεσσι τετυγμένος ὅδ' ἐν αἰνῇ·
 τοῖς ἔξειμι θύραζε· ἐπεὶ νοέω κακὸν ὕμιν
 ἐρχόμενον· ᾧ κέν ὅτις ὑπεκφύγοι ὃ δ' ἀγέαιτο
 μνηστῆρων· οἱ δ' ὦμα κατ' ἀντιθέα ὀδυσῆος
 ἀνέρας ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανάσθαι·
 Ω' σ' εἰπὼν ἔξῃλθε δόμων ἀναιετακόντων·
 ἵκετο δ' ὅτε πείραμον ὅ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο·
 μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὅτε αἰνέας ὀρώωντες,
 πηλέμαχον ἐρέδιον ἐπὶ ξείνοιο γελόντες
 ὦδε δέ τις εἰπεσκενέων ὑπὸ νηορέοντων·
 πηλέμαχ'· ὅτι σέο κακοξενώτορος ἄλλος
 οἶον μὲν τινὰ τῶτον ἔχῃς ἐπίμασον ἀγῆτην,
 σῆτε καὶ οἶν' κερημένον· ὃ δέ τι ἔργων
 ἔμπαιον ὃ δὲ βίης· αἶψ' αὖτως ἀχθος ᾗ ὕρης·
 ἄλλος δ' αὖτε τίς ὅτος ἀνέστη μαντεύεσθαι·
 αἶψ' εἰδή τι πίθιο ᾧ κέν πολὺ κέρδιον εἴη·
 τὸς ξείνης ἐν νηὶ κλυκλητῇ βαλλόντες

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ὅς σιν ἐλὼν πέμψωμεν ὅθεν κέ τοι ἄξιόν ἔσθ' ἔσθ'·
 Ως ἔφασαν μνηστῆρες· ὃ δ' ἔκ' ἐμπάρετο μύθων·
 αἰὲν ἀνέων πατέρα προσεδέρετο δέγμενος αἰεὶ
 ὅππότε δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσει·
 ἦ δέ κ' ἐτ' ἀντήσιν θεμένη πρὶ κτελλέα δῖ' ἄρρον
 κέρη ἰκέρυδιον πρὶ ἄρρον πηνελόπεια
 ἀνδρῶν ἐν μεγάροισιν, ἐκείνου μῦθον ἄκχε·
 δῖ' ἄρρον κὲν γὰρ τοί γε γελοίωντες τιτύνοντο
 ἦ δὴ τε καὶ μενοειδές· ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἱέρασαν·
 δόρυ δ' ἔκ' ἄν πως ἀχαρίπερον ἄλλο γένοιτο,
 ὅσον δὴ τάχ' ἐμελλε θεὰ καὶ κερτρὸς ἀνὴρ
 θησέμεναι πρότ' ἄρ' ἄεικέα μηχανόωντο·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Φ. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Πηνελόπεια τῷ τείνοντι τὸ ῥέον ὁμολογεῖ πλὴν
 ἑαυτῆς γάμον ὀδυσσεὺς δὲ σὺν μαίῳ, καὶ φίλοι—
 τίς ἐντελόμενος πρὶ τῆς τῶν θυρῶν ἀσφαλείας,
 αὐτὸς ἀφίησι τὸ βέλος διὰ τῶν πελέκειων· ἄλλος τείναι
 μὴ δαυνθέντος·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Φ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΔΙΑΣ.

Φῖ δὲ βιδὸν προτίθεισιν, αἶθλον πηνελοπέην·

Ἡ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαῦ-

κῶπις ἀθήνη,

τ κέρη ἰκθρύοιο πρίφρονι πηνελο-
πέην·

ῥέον μνηστῆρας θέμεν πλείοντε σί-
δηρον·

ἐν μεγάροισι δ' οὐσῆος ἀέθλια κτῆ φόνυ δ' ὀρχήν·

κλίμακ' δ' ὕψιλήν προσεβήσετο· οἷο δ' ὅμοιο·

εἴλετο δὲ κληῖδ' ὕψι μπία χειρὶ παχείῃ

κελὴν χαλκείην· κῶπι δ' ἐλέφαντος ἐπῆεν·

βῆ δ' ἴμεναι θάλαμόν δὲ σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·

ἔχατον· ἔνθα δὲ οἱ κειμήλια κείτο ἀναικτος·

χαλκός τε χρυσός τε πλὺν μὲνός τε σίδηρος·

ἔνθα δὲ ῥέον ἔκειτο παλίντονον· ἠδὲ φάρειν

δοσόκος· πολλοὶ δ' ἔνεσαν σπυρόντες οἷσι·

δῶρα τὰ οἱ ξείνος λακιδάμονι δῶκε τυχεύσας·

ἴφριτος ἀρυτὶδης ἐπιείκελος ἀθανάτοισι·

τὸ δ' ἐν μεσῇν ἔμβλητὴν ἀνιήλοισιν,

οἶκῳ ἐν ὀρτιλόχοιο δαΐφρονος ἦτοι δ' οὐαδὲ

ἦλθε μετὰ χρεῖος· ῥ' ἄσπετος δ' ἦμος ὄφρα

μῆλα γὰρ ἐξ ἰθάκης μεσῇνιοι ἀνδρόβ' αἶσαν

νῆυσιν πλὺν κληῖσιν ἱππικέσιν, ἠδὲ νομῆας,

τῶν ἐν ἐξέσιον πρὸν ὁδὸν ἦλθεν ὀδυσσεύς·

παίδας δ' ἑὸν προτὶρ ἦκε πατὴρ ἄλλοι τε γέροντες·

ἴφριτος αὐτὶ πᾶς διζήμενος, αἶσιν δ' ὄλοντο

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

δῶδε καὶ θήλειαι· ὑπὸ δ' ἡμίονοι τάλαιβοι·
 αἳ δ' ἡ οἱ καὶ ἔπειτα φόνος καὶ μοῖρα γένοντο·
 ἔπειδ' ἡ δῖος ὕδν ἀρίκετο κερτρῶν μου
 φῶθ' ἡρακλεία μεγάλων ἐπίσσυρα ἔργων·
 ὅς μοι ξείνον ἐόντα κατέκτανεν ὡς αἰ δῖον·
 χέτλιος ὅδ' ἐβίων ὅπιν ἡδέεσσι ὅδ' ἡρόπεραν
 πῶν ἢν οἱ παρέθηκεν ἔπειτα δὲ πέφνε καὶ αὐτὸν·
 ὅππας δ' αὐτὸς ἔχε κρατρώων χάσ' ἐν μεγάροισι·
 τὰς ἐρέων δ' οὐσῆι σωίνετο δῶκε δὲ πόρον,
 ἃ πρὶν μὲν ῥ' ἐφόρε· μέγας δ' οὐρυτος· αὐτὰρ δ' αἰ παιδὶ
 καλλιπάρῃσιν ὅν δ' ὄμασι καὶ φίλοισιν·
 τῷ δ' οὐσῆς ξείφος ὅξυ καὶ ἀλκιμον ἔχος ἔδωκεν·
 ὅρ' ἦν ξυνοσώης προσκηδὲς ὅδ' ἔραπεζεν
 γνώτην ἀμύλων· πρὶν γὰρ δῖος ὕδς ἔπεφνε
 ἰφίτον οὐρυτίδην ἐπείκελον ἀθανάτοισιν,
 ὅς οἱ πόρον ἔδωκε· ἃ δ' ὅπτε δῖος οὐσῆς
 ἐρχόμενος πόλεμόν δ' ἐμελαινάων ἐπὶ νηῶν
 ἤρετ'· ἀλλ' αὐτὸς μνήμα ξείνοιο φίλοιο
 κέσκει· αἰ μεγάροισι φόρε δὲ μιν ἦς ἐπὶ γαίης·
 ἡ δ' ὅτε δὴ θάλαμον ἔνδον ἵκετο δῖα γυναικῶν·
 ὅδ' ὅν τε δοῦνον προσεβήσετο ἔν τε τέκτων
 ξείαν ἐπιταμένως καὶ ἐπὶ σάβμιν ἴθων·
 ἐν δὲ σάβμης ἄρσε· θύρας δ' ἐπέθηκε φαιναῖς·
 αὐτὴν δ' ἄρ' ἡ γυνὴ μέγαντα βοῶν ἀπέλυσε κορώνης·
 ἐν δὲ κληῖ δ' ἦνε· θυρέων δ' ἀνέκοπεν ὁ χῆρος
 ἅντα τιτυσημένῃ· τὰ δ' ἀνέβραχεν ἡ ὕπερ ταῦρος
 βοσκήμενος λειμῶνι· ὅς ἐβραχε καλὰ θυρέῃσιν
 πληγνέτα κληῖ δ' ἐπετάθηςαν δὲ οἰῶκα·
 ἡ δ' ἄρ' ἐφ' ὕψηλῃ σάνιδος βῆ ἔνθα δὲ χηλοὶ
 ἔσασαν· ἐν δ' ἔρα τῇσι θυώδεα ἔματα κείτο·

ἐνθεν ἄρ' ἐξάμην' ἀπὸ πασάων αὐτοῦ ῥέον
 αὐτῷ γωρυτῷ, ὅς οἱ πρίκοιτο φαίνος·
 ἐξομένη δὲ κατ' αὐθι φίλοις ἐπὶ γένεσι θέσας,
 κλάει μάλα λιγέως ἐν δ' ἤρει ῥέον ἀνακτος·
 ἢ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθῃ πολυδακρύτοιο γόοιο,
 βῆ ῥ' ἵκθαι μέγαρόν δὲ μετὰ μνηστῆρας ἀγανδῆς
 ῥέον ἐχέον ἐν χειρὶ παλίντονον· ἢ δὲ παρέστην
 ἰοδόκον· πολλοὶ δ' ἔνεσαν συνδόντες οἱ σπῆ·
 τῇ δ' ἄρ' ἄμ' ἀμφίπολοι φέρον ὄγκιον, ἐνθα σίδηρος
 κείτο πολὺς καὶ χαλκός· ἀέθλια τῷ ἀνακτος·
 ἢ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
 σπῆ ῥα παρὰ ταθμόν τέχης πύκν' ποιητῶ
 ἅντα παρθάων χομένῃ λιπαρὰ κρήδεμνα·
 ἀμφίπολος δ' ἄρ' αἱ κεδνὴ ἐκτέρθε παρέστη·
 αὐτὴ καὶ δὲ μνηστῆρσι μετῴδα καὶ φάτο μῦθον·
 κέκλυτέ μιν μνηστῆρες ἀγύγορες οἱ ῥ' ἐν δ' ὤμα
 ἐχράετ' ἐσθίεμεν καὶ πινέμεν ἐμμενὲς αἰεὶ,
 ἀνδρός ἀποχομένοιο πολὺν χρόνον· ὅδ' ἐν τιν' ἄλλῃ
 μῦθον ποιήσασθαι ἐπιχεσίην ἐδωκάδε·
 αἰὲν ἐμὲ ἱέμενοι γῆμαι θέσθαι τε γυναικῶν·
 αἰὲν ἄγετε μνηστῆρες ἐπεὶ ῥ' ἐν φάνετ' ἀέθλον,
 θήσω γὰρ μέγα ῥέον ὀδυαῖος θέοιο·
 ὅς δ' ἐκεῖ ρηῖτατ' ἐν τανύσῃ βίῳ ἐν παλάμῃσι,
 καὶ διαϊεῦσθαι πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
 τῷ κεν ἄμ' ἐποίμην νοσφισαμένη ῥ' ἐν δ' ὤμα
 κυρίδιον μάλα καλὸν ἐν πλεον βιότοιο·
 τέ ποτε μεμνήσεσθαι οἷόμαι ἐν περὶ οὐνείῳ·
 ὧς φάτο· καὶ ῥ' ὄμμιον ἀνώγει δῖον ὑφορβόν
 ῥέον μνηστῆρας θέμεν, πολὺν τε σίδηρον·
 δακρύσας δ' ὄμμιος ἐδέξατο καὶ κατέθηκεν!

Ο ΔΥΣΣΕΪΑΣ

ἄλλαι δὲ βυκόλος ἄλλοθ' ἐπεὶ ἶδεν ῥέον ἀναικτος·
 ἀντίνοος δ' ἐνὶ νηπιῶν, ἔπος τ' ἔφατ' ἐν τ' ὀνόμαζε·
 νηπιόισι ἀγροῖωται ἐφ' ἡμέρῃα φρονέοντες·
 αἰ δειλὴν τίνυ δάκρυ κατεβέτο· ἡ δὲ γυναικί
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ὀρίνετον ἢ τε καὶ ἄλλως
 κέῖται ἐν ἀλγεσι θυμὸς· ἐπεὶ φίλον ὦλεσ' ἀκοίτην·
 αἷμα δ' αἰνῶν δαίνυσθε καὶ θνήσκοντες ἢ δούραζε
 κλειστόν ἐξελθόν τε, κατὰ κῆρ' ῥέει λιπόντε
 μνηστῆρας ἄεθλον ἀάκτον· ὃ δὲ δῖον
 ῥηϊδίως ῥοδὸν ῥέον ἐύροον ἐντανύεσθαι·
 ὃ γάρ τις μετὰ τοῖος ἀνὴρ ἐν τοῖσδεσι πᾶσιν·
 οἷος ὁ δούσδε ἔσκεν· ἐγὼ δέ μιν αὖτις ὀπωπα·
 καὶ δὲ μνήμων εἰ μὴ παῖς δέ τι νηπιός ἦα·
 ὦ δ' φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἐώληται,
 ναυρὴν ἐντανύειν· διόισ' αὖτε σιδήρεα
 ἢ τοῖ δῖον γε πρῶτος γούσεσθαι ἔμελλεν
 ἐκ χειρῶν ὁ δούσδε ἀμύμονος ὃν ῥ' ἀτίμα
 ἤμενος ἐν μεγάρῳ· ἐπεὶ δ' ὤρνυε πάντας ἑταίρους·
 τοῖσι δὲ καὶ μετέφθιβ' ἰδὲ πλεμάχοιο·
 ὦ πόποι· ἦ μάλα με ζεῖ ἀρρονα θῆκε κρονίων·
 μήτηρ μὲν μοίρῃσι φίλη πιτυγίπερ ἔσσα
 ἄλλω ἄμ' ἐφείσθαι νοσφισαμένη ῥοδὸν δώμα·
 αὐτὰρ ἐγὼ γελῶ, καὶ τέρπομαι ἄρρονι θυμῷ·
 αἷμα δ' αἰετὲ μνηστῆρας· ἐπεὶ ῥοδὸν φαίνεται ἄεθλον
 οἷον ναῦν ἢ ἐστὶ γυνὴ κατὰ χαλιδά γαῖαν,
 ὅτε πύλας ἱερῆς, ὅτ' ἀργεὺς, ὅτε μνηστῆρας,
 ὅτ' αὐτῆς ἰθάκης· ὅτ' ἡ πείροιο μελαίνης·
 καὶ δ' αὐτοὶ ῥοδὸν ῥ' ἴτε· τί με καὶ μητέρος ἀνῆα·
 αἷμα δ' αἰετὲ μνηστῆρας· ἐπεὶ ῥοδὸν φαίνεται ἄεθλον
 οἷον ναῦν ἢ ἐστὶ γυνὴ κατὰ χαλιδά γαῖαν,

κῆρ δ' ἐκεν αὐτὸς ἐγὼ τὸ ῥῆξ πειρησάμην·
 εἰδ' ἐκεν ἔντανυσθ' διοῖπύσω τε σιδήρῳ
 ὅ κ' ἐμοὶ ἄχνη μένω τάδε δώματα πότνια μήτηρ
 λείποι ἄμ' ἄλλω ἴϋσ'· ὅτ' ἐγὼ κατ' ὀπίθε λιποίμην·
 οἷός τ' ἦδ' ἡ πατρὸς ἀέθλια καλ' ἀνέλεσθαι·
 ἧ' κῆρ ἄπ' ὧ μοῖν χλαῖναν θέτο φοινικέεσσαν,
 ὁρῶς ἀναίξας· ἀπ' δὲ ξίφος ὄξυ θέτ' ὧμων·
 πρῶτον μὲν πελέμεας σῆσεν, διὰ τὰ φρον ὀρύξας,
 πάσι μίαν μακρὴν, κῆρ ἐπὶ σάθμην ἴθαιεν·
 ἄμφι δὲ γαῖαν ἐναξε, τάφος δ' ἔλε πάντας ἰδόντας,
 ὥς σὺ νόσμως σῆσε· πάρος δ' ὕπνωτο δ' ὀπώπῃ.
 σῆ δ' ἄρ' ἐπ' ὕδ' ὦν ἰὼν κῆρ ῥῆξ πειρήτιζεν·
 τοῖς μὲν μιν πελέμιξεν ἐρύαιεσθαι μακράνων·
 τοῖς δὲ μεθήκε βίης ἐπιεπόδωνος ῥῆ θυμῷ
 νυρὴν ἔντανυσθ' διοῖπύσων τε σιδήρῳ·
 καὶ νῦν κε δὴ ῥ' ἐτάσσας βίη τ' τέταρτον ἀνέλκων·
 αἰὲν ὀδυρόμεν ἀνέναντε καὶ ἔχθεν ἰέμενόν περ·
 τοῖς δ' αὖτις μετέειπ' ἱρή ἱς πλεμάχοιο·
 ὦ πόπρι· ἦ κῆρ ἐπ' ἔτα κακὸς τέσομαι καὶ αἰκνύς,
 ἢ ἐν αὐτῷ εἰμι καὶ ὕπνω χροὶ πέποιθα
 ἀνδρ' ἀπαμύχασθαι· ὅ τέ τις πρότ' ῥος χαλεπήνῃ·
 αἰὲν ἀνέθ' οἱ περ ἐμοῖο βίη πολὺ φέρτ' ῥοίεσσε,
 ῥῆξ πειρησάσθαι καὶ ἐκτελέωμεν αἰθλον·
 ὧς εἰπὼν ῥῆξον μὲν ἀπ' ἐγὼ θῆκε χαμάζε·
 κλίνας κολλητῆσιν εὐξέσης σανάδεαυιν·
 αὐτὸ δ' ὦκ' ὦ βέλος καλῇ προσέκλινε κορώνῃ·
 ἄλ' δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ θρόνον ἐνθεν ἀνέστη·
 τοῖσιν δ' ἀντίνοος μετέφη λυπείθεος ὕδος·
 ὄρνυσθ' ἑξείης· ἐπιδέϊα πάντ' ὅς ἐταῦροι
 ὀρξάμενοι τὸ χῶρον ὅθεν τέ περ οἶνοχοῦς·

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

Ως ἴφρατ' ἀντίνοος τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος,
 λειώδης δὲ πρῶτος ἀνίστατο οἶσπος ἥος,
 ὃ σφι θυροσκῶς ἔσκε παραμφιτῆρα δὲ κελόν
 ἔζε μυχοῖτατος ἀεί. ἀτασθαλίαι δὲ οἱ οἶω
 ἔχθρα ἔσαν· πᾶσι δὲ νεμέαια μνηστῆρεσιν·
 ὃς ῥα ῥ' τε πρῶτος ῥέον λάβε καὶ βέλος ὤκνυ·
 σὴ δ' ἄρ' ἐπ' ὕδ' ἰών, καὶ ῥέον πειρήτιζεν.
 ὃ δέ μιν ἐν τάνυσεν· πρὶν γὰρ καὶ με χεῖρας ἀνέλω,·
 ἀποίπης ἀπαλᾶς μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν.
 Ως φίλοι· ὃ μὲν ἐγὼ τανύω· λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος·
 πολλὰς γὰρ ῥ' δὲ ῥέον ὄρισηδς κεκροῖσας
 θυμῷ καὶ ψυχῇς· ἐπεὶ πολὺ φέρτρ' ὄν' ἔστιν
 τεθνάμεν ἢ ζώντας ἀμαρτεῖν, ὃ δ' ἐνεκ' αἰεὶ
 ἐνθάδε ὁμιλεῖμεν ποτιδέρμενοι ἡμάτα πάντα·
 νῦν μὲν τις καὶ ἔλπετ' ἐνὶ φρεσὶν ἢ δὲ μενοινᾷ,
 γῆμαι πινελόπειαν ὁδυμήος παράκοιτιν·
 αὐτὰρ ἐπὶν ῥέον πειρήσεται· ἢ δὲ ἴδῃται,
 ἄλλην δὴ τιν' ἐπὶ τὰ ἀχαιῶδων εὐπέπλων,
 μνάσθω· ἐδνοῖσιν διζήμενος ἢ δὲ κ' ἐπειτα
 γῆμαι ὃς κεν πλεῖστα πόροι, καὶ μόρσιμος ἔλθοι·
 Ως δ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἑοῦ ῥέον ἔθηκε,
 κλίνας κολλητῆσιν ἐϋξέσης σανίδεσσιν·
 αὐτὸς δ' ὤκνυ βέλος κελεῖ προσέκλινε κορώνῃ.
 αἶψ' δ' αὖ τις κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ θρόνον ἐνθεν ἀνέστη,
 ἀντίνοος δ' ἐκένιπεν· ἔπος τ' ἔφατ' ἐκτ' ὀνόμαζε
 λειώδης· ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων,
 δεινόν τ' ὄργαλέον τε νεμεσῶμαι δέ τ' ἀκρόων·
 εἰδὴ γὰρ ῥ' τε ῥέον ὄρισηδς κεκροῖσας
 θυμῷ καὶ ψυχῇς, ἐπεὶ ὃ δ' ὤχσας σὺ τανύσαι,
 ὃ γάρ τοι σέ γε τοῖον ἐγείνατο πότνια μήτηρ,
 οἶόν τε

οἶόν τε ρητῆρά βιῶτ' ἔμειναι, καὶ οἷσ' ὄντων.
 αἷς ἄλλοι τανύσσι τάχα μνηστῆρ' ὄντων.
 Ως φάτο, καὶ ῥ' ἐκέλευσε μελάνθιον ἀπόλοισ' αἰγῶν.
 ἄρ' ἔπειτα πῦρ δὴ κείον ἐν μεγάροισι μελανθῶν.
 παρ δὲ τίθει δῖφρον τε μέγαν, καὶ κῶας ἐπ' αὐτῶ.
 ἐκ δὲ σέατος ἐνέκει μέγαν προχὸν ἐνδον ἐόντος,
 ὅφρα νέοι θάλποντο ἐπιχέροντες ἀλοιφῇ,
 ῥέξ' περιώμοδα, καὶ ἐκτελέσωμεν αἶθλον.
 Ως φάτο, ὅς δ' αἶψ' ἀνέκαιε μελάνθιος ἀκρόματον πῦρ.
 παρ δὲ φέρων δῖφρον θῆκε, καὶ κῶας ἐπ' αὐτῶ.
 ἐκ δὲ σέατος ἐνέκει μέγαν προχὸν ἐνδον ἐόντος,
 τῶν δὲ νέοι θάλποντες ἐπερῶν τ' ὅς δὲ δαῖν' ἄντο
 ἐκτανύσαι· πολλὸν δὲ βίης ἐπιδυνέει ἦσαν.
 ἀντίνοος δ' ἐτ' ἐπέχετο, καὶ ἀνύμαχος θεοσδής,
 ὄρχοι μνηστῆρων· ὄρετ' ἔσαν ἐξ ὀχ' ἄριστοι.
 τῶ δ' ἐξ οἴκου βῆσαν ὁμαρτήσαντο δ' ἄμ' ἄμφω,
 βυκόλος, ἢ δὲ συφορβὸς ὀδυσεὺς θείοιο.
 ἐκ δὲ αὐτὸς μετὰ τῶν δόμων ἦλυθε δῖος ὀδυσσεύς.
 αἷς ὅτε δὴ ῥ' ἐκὼς θυρέων, ἔσαν ἠδὲ καὶ αὐλῆς
 φθεγγόμενός σφ' ἐπέειπε προσκυδα μῆλιχίοισι.
 βυκόλε, καὶ σὺ συφορβὲ ἔπος τί κε μυθισαμίνην
 ἢ αὐτὸς καύθω, φάσθαι δέ με θυμὸς ἀνώγει.
 ποῖοί κ' εἴτ' ὀδυσεὺς ἀμυέμεν εἴ ποθεν ἔλθοι.
 ὥς μάλ' ἐξ ἀπίνης, καὶ τίς θεὸς αὐτὸν ἐκείνη,
 ἢ καὶ μνηστῆρας ἀμείβοι τὴν ὀδυσεὺς,
 εἴπαθ' ὅπως ὕμεισ' ἀραδίῃ θυμὸς τε κελεύει.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβυκόλος ἀνὴρ.
 ζῶ πάτερ, αἶψ' ἄρ' ἔπειτα τελευτήσῃας ἐέλδωρ.
 ὥς ἔλθοι καὶ κείνος ἀνὴρ ὄρχοι δὲ ἐδάμνων.
 γνοῖνς χ', οἷν ἐμὴ δαῖν' ἔμεις, καὶ χεῖρ' ἐπονταί.

Hom. Odyf.

A

Θ Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ

[illegible]

ἢ κ' ἐάουσιν ἐμοὶ δόμεναι βίον ἢ δὲ φαρέτρον.
 αἰχὰ σὺ δ' ἴδ' αἶμα φέρων ἀνὰ δώματα ῥέον·
 ἐν χεῖρεσιν ἐμοὶ δόμεναι· εἴ πειντε γυναιξὶ
 κληῖσαι μέγαροιο θύρας πυκινῶς δ' ἀργύρεον·
 ἢν δέ τις ἢ συναχῆς ἢ ἐκτύπῃ ἐνδον ἀκρόσῃ
 ἀνδρῶν ἢ μετέροισιν ἐν ἔρκεσι· μή τι θύραζε
 προβλώσκειν· αἰχὰ αὐτὴ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ἔργῳ·
 σοὶ δὲ φιλοίτιε δῖε θύρας ἐπιτέλλομαι αὐλῆς
 κληῖσαι κληῖδ' ἰδοῦς δ' ἐπιθεσμον ἱήλαι·
 Ως εἰπὼν, εἰσῆλθε δόμους ἀναικτόντας·
 ἐξέτ' ἐπειτ' ἐπὶ δῖον ἰὼν, ἐνθέν πρ' ἀνέστη,
 ὅτε δ' ἄρα καὶ τὰ δμῶε ἵπην θείῃ ὀδυσῆος·
 αὐρύμαχος δ' ἠδὲ ῥέον μετὰ χερσὶν ἐνώμα,
 θάλλων ἐνθα καὶ ἐνθα σέλα πυρός· ἀλλὰ μιν ὕδ' ὥς
 ἐντανύσαι δαΐχτο· μέγα δ' ἔσπευε κυδαλίμον κῆρ·
 ὁ χθῆσας δ' ἄρα εἶπεν· ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 ὦ πόποι· ἦ μοι ἄχος πρὶ αὐτὴ καὶ πρὶ πάντων·
 ὅτι γάμψ' τοσούτον ὀδύρομαι ἀχνυμένος περ·
 εἰσὶ καὶ ἄλλαι πολλαὶ ἀχαιῖδες, αἳ κ' ἐν αὐτῇ
 ἀμυδάλῳ ἰθάκῃ· ἢ δ' ἄλλῃσιν πολίεσιν·
 ἀλλ' εἰδὴ τοσόνδε βίης ἐπιδυνέει ἐμὸν
 ἀντιθεῖν ὀδυσῆος, ὅτ' ἔδωκά μεθ' αὐτὰν ἄνακτα
 ῥέον· ἐλεγχέην δὲ καὶ ἐσομένοισι πυθέσθαι·
 Τὸν δ' αὖτ' ἀντίνοος προσέφη σὺ πέθεος υἱός·
 αὐρύμαχ'· ὅχ' ὕψος ἔσται νοῆς δὲ καὶ αὐτοῖς·
 γαῖ' μὲν γὰρ κατὰ δῆμον ἑορτὴ τοιοῦτο θεοῖο
 ἀγνῆ· τίς δέ κε ῥέει τιτάνοιτ'· ἀλλὰ ἔκηνλοι
 κατ' ἐστ'· ἀτὰρ πελέκειός γε καὶ εἴη εἰώμεν ἅπαντας
 ἰστάμεν· ἢ μὲν γάρ τιν' ἀναιρήσεσθαι δῖον,
 ἐλθόντ' ὅτε μέγαρον λαερτιάδῳ ὀδυσῆος·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἀν' αἴγ' οἶνοχόος μὲν ἐπαρξάμεθα διπλάειν·
 ὄφρα ποείσαντες καθαίειομαι ἀγνύλα ῥέα.
 ἦ ὦθεν, δὲ κέλευθε μελάνθιον ἀπὸ λον αἰγῶν
 αἰγῶν ἀγνύλα πᾶσι μὲν ἔξοχοι ἀπολίοισιν·
 ὄφρ' ἐπὶ μηρία θέντες ἀπόλωνι κλυτῶς,
 ῥέε παρῶμεθα καὶ ἐκ τελέωμεν ἀέθλον·
 Ως ἔφατ' ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος·
 τοῖσι δὲ κήρυκε καὶ ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχοναν·
 κῆροι δὲ κριτῆρας ἐπετέφαντο ποτόιο·
 πώμηνσαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι διπλάειν·
 οἳ δ' ἐπεὶ οὖν ποείσαντ', ἐπιδόν' ὅσον ἤθελε θυμὸς,
 τοῖς δὲ δουλοφρονέων μετέφη πολὺμητις Ὀδυσσεύς·
 κέκλυτέ μιν μνηστῆρας ἀγακλήτης βασιλῆης
 ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
 αὐρὺμαχον δὲ μάλιστα καὶ ἀντίνοον βασιλῆα
 λίαν οὐκ ἐπεὶ καὶ τὸτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπε·
 ἦ ὦθεν δὲ θεὸς δώσει κράτος ὧν ἐθέλησιν·
 ἀν' αἴε με δότε ῥέον ἐύξοον, ὄφρα μεθ' ὅμιν
 χερῶν καὶ σθένος περῶσομαι, εἴ μοι ἔτ' ἐστὶν
 εἴ οἱ πάρος ἔσκεν ἐνὶ γνάμπεσσι μέλαινα,
 ἢ ἦδ' μοι ὄλεσεν ἄλλ' ἄπομισητή τε,
 Ως ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσσαν,
 δαίσαντες μὴ ῥέον ἐύξοον ἐταυύσθεν·
 ἀντίνοος δ' ἐνὶ πέν' ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 αἶε δ' ἔλεξεν ἔνι τοι φρένες ὅδ' ἡ βασιλῆα·
 εἴ κ' ἀγαπᾷς ὅθ' ἐκ κηλὸς ὑπερφιάλοισι μεθ' ὅμιν
 δαίνυσθαι· ὅδ' ἐτι δαίτης ἀμέρδαι· αὐτὰρ ἀκνήεις
 μύθων ἢ μετέρων καὶ ῥήσιος· ὅδ' ἐτις ἄλλος
 ἢ μετέρων μύθων ξείνος καὶ πῶχός ἀκνεί·
 οἶνός σε πρῶτος μελινδῆς, ὅς τε καὶ ἄλλος

Βλάπτε

βλάπτει δὲ ἄν' μιν χανδὸν ἔλη, μὴ δ' αἰσιμα πίνῃ·
 αἶνος, καὶ κένταυρον ἀγκυλὸν ἀν' ὀρυτίωνα
 ἔασεν ἐν μεγάρῳ μεγαθύμῳ περιθόοιο·
 οὗ λαπίθας ἔλθόντ' ὅδ' ἔπει φρένας ἔασεν οἶνω·
 μαινόμενος καὶ ἔρεξε δόμον κατὰ περιθόοιο·
 ὥρως δ' ἄχος ἔλε· δὲ ἐκ προθύρου δὲ θυράζε
 ἔλκον ἐνναΐξαντες, ἀπ' ἕατα νηλέϊ χαλκῷ·
 ῥίνας τ' ἀμύσαντες, ὅ δὲ φρεσὶν ἦσιν ἀκαθεῖς,
 ἦϊεν ἢν ἄπιν ὀχέων ἀεσίφρονι θυμῷ·
 ἐξ ὧ κενταύροισι καὶ ἀνδράσι νεῖκος ἐτύχθη·
 οἷ τ' αὐτῷ πρώτῳ κακὸν ἄρετο οἶνοβαρείων,
 ὥς καὶ σὺ μέγα πῆμα πιφάσκομαι ἅκε τ' ῥέον
 ἐντανύσης· ὃ γάρ ταν ἐδ' ἡτύος ἀντιβολήσεις
 ἡμετέρῳ ἐνὶ δῆμῳ ἄραρ δέ σε νηὶ μελαίνῃ
 εἰς ἔχρετον βασιλῆα βροτῶν δηλήμονα πάντων
 πέμφομεν· ἐνθεν δ' ἔστι σαώσεται· ἀλλὰ ἔκχιλος
 πίνετε μὴ δ' ἐρίδαντε μετ' ἀνδράσι κηροτέροισι·
 Ἦν δ' αὖτε προσέειπε πρίφρων Πηνελόπεια·
 ἀντίνο', ὅ μιν καλὸν ἀτέμβην ὅδ' ἐδ' ἵκαον
 ξείνους πλεμάχῃ, ὅς κεν τάδε δῶμα θύκηται·
 ἔλπεαι ἄλχ' ὁ ξείνος ὁ δ' οὐαυῶς μέγα ῥέον
 ἐντανύσει· χρσὶ τέ, βίηφί τε ἦρι πιθήσας,
 οἷ καὶ δέ μ' ἄξεσθαι καὶ ἐὼν θήσεσθαι ἀκοίτιν·
 ὅδ' αὖτός περ τὸ γ' ἐνὶ σῆθεσιν ἔολε,·
 μὴ δέ τις ὑμείων τῶ γ' εἴνεκε θυμὸν ἀχάων
 ἐνθάδε δαίνύσθω· ἐπεὶ ὅδ' ἔμιν ὅδ' ἐοικεν·
 Ἦν δ' αὖτ' ἀνρύμαχος πολύβη παῖς ἀντίον ἦν δα·
 κέρηϊ καὶ ῥίοιο πρίφρον Πηνελόπεια,
 ἔτισε τὸν δ' ἄξεσθαι ὅδ' οὐ μεθ' ὅδ' ἐοικεν·
 ἀλλ' ἀχαιῶμενοι φάτιν ἀνδρῶν ἢ δὲ γυναικῶν,
 Ἄ ἱή

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

μή ποτέ τις εἴπῃσι κακῶτ' ἄλλος ἀχαιῶν.
 ἢ πολὺ χεῖρον δὲ ἀνδρὶ δ' ἀμύμονος ἀνδρὸς ἀνοϊτίν.
 μνῶνται δ' τ' ὕδ' ἐτι πόρον εὐξοον ἔντανύσσιν.
 αἰγ' ἄλλος τις πῶχός ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
 ῥηϊδίως ἐτάνυσε βίον· διαδ' ἦκε σιδῆρα.
 ὥς ἐρέουσ' ἡμῖν δὲ ἐλέχεια ταῦτα γένοιτο.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πρίφρων Πηνελόπεια.
 σὺ ῥ' ἄμα χ' ὕπῳ ἐστὶν εὐκλείας κατὰ δῆμον
 ἔμμεναι· οἳ δὲ οἶκον ἀτιμάζοντες ἐδ' ἔσιν
 ἀνδρὸς ὀφειλῆς τίς ἐλέχεια ταῦτα τίθεσθε.
 ὅτος δὲ ξήνος μάλα μὲν μέγας ἦδ' ἀπληγός.
 ἀνδρὸς δ' ἐξ ἀγαθῷ γένος ὄνεται ἔμμεναι ὕδ'·
 αἰγ' ἀνέοι δότε πόρον εὐξοον ὄρραϊ δωμεν.
 ὥς ἔειπ' ἐξ βέω· πόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται.
 εἴ κ' ἐμὶν ἔντανύσσῃ, δῶν δὲ οἳ οὐχὸς ἀπὸλλων,
 ἔσω μιν' ἡλαυνάν τε χιτῶνά τε εἴματα καλὰ.
 δώσω δ' ὅξω ἀκοντὰ κινῶν ἀλκίτῃρα, καὶ ἀνδρῶν.
 καὶ ξίφος ἀμφικεῖς, δώσω δ' ὑπὸ πᾶσι πέδιλα.
 πέμψω δ' ὅππῃ μιν κραδίη θυμός τε κελύσει.

Τὸν δ' αὖτε Πλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν δα.
 μήτ' ἐμὴ πόρον μὲν ἀχαιῶν ὅστις ἐμεῖο
 κρείων ὧν ἐθέλω δόμενά τε καὶ δῶν ἵστασθαι,
 ὅθ' ὅσοι κραναὴν ἰθάκην κατὰ κοιρανέουσιν,
 ὅθ' ὅσοι ναῖσι πρὸς ἡλίδος ἱπποβοτοιο.
 πῶν ὅστις μ' ἀέκοντα βιήσεται αἶνε θέλοιμι,
 καὶ καθάπαξ ξείνῳ δόμεναι τάδε ῥέα φέρεσθαι.
 αἰγ' εἰς οἶκον ἵστα τὰ σφαιρῆς ἔργα κόμιζε,
 ἵσ' ἂν τ' ἡλακτόν τε, καὶ ἀμυρόπολοισι κέλευε
 ἔργον ἐποίχεσθαι· μῦθος δ' ἀνδραγαθὸς μελήσει
 πᾶσι μάλιστα δ' ἐμοί, τῷ γὰρ κράτος ἐστ' ἐνὶ οἴκῳ.
 ἦ μὲν

ἥ μιν θαμβήσασα πάλιν οἶκον δὲ βεβήκει.
 παιδὸς γὰρ μῆθον πεπνυμένον ἐνθετο θυμῷ.
 οὗ δ' ὕπρ' ὧ ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γαυαξίν,
 κλάειν ἐπειτ' ὀδυσηά φίλον πόσιν· ὅρρα δὲ ὕπνον
 ἦ δ' αὖ ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 αὐτὰρ ὃ ῥέξα λαβὼν φέρε κρημνύλα δῖος ὕφορβος.
 μνηστῆρ' δ' ἄρα πάντ' ἐπεὶ ὁμόκληον ἐν μεγάροισιν·
 ὦ δὲ δέ τις εἴπεσκε νέων ὕπρηνόρεόντων·
 πῇ δὴ κρημνύλα ῥέξα φέρεις ἀμέγαρτε συβῶτα
 πλαγκτέ· τάχ' αὖ σ' ἐφ' ὕϊαι καὶ δὲ ταχέως κατέδονται,
 οἷον ἀπ' ἀνθρώπων ὅς ἐ' ῥεφθῇ, εἴ κεν ἀπὸ ἄλλων
 ἥ μιν θ' ἰλήκησι καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
 Ω^ς φάσαν· αὐτὰρ σ' ἔθηκε φέρων αὐτῷ ἐνὶ χώρῃ,
 δεισάσ' ἔνεκε πολλοὶ ὁμόκληον ἐν μεγάροισι,
 πλεμάχος δ' ἐτέρωθεν ἀπειλήσας ἐγγυώνη·
 ἅπ' ἀπ' ὧ φέρε τόξα τάχ' ὅκ' οὐ πᾶσι πιθήσεις,
 μή σε καὶ ὁ πλοῦτος πρὲς ἑὸν ἀγρόν δὲ δῖωμαι
 βάλλων χερμαδίῃσι· βίηφι δὲ φέρτ' ὅς εἰμι·
 ἀλλ' ὅτ' ὅσων ῥάων ὅσοι κατὰ δῶματ' ἔασι
 μνηστῆρων χερσίν τε, βίηφι τε φέρτ' ὅς εἰμι·
 τῷ καὶ τάχα συγρῶς τιν' ἐγὼ πέμψαι μὲν ἐάσαι
 ἥ μετέρω ἐξ οἴκου· ἐπεὶ καὶ κῆρ μὴ χανόνωνται.
 Ω^ς ἔραθ'· οἷδ' ἄρα πάντ' ἐπ' αὐτῷ ἦ δὴ γέλασαν
 μνηστῆρ'· καὶ δὴ μεθίεν χαλεπῶιο χόλοιο
 πλεμάχῳ τὰ δὲ ῥέξα φέρων ἀνὰ δῶμα συβῶτης,
 ἐκ χεῖρεσ' ὀδυσηῖ· δαΐφρονι θῆκε παραπᾶς·
 ἐκ δὲ κελαιάμενος προσέφη βροχὸν ἀνρύκλιν·
 κληῖσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς θοαρήσας·
 ἦν δέ τις ἢ σοναχῆς ἢ ἐκτύπος ἐνδον ἀκρόσῃ
 ἀνδρῶν ἥ μετέροισιν· ἐν ἔρεσι μή τι θύραζε

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

προβλώσκειν· αὐτὰρ ἄκην ἔμειναι πρὶ ἔργῳ·
 Ω' σ' ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπ' ἔπος ἔπλετο μῦθος.
 κληῖσαι δὲ θύρας μεγάρων ἀν' ναεταόωντων
 σιγῇ δ' ἔξ' οἴκοιο φιλοίτιος ἄλτο θύραζε.
 κληῖσεν δ' ἄρ' ἐπ' ἔγχεα θύρας ἀν' ἑκός αὐλῆς·
 κείτο δ' ὑπ' ἀσέση ὅπλον νεὸς ἀμυρελίανης
 βύβλινον· ὧρ' ἐπέδησε θύρας, ὅθ' ἦ ἱεν αὐτὸς·
 ἔζετ' ἔπειτ' ἐπὶ δίφρων ἰὼν ἐνθὲν πρ' ἀνέστη,
 εἰσορῶν ὀδυσηῖα· ὅθ' ἦ δὴ τόξον ἐνώμα
 πάντῃ ἀναστροφῶν πρῶτος ἐνθα καὶ ἐνθα,
 μὴ κέρα ἱπὸς ἔδοιεν, ἀποιχομένοιο ἀνακτος·
 ὧ δὲ δέ τις εἶπεσεν ἰδὼν ὅθ' πλησίον ἄλλον,
 ἦ τις θιτήρ καὶ ἐπὶ κλοπος ἔπλετο ῥέων·
 ἦ ῥανὺ πῦ τοιαῦτα καὶ αὐτῷ οἴκοθι κείται,
 ἦ ὅγ' ἐφορμάται ποιησέμεν· ὥς ἐνὶ χροῖν
 νωμᾷ ἐνθα καὶ ἐνθα κακῶν ἐμπαῖος ἀλήτης·
 ἄλλος δ' αὐτ' εἶπεσθε νέων ὑπ' ἡνορέωντων·
 αἰετὸρ δ' ἡ τοσούτον ὀνήσιος ἀντιάσκειν,
 ὥς ἔτος πρὶ τὸτο δαυήσεται ἐντανύσασθαι·
 Ω' σ' ἄρ' ἔφην μνηστῆρ' ὅθ' ἄτ' ἀρ' πλὺ μῆτις ὀδυσαδῆ,
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἐμὲ μέγα ῥέον ἐβάστασε καὶ ἶδ' ἐπ' ἀντήν·
 ὥς ὅτ' ἀνὴρ φόρμιγγος ἐπιστέμενος καὶ αἰοιδῆς
 ῥῆϊ δ' ἰὼς ἐτάνυσσε νέω ἐπὶ κύλλοπι χορδῇν
 ἄφασ ἀμροτέρωθεν εὐστρεφὲς ἐν τρυφῇ οἶδος,
 ὥς ἄρ' ἄτ' ἄφασ τάνυσσε μέγα ῥέον ὀδυσαδῆς.
 δεξιτῆρ' ἄρ' ἄρα χειρὶ λαβὼν πρῆντο νευρῆς·
 ἦ δ' ὑπὸ καλὸν ἄρ' ἔσσε, χελιδόνι εἰκέλη αὐδῆν·
 μνηστῆρσιν δ' ἄρ' ἄχος γένετο μέγα· πᾶσι δ' ἄρα χρῶς
 ἐπ' ἄπετο ζῆλος δὲ μεγάλ' ἐκτυπε σήματα φαίνων·
 γῆθησεν τ' ἄρ' ἐπ' ἔγχεα πολύτλας δῖος ὀδυσαδῆς,
 ὅτ' ἦ

ὅππῃ ῥά τί τε ῥα δὴ κῆ κρόνῳ παῖς ἀγκυλομήτεω,
 εἵλετο δ' ὠκὺν ὀϊστὸν ὅς τί παρέμειτο ῥαπέζῃ
 γυμνός· τοῖ δ' ἄλλοι κοίλῃς ἐντοσθε φαρέτρης
 κείατο· τῶν τὰ χ' ἐμμελλον ἄχαιοι πειρήσασθαι!
 ὃν ῥ' ἐπὶ πῆχυν ἑλὼν εἵλκεν ναυρὴν γλυφίδας τε
 αὐτόθεν ἐκ δὲ φροιο κῆθ' ἤμενος· ἦκε δ' ὀϊτῶν
 ἄντα τιτυσιόμενος, πελέεων δ' ἔκῃ ἤμβροτε πάντων
 πρῶτης σείλῃς· διὰ δ' ἄμπερ ἐς ἦλθε θύραζε
 ἰὼς χαλκοβαρής· ὃ δὲ πηλέμαχον προσέειπεν·
 Ἰηλέμαχ' ἔσ' ὅ ξείνος ἐνὶ μεγάροισιν ἐλέγχει
 ἤμενος· ἔδ' ἐτι τὸ σκοπῆ ἤμβροτον· ἔδ' ἐτι ῥέον
 δὴν ἐκέμον τανύων· ἐτι μοι μένος ἐμπεδόν ἔστιν,
 ἔχῳς με μνηστῆρσιν ἄτι μάζοντες ὄνονται·
 ναῦ δ' ὥρῃ καὶ δόρπον ἄχαιοισι τετυκέσθαι
 ἐν φάει· αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ καὶ ἄλλως ἐψιόατο
 μολεπῇ καὶ φόρμιγγι τὰ γὰρ τ' ἀναθήματα δαιτρός·
 ἦ· καὶ ἐπ' ὀφρύσι νῦσεν, ὃ δ' ἄμπερ ἔθετο ξίφος ὀξύ
 πηλέμαχος φίλος ἔδος ὀδυαῖος θεοιο·
 ἄμπερ δὲ χεῖρα φίλιν βάλεν ἐχέει· ἄχι δ' ἄρ' αὐτὸς
 παρ' θρόνῳ εἵσθηκε κροθυθμένος αἰδοπι χαλκῷ·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Χ. ΟΜΗΡΟΥ
 ΡΑΥΝΙΔΙΑΣ.

τ Ἀπὸ πῶ μνηστῆροφονίαν ἐργασάμενος ὀδυσσεὺς
 σὺν παρθέσις ἀθηνᾶς, ἐντοῖς ἐξῆς τὰς θραπεί-
 σας διὰ πηλεμάχου καὶ τῶν οἰκείων, μολάζει ἅμα με-
 λανθίῳ·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Χ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΪΔΙΑΣ.

Χι ὀδυσσεὺς μνηστῆρας ἐκένυτο νηλεὶ χαλκῷ,

ὕτάρ δ' ἔνυ μνώθη ῥα κέων πολύμη-
τις ὀδυσσεύς.

ἄλτο δ' ἐπὶ μέγαν ὕδον ἔχων βιδὴν
ἥδε φάρεθρον
ἰὼν ἀπλήν· ταχέας δ' ἐκ χούα
τ' οἱ σούς

αὐτὰρ πρόθε προῶν μετὰ δὲ μνηστῆρσιν εἶπεν·
ὅτος κούδ' ἄεθλος ἄατος ἐκτετέλεσται.
νῦν αὖτε σκοπὸν ἄλλον, ὃν ὕπω τις βάλεν ἀνὴρ,
εἴσομαι ἄγε τύχοιμι πόρῃ δέ μοι αὖχος ἀπόλλων,
ἥ· κούε' ἐπ' ἀντινόῳ ἰθαῦτο πικρὸν ὄϊσιν·
ἦτοι δ' ἐχλὸν ἄλῃσον ἀναρῆσεσθαι ἐμελλε
χρύσειον ἄμρωτον· κούδ' ἡ μετὰ χρυσὶν ἐνώμα,
ὄφρα πίοι δῖοιο· ρόγος δ' ἐοίθε' ἐνὶ θυμῷ
μέμβλετο· τίς κ' οἶοιτο μετ' ἀνδράσι δαιτυμόνεσσι,
μῦνον ἐνὶ πλεόνεσσι κούε' μάλα κερτρὸς εἶη
ὅτ' ταύξειν θάνατον τε κούον, κούε' κῆρα μέλαιναν·
ῥὺν δ' ὀδυσσεὺς κούε' λαίμωδον ἐπιχόμενον βάλεν ἰφ·
ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δ' αὐτὸν χένος ἤλυθ' ἀκωκή·
ἐκλίνθη δ' ἐτέρωσε· δέπας δ' ἐοίθε' ἐκπεσε χειρὸς
βλημένῃ· αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνας παχὺς ἦλθεν
αἵματος ἀνδρομέοιο θοῶς δ' ἀπὸ οἴο φάπεζαν
ῶσε προδὶ πλήξας, ἀπὸ δ' εἶδατα χούεν ἐραζε,
σῖρος τε κρέατ' ὅππῃ φοραῖετο· τοῖσι δ' ὁμάδισαν
μνηστῆρσιν κούε' δῶμα· ὅπως ἴδον ἀνδρα πεσόντα.

ἐκ δὲ θρόνων ἀνόρουσαν ὀριθύνοντες κατὰ δῶμα,
πάντοσε παπῶνενοντες ἐν τμήτας πρὶ τείχεσ,
ὅδε πω ἀπὸ τοῦ ἐν ὅδε ἀλκιμον ἐχρος ἐλίσσεται.
νεύκειον δ' ὁ δούσῃα χαλωτοῖσιν ἐπέειπεν·

Ξ εἴνε κενὸς ἀνδρῶν τοξάζεαι ὅδε τ' ἀέθλων
ἄλλων ἀντιόσεις νῦν τοῖσιν αἰπὺς ὁ λείβρος·
κῆρ γὰρ δὴ νῦν πρῶτα κατέκτανον· ὅς μὲν ἄριστος
κῆρ ὄν ἐν ἰθάκῃ, τῷ σ' ἐνθάδε γυῖον ἐδόνται.
ἴσκειν ἐχσος ἀνὴρ, ἐπεὶ φάσαν ὅδε ἐθέλοντα
ἀνδρα κατεκτείναι· ὃ δὲ νῆπιοι ὅδε ἐνόησαν,
ὥς δὴ σφιν κῆρ πᾶσιν ὁ λείβρος κείρατ' ἐφίππο.
τὸ δ' ἄρ' ὅδε ἰδὼν προσέφη πρὸς μιντις ὁ δούσῃα·

Ω κενὸς ὅδε μὲν ἐπὶ φάσαν ἐπὶ πόροισιν οἴκῃ δ' ἰκέσθαι
δὴ μὲν ἀπὸ πρῶτων, ὅτι μοι κατεκείρετε οἶκον,
αὐτὰρ τε ζῶντος ὅδε μινάσθαι γυναικῶν.
δμῶσιν δὲ γυναιξὶ παρὸν ἀζέσθαι βιάως,
ὅτε θεὸς δέσαντες, οἱ ἔρπον ὁρᾶν ἐχσιν,
ὅτε τιν' ἀνθρώπων νέμεσιν κατ' ὀπίσθεν ἔσεσθαι,
νῦν ὅδε μιν κῆρ πᾶσιν ὁ λείβρος κείρατ' ἐφίπποι·

Ω δὲ φάτο· τὸ δ' ἄρα πάντας ὅδε χαλωρὸν δέος εἶλιν·
πᾶπῃνεν δὲ ἐχσος ὅδε πῆγοι αἰπὺς ὁ λείβρος.
ἀνρ' ὅδε μιν οἶος ἀμβρόμενος προσέειπεν·
εἰ μὲν δὴ ὁ δούσῃα ἰθακήσιος εἰλήλυσθαι,
ταῦτα μὲν αἰσιμα εἶπες ὅσα ἐξέσκεον ἀχαιοὶ,
πρὸς μὲν ἐν μεγάροισιν ἀτὰρ ἄλλα πολλὰ δ' ἐπ' ἄγρῳ·
αἰὲν ὅδε μιν κείται, ὅς αἰτίος ἐπλετο πάντων
ἀντίνους· ὅτος γὰρ ἐπὶ ἦλεν τὰ δὲ ἔργα,
ὅτι γὰρ μιν κῆρ κρημένους ὅτε χατίζων,
αἰὲν ἄλλα φρονέων τὰ οἱ ὅδε ἐτέλεσεν ἡρόντων,
ὅρ' ἰθάκης κατὰ δὴ μιν ἐντιμένης βασιλεύσει

Ο ΔΥΣΣΕΙΔΑΣ

αὐτὰρ ἄτάρ σὸν παῖδα κῆτα κτείνε' ἰοχῆσας·
ναῦ δ' ὃ μὲν ἐν μοίρῃ πέφαται· σὺ δὲ φείδεο λαῶν
σῶν· ἀτὰρ ἄμμεβ' ὁ πεισὲν δ' ὀρεσάμενοι κῆτὰ δῆμον
ὁυάτοι ἐν πέποιται, κῆ' ἐδήδοται ἐν μεγάροισιν,
τιμὴν ἄμφις ἄλονται β' ἐκ κοῦβητοῖον ἐκείσας,
χαλκὸν τε, χρυσὸν τ', ἀπώσομεν εἰσόκε σὸν κῆρ
ἰανθῇ· πρὶν δ' ἔτι νεμεσῆσθαι κεχολῶσθαι·

Τὸν δ' αὖρ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πλὺμνιτις Ὀδυσσεύς·
δ' ῥύμαχ', ὅδ' εἴ μοι παρῶντα πάντα ἀποδοῖτε
ὁυά τε ναῦ ὅμμι δ' ἔτι κῆ' εἴ ποθεν ἄλλ' ἐπιθέετε,
ὅδ' ἐκένως ἔτι χεῖρας ἐμὰς λήξαιμι φόνοιο,
πρὶν πάσαν μνηστῆρα ὑπὲρ βασιλῆα ἀπῆσαι
ναῦ ὅμμι παρὰ κείτῃ ἐναντίον ἢ ἐμάχεσθαι,
ἢ φύγειν, ὅς κεν θάνατον κῆ' κῆρας ἀλύξει·
ἑκάστιν ὁφείλεισθαι ὅτ' ὁμαι ἀπαυὸν ὀλέθρον·

Ως φάτο· τῶν δ' αὖτ' ἑλὺτο γένατα κῆ' φίλον ἦτορ·
τοῖσιν δ' ὀρύμαχος προσεφώνεε δ' αὖτ' ὅν αὖτις·
ὦ φίλοι, ὅτ' αὖρ ὀχῆσαι ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτει,
ἑμὲ πῆ' ἔλλαβε πῆξον ἐϋξοον ἢ δὲ φάρεθρον
ὅδ' ἀπὸ ξεστῶ τοξάσεται, εἰσόκε πάντα
ἄμμε κῆτα κτείνῃ· ἑμὲ μνησώμεθα χάρις,
φάσγανά τε σπᾶσαδε κῆ' ἀντιχέσθαι βραπέζας
ἰὼν ὠκυμόρων· ἐπὶ δ' αὖτ' ὅτ' ἀντὶ πάντων ἐχόμεν
ἄθροοι εἴ κ' ἐμιν ὅδ' ἀπώσομεν ἢ δὲ θυράων·
ἔλθωμεν δ' ἀνὰ ἄστυ βοήδ' ὠκίστα γένοιτο·
τῷ κ' ἐτάχ' ὅτ' ὁ ἀνὴρ ναῦ ὕστατα τοξάσαιοτο·

Ως αἶρα φωνήσας εἰρύσατο φάσγανον ὀξὺ
χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκχήμενον, ἄλτο δ' ἐπ' αὐτὸν
σμερδαλέα ἰάχων· ὅδ' ὁ μάρτεϊ δῖος Ὀδυσσεὺς
ἰὼν ἀποπροΐσις· βάλε δὲ σῆθος παρὰ μάζον·

ἐν δὲ οἱ ἦ πατι πῆξε θεὸν βέλους· ἐκ δ' ἄρα χερσὶ
 φάσανον ἦκε χαμάζε· περιρρηδὴς δὲ προπέζει
 καὶ πεισε· δινυθείς· ἀπὸ δ' εἶδατα χαῦν ἐράζει,
 καὶ δ' ἐπασσάμφινύπελλον· ὃ δὲ χθόνα τύπτε μετόπω
 θυμῷ ἀνιάζων· ποσὶ δὲ θρόνον ἀμφοτέροισι
 λακτιζὼν ἐτίναζε· κατ' ὀφθαλμῶν δ' ἐχὺτ' ἀχλὺς·
 ἀμφινόμος δ' ὀδυσηὸς εἴσατο κυδαλίμοιο
 ἀντίος ἀΐξας· εἵρυτο δὲ φάσανον ὀξύ,
 εἴπως οἱ εἴξειε θυράων· ἀλλ' ἄρα μιν φθῆ
 πλέμαχος κατὰ πῖθε βαλὼν χαλκήρεϊ δούρῳ
 ὤμων μεταηγύς· διὰ δὲ σῆθεσθιν ἔλασε·
 δ' ἐκτισεν δὲ πεισὼν· χθόνα δ' ἦλασε παντὶ μετόπω·
 πλέμαχος δ' ἀπόρυσσε λιπὼν δολιχόσκιον εἶχος,
 αὐτὸς ἐν ἀμφινόμῳ· πρὶ γὰρ δ' ἴε μή τις ἀχαιῶν
 εἶχος ἀνελεκόμην δολιχόσκιον· ἢ ἔλασσει
 φασγάνῳ ἀΐξας· ἢ ἐπρᾶπρηνεί τυφασ·
 βῆ δὲ θέειν· μάλα δ' ὤκτε φίλον πατέρ' εἰσαφίκενεν·
 ἀλλ' ἔδ' ἱσάμετος ἔπεια πῖρόντα προσνύδα·
 ὦ πάτερ· ἦ δ' ἡτοι σάκος οἶσω καὶ δούο δ' ἔρε·
 καὶ καλέην εὐχαλκον ἐπὶ κροτάφοις ὀραρῆαν,
 αὐτὸς τ' ἀμφιβαλῶμαι ἰών· δώσω δὲ συβώτῃ
 καὶ τῷ βυκόλῳ· ἄλλα τεταυχῆσθαι γὰρ ἀμεινον·
Τ ὅτ' δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολὺ μῆτις Ὀδυσσεύς·
 οἷσε θέων· εἴως μοι ἀμύνεσθαι παρ' οἴσῳ,
 μή μ' ἀποκινῆσωσι θυράων μύθον ἐόντα·
Ω δ' ὅτε φάτο· πλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρί·
 βῆ δ' ἱμῶσι θάλαμον, ὅθι οἱ κλυτὰ τάλ' ἔα καῖτο·
 εἵθεν τέναρα μεν σάκε' ἔξελε, δ' ἔρατα δ' ὀκτώ·
 καὶ πῖσυρας καλέας χαλκήρεας ἱποδάσειας·
 βῆ δὲ φέρων μάλα δ' ὤκτε φίλον πατέρ' εἰσαφίκενεν·

Θ Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ

αὐτὸς δὲ πρῶτιστά πρὶ χρωτ' δύσειτο χαλκὸν·
 ὥς δ' αὖτως τὰ δ' ἄνωε δυέσθην τὰ χεῖρα κηλὰ.
 ἔσαν δ' ἄμφ' ὀδυσῆα δαΐφρονά ποικιλομήτην.
 αὐτὰρ ὃ γ' ὄφρα μὲν αὐτῷ ἀμύνεσθαι ἔσαν ἰοί,
 τόφρα· μνηστῆρων ἕνα γ' αἰεὶ ᾧ ἐλὶ οἴκῳ
 βάλλον τιτυσκόμενος· τοὶ δ' ἀχιλῆϊνοι ἐπιπῶν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ λίπον ἰοῖδ' ὅτε πύοντα ἄνακτα,
 τόξον μὲν πρὸς σταθμὸν ὑσταθείς μετάρωιο
 ἔκλινεν ἐσάμειαι πρὸς ἐνώπια παμπανόωντα·
 αὐτὸς δ' ἄμφ' ὧμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμον·
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κωκύν ἐϋτυκτον ἔθηκεν
 ὕππευριν· δεινὸν δὲ λόφος κηθ' ὕψθην ἔνθεν·
 εἴλετο δ' ἀλκιμα δῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ·
 ὀροσθῦρην δέ τις ἔσκεν ἐϋδμήτῳ ἐλὶ τοίχῳ·
 ἀκρότατον δὲ παρ' ὕδ' ἐϋσταθείς μετάρωιο
 ἦν ὁ δὲ δὲ λαύρην, σάνιδος δ' ἔχον αὖ δ' ἀρρῆσαι.
 πλὴν δ' ὀδυσσεὺς θράζεσθαι ἀνώγει δῖον ὑφορβὸν
 ἔπαθ' ἄλγ' αὐτῆς· μίαν δ' οἶη γίνετ' ἐφορμή.
 τοῖς δ' ἀγέλαος μετέειπεν ἔπος πάντεσσι πιραύσκειν·
 Ω φίλοι· ἔν' αἶν' ἡτίς αἶν' ὀροσθῦρην ἀναβάειν,
 κηθ' εἴποι λαοῖσι· βοή δ' ὧκιστα γένοιτο·
 τῷ κε τὰ χ' ἔτος ἀνὴρ ναῦ ὕστατα τωξάσαιτο·
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μελάνθιος ἀπὸ λὸς αἰγῶν·
 ἔπως ἔς ἀγέλαε διοχοειδὲς· ἄλγ' ἰδὲ αἰνῶς
 αὐλῆς κηλὰ θύρετρα κηθ' ὄρκαλέον σῶμα λαύρης·
 καὶ χ' εἰς πάντα σ' ἐρύηκοι ἀνὴρ ὅς τ' ἄλιμος εἴη·
 αἶψ' ἄγεθ' ὕμιν ταύχε' ἐκείκω θωρηχθῆναι
 ἐκ θαλάμῃ· ἔνθεν γὰρ δι' ὅμαι· ἔδ' ἐπὶ ἄλλῃ
 ταύχεα κηθέσθην ὀδυσσεὺς κηθ' φαίδιμος υἱός·
 Ω δ' εἰπὼν ἀνέβανε μελάνθιος ἀπὸ λὸς αἰγῶν

ὅς θάλαμους ὀδυσῆος ἀναρρώγας μεγάροιο.
 εἴθεν δῶδε καὶ ἰδὼν σάκε' ἐξέλε' ἵππας δὲ δῦρα.
 καὶ ἵππους καὶ ἵππους χαλκήρεας ἱπποδαμείας,
 βῆ δ' ἤμεναι. μάλα δ' ὦκε φέρων μνηστῆρσιν ἰδὼν καὶ
 καὶ τὸ δ' ὀδυσῆος αὐτο γένετα καὶ φίλων ἥτερ,
 ὡς περιβαλλομένους ἰδὼν ταῦ χεα. χρυσὸν δὲ δῦρα
 μακρὰ τινάσσοντας. μέγα δ' αὐτῷ φαίνεται ἔργον.
 αἶψα δὲ πηλέμαχον ἔπεα πρὸς ἔντα προσηύδα.
 πηλέμαχ' ἢ μάλα δῆτις ἐπὶ μεγάροισι γυναικῶν
 νῶϊν ἐποτρύνει πόλεμον κακὸν ἢ μελανθούς.

Τὸν δ' αὖ πηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν δα.
 ὦ πάτερ. αὐτὸς ἐγὼ τὸν γ' ἤμβροτον ἔδ' ἐτις ἄλλος
 αἴτιος. ὅς θάλαμοιο θύρην πυκινῶς θύραρχον
 κελαιπὸν ἐγκλίνας. τῶν δὲ σκοπὸς ἦεν ἀμείνων
 αἰετὶ δ' ἴδ' ὅμαιε θύρην ἐπίθες θάλαμοιο
 καὶ φράσαι εἴ τις ἄρ' ἐστὶ γυναικῶν ἢ τὰ δὲ ῥέζῃ,
 ἢ ἕως δολιχόιο μελανθού, τὸν πρὸς ὀϊῶ.
 ὡς δὲ ἰδὼν τοιαῦτα πρὸς αἰθέλης ἀγόρευον.
 βῆ δ' αὖτις θέλαμόν δὲ μελάνθιος ἀπόλος ἀγῶν,
 οἷσων ταῦ χεα καλὰ νόησε δὲ δῖος ὕφορβός.
 αἶψα δ' ὀδυσῆα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἔδοντα.
 διογενὲς λαρτιάδην πολυμήχαν' ὀδυσσεύ.
 κείνος δ' αὖτ' αἰδής ἄνθρωπος ὅν οἶόμεθ' αὐτοῖ
 ἔρχεται ὅς θάλαμον. σὺ δ' ἐμοι νημβτὲς ἐπίσπες
 ἢ μιν ἀποκτείνω αἶψα κρείων τε γένωμαι.
 ἢ ἐσοὶ ἔσθ' αἶψα, ἵν' ὕπρβασις ἀποτίσῃ
 πολλὰς δ' ἄσας ἔτος ἐμίσατο σῶ ἐπὶ δῖκῳ.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς.
 ἦτοι ἐγὼ καὶ πηλέμαχος μνηστῆρας ἀγανὺς
 χήτομεν ἐντοσθεν μεγάρων μάλα πρὸς μεμαῶτας.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

σφῶϊ δ' ἄποσρέφαντε πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθε,
 οὐδ' ἀλάμον βαλέειν· σάνιδας δ' ἐκδῆσαι ὀπίθε·
 σερῆν δὲ πλεπλὺν ἐξ αὐτῶ πειρήναντε
 κίον ἄν' ὕψιλιν ἐρύσαι πελάσαι τε δοκοῖσιν·
 ὥς κέν διθὰ ζωὸς ἔων, χαλεπ' ἄλγεα πάχῃ.
 ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' αἶρα τῶ μὲν κλυόν, ἡδ' ἐπίθοντο·
 βῆν δ' ἴμιν οὐ θάλαμον λαθέτην δέ μιν ἔνδον ἔδοντα·
 ἦ τοι ὁ μὲν θαλάμοιο μυχὸν κατὰ τούχῃ ἐρύνα.
 τῷ δ' ἔσαν ἐκείθε παρὰ σκαμνοῖσι μένοντες·
 οὐδ' ὕπερ ὕδων ἔβαιτε μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν,
 τῇ ἑτέρῃ μὲν χερσὶ φέρων καλὴν τρυφάλειαν·
 τῇ δ' ἑτέρῃ ῥάμος οὐρὺν γέρον πεπαλαγμένον ἄλκι
 λαέρτεω ἥρωος· δ' κερύζων φορέεσκε.
 δὴ τό τε γ' ἦδη κείτο· ῥαφαὶ δὲ λέλαιτο ἱμάντων·
 τῷ δ' ἄρ' ἐπαίξανθ' ἐλέτην ἐρυσαν τέ μιν εἴσω
 κερύειν δαπέδῳ δὲ χαμαὶ βάλλον, ἀχνύμενοι κῆρ
 σιωπῇ πόδας χεῖρας τ' ἐδον θυμολογέειν δεισμῷ
 οὐ μάλ' ἄποσρέφαντε διαμπερὲς ὥς ἐκέλευσεν
 ἕως λαέρταο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
 σερῆν δὲ πλεπλὺν ἐξ αὐτῶ πειρήναντε
 κίον ἄν' ὕψιλιν ἐρυσαν· πέλασάν τε δοκοῖσιν·
 Τὸν δ' ἐπιπλομέων προσέφησ' Ὀδυσσεύς·
 νῆα μὲν δὴ μάλα πάχῃ μελάνθειενύκτα φυλάξεις
 οὐ γὰρ ἐνὶ μαλακῇ καταλέγμενος ὥς ἐπέοικεν·
 οὐδ' ἐσθ' ἠριζέμεθα παρ' ὠκεανοῖο ῥοαῶν
 λήσας ἀνδρὶ χρομένη χρυσόθρονος, ἠνὶ κ' ἀγνέεις,
 αἶψα μνηστῆρας δόμον κατὰ δαῖτα πέπεσθαι·
 ὥς ὁ μὲν αὖθι λέληπτο ταχεῖς, ὁλοῦ ἐνὶ δεσμῷ.
 τῷ δ' οὐδ' οὐδ' αὖτε θυρὴν τ' ἐπιθείτε φαινήν,
 βήτην δ' εἰς Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποιηλομήτην.
 ἐνθα

ἔγθα μένος πνέοντες ἐφ' ἑσσαν· οἳ μὲν, ἐπ' ὅδ' ἔ
 τέσσαρ' εἰδ' ἔντοσθε δόμῃ, πολέες τε καὶ ἑταροί·
 τοῖσι δ' ἐπαχέμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη.
 μέντορι εἰδομένη· ἢ μὲν δέμας, ἢ δὲ καὶ αὐδὴν·
 ἦν δ' ὀδυσσεὺς γήθησεν ἰδὼν, καὶ μῦθον ἔειπε·
 μέντορ' ἄμικτον ἄρ' ἔμνησαι δ' ἐτάροισι φίλοισι,
 ὅσσ' ἀγαθὰ ῥέξουσιν ὁμηγερέων δὲ μοῖ' ἐαί·
 ὦς ἔφατ' οἷός μιν λαοαῶν ἐμμενέειν Ἀθήνην·
 μνηστῆρας δ' ἐτέρωθεν ὁμόκλειον ἐν μεγάροισι·
 πρῶτος τήν γ' ἐνέειπε δαμασσομένης ἀγέλαος·
 μέντορ' μὴ σ' ἐπέειπε παρὰ πεπύθουσιν ὀδυσσεὺς
 μνηστῆρας μαχεσθαι ἄμικτον μέναι δὲ οἳ αὐτῶ·
 ὦδε γὰρ ἡμέτερόν γε νόον τελέεσθαι οἶω,
 ὅππότε κεν τέ τις κτεόμεν πατέρ'· ἢ δὲ καὶ ἴδον,
 ἐν δὲ σὺ τοῖσιν ἐπὶ πρῶτα πεφύσεαι οἷα μενοιπῆς
 ἔρδην ἐν μεγάροισι· σὺ δ' αὐτὸ κράτι τίσεις·
 αὐτὰρ ἐπὶ νῦν ὅ μιν γε βί' ἀσ' ἀρελῶμεθα χαλκῷ,
 κτήμαθ' ὅσσ' αὐτοὶ ἔχ'· τὰτ' ἐνδοθι καὶ τὰ θυρήφει·
 τοῖσι δ' ὀδυσσεὺς μεταμύξομεν· ὅδ' ἐτοίμας
 ζῶειν ἐν μεγάροισιν ἐάσομεν· ὅδ' ἔθυσσας
 ὅδ' ἄλοχον κεδνὴν ἰθάκης κατὰ ἄστυ πολύειν·
 ὦς φάτ' Ἀθηναίη δὲ χολώσατο κηρῶνι μάλλον·
 νείκεα γὰρ ὀδυσσεὺς χολωτοῖσιν ἐπέειπε·
 ὅκ' ἐτι σοὶ γ' ὀδυσσεὺς μένος ἐμπεδον· ὅδ' ἐτις ἀμύη,
 οἷη δ' ἄμρ' ἐλένη λυκωλένῳ σὺ πατρεῖη
 εἰνάετ' εἰς προέειπε ἐμάρναο νωλεμέ· αἰεὶ
 πολλὰ δ' ἄνδρας ἐπερὶ δὲ ἐν αἰνῇ διήτοτ' ἔτι·
 σὴ δ' ἦλω βελλῇ πριάμεν πόλιν ἀνρυάμεν·
 πῶς δ' ἡ νῦν ὅδε σὸν δῆμον καὶ κτήμαθ' ἵκνυσθαι
 πάντα μνηστῆρων ὀλοφύρεαι ἄλκιμος εἶναι·

Hom. Odys.

B.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

αἷμα δ' ἄρ' οὐδ' ἔτι πόντος παρέμ' ἵστατο καὶ ἰδὲ ἔργον·
 ὅφρ' ἐδῆς οἷός τοι ἐν ἀνδράσι δυσμείεσι
 μέντωρ ἀχιμείδης σὺ βρεσί' αὖ ἀποτίνειν·
 ἢ ῥά κ' ἐκὼ πῶ πάλιν δίδω' ἑτεραλκείαν ἱκνῆν,
 αἷμα γὰρ ἀδένεός τε καὶ ἀχμῆς περὶ τίζεν
 ἢ μὲν Ὀδυσῆος, ἢ δ' ἔγ' οὐδ' ἀλγίμοιο.
 αὐτὴ δ' αἰσθαλιόεντος ἀνὰ μετάρσι μελαθρον
 ἔζετ' ἀναΐξασα, χελιδόνι ἱκέλη' αὐτήν.
 μνηστῆρας δ' ὥρῳε διαμασπρί' ἱε' ἀγέλαος.
 εὐρυμόμος τε, καὶ ἀμφιμέδων δημοπόλεμος τε,
 πείσανδρός τε πολυκτορίδης πόλυβός τε δαΐφρων,
 οἳ γὰρ μνηστῆρων ὄρετ' ἔσαν ἔξοχα ἄριστοι·
 ὅσσοι ἔτ' ἔζων· πρὶ τε ψυχέων ἐμάχοντο.
 τῆς δ' ἡδὴ ἐδάμασσε βίος καὶ ταρφέος ἰοί·
 τοῖς δ' ἀγέλαος μετέπεν' ἔπος πάντεσι πιφαύσκων·
 Ω φίλοι, ἦδη γήσῃ ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους·
 καὶ δὴ οἱ μέντωρ μὲν ἐβη κενὰ εὐγμᾶτα ἑπών·
 οἱ δ' οἷοι λείπονται ἐπὶ πρότεσι θύρῃσι·
 τῷ νῦν μὴ ἅμα πάντες ἐφίετε δ' ὄρατα μακρὰ·
 αἷμα γὰρ οἱ ἐξ ἑσπερίων ἀκοντίσας ἀνέποθι ζῆα
 δ' αὖθ' Ὀδυσῆα βλήσασαι καὶ κῆδος δ' ὀρέσθαι.
 τῶν δ' ἄλλων ἔκ' οὐδ' ἔπειν ἔτος γε πέσουσιν·
 Ως ἔραβ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὥς ἐκέλευσεν·
 ἰέεσσι τὰ δὲ πάντα ἐτάσσει θεὸς ἀθήνη.
 τῶν ἄλλος κ' αὖ σαθρόν ἐυσταθέος μετάρσι·
 βεβλήκει ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς δ' ὀρύξαν.
 ἄλλην δ' ἐν τοίχῳ μελὴν πέσσε χαλκοβόρεϊα·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ δ' ὄρα τ' ἀλάνετο μνηστῆρων·
 τοῖς ἄρα μῦθον ἦρχε πολὺτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 Ω φίλοι, ἦδη μὲν κεν ἐγὼν εἴποιμι καὶ ἅμμι
 μνηστῆρων

μνηστῆρων δὲ ὄμιλον ἀκοντίσαι, οἳ μεμάχοντο
 ἡμέας ἐξαναρίξαι· ἐπὶ προτέροισι κρητοῖσιν·
 ὧς ἔραθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὀξέα δῦρα,
 ἅντα τιτυσηδῶροι· διημοπόλεμον μὲν ὀδυσεύς·
 Ὀδυσῆα δ' ἄρα πηλέμαχος· ἔλατον δὲ συβώτης·
 πείσανδρον δ' ἄρ' ἐπεφνε βοῶν ἐπιβηκόλος ἀνὴρ·
 οἳ μὲν ἐπειθ' ἅμα πάντες ὀδῶν ἔλκον ἄσπετον ἔδαος·
 μνηστῆρες δ' ἄρ' ἐχώρισαν μεγάροιο μυχόνδε·
 τοῖς δ' ἄρ' ἐπήϊξαν νεκρῶν δ' ἔξ' ἔχ' ἔλοντο·
 αὐτὶς δὲ μνηστῆρ' ἀκόντισαν ὀξέα δῦρα
 ἰέμενοι· τὰ δὲ πολλὰ ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη·
 τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν ἐῦσταθεὺς μεγάροιο
 βεβλήκει, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀρραγῆαν·
 αἰὲς δ' ἐν τοίχῳ μελίη πέσε· χαλκοβάρβα·
 ἀμφιμέδων δ' ἄρα πηλέμαχον βάλε χεῖρ' ἐπὶ κρητῇ
 λίρῃ· ἄκρον δὲ ῥινὸν διηλίσσαντο χαλκός·
 κτήσιππος δ' Ὀδυσῆα ὑπὲρ σάκος ἔχ' ἔμαχῳ,
 ὧμον ἐπέγραψεν· ὃ δ' ὕπερπῆατο· πίπτε δ' ἔραζε·
 τοῖ δ' αὖτ' ἄμφ' ὀδυσεῖα δαΐφρονα ποιικιλομήτην
 μνηστῆρων δὲ ὄμιλον ἀκόντισαν ὀξέα δῦρα·
 ἐνθ' αὖτ' Ὀδυσῆα βάλει πολίπορθος ὀδυσεύς·
 ἀμφιμέδοντα δὲ πηλέμαχος, πόλυβον δὲ συβώτης·
 κτήσιππον δ' ἄρ' ἐπὶ σταβῶν ἐπιβηκόλος ἀνὴρ
 βεβλήκει πρὸς σῆθος· ἐπὶ χόρμενος δὲ προσηύδα·
 ὦ πολυβροῖδι φιλοκέρτομε, μήποτε πάμπαν
 εἰκὼν ἀρραδίης μέγα εἰπέιν· ἀλλὰ θιῶσι
 μῦθον ἐπιτρέψαι, ἐπεὶ πολὺ φέρτβοί εἰσι·
 πρὸ τοι ἀντὶ ποδὸς ξυνηῖον ὅν ποτ' ἔδωκε·
 ἀντιθέω ὀδυσεῖ· δόμον κ' ἔτ' ἀνητάνοιτι·
 ἦ ῥα βοῶν ἐλίκων ἐπιβηκόλος· αὐτὰρ ὀδυσεύς·

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ.

ἔτα δαμασσορίδην αὐτοχεδὸν ἐχέει μακρῷ
 πηλέμαχος δ' ἄννορίδην λειώριτον ἔτα
 δ' ὑρὶ μέσον· κενεῶνα δ' ἀπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν·
 ἦριπε δὲ πρηνὴς χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ·
 δὴ τότε ἄθηνάη φησι μύβροτος αἰγί' δ' ἀνέχευ
 ὑψόθεν ἐξ ὀροφῆς, τῶν δὲ φρένας ἐποίησεν·
 οἳ δ' ἐρέβοντο κατὰ μέγαρον βόδω ὡς ἀγελαῖαι·
 τὰς μὲν τ' αἰόλος οἶσρος ἐφορμιθεῖς, ἐδὸνισεν
 ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ ὅτε τ' ἡμάτα μακρὰ πέλονται,
 οἳ δ' ὡς τ' αἰγυπιοὶ γαμψάνυ χθὺς ἀγκυλοχεῖλαι,
 ἐξ ὀρέων ἐλθόντες ἐπ' ὀρνίθεσι θορῶσι,
 ταὶ μὲν τ' ἐν πεδίῳ νέρεα πλώυσσαι ἴενται,
 οἳ δέ τε τὰς ὀλέκυσιν ἐπάλμενοι· ὅδε τις ἀγχι
 γίνεται ὅδ' ἐφυγῆ· χαίρουσι δέ τ' ἀνέρες ἄγρη
 ὡς ἄρα τοὶ μνηστῆρας ἐπεσύνενοι κατὰ δῶμα
 τυπῖον ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ σῦνος ὠρνυτ' ἀγχι
 κρᾶτων τυπόμενων· δάπεδον δ' ἄπαν αἶματι θύεν·
 λειώδης δ' ὀδυσῆος ἐπεσύνεμος λάβει γυνών.
 καὶ μιν λιαύμενος ἐπεκ πῆδόντα προσηύδα·
 γυνῆ μά σ' ὀδυσσεῦ· σὺ δέ μ' ἄλγεα καὶ μ' ἐλέησον·
 ὃ γὰρ πῶ τινὰ φιμὸν γυναικῶν ἐν μεγάροισιν
 εἴπειν· ὅδε τι ῥέξαι ἀτάσθαλον· ἀμὰ καὶ ἄλλους
 παύεσκον μνηστῆρας, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι·
 ἀμὰ μοι ὃ πείθοντο κτηνῶν ἀπ' χεῖρας ἐχέσθαι·
 τὸ καὶ ἀτάσθαλίσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσσοι·
 αὐτὰρ ἐγὼ μετὰ τοῖσι θυσσικός, ὅδ' ἐν ἐοργῇ
 κείσομαι· ὡς ὅτε χάρις μετόπισθε δ' ὀβριόων.
 Τὸν δ' ἄρ' ὅπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
 εἴ μιν δὴ μετὰ τοῖσι θυσσικός εὖ χεαι εἶναι,
 πολλάκι περ μέλλεις δρῆμεναι ἐν μεγάροισι,

πλῆ

πλὴν ἐμοὶ νόστοιο τέλος γλυκεροῖο γενέσθαι·
 σοὶ δ' ἄλλοχόν τε φίλην παρέσθαι, καὶ τέκνα τεκνέσθαι·
 τῷ δ' ἐκ ἐν θάνατόν γε δυσσηλεῖα προφύγοιθαι·
 Ω¹ δ' ἄρα φωνήσας ξίφος εἴλετο χαρὶ παχείη,
 κείμενον· ὃ ῥ' ἄγέλαος ἀπ' προέηκε χαμάζε
 κτεινόμενος· τῷ γὰρ γε κατ' αὐχένος μέσων ἔλαυνε·
 φθεγγόμενος δ' ἄρα τὸ γε κέρη κοινήσιν ἐμίχθη·
 τρῖς πιάδης δέ τ' αἰοιδὸς ἀγέσκει κῆρα μέλαιναν
 φήμιος· ὃς ῥ' ἤειδε μετὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκη·
 ἔπει δ' ἐν χεῖρασι χῶν φόρμιγγα λίγχαν·
 ἄχι παρ' ὀρθοθύρην· δίχα δὲ φρεσὶ μὲ μῆριξεν,
 ἢ ἐκδύς μετὰροιο δίδος μεγάλα ποτὶ βωμόν
 ἔρκειν ἴζοιτο τετυγμένον· ἐν δ' ἄρα πηλὰ
 λαέρπης ὀδυαυὸς τε βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκαιον.
 ἢ γύνων λίαισιτο προσέειπας ὀδυσηῖα·
 ὦδε δὲ οἱ φρονέοντι δούλωτο κέρδιον εἶναι,
 γύνων ἄψασαι λαβτριάδω ὀδυσηῖος·
 ἦτοι δ' φόρμιγγα γλαφυρὴν κατέβηκε χαμάζε
 μεσσηγὺς κρητῆρος· ἰδὲ θρόνον ὀργυροήλη·
 αὐτὸς δ' αὐτ' ὀδυσηῖα προσέειπας λάβε γύνων·
 καί μιν λιαιόμενος ἔπει πρὸ δέντα προσήνδα·
 γυνὴ μάλιστα ὀδυσηῖον δὲ μ' αἶδεο καί μ' ἐλέησον·
 αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, εἴ κεν αἰοιδὸν
 κέρην· ὃς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν αἶδω·
 αὐτοδιδάκτῃς δ' εἰ μὴ θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἶμαθ'
 παντοίας ἐνέφυσεν· εἰ καὶ δέ τοι παραιέδωκεν
 ὥς τε θεῶ. τῷ μὴ με λιλαῖο δειροτομήσαι·
 καὶ κεν πλέμαχος τὰ δέ γ' εἴποι σὸς φίλος υἱός,
 ὥς ἐγὼ ἔτι ἐκὼν ἔβην δόμον, ὅδ' ἐχάτιζων,
 πωλόμην μνηστῆρσιν αἰετόμενος μετὰ δαΐτασ'·

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

αἶψά πλὺ πλεονέε καὶ κρείσσονε. ἦ γὰρ ἀνάγκη
 Ω¹ σφάτο· τὸ δ' ἦκεσ' ἱβὴ ἰς τηλεμάχοιο·
 αἶψα δ' ἔδν πατέρα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
 ἴχεο· μὴ δ' ἔτι τέτον ἀνάτιον ἔταε χαλκῷ,
 καὶ κύρυκε μέδοντα σαώσομεν· ὅς τέ μιν αἶσα
 οἴκῳ ὧν ἡμετέρῳ κηδέσκειτο παιδὸς ἐόντος·
 εἰδὴ μὴ μιν ἔπερνε φιλοίτιος ἢ συμβώτης,
 ἢ ἐσὶ ἀντεβόλησεν ὀρινομένῳ κατὰ δῶμα·
 Ω² σφάτο· τὸ δ' ἦκεσε μέδων πεπνυμένα εἰδώς·
 πεπνυώς γὰρ ἔκτετο ὑπὸ θρόνον· ἀμφὶ δὲ δέρμα
 ἔστο βροδὸς νεόδαρτον, ἀγύσκων κῆρα μέλαιναν·
 αἶψα δ' ἀπὸ θρόνου ὤρτο· θοῶς δ' ἀπέδανε βοεήν·
 τηλεμάχον δ' ἄρ' ἔπητα προσᾶξας λάβε γόνυν·
 καέ μιν λιαρόμενος ἔπεια πῆδοντα προσηύδα·
 Ω³ φίλ'· ἐγὼ μὲν ὅδ' εἴμι· σὺ δ' ἴχεο· εἰπέ δὲ παῖρ
 μή με πρὸ θένων δηλήσεται ὀξεί· χαλκῷ,
 ἀνδρῶν μνηστῆρων κηχολωμένος, οἷοι ἔκειρον
 κτήματ' αἰὲ μεγάροις· σὲ δὲ νήπιον· ὃ δὲν ἔτιον·
 Τ¹ ὃν δ' ἐπὶ μηδῆσας προσέειπε πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 θάρσσε· ἐπὶ δὴ σῦτος ἐρύσατο καὶ ἐσάωσεν,
 ὅφρα γνῶς κατὰ θυμόν· ἀτὰρ εἴπηθα καὶ ἄλλω,
 ὥς κακοβρίης ἀνβρεσίη μέγα μείνων·
 αἶψ' ἐξελεύσεται μεγάρων ἐξέσθι θύραζε
 ἐκ φόνου εἰς αὐλήν· σὺ τε καὶ πολύρημος αἰεὶ δὲ,
 ὅφρα γὰρ ἐγὼ κατὰ δῶμα πανήσομαι ὅππότε χρῆ·
 Ω⁴ σφάτο· τῷ δ' ἔξω βήτην μεγάροιο κιδόντε·
 ἐξέσθην δ' ἄρα τῷ γε δίδος μεγάλα πτὶ βωμόν,
 πάντοσε παπῆάνοντε φόνον ποτιδεγμένῳ αἰεί·
 πᾶπηνεν δ' Ὀδυσσεὺς κατ' ἔδν δόμον, εἴ τις ἔτ' ἀνδρῶν
 ζῶς ὑποκλοπέοιτο ἀγύσκων κῆρα μέλαιναν·
 τῆς

τῆς δ' εἰδὲν μάλα πάντα σ' αἶματι καὶ κονίῃσι
 πεπνιγμένας πλάσας ὥς τ' ἰχθύας ὅς θ' ἀλιψὺς
 κοῖλον δὲ ἀγριαλὸν ποταμὸν ἐκτοσθε θαλάσσης·
 δίκτυον ἐξέρυσαν πλυντῶν οἰδέ τε πάντες
 κυμαθ' αὐλὸς ποθέοντες ἐπὶ φαρμάβοισι κέχρωται,
 τῶν μὲν τ' ἡλίου θαλάσσης ἐξείλετο θυμὸν,
 ὥς γ' ἄρα μνηστῆρες ἐπ' ἀμύλοισι κέχρωτο·
 δὴ τότε πλέμαχον προσέφη πλούμιτις ὀδυσαῖος·
 πλέμαχ' εἰ δ' ἄγε μοι κάλεσον προφὸν ἀνρύκλιναν,
 ὅφρα ἔπος εἴποιμι τό μοι καταθυμῖόν ἔστιν·

Ω· σφάτο· πλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεείθετο πατρὶ·
 κινήσας δὲ θύρην προσέφη προφὸν ἀνρύκλιναν·
 αὐρὸ δὴ ὄρσο γρηὺ παλαμνέες ἢ τε γυναικῶν
 δμῶων σκοπὸς ἐσσι κατὰ μέγαν ἢ μετρώων·
 ἔρχεο κικλήσκω σε πατὴρ ἐμὸς, ὅφρα τι εἴπῃ.

Ω· σφάτο· ῥάνησεν τῇ δ' ἀπὸς ἐπλετο μῦθος·
 ὦϊεν δὲ θύρας μετάρων ἀναιεταόντων·
 βῆ δ' ἴμεν· αὐτὰρ πλέμαχος πρόσθ' ἦγε μόνον·
 αὐρὸν ἔπειτ' ὀδυσεὺς μετὰ κταμένοισι νέκυσιν,
 αἶματι καὶ λυθρῷ πεπαλαμνένων, ὥς τε λείοντα,
 ὅς ῥά τε βεβρωκὸς βοὸς ἔρχεται ἀγραυλοῖο,
 πάν δ' ἄρα οἱ σῆθεός τε, παρήϊά τ' ἀμροτέρωθεν
 αἵματόεντα πέλει· δινὸς δ' εἰς ὠπαιδέσθαι,
 ὥς ὀδυσεὺς πεπαλαμνέος πόδας καὶ χεῖρας ὕπρβην·
 ἦ δ' ὥς οἶον νέκυάς τε καὶ ἀπυετον εἴσιδεν αἶμα,
 ἴθυσεν ῥ' ὀλούνεαι· ἐπεὶ μέγα εἴσιδεν ἔργον·
 αἰὲν ὀδυσεὺς κατέρυκε καὶ ἔχευεν ἐμνήνῃ πρ·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πηρόεντα προσηύδα·
 ἐν θυμῷ γρηὺ χαῖρε καὶ ἴχεο, μὴ δ' ὀλόλυξε
 ὕχ' ὅσιν κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν ἀχέταάστα·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

τῆς δὲ δὲ μοῖρ' ἐδάμασσε θεῶν καὶ χέτλια ἔργα·
 ὅτινα γὰρ τίεσκον ἐπὶ χθονίων ἀνθρώπων.
 ἃ καὶ δὴν ὅδ' ἐμὲ δαδὸν ὅτις σφέας εἰσαρίηοιτο.
 τῷ καὶ ἀτασθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον
 αἰὲς μοι σὴ γυναικὶς ἐπὶ μεγάροις καταλέξω,
 αἶτε μ' ἄτι μάστιγι καὶ ἀνιητεῖς εἰσί·

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη προφῶς οὐρύκλεια·
 τοὶ γὰρ ἐγὼ τοι τέκνον ἀληθείην καταλέξω·
 πεντήκοντά τοι εἰσὶν ἐνὶ μεγάροις γυναικῶν
 δμῶαί τας μέντ' ἔργα διδάξαμεν ἐργάζεσθαι,
 εἰριά τε ξαίνειν, καὶ δαλοσώης ἀνέχεσθαι·
 τῶν δ' ὡδ' ἐκ πασαι ἀναιδείης ἐπέβρισαν·
 ὅτ' ἐμὲ τίυσαι· ὅτ' αὖτις πηνελοπείαν·
 πηλέμαχος δ' ἐνέον κούρ' ἔειπετο ὅδ' ἐμήτηρ
 σιμαίνην εἶσεν ἐπὶ δμῶῃσιν γυναιξίν.
 αἰὲς γὰρ ἐγὼν ἀναβῶσ' ὑπ' ὠϊάσι γαλόεντα,
 εἴπω σὴ ἀόχων· τί τις θεὸς ὕπνον ἐπῶρσε·

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 μήπω τήνδ' ἐπέγρε· σὺ δ' ἔτιθάδε εἰπὲ γυναιξίν
 ἐλθέμεν· αἶψά πρόθεν ἀεικέα μηχανόωντο·

Ωὐδ' ἄρ' ἔφη· κρηῦς δὲ δῖ' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,
 ἀγγελέυσσε γυναιξὶ καὶ ὄφρωνέυσσε νέεσσαι·
 αὐτὰρ δ' πηλέμαχον καὶ βυκόλον· ἡ δὲ συβώτην,
 εἰς ἐκλευάμενος, ἔπει πρῶόντα προσηύδα·
 ἄρχετε νῦν νέκυας φορέειν καὶ ἄνωχθε γυναικῶν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ θρόνους πρὶ καλλέας ἡ δὲ προπέζας,
 ὕδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι καθαίρειν·
 αὐτὰρ ἐπὴν δ' ἡ πάντα δόμον κατακοσμήσεας,
 δμῶαίς ἐξαγαρόντ' εἴς τε θεὸς μεγάροιο
 μετακλῖν' τε θόλῃ, καὶ ἀμύμονος ἔρκεος αὐλῆς,
 θογέμεναι

θηνέμεναι ξίφεσιν τανυήεσιν, εἰσὶν ἐπὶ πείων
 ψυχὰς ἐξαρέλαιοι, καὶ ἐκλεάβοιν τ' ἀφροδίτης,
 πλὴν ἂρ ὑπὸ μνηστῆρσιν ἔχον μίσγον ἅτε λάθρη·
 Ω' σ' ἔφαθ'· αἰ δὲ γυναικὸς ἀολλέες ἦλθον ἄπασαι,
 αἶν' ὀλοφυρόμεναι θαλρὸν κατὰ δάκρυ χέουσαι·
 πρῶτα καὶ οὖν νέκυας φέρον κατεθνεώτας·
 καὶ δ' ἂρ ὑπ' αἰθέρι τιθέσαν ἀβυκίος αὐλῆς
 ἐκλήουσιν ἐρεῖδ' αἰσάμεναι δ' ὀδυρομένης
 αὐτὸς ἐπιπύχων, τὰ δ' ἐκφύρον καὶ ἀνάγκη·
 αὐτὰρ ἐπειτὰ θρόνους πρίκταλλας ἠδὲ βράχ' ἔειπε,
 ὕδατι καὶ σπύργοισι πλυθήτοισι καθαίρων·
 αὐτὰρ πλέμαχος καὶ βυκόλος ἠδὲ συβώτης·
 λίτροισιν δάπεδον πύκτα ποιητοῖο δόμοιο
 ξύνονται δ' ἐκφύρον δμῶα· τίθεσαν δὲ θύραζε·
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶν μέγαρον διεκοσμήσαντο,
 δμῶα δ' ἐξαγαρόντες ἐὺπαθέος μεγάρου,
 μεσηγύς τε θόλα καὶ ἀμύμονος ἔρκεος αὐλῆς
 εἶλεον ἐν σείνῃ ὅθεν ἔπως ἦεν ἀνέξαι·
 Τ' οἷσι δὲ πλέμαχος πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύει·
 μὴ καὶ δὴ καθαίρων θανάτῳ ἀπὸ θυμὸν ἐλοίμην·
 τάων· αἰ δὴ ἐμὴ κεφαλὴ κατ' ὀνοῖδ' αἰχμῶν,
 μητέρϊ δ' ἡμετέρῃ παρὰ τε μνηστῆρσιν ἴων·
 Ω' σ' ἂρ ἔφη· καὶ πείσμα νέως κυανοπρώροιο
 κίονος ἐξέτασ' μεγάλης πρίβαλλε θόλοιο
 ὑψόσ' ἐπατανύσας, μή τις ποσὶν ἔειπ' ἵκηται·
 ὥς δ' οὐτ' ἀνὴρ κίχλα ταυσιπῆροι ἠὲ πέλειαι
 ἔρκει ἐκπλήξωσι· πόδ' ἐστῆκει ἐκὶ θάμνῳ
 αὐλιν ἐσιέμεναι συγρὸς ὑπεδέξατο νοῖτος,
 ὥς ἀγ' ἐξείης κεφαλὰς ἔχον ἀμφὶ δὲ πάσαις
 δακρυῖσιν βρόχοι ἦσαν, ὅπως οἴκτιρα θάνοιεν·

ΕΠΙΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἤσπαλλον δὲ πόδαςι μίνυθά τ' ἔτι μάλα δύνῃ
 ἐκ δὲ μελάνθιον ἦγον ἀνὰ πρόθυρόν τε καὶ αὐλήν·
 τὸ δ' ἀπὸ ἰδὺ ῥίνας τε καὶ ὕατα νηλεῖ χαλκῷ
 τάμνον· μήδ' ἐὰ τ' ἐξέρυσαν κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι,
 χεῖράς τ' ἢ δὲ πόδας κόπτον κεκοτησὶ θυμῷ·
 οἱ ἰδὺ πέτ' ἀπὸν φάμενοι χεῖράς τε πόδας τε,
 εἰς ὀδυσῆα δόμονδε κίον· τετέλεστο δὲ ἔργον.
 αὐτὰρ ὅγε προσέειπε φίλην τροφὸν ἀρὺ κλειά·
 οἷσε θέγον ῥηῖ κακῶν ἄκος· οἷσε δέ μοι πῦρ,
 ὅφρα θειώσω μέγαρον· σὺ δὲ πινελοπτεῖαν
 ἐλθεῖν ἐνθάδ' ἄνωχθι· σὺ δ' ἀμφοτέλοισι γυναιξίν·
 πᾶσας δ' ὀφθαλμοῖσι δμῶας κατὰ δῶμα νέεσθαι·

Ι ὃν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς ἀρὺ κλειά·
 καὶ δὴ ταῦτά γε τέκνον ἐμὸν κατὰ μοῖραν εἰπὼς
 οἷς ἄγε τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἴμα τ' ἐνείκω·
 μὴ δ' ὕψω ῥά κ' εἰσιν πεπυκασμένος οὐδέ τις ὧμυς
 ἔσταθ' ἐνὶ μεγάροισι, νεμεσητὸν δέ κεν εἴη·

Ι ἣν δ' ἅπα μειβόμενος προσέφη πολὺ μῆτις Ὀδυσσεύς·
 πῦρ νῦν μὲν πρῶτιστον ἐνὶ μεγάροισι γενέσθω·

Ω δ' εἴφατ' ὅδ' ἀπίθησε φίλη τροφὸς ἀρὺ κλειά·
 ἦνευκεν δ' ἄρα πῦρ καὶ θέτον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 σὺ δειθείωσεν μέγαρον καὶ δῶμα καὶ αὐλήν·
 γρη῏ς δ' αὖτ' ἀνέβη διὰ δῶματ' ἀπὸ ὀδυσῆος
 ἀγγέλευσα γυναιξὶ καὶ ὀφθαλμοῖσιν νέεσθαι·
 αἳ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χρυσὸν ἔχουσαι·
 αἱ μὲν ἄρ' ἀμρεχέοντο, καὶ ἡσάλλοντ' ὀδυσῆα,
 καὶ καίον ἀγαπαζόμεναι κεφαλὴν τε καὶ ὧμυς,
 χεῖράς τ' ἀνύμεναι· τὸν δὲ γλυκὴς ἱμῖος ἤρει,
 κλαυθμῷ καὶ σοναχῇ· γίνωσκε δ' ἄρα φρεσὶ πάσας·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Υ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΝΙΔΙΑΣ.

α Ναυγνωρισμὸς ὁδυσσεύς πρὸς τὴν γυναικί, καὶ
τῶν τῆς πλάνης διηγημάτων ἀνακεφαλαιώσις.
καὶ ὁδυσσεύς καὶ Πηλεμάχῃ μετὰ τῶν οἰκείων ἔξοδος.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Υ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΝΙΔΙΑΣ.

Υἱὸν δ' ἀναγνωρίζῃ πόσιν ὃν ποτε Πηνελόπειαν

Ρηῦς δ' εἰς ὑπρῶ' ἀνεβήσεται καὶ

χαλώσῃ,

γ διαποίνῃ ἐρέσῃ φίλον πόσιν ἐν-

δον ἔδντα.

γύναια δ' ἐρώσαντο πόδες δ' ὑπὲρ

κταίνοντο.

εἴ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε.

ἔρρεο Πηνελόπεια φίλον τέκος, ὅφρα ἴδῃαι

ὀφθαλμοῖσι τιόσι τάτ' ἔλδειαι ἤματα πάντα.

ἦλθ' ὁδυσσεὺς καὶ οἶκον ἰκνέεται ὁφείπερ ἔλθων.

μνηστῆρας δ' ἔκτεινεν ἀγένορας οἷθ' ἔδν οἶκον

κῆδεσμον καὶ κτήματ' ἔδον, βιάωντό τε πάδας.

τ ἦν δ' αὖτε προσέειπε πρίφρων Πηνελόπεια.

μαῖα φίλη, μάργηνσε θεοὶ θέσαν οἷτε δαΰχεται

ἄρρωνα ποῖσαι, καὶ ἐπίφρονά περ μάλ' ἔδντα,

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

καὶ τε χαλιφρονέοντα σκορροσώης ἐπέβησαν·
 οἷσε πρὲ βλάψαν πρὶν δὲ φρένας αἰσὶ μιν ἦδα·
 τί πῆ με λωβούεις πλυπενθέα θυμὸν ἔχουσιν,
 ταῦτα παρεξέεισα, καὶ ἐξ ὕπνου μ' ἀνέγειρεῖς
 ἠδ' εὖδ' ὅς μ' ἐπέδησε φίλα βλέφαρ' ἀμφικλυύψας·
 ὃ γάρ τω τοῖον δὲ κατέδραθον, ἐξ δ' ὀδυσσεὺς
 ὦχετ' ἐποφόμενος κακοῖσιον ὃν ὀνομασὴν·
 ἀν' ἀνέκω κατὰ βίβησι ἀφ' ἑρχο μέγαρόν δέ·
 εἰ γάρ τις μ' ἄλλη γε γυναικῶν, αἵ μοι ἔασι
 ταῦτ' ἐλθῶσ' ἔγγλε καὶ ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε,
 τῷ κε τάχα συρῶς μιν ἐγὼν ἀπέπεμψα νέεσθαι
 αὐτὶς ἔσω μεγάρων· σὲ δὲ τῶ γέ γῆρας ὀνήσει·

Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν φίλη τροφὸς εὐρύκλεια·
 ὅτισε λωβούω τέκνον φίλον ἀν' ἐτυμόν τοι
 ἦλθ' ὀδυσσεύς, καὶ οἶκόν ἰκάνεται ὡς ἀγορεύω
 ὅξεινος· ἔν πάντῃσι ἀτίμων ἐν μεγάροισι·
 πηλέμαχος δ' ἄρά μιν πάλαι ἦδ' ἐν ἔνδον ἔόντα,
 ἀλλὰ σκορροσώῃσι νοήματα πατρὸς ἔκλυθεν,
 ὄφρ' ἀνδρῶν τίσαιτο βίην ὑπὸ φηνορέοντων·

Ως ἔφαθ' ἡ δ' ἑχάρη καὶ ἀπὸ λείητοιο βορέα
 ῥητὶ πρίπλεχθη βλεφάρων δ' ἀπὸ δάκρυον ἦκε·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεια πρὸς ὅντα προσηύδα·
 εἰ δ' ἄγε δή μοι μάλα φίλη νημὶς τὲς ἐνίπασσε,
 εἰ ἐτεδὼν δὴ οἶκόν ἰκάνεται ὡς ἀγορεύεις,
 ὅπως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφῆκε
 μῦθος ἐὼν, οἳ δ' αἰὲν ἀολλέες ἐνδον ἔμιμνον·

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς εὐρύκλεια·
 ὃν ἔδον ὃ πυθόμην· ἀλλὰ σύνον οἶον ἄκυσσα
 κτηνομένων· ἡμεῖς δὲ μυχῷ θαλάμων εὐπῆκτων,
 ἡμεῖς ὅτι ζόμεναί· σάνιδος δ' ἔχον ὃν ἀρῶμαι,

πρὶν γὰρ δὴ με σὸς υἱὸς ἀπὸ μεγάροιο κλέαιεν
 πλέμαχος· ἦν γάρ· ἱρὰ πατὴρ προέηκε κλέαιαι.
 αὐρὸν ἐπεὶ ὀδυσῆα μετὰ κταμένοισι νέκυσι
 ἔταόθ'· οἳ δέ μιν ἀμρικρατάπεδον ἔδασ' ἔχοντο·
 κείατ' ἐπ' ἀμύηλοισιν, ἰδὺσάκε θυμὸν ἰάνθης.
 αἶματι, καὶ λυθρῷ πεπαλαγμένον ὥς τε λέοντα·
 νύ οἱ μὲν δὴ πάντες ἐπ' αὐλήῃσι θύρητιν
 ἀθρόοι· αὐτὰρ ὁ δῶμα θειῖται πρὶ κελύδης
 πῦρ μέγα κηάμενος· σὲ δέ με προέηκε κλέαιαι.
 αἶψ' ἔπειθ' ὄφρα σφῶϊν εὐφροσύνῃς ἐπιβῆτον
 ἀμφοτέρω φίλον ἦτορ· ἐπεὶ καὶ πολλὰ πέποιθε.
 νύ δ' ἦ δὴ τόδ' ἐμακρόν· ἐέλωρ ἐκτετέλεται·
 ἦλθε μὲν αὐτὸς ζῶδες ἐφέστιος· αὔρε δὲ καὶ σὲ,
 καὶ παῖδ' ἐν μεγάροισι, κακῶς δ' ὕπέρ μιν ἔρεζον
 μνηστῆρες· τὺς πάντας ἐτίσατο ὦ καὶ οἴκῳ.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 μάα φίλη· μή μ' ὀκνέω πύχεω κατὰ κλῶσα.
 οἶσθα γὰρ ὥς κ' ἀπασὸς ἐνὶ μεγάροισι φανείη
 πᾶσι· μάστιγι δ' ἐμοί τε καὶ υἱέϊ ἦν τεκόμεσθα.
 αἶψ' ἔτι καὶ ὀδὺ μῦθος ἐτήτυμος ὥς ἀγορεύεις.
 αἰμάτις ἀθανάτων κτείνει μνηστῆρας ἀγανὺς
 ὕβριν ἀγαυάμενος θυμολυγέα, καὶ κακὰ ἔργα·
 ὅτινα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 ὃ κακὸν ὕδ' ἐμὲ δαδόν, ὅτι σφέας εἰσαρίκοιτο.
 τίς δ' ἄταθα λίσσεται παθὼν κακὸν· αὐτὰρ ὀδυσσεὺς
 ὤλεσε πλεῖστον ἀχαιΐδος· ὤλετο δ' αὐτὸς.

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα φίλη τροφὸς Ἀντικλεια·
 τέκνον ἐμὸν· ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
 ὃ πόσιν ἐνδον ἐόντα παρ' ἐχάρη, ὅ ποτ' ἐφίεσθα
 οἴκῳ δ' ἐλόνσεσθαι· θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος.
 αἶψ' ἄγε τοι καὶ σῆμα ἄριφραδὺς ἄλλο τι εἴπω.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἔλκην πῶ ποτέ μιν οὖς ἤλασε λονκῷ ὀδόντι·
 πῶ ἀπονίζουσα φρασάμην· ἔβελον δέ σοι αὐτὴ
 εἰπέμεν· ἀνά με κείνος ἐλὼν ἐπὶ μάσκει χειρὶν
 ἔμ' ἔα εἰπέμεναι πολυὶ δρεῖσι νόοιο.
 αἴ μ' ἔπαι· αὐτὰρ ἐγὼν ἐμέθεν περιδῶσομαι αὐτῆς,
 αἳ κέν σ' ἐξαπαύω κτεῖναι μ' οἰκτίσῃ δέλεθρῳ.

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·
 μάλα φίλῃ χαλεπὸν σε θεῶν ἀντινετάων
 δύνεα εἴρωθαι μάλα περ πολυὶ δροιν ἔϋσαν·
 αἴ μ' ἐμπης ἴομαι μετὰ παῖδ' ἐμὸν ὄφρα ἰδῶμαι
 ἀνδρῶσ' μνηστῆρας τεθνεώτας, ἡ δ' ὅς ἔπεφεν.

Ὡς φάμεν· ἔχτε βανὺς περὶ ῥῶα· πολλὰ δέ οἱ κῆρ
 ὥρμαιν' ἢ ἀπάνευθε φίλον πόσιν ἐξβείνοι,
 ἢ παρσῶσα κῦσει κῆρ καὶ χεῖρε λαβῶσα.
 ἢ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθε καὶ ὑπέρβη λαῖνον ὕδον,
 ἔζ' ἐπείτ' ὀδυσηὸς ἐναντίον ἐν πυρὸς αὐτῆς,
 τοίχε τ' ἐτέρῃ· ὁ δ' ἄρα πρὸς κίονα μακρὴν
 ἔστω κῆρ ὀδῶν ποτιδέγμενος ἔτι μιν εἴποι
 ὀφθίμη παράκοιτις, ἐπεὶ ἰδὼν ὀθαλμοῖσιν·
 ἢ δ' ἄνεω δὴν ἦστο· τάρως δέ οἱ ἦτορ ἵκεν·
 ὅφρ' ἄλλοτε μὲν μιν ἐνωπιδίως ἐσίδουσεν,
 ἄλλοτε δ' ἀγνώσασκε καὶ καὶ χεῖρ' εἵματ' ἔχοντα·
 πλέμαχος δ' ἐνέπιπεν ἔπος τ' ἐφατ' ἐκτόνομαζι·
 μήτρ' ἐμὴ δύσμητρ' ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα.
 τί φθ' ἔγω πατρὸς νοσφίζεαι· ὅδ' παρ' αὐτὴν
 ἐξομένη μύθοισιν ἀνείρεαι· ὅδ' μεταλλᾷς.
 ὅ μιν κ' ἄλλη γῶδε γυνὴ τετληῖσι θυμῷ
 ἀνδρὸς ἀρεταίῃ ὃς οἱ καὶ πολλὰ μογήσας
 ἔλθοι εἰκοσῷ ἔτι δέ πατρὶδα γαῖαν·
 σοῖδ' αἰεὶ κραδίη σπρεωτέρη δέ λίσσοιο.

Τόν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 τέκνον ἐμὸν· θυμὸς μοι ἐνὶ στήθεσσι τέθιπεν·
 ὅδε τί προσφάσθαι δαΰματι ἔπος ἔδ' ἐρέεσθαι,
 ἔδ' εἰς ὧπα ἰδέεσθαι ἐναντίον· εἰ δ' ἔτιόν δ' ἡ
 ἔς' ὀδυρομένην οἶκον ἰκένεται ἢ μάλα νῶϊ
 γνωσόμεθ' ἀμύλων καὶ λῶϊον· ἔστι γὰρ ἡμῖν
 σήμαθ' αἰδὴ καὶ νῶϊ κεκρυμμένα ἰδμεν ἅπ' ἄλλων·

ὦς φάτο· μέδισεν δὲ πολὺτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 αἶψα δὲ πλέμαχον ἔπεια πῆδόντα προσηύδα·
 πλέμαχ' ἦτοι μιτέρ' ἐνὶ μεγάροισιν ἔασον
 περὰ ζῆν ἐμῶν· τάχα δὲ φράσεται καὶ ἄριστος.
 νῶϊ δ' ἔπι ῥυπρώ, κακὰ δὲ χροὶ εἴματα εἴμαι
 τῆνέ κ' ἀτιμάζω με· καὶ ἔγω φησὶ ἦν εἶναι.
 ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται.
 καὶ γὰρ τίς θένει φῶτα κατακτείνεσθ' ἐνὶ δήμῳ,
 ἢ μὴ πολλοὶ ἔωσιν ἀστυτῆρος ὀπίσσω,
 φάσκει πηὺς τε προλιπὼν καὶ πατρίδα χάαν·
 ἡμεῖς δ' ἔρμα πόλιος ἀπέητα μοι, οἳ μὲν ἄριστοι
 κέρων εἰν ὑδάκη· τῷ σε φράζεσθαι ἀνῶγα·

Τόν δ' αὖ πλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ· δα·
 αὐτὸς ταῦτά γε λῶναι πάτερ φίλε· σὴν γὰρ ὄρισην
 μῆτιν ἐπ' ἀνθρώποισι φάσ' ἐμμεναι· ὅδε κ' εἰ τίς τοι
 ἄλλος ἀνὴρ ἐρίσειε καταθνητῶν ἀνθρώπων.
 ἡμεῖς δὲ μεμαῶτες ἄμ' ἐφόμεθ', ὅδε τι φημι
 ἀληθὲς δαΰσεσθαι ὅση δαΰματις γε πάρεστι·

Τόν δ' ἄπαμειβόμενος προσέφη πολὺμυτις Ὀδυσσεύς·
 τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
 πρῶτα μὲν ἄρ' ἁλῶσασθε καὶ ἀμφιέσασθε χιτῶνας,
 δμῶας τ' ἐν μεγάροισιν ἀνῶγετε εἴμαθ' ἐλέσθαι·
 αὐτὰρ θεὸς ἀλιδὸς ἔχων φόρμιγγα λιγέαν

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἥμιν ἡγεῖσθαι φοροπαῖμονος ὀρχηθμοῖο.
 ὥς κέν τις φαίη γάμον ἔμμεναι ἐκ τῶς ἀκῆων,
 ἢ ἂν ὁδὸν σείχων ἢ οἱ περιναεταῖσιν,
 μὴ πρόθε κλέος ἀνὺ φόνος κατὰ ἄστυ γένηται
 ἀνδρῶν μνηστῶν πρὶν γ' ἡμέας ἐλθέμεν ἔξω,
 ἄγρὸν δὲ ἡμέτρον πολυδένδρεον ἐνθα δ' ἔπειτα
 φραστόμεθ' ὅππῃ κέρδος ὀλύμπιος ἐγγυαλίξῃ.
 Ως ἔφαθ' οἳ δ' ἄρα τὸ μάλα κῆρ κλύον ἢ δ' ἐπίθοντο.
 πρῶτα κῆρ οὖν λῦσαντο καὶ ἀμυρίσαντο χιτῶνα·
 ὃ πλοῖον δὲ γυαῖον δὲ ὅδ' εἴλετο θεῖος αἰοιδός
 φόρμιγγα γλαφυρὴν ἐν δὲ σφισιν ἥμερον ὥρσειν
 μολῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο·
 τοῖσιν δὲ μέγα δῶμα πρὶς ἐναχίζετο ποσσὶν
 ἀνδρῶν παιζόντων καλλιζώνων τε γυαῖων·
 ὥς δὲ τις εἶπεσκε δόμων ἐκτοσθεν ἀκῆων·
 ἢ μάλα δὴ τις ἐγήμε πολυμνήσιν βασιλῆαν·
 χετλήῃ δ' ἔτλη πόσιος ἢ κεριδίοιο
 εἶρωσθαι μέγα δῶμα διαμπερές ὅρ' ἂν ἵκοιτο·
 ὥς ἄρά τις εἶπεσκε τάδ' ἔκ' ἴσαν ὥς ἐτέτυκτο·
 αὐτὰρ ὁδυαῖα μεγαλήτορα ὥς ἐνὶ οἴκῳ
 αὐραῶμιν ταμίη λῦσεν καὶ χρίσεν ἐλαῖῳ·
 ἀμρὶ δὲ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἢ δὲ χιτῶνα·
 αὐτὰρ κακῆραλῆς χεῖρ ἐπὶ πολὺ καλλὸς ἀθήνη,
 μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα κατὰ δὲ κέρητος
 ἔλασ ἦκε νόμος ὑακινθίνῳ ἀνθ' ὁμοίας·
 ὥς δ' ὅτε τις χρυσὸν πρίχνηται δούρῳ ἀνὴρ
 ἴδρῳ δὲ ἡφαιστός δέδαιεν καὶ παλλὰς ἀθήνη
 τέχνην πάντοίην χαρίεντα δὲ ἔργα τελέει,
 ὥς κῆρ τῷ πρίχνη χάριν κεραλή τε καὶ ὥμοις
 ἐκ δ' ἀσάμινθον βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.
 αἶψα δ'

69.6.

αἶψ' αὖτις κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ θρόνῳ, ἔνθεν ἀνέστη
 ἀντίον ἧς ἀνέχετο καὶ μιν πρὸς μῦθον εἶπεν·
 δαίμονι' ἢ πρὶ σοί γε γυναικῶν θηλυτεράων
 κῆρ ἄτ' ἐραμνον ἔθηκεν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 ὃ μὲν κ' ἄλλη γυνὴ γυνὴ τετληότι θυμῷ
 ἀνδρὸς ἀποσάη· ὃς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
 ἔλθοι εἰκοσὶν ἔτι ὅτε πατήρ' ἰδὼν γαῖαν·
 αἰὲν μοι μάλα σόρεσον λέχος, ὅφρα καὶ αὐτὸς
 λέξομαι ἡδὺρ τῇ γε σιδήρεον ἐν φρεσὶν ἦτορ·

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 δαίμονι' ὅτ' ἄρτι μεγαλίζομαι, ὃ δ' ἀθερίζω,
 ὅτε λῖν' ἀγαμαι· μάλα δ' αὖ οἶδ' οἷος εἶησθαι
 ἐξ ἱθάκης ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχιερὲς μοιο·
 αἰὲν οἱ σόρεσον πυκινὸν λέχος ἀρ' ὕκλῃσθαι,
 ἐκτὸς ἐὺσταθέος θαλάμῳ· τὸν δ' αὖτ' ἐποίησεν
 ἔνθα οἱ ἐκθέσθαι πυκινὸν λέχος ἐμβάλετ' αὖν ἦν
 κώεα καὶ χαλκίνας καὶ ῥήγεια σιγαλόντα·
 ὧς ἄρ' ἔφη πόσιος περιωμένη· αὐτὰρ ὁ δ' ὕπαστος,
 ὃ χθνήσας ἄλοχον προσεφώνεε κέδν' ἐδ' ἔχων·
 ὦ γυνὴ, ἢ μάλα τὸτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες·
 τίς δέ μοι ἄλλο σε θῆκε λέχος; χαλεπὸν δέ κινεῖν
 καὶ μάλ' ἐπισκένω, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν
 ῥῆιδίως ἐθέλων θείῃ ἄλλῃ ἐνὶ χώρῃ·
 ἀνδρῶν δ' ὅτε ἂν τις ζῶδες βροτὸς εὖδ' ἐμὰ ἡβῶν,
 ῥῆσ' ἀμετοχλίστην· ἐπεὶ μέγα σῆμα τέτυκται
 ἐν λέχει ἀσκητῷ· τὸ δ' ἐγὼ κέμον' εὐδέ τις ἄλλος
 θάμνος ἐπὶ τανύφυλλος ἐλάϊς ἔρκεος ἐντὸς
 αἰμῖνος θαλέθων· πάχετος δ' ἦν ἡντε κίων,
 τῷ δ' ἐγὼ ἀμριβαλὼν θάλαμον ἐμὸν, ὅφρ' ἐτέλεσθαι
 πυκινῆς λιθάσσει, καὶ οὗ καὶ περθεύειν ἔρετ' αἶψ'·

Hom. Odyf.

C

Ο ΔΥΣΣΕΙΔΑΣ

κολλιταῖς δ' ἐπέθηκε θύρας πυκινῶς ἀραιγῶς
 καὶ ῥτ' ἐπεὶ ἀπέκοψα κόμην ταυθυύλλῃ ἐλαίῃς
 κορμὸν δ' ἐκ ῥίζης πρωταμῶν, ἀμφέεισα χαλκῷ,
 οὐ καὶ ἐπισπόμενος καὶ ἐπὶ σάθμην ἴθωα
 ἔρμιν' ἀσκήσας τέθονα δὲ πάντα τρέφω.
 ἐκ δὲ τῶ ἀρχόμενος λόχος ἐνταυον, ὅρρ' ἐτέλεσα,
 διαδάλλων χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἠδ' ἐλέφαντι.
 ἐκ δ' ἐταύνασα ἱμάντα βοὸς φοίνικι φαεινόν.
 ὕτω τοι ῥοδὲ σῆμα πιραύσκομαι ὅδε τι οἶδω
 εἴ μοι ἐτ' ἐμπεδόν ὅτι γαῶνι λέχος ἤέτις ἦδη
 ἀνδρῶν ἄλλο σε θῆκε ταμῶν ὑπὲρ πυθμὲν' ἐλαίῃς.
 ὦς φάτο τῆς δ' αὖτ' ἄλτο γένεα καὶ φίλον ἦτορ,
 σήματ' ἀναγνῶσθις τὰ οἱ ἐμπεδα πέτρα δ' ὀδυσσεύς.
 διακρύσασα δ' ἐπεὶ ἰθὺς δαράμεν ἀμφὶ δὲ χεῖρας
 διερχ' βαλλ' ὀδυσσεύς· κέρη δ' ἐκυσ' ἠδὲ προσήυδα·
 μή μοι ὀδυσσεύς σκῆζ' ἀνέπει τὰ περ ἄλλα μάλισσας
 ἀνθρώπων πέπνυσο θεοὶ δ' ὠπάζον οἱ ἴην.
 οἱ νῶϊν ἀγασσαντο παρ' ἀγκυλοισι μένοντες
 ἦβης ταρπῆναι, καὶ γῆρας ὅδ' ἰκέσθαι.
 αὐτὰρ μή νῦν μοι ῥοδὲ χῶεο μή δὲ νεμέσας,
 ὅννεός σ' ὅρ' πρῶτον, ἐπεὶ ἴδον ὥδ' ἀγάπησα.
 αἰεὶ γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
 ἐρρίγη· μή τις με βροτῶν ἀπάροιτ' ἐπέειπεν
 ἐλθὼν· πολλοὶ γάρ κ' ἐκ ἐκέρδ' ἀβυλάουσιν,
 ὅδε κεν δόξειν ἐλένη δίδος ἐκτεγαῖα
 ἀνδοὶ παρ' ἀγοδ' αὖτ' ἐμὴν φιλόπτη καὶ ἀντῆ,
 εἴ ἦδη ὅμιν αὐτίς δαήτοισι ἔσθ' ἀχαιῶν
 ἀξέμεναι οἶκον δὲ φίλην δὲ πατρίδ' ἐμμελλον.
 πῶ δ' ἦ τοι ῥέξαι θεὸς ὥρορεν ἔργον ἀεικέες.
 πῶ δ' ἄπην ὅρ' πρῶτον ἐπ' ἐγκέθ' ἔθετο θυμῷ
 ἀντῆ,

λυγρὴν ἐξ ἧς πρῶτα καὶ ἡμεῖς ἴκετο πένθος·
 ναῦ δ' ἐπεὶ ἦδη σῆματ' ὀρίρραδ' ὥς κατέλεξας
 αὐτῆς ἡμετέρης, πλὴν ὑβρόος ἄλλος ὁ πάγει·
 αὐτοῖσι σύ τ' ἐγὼ, καὶ ἀμφίπολος μία μῆνη
 ἄκτορις, ἣν μοι δῶκε πατήρ· ἐτι δ' αὖρὸ κίβδη·
 ἡ νῶϊν εἴρυτο θύρας πυκινῆς θαλάμοιο.
 πείθεις δ' ἡμῶν θυμὸν ἀπηνέα πρὸ μάλ' ἐόντα.
 Ως φάτο· τῷ δ' ἐτι μάλλον ὑπὲρ μῖνον ὥρσε νόοιο.
 κλαῖε δ' ἔχων ἄλοχον θυμαρέα κέδν' εἰδῶν·
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἀπασίως γῆ νηχομένοισι φανείη,
 ὧν τε ποσὶ δάων ὑβρέα νῆϊ καὶ πόντῳ
 ῥαῖσιν ἐπειρομένην ἀνέμῳ καὶ κύματι πηγῷ,
 παῦροι δ' ἐξέφυγον πολὴς αἰὸς ἡπειρόν τε
 νηχομένοι· πολλὰ δὲ πρὶ χροῖ τέτροφεν ἄλμῃ,
 ἀπασίσι δ' ἐπέβαν γαῖης κακότητα φερόντ' ὅς,
 ὥς ἄρα τῇ ἀπασὸς ἦν πόσις εἰσοροῶσα.
 δειρῆς δ' ὕπῳ πάμπαν ἀρίετο πῆχε λαυκῷ,
 καὶ νύκ' ὀδυρομένοισι φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 εἰ μὴ ἄρ' ἀλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 νύκτα μὲν ἐν πράτῃ δολιχὴν χέθεν· ἡ δ' αὖτε
 ῥύσατ' ἐπ' ὤκειαν ὦ χρυσόθρονον, ὃ δ' ἔα ἵππας
 ζυγυῖαν δ' ὠκύποδας φάος ἀνθρώποισι φέροντας
 λάμπον καὶ φάεθον θοοὶ τ' ἡῶ πῶλοι ἄγχι·
 καὶ τότ' ἄρ' ἦν ἄλοχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ως γὰρ καὶ γάρ πω πάντων ἐπὶ πείρατ' ἀέθλων
 ἦλθον, αὐτὸς δ' ὅππασεν ἀμέτρητος πόρος· ἔσται
 πολλὸς καὶ χαλεπὸς, ὃν ἐμὲ καὶ πάντα τελευτᾶ·
 ὥς γάρ μοι ψυχὴ μυθήσατο τρεῖς ἴσας
 ἡματι τῷ, ὅτε δὴ κατέβην δόμον αἵματος εἴσω,
 νόστον ἐταῖροισιν διζήμενος ἡδ' ἐμοὶ αὐτῷ.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

αἴψ' ἔρχαν· λέκτρον δ' ἴομεν γαῖαν, ὄφρα καὶ ἦδ' ἴδῃ
 ὕπνῳ ὑπὸ γλυκὺς ὤταρ πώμεθα κοιμηθέν τε·
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πρίφρων Πηνελόπεια·
 αὐτὴ μὲν δὴ σοί γε ἔτ' ἔσσεται ὁππότε θυμῷ
 σῶ' ἐθέλῃς· ἐπεὶ ἄρ' σε θεοὶ ποίησαν ἱκέσθαι
 οἶκον εὐκτίμενον καὶ σὺν δὲ πατρίδ' αἰετῶν·
 αἴψ' ἔπει' ἐφράσθης, καὶ τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ,
 εἴτ' ἄγε μοι ἔν' ἀέθλοισι, ἐπεὶ καὶ ὀπίσθεν οἴῳ
 πᾶσσομαι· αὐτίκα δ' ὅππ' ἰδέσθαι μαιεῖν χέριον·
Τὴν δ' ἄπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 δαίμον' ἴη· τί τ' ἄρ' οἶω με μάλ' ὀφραίνεσθαι κελεύεις;
 εἰπέ μοι αὐτὰρ ἐγὼ μυθήσομαι ὅδ' ἐπικύσω·
 ὅμειν τοι θυμὸς κεχαρίσεται ὅδ' ἰδὲ ἴδ' ἄρ' αὖτις·
 χαίρω· ἐπεὶ μάλα πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἅτε ἄνωγε
 ἔλβεϊν, ἐν χείρεσσιν ἔχοντ' ἀνὴρ εἰρετμόν·
 εἰς δ' ἐκετὸς ἀφίκωμαι, σὶ δ' ἔτι ἴασι θάλασσαν
 ἀνέρας· ὅδ' ἔθ' ἄλλαν μεμιγμένον εἰδαρ' ἰδύσιν·
 ὅδ' ἄρα τοί γ' ἴασι νέας φοινικοπαρήγας·
 ὅδ' αὖτ' ἔρετμα· τὰ πῆρ' ἀνὴρ σὶ πέλονται·
 σῆμα δέ μοι τόδ' ἔειπεν ὄφρα φράσῃς, ὅδ' ἐσε κεύσω
 ὁππότε κεν δῆμοι εὐμβλήμενος ἄλλος ὁδὸν ἴπῃ
 φῆν' ἀθήρη λοιγὸν ἔχον, ἀνὰ παιδί μ' ὥμῳ·
 καὶ τότε μ' ἐν γαίῃ πῆξαντ' ἐκέλευσεν ἐρετμόν,
 ἔρξανθ' ἱβὰ κατὰ ποσειδάωνι ἄνακτι,
 δόνειδ' ἐταῦρόν τε, συῶν τ' ἐπιβήτορα κέπρον
 οἴκαδ' ἀποσείχειν· ἔρδ' ἐν θ' ἱεράς ἐκ τ' ὀμβρὰς
 ἀθανάτοισι θεοῖσι τοῖς ἕρανδον εὐραὶ ἔχουσι
 πᾶσι μάλ' ἐξείης· θάνατος δέ μοι ἐξ ἄλδος αὐτῷ
 ἀβλήχρ' ὅς μάλα τοῖος ἐλίσσεται· ὅς κέ με πέφνη·
 γήραϊ ὑπὸ λιπαρῷ δ' ὀνημένον, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 ὀλβιοί

ὄλβιοι ἔσσονται· τὰ δ' ἐμοὶ φάτο πάντα τελέσθαι·

τὸν δ' αὖτε προσέειπε πρίφρων Πηνελόπεια·

εἴ μιν δὴ γῆρας τε θεοὶ θελέουσιν ἄρειον,

ἔλπωρή τοι ἔπειτα κρηῶν ὑπάλυξιν ἔσθαι·

ὦ δὲ σὺ οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀμύλην ἀγόρευον·

πῶρα δ' ἄρ' εὐρωόμην τεῖ ἰδὲ φροδὸς ἐντυόν ἀνὴρ

ἰσθῆτος μαλαχῆς, δαΐδων ὑπὸ λαμπομενάων·

αὐτὰρ ἐπεὶ σῶρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσαι,

κηῦς δὲ κίεσα πάλιν οἶκον δὲ βεβήκει·

τοῖσι δ' εὐρωόμην θαλαμηπόλος ἡγεμόνους

ἔρχομένοισι λέχος δὲ δάος μετὰ χρυσὶν ἔχουσα·

ὅς θ' ἀλάμον δ' ἀγαγῆσα πάλιν κίεν· οἱ μὲν ἔπειτα

ἑσπέραιοι λείκροιο παλαιῷ θεσμῷ ἵκοντο·

αὐτὰρ πηλέμαχος καὶ βασιλὸς ἠδὲ συβώτης,

παῦσαν ἄρ' ὀρχηθμοῖο πόδας· παῦσαν δὲ γυναικῆς·

αὐτοὶ δ' ἀνάζοντο κατὰ μέγα ρασηιδέντα·

τῷ δ' ἐπεὶ οὖν φιλόπαιτος ἔταρπῆται ἐρατεινῆς,

τρῆπῶσιν μύθοισι πρὸς ἀμύλην ἐνέποντο δὲ·

ἡ μὲν δ' ὅσ' ἐν μεγάροισιν ἀνέχετο δῖα γυναικῶν,

ἀνδρῶν μνηστῆρων ἐσορῶσ' αἰδῆλον ὄμιλον,

οἱ ἔθεν εἵνεκα πολλὰ βόας καὶ ἵφια μῆλα

ἔσφαζον· πολλὰ δὲ κείων ἠφύατο οἶνος·

αὐτὰρ ὁ Διογενὴς ὀδυσσεὺς ὅσα κῆδ' ἔειπεν

ἀνθρώποις· ὅσα τ' αὖτις ὅτ' ἴσθας ἐμόγησε

πάντ' ἐλεγε· ἢ δ' ἄρα τέρπετ' ἀκῆς· ὃ δὲ οἱ ὕπνος

πίπεν ἐπὶ βλεπάροισι πάρος κεταλέξαι ἅπαντα·

ἤρξατο δ' ὡς πρῶτον κίονας δάμας· αὐτὰρ ἔπειτα

ἤλθ' ὅς τ' ἰωτοφάων ἀνδρῶν πίεσαν ἄρυσαν·

ἔδ' ὅσα κῆδ' ἔειπε καὶ ὡς ἀπετίσατο ποικίλιν

ἰφθίμων ἐτάρων· ὃς ἦεν ὑδ' ἐλέαρεν·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἡ δ' ὥς αἶθλον ἵκετ' ὅμιον πρόφρων ὑπέδρευτο·
 καὶ πέμπ' ὅδ' ἐπὶ αἶσα φίλην δὲ πατρίδ' ἰκέσθαι
 ἦν· ἀμὰ μιν αὖτις ἀναρπάξασα θυέλλα
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρεν μεγάλα σενάχοντα.
 ἡ δ' ὥς πλέπυλον λαοφυροσίην ἀρίκοντο·
 οἱ νῆας τ' ὄλεσαν καὶ σὺν κῆμίδας ἐταῖρους·
 πάντα δ' Ὀδυσσεὺς δόϊος ὑπέκρυψε νηὶ μελαίνῃ,
 καὶ κίρκης κατέλεξε δόλον πολυμηχανίην τε·
 ἡ δ' ὥς αἰδέω δόμον ἦλυθεν ἄρῳέντα,
 ψυχῇ χρησόμενος θηβαῖον τειρεσίῃσιν
 νηὶ πολυκλήϊδι, καὶ εἰσὶ δὲ πάντα ἐταῖρους·
 μητέρα θ' ἥ μιν ἐτίκτε καὶ ἔφερε τυτθὸν ἰόντα·
 ἡ δ' ὥς σερρήνων ἀδινάων φθόγγον ἄκυσεν,
 ὥς θ' ἵκετο πλαγκτὰς πέτρος δεινὴν τε χάρυβδι,
 σκυλλήν θ' ἣν ἔκωπτο ἀκῆριοι ἄνδρες ἄλυσαν·
 ἡ δ' ὥς ἠελίοιο βόας κατέπερνον ἐταῖροι·
 ἡ δ' ὥς νῆα θοὴν ἐβόλετο φολόεντι κβαυνῶ
 ἔδωκε ὑφίβρε μέγας· ἀπὸ δ' ἐφθίθεν ἐσθλοὶ ἐταῖροι
 πάντες δ' ὁ μῶς· αὐτὸς δὲ καὶ καὶ ὑπὸ κῆρας ἄλυσεν·
 ὥς θ' ἵκετ' ὠγυγίην νῆσον, νύμφην τε καλυψών,
 ἡ δ' ἡμῖν κατέρυκε λιλαιομένη πόσιν εἶναι,
 ἐν σπείεσι γλαφυροῖσι καὶ ἐπριφεν, ἡ δὲ ἔφασκε
 θῆσιν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἥματα πάντα·
 ἀμὰ τῷ, ἔπειθε θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἐπειθε·
 ἡ δ' ὥς δὲ φάει καὶ ἀφίκετο πρὸς ἀμύμονα·
 οἱ δ' ἡμῖν πρὶ κῆρι θιόν ὥς τιμήσαντο,
 καὶ πέμπαν σάω νηὶ φίλῃν δὲ πατρίδα γαῖαν
 χαλκὸν τε χρυσόν τε ἄλλας ἐσθλὰς τε δόρυ τε·
 τὰ δ' ἄρα δούτατον εἶπεν ἔπος ὅτε οἱ γλυκὺς ὕπνος
 λυσιμελὲς ἐπόρυσσε λύων μελεδήματα θυμῷ,
 ἡ δ' αὖτ'

ἦ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ὃ πτότε δ' ἦ ῥ' ὀδυσῆα ἐέλετο δὴ κατὰ θυμῷ
 αὐτῆς ἦς ἀγὼχ' ἐταρπήμεναι, ἥ δέ κ' ὕπνῳ,
 αὐτὶν ἅπ' ὠκυανθ' χρυσόθρονον ἠριγένειαν
 ὤρσεν, ἵν' ἀνθρώποισι φάος φέρῃ, ὥρτο δ' ὀδυσσεύς
 αὐτῆς ἐκ μαλακῆς, ἀγὼχ' δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν·
 ὦ γαῶν, ἦ δ' ἡ μὲν πλείων κεκορήμεθ' ἀέθλων
 ἀμφοτέρω. σὺ μὲν ἐκθάδ' ἐμὸν κλυκιδέα νόσον
 κλέεσ'· αὐτὰρ ἐμὲ ζῆς ἄλγεσι καὶ θεοὶ ἄλλοι
 εἰμένον πεδᾶσκον· ἐμῆς ἀπὸ πατρίδος αἴης·
 νῦν δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρω κλυήρατον ἰκόμεθ' αὐτῇν·
 κτήματα μὲν τὰ μοι ὅτι νομιζέμεν ἐν μεγάροισι·
 μῆλα δ' ἄ μοι μνηστῆρες ὑπ' ῥιπάλῳ κατέκειραν,
 πολλὰ μὲν αὖτ' ἐγὼ ληίσομαι, ἄλλα δ' ἄχαιοι
 δώσωσ'· εἰσόκε πάντας ἐπιπλήσωσιν ἐπαύλους.
 οἷον ἦτοι μὲν ἐγὼ κλυδένδορον ἄρδ' ἀπείμι
 ὁφόμενος πατέρ' ἐχλόν, ὅ μοι πυκινῶς ἀκῆχεται·
 σοὶ δέ γε γαῶν τὰ δ' ἐπιτέλλω πινυτῇ πρὲς ὕσῃ·
 αὐτίκα γὰρ φάτις εἴσιν, ἅ μ' ἠελίῳ ἀνιόντι,
 ἀνδρῶν μνηστῆρων, ὅς ἐκτανον ἐν μεγάροισιν·
 εἴ σ' ὑπρῶ ἀναβάσας αὐτὸς ἀμριπόλοισι γαυαξίην
 ἵσθαι, μὴ δέ τινα προτιόαιεο μή δ' ἐρέειν·
 ἦ ῥα καὶ ἀμρ' ὧ μοισιν ἐδύσατο τάνχεα κατὰ
 ὤρσε δέ πλέμαχον καὶ βυκόλον ἠδὲ συβώτην·
 πάντα δ' ἐντ' ἀνώγει δ' ὀΐα χερσὶν ἐλέσθαι·
 οἳ δέ οἱ ὕκ' ἀπίθισαν· ἐθωρήσαντο δὲ χαλκῷ,
 ὣϊξαν δὲ θύρας, ἐκ δ' ἦτον· ἦρχε δ' ὀδυσσεύς·
 ἦ δ' ἡ μὲν φάος ἦεν ἐπὶ χθόνα· τὴν δ' ἄρ' Ἀθήνη
 νυκτὶ κατὰ κρυφάσσα, θοῶς ἐξῆγε πόλιος·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ω. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Τ Ας τῶν μνηστῆρων ψυχὰς ἑρμῆς εἰς ἄλυσιν ἔτα-
ραξεν ἀναγνωρισμὸς ὁδυσεύος γίνεσθαι πρὸς τὸν
πατέρα λαέρτην, καὶ ταραχὴν τοῖσι θαμιστοῖσι γενεῇ με-
σσην ἐπὶ τῇ τῶν μνηστῆρων ἀναιρέσει, ἃ θινὰ διακωλύει.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ω. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Ω. ὁδυσεὺς σὺν πατρὶ καὶ υἱῷ μάχετ' ἀχαιοῖς.

Ερμῆς δὲ ψυχὰς κυλλήνιος ἐξεκ-
λεῖτο

Ε ἀνδρῶν μνηστῆρων. ἔχε δὲ ῥάβδον
μετὰ χροῖν

καλὴν χρυσεῖν, τῇ τ' ἀνδρῶν ὀμμα-
τα θέλει

ὧν ἐθέλει τὰς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
τῇ ῥ' ἄγε κινήσας, τὰς δὲ τριζῆσαι ἔποντο·
ὥς δ' ὅτε νυκτὶ δίδε μυχῷ ἄνθρωπος θεασαί οἱ οἷον
τριζῆσαι πτερόνται, ἐπεὶ καὶ τις ἀπρόσῃσιν
ὀρμασθὲν ἐκ πέτρης ἀνάτ' ἀμύλησιν ἔχονται,
ὥς αὖ τετριγῆαι ἅμ' ἦϊσαν, ἦρχε δ' ἄρ' ἀσφιν
ἑρμείας ἀκρόκηται, κατ' αὐρώεντα κέλευθα·
παρ δ' ἴσαν ὠκεανῷ τε ῥοὰς καὶ λυκαῖα πέτρην·
ἡ δὲ παρ' ἠελίοιο πύλας καὶ δῆμον ὀνείρων
ἦϊσαν, αἶψα δ' ἴκοντο κατ' ἀσφοδελὸν λεγμῶνα,
ἐνθά τε ναῖεσι ψυχὰς εἰδωλὰ καμόντων.

αἶρον

πύρον δὲ ψυχὴν πηλιδάδω ἀχιλῆος·
 καὶ παρόκλητος καὶ ἀμύμονος ἀντιλόχοιο,
 αἶαντος δ' ὅς ἄριστος ἔην εἰδὸς τε δέμας τε,
 τῶν ἄλλων δακτύλων, μετ' ἀμύμονα πηλείωνος·
 ὡς οἱ μὲν πρὶ κείνον ὁμίλεον ἀχίμολον δὲ
 ἥλυθ' ἐπὶ ψυχὴν ἀγαμέμνονος ἀφείδω
 ἀχνομένη πρὶ δ' ἄλλα ἀνιγέρας ὄσσαι ἀμ' αὐτῷ
 οἴκῳ ἐν ἀγρίῳ θοοῖο θάνατον καὶ πότμον ἐπέσπον·

τὴν προτέρην ψυχὴν προσεφώνεε πηλείωνος·
 ἀφείδω πρὶ μὲν σε φαίδῳ διὶ τριβράχων
 ἀνδρῶν ἡρώων φίλον ἐμμεναι ἥματα πάντα
 ἕνεκε πολλοῖσιν τε καὶ ἰφθίμοισιν ἀνασθε
 δῆμῳ ἐνὶ βῶων, ὅθι πάχομεν ἄλγε' ἀχαιοί·
 ἥτ' ἄρα καὶ σοὶ πρῶτα, παραστήσεσθαι ἐμελλε
 μοῖρ' ὅλον, πῶς ἕτις ἀλούαται ὅς κε γένηται,
 ὡς δ' φελεθε τιμῆς ἀπονήμενος ἢς πρ' ἀνασθε
 δῆμῳ ἐνὶ βῶων θάνατον καὶ πότμον ἐπισπείν·
 τῷ κέν τοι τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοί·
 ἥ δέ κε καὶ σὺ παιδὶ μέγα κλέος ἦρα ὀπίσσω
 νῦν δ' ἄρα σ' οἰκτίσῃ θανάτῳ εἴμαρτο ἁλῶναι·

Ἦν δ' αὖτε ψυχὴν προσεφώνεεν ἀφείδω·
 ὀλβιε πηλῆος ἧς θεοῖς ἐπιείκελ' ἀχιλλεύ·
 ὅς θάνεθ' ἐν βροίῃ ἐκείνῳ ἀργεος ἀμφὶ δέσ' ἄλλοι
 κτείνοντο βῶων καὶ ἀχαιῶν ἧδ' ἄριστοι
 μαρναμένοι πρὶ σείο· σὺ δὲ σροφάλιγγι κονίης
 κείσο μέγας μεγαλωστέλασμένος ἱπποσυνάων·
 ἡμεῖς δὲ πρόπαν ἡμάρ ἐμαρναμέθ' ὅδε κε πάμπαν
 παυσάμεθα πλέμῃ εἴ μὴ Ζεὺς λάλαπι παῦσεν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δ' ἐπὶ νῆας ἐνείκαμεν ἐκ πλέμοιο,
 κῆρθε μιν ἐν λεχέεσσιν, κῆρθε ῥαντὸς χροά κελόν,

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ὅδατι τε λιαρῷ καὶ ἀγείφατι· πῶλὰ δὲ σ' ἄμφ' ἔσ
 δάκρυα θρῆμα χέον δαυκοῖ, κῆρον γ' ἑταῖρας·
 μήτηρ δ' ἔξ ἁλὸς ἦλθε σὺν ἀθανάτῃσ' ἀλίησιν,
 ἀγγελίης αἰῖσσι· βοὴ δ' ἐπὶ πάντων ἑρώρει
 θεοπεσίῃ· ὑπὸ δὲ φόβος ἔλλαβε πάντας Ἀχαιούς·
 καὶ νύ κ' ἀνὰ ξαντοῖς ἔβαν κόπιδας ἐπὶ νῆας,
 εἰ μὴ ἄνθρωπος κτερέυκε παλαιά τε πῶλὰ τε εἰδῶς
 νέεσθαι· καὶ πρόθεν ἄριστον φάνετο βουλή·
 ὅσπριν ἐϋφρονέον ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 ὅχεσθ' ἀργεῖοι, μὴ φύγετε κῆροι Ἀχαιῶν,
 μήτηρ ἔξ ἁλὸς ἦλθε σὺν ἀθανάτῃ σ' ἀλίησιν·
 ἔρχεται δ' αἰεὶ παῖδες τε θνητότος ἀντίοῦσα·
 ὧς εἰφάθ'· οἳ δ' ἔχοντο μέγα θυμοὶ Ἀχαιοί·
 ἄμφ' ὅδ' ἔστησαν κῆραι αἰόσιο γέροντος·
 οἷον δ' ὀλοφύρομεναι· πρὶ δ' ἄμβροτα εἴματα ἔσαν·
 μῦσαι δ' ἐν νείῃ παῖσσι, ἀμφιβόμεναι ὀπὶ κελῆ,
 θρήνεον· ἐνθά κεν ἦν τιν' ἀδάκρυτόν γ' ἐνόησας
 ἀργείων· τοῖον γὰρ ὑπώρορε μῦσα λίγεια
 ἔπειτ' ἀέδουσα· μέν σε ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἡμέρας
 κλάομεν, ἀθάνατα τοῖ τε θεοῖ· θνητοῖ τ' ἀνθρώποι·
 ὅ κ' ἡμεῖς δὲ καὶ πρὶν ἐπὶ δόμον πυρὶ· πῶλ' ἄρ' ἐπ' αὐτῷ
 μῆλα κατεκτάνομεν μάλα πύονα καὶ ἑλικῆς βῆς·
 καί τοι δ' ἐν τ' ἐσθῇτι θεῶν, καὶ ἀγείφατι πολλῷ,
 καὶ μέλιτι γλυκερῷ· πολλοὶ δ' ἦρωες Ἀχαιοί·
 τούχεσιν ἐρρώσαντο, πυρὴν περὶ καίονμένοιο·
 παιζοίθ', ἱππῆές τε, πλὺς δ' ὄρουμα γόος ὁρώρης·
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἤ σε φλόξ ἦνυσεν ἠφραίσοιο,
 ἠῶθεν δ' ἡ τοι λέγεται λῶν· ὃς ἔσ' ἀχιλλεύς,
 οἶνω δ' ἄκρητῷ καὶ ἀγείφατι· δῶκε δὲ μήτηρ
 κρύσειν Ἀμφιφορήα· Διωνήσοιο δὲ δῶρον

φάσκει μιναι ἔργον δὲ πρὶν λυτὸν ἡφαιστοιοῖ
 ἐν τῷ τοι κείται λυτὸν ὅσῃ φάει μὲν Ἀχιλλεύῳ
 μίγδρα δὲ παρὸ κλοιο μενοινιῶ δαο θανόντος,
 χωρὶς δ' ἀντιλόχοιο, πῶν ἔξοχα τίθῃ πάντων
 τῶν ἄλλων ἐτάρων μετὰ παρὸ κλόν γε θανόντα
 αἰμὼν αὐτοῖσι δ' ἔπειτα μέγαν καὶ ἀμύμονα τύμβον
 χούα μιν ἄργεϊων ἱβὺς στρατὸς ἀχμητῶν,
 αἰκτὴ ἐπιπρὸ χούῃ ἐπὶ πλατεῖ ἑλλησπόντῳ,
 ὥσκειν πελεφάνης ἐκ πρὸν ἀνδράσιν εἴη
 τοῖς· οἱ γὰρ γεράσσι, καὶ οἱ μετ' ὅτιον ἐσονται
 μήτηρ δ' ἀετῆσας θεὸς πρὶν κλέ' αἰθλα,
 θῆκε μέσῳ ἐν ἀγῶνι ἀριστήσιν ἀχαιῶν
 ἦ δὲ μὲν πλεῶν τάφῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησεν
 ἡρώων· ὅτε κέν πρὶν ἀποφθιμὲν βασιλῆος
 ζῶντων τε νέοι καὶ ἐπενταῶνται αἰθλα
 αἰγὰ κεν κείνα μάλιστ' ἰδὼν θνήσκει θυμῷ
 οἱ ἐπὶ σοὶ κτεθήκε θεὰ πρὶν κλέ' αἰθλα
 ἄρ' ἔπειτα θέτις· μάλα γὰρ φίλος ἦεν θεοῖσιν
 ὥς σὺ μὲν ἔδ' ἑλάνων ὄνομα ὤλεσας· αἰγὰ τοι αἰεὶ
 πάντα σὲ π' ἀνθρώπος κλέος ἔσεται ἐσλόν Ἀχιλλεύῳ
 αὐτὰρ ἐμοὶ τί ῥ' ἦδος· ἐπεὶ πόλεμον πολύπαιστα
 ἐν νόσῳ γὰρ μοι ζῆε μήσατο λυγρὸν ὄλεθρον
 αἰγὰ θ' ὑπὸ χερσὶ καὶ ὑλομένης ἀνδ' ἰοιοῖ
 Ω: σ οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς αἰγὰς ἀγόρευον
 ἀχίμολον δὲ σφ' ἦλθε διάκτορος ἄρ' ἰφάντης,
 ψυχὰς μνηστῆρων κατὰ γων ὀδυσσῆϊ δαμέντων
 τῶν δ' ἄρα θ' ἀμβήσαντ' ἰθὺς κίον ὥς ἐσιδέσθην
 ἔγνω δὲ ψυχὴν ἀγαμέμνονος ἀβρίδω
 παῖδα μελανθῆος ἀγακλυτὸν ἀμφιμέδοντα
 ἔσθνος γὰρ τοι ἦν ἰθάκη ἐνὶ οἰκίᾳ παῖδαν

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἦν προτέρη ψυχὴ προσεφώνειν ἀφείδω
 ἀμφίμεδον· τὶ παθόντες ἐρεμνὴν γὰρ ἐδυτε
 πάντες κεκριμένοι καὶ ὁμήλικες ὅδε κεν ἄλλως
 κρινάμενος λείπειτο κατὰ πόλιν ἀνδρῶν ἀρίστους·
 ἢ ὅ μιν ἐν νῆασι ποσειδάων ἐδάμασεν,
 ὅρσας δολαλέας ἀνέμους καὶ κύματα μακρά,
 ἢ περ ἀνάρσιοι ἀνδρὲς ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσιν
 βῆς πριταμνομένους, ἢ δ' οἶων πῶεα καλὰ,
 ἢ ἐπὶ πόλιος μαχεύμενοι ἠδὲ γυναικῶν,
 εἴ περ μοι εἰρομένη ξείνος δέ τοι αὖχομαι εἶναι·
 καὶ ὅ μιν ἐμνήσθην, ὅτε κείσε κατὰ λυθὸν ὁ μέτρον δῶ
 ὀφθαλμῶν ὀδυσηῖα σὺν ἀντιθέῳ μενελάῳ
 ἔλιον εἰς ἅ μ' ἐπεισάει ὑσέλμων ἐπὶ νηῶν·
 μηνί δ' ἄρ' ἔλω πάντα πρίσασμεν αὐρεὰ πόντον
 σπασθῇ παρπεπιθόντες ὀδυσηῖα πολίπορθον.
Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνειν ἀμφιμέδοντος·
 μέμνημαι τάδε πάντα διοχοφές, ὥς ἀγορεύεις·
 σοὶ δ' ἐγὼ αὖ μάλα πάντα καὶ ἀρεκέως καταλέξω,
 ἢ μετέρχθαι θανάτοιο κακὸν τέλος οἶον ἐτυχθῇ·
 μνώμεθ' ὀδυσηῖος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα·
 ἢ δ' ὅτ' ἠρνεῖτο συγρὸν γάμον· ὅτε τελευτᾷ,
 ἢ μὴν φραζομένη θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν·
 αἰγὰ δόλον ἦν δ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μὲ μῆριξε.
 σῆσαμένη μέγαν ἰσὺν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινε
 λεπτόν, καὶ πρίμερον, ἄφαρ δ' ἠμὴν μετέειπε·
 κῆροι ἐμοὶ μνηστῆρες· ἐπεὶ θάνε δῖος ὀδυσσεύς,
 μίμνεντ' ἐπειγόμενοι ἦν ἐμὸν γάμον, εἰσὶν κ' ἄρα
 ἐκτελέσω· μή μοι μεταμῶνιανήματ' ὀληται,
 λαίρτη ἥρωϊ ταφήϊον εἰς ὅτε κέν μιν
 μοῖρ' ὅλον κατέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο·

μή τις μοι κῆτὰ δῆμον ἀχαϊάδων νεμειήσῃ,
 αἶψα κεν ἄτερ σπείρου κῆται πολλὰ κτεατῖατος.
 Ως ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ·
 ἔνθα κεν ἡματίη μὲν ὑφάγεσκεν μέγαν ἰσὺν·
 νύκτας δ' αὖρῆσκεν ἐπὶν δαΐδας παραβέιτο.
 ὥς προΐετο μὲν ἔληθε δόλῳ κῆρ' ἐπὶ φθιν ἀχαιῶν·
 αἴψ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος κῆρ' ἐπ' ἡλυθον ὦραι,
 κῆρ' ὅτε δ' ἡ τις εἶπε γυναικῶν ἢ σάφα ἦδη,
 κῆρ' τὴν γ' αὖρῆσκον ἐφύρμεν ἀγλῶν ἰσὺν·
 ὥς τ' ὁ μὲν ἐξετέλειε κῆρ' ὅκ' ἐθέλεσθ' ὑπ' ἀνδράσιν,
 αὖθ' ἡ φῶρος ἐδείξεν ὑφ' ἡνῶσα μέγαν ἰσὺν
 πλώϊας, ἡελίῳ ἐκαλίγκιον ἢ ἐσελήνῃ·
 κῆρ' ὅτε δ' ἡ ῥ' ὀδυσοῖα κῆρ' ὅς ποθεν ἦγαγε δαίμων,
 ἀγρ' ἔπ' ἐχαιτῆς, ὅθι δώματα νῆε συβώτης·
 ἐνθ' ἦλθεν φίλος υἱὸς ὀδυσῆος θεΐοιο,
 ἐκ πύλιν ἡμαθόεντος ἰὼν σὺν νηὶ μελαίνῃ·
 τῷ δ' ἐμνηστῆρσιν θάνατον κῆρ' ὅς ὄρωσαντες,
 ἵκοντο προτὶ ἄστυ πρὶ κλυτὸν, ἦτοί ὀδυσαῖος
 ὕστερος· αὐτὰρ πλεμάχος πρόδ' ἦνεμόνους·
 ἦν δ' ἐ συβώτης ἦ γ' ἐ κῆρ' ἡροῖ εἵματα ἔχοντα
 πλώχῳ λυγρῶν ἐκαλίγκιον ἢ δὲ γέροντι
 σκηπτόμενον· τὰ δ' ἐ λυγρὰ περὶ χροῖ' εἵματα ἔσθ.
 ὕδ' ἐτίς ἡμείων δαῖκτο γνῶναι ἦν ἔόντα,
 ἐξαπίνης προφανέντ'· ὕδ' οἱ προγενέστεροι ἦσαν.
 αἴψ' ἐπεσὶν τε κῆρ' οἷσιν ἐνὶ πτόμεν ἢ δὲ βολῆσιν·
 αὐτὰρ δ' τέως μὲν ἐτόλμα, ἐνὶ μεγάροισιν ἐοῖσι,
 βαλλόμενος κῆρ' ἐνιαιόμενος τετληότι θυμῷ·
 αἴψ' ὅτε δ' ἡμιν ἐγγρε δειὸς νόος ἀγχιόχοιο,
 σὺν μὲν πλεμάχῳ πρὶ κλυτὰ τούχ' ἀείρας,
 ὅς θ' ἀλάμῳ κῆρ' ἐτίθει κῆρ' ἐκλήϊσεν ὀχλῶς.

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

αὐτὰρ δ' ἔν' ἄλοχον πολυκρδείησιν ἄνωγε.
 ῥέον μνηστῆρας θέμεν πολιδόντε σίδηρον.
 ἡμῖν ἀνομόροισιν ἀέθλια καὶ φόνος ἄρχη.
 ὅδε τις ἡμεῶν δαῖτατο κρατῆρο βίοιο
 θοὴν ἐντανύσαι· πολλόν δ' ἐπιδουέει ἡμεῖς.
 αἶψ' ὅτε χεῖρας ἴκενεν ὀδυσηὸς μέγα ῥέον,
 ἔνθ' ἡμεῖς κῶ πάντ' ὅμοκλέομεν ἐπέαι
 ῥέον μὴ δόμεναι· μὴ δ' εἰ μάλα πόλλ' ἀγορεύοι,
 πηλέμαχος δέ μιν οἷος ἐποτρυνῶν ἐκέλευεν.
 αὐτὰρ δ' ἐδέξατο χερὶ πολύτλας δῖος ὀδυσεύς.
 ῥηιδίως δ' ἐτάνυσσε βιὸν· διὰ δ' ἦκε σιδήρεον.
 ὅν δ' ἄρ' ἐπ' ὕδον ἰών· ταχέας δ' ἐκ χούρτ' ὀϊστοὺς
 δῖον πατῆρων· βάλε δ' ἀντίνοον βασιλῆα.
 αὐτὰρ ἐπειτ' ἄλλοις ἐφίει βέλεα σπένδοντα,
 ἅντα τιτυσκόμενος· τοὶ δ' ἀχιλῆοι ἐπιπῶν.
 γνῶν δ' ἦν ὅρ' αἰεὶ σφι θεῶν ἐπιτάρροθος ἦεν.
 αὐτίκα ῥο κατὰ δώματ' ἐπιπόμενοι μένει σφῶ
 κτεῖνον ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ σῶνος ὄρνυτ' ἀγκυρῆς.
 κράταν τυπόμενων· δάπεδος δ' ἅπαν ἄματι θύει.
 ὥς ἡμεῖς ἀγάμενον ἀπωλόμεθ', ὧν ἔτι καὶ νῦν
 σώματ' ἀκηδέα κείται ἐν μεγάροις ὀδυσηὸς.
 ὅ γάρ πω ἴσασι φίλοι κατὰ δώμαθ' ἐκείνου.
 οἷκ' ἀποτίφαντ' ὅς μ' ἐλκεα βρότον ἐξ ὠτειλέων,
 κατθέμενοι γάοιεν· ὃ γὰρ γέρας ὅπ' θανόνταν.
 Ἦ δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν ἀφείδω.
 ὀλβιε λαέρταο παῖ πολυμήχαν' ὀδυσεῦ.
 ἦ ἄρα σὺ μεγάλη θοῆς ἐκτίσω ἀκοιτίν.
 ὥς ἀγαθὰ φρέν' ὅσων ἀμύμονι πηνελοπέη,
 κέρη' ἰχθὺς ὥς εἴ με μνητ' ὀδυσηὸς,
 αἰετοὺς κεριδί' ἐν τῷ οἴκῳ ὅς ποτ' ὀλέσται.

ὅς δ' αὖτε τῆς τάξεσσι δ' ἐπιχθονίοισιν αἰοιδὴν
 ἀθάνατοι χάριεσσαν ἐχέφρονι πηνελοπέτῃ,
 ὃ χ' ὥς τιωδάρεις κέρη κῆκ' ἐμήσατο ἔργα
 κερύδιον κτείνασα πόσιν. συγερὴ δ' ἐτ' αἰοιδὴ
 εἴατ' ἐπ' ἀνθρώπους· χαλεπὴν δ' ἐτε φῆμιν ὅτ' αὖτε
 θηλυτέρησι γυναιξί, κῆρ' ἢ κ' αὐβρὸς ἐῖησιν·

Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀμύλῃς ἀγόρευον,
 ἑσταότεν αἰῶδες δόμοις ὑπὸ καύθεσι γαίης.
 αἳ δ' ἐπεὶ ἐκ πόλιος κῆτέβαν, τάχα δ' ἀγρὸν ἵκοντο
 κελὸν λαέρταο τετυγμένον, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς
 λαέρτης κτεάτιασεν ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἐμόγησεν.
 ἐνθάδε οἶκος ἔην· πρὶ δὲ κλίσιον θέε πάντη,
 ἐν τῷ σιτέσκοντο κῆρ' ἵζανον ἢ δὲ ἵαον
 δμῶδ' ἀναγκάσσι, τοῖ οἱ φίλα ἐργάζοντο·
 ἐν δὲ γυνὴ σικελὴ γρηῦς πέλεν, ἢ ῥα γέροντα
 ἐνδυκέως κομέεσκεν ἐπ' ἀγρῷ νόσφι πόληος.
 ἐνθ' ὀδυσαδὲ δμῶεαι κῆρ' ἔει μῦθον ἔειπεν·
 ὅ μεις μὲν νῦν ἔλθετ' εὐκτιμένον πολίεθρον·
 δεῖπνον δ' ἄφα συὼν ἰδύσατε, ὅς τις ἀρίστος,
 αὐτὰρ ἐγὼ πατρὸς περὶ ῥήσασμαι ἡμετέροιο,
 αἴ κ' ἐμ' ἐπιγνοῖη κῆρ' φράσσεται ὀφθαλμοῖσιν,
 ὅς κεν ἀγνοήσι πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἐόντα·

Ως εἰπὼν δμῶεαιν ὄρῃα τάλχε' ἔδωκεν·
 οἱ μὲν ἔπειτα δούμονδε θαῶς κίον· αὐτὰρ ὀδυσαδὲ
 αἶσαν ἵεν πολυκέρπυ ἀγῶης περητιζών,
 ὃ δ' αὖρεν δολιὸν μέγαν ὄρχατον δὲ καταβαίνων,
 ὃς ἐπὶ τινὰ δμῶων ὃ δ' ἔγνων· ἀγ' ἄρα τοί γε
 αἰμασιὰς λείποντ' ἀγῶης ἐμμεναι ἔρκος
 ὅχοντ'· αὐτὰρ ὁ τοῖσι γέρων ὀδὸν ἠγεμόνευεν·
 τὸν δ' οἶον πατέρ' αὖρεν εὐκτιμένη ἐν ἀγῶϊ,

ΔΥΣΣΕΙΑΣ

تأثير الميراث

τῷ δ' αὖτε εἰς ἀνδρῶν· τῷ δ' ὄρχατον ἀμριπολῶντος
 καὶ μοι τὰ τ' ἀφ' ὅρουσον ἐτήτυμον ὄρρ' ὡς εἶδ' ὦ,
 εἰ ἵτεόν γ' ἰδὼκ' ἡν τὴν δ' ἰκόμεθ' ὥς μοι εἴη πεν
 ὅτος ἀνὴρ· καὶ δὲ βυμβλήμενος ἐβλάδ' ἐόντι,
 ὅτι μάλ' ὅτ' ἴδ' ὦν' ἐπεί οὐ κ' ἄλμυσεν ἔχσσε
 εἰπὴν, ἡ δ' ἐπαμύσσει μὲν ἔπος ὥς ἐρέειν·
 ἀμρὶ ξείνῳ ἐμῷ εἶπε (ὡς τε κεῖ ἐστι·
 ἡ ἦ δ' ἡ τέθνηκε καὶ εἰν αἰδῶς δόμοισιν·
 ἐν γὰρ τοι ἐρέω· σὺ δὲ σιωθεὶς καὶ μενέαισθον.
 ἀνδρῶν πᾶσι ξείνισι φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαῖῃ
 ἡμῖν τρὸν δ' ἐλθόντα καὶ ὅπως βροτὸς ἄλλος
 ξείνων παλαιοτέρων φιλίων μὲν ἵκετο δῶμα·
 ὡς χεῖτο γ' ἐξ ἰσάκης γένος ἑμμεναι, αὐτὰρ ἴφασκε
 λαίρτην ὁρκεσσι δὲ πᾶσι πατέρ' ἑμμεναι αὐτῶ·
 ἦν μὲν ἐγὼ πρὸς δῶμα κτ' ἄγων ὡς ἐξείνισα
 ἐν θυμῷ φίλων πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων,
 καὶ οἱ δῶρα πόρον ξεινήϊα οἶα ἐώκει·
 χρυσὸν μὲν οἱ δῶκ' ὁ βροτὸς ἐπὶ δὲ τάλαντα,
 δῶκε δὲ οἱ κρητῆρα πανάργυρον ἀνθεμένετα,
 δῶκε καὶ δ' ἀπὸ τοῦ δῶτος χαλκὸν ἄρτους δὲ τὰ πηκτας,
 ἄρτους δὲ σάβρα καλὰ, ἄρτους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας,
 χωρὶς δ' αὐτὲ γυναικας ἀμύμονας ἐρ' εἰδὲ δῶκε
 τέσσαρας εἰδὲ λήμους, ὃς ἡέλει αὐτὸς ἐρεῖσθαι.
Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπὶ πῆτα πατὴρ κατὰ δακτύλον εἵβων·
 ξείν'· ἡ τοι μὲν γαῖαν ἵκονεῖς ἦν ἐρεῖνεῖς·
 ὑβρισταὶ δ' αὐτῶν καὶ ἀτάσθαλοι ἀνδρες ἔχουσι·
 δῶρα δ' ἐτάσσεια ταῦτα χαρίζομαι μὲν ὁπάων·
 εἰ γὰρ μιν ζῶν γε κίχης ἰσάκης ἐνὶ δόμῳ,
 τῷ κέν σ' ὡς δῶροισιν ἀμειψόμενος ἀπέπεμψε,
 καὶ ξεινήϊα γὰρ ἡ γὰρ θέμις ὅς τις ὑπάρξῃ·

Hom. Odyss.

D

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

διήγαγε μοι ἔδωκε εἰπεῖ κῆρ ἀπρεκέως κατὰ λείξον
 πόσιν δὴ ἔτος ἐστὶν ὅτε ξείνισσας ἐκείνον
 σὸν ξείνον δούσηνον ἐμὸν παῖδ' εἴποτ' ἔην γε
 δύσμορον· ὃν περ τῆλε φίλων κῆρ πατρίδος αἴης,
 καὶ περ ἐν πότῳ φάγον ἰχθύος· ἢ ἐπὶ χέρσιν
 θηρσὶ, καὶ ὁκνοῖσιν ἔλωρ γένετ'· ὃ δὲ ἐμήτηρ
 κλαῦσε περιεήλασσα, πατήρ θ' οἶμιν τεκόμεσθα,
 ὃ δ' ἄλλος πλὴν δωρος ἐχέρων πινελόπεια
 κῶκυς ἔν λεχέσσι φίλον πόσιν ὥς ἐπέοικεν
 ὀφθαλμοῖς καθεύδουσα· ἢ γὰρ γέρας ὅθι θανόντων
 καὶ μοι τὰ τ' ἀνδράσιν ἐτήτυμον ὄρρ' αὖ εἶδω,
 τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν πόθι τοι πόλις; ἢ δὲ κῆρ;
 πῦρ δὲ νηὺς ἔθηκε θοῇ, ἢ σὺ γὰρ δαῦρο;
 ἀντιθέας θ' ἑτάρας· ἢ ἐμπορος εἰλήσθας
 νηὸς ἐπ' ἀγορῆς· οἳ δ' ἐκβήσαντες ἐβησαν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 τοι γὰρ ἐγὼ τοι πάντα μάλ' ἀπρεκέως κατὰ λείξω.
 εἰ μὴ γὰρ ἐξ ἀνύβαντος ὅθι κλυτὰ δώματα ναῖω
 ἕως ἀρείδαντος πολυπημονίδας ἀνάκτορος·
 αὐτὰρ ἐμοὶ γ' ὄνομ' ὅθιν ἐπήριτος· ἀμάρ με δαίμων
 πλάγξ' ἀπ' οἴκου· δαῦρ' ἐλθέμεν ἔκ ἐθέλοντα.
 νηὺς δέ μοι ἔθηκεν ἐπ' ἀργῇ νόστοι πόληος·
 αὐτὰρ Ὀδυσσεύς· ἔδωκε δὲ πέμπτον ἔτος ἐστὶν·
 ἐξ ἧς κείθεν ἔβη καὶ μῆς ἀπελήλυθε πάρος
 δύσμορος· ἢ τέ σι ἐσθλοὶ ἔσαν ὀρνισθεῖς ἰόντι
 δεξιοὶ ὅς χάρων καὶ ἔρων ἀπέπεμπον ἐκείνον·
 χάρει δὲ κείνος ἰὼν θυμὸς· δ' ἔτι νῶϊν ἐώλετο,
 μίλεισθαι ξενίῃ, ἢ δ' ἄλλα αἰδῶρα διδῶσεν.
Ως φάτο· καὶ δ' ἄλλος νεπέλῃ ἐκάλυψε μέλαινα
 ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἐλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν
 χόλατο

χρῆατο κρηκεφαλῆς πολίτης ἀδινόν τετραχίτων·
 τὸ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἀνὰ ῥίνας δ' οἱ ἦδ' ἦ
 θορὶ μὲνός πρῦτον φείλον πατέρ' ἐσορόωντι·
 αὐτὸς δέ μιν πρὶν εὖ πάλαιος ἦδ' ἐπρόσηυδα·
 κείνος μὲν τοι δ' αὖτ' ἐγὼ πάντ' ὅν σὺ μεταλλῶ
 ἔλυσον· εἰκοστὴν ἔτι δ' ἐπαυρίδα γαῖαν.

αὐτὸν ἔχεσ' κλαυθμοῖο γόοιό τε δακρυόεντος·
 ἐκ γάρ τοι ἐρέω μάλα δὲ χρὴ σπουδέην ἐμης,
 μνηστῆρας κατέπερνον ἐν ἡμετέροισι δόμοισι,
 λῶβην τινυμένους θυμαλγέα καὶ κρηκεῖ ἴρα.

Τὸν δ' αὖ λαέρτης ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
 εἰ μὲν δὴ ὀδυσσεύς γε ἐμὸς παῖς ὡς ἀδ' ἔχνης,
 σῆμα τί μοι γαῖ' εἴπῃ δ' ἄρ' ἔραδ' ὅρα πεποιθῶ.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ἄλλην μὲν πρῶτον τήν σε φράσαι ὀφθαλμοῖσι,
 πλὴν, ἃ παρνησῶ μ' ἔλασεν σὺς λανθῶ δ' ὀδόντι·
 οἰχόμενον· σὺ δέ με προΐεις καὶ πότνια μήτηρ,
 ὅς πατέρ' αὐτόλυκον μηρὸς φίλον, ὅρ' αἰν' ἐλοίμην
 δῶρα· τὰ δ' αὖτο μοι μὲν μοι ὑπέχετο καὶ κατένευσεν·
 εἰ δ' ἄγε τοι καὶ δένδρε' εὐκτιμένην κατ' ἄλων
 εἴπω ἃ μοι πότ' ἔδωκε· ἐγὼ δ' ἔστεόν σε ἔκστα
 παιδὸς ἐὼν κατὰ κῆπον ἐπισπόμενος· διὰ δ' αὐτῶν
 ἰκνούμεθα· σὺ δ' ὠνόμασας καὶ εἰπὼς ἔκστα·
 ὄρχας μοι δῶκε· τοῖσ' αἰδέεσθαι καὶ δέκα μηλέας·
 συκέας τεσσάρων τ' ὄρχας δέ μοι ὠδ' ὠνόμηνας
 δώσας πέντηκοντα· διακρύβιος δὲ ἔκστα
 ἦν· ὡς δ' ἀνὰ σφυγὰς παντοῖα ἔχουσιν,
 ὅππότε δὴ Διὸς ὦραι ἐπιβρίσσαν ὑπερθεῖν.

Ως φάτο· τὸ δ' αὖτε αὐτὸ γήνατα καὶ φίλον ἦτορ
 σῆμα τ' ἀναγνόντος, τὰ δ' εἰς ἐμπεδα πέρρα δ' Ὀδυσσεύς

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἄμφι δὲ παῖδ' ἐφίλῳ βάλε πύχην· ἔν δὲ προτὶ οἶον
 ἔλεν ἀποφύχοντα πολὺτλα δῖος Ὀδυσσεύς·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἄμπευε καὶ δὲ φρένα θυμὸς ἀνέρθη,
 ἐξ αὐτὶς μύθοισιν ἀμειβόμενοι προσέειπε.
 Ζῶν πάτερ· ἦ ῥα ἔτ' ἐσὶ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον,
 εἰ ἐτιδὼν μνηστῆρας ἀτάσθαλον ὕβριν ἔτισαν.
 γαῖ δ' αὖτις δαΐδουκα κατὰ φρένα μὴ τάχα πάντες
 ἐνθάδ' ἐπέλθωσιν ἰθακῆσιοι ἀγγελάσθ'·
 πάντῃ ἐποποιῶσι κεραλλήνων πολέεσσιν.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 θάρσσε, μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων·
 οἷός μοι προτὶ οἶκον ἐς ὄρχατα ἐγγύθι κέεται·
 ἐνθα δὲ τηλέμαχον καὶ βυκόλον ἠδὲ συβώτην
 πρῶτα μὲν, ὡς αἶψ' ἴδ' ἔπνον ἐροπλίσωσι τάχιστα.
 Ως ἄρα φωνήσαντε, βάτην πρὸς δώματα καλὰ.
 οἳ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκοντο δόμους αὐγαῖς ἀντάσσας,
 αἶρον τηλέμαχον καὶ βυκόλον ἠδὲ συβώτην,
 ταμνομένους κρεῖα πολλὰ, κβῶντας τ' αἶθοπα οἶνον·
 τόρρα δὲ λαίρην μεγαλήτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
 ἄμφι πολὺς σικελὴ λῦσε καὶ χρίσεν ἐλαίῳ.
 ἄμφι δ' ἄρα χλαῖναν κέλην βάλεν· αὐτὰρ ἀθήνη
 αἶψ' ἀπαρτίσμενι μέλει ἦλθε ποίμενι λαῶν,
 μέλινον ἢ πάρος καὶ πάλανον θῆκεν ἰδέσθαι·
 ἐκ φάσασκινθον βῆ· θαύμαζε δὲ μιν φίλος ἦδ' ὅς
 ὥς ἴδεν ἀθανάτοισι θεῶν ἐκαλίγκιον ἄντην·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπειτ' ἔρποντα προσεΐδα·
 ὦ πάτερ, ἦ μάλα τίς σε θεῶν ἀειγενετάων
 εἶδος τε μέγεθός τε ἀμείνονα θῆκεν ἰδέσθαι.
 Τὸν δ' αὖ λαίρτης πεπνυμένος ἀντίον ἦνδ' α·
 αἶ γάρ ζῶ τε πάτερ καὶ ἀθηναίη καὶ ἀπολλων.
 οἶος

οἷος νῆριον εἶλον ἔκτι' μένον πλοῖ' ἔθρον,
 ἃ κ' πῶ' ἢ πείροιο κεραιήνεα γιν' ἀνδάνων,
 τοῖος ἐὼν τοι χθιζὸς ἐν ἡμετέροισι δόμοισι
 ταύχ' ἔχων ὧμοισιν ἐφεισμέναι καὶ ἁμῶν
 αἰδοῖσθαι μνηστῆρας τῶν κε σφένων γυναιτ' ἔλυσσας
 πρῶτων ἐν μεγάροισι σὺ δὲ φρένας ἔνδον ἰάνθης·
 ὥς οἱ καὶ τοιαῦτα πρὸς ἀγκυλῆς ἀγρόων·
 οἳ δ' ἐπεὶ οὖν παύσαντο πόνη τετυκοντό τε δαῖτα,
 ἐξείης ἔζοντο κατὰ κλισίῃς τε θρόνων τε·
 ἔνθ' οἱ καὶ δειπνῶν πεχεῖρον ἀχιμόλον δὲ
 ἡλθ' ὀρέων δολίος· σὺ δ' ἤεις τοῖο γέροντος
 ἐξ ἔργων μογέοντός· ἐπεὶ προμολῦσαι κελευεν
 μήτηρ γρηῖς σικελή· ἢ σφέας· ἔεφε, καὶ ῥα γέροντας
 ἐν θυμῷ κομείσκειν· ἐπεὶ κατὰ γῆρας ἑμαρπεν·
 οἳ δ' ὥς οὖν ὀδυσαμένη δὸν φράσαντο τε θυμῷ·
 ἔσαν ἐν μεγάροισι τεθιπότ'· αὐτὰρ ὀδυσαμένη
 μελίσχοις ἐπέειπε καὶ παπόμενος προσέειπεν·
 Ωῦ γέρον· ἴζ' ἐπὶ δειπνον, ἀπεκράθεο δὲ θάμβους·
 διρὸν γάρ· σίτω ἐπιχειρήσθην μεμαῶτά·
 μίμνομεν, ἐν μεγάροισι μέας ποτιδέρμενοι αἰεὶ·
 Ωῦ δ' ἄρ' ἔφη δολίος δ' ἰδὺς καὶ χεῖρε πετάσας
 ἀμφοτέρω· ὀδυσαμένη λαβὼν κύσε χεῖρ' ἐπὶ κερταῖ,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ φίλ' ἐπεὶ νόσησας ἐελδομένοισι μάλ' ἤμιν,
 ἔδ' ἐτ' οἷομένοισι θεοὶ δέ σε ἤγαγον αὐτοί·
 ἔλε' τε καὶ μέγα χαῖρε· θεοὶ δέ τοι ὀλβία δόξεν·
 καὶ μοι τῆς ἀγούρουσον ἐτήτυμον, ὄφρ' αὖ εἰδῶ
 ἢ ἦδη σάρα σίδε πρίφρων πινελόπης
 νωπῆσαντά σε δαῖρ', ἢ ἄγγελον ὀφθαλμῶν·
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·

ὃ γέρον· ἦ δ' ἠοιδὸν τί σε χρὴ ταῦτα πένεσθαι·
 ὥς φάτο· ὃ δ' αὖτις ἄρ' ἔειπ' ἐυξέσσυ ἐπὶ δὶ φρον·
 ὥς δ' αὖτως παῖδ' ὅς δολίον κλυτὸν ἄμφ' ὀδυσῆα
 δεικνύοντ' ἐπείωι, καὶ ἐν χεῖρεσσι φέροντο·
 ἔξείης δ' ἔζοντο παρὰ δολίον πατέρα σφῶν·
 ὥς δ' ἔπειθ' ἐπὶ δειπνον ἐν μεγάροισι πένοντο·
 ἔσθ' αὖτ' ἄγγελος ὦκε κατὰ πόλιν ὅχ' ἔτε πάντη
 μνηστῆρων συγρὸν θάνατον καὶ κῆρ' ἐπέπασα·
 οἳ δ' ἄρ' ὁμῶς αἴοντο δὲ ἐφροίτων ἄλλοθεν ἄλλος,
 μυχμῶ τε σοναχῇ τε δόμων προπάροιθ' ὀδυσῆος·
 ἃ δὲ νέκυες οἶκον φέρον· καὶ βάπτον ἔκαστοι·
 τῶσδ' ἔτι θυμῶν πρὶν οἶκόνδε ἔκαστος
 πέμπων ἄγειν ἀλιδύσι· θοῆς ἐπὶ νηυσὶ τιθέντες·
 αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι ἀχνύμενοι κῆρ·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤρθε· ὁ μνηστῆρ' ἔτ' ἐγένοντο,
 τοῖσιν δ' αὖ πειθὴς ἀνὰ βῆτατο καὶ μετέειπεν·
 παῖδός γάρ οἱ ἄλαστον ἐν φρεσὶ πένθος ἔκειτο
 ἀντιόχ' ἔν πρῶτον ἐνῆρατο δῖος Ὀδυσσεύς·
 τὸ δ' ἔγε δακρυχέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 Ω φίλοι· ἢ μέγα ἔργον ἀνὴρ ὅδε μήσατ' ἀχαιῆς·
 τῆς μὲν σὺν νῆεσσιν ἄγων πολέσσ' τε καὶ ἐσθλῆς,
 ὤλεσε μὲν νῆας γλαφυράς, ἀπὸ δ' ὤλεσε λαὸς·
 τῆς δ' ἐλθὼν ἐκτείνε κεραιήνων ὅχ' ὀπίσους·
 αἰγ' ἀγέτε πρὶν τὸτον ἢ δὲ πύλον ὦκε ἰκέσθαι,
 ἢ καὶ δὲ ἥλιδα δῖαν ὅθι κρατέουσιν ἐπειοί,
 ὅσμεν, ἢ καὶ ἐπειτα κατὰ φέδ' ἐσόμεθ' αἰεὶ·
 λῶβη γὰρ τάδε γ' ὅθι καὶ εὐομένοισι πυθέσθαι·
 εἰ δὲ μὴ πάδων τε καὶ σιγῆων τε φρονῆας
 τισὸ μέθ'· ἢ κ' αὖ ἐμοί γε μετὰ φρεσὶ ἥδ' ἐγένοιτο
 ζώμεν, αἰὶνὰ τάχιστα θανάτων, φθιμένοισι μετήιν·
 αἰγ' ἴομεν

ἀν' ἴομεν μὴ φθίωσι πρῶτον τῶν ἐκείνοι·

Ω' σφάτο δακρυ χέων· οἶκτος δ' ἔλε πάντας ἀχαιῶν
ἀχίμολον δὲ σφ' ἦλθε μέδων καὶ θεὸς αἰοιδὸς
ἐν μεγάρων Ὀδυσῆος· ἐπεὶ σφέας ὕπνος ἀνῆκεν·
ἔσαν δ' ἐν μέσσοισι· τάρως δ' ἔλεν ἄνδρα ἔχον·
τοῖσι δὲ καὶ μετέεπε μέδων πεπνυμένα εἰδώς·

Κ' ἐκλυτε δὴ νῦν μὲν ἰθακήσιοι, ὃ γὰρ Ὀδυσσεὺς
ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν τάδε μῆσατο ἔργα·
αὐτὸς ἐγὼν εἶδον βεὸν ἄμβροτον· ὅς ῥ' Ὀδυσῆος
ἐγγύθεν εἰσήκε καὶ μίντορι πάντα ἰώκει·
ἀθάνατος δὲ θεὸς ποτὲ μὲν προπάρειθ' Ὀδυσῆος,
φαίνεται θαρσαῖων ποτὲ δὲ μνηστῆρας ὀρίων
θυῶν κατὰ μέγαρον· τοῖ δ' ἀχιστῆνοι ἐπιπῶν·

Ω' σφάτο· τὸς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος ἦρει·
τοῖσι δὲ καὶ μετέεπε γέρων ἦρωος ἀλιθέρης
μαστορίδης· ὃ γὰρ οἶος ὄρα πρόσω καὶ ὀπίσω·
ὅς σφιν· εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

Κ' ἐκλυτε δὴ νῦν μὲν ἰθακήσιοι, ὃ πικρὸν εἶπω·
ὃ μετέρη κακότητι φίλοι τάδε ἔργα γέροντο·
ὃ γὰρ ἐμοὶ πείθεσθ'· ὃ μίντορι ποιμένι λαῶν
ὃ μετέρης παῖδας καταπαύειν ἀφροσιωῶν·
οἱ μέγα ἔργον ἔρεξαν ἀτασθαλίῃσι κακῆσι,
κτῆματα κείροντες, καὶ ἅτι μάλ' οὐκ ἀκοίτιν
ἀνδρὸς ἀριστεῖος· ἦν δ' ἔτι φάντο νέεσθαι·
καὶ νῦν ὥδε γέροντο· πείθεσθαι μοι ὥς ἀγορεύω·
μὴ ἴομεν μὴ τις ἐπίπασσεν κακὸν οὐρῇ·

Ω' σφάτο· οἱ δ' ἄρ' ἀνῆλξαν μεγάλῳ ἀχαιῶν,
ἡμίσεων πλείους· τοῖ δ' ἄθροοι αὐτόθι μέναν·
ὃ γὰρ σφιν ἄδῃ μῦθος ἐνὶ φρεσὶν ἀν' ὃ πείθει
πέθοντ'· ἄλφα δ' ἐπ' ἔτι πὶ τῶν χεῶν ἐαύοντο·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔααντο πρὶ χροῖ νώροπα χαλκὸν
 ἄθροοι ἠγρέθοντο πρὸ ἄποιο δ' ὤρου χόροιο.
 τοῖσιν δ' αὖ πείθεις ἠγύσατο νηπιέησιν·
 φῆ δ' ὄγε τί σ' εἶπαι παῖδός φόνον· ὃ δ' ἄρ' ἐμελλεν
 αἶψ' ἀπονοσήσειν· αἶψ' αὖ τ' ἐπὶ πότμον ἐρέειν·
 αὐτὰρ Ἀθηναίη ζῆνα κρονίωνα προσήυδα·

Ω^ς πάτερ ἡμέτερε κρονίδι υἱάτε κρηθόντων·
 εἰπέ μοι εἰρομένη· τί νῦν τοι νόος ἐνδοθεὶ χούθει·
 ἢ προτέρω πόλεμόν τε καὶ κόν καὶ φύλοτιν αἰνῆσθαι
 ταύτης, ἢ φιλόπτητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησθαι.

Τ^{ις} ἢν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεολεχέβητα Ζεύς·
 τέκνον ἐμόν, τί με ταῦτα διειρέαι ἦ δὲ μεταλλάξῃς;
 ὃ γὰρ δὴ τέτον μιν ἐβέλυσας νόον αὐτῆ·
 ὥς ἦτοι κείνης ὀδυσαδῆα πρὶ σέτα ἐλθὼν·
 ἔρξον ὅπως ἐθέλεις· ἐρέω δέ τοι ὥς ἐπέοικεν·
 ἐπεὶ δὴ μνηστῆρας ἐτίσατο δῖος ὀδυσσεύς·
 ὄρνια πιστά τε μόντ' ὅς μιν βασιλευέτω αἰεὶ·
 ἡμεῖς δ' αὖ παῖδων τε κρησινῶν τε φόνον
 ἐκλήσιν θέομεν· τοὶ δ' ἀμύχλους φιλεόντων·
 ὥς τ' πάρος· πλῆτος δὲ καὶ εἰρήνη αἰεὶ ἔστω.

Ω^ς εἰπὼν ὤρσασθαι πάρος μεμαῖχον Ἀθήνην·
 βῆ δὲ κατ' ὑλὺμποιο κρηνῶν ἀΐξασα
 οἷδ' ἐπεὶ οὖν σίτοιο μελίφρονος ἐξ ἔρον ἐντο,
 τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε πλυτλας δῖος ὀδυσσεύς·
 ἐξελθὼν τις· ἴδοι μὴ δὴ χερδὸν ὥσι κιδόντ'.

Ω^ς εἰπὼν· ἐκ δ' ἔγχετο δολίχ' ἵκιν ὥς ἐκέλευεν·
 πῆ δ' ἄρ' ἐπ' ὕδ' ἰών· τὸ δὲ χερδὸν εἴσιδ' ἅπαντας
 αἶψα δ' ὀδυσσεύς ἐπεα πρῶτα προσήυδα·
 οἷδε ἐγγὺς ἔκαστ' αἶψ' ὀπιζόμεθα θάλασσαν·

Ω^ς εἰπὼν· οἷδ' ὤρνυτο, καὶ ἐνταῦχ' αἰεὶ δύνοντο.

τέσσαρες

πῆλ' ἀρ' ὅ μ' ὀδυσηῖα ἐξ ἑλ' ἔεις δολιχόιο·
 ἐν δ' ἄρα λαέρτης δολιχὸς τ' ὄβ' ταύχε' ἔδωκε·
 καὶ πρὶοί πρ' ἐόντες ἀναγκάσιοι πλεμισαί·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ἔσαντο πρὶ χροὶ νόρωπα χαλκός,
 ὥϊ' εἰαν δὲ θύρας ἐκ δ' ἦτον· ἦρχε δ' ὀδυσεύς·
 τοῖσι δ' ἐπ' ἀχιμόλον θυγάτηρ διὸς ἦλθεν ἀθήνη
 μέντορι εἰδομένη· ἦ δὲ δέμας· ἦ δὲ καὶ αὐδὴν·
Τ ἦν δὲ δ' ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος ὀδυσεύς·
 αἶψα δὲ πηλέμαχον προσεφώνεεν ὃν φίλον ἦτο·
 πηλέμαχ' ἦ δὴ δὲ γέειαι αὐτὸς ἐπελθὼν,
 ἀνδρῶν μαρναμένων· ἵνα τε κρίνωνται ἄριστοι
 μή τι κῆται χαῖνεν πατέρων γένος· οἳ τ' πάρος πρ'
 ἄμην τ' ἠνορέητε, κέκασμεθα πάσαν ἐπ' αἶαν·
Τ ὃν δ' αὖ πηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν δα·
 ὄψεαι αἶψ' ἐέλκοθα πατέρ' φίλε τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ,
 ὅτι κῆται χαῖνεν τεὸν γένος ὥς ἀγορεύς·
Ω· σφάτο λαέρτης δ' ἐχάρη καὶ μῦθον ἔειπε·
 τίς νύ μοι ἡμέρη ἦ δὲ θεοὶ φίλοι· ἦ μάλα χαίρω·
 ἕδς θ' ἕωνός τ' ἀρετῆς πρὶ δ' ἦριν ἔχουσι·
Τ ὃν δὲ παριταμένη προσέφη γλαυκῶπις ἀθήνη·
 ὦ ἄρ' κηισιᾶ δὴ πάντων πολὺ φίλταθ' ἐταίρων·
 ἀξάμενος κῆρη γλαυκῶπιδι καὶ δὴ παρὶ·
 αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προΐε δολιχόσκιον ἔγχος·
Ω· σφάτο κ' ἄρ' ἐμπνεύσε μένος μέγα παλλὰς ἀθήνη·
 ἀξάμενος δ' ἄρ' ἔπητα διὸς κῆρη μενέλοιο,
 αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προΐε δολιχόσκιον ἔγχος·
 καὶ βάλεν ἀπείθεα κόρυθος διὰ χαλκοπαρή·
 ἦ δ' ἔκ' ἔγχος ἔρυτο· διαπρὸ δὲ εἶσατο χαλκός·
 δάπησεν δὲ πεσὼν· ἄρ' ἀβησε δὲ ταύχε' ἐπ' αὐτῷ·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ἐν δ' ἔτι σιν προμάχοις ὀδυσσεὺς καὶ φαίδιμος υἱός·
τύπτον δὲ ξίφεσιν τε καὶ ἔχεσιν ἀμριγύοισι·
κῆνυκε δὴ πάντας τ' ὄλεσαν καὶ ἔθηκεν ἀνδρῶν,
εἰ μὴ ἀθηναίη κῆρυ διὸς αἰγίοχοιο
ἦυσιν φωνῇ· κατὰ δ' ἔχεθε λαὸν ἅπαντα·
ἴχεσθε πολέμας ἰθακῆοιοι θογαλέοιο,
ὥσκειν ἀναιμωτὲρ γε διακρινθῆτε τάχιστα·

Ως φάτ' ἀθηναίη· τὸν δὲ χλωρὸν δέος εἶλε·
τῶν δ' ἄρα δεισάντων· ἐν χειρῶν ἔπιπτο τάχιστα·
πάντα δ' ἐπὶ χθονὶ τίπτε θεῶς ὅπα φωνησάσης·
πρὸς δὲ πόλιν ἔωπώντο· λιλαιόμενοι βιότοιο·
σμβδαλέον δ' ἐβόησε πλὺτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
οἴμην σεν δὲ αἰεὶς ὥς τ' αἰετὸς ὑφιπετήης·
καὶ τότε δὴ κρονίδης ἀφίει φολόντα κρυανόν·
κατὰ δ' ἔπεσεν πρόθεν γλαυκῶπιδος ὀβριμοπατρὸς·
καὶ τὸ δ' Ὀδυσσεὺς προσέφη γλαυκῶπις ἀθήνη·

Διογενὲς λαβρτιάδην πλυμήχαν' Ὀδυσσεύ·
ἴχεο· παῦε δὲ νείκεος ὁμοῖ' ἢ πολέμοιο,
μὴ πῶς τοι κρονίδης κεχολώσεται σὺν ῥύπαζις·
Ως φάτ' ἀθηναίη· ὃ δ' ἐπείθετο· χεῖρε δὲ θυμῷ·
ὄρνια δ' αὖ κατόπιθε μετ' ἀμροτέροισιν ἔθηκε,
παλλὰς ἀθηναίη κῆρυ διὸς αἰγίοχοιο
μείντορ εἰδομένη· ἡ μὲν δ' ἐμῶς, ἡ δὲ καὶ αὐδ' ἦν·

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ·

114
ΟΜΗΡΟΥ ΒΑΤΡΑΧΟ-
ΜΥΟΜΑΧΙΑ.

ῥχόμενος πρῶτον μυσῶν χορὸν ἐξ
ἐλικῶνος
ἔλθειν εἰς ἐμὸν ἦτορ ἵπυχομαι αἶ-
νε' αἰοιδῆς,
ἦν γέρον ἐν δέλοισιν ἐμοῖς ἐπὶ γῆ-
νασι θῆκε·

θῆριν ἀπειρεσίην πολέμοιλον ἐργον ἄρμος·
ἀρχόμενος μβόπειν δὲ ἕατα πᾶσι βαλῆσθαι·
πῶς μὲν ἐν βαβράχοισιν ὄρις αὖσαντο ἐβισαν,
γενεέων ἀνδρῶν μιμνέμενοι ἔργα γιγάντων,
ὥς λόγος ἐν θνητοῖσιν ἐννείηεν δ' ἔχεν ὄρχην·
Μ ὅς ποτ' ἐδιδάχθη γαλέης κύνδων ἀνέξασθαι,
πλησίον ἐν λίμνῃ ἀπαλὸν προσέθηκε γένειον,
ὑδατι τρπόμενος μελινδέϊ· ἦν δὲ κατέειπε
λιμόχαρις πολυέριμος, ἔπος δ' ἐφθέγγετο τοῖσιν·
Ξ εἴνε· τίς εἴ; πόθεν ἦλθες ἐπ' ἡόνα; τίς δ' εἶσ' ὄφυσας;
πάντα δ' ἀνέειπεν μὴ φανδόμενόν σε νοήσω·
εἰ γάρ σε γνῶιν φίλον ἄξιον, δὲ δόμον ἄξω·
δῶρα δέ τοι δώσω ξεινήϊα πολλὰ, καὶ ἐσθλά·
εἰ μὴ δ' ἐγὼ βασιλῆα φυσίγναθος, δὲ κατὰ λίμνην
τιμῶμαι, βατράχων ἡγούμενος ἡμάτα πάντα·
καί με πατὴρ πηλὸς ποτε γέινετο ὕδρομίδεσσι
μιχθεὶς ἐν φιλότῃ παρ' ὄχθας ἡριδανόσθ·
καί σε δ' ὄρω καλόντε, καὶ ἄλκιμον, ἔξοχον ἄλλων,
σηκῆσθον βασιλῆα, καὶ ἐν πολέμοισι μαχητὴν.

ΒΑΤΡΑΧΟ-

ἔμμεναι· αἱ δ' ἄγε θάσσον ἔην γενεὴν ἀγρόν·
Τὸν δ' αὖ ψυχάρπαξ ἠμείβετο, φώνησέν τε
 τίπτε γένος τῶ μὲν ζητεῖς φίλε δῆλον ἅπασιν,
 ἀνθρώποις τε, θεοῖς τε, καὶ ὑρανίοις πετεινοῖς·
 ψυχάρπαξ ἡδὺ ἐγὼ κικλήσκομαι· εἰ μὴ δὲ κύρος
 φωξάρταο πατρὸς μεγαλήτορος, ἡ δ' ἐνυμνήτηρ
 λειχομύλη θυγάτηρ πῖβνοποιῶντα βασιλῆος·
 γείνατο δ' ἐν κελεύβη με καὶ ἐξέθρεψατο βρωτοῖς·
 σὺνοις καὶ κερύοις καὶ ἐδέσμασι παντοδαποῖσι·
 πῶς δὲ φίλον ποιήμε, ἔν εἰς φύσιν ὅδ' ἐν ὁμοῖον·
 σοὶ μὲν γὰρ βίος ἔστιν ἐν ὕδασι· αὐτὰρ ἔμοιγε,
 ὅσα παρ' ἀνθρώποις πρῶγεν ἔθος· ὅδ' ἐμὲ λήθοι
 ἄρτος· ἵσμενοπάνισος ἀπ' οὐκὺ κληθεῖν οἶο·
 ὅδ' ἐπλανῆς τανύπεπλος ἔχων πολλὴν σισαμίδα·
 ὅρμος ἐκ πτέρυγος ὅδ' ἡπάτα λυκοχίτων·
 ὅδ' ἐκ τυρὸς νεόπικτος ἀπὸ γλυκεροῦ γάλακτος·
 ὅδ' ἐκ χρυσῶν μελίτωμα, καὶ καὶ μάκροδ' ἐκ πθέσιν·
 ὅδ' ὅσα πρὸς θοίνην μβόπων τάχιστα μάχιστοι,
 κοσμήντες χύψας ἄρτυμασι παντοδαποῖσιν·
 ὅδ' ἐπὶ ποτ' ἐκ πολέμοιο κακὴν ἀπέφυγον αὐτήν·
 αἱ δ' αὖθις μετὰ μῶλον ἰὼν, προμαχόισιν ἐμίχθη·
 ὅδ' ἐπὶ δ' ἀνθρώπων καὶ πρὸς μέγα σῶμα θορύντα,
 αἱ δ' ἐπὶ λείκρον ἰὼν, ἄκρον δάκτυλον καταδάκνω,
 καὶ πτέρυγος λαβόμεν, καὶ ὑπὸ νός ἵκνεν ἄνδρα·
 ὅδ' ἐκ δ' ὕμνος ἐκ ἀπέφυγεν ὕπνος, δάκνοντος ἐμείο·
 αἱ δ' ἐκ δ' ὕμνος μάλα πάντα τὰ δέδισα, πάσαν ἐπ' αἶαν·
 κίρκον, καὶ γαλέην, οἱ μοι μέγα πένθος ἄγασι,
 καὶ παρὶ δ' αὖθις ἀνδρῶν ὅπ' αὖθις πέλε πότμος·
 πλείστον δ' ἡ γαλέην πρὶ δέδισα ἥ τις δόισι·
 ἡ, καὶ φωγλοδαύοντα καταφώγηεν ἐρεΐνει·

ἢ πρῶτῳ ῥαφάνῳ· ἢ κράμβας ἢ κολοκυθῶν,
 ἢ τῶν τοῖς χλωροῖς ἐπιβάσσομαι· ἢ δὲ σελίνοις·
 ταῦτα γὰρ ὕμῳν ἔστιν ἐδέσματα τῶν κατὰ λίμνην·
 πρὸς τὰ δὲ μειδήσας φυσίγναθος ἀντίον ἡύδα·
 Ἔνε· λίαν αὐχέας ἐπὶ γαστέρι· ἐστὶ καὶ ἡμῖν
 παλαιὰ μάλ' ἐν λίμνῃ καὶ ἐπὶ χθονὶ θαύματ' ἰδέσθαι·
 ἀμφίβιον γὰρ ἔδωκε νομὴν βατράχοισιν κρηνῶν·
 σπέρτῃσι κατὰ γῆν καὶ ἐφ' ὕδασι σῶμα καλύψαι·
 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, αὐχρὲς ἔστιν·
 αἶρω δ' ἐν νώτοισι· κρᾶτ' ἴδ' με μή ποτ' ὀλῆαι,
 ὅπως γηθόσμως ἦν ἐμὸν δόμον εἰσαφίκηαι·
 ὦς ἄρ' ἔφη, καὶ νῶτ' ἐδίδον· ὅδ' ἔβαινε τάχιστα,
 χεῖρας ἔχων ἀπαλῶς κατ' αὐχένος ἄλματι κνῶν·
 καὶ πρῶτον καὶ ἔχαιρεν, ὅτ' ἐβλεπε γείτονος ὄρμης·
 νῆει τερπόμενος φυσίγναθος· αἷμα δὲ δὴ ῥά
 κνῆμασι πορφυρέοις ἐπεκλύζετο πολλὰ δακρύων,
 ἄχρητον μετανοῶν ἐμέμετο· τίλλε δὲ χαίτας,
 καὶ πόδας ἐσφιγγεν κατὰ γαστέρος· ἐν δὲ οἱ ἦτορ,
 πάλλ' ἐπ' ἀνθεήν, καὶ ἐπὶ χθονὶ βύλετ' ἰδέσθαι·
 δεινὰ δ' ἐπεσονάχιζε, φόβῳ κρυδύντος ἀνὰ γῆν·
 ὕρην μὲν πρῶτ' ἔπασσ' ἐφ' ὕδασι· ἡὕτε κώπην
 σύρων· αὐχρὸς δὲ τε θεοῖς ἐπὶ γαῖαν ἰκέσθαι,
 ὕδασι πορφυρέοισιν ἐκλύζετο· πολλὰ δ' ἐβόα·
 καὶ τοῖον φάτο μῦθον· ἅπ' εὖ σώματος δ' ἀγρόρευεν·
 ἢ χ' ὅπως νώτοις ἐβάστασε φόρτον ἔρωτος,
 ταῦρος· ὅτ' αὐρώπην διὰ κνῆματος ἦν ἐπὶ κρήτην,
 ὥς ἐμ' ἐπιπλώσας ἐπινώτιον ἦεν ὅς οἶκον,
 βάτραχος ὑψώσας ὥχρον δέμας ὕδατι λουκῶ·
 ὕδρος δ' ἐξ ἀπίνης ἀνεφαίνετο δεινὸν ὄραμα·
 ἀμφοτέρους ὀρθὸν δ' ὕπερ ὕδατος εἶχε πρᾶχιλον·

ΒΑΤΡΑΧΟ-

ὅττον ἰδὼν κατέδυν φυσίγναθος ὅτι νοήσας,
 οἷον ἐταῦρον ἐμελλεν ἀπολλύμεναι κατὰ λίμνην.
 οὗ δὲ βάθος λίμνης, καὶ ἀλύατο κῆρα μέλαιναν.
 αἶνός δ' ὥς ἀφίθι, πέσεν ὕππιος αὐθὺς ὅθ' ὕδωρ.
 χεῖρας δ' ἐσφιγγεν, καὶ ἀπολλύμενος κατέχοιζε.
 πολλὰ κ' ἔκ' ἐπ' ὕδατι, πολλὰ κ' ἔκ' αὐτὴ
 λακτιζῶν ἀνέδανε, μόρον δ' ἔκ' ἦν ὑπαλύξαι.
 δυνόμεναι δὲ προίχθ'· πλείστον βάρος ἔλκον ἐπ' αὐτῶ.
 ὕδασι δ' ὀλλύμενος τοῖς ἐφθόξατο μύθους.
 ἄλλοις γε θεῖς φυσίγναθε ταῦτα ποιήσας·
 ναυηγὸν ῥέψας ἀπ' σώματος ὥς ἀπ' πέφνης·
 ἔκ' ἂν μὲν κατὰ γῆαν ἀμείνων ἦεν κακίσι·
 παγκρατίῳ τε, πάλη τε, καὶ εἰς δρόμον· ἀγὰ πλανήσας
 εἰς ὕδωρ μ' ἐρρίψας, ἔχει θεὸς ἐκδικῶν ὄμμα.
 ποιήν' σὺ τίσις μυῶν σρατῶν, ὅθ' ὑπαλύξεις.
Τ αὐτ' εἰπὼν ἀπέπνυσεν ἐν ὕδασι, τὸν δὲ κατεῖδε
 λειχοπῖναξ ὁ χθισιν ἐρεβόμενος μαλακῆσι.
 θεινὸν δ' ἐξολόλυξε, δραμὼν δ' ἠγγχε μύεσσιν·
 ὥς δ' ἔμαθον πῶν μοῖραν ἔδυν χόλος αἰνὸς ἀπαντᾶς,
 καὶ πότε κηρύκεσσιν ἐοῖς ἐκέλευσαν ὑπ' ὄρθρον,
 κηρύσσιν ἀγορὴν δ' ὅθ' δώματα προξάρταο,
 πατρὸς θυγῆνς φιχάρπατος· ὅς κατὰ λίμνην
 ὕππιος ἐξήπλωτο νεκρὸν δέμας· ὅθ' ἐπ' ὕδατι
 ἦν ἡδὴ τλήμων, μέλαινα δ' ἐπενήχετο πότις·
 ὥς δ' ἦλθον σπῶνδοντες ἀμύβοι, πρῶτον ἀνέστη
 προξάρτης ἐπὶ παιδὶ χολύμενος, εἰπέ τε μῦθος·
Ω φίλοι· εἰ καὶ μῦθος ἐγὼ καὶ πολλὰ πέπονθα
 ἐκ βατραχῶν, ἡ μοῖρα κακὴ πάντεσσι τέτυκται·
 εἰ μὴ δ' ἐγὼ δύσητος· ἐπεὶ βεῖς παῖδας ὀλεσας·
 καὶ πῶς μὲν πρῶτον· κατέκτανεν ἀρπάξας,

ἔχθιστ' ἔτι γὰρ ῥώγῃς ἔκτοθεν ἔλθ'·
 τὴν δ' ἄλλον πάλιν ἄνδρ' ἀπηνέειπε μόρον ἦξεν,
 κενότερας τέχνῃς ξύλινον δόλον ἐξουρόντος,
 ἣν παγίδα καλέεσσι μύων ἀλέττειραν ἔϋσαν·
 ὁ τρίτος ἦν ἀγαπῆς ἐμοὶ καὶ μητέρι κενῇ·
 πῶτον ἀπέκρινεν φυσίγναθος ὅτε θυθὸν ἄξας·
 αἷ' ἄνδρ' ὁ πλίσσμεθα καὶ ἐξέλωμεν ἐπ' αὐτῶν·
 σώματα κοσμήσαντες ἐν ἔντεσι δαιδαλέοισι·
 τὰτ' εἰπὼν ἀνέπεισε καὶ θοπλίζεσθαι ἅπαντας·
 καὶ τὸς καὶ ῥ' ἐκόρυεν ἄρης πολέμοιο μεμνηώς·
 κνημίδας καὶ πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν,
 ῥήξαντες κυάμους χλωρῶς· οὐτ' ἀσκήσαντες·
 ὅς αὐτοὶ διὰ νυκτὸς ἐπιστάντες κατέπρωξαν·
 θώρηκας δ' εἶχον καλαμοσφῶν ἀπ' βυρσῶν,
 ὅς γαλέην δείραντες ἐπισταμένως ἐποίησαν·
 ἀπὸ τῶν δ' ἦν λύχνα τὸ μεσόμυαλον· ἥ δὲ νυλόχη,
 αὐμνήεις βελόνας, παχάλκεον ἔργον ἄρης·
 ἥ δὲ κόρυς τὸ λέπυρον ἐπὶ κροτάφοισι καρύει·
 ὅτε καὶ μύες ἦσαν ἐνοπλοῖώς δ' ἐκόνεσαν·
 βαρβάρχοι ἐξ ἀνέδυσαν ἀρ' ὕδατος· εἰς δ' ἔνα χώρον
 ἐλθόντες, βυλὴν ξυώχεν πολέμοιο κακοῖο·
 σκῆπτρόμενων δ' αὐτῶν πόθεν ἢ γασίς, ἢ τίς ὁ θρύλλος,
 κῆρυξ ἐγγυθεν ἦλθε φέρων σκῆπτρον μετὰ χρυσί,
 τυρογλύφον ὅς μεγαλήτορος ἐμβασίχυτος,
 ἀγγέλλων πολέμοιο κακὴν φάτιν· εἴπετε μῦθον·
 ὦ βαρβάρχοι· μὴδ' ὅμιν ἀπειλήσαντες ἐπεμψαν
 εἴπειν· ὁπλίζεσθαι ἐπὶ πόλεμόν τε μάχιντε·
 εἶδον γὰρ καὶ ὕδωρ· τὴν χάρπαζαν, δὲ κατέπεφιν
 ὁ μὲν βας βασιλῆς φυσίγναθος· ἀλλὰ μάχεσθε,
 οἳ τινες ἐν βαρβάχοισιν ὄρισθ' ἐμεγίστε·

ΒΑΤΡΑΧΟΙ

Ως εἰπὼν ἀπέφινε λόγος δ' εἰς ἕκτα μῦθον
 εἰσιλθὼν ἐτάραξε φρένας βατράχων ἀγερῶχων,
 μεμρῶμένων δ' αὐτῶν φυσίγναθος εἶπεν ἀναστάς·
 Ω φίλοι· ὅν' ἔκτεινον ἐγὼ μαῶ ὅδε κτεῖδον
 ὁλλύμενον πάντας ἐπνίγη παλίων παρὰ λίμνην,
 νῆξες τὰς βατράχων μιμῶμενος· οἳ δὲ κέμιστοι
 ναῦ' ἐμὲ μέμφονται ἔν' ἀναλτίον· οὐκ ἄγε βαλὼν
 ζητήσωμεν· ὅπως δολίης μῦθ' ἀσ' ἐξολέσωμι·
 τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
 σώματα κοσμήσαντες, ἐνόηλοι σῶμεν ἅπαντες,
 ἄμφοις παρ' χεῖρας· ὅπ' κτεάμενος ὁ χῶρος.
 ἡνίκα δ' ὀρμηθέντες ἐφ' ἡμέας ἐξέλθωσι,
 δραξάμενοι κορυθῶν, ὅς τις δὲν ἀντίον ἔλθοι,
 ὅτε λίμνην αὐτὸς σῶν ἔντεσιν αὐτοῦ βάλωμεν.
 ἔγω γὰρ πνίξαντες ἐν ὕδασι τὰς ἀκαλύμβους,
 σῶμεν αὐθιμῶς τὸ μυοκτόνον ὡς δὲ πρόπαιον·
 Ως ἄρα φωνήσας, ὅπλοισι κλέψουσιν ἅπαντας·
 φύλλοις μὲν μαλαχῶν κνήμας· εἰς ἀμφεκάλυψαν·
 θώρηκες δ' εἶχον χλοῶν πλατείων ἀπὸ τούτων.
 φύλλα δὲ τῶν κραιμῶν εἰς ἀσπίδας αὐτῶν ἤσκησαν.
 ἔχους δ' ὀξύχοιτος ἐκείνῳ μακρὸς ὄρηξ·
 καὶ κόρυθος κοχλίων λεπτῶν κρατὶ ἀμφεκάλυπτον·
 φραξάμενοι δ' ἔστησαν ἐπ' ὅχλους ὑψηλοῖσι,
 σείοντες λόγχας· θυμῷ δ' ἔπλητο ἕκαστος·
 ζῶν δὲ θεὸς κελίεσσ' εἰς ὕραν ἄστρ' ὀρῶντα,
 καὶ πολέμῳ πληθαὶ δειξάσ' κρατερὺς τε μαχητὰς
 πολλὰς καὶ μεγάλας ἡδ' ἔχια μακρὰ φέροντας,
 οἷος κενταύρων στρατὸς ἔρχεται ἡδὲ νιγάντων,
 ἡδὲ γελῶν ἐρέγνε· τίνος βατράχοισιν ἄρωτοί·
 ἢ μυσὶν ἀθανάτων, καὶ ἀθιναῖν προσέειπεν·
 Ω θυγάτηρ·

ὃ θυγατέρ' μουσὶν ἦρ' ἐπαλεξήσασα πορεύσῃ,
 καὶ γάρ σ' κατὰ νηὸν αἰεὶ σκίρτῶσιν ἅπαντες,
 κνίω· τρὶς πόμενοι καὶ ἐδέσμασιν ἐκ θυσιῶν.
 ὧς ἄρ' ἐφί· κρονίδης ὅνδε προσέειπεν Ἀθήνη·
 ὦ πάτερ, ἐκ ἅν' πῶ ποτ' ἐγὼ μουσὶ τειρομένοισιν
 ἔλθοίμην ἐπ' ὄρωτός· ἐπεὶ καὶ πολλά μ' ἔοργαν·
 εἴμματα βλάπτοντες καὶ λυχνὸς εἴνεκ' ἐλάει.
 τῶτο δέ μ' ἐλπίην ἔδωκε φρένας, οἷον ἔρεξαν.
 πέπλον μ' ἐκτέτρωξαν ὃν ἐξ ὕφνης καμύσας,
 ἐκ ῥοδάνης λεπτῆς καὶ σήμονα λεπτόν ἐνησα·
 πρῶγλας τ' ἐμποιήσαν· ὁ δ' ἠπότης μοι ἐπέση.
 καὶ πρᾶναι με τόκους· τῶτο χάριτ' ἐξώρισμαι.
 χρυσάμηνι δ' ὀφθαλμοὺς καὶ ἐκ' ἔχω ἀνταποδύνα·
 αἷ' ὅδ' ὡς βατράχοισιν ὀρνυμένον ἐκ ἐβλήσω·
 εἰσὶ δ' ὀφθαλμοὶ φρένας ἐμπεδοὶ ἀνὰ με πρῶτον
 ἐκ πολέμου ἀνιῶσαν· ἐπεὶ λίνην ἐκοπώθην
 ὕπνῳ δ' ἐνομένην· ἐκ εἶασαν βορυβῶντες
 ὅδ' ὀλίγον κατὰ μῦσαι· ἐγὼ δ' αὖ πνος κατεκείμην
 πῶ κεφαλὴν ἀγνῶσα, ἕως ἐβόησεν ἀγέκτωρ·
 αἷ' ἄγε παυσώμεθα θεοὶ τῆτοισιν ὀρνυγῶν,
 μή κέ τις ὕμμεῖωτ' πρῶτῃ βέλῃ ὀξυόεντι·
 εἰσὶ γὰρ ἀχέμαχοι καὶ εἰ θεὸς ἀντίος ἔλθοι.
 πάντες δ' ἕρανόθεν τρῶμέθα δῆριν ὀρῶντες.
 ὧς ἄρ' ἐφί· τῇ δ' αὖτε πεπείθοντο θεοὶ ἄλλοι
 πάντες· ὁ μὲν δὲ ἀολλεὺς ἦλυθεν εἰς ἵνα χῶρον,
 καὶ δ' ἦλθον κήρυκε τέρας πολέμοιο φέροντε.
 καὶ πῶτε κώνωπες μεγάλας σάλπιγγας ἔχοντες,
 δεινὸν ἐσάλπιον πολέμου κτύπον, ἕρανόθεν δὲ
 ἰδὲ κρονίδης βρόντησε τέρας πολέμοιο κακῆος.
 Πρῶτος δ' ὕψι βόας· λεχηνόρα ἔτασε δαρι·
 ἑσπέρῳ προμάχοις κατὰ γαστέρα εἰς μέσον ἦπαρ·

ΒΑΤΡΑΧΟΝ

κῆρ δ' ἔπειν πρηνὴς, ἀπαλὰς δ' ἐκόντισιν ἐθείρας
 πρῶτο δούτης δὲ μετ' αὐτὸν ἀκόντισε πηλείωνα.
 πῆξεν δ' ἐν σέρῳ σίβαρόν δόρυ, τὸν δὲ πεισόντα,
 εἶλε μέλας θάνατος· φυγὴ δ' ἐκ σώματος ἔπῃ.
 στυλαῖος δ' ὄρ' ἔπεφνε βαλὼν κέαρ ἐμβασιχτοῦ.
 ὄρτο φάρος δὲ πολύφωνόν κῆτὰ γαστέρα τυφέν.
 ὤριπε δὲ πρηνὴς, φυγὴ δὲ μελέων ἐξέπῃ.
 λιμόχαρις δ' ὥς εἶδεν ἀπολλύμενον πολύφωνον,
 πρῶτο δούτην πέτρῳ μυλοειδέϊ προῶσεν ἐπιφθαῖ,
 αὐχένα παρ μέσων, τὸν δὲ σκότος ὅα' ἐκάλυψε.
 ἀρχήνῳ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δὲρι φαεινῷ,
 κῆρ βάλεν ὅδ' ἀλάμαρτε κῆρ ἦ παρ' ὥς δ' ἐνόησε
 κραιβοφάρος ὃ χθασι βαθείαις ἔμπεσε φούγων.
 αἶψ' ὅδ' ὥς ἀπέληγε ἐν ὕδασι ἤλασε δ' αὐτὸν
 κῆρ πεσε δ' ὅκ' ἀνένυσεν, ἐβάπτετο δ' ἄεματι λίμνῃ
 προφυρέω· αὐτὸς δὲ παρ' ἡῖδ' ἐξετανύσθη,
 χορδῆσι λιπαρῆσί τε πορνύματος λαρόνεαυ.
 λιμήσιοις δ' ὃ χθασι τυρόλυπον ἐξενάριξε.
 πῆρτο γλῶρον δὲ ἰδὼν κλαμίνθιος εἰς φόβον ἤλθε·
 ἤλατο δ' ὅτ' λίμνην φούγων πῶ ἀπιδάριφας·
 ὕδροχαρις δέ τε πέφνε πῆρτο φάρον βασιλῆα,
 χρμαδίῳ πλῆξας κῆτὰ βρέγματος ἐγκέφαλος δὲ,
 ἐκ ρινῶν ἐταξε· παλάμῃ δ' ἄεματι γάα.
 λειχοπίνεξ δ' ἐκτεινὲν ἀμύμονα βορβοροκοίτην
 εἶχει ἐπαίξας· τὸν δὲ σκότος ὅα' ἐκάλυψε.
 κραιβοφάρος δ' ἐσιδὼν, ποδὸς εἵλκυσε κνισοδιώκτην
 ἐν λίμνῃ δ' ἀπέπνιξε κρατήσας χειρὶ τένοντα.
 ψυχάρπαξ δ' ἡμῶν ἑτάρων πρὶ τεθνεώτων,
 κῆρ βάλε πηλῶσιον κῆτὰ νηδύος εἰς μέσον ἦ παρ'
 πῆπε δὲ οἱ πρόσθεν φυγὴ δ' αἰδὸς δὲ βεβήκη·
 πηλοβάτης δ' ἐσιδὼν, πηλὸν δρόκῳ ῥίψεν ἐπ' αὐτὸν·

κῆρ

καὶ τὸ μέταπον ἔχρυσε, καὶ ἐξετύφλυν παρὰ μικροῦ.
 θυμῶθι δ' ἄρα κείνος, ἔλων δέ γε χεὶρὶ παχείῃ
 κείκειον ἐν πεδίῳ λίθον ὄβριμον ἄχθος δούρης,
 τῷ βάλε πηλοβάτην ὑπὸ γόνατα· πᾶσα δ' ἐκλάσθη
 ἀνήμη δεξιτρή· πέσε ὑπὸ πῖος ἐν κονίῃσι.
 κραυγασίῃσι δ' ἤμανε, καὶ αὖθις βαίνειν ἐπ' αὐτόν.
 τῷ τε μέσσην δ' αὖτ' ἐκτὰ γαστέρα· πᾶς δὲ οἱ εἶσω
 θένυχοινοσ δ' αὖε· χαμαὶ δ' ἐκχαυτο ἅπαντα
 ἔγκυτ' ἐφελκομένῳ ὑπὸ δούρατι χεὶρὶ παχείῃ.
 σιτοφάγος δ' ὥς εἶδεν ἐπ' ὄχθησιν ποταμοῖο
 σκῆζ' ὡν ἐκ πολέμου, ἀνεχάλετο· τείρετο δ' αἰνῶς.
 ἦλατο δ' ὅθ' ἔαρον, ὅπως φύγῃ ἀπὸ καὶ ὀλεθρον.
 πρῶξάρτης δ' ἐβάλεν φυσίγναθον ὅθ' ἔα ἀκρον.
 ὦκε δὲ τερδόμενος ὅθ' ἀλὶ μιν ἦλατο φούρων.
 πρῶξάρτης δ' ὥς εἶδεν ἐθ' ἡμίπνυν προπεσόντα,
 καὶ οἱ ἐπέδροκετο αὖθις ἀποκτάμεναι μινεαίνων.
 πρῶξάρτης δ' ὥς εἶδεν ἐθ' ἡμίπνυν προπεσόντα,
 ἦλθε διὰ προμάχων καὶ ἀκόντισεν ὅξ' ἐπὶ χοίνω.
 ἔδ' ἔρρηξε σάκος· χέτο δ' αὐτὸς δούρὸς ἀνωκῆ.
 ἦν δέ τις μύεαι νέος πᾶς ἐξ ὅχθος ἄλλων,
 ἀχέμαχος φίλος υἱὸς ἀμύμονος δούτεπιβύλῃ
 ὄρχαμος, αὐτὸν ἄρη φάνων κρατὶς μεριδάρπαξ.
 ὅς μόνος ἐν μύεαι δούτεπέσκει μάχεσθαι.
 τῷ δὲ παρὰ λίμνην γαυρῶμενος οἶος ἀπ' ἄλλων.
 σῦτο δὲ πορθέσθην βατράχων γένος ἀλχημιτάων.
 καὶ νύκην ἐξετέλειαν· ἐπεὶ μέγα οἱ θένος ἦεν,
 εἰ μὴ ἄρ' ὅξ' ὑγόνει πατήρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε.
 καὶ τ' ἄπολλυ μέγας βατράχους ὥκτειρε κροτίων,
 κινήσας δὲ κέρη, τοῖν δ' ἐφθέγγετο φωνήν.
 ὦ πόποι· ἦ μέγα ἔργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι.
 ἔμικρόν μ' ἐπληξε μεριδάρπαξ κατὰ λίμνην,

Ε ὅ

ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΘΟΜΑΧΙΑ

ἀναίρειν βατράχους βαλεμεάνων· ἀνὰ τὰ χίπα
 παλάδα πέμψω μεν πολέμο κλονον· ἡ δὲ καὶ ἄρην·
 οἷμιν ἀποχύουσι μάχης κρατρὸν πρὶ ἐόντα·
 Ως δ' ὅρ' ἔδην κρονίδης· ἄρης δ' ἀπαμείβετο μύθῳ·
 ὅτ' ἄρ' ἀθηναίης κρονίδης θένος· ὅτε ἄρης
 ἰχθύσει βατράχοισιν ὄρνις, μετὰ πᾶσι δλεθρὸν·
 ἀνὰ πᾶν τὸ ἰώμεθ' ὄρνιθες, ἡ δ' ὅσον ὄπλον
 κινείσω μέγα τιτανόκτονον ὀβριμοβρῶν·
 ὃ τιτάνας πέροντες δαΐσους ἐξοχα πάντων·
 ἐγκέλαδόν τ' ἐπέδυσσας· ἰδ' ἄρ' ἔρχεται φῦλα γιγάντων·
 Ως ἄρ' ἔρην κρονίδης δ' ἔβαλε φοβόεντα κρῆαινον·
 πρῶτα μὲν ἐβρόντησε· μέγαν δ' ἐλέλιξεν ὀλυμπόν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κρῆαινον δειμαλέον διδὸς ὄπλον,
 ἥκ' ἐπιδιδήσας· ὃ δ' ὅρ' ἐπῆατο χερσὶ ἀνάνκτος·
 πάντας μὲν ῥέφροβισε βαλὼν βατράχους τε μύας τε·
 ἀνὰ δ' ὡς ἀπέλιγε μυῶν στρατὸς, ἀνὰ τι μᾶλλον
 ἔετο πορθήσιν βατράχων γένος ἀχμητῶν,
 εἰ μὴ ἄπ' ὀλύμπου βατράχους ἐλέησε κρονίων·
 ὃς ῥα τότε βατράχοισιν ὄρνιθας αὐτοὺς ἐπέμψεν·
 ἦλθον δ' ἐξ ἄφνης νωτᾶ κίμονες ἀγκυλοχῆλαι,
 λοξοβάται σρεβλοὶ φαλιδόσομοι ὄσρα κρόδρ' μοι,
 ὃ σφρυγῆς πλαταγῶντοι ἀποτίλβοντες ἐν ὧμοις·
 βλαμῶσι χειροτένοντες ἀπὸ πέτρων ἐσορῶντες·
 ὀκτάποδες δίκερνοι ἀχρεῖς· οἱ δὲ καλῶνται
 κερκῖνοι· οἳ ῥα μυῶν ὕρας σωματέων ἐκοπῶν,
 ἡ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ἀνεγνάπποντο δι' ὀφθαλμοῖς·
 ὃς καὶ οὐ πέδειςαν δειλοὶ μύες ὃ δ' ὕπερ μείναν·
 ὃς δὲ φυγὴν ἐπράποντο· ἐδύετο δ' ἥλιος ἦδη·
 καὶ πολέμῳ τελετῇ μονομήβρος ἐξετελέσθη.

Τέλος τῆς ὁμήρου βατραχομυθομαχίας.

ΟΜΗΡΟΥ ΥΜΝΟΙ ΕΙΣ

ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

νήσομαι οὐδὲ λάθωμαι ἀπόλλωνος
 ἐκείτοιο,
 μὲν οἷ τε θεοὶ καὶ τὰ δῶμα διὸς χοιμένα
 σιν ἰόντα·
 καί ῥα γ' ἀνέκχουσιν ἐπιχεδὸν ἔρ-
 χομένοις.

πάντ' οὖν ἄρ' ἐδράων, ὅτε φαίδιμα ῥέα τιταίει·
 λητῶ δ' οἷ μίμνε παρὰ διὸ τ' ἔπειτα βούων·
 ὅ ῥα βιόοντ' ἐχάλασε καὶ ἐκλήϊσε φαρέριν·
 καὶ οἱ ἀπ' ἰφθίμων ὤμων χεῖρσιν ἔλυσσε,
 ῥέον ἀνεκρέμασε πρὸς κίονα παρὸς ἑῷο,
 παυάλλε ἐκ χρυσέου· ἦν δ' εἰς θρόνον εἴσεν ἄρυσσε·
 τῷ δ' ἄρα νέκτωρ ἔδωκε κατὴρ δέ παϊ' χρυσεῖω,
 δμινύμενος φίλον υἱόν· ἔπειτα δὲ δαίμονες ἄλλοι,
 ἐνθα καὶ θύζουσιν· χαίρει δέ τε πότνια λητῶ,
 ὅννε καὶ τοξοφόρον καὶ κερτρὸν υἱὸν ἔτικτεν·
 χαῖρε μάκαιρ' ὦ λητοῖ' ἐπεὶ τέκον ἀγλαὰ τέκνα,
 ἀπόλλωνά τ' ἄνακτα, καὶ ἄρτεμιν ἰοχέαιραν·
 πλὴν μὲν οὐρτυγίη, ἦν δὲ κραναὴ ἐνὶ δῆλῳ,
 πεκλιμένη πρὸς μακρὸν ὕρον καὶ καύθιον ὄχθον,
 ἀχολάτῳ φοῖνικος ὑπ' ἰνώποιο ρέεθροισ·
 πῶς γὰρ σὺ μνήσω πάντας αὐτῶν ἐόντα·
 πάντῃ γάρ τοι φοῖβε νόμος βεβλήσται ὡδὴς,
 ἡμῶν ἀνείπερον πορτιζόμενον ἢ δ' ἀνάνησσε·
 πᾶσαι δὲ σποπιάετ' αἰεδόν, καὶ πρῶτον δὲ ἄκραι

Ε ἰῃ

ΕΙΣ

Ὀφθαλμῶν ὀρέων· ποταμοὶ δ' αἰάλας προρέοντες,
 ἄκται δ' εἰς ἄλα κεκλιμέναι, λιμένδε τε θαλάσσης·
 ἧς ὥς σε πρῶτον λιτὴ τέκε χάρμα βροτοῖσι
 κλινθεῖσα πρὸς ὄρος καὶ νῆος κραναὴ ἐν νήσῳ
 δῆλ' ἐν ἀμυρῖν' ἐκείτ' ἔβη δὲ κῆμα κελευθόν
 ἐξείη χέρσονδε λιγυπνοῖσις ἀνέμοισιν·
 ἐνθεν ἀπορρύνμενος πᾶσι θνητοῖσιν ἀνάσσει,
 ὅσους κρήτη ἐνὸς ἔχει, καὶ δῆμος ἀθηνῶν,
 γῆσός τ' ἄγριν· ναυσικλείη τ' οὐβόια·
 ἀεγὰ τ' εἰρεσίαι τε, καὶ ἀχιῶλη πεπάρηθος·
 θρηϊκίος δ' ἄθως, καὶ πηλὸν ἄκρα κέρηνα,
 θρηϊκίη τε σάμος· Ἰδης δ' ὄρεα σκιόεντα,
 σκύρος καὶ Φωκία καὶ αὐτοχθὲς ὄρος αἰπύ,
 Ἰμβρος δ' οὐκτιμένη, καὶ λῆμτος ἀμιχθαλόεσσα·
 λέσβος δ' ἡγεθὲν μάκρος ἔδος αἰολίωνος,
 καὶ χίος· ἡ νήσων λιπαρωτάτη εἴν' ἀλλ' κείται·
 παπυλῶν τε μίμνας, καὶ κορύνη· ἄκρα κέρηνα·
 καὶ κλάρος ἀγλήεσσα, καὶ ἀσπαγέης ὄρος αἰπύ·
 καὶ σάμος ὑδρηλή· μυκτῆλις δ' αἰπεινὰ κέρηνα·
 μίλητος τε· κῶς τε πόλις μρῶπων ἀνθρώπων·
 καὶ κνίδος αἰπὴν, καὶ κέρπαθος ἡνεμόεσσα,
 νάξος δ' ἡ δὲ πάρος, ῥηναῖα τε περὶ νῆεσσα·
 ἥσαν ἐπωδίνεσσα ἐκὼς βόλον ἵμετο λιτὰ·
 εἴ τις σοι γάλεων ὑεὶ θέλῃ οἰκίᾳ θέσθαι·
 αἰεὶ δὲ, μάλα ἔρῳμεον, καὶ εἰδείσιν· ὅδε τις ἔτλη
 φοῖβον δέξασθαι καὶ πιστέρη πρὸς εὔστα,
 πρὶν γ' οὔτε δῆρ' ἐπὶ δῆλ' ἐβήσατο πότνια λιτὰ,
 καὶ μιν ἀναιρομένην ἔπεα πῖρόντα προσηύδα·
 Δ ἦλ' εἴ γάρ κ' ἐθέλεις ἔδος ἔμμεναι ἕως ἐμεῖο
 φοῖβον ἀπόλλωνος, θέσθαι δ' ἐνὶ πτόνι νηὸν·
 ἄλλος

ἄλλος δ' ὅστις σέο θ' ἄφεται ὅδ' σελίανει,
 ὅδ' ὅβων σε ἔσεσθαι οἶομαι ὅδ' ὀμιλον,
 ὅδ' ὅβων οἷσσις ὅτ' ἄρ' φυτὰ μυρία φύσεις·
 αἰδέε' ἢ ἄ πολλωνός ἐκέρχον νηδὺν ἔχουσα·
 ἀνθρώποι τοι πάντες ἀγίνουσιν ἐκ τ' ὀμβρῶν
 ἐνθάδ' ἀγχιρόμενοι· κνίαν δέ τοι ἄσπετος αἰεὶ
 σπυρδ' ἄναξ εἰβδικοῖς θεοὶ κέσ' ἔχουσιν
 χειρὸς ἅπ' ἀγορήης· ἐπὶ ὅτοι πείαρ ὕπ' ὅδ' αἶσ·
 Ω' σφάτο· χεῖρε δέ δ' ἦλος, ἀμειβομένη δέ προσνύδα.
 λητοὶ κνίαν θύχτ' ὀμβρῶν κρόνοιο,
 ἀσπασίη καὶ ἔρωγε γονὴν ἐκείνοιο ἀνακτος
 δεξιά μιν· ἀνὼς γὰρ ἐτήτυμον εἰ μὴ δυσιχὴς
 ἀνδράσιν· ὅδ' δέ κεν πριτιμήεσσα γ' ἐροίμην·
 εἰμὲν ὅδ' ὀμβρῶν λητοῖ' ἔπος ὅδ' σε κούσω·
 λήν γὰρ τινὰ φασὶν ἀτὰρ ὀμβρῶν ἀπολλωνῶν
 ἔσσεσθαι· μέγα δέ πρυτανεύσει μιν ἀθανάτοισιν,
 καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν· ἐπὶ ζείδωρον ἄρ' ἔραν·
 τῷ ῥ' ἀνὼς δειδοίκετ' ἐκτὰ φρένα καὶ ἐκτὰ θυμόν,
 μὴ δόταν τοπρῶτον ἴδης φάος ἠελίοιο
 νῆσον ἀτιμήσῃ· ἐπεὶ κρῆνη πεδὸς εἰμι
 ποσσὶ ἐκτασθ' ἔφασ· ὥσπερ ἄλως ἐν πελάγεσσιν·
 ἐνθ' ἐμὲ καὶ μέγα κῆμα ἐκτακράτος ἄλως αἰεὶ
 κλύει· ὅδ' ἄλλαν γὰρ ἀφίξεταί ἢ κεν ἀδῆοι,
 τούξασθαι νηδὺν τε καὶ ἄλσιν δένδρηντά·
 πηλὺ ποδὸς δ' ἐν ἐμοὶ θαλάμασ, φῶκαί τε μέλαινα
 οἰκίᾳ ποιήσονται, ἀμειδέα χεῖτε' ἰαῶν·
 εἰμὲν ἔμοι τλάης γε θεῶν μέγαν ὄρνον ὁμῶσαι
 ἐνθάδ' ἐμιν πρῶτον τούξεν πριελλέα νηδὺν
 ἢ μιν καὶ ἀνθρώπων χρησιρῖον· αὐτὰρ ἔπειτα,
 πάντα δ' ἐπ' ἀνθρώπων ἐπεὶ πρηνὺν μὸς ὄπιν.

ΕΙΣ

Ωδ' ἄρ' ἐφ' ἡλιτῶ δὲ θεῶν μέγαν ὄρμον ὁμωσέν·
 ἴσω ναῦ τὰδε γαῖα καὶ ὕρανός αὐρὺς ὕπρβεν,
 καὶ ὅ κατ' ἐβόμενον συγὸς ὕδωρ· ὅστε μέγιστος
 ὄρμος δεινότατος πέλει μακάρων θεοῖσιν,
 ἢ μὴν φοῖβος τῆδε θυώδης ἔσσεται αἶν
 βωμόσ' καὶ τέμενος· τίς γ' ἐξ ὅχα πάντων
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσέν τε τελευτήσεν τε τὸν ὄρμον,
 δήλος κ' ὦν μάλα χαῖρε γόνυ ἐκείτοιο ἀνάκτορος·
 ἡλιτῶ δ' ἐνὶ μαρτίῃ καὶ ἐννέα νύκτας αἰεττοῖς
 ὠδίνεαι πέπαρτο· θεὰ δ' ἔσαν ἐνδοθι παῖσαι,
 ὅσας ἄρισται ἔσαν δῖω γῆ τε ρεῖη τε,
 ἱχναῖη τε θέμις καὶ ἀνάστονος ἀμριβίτη·
 ἀλλὰ τ' ἀθάναται νόστιν λουκωλένῃ ἦρης·
 ἦ σ' ὅρ' ἐν μεγάροισι δῖος νεολεηγέταο
 μῆνι δ' ἔκ' ἐπέπυστο μογοςύμος εἰλείθγα·
 ἦ σ' ὅρ' ἄρ' ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσεόισι νέβραιν,
 ἦρης φραδομοσῶν λουκωλένῃ ἡμιν ἔρυκε
 ζήλοσ' αὖ· ὅτ' ἄρ' ἔχον ἀμύμονά τε κρατβόν τε,
 ἡλιτῶ τέξεσθαι καλλιπλόκεμος ὅτ' ἐμελλεν·
 αἶδ' ἴριν πρὶν πεμφάν ἐϋκτιμένης ἀπὸ νῆος,
 ἀξέμεν εἰλείθγαν ὑποχόμεναι μέγαν ὄρμον
 χρυσεόισι λίνοισιν ἐβγμένον ἐννεάπηχον·
 νόστιν δ' ἠνώγον καλέειν λουκωλένῃ ἦρης,
 μή μιν ἔπειτ' ἐπέειπεν ἀποτρέφει ἰῦσαν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ὅγ' ἄνεσε ποδῆνεμος ὠκεία ἴρις,
 βῆ ῥα θένν'· ταχέως δὲ δῖόνυσσε πᾶν ὅ μεσιγύ·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκανε θεῶν ἔδος αἰπὰν ὀλυμπον,
 αὐτίκ' ἄρ' εἰλείθγαν ἀπ' ἐκ μεγάροιο θύραζε
 ἐκπροκαλεσάμενι ἔπειτ' ἰδόντα προσηύδα·
 πάντα μάλ' ὥς ἐπέτελλον ὀλύμπια δώματ' ἔχουσα·
 τῇ δ' ἄρα

τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἔπειθεν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι·
 βλὴν δὲ ποσσὶ πρὸς ἡρώσι πελειάσιν ἴσμεθ' ὁμοῖαι,
 αὐτ' ἐπὶ δ' ἡλκ' ἐβόανε μογοσύνος εἰλείθυα,
 πῶς ῥ' ἔτι δ' ἡ ῥόκος εἴλε, μενοίνισεν δὲ τεκέσθαι·
 ἄμφρ' δὲ φοῖνικι βάλε πῆχε' ἔγνα δ' ἔρρησε
 λιμῶνι μαλακῷ· μεῖδισε δὲ γὰρ ὕπν' ἐν βέν·
 ἐκ δ' ἔθορε πρὸ φώως δὲ θεὰ δ' ὀλοῦξεν ἅπασαν·
 ἐνθά σε ἦϊε φοῖβε θεὰ λυόν ὕδατι καλῷ
 ἄγνῳς καὶ καθαῶς· σπάρξαν δ' ἐν φάρει λανκῷ
 λεπτῷ νηγατέω· πρὶ δὲ χρύσειον σροφὸν ἦκεν·
 ἔδ' ἄρ' ἀπόλλωνα χρυσόορα θήσατο μήτηρ,
 ἀνὰ θέμις νέκταρ τε καὶ ἄμβροσίην ἐράτειν' ἦν
 ἀθανάτησιν χρυσὸν ἐπύρξατο· χαῖρε δὲ λητῷ,
 ἦνεκε τοξοφόρον καὶ κερτρὸν ὕδ' ἔτικτεν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δ' ἠ' φοῖβε κατέβρωσ' ἄμβροτον εἶδ' αὖρ,
 ὅτε γ' ἐπ' ἔτ' ἵκεν χρύσειοι σρόφοι ἀσπαύροντα,
 ὕδ' ἐτι δὲ σμάτ' ἔρυκε, λύνοντο δὲ πείρατα πάντα·
 αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μετ' ὕδα φοῖβος ἀπόλλων·
 εἴη μοι κίθαρίς τε φίλη καὶ κρημύλα ῥέα,
 χρύσω τ' ἀνθρώποισι, δῖος νημρτέα βελήν·
 Ως εἰπὼν ἐβίβασκεν ἀπὸ χθονὸς ἄρ' ὀδείης,
 φοῖβος ἀκρ' σενόμης ἐκ τῆ βόλος· αἶδ' ἄρα πᾶσαι,
 θεὰ μιν ἀθάναται· χρυσῷ δ' ἄρα δ' ἡλος ἅπασα
 βεβρίθῃ καθαρώσα δῖος λιτῆς τε γενέθλην
 νήσων ἠ' πείρα τε φίλησε δὲ κηρόθι μάλλον
 ἦνθησ' ὥς ὅτε ῥίον ἔριος ἀνθεσιν ὕλης·
 αὐτὸς δ' ἄργυρότοξε ἀναξ' ἐκ τῆ βόλ' ἄλλων
 ἄλλοτε μέντ' ἐπὶ καύθῃ ἐβήσαο παπυλόντας,
 ἄλλο τε δ' αὖ νήσας τε καὶ ἀνέρας ἠλάσκει θύ·

ἄλλοι τοι νηοὶ τε καὶ ἄλσεα δινδροήεντα·
πᾶσαι δὲ σκοπιάται φίλαι καὶ πρῶν δὲ ἄμροι
ὑφ' ἡλῶν ὀρέων, ποταμοὶ δ' ἄλλαδε προρέοντες·
αἷμα σὺ δ' ἡλῶ φοῖβε μάλισ' ἐπιτέρπειαι ἦτορ·
ἐνθά τοι ἔλκε χιτώνες ἰάοντες ἤγρεθοντα
αὐτοῖς σάυπας δ' αὖτις καὶ αἰδοῖς ἀμύχοισιν·
εἰδέσει πυγμαχίῃ τε, καὶ ὀρχηθῶν, καὶ αἰοιδῇ,
μνησάμενοι τέρπυσιν· ὅταν σῆσονται ἀγῶνας·
φαίη δ' ἀθανάτης καὶ ἀγῆρας ἐμμεναι ἀνὴρ,
οἳ ᾗ τ' ἐπαντία σείδ' ἰάοντες ἀθροοὶ εἶεν·
πάντων γὰρ κεν ἴδοιτο χάριν· τέρψαιτο δὲ θυμὸν,
ἄνδρας τ' εἰσορόων κελλιζώνες τε γυναικας,
ἦ δ' αὖ τ' ὠκείας, ἦ δ' αὖ τῶν κτήματα πλάττει·
πρὸς δὲ ῥοδὸν μέγα θαῦμα δ' ὅ κλέος ἔπ' ὀλέται·
κῆραι δ' ἡλιαδὸς ἐκπτεβέλεται θβάρηναι·
αἶτ' ἐπεὶ ἄρ' πρῶτον μὲν ἀπόλλω ὕμνησασιν,
αὐτίς δ' αὖ λητῶ τε καὶ ἄρτεμιν ἰοχέαιραν
μνησάμεναι ἀνδρῶν τε παλαιῶν ἢ δὲ γυναικῶν,
ὕμνον αἰδέσθαι, θέλγασιν δὲ φῦλ' ἀνθρώπων·
πάντων δ' ἀνθρώπων φωνὰς καὶ κερμβαλίστην
μιμῆσθαι ἴσασιν· φαίη δ' ἐκεῖν αὐτὸς ἐκείσας
φθέγγεσθ' ὕψισφιν καὶ ἡ σωάρηρεν αἰοιδῇ·
αἷμα ἄγε δ' ἡ λητῶ μὲν ἀπόλλων δ' ὀρέμειδε ξαν·
χαίρετε ὕμεις πᾶσαι· ἐμῆο δὲ καὶ μετόπιθε
μνήσασθ' ὅππότε κέν τις ἐπὶ χθονίων ἀνθρώπων
ἐνθά δ' ἀνείρηται ξείνος τελαπείριος ἐλθών·
ὦ κῆραι τίς δ' ὕμιν ἀνὴρ ἦδ' ἰσος αἰοιδῶν
ἐνθάδε πλεῖται, καὶ τίω τέρπεσθε μάλιστα·
ὕμεις δ' ὡς μάλα πᾶσαι ὕμνησασθε ἄρ' ἡμῶν·
τυφλὸς ἀνὴρ οἰκεῖ δὲ χιῶν παπαλοῖαν·

τὴ παῖσαι μετόπισθεν ὄρισαν ἄσιν αἰοδαί.
 ἡμεῖς δ' ἡμέτρων κλέος οἶσομεν ὄσον ἐπ' αἶαν
 ἀνθρώπων σφραγίσμεθα πόλεις δ' ἐναεταύσας
 οἷδ' ἐπιδὴ πείσονται ἐπεὶ καὶ ἐτήτυμόν ἔστιν
 αὐτὰρ ἐγὼν ὃ λήξω ἐκὼς ὅλον ἀπόλλων
 ὕμνέων ὄρυροτόξον ὃν ἡύκομος τέ κε λητὰ
 ὦ ἀνα καὶ λυκίην καὶ μινονίην ἐρατεινήν,
 καὶ μίλητον ἔχης ἔνθαλον πόλιν ἱμβρόεσαν
 αὐτὸς δ' αὖ δῆλοιο πρὶ κλύσης μέγ' ἀτάσσε
 εἴσι δὲ φορμίζων λητὸς ἐρικυδέος ἕδς
 φόρμιγγι γλαφυρῇ πρὸς πυθὼ πεποιήσαν,
 ἀμβροτὰ εἴματ' ἔχων τε θυώδεα τοῖο δὲ φόρμιγγε,
 χρυσέαν ὑπὸ πλῆκτρον κενάχην ἔχῃ ἱμβρόεσαν
 ἐνθὲν δὲ πρὸς ὀλυμπον ἀπὸ χθονὸς ὥς τε νόημα
 εἴσι διδὸς δῶμα θεῶν μεθ' ὀμήνυριν ἄλλων
 αὐτίκα ἀθανάτοισι μέλας κίθαρις καὶ αἰοδή.
 μῦσαι μὲν δ' ἄμα παῖσαι ἀμφοτέρωθεν ὅππῃ καλῶ
 ὕμνοισιν ἔα θεῶν δῶρ' ἀμβροτὰ καὶ ἀνθρώπων
 τλημοσύνῃ, ὅσ' ἔχοντες ὑπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
 ζῶντες ἀμφοτέρωθεν καὶ ἀμήχανοι ὅδ' ἀδύανται
 εὐρέμεναι θανάτοιο τῶκος καὶ γήραος ἄλγεος
 αὐτὰρ ἐϋπλόκαμοι χάριτες καὶ εὐφρονες ὦρας,
 ὄρμονι θεῶν ἡβητε, διδὸς θυγάτηρ τ' ἀρροδίτη,
 ὄρχοντ' ἀμύλων ἐπὶ κερπῶ χεῖρας ἔχουσαι
 τῆσι ἰδὼν ὅτ' αἰχρὴ μεταμέλεται ὅτε λάχεια
 ἀμὰ μάλα μεγάλη τεῖδεῖν καὶ εἶδος ἀνιτή
 ἄρτεμις ἰοχέαιρα ὁμότροπος ἀπόλλωνι
 ἐνθ' αὖ τῆσιν ἄρης καὶ εὐσκόπος δόρυφόντης
 παῖξας αὐτὰρ ὁ φοῖβος ἀπόλλων ἐκίθαρίζει
 καλὰ καὶ ὑφίβας ἀγλήν δέ μιν ἀμριφασίει.

ΕΙΣ
μαρμαρυγάτε πρὸν καὶ σὺ κλωσσο χιτῶνος·
οἷδ' ἐπιτέρποντα θυμὸν μέγαν εἰσορόωντος,
λητὰ τε χρυσοπλόκος καὶ μητίετα ζυγὸς
ἤα φίλον παίζοντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι·
πῶς τ' ἄρ' οὐ μνήσω πάντως σὺν ὕμνον ἔδοντα·
ἢ ἐσ' αἰὲν μνηστῆσιν αἰείδω καὶ φιλόπτι,
ὅππῃ δ' ἀνωόμενος ἐκίβδ' ἀζαντίδα κέρην
ἰχθυ' ἄμ' ἀντιθέω ἑλατιονίδη σὺν ἰππῳ,
ἢ ἄμα φόρβαντι τριόπῳ γένος, ἢ ἄμ' ἔρυνθεί,
ἢ ἄμα λυνίππῳ, καὶ λυνίπποιο δάμαρτι
πείζος, ὃ δ' ἰπποισιν ὕμνην τριόπος γ' ἐνέλιπεν·
ἢ ὥς τ' πρῶτον χρηστῆριον ἀνθρώποισι
ζητούνων κατὰ γαῖαν ἔβης ἐκ τε βόλ' ἄπολλον,
πιβίης καὶ πρῶτον ἀπ' ὕλ' ἔμποιον κατὰ λῶδες,
λέκτοντ' ἡμαθόεντα παρέστιχες, ἢ μαγνηΐδας,
καὶ διὰ πέρραιβας, τάχα δ' εἰς ἰωλιδὸν ἵκταντες,
μιν αἶψ' ἐπέβης ναῦσι κλείπης σὺ βοῖης.
ῥῆς δ' ἐπὶ ληλαάντῳ πεδίῳ· ῥοτοὶ ὕχ' ἄσπε θυμῷ,
τάλ' ἐξαθαυνοῦντε, καὶ ἄλσεα δεινδορήεντα·
ἐνθεν δ' αὐρίπον διαβὰς ἐκ τε βόλ' ἄπολλον
βῆς ἀν' ὄρος ζάθεον χλωρόν, τάχα δ' ἵξας ἀπ' αὐτῆς
ἔδ' μυκαληαδὸν ἰών, καὶ τὸν μιν αὖν λεχεποῖην·
θήβης δ' εἰσαφίκεν δ' ἔδος κατὰ μείνον ὕλην·
ἢ γάρ πῶ τις ἐγκαίε βροτῶν ἰρῆ' ἐνὶ θήβῃ,
ἢ δ' ἄρα πῶποτε γ' ἦσαν ἀταρπιτοὶ ὅδ' ἐκέλευθοι
θήβης ἀμπεδίον πυρροφόρον· αἶψ' ἔχεν ὕλην
ἐνθεν δ' ἐπ' ὀρέω ἐκίβδ' ἐκ τε βόλ' ἄπολλον·
οἷχιστον δ' ἵξας ποσιδῆϊον ἀγλαδὸν ἄλσος·
ἐνθα νεοδμῆς πῶλος ἀναπνέει ἀχθόμενος πρ,
ἑλκων ἄρματα καλὰ, χαμαὶ δ' ἐλατῆρ ἀγαθὸς πρ

ἐκ δὲ φροῖο θορῶν ὁδὸν ἔρχεται· οἷδ' ἔτιώσ μεν
 κείν' ὅχεα κροτέουσιν ἀνακτορίην ἀρίεντες·
 εἰδένειν ἄρματ' ἄγχι σὶν ἐν ἄλσει δειδομένητι.
 ἵππους μὲν κομίσσεται δὲ κλίναντες ἰώσιν·
 ὥς γάρ τὰ πρῶτα δ' ὅσιν γένεθ' οἱ δὲ ἀνάκτι
 εὐχονται δῖος δὲ θεῦ ῥέτε μοῖρα θυλάσσει·
 ἐνθεν δὲ προτέρω ἔκτες ἐκπυβόλ' ἀπολλόν·
 κηρυγὸν δ' ὅρ' ἔπειτα κηρύσσας καλλιρέεθρον,
 ὅς τε λιαμένην προχέει καλλιέρσον ὕδωρ.
 ἦν διαβὰς ἐκέρβε, καὶ ὠκελέην πολὺ πυργόν·
 ἐνθεν δ' ὅρ' εἰς ἄμαρτον ἀρίκετο ποιήντα.
 βῆς δ' ἐπὶ δολφύσης· ῥοθὶ τοι ἄδ' ἡ γῶρος ἀπήμων
 ταῦξαι νηόν τε καὶ ἄλσεια δειδομένητα.
 σῆς δὲ μάλ' ἀχ' αὐτῆς· καὶ μιν πρὸς μῦθον εἶπες·
 δολφῦς· ἐνθάδε δηρρονέω πρὶ καλλέα νηόν,
 ἀνθρώπων ταῦξαι χρηστήριον· οἳ τέ μοι αἰεὶ,
 ἐνθάδ' ἀγινύσσει τελεέσας ἐκέρμβας·
 ἢ μὲν ὅσοι πελοπόννησον πύρραν ἔχουσιν,
 ἢ δ' ὅσοι εὐρώπῃν τε καὶ ἀμφοτέρωθεν κατὰ νήσους
 χρυσόμενοι· τοῖσιν δὲ τ' ἐγὼ νημρτέα βυλὴν
 πᾶσι θεμισέοιμι, χέων ἐνὶ πτόνι νηῶ.
 ὦς εἰπὼν· δινέθηκε θεμελίαι φοῖβος ἀπολλων,
 εὐρέα καὶ μάλα μακρὰ δινενέες· ἢ δ' εἰσιδῶσα
 δολφῦσα κραδίην ἐχολώσατο· εἶπέ τε μῦθον·
 φοῖβε ἀνάξ' ἐκέρβε· ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω,
 ἐνθάδ' ἐπεὶ φρονέεις ταῦξαι πρὶ καλλέα νηόν,
 ἐμμεναι ἀνθρώποις χρηστήριον· οἳ δέ τοι αἰεὶ
 ἐνθάδε ἀγινύσσει τελεέσας ἐκέρμβας·
 αἰεὶ ἐκτοὶ ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
 πημανέσ' αἰεὶ κτύπος ἵππων ὠκείων·

ἄρδ' ὁ μῦθοι τ' ἔρῃ δὲ ἐμῶν ἰβῶν ἀπὸ πηγῶν,
 εἰνθάτις ἀνθρώπων βυλῆσεται εἰσοράσθαι,
 ἄρματα τ' αὖ ποῖντα καὶ ὠκυπόδων κτύπον ἵππων.
 ἢ νηὸν τε μέγαν καὶ κτήματα πόλλ' ἔχοντα.
 αἷμα δὲ δῆτι πίθοιο σὺ δὲ κρείων καὶ ὄφρων
 ἐπὶ ἀνάξ' ἐμέθεν· σὺ δὲ θένος ἔτι μέγιστον,
 ἢ κρίσῃ ποῖσαι ὑπὸ πύχῃ παρνααοῖο.
 εἰνθ' ὅθ' ἄρματα καλὰ δονήσεται ὑπὲρ τοῖ ἵππων
 ὠκυπόδων κτύπος ἔσται ἀνδμῆτον πρὶ βωμόν.
 αἷμα καὶ ὡς προάγοιεν ἱηπαῖνι δῶρα
 ἀνθρώπων κλυτὰ φῦλα· σὺ δὲ φρένας ἀμφιγενησῶς,
 δέξαι ἰβὰ καλὰ πρὶ κτιόνων ἀνθρώπων.
 Ως εἰπὺς ἔχθρ' ἐπέειπε φρένας ὄφρα οἱ αὐτῇ
 δελφύσῃ κλέος εἴη ἐπὶ χθονὶ μὴ δ' ἐχέτοιο.
 εἰνθεν δὲ προτέρω ἐκίβ' ἐκπῆβόλ' ἀπὸλλον·
 ὅς δ' ὅθ' φλερύων ἀνδρῶν πόλιν ὑβριστῶν,
 οἱ δὲ δὲς ὅθ' ἀγέροντες ἐπὶ χθονὶ ναιετάασκον
 ἐν καλῇ βῆσῃ κηφισίδος ἐγγύθι λίμνης.
 εἰνθεν καρπαλίμως προσέβης πρὸς δειράδα θυόν·
 ὅγεο δ' ὅθ' κρίσῃν ὑπὸ παρνησὸν νιφέντα,
 ἀνῆμον πρὸς ζέφυρον τετραμμένον· αὐτὰρ ὕψρθεν
 πέρηον ὑποκρέμαται, κοίλῃ δ' ὑποδέδρομε βῆσα
 φρονχέϊ, εἰνθα ἀνάξ' τιμῆρατο ποῖβος ἀπὸλλων
 σιὸν ποιήσασθαι ἐπῆρατον, εἴπετε μῦθον·
 εὐθάδε δὲ φρονέω τάξιν πρὶ καλλέα νηὸν
 ἐμμοῖαι ἀνθρώποις χρηστῆριον· οἱ δὲ μοι αἰεὶ
 εὐθάδ' ἀγινῆσσι τελεέσας ἐκτόμβας,
 ἢ μὴ ὅσοι πελοπόννησον πίειραν ἔχουσιν,
 ἢ δ' ὅσοι ἀρώπην τε καὶ ἀμφιρύτης κατὰ νῆσος
 χρησόμεοι· τῆσιν δ' αὖ ἐγὼ νημδέα βυλῆν

πᾶσι θεμισυῖοιμι χεῖρων ἐνὶ πόντι νηΐ·
 ὦς εἰπὼν διέθηκε θεμέλια φῶβος ἀπόλλων
 αὐρέα καὶ μάλα μακρὰ διαμπερές· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῖς,
 λαῖνον ἔδον ἔθηκε προφώνιος· ἦ δ' ἀγαμέμνης,
 ἔγχε' ἐργίην· φίλοι ἀθανάτοισι θεοῖσιν·
 ἄμρ' ὁ δὲ νηὸν ἐναακὺν ἀθέσφατα φῦλ' ἀνθρώπων·
 κτιστοῖσιν λάεαν ἀοίδιμον ἔμμεναι αἰεὶ·
 ἀλλ' ὅ δὲ κρήνη κελλί' ῥοος ἐνθα θρόακιναν
 κτείνεν ἀναξ· δίδς ὕδς ἀπ' κρατεροῖο βιόιο,
 ζαχρεφεία μετ' ἄλῃν, τέρας ἄγριον ἢ κεκ' πρὸς
 ἀνθρώπων ἐρδσκεν ἐπὶ χθονὶ· πρὸς αὐτῶν
 πρὸς δὲ μῆλα ταναῦ ποδ'· ἐπεὶ πέλε πῆμα δαφοινόν,
 καὶ ποτε δεξαμένη χρυσοθρόνῃ ἔπρεφεν ἥρης,
 δεινὸν τ' ὀδραλίοντε τυφάονα, πῆμα βροτοῖσιν·
 ὅν ποτ' ὄρ' ἦρι ἔτικτε χολώσαμένη δ' ἰὶ παρ' ἴ·
 οὐ τ' ἄρα δὴ κρονίδης ἐρικυδέα γείνα τ' ἀθήνην
 ἐν κορυφῇ· ἦ δ' αἶψα χολώσατο πότνια ἦρι·
 ἦ δὲ καὶ ἀγρομένοισι μετ' ἀθανάτοισιν ἔγχε·
 μέκλυτέ μιν πάντες τε θεοὶ, πᾶσαί τε, θείαναι,
 ὥς ἔμ' ἀτιμάζειν ἄρχ' νεφελιγρέτα ζεῦ
 πρῶτος· ἐπεὶ μ' ἄλοχον ἐποίησας κέδν' εἰδύαν·
 καὶ νῦν νόσφιν ἐμείο τέκε γλαυκῶτιν ἀθήνην·
 ὣς πᾶσιν μακθρεαὶ μεταπρέπει ἀθανάτοισιν·
 αὐτὰρ ὅ γ' ἠπεδανὸς γέρονεν μετὰ πᾶσι θεοῖσι
 παῖς ἐμὸς ἦραισος ῥιπνὸς ποδ' αὖς δὲ τέκον αὐτὴ· λείπῃ
 ῥίψ' ἀνὰ χρυσὴν ἐλῦσα καὶ ἐμβαλον αὐρεῖ· πόντῳ·
 ἀμὰ ἐνηρῶς θυγάτηρ θέτιν ὀδυρόπεζα
 δέξατο, καὶ μετὰ ἥσι κτιστὴν ἦτοσι νόμισεν·
 ὥς ὅρελ' ἄλλο θεοῖσι χαρίζεσθαι μακθρεαὶ·
 χεῖλαι ποικιλομήτα, τὴ νῦν ἔτι μῆσαι ἄλλο·

πῶς ἔτλης οἶος τεκέειν γλαυκῶπι δ' Ἀθήνην·
 ἦ καὶ ἂν ἐγὼ τεκόμην καὶ σὴν κεκλημένη ἔμψης
 ἦν δ' ἄρ' ἐν ἀθανάτοισιν, οἳ ἤρανδ' οὐραὶ ἔχουσι·
 καὶ νῦν τοι γὰρ ἐγὼ τεχνήσομαι ὥς κε γένηται
 παῖς ἐμὸς, ὃς κε θεοῖσι μεταπρέποι ἀθανάτοισιν·
 ἥ τε σὸν ἀεχάλας ἱερὸν λείχος, ἥ τ' ἐμὸν αὐτῆς.
 ἔδ' ἐτοι εἰς ἀνὴν πωλήσομαι, ἀλλ' ἄπ' σεῖο
 τηλόθεν ἔσα· θεοῖσι μετέωρομαι ἀθανάτοισιν·
 ὥς εἴπῃς ἄπ' νόσφι θεῶν κίε χωομένη πρ.
 αὐτίκ' ἐπειτ' ἤρ' αὖτο βοῶπις πότνια ἦρι·
 χειρὶ κ' ἐτάπηνεν δ' ἔλασε χθόνα καὶ φάτο μῦθον·
 κέκλυτε νῦν μοι γαῖα, καὶ ἔρανδ' οὐρὺς ὕπερθεν,
 τιτῆνες τε θεοὶ τοι ὕπ' χθονὶ ναμετόντες,
 τάρταρον ἄμφι μέγαν· τῶν ἐε, ἄνδρες τε, θεοί τε·
 αὐτοὶ νῦν μὲν πάντες ἀκῆσαι καὶ δότε παῖδα
 θόσφι Διὸς μηδέν τι βίην ἐπιδυνέα κείνῃ.
 ἀλλ' ὅγε φέρτερος ἦ, ὅσσον κρόνῃς οὐρὺς παῖς·
 ὦς ἄρα φωνήσας ἵμασε χθόνα χειρὶ παχείῃ·
 κινήθι δ' ἄρα γαῖα φερέσβιος, ἥ δ' ἐσιδῶσα
 τέρπετο δ' ἐν κ' ἐν θυμὸν οἶέτο γὰρ τελέεσθαι.
 ἐκ τῆς δ' ἐπειτα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν,
 ἥ τε ποτ' εἰς ἀνὴν Διὸς ἦλυθε μητιδέντος·
 ἥ τε ποτ' εἰς θῶκον πολυδαίδαλον ὥς τ' πάρος πρ.
 αὐτῷ ἐφειρομένη, πυκινὰς φραζέσκετο βυλάς.
 ἀλλ' ἦν ἐν νηῶσι πολυαλλίσοις μέγιστα,
 τέρπετο οἷς ἱεροῖσι βοῶπις πότνια ἦρι·
 ἀλλ' ὅτε δὴ νύκτες τε καὶ ἡμέραι ἐξετελούντο,
 αἶψ' περιτελλομένη ἔτεος, καὶ ἐπ' ἡλυθον ὥραι,
 ἥ δ' ἔτεκ' ἥ τε θεοῖς ἐκαλίγκιον ἥ τε βροτοῖσι·
 δεινὸν τ' ὄραλέοντε τυφάονα πῆμα βροτοῖσιν·
 αὐτίκα

αὐτίκ' ὅνδε λαβύσσα βρωτὶς πότνια ἦρι,
 δῶκεν ἔπειτα φέρουσα κακὴν κακὸν, ἥδ' ὕπερθε κτο·
 ὅς κ' ἐκ πολλῆς ἔρδανε κατὰ κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων·
 ὅς τ' ἂν ἀντιάσῃ, φέρεσθ' ἐμὴν αἵσιμον ἦμαρ.
 πρὶν γέ οἱ ἰδὼν ἐφίκεν ἄναξ ἐκ βροτοῦ ἀπὸλλων
 κερτερόν· ἥ δ' ὀδωῖσιν ἐρεχθομένη χαλεπήσι,
 κείτο μέγ' ἀθ' μαίνουσα κυλινδομένη κατὰ χῶρον.
 θεασσάμην δ' ἔκαστ' ἔνετ' ἀπειτος, ἥ δ' ἐκ θ' ὕλην
 πυκνὰ μάλ' ἐνθα εἰλίετο· ἄεπε δέ θυμὸν
 φοινδὸν ἀποπνέουσ', ὃ δ' ἐπ' ἔπνευσε ποῖβος ἀπὸλλων·
 ἐν ταυθοῖν αὖ πύθων ἐπὶ χθονὶ βωτιανείρῃ·
 ὅδ' οὐ γέ ζωῖσι κακὸν δὴλημα βροτοῖσιν
 ἔαυται· οἳ γὰρ πολυφόρβον κερτὸν ἔδοντες
 ἐνθα δ' ἀγνῆσσι τελέεσσ' ἐκτέμβουσ'
 ὅδ' ἐτι τοι θάνατον γε δυσσηγέ', ὅτε τυφώσῃ
 ἄρ' ἔσθ'· ὅδ' ἡμίμαρ δυσώνη μοι· ἀλλὰ σέ γ' αὐτὸς
 πύσει γαῖα μέλαινα, καὶ ἠλέκτωρ ὕπερίων.
 ὧς φάτ' ἔπειτα χόμος· πῶ δ' ἐσκότος ὄψεσθ' ἔλυσεν
 τήν δ' αὐτὴν κατὰ πύσ' ἵμερον μένος ἠελίοιο·
 ἐξ ὅθεν αὖ πύθων κελύσμεται· οἳ δ' ἀνακτα
 πύθιον κλέουσιν ἐπώνυμον, ὅτε κ' ἐκείθι
 αὐτὸς πύσει πέλωρ μένος ὀξέος ἠελίοιο.
 καὶ τότε ἄρ' ἐγνώσιν ἐπὶ φρεσὶ ποῖβος ἀπὸλλων
 ὅτε κ' ἐμὴν κρήνην καλλιῖρος ἐξάπαρσε.
 βῆ δ' ἐπὶ τελευτῇ κεχολωμένος· αἶψα δ' ἵκεν·
 ἥ δ' ἐκ μάλ' ἀπ' αὐτῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε
 Τελφῶς· ὅκ' ἄρ' ἐμελλοῦ ἐμὸν νόον ἐξάπαρσαι,
 χῶρον ἔχουσαν ἑρᾶν προρέειν καλλιῖρον ὕδωρ.
 ἐνθάδ' ἐπὶ καὶ ἐμὸν κλέος ἔπειτα· ὅδ' οὐδ' οἶσιν
 ἦ, καὶ ἐπὶ ῥίον ὥσιν ἄναξ ἐκ βροτοῦ ἀπὸλλων,

Hom. Odyss. Ε

πέρησι προχυτῆσιν ἀπέκρυψεν δὲ ῥέεθρα,
 καὶ βωμὸν ποιῶσατ' ἐν ἄλσει· δυνδραίνετι
 ἄχι μάλ' αὖ κρήνης καλλιῖδος, ἐνθάδ' ἀνακτι
 πάντες ἐπὶ κλισίῃσι τελευσείωσιν ἰχθυήσονται·
 ἔνεκεν τελευτήσης ἰβῆς ἢ χαλεπὸν ῥέεθρον·
 καὶ τότε δ' αὖ κατὰ θυμὸν ἐδράζειτο φοῖβος ἀπόλλων,
 ὅς τις αὖ ἀνθρώπου ὀργισθῆναι εἰσαγάρχοιτο·
 οἱ δ' ἄρα πύσσονται πυθοῖσιν ἐπὶ πετρῶν·
 ταῦτ' ἄρα ὀρμαίνων ἐνόησ' ἐπὶ δῖοι πόντῳ
 νῆα θεῶν· ἐν δ' ἀνδροῦς ἔσαν πολέες τε καὶ ἰσχυροὶ
 ἀρῆτες ἀπὸ κνωσῶν μινωῖα, οἳ ῥά τ' ἀνακτι
 δειράτε ῥέεσσι καὶ ἀγέλασι θέμιστας
 φοῖβον ἀπόλλωνος χρυσάδρον, ὃ πικρὸν εἴπει·
 χρεῖων ἐκ δαίρης γυάλων ὑποπαρήσοιο·
 οἳ μὲν ἐπὶ πρῆξιν καὶ χημάτα νηὶ μελαίνῃ
 ὅς πύλον ἡμαθόεντα πυληγενέας τ' ἀνθρώπων
 ἔπλεον· αὐτὰρ δ' ἐτοῖσι σωόντετο φοῖβος ἀπόλλων,
 ἐν πόντῳ δ' ἐπὶ ὄρεσσι, δέμας δὲ λῆϊνι εἰοικώς·
 νηὶ θεῶν καὶ κείτο πέλωρ μέγα τε δεινὸν τε·
 τῶν δ' ὅς τις κατὰ θυμὸν ἐπεφράνατο νοῆσάα
 πάντοθ' ἀνακείσασκε τίνασε δὲ νῆα δῦρα·
 οἳ δ' ἀκέων ἐν νηὶ καθεύδατο δειμαίνοντες·
 ὅς οἱ γ' ὅπλ' ἔλυσεν κοῖλῃν ἀνὰ νῆα μέλαιναν·
 ὅδ' ἰὺν ἄερος· νηὶς κυανοπρώροιο·
 αἰψὺς οἳ τὰ πρῶτα κατεσηύσαντο βοῶσιν,
 ὥς ἔπλεον· κραιπνὸς δὲ νότος κατὰ πρῶτον ἔγειρε
 νῆα θεῶν· πρῶτον δὲ παρημέβοντο μάλαξαν·
 παρ' δὲ λακωνίδα γῆαν, ἀλιπέφανον πόλιν ἑβρον
 ἔξον· καὶ χῶρον τρῦμιβρότην ἠελίοιο
 γαίναρον· ἐνθάδε μῆλα βαθύχοιχα βόσκειται αἰεὶ
 ἠελίοιο

ἡλίοιο ἀνὰ κτος ἔχει δ' ἐπιτερπέα χῶρον·
 οἱ μὲν γὰρ ἐνθ' ἐθέλον νῆα χεῖν ἢ δ' ἀποβάντες
 φράσσασθαι μέγα θαῦμα, καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι,
 εἰ μενέει νηὶς γλαφυρῆς δαπέδοισι πέλωρον,
 ἢ εἰς οἷδ' ἄλλιον πολυΐχθυον ἀμφὶς ὀρύσσει.
 αἰὲν ὅτ' ἀπὸ δαλίοισιν ἐπείθετο νηὺς ἀνδρῶν.
 αἰὲν παρ' ἐν πελοπόννησον πείραν ἔχουσα
 ἦεν ὁδόν, πλοῆ δ' ἄναξ ἔκθ' ἔργος ἀπόλων
 ῥηϊδίως ἴθω· ἢ δ' ἐπὶ πρηνέσας κέλευθον,
 ὀρήνιν ἴκνε καὶ ὄρυφένιν ἐρατεινὴν,
 καὶ θρύον ἀγροῖο πόρον εὐκτιμῶν ἀέπυ,
 καὶ πύλον ἡμαθόεντα, πολυγενέας τ' ἀνθρώπους·
 βῆ δ' ἐπὶ κρηνὴς καὶ χαλκήϊδα καὶ παρὰ δύμην,
 ἢ δ' ἐπὶ ἡλίδι δῖαν ὅθι κρατέουσιν ἐπειοί·
 αὖτε φρῶς ἐπέβαλλεν ἀγαλλομένη διὸς ἔργον·
 καὶ σφιν ὑπεκνεφείωνι θάκης τ' ὄρος ἀέπυ πέφαντο·
 δουλίχρον τε, σάμι τε, καὶ ὑλήεσσα ζάκυνθος·
 αἰὲν ὅτε δ' ἐν πελοπόννησον παρενίστατο πᾶσαν·
 καὶ δ' ἐπὶ κρήνης κατεφάνετο κόλπος ἀπείρων,
 ὅς τε δι' ἐκ πελοπόννησον πείραν ἔεργει·
 ἦλθ' ἀνέμος ζέφυρος μέγας ἀέθριος ἐκ διὸς αἴσης·
 ἀάβρις ἐπαιγίζων ἐξ ἀδέρους, ὅρρα τάχιστα
 νηὺς ἀΐσειε θέεσα θαλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ·
 αἰφ' ὁρροῖ δ' ἡπειτα πρὸς ἡῶν, ἡέλιόν τε,
 ἐπλεον ἦνεμόναι δ' ἄναξ διὸς ὕδ' ἀπόλων.
 ἔξον δ' ἔκ κρήνην ἀνδρείον ἀμπελόμενον
 ὅθι λιμέν' ἢ δ' ἀμάθοισιν ἐχρίματο παντοπόρος νηὺς·
 ἐνθ' ἐκ νηὸς ὄρυσεν ἄναξ ἔκθ' ἔργος ἀπόλων,
 αἰεὶ εἰς δόμοις μέσῳ ἡματι· τὰ δ' ἀπὸ πολλὰ
 σπινθαρίδ' ἐκ πωτῶντο, σέλας, δ' εἰς ὕραν ὄν ἦεν·

ὅτε δ' αὖτε τον κατέδυσε διὰ τριπόδων ἐριτίμων.
 ἐν δ' ὅρ' ὅγε φλόγα δαΐ' ἐπιρυσσόμενος τὰ δὲ κῆλα.
 πᾶσαν δὲ κρίων κατέχεν σέλας, αἶ δ' ὀλοῦξεν
 κριαρῶν ἄλοχοι, καλλιζωνοί τε θυγάτηρ,
 φοῖβος ὅτ' ῥιπῆς· μέγα γὰρ δέος εἶλεν ἔχουσιν·
 ἔνθεν δ' αὖτ' ἐπὶ νῆα νόημ' ὥς ἄλτο πέτεσθαι.
 ἀνέρι εἰδομένους αἰζήσῃ τε, κατὰ βῶτε
 πρωθήβη χάρτη ἐλυμένος δὲ ρέας ὤμους.
 καὶ σφειὰς φωνήσας ἔπεια πῖρόντα προσηύδα·
 Ω ξείνοι· τί νῦν ἐπεὶ πόθεν πλείθ' ὕμῶν κέλευθα·
 ἦ τι κατὰ πῆξιν, ἢ μαφιδίως ἀγέληθε·
 οἴκατε ληϊστῆρας ὅτ' ἐρ' ἄλλα τοί τ' ἀγδωνται
 φυχὰς παρθένους, καὶ δὲν ἀμφοδᾶποισι φέροντες·
 τί φθ' ὅπως ἦσαν τετιηότ'· ὅτ' ἐπὶ γαῖαν
 ἐκ βῆτ', ὅτε καὶ ὅπλα μελαίνης νηὸς ἔθεοι·
 αὐτὴ μὲν γε δίκη πέλει ἀνδρῶν ἀφρησάων,
 ὅππότεν ἐκ πόντοιο ποτὶ χθονὶ νηὶ μελαίνῃ
 ἔλθωσιν καμάρω ἀδμηότ'· αὐτίκα δὲ σφειὰς
 σίτοιο γλυκεροῖο περὶ φρένας ἵμερος ἀρεῖ·
 Ως φάτο· καὶ σφιν θάρσος ἐνὶ στήθεσιν ἔθηκε.
 ἦν καὶ ἀμβρόμιος κρητὼν ἀγός, ἀντίον ἦν δ' αὖ
 ξείν'· ἐπεὶ ὅτ' ἔκων γὰρ τι κατὰ θνητοῖσιν εἰοχός,
 ὅδε μὲν ὅτε φῦν, ἀνδ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 ἔλετε καὶ μέγα χάρε· θεοὶ δέ τοι ὀλβια δόϊεν·
 καί μοι τὸ τ' ἀγόρευσον ἐν τῷ μόν' ὅρ' ὅτ' εἶδω,
 τίς δ' ἦμος· τίς γαῖα, τί νῦν βροτοὶ ἐκ γειάσιν·
 ἄλλη γὰρ φρονέοντες ἐπεπλόμεν μέγα λαῖτμα,
 εἰς πύλον ἐκ κρήτης, ἔνθεν γένος ἀρχόμεθ' εἶναι·
 νῦν δ' ὥδε ξανὴ νηὶ κατήλθομεν ὅτ' ἐκόντες·
 ῥόσον ἱέμενοι ἄλλην ὁδὸν ἄλλα κέλευθα·
 ἀμάρτις

αἰνέει τις ἀθανάτων δαῦρ ἠγάγεν ὅκ' ἐθέλοντας·
 τὸ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ἐκφρῶς ἀπόλλων·
 ξείνοι, τοὶ νῶτον κλυδένδρον ἀμφινέμεσθε
 τοπρὶν ἀτὰρ νῦν ὅκ' ἐδ' ὑπόβοποι αὖθις ἐσεσθε,
 εἴτε πόλιν ἐρατὴν, καὶ δώματα καλὰ ἐκχῶσθε·
 εἴτε φίλας ἀλόχους, αἵ μ' ἀθάδε πτόνα νηὸν
 ἐξετ' ἐμὸν πολλοῖσι τετιμένον ἀνθρώποισιν·
 εἰ μὴ δ' ἰγὼ δῖος ἕδ' ἀπόλλων δ' αὖ χομαι εἶναι·
 ὅ μ' εἰς δ' ἠγάγον ἀθάδ' ὑπὲρ μέγα λαῖμα θαλάσσης·
 ὅτι κακὰ φρονέων, αἵ μ' ἀθάδε πτόνα νηὸν
 ἐξετ' ἐμὸν πᾶσιν μάλα τίμιον ἀνθρώποισιν·
 βυλάσ τ' ἀθανάτων εἰδήσετε, τῶν ἰόπτι
 αἰεὶ τιμήσεσθε διαμπρὲς ἥματα πάντα·
 αἵ μ' ἀγέθ' ὥς αἰεὶ ἰγὼ εἶπω πέθεσθε τάχιστα·
 ἴστα μὲν πρῶτον καθετόν λυσαντε βοείας·
 νῆα δ' ἐπειτα θοὴν ἐπὶ ἠπείρῃ ἐρύσασθε·
 ἐκ δὲ κτήμαθ' ἄγεσθε καὶ ἔντεα νηὸς εἴασι·
 καὶ βωμόν ποιήσατ' ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 πῦρ ἐπικαλόντες ἐπὶ τ' ἄλριτα λυκαὶ θύοντες·
 αὐχεσθαι δ' ἥτετα παριστάμενοι πρὶ βωμόν·
 ὥς μὲν ἰγὼ τ' πρῶτον ἐν ἡρώσειδ' ἔπνυτο
 εἰδόμενος δελφῖνι, θοῆς ἐπὶ νηὸς ὄρσας,
 ὥς ἐμοὶ αὐχεσθε δελφινίῳ· αὐτὰρ δ' βωμὸς
 αὐτὸς, δέλφειος, καὶ ἐπόφιός ἐσσεται αἰεὶ·
 δειπνήσαι τ' αἶρ' ἐπὶ σταθῶν παρὰ νηὶ μελαίνῃ·
 καὶ σπῆσαι μακάρων θεῶν, οἳ δ' ἄλ' ἔχουσιν,
 αὐτὰρ ἐπὶ νηὶ σίτοιο μελίφρονος ἐξ ἔρον ἦσθε·
 ἔρχεσθαι θ' ἅμ' ἐμοί, καὶ ἱππαῖον ἀείδειν,
 εἰσὶν ἡ γῶρον ἱκισθόν· ἵν' ἐξετε πτόνα νηὸν·
 ὧς ἐφραθ' οἱ δ' ἄρα τὸ μάλα κλυτὸν κλόνον· ἡ δ' ἐπίθοντο·

Ε ἱϛ

ΕΙΣ

ἰθὺς μὲν πρῶτον κῆθεσαν, λῦσαν δὲ βοῆας·
 ἔσθον δ' ἰσοδόκη πέλασαν, προήνοισιν ὑφέντθε·
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 ἐκ δ' ἄλως εἴπειρόνδε θοὴν ἀνάνη' ἔρυσαντο,
 ὕψ' ἐπὶ ψαμάθοις παρὰ δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσαν,
 καὶ βωμόν ποίησαν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 πυρ δ' ἐπιχέοντθε ἐπιτ' ἄλφιστα λυγρὰ θύοντθε,
 δύχονθ' ὥς ἐκέλευε παριστάμενοι παρὰ βωμόν·
 δόρπον' ἐπεθ' ἔλοντο θοῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
 καὶ σπεῖσαν μακθ' ῥεαι θεοῖς δι' ὄλυμπον ἔχυσιν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 βάν ῥ' ἴμεν ἦρχε δ' ἄράσφιν ἀναξ διὸς ἔδος ἀπόλλων·
 φόρμιγγ' ἐν χεῖρεσιν ἔχων ἀγαπὴν κιθαρίζων,
 καλὰ καὶ ὕφι βιβάς· οἳ δὲ φρίσσοντθε ἔπροντο
 κρητθε πρὸς πυθῶ, καὶ ἰηπαῖον ἄρδον
 οἰοίτε κρητῶν παῖόνδε· οἷσί τε μῦσα
 ἐν σῆθεσιν ἔθηκε θεὰ μελιγέρων Ἀοιδῆν.
 ἄκμητοι δὲ λῶρον προσέβαν πρὶν ἀΐφα δ' ἵκοντο
 παρνησὸν, καὶ χῶρον ἐπήρατον ἐνθ' ἄρ' ἐμελλεν
 οἰκῆσιν, πρᾶδοισι τετιμένος ἀνθρώποισι·
 δεῖξε δ' ἄγων αὐτὸς δάπεδον καὶ πίονα νοῦν
 τῶν δ' ὀρίνετο θυμὸς ἐνὶ σῆθεσσι φίλοισι·
 τῶν καὶ ἀνειρόμενος κρητῶν ἀγὼς ἀντίον ἦν δα·
 Ω' ἂν ἐπειδὴ τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
 ἦγαθός· ὅτω πα τῷ σῶ φίλον ἐπλετο θυμῷ,
 πῶς καὶ νῦν βιδόμεθα· πόσε φράζεσθαι ἀνωγμῆν·
 ὅτε φρυγητόρος ἦδε γ' ἐπήρατος, ὅτ' αὐλείμων,
 ὥς τ' ἀπὸ τ' αὐζῶειν, καὶ ἅμα ἀνθρώποισιν ὀπιθεῖν·
 τῆς δ' ἐπιμυδῆσας προσέφη διὸς ἔδος ἀπόλλων·
 νῆπιοι ἀνθρώποι δυστήμονεσσι, μελεδῶνας
 βυλῆας·

βυλίοθ' ἄρχαίεσσ τε πόνησ κῆσ σείνεια θυμῷ.
 ῥηϊδίον ἔπος ὕμῳ ἔρέω κῆσ ἐπὶ φρεσὶ θήσω
 δεξιτῆρ' ἔχουσ ἔχων ἐν χειρὶ μάχαιραν
 σφάζειν αἰεὶ μῆλα· τὰ δ' ἄρθονα πάντα παρέσαι,
 ὅσα ἐμοὶ κ' ἀγῶσι περικλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων
 νηδόντε προϋλάχθε δέδεχθε δὲ φύλ' ἀνθρώπων,
 ἐνθάδ' ἀχειρομένων, κῆσ ἐμὴν ἰθαυ' τε μάλιστ'
 ἦέτι πῦρ σιον γ' ἔπος ἔσσεται ἦέτι ἔρπον,
 ὕβρις θ' ἢ θέμις ἔστι κατὰ θνητῶν ἀνθρώπων,
 ἄλλοι ἔπεθ' ὕμῳ σιμάντορες ἀνδροδ' ἔσσονται·
 τῶν ὕπ' ἀναγκῇ δὲ δμῆσεσ' ἡματα πάντα,
 εἴρηται τοι πάντα· σὺ δὲ φρεσὶ σῆσι φύλαξαι·
 κῆσ σὺ μὲν ἔτω χαῖρε διὸς κῆσ λιτῆς ἤε·
 αὐτὰρ ἐγὼ κῆσ σείω, κῆσ ἄλλης μνήσομαι οἰδ' ἦε·

Εἰς Ἑρμῆν.

ῥῆμ' ὕμνῳ μῦσα διὸς κῆσ μακάδος ἦδ' ὄν,
 κυλλήνης μεδέοντα κῆσ ἄρχαίεσσ πολυμήτ'
 ἄγγελον ἀθανάτων ἐριχθίνον, ὃν τέκε μάα
 νύμφη εὐπλόκος, διὸς ἐν φιλόπῃ μιγῆσα
 ἀδούη· μακάρων δὲ θεῶν ἡλν' αὖθ' ὄμιλον,
 ἄνδρ' ἔσω νάεσσα παλίσχιον· ἐνθά κρονίων
 νύμφη εὐπλόκῳ μῶ μισγέσκετο νυκτὶς ἀμολγῷ,
 ὅφρα κατὰ γλυκερὸν ὕπνος ἔχοι λυκώλενον ἦρην,
 λήθων ἀθανάτους τε θεὸς θνητὸς θ' ἀνθρώπους·
 αὖθ' ὅτε δὴ μεγάλοιο διὸς νόος ἐξετελείτο,
 τῇ δ' ἦδ' ἡ δέκτος μῆς ὕραν ὧ ἐσῆρικτο,
 εἰς τε φάος ἄγαγεν, ἄρσιμὰ τε ἔργα τέτυκτο·
 κῆσ ἥτ' ἐγένετο παῖδα πλῆροπν ἀμυλόμενῃ,
 ἀπὸ τῆς ἑλκτῆρας βοῶν, ἡγήτορ' ὀνείρων,

Ε ἱη

ΕΙΣ

θυκῆς ὁ πωπητῆρα πυληδόκον· ὅς τ' ἔχ' ἡμελίῳ
 ἄμφρανέν κλυτὰ ἔργα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ἠῶος γερονῶς μέσῳ ἡματι ἐγκιστάρειν,
 ἑσπέριος βῦς κλέψεν ἐκὼς βόλῃς ἀπόλλωνος.
 τετράδι τῇ προτέρῃ τῇ μιν τέκε πότνια μάα·
 ὅς κ' ἐπ' ἡδὴ μνηστὴς ἀπ' ἀθανάτων θόρε γήῳ·
 ἔκ' ἐτι διηρόν ἔκειτο μένων ἰβῶνι λίκνῳ·
 αἰὲς ὄν' ἀνὰ ἔσθ' ἦναι βόας ἀπόλλωνος,
 ἔδον ὑπ' ἑσπέρων ὑψιπρεπὲς ἄνθρωποι·
 ἐνθα χέλω δ' ὤρων, ἐκτῆσατο μυρῖον ἄλβον·
 ἔρμῃς τοι πρῶτισα χέλην τεκτῆναι τ' αἰδοῦ·
 ἥ ῥα οἱ ἀντεβόλησιν ἐπ' αὐλήῃσι θυρήσι
 βοσκομένη προπάροιθε δόμων ἐριθιλεῖα πόϊντ,
 σαῶλα ποσὶν βάνυσσ'· διὸς δ' ἐριθνίος ἤδ' ὅς
 ἀθήσας, ἐγέλασε καὶ αὐτίκα μῦθον ἔειπε·
 σύμβολον ἦδη μοι μέγ' ὀνήσιμον, ἔκ' ὄνοταζω·
 χαῖρε θυὴν ἐρόεσσα χοροῖτύπε δαιτὸς ἐτάερη
 ἀσπασίῃ προφανεῖσα· πόθεν ῥόδε καλὸν ἄθυρμα
 αἰόλον ὄσρακον· εἰ δὲ χέλος ὄρεσι ζώσας·
 αἰὲς οἶσ' εἰς δῶμα λαβών· ὄφελος τί μοι εἴη·
 ἔδ' ἀποτιμήσω· σὺ δέ με πρῶτισον ὀνήσεις·
 οἴκοι βέλτρον εἶναι ἐπεὶ βλαβερόν τ' θυρήφει·
 ἢ γὰρ ἐπιλυσίῃς πολυπῆμονος εἴσεται ἀχμῆ
 ζώσας· ἢν δὲ θάνῃς, τότε αἶν' μάλα καλὸν αἰείδοις·
 ὦ ἄρ' ἔφη καὶ χερσὶν ἅμα ἀμφοτέρησιν αἰείρας,
 ἄψ' εἴσω κίε δῶμα, φέρων ἐρατεινὸν ἄθυρμα·
 ἐνθ' ἀναπλησάσ' γλυφάνῃ πολιόῃσι σιδήρεσσι
 αἰῶν' ἐξετόρησεν ὀρεσκόοιο χελώνης·
 ὥς δ' ὁπότε ὠκύνετο δία σέρνοιο πρῆσθ'·
 ἀνέρος· ὃν τε θαμινὰ ἐπισφωπῶσι μέριμναι·

καὶ ὅτε δινηθῶσιν ἀπ' ὀφθαλμῶν ἀμαρυγὰς,
 ὥς ἄμ' ἔπος τε καὶ ἔργον ἐμήδετο κύδιμος Ἑρμῆς·
 πῆξε δ' ἄρ' ἐν μέγροισι ταμῶν δόνακτος καλὰ μοῖο
 πειρήνας διὰ νῶτα διὰ ῥινόιο χελώνης·
 ἀμφὶ δὲ δέρμα τάυσε βοὸς παπιδέαιν ἑῷσι,
 καὶ πῆχες ἐνέθηκ' ἐπὶ δὲ ζυγὸν ἥραρενα μφοῖν·
 ἐπ' αὖ δὲ συμρώνης οἴων ἐτανύσατο χορδαῖς·
 αὐτὰρ ἐπεδὴ τῶξε φέρων ἐρατεινὸν ἄθυρμα,
 πλὴν κ' ὦ περικτίζε κατὰ μέρος· ἥ δ' ὑπὸ χερσὶ
 σμυδαλέον κοινάβισε θεὸς δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδεν
 ἐξ αὐτοχεδῆος πειρώμενος ἥντε κῆροι
 ἤβηταὶ θαλίῃσι παραιβόλα κρητομέουσιν
 ἀμρὶ δ' ἴα κρονίδην καὶ μαϊάδα καλλιπέδιλον·
 ὃν πάρος ὠρίζεσκον ἑταιρείῃ φιλόπτι·
 ἦν τ' αὐτὲ γενεὴν ὄνομα κλυτὸν ὀνομάζων,
 ἀμριπόνος τε γέραρε καὶ ἀγλαὰ δόματα νύμφης·
 καὶ ῥ' ἱππῶν κατὰ οἶκον, ἐπιετανύς τε λέβητας·
 καὶ τὰ μὲν οὖν ἤσδε τὰ δὲ φρεσὶν ἄλλα μενοίκα·
 καὶ πῶ μὲν κατέθηκε φέρων ἱβῶν ἀλίκην·
 φόρμιγγα γλαφυρὴν ὅδ' ἄρα κρητὸν ἐρατίζων,
 ἄλλο κατὰ σκοπιὴν αὐώδεος ἐκ μεγάροιο
 ὄρμαϊνων δόλον αἰπὴν ἐν φρεσὶν, οἷά τε φῶτα
 φηληταὶ δειπῶσι μελάνης νυκτὸς ἐν ὥρῃ·
 ἠέλιος μὲν εἶδανε κατὰ χθονὸς ὠκεανόνδε,
 αὐτοῖσιν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν· αὐτὰρ Ἑρμῆς,
 πρίν τις ἀφίκενε θεῶν ὄρεα σκιδόντα·
 ἐνθα θεῶν μακρόρων βοὸς ἀμβροτοὶ αὐλὴν ἔχισπον
 βοσκήμεναι λειμῶνα ἀκηρασίης ἐρατῆν·
 τῶν ῥ' ἔτε μαϊάδος ἕως εὐσχοπος ὄρη φθόνης,
 πεντήκον τ' ἀγέλης ἀπετάμετο βῆς ἐριμύκης·

πλατοδί'ας δ' ἤλαυνε διὰ φαρμακώδεια χώρον,
 ἢ χυμὰ προσέφασ'· δολίης δ' ὑλῆθετο τέχνης,
 ἀντί' αὖ ποιήσας ὅπλ' αὖ τὰς πρόθεν ὅπιαθεν,
 τὰς δ' ὅπιαθεν πρόθεν· κατὰ δ' ἐμπαλιν αὖ τ' ἐβάνεν·
 σάνδαλα δ' αὐτίκ' ἐρίφεν ἐπὶ φαρμάκοις ἀλίησιν
 ἄρ' αὖτ' ἢ δ' ἀνόντα διέπλεκε θαυματὰ ἔργα
 συμμίσγων μυρίκας καὶ μυρσινοειδέας ὕψους·
 τῶν ῥ' ὅτε σκωδήσας νεοθηλέος ἀγκυλὸν ὕλην,
 ἀβλαβέως ὑπὸ πάλιν ἐδήσατο σάνδαλα κῦφας
 αὐτοῖσιν πετάλοισι, τὰ κύνδιμος ὄρχειφάντης
 ἔσπευσε πρίνθεν ὁδοιπορίην ἀγείρων·
 οἷά τ' ἐπειρόμενος δολιχὴν ὁδὸν αὐτοπρεπὴς ὥς·
 ῥ' ὅνδε γέρων ἐνόησε δομῶν αἰθυσαν ἀγῶν
 εἰ μινον πεδίονδε δι' ὀχυσὸν λεχεποῖν·
 ῥ' ὅνδε πρότερος προσέφη μάχης ἐρικυδέος ἦος·
 ὦ γέρον, ὅς τε φυτὰ σκῆπτ' ἐπικεμπύλος ὤμους,
 ἢ πλὺ οἰμύσεις αὐτὰντάδε πάντα φέρησι,
 καί τε ἰδὼν μὴ ἰδὼν εἶναι, καὶ κωφὸς ἀκήσας,
 καὶ σιγᾶν ὅτε μήτι καταβλάπῃ ῥ' σὸν αὐτὸ
 ῥ' ἄν' ὅν φας σκέπασαι βοῶν ἰσθίμα κέρηναι·
 πρὸς δ' ὅρ' ἰσθίοντα καὶ αὐλῶνας κελαιδηνῆς
 καὶ πεδί' ἀνθεμίδεντα διήλασε κύνδιμος ἔρμης·
 ὄρ' ἰσθίοντα δ' ἐπὶ κρυφὸς ἐπαύετο δαιμονίη νύξ·
 ἢ πλείων τάχα δ' ὄρ' ἄρ' ἐγένετο διμιοβρός·
 ἢ δὲ νέον σκοπὴν προσεβήσατο δῖα σελήνη
 πάλαντος θυγάτηρ μεγαμειδείαο ἀνάκτορος,
 τῆμος ἐπ' ἀπ' ἄρ' ὅν πταμόν· δῖος ἄλκιμος ἦος
 φοῖβ' ἀπὸ πάλωνος βῆς ἤλασεν οὐρυμετώπης·
 αἰδμήτ' αὖ δ' ἴκνον ὅς αὐλίον ὕψι μέλαθρον,
 καὶ ληνὸς προπάρειθεν ὄρ' ἰπρεπείος λεγμῶνος·

ἐνθ' ἔπειτ' αὖ βοτάνης ἐπερὶ ῥβει βῆς ἐριμύκας.
 καὶ τὰς μὲν σκέλασεν ὅς αὐλίου ἀθρόας ὕσας
 δαυτὸν ἐρεπόμενός ἡδ' ἐρσηντα κῦπρον.
 σιῶ δ' ἐφ' ὅρει ξύλα· πολλὰ, πυρὸς δ' ἐπεμάετο τέχνη.
 δάφνης ἀγλαὸν ὄξον ἔλων, ἐπέλεφε σιδήρῳ
 ἄρμενον ἐν παλάμῃ· αὐτὰ δ' ἄμπνυτο θυμὸς αὐτμῆ.
 ἔρμῃς τοι πρῶτισα πυρήϊα πῦρ τ' ἀνέδωκε.
 πολλὰ δὲ κέκχευα κέλα κατ' ὕδατος ἐν βοθρῷ
 ὕλα λαβὼν· ἐπέθηκεν ἐπ' ἡετανά· λάμπετο δὲ φλόξ
 τηλόσε φυζῶν ἱεῖσα πυρὸς μέγα δαυομένοιο.
 ὄφρα δὲ πῦρ ἀνέκαε βίη κλυτὰ ἠφάεσσι,
 πόρρα δ' ὑποβρυχίᾳς ἔλκευς βῆς ἔλκευ θύραζε
 δοιὰς ἀχι πυρὸς δαυάμης δὲ οἱ ἔπλετο πλῆθ'·
 ἀμφοτέρως δ' ἐπὶ νῶτα χαμάδι βάλε φυσιοῶσας·
 ἐγκλίτων δ' ἐκύνειν δὲ δαῖωνας τε τορῆσας·
 ἔργῳ δ' ἔργον ὁπαζε ταμῶν κρέα πένοντι διμῶ·
 ὥπια δ' ἄμφ' ὀβελοῖσι πεπαρμένα δαρκετέοισι,
 σάρκεος ὀμῶ καὶ νῶτα γδᾶσμία καὶ μέλαν αἷμα
 ἐρμίνον ἐν χολάδεασι· τὰ δ' αὐτὲ κείτ' ἐπὶ χώρης·
 ῥιγὲς δ' ἐξετάνασε κατὰ σπρέλῳ ἐνὶ πέτρῃ·
 ὥς ἐτι νῶτα τέμετ' ἄνα πολυχρόνιοι πεφύασι,
 θηρὸν δ' ἡ μετὰ ταῦτα καὶ ἀκρίτον· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἔρμῃς χαρμόερων εἰρύνατο πίστα ἔργα
 λέων ἐπὶ πλαταμῶνι καὶ ἔχισε δώδεκα μοῖρας
 κληροπαλεῖς τέλειον δὲ γέρας προσέθηκεν ἐκθή·
 ἐνθ' ὁσίης κρεάων ἠράνατο κῦδ' ἴμος ἔρμῃς
 ὁδμήγ' ἄρ' ἔπειρε καὶ ἀθάνατον πρ' ἐόντα
 ἡδ' αἰὲς ὕδ' ὥς οἱ ἐπείθετο θυμὸς ἀγνῶν·
 καί τε μάλ' ἰμείροντι πέριν' ἰβῆς κατὰ δειρῆς·
 αἰγὰ τὰ μὲν κατέθηκεν ὅς αὐλίου ὕψι μέλαθρον

Δημόν κ' ἔκρεα πρὸ λαῶ· μετ' ὅρα δ' αἰετ' ἀνδρείρε
 σὴ μάχης φωνῆς ἐπὶ δὲ ξύλα κέκ' ἐν ἀναείρασ,
 ἔλ' ὅ ποδ' ἔλ' ὅ κ' ἔρηναι πυρὸς κ' ἐτ' ἐδάμνατ' αὐτ' μῆ·
 αὐτὰρ ἐπεὶ τοὶ πάντα κ' ἐτ' ἔλ' ὅς ἦνυσε δαίμων,
 σάδ' ἀλα μὲν προέηκεν ἔκ' ἀλ' ἔρην βαθυδίνην·
 ἀνθρακίην δ' ἐμάρανε· κόνιν δ' ἀμάθωνε μέλαινας
 παννύχιος· κ' ἐλὸν δὲ φῶς ἐπέλαμπε σελήνης·
 μυλλήνης δ' αἰετ' αὐτὶς ἀδίκητο δῖα κ' ἔρηναι
 ὁ ῥήριος· ἔλ' ὅ τίς οἱ δολιχῆς ὁ δ' ἄντε βόλησεν,
 ἔτε θεῶν μακρόρων, ἔτε θνητῶν ἀνθρώπων·
 ἔλ' ὅ καὶ δὲ λελάκοντο· δῖος δ' ἐρίστ' ἔρμης
 δοχμωθεὶς μεγάροιο, δῖα κ' ἐλ' ἔρην ἐδάμνα,
 αὐρὴ δ' ὅ πωρινῇ ἐναλίγκιος ἦν τ' ὁ μίχλη·
 ἔλ' ὅ καὶ δὲ ἀνθρακίην ἐξίκετο πύονα νηὸν,
 ἦ κ' ἐπὶ προβιβῶν· ἔλ' ὅ κ' ἐπὶ πέν ὥς πρὶ π' ἔλ' ὅ
 ἐαυμένως δ' ἔλ' ὅ λίκνον ἐπ' ἔλ' ὅ κ' ἐλ' ὅς ἔρμης,
 σπάρτανον αἰμ' ὥμοις ἐλ' ὅ κ' ἐλ' ὅς ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς
 νήπιον ἐν παλάμῃσι πρὶ ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς
 κ' ἐλ' ὅς ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς
 μῆτερά δ' ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς
 τίπτε σὺ ποικιλομήτα· πόθεν τὰ δὲ νυκτὸς ἐν ὥρῃ·
 ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς
 ἦ τὰ χ' αἰμ' ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς
 λητοῖς δ' ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς
 ἦσε λαβόντα μεταξὺ κ' ἐλ' ὅς ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς
 ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς
 θνητοῖς ἀνθρώποισι, κ' ἐλ' ὅς ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς
Τ ἦν δ' ἔρμης μύθοισιν αἰμ' ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς
 μῆτ' ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς
 νήπιον· ὅς ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς ἔλ' ὅς

ταρβαλέειν κῆρ μῆτρος ὑπαδείδοικεν ἐνί παῖς·
 αὐτὰρ ἐγὼ τέχνης ἐπιβήσομαι ὅ τις ἄρίσῃ,
 βυλαίων ἐμὲ καὶ σε διαμπερές· ὃ δὲ θεοῖσι
 νῶϊ μετ' ἀθανάτοισιν ἀδώρητοι κῆρ ἄπασσι,
 αὐτὰ τῇδε μένοντες ἀνέξομεθ' ὥς σὺ κελύεις,
 βέλτερον ἡμάτα πάντα μετ' ἀθανάτοισι ὀαρίζεσθαι,
 πλῆσιον ἀρνείον πολυλήϊον, ἢ κατὰ δῶμα
 ἀνθρώπων ἡρόεντι θαυαλέμεν· ἄμφι δὲ τιμῆς
 καὶ γὰρ τῆς ὀσίης ἐπιβήσομαι· ἥς περ ἀπόλλων
 εἰ δέ κε μὴ δώῃσι πατὴρ ἐμὸς· ἦτοι ἐγὼ γε
 πρὴν ὦ δαύχμαι φιληταίων ὄρχαμος εἶναι·
 εἰ δέ μ' ἐρυνήσῃ λιτὴς ἐρικυδέος ἦδός,
 ἄλλο τι οἷ κῆρ μέζον οἷομαι ἀντιβολήσων·
 εἴμι γὰρ εἰς πυθῶνα μέγαν δόμον ἀντιτορήσω·
 εἴθεν ἄλῃς ποίποδας περιχθάλῃσ' ἠδὲ λέβητας
 πορθήσω, κῆρ χρυσὸν ἄλῃς τ' αἰθῶνα σίδηρον,
 κῆρ πολλὴν ἐσθῆτα· σὺ δ' ὄψαι ἀνέβελιθα;
 Ως οἱ μὲν ῥέπτεσσι πρὸς ἀμύλην ἀγρόανον,
 ἦδός τ' ἀγρόχοιο διὸς, κῆρ πόντια μάλα·
 ἠὲ δ' ἡριγένεια φάος θνητοῖσι φέρουσα,
 ὠρνυτ' ἀπ' ὠκεανῶιο βαθυρρόν· αὐτὰρ ἀπόλλων
 ὄρχησόν δ' ἀρίκνε κίων πολυήρατον ἄλσος
 ἀγρόν ἐρισφάραν· γαιήοχον, εἴνθα γέροντα
 κνώδαλον εὖρε νέμοντα παρ' ἑξ ὃ δ' ἔρκος ἀγῶης·
 ὃν πρότερος προσέφη λιτὴς ἐρικυδέος ἦδός·
 Ως γέρον ὄρχησ' οἷο βατοδροπέ παήεντος,
 βῆς ἀπ' περὶ νῆς διζήμενος ἐνθάδ' ἰκάνω
 πάσας θηλείας, πάσας κεράεσσιν ἐλικτάς
 ἐξ ἀγέλης· ὃ δὲ ταῦρος ἐβόσκετο μῆνος ἀπ' ἄλλων
 κνώεος· χαροποι δὲ κνώες κατ' ὄπισθεν ἔποντο,

τῶν αὐτῶν ἢ ὅτε φῶτας ὁ μὲν φρονέει· οἱ μὲν ἐλθόντες
 οἷτε καὶ οἷτε ταῦρος· δὲ δὴ περὶ θαῦμα τέτυκται
 ταῦτά· ἐβαν ἡελίοιο νέον καταδυομένοιο,
 ἐν μιλλὰ μὲν λημῶνος ἀπὸ γλυκῆς νομοῖο·
 ταῦτά μοι εἰπὲ γὰρ παλαιγενὲς εἶπε ὅπως
 ἀνέρεα, τῆς δὲ ἐπὶ βυσσὶ διαπρήσσοντα μέλανθον.
Τὸν δ' ὁ γέρον μύθοισιν ἀμείβομενος προσέειπεν·
 ὦ φίλος· ἀγαθὸν μὲν, ὅς ὁφθαλμοῖσιν ἴδοιτο
 πάντα λέγειν· πολλοὶ γὰρ ὁδὸν πρήσσουσιν ὁδῶνται·
 τῶν, οἱ μὲν καὶ πολλὰ μεμαότῃ, οἱ δὲ μὲν ἐσθλὰ
 φοιτῶσιν· χαλεπὸν δὲ δαήμεναι ἔστιν ἔκτισον.
 αὐτὰρ ἐγὼ πρόπαν ἡμάρθῃς ἡέλιον καταδύσσει,
 ἔσκηπτον περὶ γυνὸν ἀγῶνι σὺν ὀπείδοιο·
 παῖδά δ' ἐδοξα φέριστε σαφὲς δ' ἐν οἷσιν νοῆσαι,
 ὅς τις ἄμα βυσσὶν εὐκράρησιν ὁπῆδαι
 νῆπιος· εἴχε δὲ ῥάβδον, ἐπιστροφάδην δ' ἐβάδιζεν·
 ἐξοπίσω δ' ἀνέβρε· κέρη δ' ἔχεν ἀντίον αὐτῷ.
 φῆρ' ὁ γέρον· ὁ δὲ θαῦρον ὁδὸν κίε φοῖβος ἀπόλλων·
 σίωνον δ' ἐνόη· τανυσίπρην αὐτίκα δ' ἐγνώ
 φηληπὺν γεγαῶτα διὸς παῖδα κρονίωνος·
 εἰς μέγας δ' ἦξεν διὸς υἱὸς ἀπόλλων,
 ὅς πύλον ἡγαθέην διζήμενος εἰλίποδ' αὖ βῆ,
 πορφυρέῃ νεφέλῃ κεκλυμμένος αὐρέας ὤμους·
 ἰχνία τ' εἰσενόησεν ἐκ βοῆος, εἰπέ τε μῦθον.
 ὦ πόποι· ἦ μέγα θαῦμα· ὅς ὁφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
 ἰχνία μὲν τὰ δὲ γ' ἔστι βοῶν ὀρθοκραιρῶν·
 αἰὲν αὖτε τέρησιν ὅς ἀσποδελὸν λημῶνα·
 βήματα δ' ἔτ' ἀνδρὸς τὰ δὲ γίνεται ἔτε γαυακῶς,
 ἔτε λυκῶν πολιῶν, ἔτε ἄρητων, ἔτε λεόντων,
 ἔτε τί κεν ταῦρα λασιὰ χενος ἔστιν ὁμοῖα,

ἔς τ' ἴς τοι' ἀπὲλ' ὡρὰ βιβλ' ποσὶ κερταλίμοισιν·
 αἰνὰ μὲν ἔνθεν ὁδοῖο, τὰ δ' αἰνόντ' ἔνθεν ὁδοῖο.
 Ως εἰπὼν, ἦϊ' ἐν ἀνάξιδος ἕδος ἀπολλων.
 κυλλήνης δ' ἀρήκ' ἐνεν ὄρος κερταλίμων ὕλη·
 πέτρης εἰς κούμῳνα βαθύσκιον· ἔνθα τε νύμφη
 ἀμβροσίη ἐλόχουσε διδὸς παῖδα κρονίωτος·
 ὁδὸν δ' ἰμερόεσσα δι' ἕρεος ἠγαθέοιο
 κίδνατο, πολλὰ δὲ μῆλα ταναῦ ποδ' ἀβόσκετο ποίην·
 ἔνθα ῥ' τε παύδων κερτεβήσατο λαῖνον ὕδ' ὄν
 ἄντρον ἔβ' ἠδ' ὄν ἐκ πεπόλος αὐτὸς ἀπόλλων·
 ῥ'ν δ' ὡς οὖν ἐνόησε διδὸς καὶ μαϊάδος ἕδος,
 χωόμενος περὶ βυσσὶν ἐκ βόλον ἀπόλλωνος,
 παρ' ἄρ' ἄν' ἔσω κερτέδωκε θυήν τ' ἠὲ πολλήν
 πρέμνων ἀνθρακίην ὕλης ποσὶς ἀμρικυλῆται·
 ὡς ἔρμης ἐκ βροντῆς ἰδὼν ἀγέεινεν ἐαυτὸν·
 ἐν δ' ὀλίγῳ σιωέλακε κερὶ χεῖρας τε, πόδας τε,
 δὴ ῥα, νεόλατος προκταλόμενος ἠδ' ὕμνον ὕπνον
 ἄρ' ἔειπεν ἐνέτιόντε χέλιον ὑπὸ μαχάλη εἴχε·
 γυνὴ δ' ἔδ' ἠγνοίσε διδὸς καὶ λιτῆς ἕδος·
 νύμφην τ' ἔρειν περικυλλέα καὶ φίλον ἕδον,
 παῖδ' ὀλίγον δολίχον ἐλύμενον ἐν προπύλῃσι·
 παπῆνας δ' ἄρα πάντα μυχὸν μετ' ἄλλοιο δόμοιο,
 ποτὶς ἀδύτης ἀνέωγε λαβῶν κληῖδα φανήν,
 σέκταρος ἐκ πλείους, ἠδ' ἀμβροσίης ἐρατῆν·
 πολλὰς δὲ χρυσὸς τε καὶ ἄργυρος ἔνδον ἔκειτο,
 πολλὰ δὲ φοινικέντα καὶ ἄργυρα εἴματα νύμφης,
 οἷα θεῶν μακρόρων ἱεροὶ δόμοι ἐντὸς ἔχουσιν·
 ἐνθ' ἔπει' ἐξερέεινε μυχὸς μετ' ἄλλοιο δόμοιο,
 λιτοῖδης μύθοισι προσήύδα κύδιμον ἔρμην·
 ὦ παῖ, ὅς ἐν λίγῳ κερτάηται, μὴνυέ μοι βῆς

Θαῖον· ἔπει τάχα νῶϊ διοισδ' μεθ' ὑκτά κῶσμον·
 ῥίψω γάρ σε βαλὼν δὲ τάρταρον ἡρδέντα,
 εἰς ζόπον ἀνόμορον καὶ ἀμήχανον· ὅδ' εἰς μήτηρ
 δὲ φάος· ὅδ' πατήρ ἀναλύσεται· ἀν' ὑπὸ γαίῃ
 ἑρῆσεις θλίγουσιν ἐν ἀνδράσιν ἡγεμονῶν·

Τὸν δ' ἔρμης μύθοισιν ἀμείβετο κρδαλέοισι.
 ἀητοῖ δ' ἡ. τίνα τῶτον ἀπηνέα μῦθον ἔειπες;
 καὶ βῆς ἀγρῶλης διζήμενος ἐνθαδ' ἰχθύεις·
 ὅκ' ἴδον, ὅτ' πυθόμην ὑκ' ἄλλα μῦθον ἄκυσσα.
 ὅκ' ἐν μινύσαι μ', ὅκ' ἐν μίνυτρον ἄροίμην,
 ὅτε βοῶν ἐλατῆρι κραταῖφ' φωτὶ ἔοικε·
 ὅκ' ἐμὸν ἔργον τῶτο πάρος δέ μοι ἄλλα μέμνηεν.
 ὕπνος ἐμοί γε μέμνηε καὶ ἡμετέρης γαῖα μητροφῆς,
 σπάρσαντά μ' ὡμοῖσιν ἔχον καὶ θρῦμα λοετροῦ,
 μή τις τῶτο πύθοιτο· πόθεν γὰρ γένος ἐτύχθη;
 καὶ κεν δὴ μέγα θαῦμα, μετ' ἀθανάτοισι γένοιτο,
 παῖδα νέον γεγαῶτα διὰ προθύροιο πρῆσαι,
 βυσὶ μετ' ἀγρῶλοισι γὰρ ἀπρεπῶς ἀγορεύεις·
 χθὲς γενόμην· ἀπαλοὶ δὲ πόδες· ῥη χεῖρα δ' ὑπὸ χθῶν,
 εἰδὲ θέλεις πατρὸς κεφαλὴν μέγαν ὄρκον ὁμῆμαι·
 μὴ γὰρ ἐγὼ, μὴ τ' αὐτὸς ὑπίχομαι αἰτίος εἶναι,
 μήτε τιν' ἄλλον ὅπως βοῶν κλοπὴν ὑμετράων·
 αἴτινός εἰ βόσβ' εἰσί· γὰρ δὲ κλέος οἶον ἀκνῶ·
 Ως ἂρ' ἔρην καὶ πυκνὸν ἀπὸ βλεφάρων ἀμαρύνω,
 ὄφρυσιν ῥιπᾶί εσκεν ὀρώματος ἐνθα καὶ ἐνθα
 μακρὰ πσυρίζων, ἄλιον ὥς μῦθον ἀκνῶν·
 ἦν δ' ἀπαλὸν γελάσας προσέφη ἑχέδρος ἀπόλλων·
 Ως πέπον, ἡ πρόπαντ' ἀλοφραδές, ἡ σε μάλ' οἶω
 πολλάκις ἀντιτορῶντα δόμης σῖναι μετ' ἄντας
 ἐννυχον ὅχ' ἔνα μῦθον, ἐπ' ὅδ' ἰφῶτα κέθισαι
 σκευάζοντα

σκαλίζοντα κατ'οἶκον ἄτερ φόβου, οἱ ἀγορεύεις·
 πολλὰς δ' ἀγραυλὺς ἀκαχήμεναι μιλοβοτήρας
 ἕρεος ἐν βήανης δόποτ' ἀν κρείων ἐρατίζων,
 ἀντιόσεις ἀγέλησι βοῶν, καὶ πάσι μῆλων.
 οἷ' ἄγε μὴ πύμακτον καὶ ὕπακτον ὕπνον ἐαύσης·
 ἐκ λίνης κατὰβαινε μελαίνης θυκὸς ἐταῖρε.
 πέτο γὰρ οἶον καὶ ἐπὶ γὰρ μετ' ἀθανάτοισι γέρας ἔξεις·
 ἄρχος φηλητέων κεκλήσεαι ἡμάτα πάντα.
 ὦς ἂρ' ἔφη καὶ παῖδα λαβὼν, φέρε ποῖβος ἀπόλλων.
 σὺ δ' ἄρα φρασάμενος· κτε δὴ κρατὺς ἄρχεφόντης,
 οἶωνόν προέηκεν ἀγρόμενος μετὰ χερσὶ,
 τλήμονα γαστρός ἐριθον ἀτάσθαλον ἀγγελιώτην,
 ἐαυμένως δὲ μετ' αὐτὸν ἐπέπλερε τοῖο δ' ἀπόλλων
 ἐκλυεν· ἐκ χειρῶν δὲ χαμαὶ βάλε κνύδιμον ἔρμην·
 ἔζετο δὲ προπάροιθε καὶ ἐαυμάδος περ ὁδοῖο,
 ἔρμην κερτομέων καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
 θάρσει παρραγιώτα διὸς καὶ μακάδος υἱέ.
 αἰρήσω καὶ ἐπὶ γὰρ βοῶν ἰφθιμα κέρηνα,
 τέτοισι οἶωνοῖς· αὖ δ' αὖθ' ὁδὸν ἤγε μονάσης.
 ὦς φάτ'· ὃ δ' αὖτ' ἀνδράσε θεῶς κυλλήνιος ἔρμης
 παρδῆϊ ἰὼν· ἄμφω δὲ παρ' ἕατα χερσὶν ἐώθη,
 παρραγανὸν ἄμφ' ὧμοισιν ἐλιγμένος, εἶπε δὲ μῦθον·
 πῆμε φέρεις ἐκφέρεις θεῶν ζαμενέσχετι πάντων·
 ἡμε βοῶν ἐνεχῶδε χολύμενος ὀρσολοπαύς·
 ὦ πόποι· εἴθ' ἀπόλοιτο βοῶν γένος· ὃ γὰρ ἔγωγε
 ὑμετέρῳ ἐκλεψα βόας ὃ δ' ἄλλον ὅπως πα,
 αἵ τινές εἰσι βόδ'· ὃ δὲ δὴ κλέος οἶον ἀκνύω.
 δὸς δὲ δίκην, καὶ δέξο παρὰ ζηνὶ κρονίῳ·
 αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ ἔχεται διαρρήδην ἐρέεινεν
 ἔρμης τοιοπόλος, καὶ λητὴς ἀγλαὸς υἱός·

Hom. Odys.

G

ΕΙΣ

ἄμφοις θυμὸν ἔχοντες, ὃ μὲν νημβρέα φωνῆν
 ἔκ ἁδίνως ἐπὶ βυσὶν ἐλάζυτο κύδιμον ἑρμῆν·
 αὐτὰρ ὃ τέχνησιν τε καὶ ἀμυλίοισι λόγοισιν,
 ἤθελεν ἐξαπατᾶν κυλλήνιος ὄρνυρότοξον·
 αὐτὰρ ἐπεὶ πολὺμητις ἔων, πολὺμήχανον αὔρεν·
 ἑαυμένως δ' ἡπείτα διὰ φάμαρβοιο βᾶδιζε
 πρόθεν· αὐτὰρ κῆρυπι δίδος καὶ λητῆς ἕδος·
 αἶψα δ' ἵκοντο κέρηνα θυώδεος ἑλύμποιο·
 ὅτε πατέρων κρονίων αἰδὸς περιελλέα τέκνα·
 κείθι γὰρ ἄμφοτέροισι δίδης κῆτέκητο τάλαντα·
 ἀμυλίῃ δ' ἔχ' ἑλύμπον ἀγάννιφον ἀθάνατοι δὲ
 ἄφροιτοὶ ἠγρέοντο ποτὶ πύχασ ἑλύμποιο·
 ἔστησαν δ' ἑρμῆς τε καὶ ὄρνυρότοξος ἀπόλλων
 πρόθεν δίδος γένων, ὃ δ' ἀνείρετο φαίδιμον ἕδν,
 ἴδεν ὅφρι βρεμέτης καὶ μιν πρὸς μῦθον εἶπε·
 φοῖβε πόθεν ταύτην κρησεϊκέα ληϊδ' ἐλαύνεις·
 παῖδά νεόν γεγαῶτα θυὴν κήρυκος ἔχοντα·
 σπασθᾶεν τόδ' ἔχ' ἡμαθεῶν μεθ' ὃ μῆρυριν ἦλθε·
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἑκέρχρος ἀπόλλων·
 ὦ πάτερ, ἦ τάχα μῦθον ἀκνύσεις ἔκ ἀγαπαδνόν·
 κερτομέων ὥς οἷός ἐγώ φιλολήϊός εἰμι·
 παῖδά τίς αὔρον γόνδε διαπρύσιον κραιπνὴν
 κυλλήνης ἐν ὄρεσι πολλὰ διὰ χώρον ἀνύσσας,
 κέρτομον οἷον ἔγωγε θεῶν ἔκ ἄλλον ὅπως,
 ἔδ' ἀνδρῶν ὅποσοι λησιμβροτοὶ εἰσ' ἐπὶ γαίῃ·
 κλέψας δ' ἐκ λειμῶνος ἐμὰς βῆς, ὃ χετ' ἐλαύνων
 ἐπέρως παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης·
 αὐθυπόρον δ' ἐλάων, τὰ δ' ἄρ' ἵχνια δοῖα πέλωρα
 οἷά τ' ἀγλάσσειν καὶ ἀγλαῦ δαίμονος ἔργα·
 τῆσιν γὰρ κῆρυ βυσὶν ὅτε ἀσφοδελὸν λειμῶνα
 ἀντίοα

ἀντία βήματ' ἔχουσα, κόνις ἀνέβαινε μέλαινα.
 αὐτὸς δ' ὕτος δ' ἐκὸς ἀμήχανος, ὅτ' ἄρα ποσσὶν
 ὅτ' ἄρα χροσὶν ἔβαινε διὰ φαρμακώδεα χώρον.
 αἰν' ἄλλην τινὰ μῆτιν ἔχων διέριβε κέλαινα.
 τοῖα πέλωρ', ὥς εἴ τις δροαῖσι δροσὶ βαῖνοι.
 ὅφρα κινέουσι δίδωκε διὰ φαρμακώδεα χώρον,
 ῥέει μάλ' ἔχουσα πάντα διέχευεν ἐκμονήσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ φαρμάθοιο μέγαν σῖβον ἐξεπέρησεν.
 ἄρρατος γένετ' ὦκα βοῶν σῖβος ἠδὲ καὶ αὐτὸς
 χώρον ἀνὰ κρατερὸν πόν' ἐδράτατο βροτὸς ἀνὴρ
 εἰς πύλον αὐτοῦ ἐλὼντα βοῶν γένος οὐρ μετώπων.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τὰς κύν' ἐν ἡσυχίᾳ κατέρεξε,
 καὶ διὰ πῦρ μάλ' ἄμνησεν ὁ δ' ὅτ' ἔκ' ἐνθα, πρὶν ἐνθα,
 ἐν λίκνῳ κατέκειτο μελαίνῃ νυκτὶ ἐπικῶς.
 ἄνθρωπος ἐν ἡρώεσσι κατὰ ζόρον, ὅς κεν αὐτὸν
 ἀέρος ὁρῶν λαὸν ἐσπένετο πολλὰ δὲ χροσὶν
 αὐτὰς ὠμάρταζε δολοφροσῶν ἀνελκῶν.
 αὐτὸς δ' αὐτὴν μῦθον ἀπηλεγάς ἀγόρευεν.
 ὅκ' ἴδον' ὅτ' ἐπὶ πύθονιν, ὅκ' ἄλλ' μῦθον ἄκουσα.
 ὅς κεν ἐμνηύσαι μ' ὅτ' ἄν' ἐμνήθηρον δροσίμην.
 ἦτοι δ' ὅτ' ὡς εἰπὼν, κατὰ ῥ' ἔζετο φοῖβος ἀπὸ πύλων.
 ἔρμης δ' αὐτὸς ἐτέρωθεν ἀμειβόμενος ἔπος ἠύδα.
 εἰδέατο δ' εἰς κρονίωνα θεῶν σημαντόρα πάντων.
 ζῶ πάτερ ἦτοι ἐγώ σοι ἀνθεῖν κατὰ λείω.
 τημῖν τε γὰρ εἰμι καὶ ὅκ' οἶδα φούδεσθαι.
 ἦλθεν δ' ὅτ' ἡμετέρη διζήκειος ἐλπίποδας βῆς
 σήμῳ ἡελίοιο νέον ἐπιτελλομένοιο.
 ὅς κεν θεῶν μακάρων ἄγε μάρτυρας ὅς κεν ῥήσας
 μνηύειν δ' ἐκέλευεν ἀναγκάης ὑπὸ πολλῆς.
 πολλὰ δὲ μὴ πέλισε βαλεῖν δὲ τάρταρον οὐρανῷ.

ΕΙΣ

ἦγε χ' ὁ μὲν τέρεν ἄνθος ἔχει φιλοκυδέος ἡβης.
 αὐτὰρ ἐγὼ χθιζὸς γενόμεν, τὰ δὲ τ' οἶδ' αὖ καὶ αὐτός·
 ἥτι βοῶν ἐλατῆρι κραταῖω φωτὶ ἐοικώς
 πείθεο· καὶ γὰρ ἐμοῖο πατὴρ φίλος αὖχεαι εἶται·
 ὥς ἔκ οἱ κ' εὖ λαοὺς βόσκει, ὥς δ' ἄβιος εἶην,
 ἔδ' ὕπ' ἐρ' ἔδ' ὄν' ἐβην· τὸ δὲ δ' ἀποκείως ἀγορεύω·
 ἠέλιον μάλ' αἰδέομαι, καὶ δαίμονας ἄλλους·
 καὶ σὲ φιλῶ καὶ τόνον ὀπίζομαι, οἶδ' αὖ καὶ αὐτός
 ὥς ἔκ αἰτίος εἰμι· μέγαν δ' ἐπιδάλομαι ὄρκον·
 ἔμ' αὖ τὰ δ' ἀθανάτων ἐὺνόσμητα προθύραα,
 καὶ ποτ' ἐγὼ τῷ τω τίσω ποτὲ νηλεὰ φωνήν,
 καὶ κρατῶ πρ' ἐόντι· σὺ δ' ὀπλοτέρουσιν ἄρηγε·
 ὧς φάτ' ἐπιλαΐζων κυλλήνιος ὄρχηφόντης.
 καὶ τὸ σπάρταρον εἶχεν ἐπ' ὠλένη ἔδ' ἀπέβαλλε.
 ζῆς δὲ μέγ' ἐξεγέλασεν ἰδὼν κρηνομήδεα παῖδα,
 αὖ, καὶ ἐπισαμένως ὄρνυ' ἰδὼν ἀμφὶ βόεσσιν.
 ἀμροτέρης δ' ἐκέλευσεν ὁ μόθρον αὖ θυμὸν ἔχοντας,
 ζητῶν· ἐρμῆν δὲ διακῆρον ἡγεμονεύειν.
 καὶ δειξαί τ' ἔν χῶρον ἐπ' ἀβλαβήσιν νόοιο,
 ὅππῃ δ' αὐτ' ἀπέκρυψε βοῶν ἰφθιμα κέρηνα·
 νόσεν δὲ κρονίδης, ἐπεπείθετο δ' ἀγλαὸς ἐρμῆς·
 φηὶ δ' ἴως γὰρ ἐπειθε δίδος νόος ἀγίοχοιο·
 πῶ δ' ἄμφω σπύδοντο δίδος περικαλλέα τέκνα·
 ὅτε πύλον ἡμαθόεντα δ' ἐπ' ἀφειῖν πόρον ἵξον·
 ἀφ' ὧς δ' ἐξείκοντο καὶ αὐλῖον ὕψι μέλαθρον·
 ἦ χ', ἔδ' ἡ τὰ χρήματ' ἀτάλλετο νυκτὸς ἐν ὥρῃ·
 ἐνθ' ἐρμῆς κτλ' ἔπειτα κίων παρὰ λαῖνον ἄντρον,
 εἰς φῶς ἐξήλαυνε βοῶν ἰφθιμα κέρηνα·
 λιτοῖ δ' ἴως δ' ἀπατερθεν ἰδὼν ἐνόησε βοείας
 πείρη ἐπ' ἡλιβάτω· τὰ χά δ' ἤρετο κύδιμον ἐρμῆν·

Γῶς

Γ' ὥς ἐδάμω δολομήτα δ'ὕω βόε διηροτομήσαι·
 ὥδε νεογνὸς ἐὼν, κῆρ' ἠΐπιοσ' αὐτὸς ἔγνω
 θαυμένω κῆρ' ὅπως τ' ὅδ' ἰκράτος· ὅδε τι σε χρὴ
 μακρόν ἀέξεσθαι κυλλήνιε, μακάρος υἱέ·
 Σ' ἄρ' ἐφ' ἡ' κῆρ' χρσὶ πρὶ' ἔσπερε κῆρ' τρὰ δεισμῷ
 ἀνὴρ· τὰ δ' ὕπὸ πρῶτ' κῆρ' τὰ χθονὸς ἀΐφα φύοντο,
 αὐτόθεν ἐμβολαΐδην ἐτραμμέναι ἀνῆλθοι·
 ῥεῖά τε κῆρ' πάλῃσι καὶ π' ἀγρὰ λῃσι βδέαιιν,
 ἔρμῳ βυλῇσι κλεφίφροτος· αὐτὰρ ἀπόλλων
 θαύμασιν ἀθήσας· κτε δὴ κρατὺς ἀργεφόντης,
 χῶρον ὕπρ' ἡλῆδην ἐσκέφατο πῦρ ἀμαρύνων,
 ἐγκυΐφαι μεμαῶς, λητὸς δ' ἐρικυδέος υἱὸν
 ῥεῖα μάλ' ἐπρήνεν ἐκηβόλον ὥς ἐθελ' αὐτὸς,
 κῆρ' κρατρὸν πρὶ' ὄντα λαβὼν δ' ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς
 πλήνῃσιν ἐπειρήτιζε κῆρ' μέλος· ὅδ' ὕπὸ χειρὸς,
 σμυδαλέον κονάβησε· γέλασε δὲ φοῖβος ἀπόλλων
 γηθήσας· ἔρατὴ δὲ διὰ φρένας ἦλθ' ἰὼν,
 θυμῷ ἀκνάζοντα λύρῃ δ' ἔρατ' ἐκθαρίζων,
 σῆρ' ὅγε θαρσύνσας ἐπαριστερὰ μακάρος υἱὸς
 φοῖβος ἀπόλλωνος· τάχα δὲ λیزεως κίθαρίζων,
 γηρύετ' ἀμβολαΐδην· ἔρατὴ δ' εἰσι ἔπειτο φωνή,
 κρῆν' ὅθι ἀθανάτους τε θεὸς, κῆρ' γαῖαν ἐρεμνὴν·
 ὥς τὰ πρῶτα γένοντο κῆρ' ὥς λάχε μοῖραν ἔκχσος·
 μνημοσύνην μὲν πρῶτα θεῶν ἐγέραιρεν ἀνδρῶν·
 μητέρ' αὖ μυσάων, ἣ γὰρ λάχε μακάρος υἱὸν·
 τὸς δὲ κῆρ' πρὸς βῆν τε κῆρ' ὥς γεγάαειν ἔκχσος,
 ἀθανάτους ἐγέραιρε θεὸς, διὸς ἀγλαὸς υἱὸς·
 πάντ' ἐκίπων κῆρ' κόσμον, ἐπωλένιον κίθαρίζων·
 ὅν δ' ἔρος ἐν σῆθεσιν ἀμύχανος ἀννυτο θυμόν·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πρῶτον δα προσηύδα·

Β υφόνε μηχανιώτα πόνον μινε δέχρε' ἐτάρε'
 πεντήκοντα βοῶν ἀντάξια ταῦτα μέμνησθ'
 ἡσυχίως καὶ ἔργα διακρινέεσθαι οἷω·
 νῦν δ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ πολύτροπε μακάρος υἱέ·
 ἦ σοί γ' ἐκ γενεὴς τόδ' ἄμ' ἔσσιτο θαυματὰ ἔργα·
 ἢ τίς ἀθανάτων ἢ ἐθνῶν ἀνθρώπων,
 δῶρον ἀγαθὸν ἔδωκε καὶ ἔφρασε θέσπιν αἰοιδῆν·
 θαυμασίην γὰρ τήνδε νεήφατον ὅσων ἀνθρώπων·
 ἦν ἔ πάποτε φημι δαήμεναι ἔτι τιν' ἀνδρῶν,
 ἔτι τιν' ἀθανάτων οἱ δ' ἄλμπια δώματ' ἔχουσι,
 νόσφι σέθεν φίλῃτα διὸς καὶ μακάρος υἱέ·
 τίς τέχνη τίς μῦσα ἀμηχανέων μελεδώνων·
 τίς φίλος ἀρεκείως γὰρ ἅμα φίλα πάντα πάρεστιν·
 εὐπροσάειν καὶ ἔρωτα καὶ ἡδυμον ὕπνον ἐλέσθαι·
 καὶ γὰρ ἐγὼ μύθησιν ὀλυμπιάδεσσιν ὀπιθόμην·
 τῇσι χοροὶ τε μέλῃσι καὶ ἀγαδὸς οἶμος αἰοιδῆς,
 καὶ μολπή τε θαλῆα καὶ ἰμβρότης βρόμος αὐλῶν·
 οἷα ἔπαυτί μοι ὦδ' ἡ μετὰ φρεσὶν ὦδε μέλησεν,
 οἷα νέων θαλίης ἐν δέξια ἔργα πέλονται·
 θαυμάζω διὸς υἱέ τόδ' ὥς ἔραρον κισχρίζεις·
 νῦν δ' ἔπει' οἶον ὀλίγος περ ἐὼν κλυτὰ μέδεια οἶδάσθ'
 σοί τ' αὐτῷ καὶ μητρὶ τόδ' ἀρεκείως ἀγορεύσω·
 καὶ μὰ τόδε κράνηον ἀμόντιον· ἦ μὲν ἐγὼ σε
 κυδρόν ἐν ἀβανάτοισι καὶ ὀλβιον ἦνεμονόσω·
 δώσω τ' ἀγλαὰ δῶρα καὶ ὅτε τέλος ἔκ' ἀπατήσω·
 ἦν δ' ἔρμης μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισιν
 εἰρωτῶς μ' ἐκείνης περιδραδὲς, αὐτὰρ ἐγὼ σοι
 τέχνης ἢ μετέρης ἐπιβήμεναι ἔτι μεμαίρω·
 σὴ μβρον εἰδήσεις, ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι
 βελῆ, καὶ μύθοισι σὺ δὲ φρεσὶ πάντ' ὀϊδάσθ'
 πρῶτος

πρῶτος δὲρ δίδος ἤ μετ' ἀθανάτοισι θαλάσῃς
 ἡὺς τε κρατρός τε, φιλεῖ δὲ σε μητίετα Ζεὺς,
 ἐκ πάσης ὁσίης ἔπορεν δέ τοι ἀγαθὰ δῶρα,
 καὶ τιμὰς, σέ γε φασὶ δαήμεναι ἐν δίδος ὀμφῇς,
 μαντεύσας τ' ἐκέρχε διὸς παρὰ θέσφατα πάντα·
 καὶ νῦν αὖ αὐτὸς ἐγὼ πάρος ἀφνειὸν δεδάηκας·
 σοὶ δ' αὐτάργερον ἔστι δαήμεναι ὅ, τι μενοινᾷς·
 αἴ μ' ἔπει δῶκε τοι θυμὸς ἐπιβύει καθαρίζειν,
 μέλπεο καὶ καθαρίζε καὶ ἀγαθὰς ἀγέλας
 δέχμενος ἐξ ἐμέθεν· σὺ δέ μοι φίλε κῦδος ὀπάξε·
 αὐμόλπῃ μετὰ χρυσὶν ἔχων λιγυφώνον ἐτέρην·
 κατὰ καὶ αὐτὰ κόσμον ἐπισαμένως ἀγορεύειν·
 αὐκίλος μὲν ἔπειτα φέρειν εἰς δαῖτα θάλειαν·
 καὶ χορὸν ἰμβρόντα καὶ δὲ φιλοκυδέα κῶμον·
 αὐφροσύνῃν νυκτός τε καὶ ἡμέματος, ὅστις ἄρ' αὐπῶ
 τέχνη καὶ σοφίη δεδαημένος ἐξερεῖν·
 φθειγομένη παντοῖαν ὧν χαρίεντα διδάσκει·
 ῥῆα σιωπῆσιν ἀθυρομένη μαλακῇσιν·
 ἐργασίην φθέγγουσα δυνήτασιν, ὅς δέ μιν αὐπῶ
 νῆϊς ἐὼν τὸ πρῶτον ἐπιζαρελῶς ἐρέεινε,
 μάτ' αὐτὰς κεν ἔπειτα μετῴρατε θρυαλίσοι·
 σοὶ δ' αὐτάργερον ἔστι δαήμεναι ὅ, τι μενοινᾷς·
 καὶ τοι ἐγὼ δώσω ταύτην διὸς ἀγαθὴ κῆρυ·
 ἡμεῖς δ' αὖ ὄρεός τε καὶ ἱπποβότα πεδίῳ
 βυσὶ νομὸς ἐκέρχε νομαῖσσομεν ἀγραυλοῖσιν·
 ἔνθεν ἄλλες τέξουσιν βόες ταύροισι μιγεῖσαι,
 μίγδην τηλείας τε καὶ ἄρσενας· ὃ δέ τι σε χῆν
 κρδαλέον πρ' ἰόντα πρίζαμενῶς κεχολῶσθαι·
 Ως εἰπὼν ὤρε· ὃ δ' ἐδέξατο Φοῖβος ἀπὸ ἁλῶν·
 ἱρμῷ δ' ἐγγυάλιξεν ἔχων μάστιγα φαεινὴν·

βυβλίδα τ' ἐπέτελλεν ἔδμετο δὲ μαϊάδος ἦδ' ὅς
 γηθήσας κιθάρην δὲ λαβὼν ἐπ' ἄρισερά χερσὶς
 αὐτὸς ἀγλαὸς ἦδ' ἀνὰ ἐκφύγος ἀπόλλων,
 πλήκρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέλος ἥδ' ὑπὸ καλῶν
 ἱμβρόεν κονάβισε θεὸς δ' ὑπὸ μέλος ἄσσε
 ἔνθα βόσβ' ἰδὼν ἔπειτα πρὶ ζῆθεον λειμῶνα
 ἐπράπετ' ἑν. αὐτοὶ δὲ δίδος πρίγκληα τέκνα,
 αἰφ' ὅροι πρὸς ὀλυμπον ἀγάννιθον ἐρώσαντο,
 τρὸς μένοι φόρμιγγι χάρι δ' ἄρα μιτρίετα ζῆς
 αἶμω δ' ὅς φιλόπτη σαυήταρ' ἐκὼν ἔρμῃς,
 αὐτοῖδ' ἔφίλησε διαμπερὲς ὥς ἔτι καὶ νῦν,
 σῆμα τ' ἔπει κιθάρην ἰδὼν ἐκὼν ἐγγυάλιξε,
 ἱμβρὶν δὲ δαῶς δ' ὑπὸ πωλένιον κιθάρειεν
 αὐτὸς δ' αὖθ' ἐτέρης σοφίης ἐκ μάλα τοτέχνην
 συρίγγων ἐνοπὴν ποιήσατο πλάθ' ἀκυστήν
 καὶ ὅτε αὐτοῖδ' ἔρμῃν πρὸς μῦθον ἔειπε
 δεῖδ' ἰα μαϊάδος ἦδ' ἰδάντορε ποικιλομήτη,
 μή μοι ἀνακλέψῃς κιθάρην καὶ καμπύλα ῥέα
 τιμὴν γὰρ παρ' ἱνὸς ἔχης ἐπαμοίβισι ἔργα
 θήσῃ ἀνθρώποισι κατὰ χθόνα πολυβότειρα
 αἷ' εἴ μοι τλάης γε θεῶν μέγαν ὄρκον ὁμῶσαι,
 ἢ κεφαλῇ νόσας ἢ ἐπὶ στυγρὸς ὄμβριμον ὕδωρ,
 πάντ' ἂν ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένα καὶ φίλα ἔρδοις.
 καὶ ὅτε μαϊάδος ἦδ' ὑποχόμενος κατένευσε
 μή ποτ' ἀποκλέψῃς, ὅς ἐκὼν ἐκτεάτῃσιν
 μηδ' ἐμπελάσειν πυκινῷ δόμῳ αὐτὰρ ἀπόλλων
 αὐτοῖδ' ἔνευσε ἐπ' ἄρθμῳ καὶ φιλόπτη,
 μή τινα φίλτρον ἄλλον ἐν ἀθανάτοισιν ἔσεσθαι,
 μή τε θεὸν μή τ' ἄνδρα δίδος γόνον, ἐκ δὲ τέλῃον
 σύμβολον ἀθανάτων ποιήσομαι, ἥδ' ἅμα πάντων
 πῖσθ'

ΠΙΣΩΝ ΕΜΩ ΘΥΜΩ ΚΑΙ ΤΙΜΙΟΝ ΑΥΤΑΡ ΕΠΙΤΑ,
 ὄλβη καὶ πλῆτ' δώσω πρὶς ἑλλεία ῥάβδον
 χρυσείην ῥιπέπλον, ἀκίριον ἥ σε φυλάξει,,
 πάντα δ' ἐπικράνυσσα θεὸς, ἐπέων τε καὶ ἔργων,
 τῶν ἀγαθῶν, ὅσα φημι δαήμεναι ἐκ Διὸς ὀμρῆς.
 μαντεῖν δὲ φέριτε Διοχρεφὲς ἦν ἐρείνης
 ὅτε σε θέσφατόν ὄπ' δαήμεναι, ὅτε τιν' ἄλλον
 ἀθανάτων· ὃ γὰρ οἶδε Διὸς νόος· αὐτὰρ ἔγωγε
 πισωθείς, κατένυσσα καὶ ὤμοσα κερτρὸν ὄρκον,
 μή τινα νόσφιν ἐμείο θεῶν ἀγχιγενετῶν
 ἄλλον γ' εἴσεσθαι ζηνὸς πυκινόφρονα βυλὴν·
 καὶ σὺ κασίγνητε χρυσόρραπι μή με κέλαι
 θέσφατα πιφαύσκειν, ὅσα μῆδετα ἀρύοπα ζεύς·
 ἀνθρώπων δ' ἄλλον δηλήσομαι, ἄλλον ὀνήσω·
 πρὸς πρὶς ῥοπέων ἀμεγάρτων φυλ' ἀνθρώπων.
 καὶ μὲν ἐμῆς ὀμρῆς ἀπονήσεται, ὅς τις ἀν' ἔλθῃ
 φωνῇ καὶ πρὶς ὕδασι, τεληέντων οἰωνῶν·
 ὅτος ἐμῆς ὀμρῆς ἀπονήσεται, ὃ δ' ἀπαιήσω·
 ὅς δέ κε με φιλόχοιοι πιθήσας οἰωνοῖσι,
 μαντεῖν ἐθέλῃσι παρεκνέον ἐξ βείνην
 ἢ μετέρη· νοεὴν δὲ θεῶν πλέον αἶν' ἐόντων,
 φήμ' ἀλίην ὁδὸν εἶσιν, ἐγὼ δέ κε δῶρα δὲ χοίμη·
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω μακρῆς ἐρικυδέος ὕψι,
 καὶ Διὸς ἀγχιόχοιο θεῶν ἐρίγνιε δαῖμον·
 μοῖραι γάρ τινες εἰσι κασίγνηται γεγαῖαι
 παρθένοι, ὥ κείησιν ἀγαλλόμεναι πρὶς ὕδασι
 ποῖς· κατὰ δὲ κρατὸς πεπαλαγμένα ἀλφειταλάχῃ,
 οἰκίαν ναετάνυσιν ὑπὸ πύχῃ παρνησοῖο·
 μαντεῖς ἀπάνευθε διδάσκαλοι, ἦν ἐπὶ βροσί
 παῖς ἐπ' ἑὼν μελίπποα πατήρ δ' ἐμὸς ὅ κ' ἀλέγμενος·

ΕΙΣ ΕΡΜΗΝ.

ἐνταῦθεν δ' ἤπειτα πτόμεναι ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλῃ,
 κηρία βόσκονταί, καί τε κρήνησιν ἔκστα·
 αἰδ' ὅτε λυθὺ θυί σωσιν ἐδηδῆσαι μέλι χλωρόν,
 προφρονέως ἐθέλωσιν ἀληθεῖν ἀγορεύειν·
 ἦν δ' ἀπονοσφισθῶσι θεῶν ἡδεῖαν ἐδωδ' ἦν.
 πειρῶνται δ' ἤπειτα παρ' ἐξ ὁδὸν ἦγε μοναῖεν·
 τὰς τοι ἐπητά διδωμι· σὺ δ' ἄρ' ἐκέως ἐρεῖνων,
 σὴν αὐτὸ φρένα τέρπε· καὶ εἰ βροτὸν ἀνδρα δαείης
 πολλάκι σῆς ὁμῆς ἐπακνύσεται αἰετὺ χησι·
 ταῦτ' ἔχε μακάρος ἦε, καὶ ἀφραύλης ἔλικος βῆς,
 ἵππας τ' ἀμφιπόλουε, καὶ ἡμιόνους ταλαβῆς.
 καὶ χαροπῶσι λέεσσι, καὶ ὄργιστάσιν σύεσι,
 καὶ κυσὶ, καὶ μήλοισιν, ὅσα φέρη δὴρεῖα χθών·
 πᾶσι δ' ἐπὶ προβάτοισιν ἀνάλκην κύδιμον ἐρμήν,
 οἷον δ' εἰς αἰὶδ' ἦν τετελεσμένον ἄγγελον εἶναι·
 ὅς τ' ἄλδορς πρὲν δώσει γέρας ὑπὲρ ἁλίσσον·
 ὕψα μακάδως ἦν ἀναξ ἐρίησιν ἀπόλλων·
 παντοίῃ φιλόπτηι· χάριν δ' ἐπέθηκε κρονίων·
 πᾶσι δ' ὄγε θνητοῖσι, καὶ ἀθανάτοισιν ὁμίλῃ·
 παῦρα μὲν οἶω ὀνίνησι, τὸ δ' ἀκρίτον ἠπσοπαῖε
 νύκτα δι' ὀρφναῖην, φῦλα θνητῶν ἀνθρώπων·
 καὶ σὺ λυθὺ ὕψα χάρε δῖος, καὶ μακάδος ἦε·
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σέο καὶ ἄλλης μνήσομαι αἰοιδῆς·

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

μ Οὐδ' αἶ μοι ἐννεπε ἔργα πλυχνύσθ' ἀφροδίτης
 κύπριδος· ἦτε τοῖσιν ἐπὶ γλυκαῷ ἔμβρον ὦρσε·
 καί τ' ἐδάμασσε το φῦλα κατὰ θνητῶν ἀνθρώπων·
 οἰωνὺς τε δι' ἡπείρου, καὶ θηρία πάντα·

ἢ λυὸν ὅς' ἤπερος πλάτρεται, ἢ δ' ὅσα πόντος
 πᾶσιν δ' ἔργα μέμικεν ἔνπερ' ἀνὰ κιββέης·
 ποιῶς δ' ἔδωκεται πεπιθεῖν φρένας ἢ δ' ἀπατῆσαι,
 κέρην τ' αἰγίοχοιο Διὸς γλαυκῶπιδ' ἀθήνην·
 ἢ γὰρ οἱ ἄνδρες ἔργα πολυχρῦσα ἄφροδίτης·
 αἰμ' ἀρὰ οἱ πόλεμοί τε ἄδον καὶ ἔργον ἄριστος,
 ὅσμιναί τε, μάχαι τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' ἀγεγώς·
 πρῶτη τέκτονα δ' ἄνδρας ἐπιχθονίους ἐδίδαξε·
 ποιῆσαι σάτινα καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ·
 ἦ δέ τε παρθενίχους ἀπαλόχρους ἐν μεγάροισιν·
 ἀγλαὰ ἔργ' ἐδίδαξεν, ἐπὶ φρεσὶ θεῖσα ἐκείνη·
 ἦ δέ ποτ' ὀρέμιδα χρυσήλατον κελადηνήν
 δάμναται ἐν φιλόπτη φιλομῆδ' ἄφροδίτη·
 καὶ γὰρ τῇ ἄδ' ῥέξα, καὶ ἔρβι θῆρας ἐναέριον·
 φόρμιγγές τε χοροί τε διαπρύσιοι τ' ὀλουγὰς·
 ἄλσεά τε σκιδόντα δικάων τε πόλεις ἀνδρῶν·
 ἦ δέ λυ' αἰδοίη κέρη ἄδ' ἔργ' ἄφροδίτης
 ἱστὴν ἣν πρῶτην τέκετο χρόνος ἀγκυλομήτης·
 αὐτὶς δ' ὀπλοτάτην, βελὴν Διὸς αἰγίοχοιο
 πότνιαν ἣν ἐμνῶντο ποσειδάων καὶ ἀπόλλων·
 ἦ δέ μάλ' ἢ κ' ἔθελεν ἀμὰ στεινῶς ἀπέειπεν·
 ὦ μοσε δὲ μέγαν ὄρκιον, δ' δὴ τετελεσμένος ὄστιν,
 εἰς ἀμύνει κεφαλῆς πατρὸς Διὸς αἰγίοχοιο·
 παρθένος ἔσεσθαι πάντ' ἡμάτα δ' ἰαθεῶν·
 τῇ δέ πατὴρ ζεὺς δῶκε καλὸν γέρας ἀντὶ γάμοιο·
 καὶ τε μέσῳ οἴκῳ κατ' ἄρ' ἔζετο πῖαρ ἑλῦσα·
 πᾶσιν δ' ἐν νηοῖσι θεῶν τιμὰ χόος ἔστι·
 καὶ παρὰ πᾶσι βροτοῖσι θεῶν πρέσβια τέτυκται·
 τάων ἢ δώαται πεπιθεῖν φρένας ἢ δ' ἀπατῆσαι·
 τῶν δ' ἄλλων ἢ πέρτερι περιγμένον ἔς' ἄφροδίτην·

ΕΙΣ
ὅτε θεῶν μακρόρων, ὅτε θνητῶν ἀνθρώπων,
καί τε παρὲν ζηνὸς νόον ἦγαγε τριπικραύνη,
ὅς τε μέγιστος τ' ὅτι μεγίστης τ' ἔμμορε τιμῆς.
καί τε τὰ οὗτε θέλοι πυκινὰς φρένας ἑξαπαφῶσα,
ῥηϊδίως σάειμιξε κατὰ θνητῆσι γαυαξίδι,
ἦρης ἑκλεαυῶσα κασιγνήτης ἀγόχου τε
ἢ μέγα εἶδος, ὅριον ἐν ἀθανάτησι θεῆσι.
κυνδίστην δ' ἄρα μιν τέκετο χρόνος ἀγκυλομήτης,
μήτηρ τε ρείη. ζῶα δ' ἄρ' οἷα μήδεα εἰδώς
αἰδοῖν ἄλοχον ποιήσατο κείν' εἰδῶν.
τῇ δὲ καὶ αὐτῇ ζῶας γλυκαὶ ἵμβρον ἔμβαλε θυμῷ
ἀνδρὶ κατὰ θνητῶν μιχθίμεναι, ὅφρα τάχιστα,
μὴ δ' αὐτὴ βρετέης σὺν ἡς ἀποβρέμενι εἴη.
καί πρ' ἔπαυξάμενι οἴπῃ μετὰ πᾶσι θεοῖσιν,
ἦδ' ὁ γελοῖσάσα φιλομειδὴς ἀφροδίτη·
ὥς ῥα θεὸς σάειμιξε κατὰ θνητῆσι γαυαξίδι,
καί τε κατὰ θνητὸς ἦεις τέκεν ἀθανάτοισιν·
ὥς τε θεὸς ἀνέμιξε κατὰ θνητοῖς ἀνθρώποις·
ἀχίσεω δ' ἄρα οἱ γλυκαὶ ἵμβρον ἔμβαλε θυμῷ.
ὅς τ' οὐκ ἀκροπόλοισι ὄρεσιν πολυπιδάκκ' ἰδης
βυκολέεσκεν βῆς, δέμας ἀθανάτοισιν ἐοικώς.
τὸν δ' ἠπειτα ἰδῶσα φιλομειδὴς ἀφροδίτη,
ἠρώσατ'· ἐκ πάγλως δὲ κατὰ φρένας ἵμβρος εἶλιν·
ὅς κ' ὑπὸν δ' ἐλθῶτα, θυώδεα νηὸν εἰδανεν
ὅς παῖδον ἐνθα δὲ οἱ τέμενος βωμός τε θυώδης·
ἐνθ' ἦν εἰσελθῶσα θύρας ἐπέθηκε φαιητάς·
ἐνθα δέ μιν χάριτ' ὅς λῦσαν καὶ χρίσαν ἐλαίῳ
ἀμβροτῶ· οἷα θεὸς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἐόντας
ἀμβροσίῳ ἐανῶ· ῥ' ῥα οἱ τεθυωμένον ἦεν·
ἰσαμένῃ δ' οὐ πάντα πρὶ χροῖ εἶματα καλὰ,

χρυσῷ νοσμήσεισα φιλομένης ἀφροδίτη,
 σάκτ' ἐπὶ γυνὴν προλιπὺς ἄνδρα κύντρον,
 ὕψι μετὰ νεφέεσσιν ὅπως κρήνησιν κέλευθον·
 ἰδὴν δ' ἔκταν πολυπίδακ' μητέρα θηρῶν·
 βῆ δ' ἰδὺς σαθμοῖο δι' ἔριος οἱ δὲ μετ' αὐτῶν
 σάκοντες ποιοῖσι λυκοὶ χαροποῖτε λέοντες,
 ἄρκτοι, παρδαλῆες τε βοᾶν προκχέδων ἀκόρητοι
 ἦσαν· ἡ δ' ὀρώσασα μετὰ φρεσὶ τέρπετο θυμόν·
 καὶ τοῖς ἐν σήθει βάλ' ἵμερον οἷδ' ἅμα πάντες
 σάκοντες κοιμήσαντο κατὰ σπυριόεντας ἐναύλας·
 αὐτὴ δ' ὅτε κλισίᾳς ἀποκίετο ἀφίκετο.
 ἦν δ' αὖρε σαθμοῖσι λελημμένον οἶον ἀπ' ἄλλων
 ἀχίστην ἥρωα, θῖν' ἀπ' ἑλλας ἔχοντα.
 οἷδ' ἅμα βυσὶν ἔποντο νομῆς κατὰ ποιήεντας
 πάντες· ὅδ' ἐν σαθμοῖσι λελημμένος οἶος ἀπ' ἄλλων,
 πωλεῖτ' ἐνθα καὶ ἐνθα διαπρύσιον κισκρίζων·
 εἴ δ' αὖτε προπάρειθε διὸς θυγάτηρ ἀφροδίτη,
 παρθένω ἀδμήτη μέγεθος καὶ εἶδος ὁμοῖον·
 μή μιν ταρβήσῃεν ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας·
 ἀχίστης δ' ὀρώων ἐφράζετο, θαύμαινέν τε,
 εἶδος τε μέγεθος τε καὶ εἵματα σιγαλέοντα.
 πέπλον γὰρ ἔστο φαινότερον πυρός αὐγῆς·
 εἴχε δ' ἐπὶ γναμπὰς ἑλικὸς κέλυκος τε φαεινὰς·
 ὄρμοι δ' ἀμφ' ἀπαλῇ δειρῇ περιελλέοντες ἦσαν
 καλοὶ χρύσοι παμπούκιλοι ὥς δὲ σεληνὴν
 σήθεισιν ἀμφ' ἀπαλοῖσιν ἐλάμπετο θαῦμα ἰδέσθαι·
 ἀχίστην δ' ἔρος εἶλεν· ἔπος δέ μιν ἀντίον ἦν δα.
 Ἄρε' ἀνὰ ἥ τις μακρόρων τάδε δώμαθ' ἵκηται
 ἄρτεμις, ἡ λητώ, ἡ δὲ χρυσῇ ἀφροδίτῃ,
 ἡ θέμις ἡ ὑγηνῆς, ἡ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

ΕΙΣ

ἢ τίς τις χαρίτων δαῖρ' ἡλυθὼς αἵτε θεοῖσι
 πᾶσιν ἐταιρίζουσι, καὶ ἀθάνατοι καλέονται,
 ἢ τίς νυμφῶν, αἳ τ' ἄλσιν καλὰ νέμονται·
 ἢ νυμφῶν, αἳ καλὸν ὄρος ῥόδι ναιετάουσι,
 καὶ πηγὰς ποταμῶν, καὶ βήσια ποιέοντα.
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐν σκοπιῇ, περιφαινομένῃ ἐνὶ χώρῃ
 βωμόν ποιήσω· ῥέξω δέ τοι ἱερὰ καλὰ,
 ὠρησιν πάσῃσι· σὺ δ' αὖφρονά θυμὸν ἔχουσα,
 δὸς με μετὰ πρῶτασιν ἄριπρεπέ' ἐμμεναι ἀνδρά·
 ποίει δ' εἴσοπίσω θαλρὸν γόνον· αὐτὰρ ἐμ' αὖρ' ὄν·
 θηρόν ἐνζῶειν, καὶ ὄρε' ἔνθα φάος ἡελίοιο,
 ὄλβιον ἐν λαοῖς, καὶ γήραος ἔδον ἱκέσθαι.
Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα δῖος θυγάτηρ Ἄρροδίτη.
 ἀχίση κύνδιτε χαμαιγενέων ἀνθρώπων·
 εἴ τίς τοι θεός ἐμι· τί μ' ἀθανάτησιν εἴσκεις;
 οἷμά κε ταθνητὴ τέχνη δέ με γείνατο μήτηρ·
 ὁ πρὸς δ' ἄβι πατὴρ ὄνομα κλυτὸς, εἴ πο' ἀκύνειδ'·
 δὲ πάσης φρυγῆς αὐτῇ χητοῖο ἀνάσσει.
 γλῶσσαν δ' ὕμετέρην, καὶ ἡμετέρην σάρα οἶδα.
 πρῶτος γὰρ μεγάρῃ με προφῶς κέρειν· ὅδ' ἐδὲ διαπρὸ
 σμικρὴν· πᾶσι δ' ἀτίταλλε φίλης παρὰ μηρὸς ἐλῶσα·
 ὥς δ' ἡ τοι γλῶσάν τε, καὶ ὕμετέρην σὺ οἶδα.
 νῦν δ' ἐμ' ἀνὴρ παξέε χρυσόρραπις ἄργυρόντης,
 ἐκ χορῶν ἄρτεμιδος χρυσηλαχέτης κελαιθενῆς·
 πολλὰ δὲ νύμφαι καὶ παρθέναι ἀλφεισίβοιαι
 παίζουσ' ἀμφὶ δ' ὄμιλος ἀπείριτος ἐπεφάνωτο·
 εἴνεθ' ἐμ' ἀνὴρ παξέε χρυσόρραπις ἄργυρόντης·
 πολλὰ δ' ἐπὶ γὰρ ἐργα ταθνητῶν ἀνθρώπων,
 πολλὴν δ' ἀκληρόν τε καὶ ἀκτιτον· ἦν δὲ θῆρ' ὅσ'·
 ὠμοφάγοι φοιτῶσι, κατὰ σκιδέντας ἐναυλῆς.

ὁ δὲ ποιεῖ φάειν ἐδοῖκεν φυσίζῳ αἵνῳ·
 ἀχλὺν δὲ μεφάσκε παρὰ λέχεσιν καλέεσθαι
 κυριδίην ἀλοχόν· σοὶ δ' ἀγλαὰ τέκνα τεύεσθαι·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ δῆξε καὶ ἔφρασεν, ἦ τοι ὃ γ' αὐτὶς
 ἀθανάτων μετὰ φῦλ' ἀπέβη κρατὺς ὄρνυφόντης·
 αὐτὰρ ἐγὼ σ' ἰκόμεν· κρατὴρ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη.
 εἰ μὲν σε πρὸς Ζηὺς ῥωαίῳ μοι καὶ δὲ τοκῆων
 ἐσθλῶν, ὃ γάρ τοι κακοὶ τοιόνδε τέκονε,
 ἀδμήτην μ' ἀγαθῶν καὶ ἀπειρήτην φιλόπτοιο,
 πατρὶ τε σὺ δῆξον καὶ μητέρι κέδν' εἰδήῃ·
 σοῖς τε κασιγνήτοις, οἳ τοι ὁμόθεν γεγάσιον.
 εἴ σφιν ἀεικελίη νηὶς ἔωσμαι, ἀγέκῃ·
 εἴ τι ἀεικελίη γαῖῃ ἔωσμαι ἢ καὶ ὕμῃ.
 πέμψαι δ' ἄγγελον ὦκα μετὰ φρένας ἀλοπώλους
 εἰπεῖν πατρὶ τ' ἐμῷ καὶ μητέρι κηδομένη πρ·
 οἰδέε τε χρυσὸν κεν ἄλκις, ἐσθλὸν ὕφαντόν·
 πέμψουσιν, σὺ δὲ πολλὰ καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
 ταῦτα δὲ ποιήσας δαίννυ γάμον ἱμερόεντα
 τίμιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι δέδοισιν.
 ὧς εἰπῶσα θεὰ γλυκὰ ἱμερόν' ἐμβαλε θυμῷ·
 ἀχλὺν δ' ἔρος εἶλεν, ἔπος ἔφρατ' ἐκτ' ὀνόμαζε·
 εἴ μιν θνητὴ τ' ἐαυτ' γαῖῃ δέ σε γένατο μήτηρ·
 ὁπρῶς δ' ἔπειτα πατὴρ ὄνομα κλυτὸς ὥς ἀγορεύεις·
 ἀθανάτοιο δ' ἐκ νητι διακέρυς ἐσθλὰ δ' ἰκόντης
 ἱρμῶ· ἐμὴ δ' ἀλοχος κεκλήσκει ἡματα πάντα,
 ὅστις ἐπ' ἄρα θεῶν, ὅτε θνητῶν ἀνθρώπων,
 ἐσθλὰ με χήσει πρὶν σὴ φιλόπτι μιγῆναι
 αὐτίκα νῦν, ὃ δ' εἶπεν ἐκ βόλος αὐτὸς ἀπὸ λῶν
 ἔξω ἀπ' ὄρνυφός προΐη βίβλα σπονδέντα·
 βυλοῖμην κεν ἐπ' ἄρα γαῖῃ, εἰ κ' ἄρα θεῶσι

ΕΙΣ

οἷς αὖτις ἐπιβὰς, δαῦκε δόμον αἰῶος εἶσω.
 Ως εἰπὼν, λάβε χεῖρα. φιλομυδὴς δ' ἄρ' ἄρ' ὀδύνη
 ἔρπε μεταστρεφθεῖσα, κατ' ὀμματα καλὰ βαλῖσα
 ἄν' ἄλχος αὐτῶτον· ὅθι περ πάρος ἔσκειν ἀνάκτι
 χλαῖνῃσιν μαλακῆς ἐσθωμένον· αὐτὰρ ὕπερθε
 ἄρκτων δέρματ' ἔκειτο βαρυφθόγγων τε λεόντων.
 τῆς αὖτ' ὅς κατ' ἐπεφνεν ἐν ὕρεσιν ὕψηλοῖσιν·
 οἷδ' ἐπεὶ οὖν λεχέων ἀποκλῆτων ἐπέβησαν,
 κόσμον μὲν οἱ πρῶτον ἀπ' ἡρώδ' εἴλε φαεινόν,
 πόρπας τε γναμπῶς θ' ἑλικας, καλυκας τε, καὶ ὄρμυς
 λῦσε δὲ οἱ ζώνην, ἣ δὲ εἵματα σιγαλέοντα
 ἔμδυε, καὶ κατέθηκεν ἐπὶ θρόνον δρυροήλη
 ἀρχίστης. ὅδ' ἔπειτα θεῶν ἰότητι καὶ αἴσῃ
 ἀθανάτη παρέλετο θεῶν βροτῶς ἢ σάφα εἰδώς·
 ἦμος δ' ἄρ' εἰς αὖλιν ἀποκλίνουσι νομῆες
 βῆς τε καὶ ἵφια μῆλα νομῶν ἐξ ἀνθεμοέντων,
 τῆμος δ' ἄρ' ἀρχίσῃ καὶ ἐπὶ γλυκεῖν ὕπνον ἔχουε
 νήδυμον· αὐτὴ δὲ χροῖ' ἐννυτο εἵματα καλὰ,
 ἱσαμένη δ' αὖ πάντα περὶ χροῖ' ἵα θεῶν,
 ἔση ἄρα κλισίῃ ἀποκλῆτοιο μελᾶθρα
 ἦρε καὶ ῥη· κάλλος δὲ παρειῶν ἀπέλαμπεν
 ἄμβροτον οἶον τ' ἐστὶν εὐσεφάνη κυθερείης
 ἐξ ὕπνου τ' ἀνέχερεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 ὅρσειο δαρδανίδη, τί νῦν νήρετον ὕπνον ἰαύης,
 καὶ φράσαι εἴ τι ὁμοῖν ἐγὼν ἰνδάλλομαι εἶναι,
 οἶν δ' ἡμε τοπρῶτον ἐν ὀφθαλμοῖσι νόησας·
 Ως φάθ'· ὅδ' ἐξ ὕπνοιο μάλ' ἔμματα πῶς ὑπάκυσεν·
 ὥς δὲ ἴδεν δειρὴν τε, καὶ ὀμματα καλὰ ἄρ' ὀδύνης,
 τάρβυσεν τε, καὶ ὅσ' ἀνὲρ παρακλιδὸν ἔσταπεν ἄλλη·
 ἄρ' αὖτις χλαῖν' ἔκλυτο καλὰ πρὸς ὤπα·
 καὶ μιν

παῖ μιν λιαυόμενος ἔπειτα πῖβόντα προσνύδα.
 αὐτίκα δ' ὥς ταπρῶτα θεὰ ἰδὼν ὀφθαλμοῖσιν,
 ἔγνω ὡς θεὸς ἦεν· σὺ δ' ἔνι νημερτές ἐειπὼς.
 εἰπάτε πρὸς ζηνὸς γοαυόμεναι αἰνέχοιο,
 μή με ζώντ' ἀμνηνὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἐάσῃς
 γαῖαν, ὡς ἐλέαυ' ἐπεὶ ἔβιο θάλλμιος ἀνὴρ
 γίγνεται, ὅς τε θεῶς ἀνάζεταί· ἀθανάτησι·
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα δίδς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
 ἀχίσι κῦδίτε καταβητῶν ἀνθρώπων,
 θάρσσε· μὴ δέ τι σῆσι μετὰ φρεσὶ δείδιδι λίην.
 ἔγάρ τοι, τί δέος παθεῖν καμὸν ἐξ ἐμέθεν γε,
 ἔδ' ἄλλων μακρόρων· ἐπεὶ φίλος ἐσὶ θεοῖσι·
 σοὶ δ' ἔσμι φίλος ὕδ'· ὅς ἐν πρώεσσιν ἀνείεθ·
 καὶ παῖδ' οὐ παύσει διαμπερές ἐκγεγόντα·
 τῷ δέ κ' αἰνεῖσθαι ὄνομ' ἔσσεται, ἔνεκεν μ' αἰνόν·
 ἔχεν ἄχος, ἔνεκεν βροτὴ ἀνέρος ἐμπεσον αὐτῷ·
 ἀχί θεοὶ δέ μάλιστα καταβητῶν ἀνθρώπων
 αἰεὶ ἀφ' ὕμετέρης γενεῆς εἶδος τε, θυήν τε.
 ἢ τοὶ μὲν ξανθὸν γαυμήδεια μητίετα ζῶσι
 ἦρπασ' ἔδ' διὰ κέλλος, ἵν' ἀθανάτοισι μετεῖη,
 καὶ τε δίδς καταδῶμα θεοῖς ἐπιεινοχοῦσι
 θαῦμα ἰδεῖν, πάντεσσι τετιμένος ἀθανάτοισι
 χρυσέον ἐκ κρατῆρος ἀφύων νέκταρ ἐρυθρόν·
 πρῶτα δὲ πένθος ἄλαστον ἔχε φρέτας· ἔδ' ἐτι ἦδ' αἶ
 ὅππῃ οἱ φίλον ὕδ' ἀνὴρ πασε θέσσις αἰελλὰ·
 τὸν δ' ἡπείτα γάσκε διαμπερές ἦματα πάντα·
 καὶ μιν ζῶσι ἐλέησε· δίδς δὲ οἱ ὕος ἀποινα
 ἵππους δ' ὄξυπλάσ, τοὶ τ' ἀθανάτης φορέουσι·
 τὺς δὲ δῶρον ἐδωκὼς ἔχον, εἵπεν τε ἔκθετα

ΕΙΣ

ζηνός ἐφημοσάωνσι δικάκτος ὄρειφόντης,
 ὡς εἰσι ἀθανάτος, καὶ ἀνθρώπος ἡματα πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ζηνός ὄρε κλυεὺς ἀγγελιάων,
 ὅκ' ἐπειτα γόασκε γερῆθαι δὲ φρένας ἔνδον·
 γηθόσωνος δ' ἵπποισιν ἀελλοπόδων ὀχέϊτο·
 ὡς δ' αὖ, τιθωνδὸν χρυσόθρονος ἤρπασεν ἡώς.
 ὕμετέρης γενεῆς ἐπιέκελον ἀθανάτοισι.
 βῆ δ' ἵμω αὐτήσυσσα κελαινεφέα κρονέωνος,
 ἀθανάτῳ τ' εἶναι, καὶ ζῶειν ἡματα πάντα·
 τῇ δὲ ζῆα ἐπένυσε, καὶ ἐκρήνεν ἐέλδωρ
 νηπίῃ· ὅδ' ἐκόησε μετὰ φρεσὶ πότνια ἡώς.
 ἦ βιν αὐτῆσαι, ξύσαι τ' ἀπὸ γῆρας ὀλοισί·
 ὅν δ' ἡτοίει' ὡς μὲν ἔχεν πολυῆρατος ἦβη
 ἥδ' ἔτι πτόμαος χρυσοθρόνῳ ἠριγενεῖ,
 νῆαί τε πρὶ ὤκεανόιο ροῆς ἐπὶ πέραςι γαίης·
 αὐτὰρ ἐπεὶ πρῶται πολιὰ κατέχευτο ἔθειρας
 καλῆς ἐκ κεφαλῆς, καὶ οὐγενέος τε γενεῆς,
 τῆ δ' ἡτοί αὐτῆς λυγρὸν ἀπείχετο πότνια ἡώς·
 αὐτὴν δ' αὖτ' ἀτίταλλεν ἐνὶ μεγάροισιν ἔχουσα,
 σίτῳ τ' ἄμβροσίῃ τε, καὶ εἶματα καλὰ διδύσας·
 αἴψ' ὅτε δ' ἡ πάμπαν συρβὸν κατὰ γῆρας ἐπειγεν,
 ὅδ' ἐτι κινῆσαι μελέων δαύχτ' ὅδ' ἀναεῖραι·
 ἥ δὲ δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ὄριση φαίνετο βυλὴ,
 ἐν θαλάμῳ κατέθηκε· θύρας δ' ἐπέθηκε φαεινάς.
 τῆ δ' ἡτοί φωνὴ ῥεῖ' ἄπειτος· ὅδ' ἐτι κίχους
 εἰδ' οἴη, πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπῶσι μέλεων,
 ὅκ' αἰετῶν γέ σε τοῖον ἐν ἀθανάτοισιν ἐλοίμην,
 ἀθανάτῳ τ' εἶναι, καὶ ζῶειν ἡματα πάντα.
 αἴψ' ἐκ λυγρὸν τοῦτος ἐὼν εἶδος τε, δέμας τε
 ζῶσις.

ζῶσις ἡμέτερός τε πόσις κεκλημένος εἴης,
 ἢ ἂν ἐπεὶ μᾶλλον πυκινὰς φρένας ἀμφικεύηται.
 ταῦτά σε καὶ τάχα γήραός μοι ἐν ἀμφικεύηται
 νηλεὲς ἔγχεσσι παρίσταται ἀνθρώποις.
 ἢ λόλῳ καὶ μακρόν ὅτε συγένοι θεοὶ περ.
 αὐτὰρ ἐμοὶ μέγ' ὄνειδος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 ἔσεται ἡμᾶτα πάντα διαμπερὲς εἵνεκα σείο.
 οἱ πρὶν ἐμὲς ὄφρα, καὶ μήτις αἴς ποτε πάντας
 ἀθανάτους σκεῖμεν καὶ ταβητῇσι γυναιξὶ
 τάρβεισκον πάντας γὰρ ἐμὸν δάμνασθαι νόημα.
 ταῦτά δ' ἡνέτι μοι συναχέσεται ἐξονομήναι.
 γέτο μετ' ἀθανάτοισιν, ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀάδην,
 χέτλιον ἢ ὄντατον ἀπεπλάγχθην δὲ νόοιο.
 παῖδά δ' ὕπ' ἑωὴν ἐθέμην βροτῶ ἀννηθεῖσα.
 ὅν καὶ ἐπὶν δὴ πρῶτον ἴδην φάος ἠελίοιο,
 νύμφαί μιν θρέψουσιν ὀρεσκῶσι βαθυήλοιοι.
 αἱ δ' ὅδε ναιετάουσιν ὄρος μέγα τε ζάθεόν τε.
 αἶρ' ὅτε θνητοῖς ἢ ἀθανάτοισιν ἔπονται.
 διρὸν καὶ ζῶσι, καὶ ἀμβροτον εἶδ' ἀρ' ἔδωσι,
 καὶ τε μετ' ἀθανάτοισι καλὸν χορὸν ἐρῶσαντο.
 τῇσι δὲ σιληνοί τε, καὶ ἄσμοπος δόρυφόντης,
 μίσγον τ' ἐν φιλόπῃ μυχῷ σπείων ἐροέντων.
 τῇσι δ' ἄμ' ἠέλαται, ἠὲ δρυὸς ὕψι κρήνηι
 γήνομένησιν ἔφυσαν ἐπιχθονὶ βωτιανείρῃ,
 καὶ αἱ πλεθῶσαι, ἐν ἔρεσιν ὕψηλοῖσιν
 ἔσας ἠλίβατοι τε μένι δὲ ἐκίχλυσκυσιν
 ἀθανάτων τὰς δ' ἔτι βροτοὶ κείρουσι σιδήρῳ.
 αἱ δ' ὅτε κεν δὴ μοῖρα παρεστήκει θανάτοιο,
 αἶψ' ἀνέται μὲν πρῶτον ἐπὶ χθονὶ δεινὰ καὶ καλὰ.

ΕΙΣ

φλοῖος δ' ἄμριπ βροχινύβη· πῖπυσι δ' ἄπ' ὄροι·
 τῶν δ' ἐχ' ὁ μὲν θυχὴ λείπει φάος ἡελίοιο·
 αἶψα μὲν ἐμὸν θρέψουσι παρὰ σφίσιν ἔδν' ἐχέσασα·
 τὸν μὲν ἐπὶν δ' ἡ πρῶτον ἔλη πολυμήρκτος ἦβη,
 ἄξις σὶ σοὶ δαῦρο· θεὰ δ' εἴξις σὶ τε παῖδα·
 σοὶ δ' ἐγὼ ὄρρα ταῦτα μετὰ φρεσὶ πάντα διέλθω,
 εἴς πέμπλον ἔτος αὖτις ἐλεύσομαι ἔδν' ἄγασα·
 τὸν μὲν ἐπὶν δ' ἡ πρῶτον ἰδὴς θάλος ὀρθαλμοῖσι
 γηθήσεις ὀρόων· μάλα γὰρ θεοεικέλος ἔσται·
 ἄξεις δ' αὐτὶ καὶ νιν ποτὶ ἱλίον ἡνεμόεσσαν·
 ὣν δ' ἐτίς εἰρητὰς σε καταβνητῶν ἀνθρώπων,
 ὣ τίς σοι φίλον ἔδν' ὑπ' ἑὼνι θέτο μήτηρ·
 τῶδε σὺ μυθεῖσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελύω·
 φασὶ τοὶ νύμφης καλυκώτιδος ἔγγονον εἶναι,
 αὐτὸς δ' ἐναιετάσιν ὄρος καταείκειον ὕλη·
 εἰδὲ κεν ἐξείπης, καὶ ἐπ' ἀνέειαι ἄφρονι θυμῷ,
 ἐν φιλόπῃτι μιγῆναι εὐσιφάνῳ κυβείῃ,
 ζυῖς σε χολωσάμενος βαλεῖ φολόντι κβαυτῷ·
 εἰρητὰς τοὶ πάντα· σὺ δ' ἐφρεσὶ σῇσι νοήσας,
 ἔχειο, μὴ δ' ὀνόμινε· θεῶν δ' ἐποπίξεο μῆνιν·
 ὦς εἰπῶσ' ἤξε πρὸς ὕραν ἡνεμόεντα·
 χαῖρε θεὰ κύπριο εὐκτιμένης μεδέσσαι,
 σὺ δ' ἐγὼ ἄρξάμενος, μεταβῆσομαι ἄλλον εἴς ὕμνον·

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ.

Ἰδοῖν χρυσοσέφανον καλὴν ἄφροδίτην
 ἄσομαι· ὃ πάσης κύπρου κρήδεμνα
 ἀέλοχεν

εἴναλιν· ὁ δὲ μιν ζεφύρον μένος ὑπὸν αἰέντος,
 ἤνεκεν κατὰ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 ἀφρῶ ἐνὶ μαλακῶ· πλὴν δὲ χρυσάμπυκός ὦρα
 δ' ἐξάντ' ἀπασιώσ'· πρὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἔσαν·
 κρατὶ δ' ἐπ' ἀθανάτῳ, στεφάνῃν αὐτίκτον ἐβηκεν
 καλὴν χρυσεῖν ἐν δὲ προτοῖσιν λοβοῖσιν
 ἀνθεμὶ ὄρει χάλκῳ χρυσοῖο τε τιμῆεντος·
 δευρῇ δ' ἄμφ' ἀπαλῇ, καὶ στήθεσιν ὀρυφείοισιν,
 ὄρμοισι χρυσείοισιν ἐκδόμεον, οἷσι' πρὸ αὐτῶ
 ὦρα κοσμίῳ χρυσάμπυκός ὁπποῖ' ἴοιεν
 εἰς χορὸν ἰμδόντα θεῶν· καὶ δώματα πατρὸς·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα πρὶ χροῖ κόσμον ἐβηκεν,
 ἦγον δὲ ἀθανάτης οἱ δ' ἠπάλλοντο ἰδόντες,
 χρῆσι' τ' ἐδεξιοῶντο, καὶ ἠρήσαντο ἕκαστος
 εἶναι κυριδίην ἀλοχον, καὶ οἷκα δ' ἀρεῖαι
 εἶδος θαυμάζοντες ἰοπεφάνη κυβείης.
 χαῖρ' ἐλικοβλέφαρ· ἐγλυκνυμείλιχε· δὸς δ' ἐν αἰῶνι
 σίμην τῶδε φέρεσθαι ἐμὴν δ' ἐνταυθον ἀοιδίην·
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σείω, καὶ ἄλλης μνήσομαι ἀοιδίης.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ ΗΛΗΣΤΑΙ.

ΜΠὶ Διώνυσον σεμέλης ἐρικυδέος ἔχον
 μνήσομαι· ὥς ἐφάνη παρὰ θῖν' ἀλδὸς αἰ-
 γυρέσιοι,
 αἰκτὴ ἐπὶ προβλήτι νεννίη ἀνδρὶ εἰοικώς
 προθήβη· καὶ δὲ πρὶ αἰείοντο ἔθειραι
 κυάνεα φάρος δὲ πρὶ σιβαροῖς ἔχεν ὦμοις
 περρῦρον τάχα δ' ἀνδρὸς εὐαέλμεν ἀπὸ νηὸς

Η ιη

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ληϊσά, προγένοντο θοῶς ἐπὶ οἴνοπα πόντον
 τυρσηνοὶ τὰς δ' ἦν καὶ μῶρος· οἳ δὲ ἰδόντες,
 θύσαν ὅς αἰγίλῃς· τάχα δ' ἐκθορον· ἄφα δ' ἐλόντες
 εἶσαν ἐπὶ σφετέρῃς νηὸς κεχαρημένοι ἦτορ·
 ἔδον γάρ μιν ἔφικτο διοτρετέων βασιλῆων
 εἶναι, καὶ δεσμοῖς ἐθέλον δαῖν δογαλείοισι·
 ὅν δ' ἔκ' ἰχανε δεσμά· λυγροὶ δ' ἀπὸ πλοῦς ἐπιπῶν
 χειρῶν ἠδὲ ποδῶν ὅδ' ἐμειδῶν ἐκθήτο
 ὁμμασι κυανέοισι· κυβνήτης δὲ νοήσας,
 αὐτὶ καὶ οἷς ἐτάροισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε·
 Δαίμόνιοι τίνα ὅνδε θεὸν δεσμονέθ' ἐλόντες
 κερτβρόν· ὅδ' ἐφείρειν δαῖατά μιν νηὺς ἄβρης·
 ἢ τὸρ ζῆς ὅδε γ' ἔστιν, ἢ δορυρότοξος ἀπόλλων,
 ἢ ἐπὶ ποσειδάων· ἐπὶ ὅθ' ἐθνητοῖσιν βροτοῖσιν
 ἵκελος· ἀλλὰ θεοῖς οἱ δ' Ὀλύμπια δώματ' ἐχέουσιν·
 ἀλλ' ἄγετ' αὐτὸν ἀφώμεν ἐπ' ἡπίροιο μελαίνης
 αὐτίκα· μὴ δ' ἐπὶ χεῖρας ἰάλλετε, μή τι χολωθείν
 ὄρη δογαλέας ἀνέμους, καὶ λάλαπα πρὸς ἡνέαν·
 Ω' σφάτο· ὅν δ' ἄρχος συγβῶ ἡνίπαπε μύθῳ·
 δαίμόνι, ὅρον ὅρα· ἄμχ δ' ἵστον ἔλκεο νηὸς,
 σύμπανθ' ὅπλα λαβῶν· ὅδ' αὖ τ' αἰδοῦμαι μελήσει·
 ἔλπομαι, ἢ ἄγρυπνον ἀρίεταί, ἢ ὅ γε κύπρον,
 ἢ ὅς ὑπέρβορέης, ἢ ἐκσέρω· ὅς δὲ τελευτήν,
 ἐκ ποτ' ἐρεῖ αὐτὸς τερίλῃς, καὶ κτήματα πάντα,
 ὅς τε κερσιγνήτης· ἐπεὶ ἡμῖν ἐμβάλε δαίμων·
 Ω' εἰπὼν, ἵσόν τε, καὶ ἵστον ἔλκετο νηὸς·
 ἔμπνευσεν δ' ἄνεμος μέσον ἵστον· ἀμφὶ δ' ἄρ' ὅπλα
 κατὰ πᾶν σάν· τάχα δ' ἐσθιν ἐφάνετο θαυματὰ ἔργα·
 οἶνος μὲν πρῶτί τε θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν
 ἠδύπτος

ἡδύποτος κελάρυζ' ἀνώδης ὠρνυτο δ' ὀδμῇ
 ἀμβροσίην αὐτὰς δὲ τάρος λάβε πάντα ἰδόντας·
 αὐτίκα δ' ἀκρότατον παρὰ ἵσον ἐξετανύθη
 ἀμπελος, ἐνθα καὶ ἐνθα κ' ἐτεκρινῶντο δὲ πολλοὶ
 βόηοντες ἀμφ' ἵσον δὲ μέλας εἰλίαι τοῖ κινῶν
 αἰθεσι πλεθῶν· χαρίης δ' ἐπὶ κερπὸς ὀρώρης·
 πάντες δὲ σκελμοὶ σεφάνες ἔχον' οἷδι ἰδόντες,
 μὴ δῶδεν τότ' ἔπειτα κυβερνήτην ἐκέλευον,
 γῆ πελάαν· ὃ δ' ἄρα σφι λέων γένετ' ἀνδοθι νῆος
 δεινὸς ἐπ' ἀκροτάτης· μέγα δ' ἔβραχεν· ἐν δ' ἄρα μέανῃ
 ἔρκετον ἐποίησεν λασιώχεναν, σήματα φαίνων·
 αἶν δ' ἔστι με μαχῶν λέων δ' ἐπὶ σέλματος ἄκρῃ
 δεινὸν ὑπόδρα ἰδῶν· οἷ δ' εἰς πρύμναν ἐρδβηθεν·
 ἀμρὶ κυβερνήτην δὲ σαόφρονα θυμὸν ἔχοντα
 ἔσαν ἄρ' ἐκ πληγέντες· ὃ δ' ἐξαπίνης ἐπορσάσας,
 ὄρχον ἔλ'· οἷ δὲ θύραζε κενὸν μόρον ἐξαλύοντες,
 πάντες ὁ μῶς πῆδυσαν ἐπεὶ ἴδον εἰς ἄλλα δῖαν·
 δελφῖν δὲ δ' ἐγένοντο· κυβερνήτην δ' ἐλεήσας,
 ἔχε τε, καὶ μιν ἔθηκε πανόλβιον, εἵπε τε μῦθον·
 θάρσει δ' ἔτι κ' ἔτιωρ τῶ' μὴ κεχαρισμένε θυμῷ·
 εἰ μὴ δ' ἐγὼ διόνυσος ἐρίβρομος· ὃν τέ κε μήτηρ
 κ' ὀδμῆς σεμέλι διὸς φιλότῃ μιγῆϊσα·
 χαῖρε τέκος σεμέλης ἀνώπιδος· ὃ δ' ἐπὶ πῇ ἐστ',
 σείδ' γε ληθόμενον, γλυκρὴν κροσσῶσαι αἰοιδῆν·

Η ιιγ

ΕΙΣ ΑΡΕΑ!

Ρῶς ὑπ' ἑμένετα βρισάρεματι, χρυσαῖα
πήληξ,
ὁ μβριμύθυμε, φέρασι, πολιαυδέ, χαλ-
κοκορυσαῖ,

μαρτβόχειρ, ἀμόγητε, δορκθενὲς ἔρκος ἐλὺμπυ
πύκνης ἀν' πολέμοιο πατρ' στωαρωγὲ θέμιστος,
ἀντιβίοισι τύραννε, δικαιοτάτων ἀγέφωτων,
ἐνορέης σκηπτοῦχε, πυραυγέα κύκλον ἐλίανω,
αἰθέρος ἐπ' ἀπύροισ ἐν τείρεσιν ἐνθάσε πῶλοι
ζαργερέθ' ἱταῖος ὑπὲρ ἀντυγος ἀν' ἐχῆσι,
κλῦθι βροτῶν ἐπίπυρε δοτὴρ ἀθανασέος ἡβης,
πρηνὺς κατὰ σίβων, σέλας ὑφ' ὅθεν δὲ βιότῃται
ἡμετέριν, καὶ κέρτος δ' ἠέον ὥς κε δαυαίμιν
σάουσαι κακοπύα πικρὴν ἀπ' ἐμείο κερήνη,
καὶ ψυχῆς ἀπαπλὸν ὑπογνάφαι φρεσὶν ὄρμην,
θυμῷ τ' αὖ μένος ὀξὺ κατιχέμεν, ὅς μ' ἐρέθισε
φυλόπιδος κρυβῆς ἐπιβαινέμεν· ἀλλὰ σὺ θάρσος
δὸς μάκρ, εἰρήνης τε μένειν ἐν ἀπήμοσι θεσμοῖς,
δυσμενέων προφυγόντα μόθον κηράς τε βιαίους·

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

Ρτεμιν ὕμνεϊ μῦσα κασιγνήτην ἐκεί-
νοιο,
παρθένον ἰοχέαιραν ὁμόμορφον ἀπὸ λ-
λωνος.
ἄθ' ἵππας ἄρσασα βαθυχόλοιο μελήτης,
ῥίμῃ

ῥίμφα διὰ σμύρνης παχυρύνειν ἄρμα διώκει,
 ὅς κ' ἡλέρον ἀμπελόεσσαν ὅδ' ὄρυρότοξος ἀπόλλω
 ἦσαι μιν ἀλζων ἐκ παβόλον ἰοχέαιραν·
 καὶ σὺ μὲν ὕψω χαῖρε θεὰ δ' ἄμα πᾶσαι αἰοιδῶ·
 αὐτὰρ ἐγὼ σε πρῶτα, καὶ ἐκ σέθεν ἄρχομαι αἰεῖδεν·
 σὺ δ' ἐγὼ ὄρεσάμενος, μεταβήσομαι ἄλλον ὅς ὕμνον·

Εἰς Ἀφροδίτην.

Ἰπποκρινὴ κυθερεῖαν αἰέσομαι· ὕψω
 μ
 βροτοῖσι
 μέλιχα δῶρα δίδωσιν, ἐφ' ἱμῶν
 δὲ προσώπῳ
 αἰεὶ μειδιάει, καὶ ἐφ' ἱμῶν φέρει ἄνθος·
 χαῖρε θεὰ σαλαμῖνος εὐκτιμένης μεδέεσσα,
 καὶ πάσης κούπρου δὲ δ' ἱμῶν αἰοιδῶ·
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο, καὶ ἄλλης μνήσομαι αἰοιδῶ·

Εἰς Ἀθηνᾶν.

Ἀλλὰ δ' Ἀθηναίην ἐρυσίπολιν ἄρχο
 μ' αἰεῖδεν
 π
 διγνὴν· ἥ σε αὖ ἄρηϊ μέλει πολυμήτω
 ἔργα,
 πρῶτόμενά τε πόλιν αὐτὴν τε, πόλιν
 μοί τε·
 καὶ τ' ἐρρύσατο λαὸν ἰόντα τε, νιαρόμενόν τε·
 χαῖρε θεὰ, δὲ δ' ἄμμι τύχην, οὐδ' αὖ μοτίηητος

ΕΙΣ ΗΡΑΝ.

Πην αείδω χρυσόθρονον, ἣν τέ
 κε ρέει
 ἀθανάτην βασίλειαν ὑπεύροχον
 εἶδος ἔχουσαν,
 ζηνὸς ἐριγδύποιο κρησιγνήτην ἀλοχόν τε
 κυδοήν' ἣν, πάντες μάκροθεν κατὰ μακρὸν ὄλυμπον
 αἰζόμενοι τίουσιν ὁμῶς διὰ τριπικραύνῳ.

ΕΙΣ ΔΗΜΗΤΡΑΝ.

Ημητρ' ἡύκομον σεμνήν 'θεὸν ἄρ-
 χομ' αἰεῖδεν·
 αὐτὴν καὶ κῆρην περικαλλέα φρε-
 σὶ φέρονταν,
 χαῖρε θεὰ καὶ τήνδε σάα πόλιν, ἄρχε δ' αἰοιδῆς·

ΕΙΣ ΜΗΤΕΡΑ ΘΕΩΝ.

Ητέραι μοι πάντων τε θεῶν, πάντων
 τ' ἀνθρώπων,
 ὕμνεϊ μῦσα λίγχα διὸς θυγάτηρ με
 γάλοιο·
 ἢ κροτάλων τυμπάνων τ' ἰαχὴ σάωτε ῥόμος αὐλῶν
 αὐαδὸν ἢ δὲ λύκων κλαγγὴ χαροπῶν τε λιόντων·
 ὕρεά τ' ἡχέεντα, καὶ ὑλήεντες ἐναυλοῖ·
 καὶ σὺ μὲν ὅττω χαῖρε, θεὰ δ' ἄμα πᾶσαι αἰοιδῆς·

ΕΙΣ ΗΡΑΚΛΕΑ ΛΕΟΝΤΟ
ΘΥΜΟΝ

Ἡ
ῥακλῆα Διὸς υἱὸν αἰέσομαι, ὃν μέγ-
αῖρον
γείνατ' ἐπιχθονίων θήβης ἐνὶ Κελλε
χόροιςιν
Ἀχιμήνη, μιχθεῖσα Κελαϊνερεῖ' κρονίωνι·
ὃς πρὶν μὲν Κετὰ γαῖαν ἀθέσφατον ἦδ' ὀθάλασσαν
πλάζόμενος πεμπῆσιν ὑπ' ἄρυθῆος ἄνακτος.
πολλὰ μὲν αὐτὸς ἔρεξεν ἀτάλαχα, πολλά δ' ἀνέτλη·
ναῦ δ' ἦδη Κετὰ Κελὸν ἔδος νιρόεντος ὀλύμπου,
γαῖε τρὸς πόμενος, καὶ ἔχοι Κελλίσφυρον ἥβην·
χαῖρε ἄναξ Διὸς υἱέ· Διδυς δ' ὄρεϊτῆν τε, καὶ ὀλβον·

ΕΙΣ ΑΣΚΛΗΠΙΟΝ.

Ἰ
Ἡτῆρα νόσων Ἀσκληπιὸν ἄρχομ'
αἰεθεῖν·
υἱὸν Ἀπλόωνος, ἔν γ' εἰνάτο δ' ἴα Κοι
ρωνίς,
δωτίῳ ἐν πεδίῳ, κέρη φλεγύα βασιλῆος·
χάρμα μὲν ἀνθρώποισι Κεκῶν θελκτῆρ' ὀδυνάων·
καὶ σὺ μὲν ὅτω χαῖρε ἄναξ, λίτομαι δέ σ' αἰοιδῆ·

ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΡΟΥΣ.

κ
Ἀσπρα καὶ πλυδαίκε', αἰέσειο μῦσα λίγεια
τωδαρίδας, οἳ ζηνὸς ὀλυμπίου ἐξεγεί-
σονται.

πῶς ὑπὸ ταῦτέ τε κορυφῆς τέκε πότνια λήδη,
λάτρη ὑποδμηθεῖσα κελαινεφέϊ κρονίωνι·
χαίρετε τινδαρίδαι, ταχέων ἐπιβητορὸς ἵππων!

ΕΙΣ ΕΡΜΗΝ.

Ἑρμῆν ἀείδω κυλλήνιον ὄργειφόν περ
κυλλήνιος μεδέωντα, καὶ ὄρχεδῖος πο-
λυμήλεα,
ἄγγελον ἀθανάτων ἐριχθίων ὃν τέκε μάλα
ἄτλαντος θυγάτηρ, Διὸς ἐν φιλόπτι μιγείσσει
αἰδοίη. μακάρων θεῶν ἀρέσεν ὄμιλον,
ἄνθρωποι ναεταύσσα παλίσκίω, ἐνθα κρονίων
νύμφη ἑὺπλοχέμω μισγέσκειτο θυκὸς ἀμολγῶ·
οὔτε κατὰ λυκὸς ὕπνος ἔχοι λαικῶλεον ἥρην·
λάνθανε δ' ἀθανάτους τε θεὸς, θνητὺς τ' ἀνθρώπους·
καὶ σὺ κῶλυ ὕπνῳ χαῖρε Διὸς καὶ μακάδος ἔτι·
σὺ δ' ἐγὼ ὄρεάμενος μεταβήσομαι ἄλλον δὲ ὕμνον·
χαῖρ' Ἑρμῆ χαριδῶτα διακτορεδῶτορ ἑάων.

ΕΙΣ ΓΑΝΑ.

Μοῖ' μοι Ἑρμείαο φίλον γόνον ἔννευ
πε μῦσα,
ἀγοπὸδ' ἦν Δικέρωτα φιλόκροτον ὅς τ'
ἀνὰ πῖσιν
δινδροῖεντ' ἄμυνδ' οἰτᾷ χοροῖσιν ὑμῶται,
αἳ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης σείβουσι κέρηναι·
πᾶν ἀνακεκλόμεναι νόμιον θεῶν ἀγλαέθειρον.

αὐχμῆενθ' ὅς πάντα λόφον νιφούντα λίλοιχε
 καὶ κορυφὰς ὀρέων, καὶ πείρηντα κέρην·
 φοιτᾷ δ' ἔνθα, καὶ ἔνθα διὰ ῥωπήϊα πυκνά·
 ἄλλο τε μὲν ρείθροισιν ἐφελκόμενος μαλακῶσιν·
 ἄλλο τε δ' αὖ πέτρῃσιν ἐν ἡλιβάτοισι δίοι χρεῖ,
 ἐκροτάτην κορυφὴν μηλόσκοπον εἰσαναβάνων·
 πολλάκι δ' αἰγινόμεντα διέδραμεν ὕρεα μακρά·
 πολλάκι δ' ἐν κνημοῖσι διήλασε θῆρας ἐνέερων,
 ὁξέα δερκόμενος· τότε δ' ἔσπερος ἔκλαγεν ὄον·
 αἴψης ἐξανιών δονάκων, ὑπὸ μῦσαν ἀθύρων
 νήδυμον· οἷον τὸν γε παραδροάμοι ἐν μελέεσσιν
 ὄρνις ἢ τ' ἄρος πολυάνθεος ἐν πετάλοισι
 θρῆνον ἐπιπροχέουσα χεῖ μελίγερυν αἰοιδῆ·
 σκωδῶσιν τότε νύμφαι ὀρεστάδ' ἐλγύμολποι
 φοιτῶσαι πυκνὰ ποσσὶν ἐπικρήνη μελανύδρῳ
 μ' ἄπονται· κορυφὴν δὲ πρίστ' ὕρεος ἡχώ·
 δαίμων δ' ἔνθα, καὶ ἔνθα χορῶν· τότε δ' ἐκ μέσον ἔρπων,
 πυκνὰ ποσσὶν διέπει· λαῖφος δ' ἐπὶ νῶτα δαφοινὸν
 αὐγυὸς ἔχει· λιγυρῇσιν ἀγαλλόμενος φρένα μολπαῖς,
 ἐν μαλακῶ λημῶνι, τόθι κρόκος ἡ δ' ὕακινθος
 αὐδᾶς θαλέων, κατὰ μίσγεται ἀκριτα ποίην·
 ὕμνῳσιν δ' ἐθέως μακρόρας, καὶ μακρὸν ὄλυμπον,
 οἷον θ' ἔρμεην ἐριδνιον ἔξοχον ἄλλων
 ἐννεπον· ὧς δ' ἄπασι θεοῖς θεὸς ἄγγελός τε
 καὶ ῥ' ὄν' ὅς δ' ἄρ' ἐκείνην πολυπύδακ' μητέρα μῆλων
 εἰκέτ' ἔνθα δὲ οἱ τέμενος κυλλαννίον ἐστίν·
 ἄνθ' ὅγε καὶ θεῶν, φαπαρόχοιχα μῆλ' ἐνδύμειν
 αὐτοὶ παρὰ θνητῶ· θαλεῖ γὰρ πῶτος ὕψος ἐπελθὼν
 σύμφη ἐϋπλοκῆμ' ὀρυόπος φιλότῃ μιγῆσαι.

ΕΙΣ ΠΑΝΑ.

ἐκ δ' ἐτέλειε γάμον θαλρόν· τίς δ' ἐν μεγάροισιν
 ἔρμην φίλον ἦδ' ἄρ' τρωπὸν ἰδέσθαι·
 αἰγιόχοιο, δεικνύοντα, πολυκροτον, ἠδ' ὠχέοντα.
 φῶγ' δ' ἀνὰ ἴσας, λείπεν δ' ἄρα παῖδα τιθήνη.
 δῆσε γὰρ ὡς ἴδεν, ὅφιν ἀμείλιχον ἠὲ γέροντα,
 τὸν δ' αἶψ' ἔρμεισ' ἐριθύνιος εἰς χεῖρα θῆκε
 δεξιᾶς· χάρειν δὲ νόῳ πριάσθαι δαίμων.
 φίμω δ' ὅς θ' ἀθανάτων ἔδρασε κίε παῖδα κελύφας,
 δέρμασιν ἐν πυκινῶσιν ὀρεσινώοιο λαγῶ.
 παρ δὲ ζηνὶ κέθριζε, καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
 δειξέε δὲ κῆρον ἔον, πάντας δ' ἄρα θυμὸν ἔτρωπον.
 ἀθανάτοιο πριάλλας δ' ὀβριχέος διδύκους.
 πάντα δέ μιν κελύεσκον, ὅτι φρένα πασὶν ἔτερφε.
 καὶ σὺ καὶ ἔγωγε χαίρειν ἀνὰ ξύλῳ· μάλα δὲ σ' αἰδοῖμαι.
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σέο, καὶ ἄλλης μνήσομαι αἰοιδῆς.

ΕΙΣ ΗΦΑΙΣΤΟΝ.

Φαῖστον κλυτόμητιν αἰείδω μῦσα λι-
 γνα.
 ὃς μετ' ἀθηνάης γλαυκῶπιδος ἀγλαὰ
 ἔργα

ἀνθρώπων ἐδίδασκεν ἐπὶ χθονός, οἳ τ' πάρος περ
 ἀνθρώποις ναιετάασκον ἐν ἕρεσιν ἠὲ τε θῆρσιν.
 καὶ δὲ δὴ ἠφαῖστον κλυτοτέχνην ἔργα δαέτ' ὅς,
 φηὶ δῖος αἰῶνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν,
 σὺ κηλοὶ δῖα γυγίσιν ἐνὶ σφρετέροισι δόμοισιν·
 αἰγίλῃ θ' ἠφαιστε, δίδου δ' ἄρετὴν τε καὶ ὄλβον.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Οἴβε' σέ μιν καὶ κύνος ὑπὸ πτέρυ-
 γων λίγ' αἶδει,
 ἔχθη ἐπιθρώσκων ποταμὸν παρὰ δι-
 νέντοα
 πηνειόν' σέ δ' αἰοιδὸς ἔχων φόρμιγγα λίγεια
 ἠδ' οὐκ ἔτι πρῶτόν τε καὶ ὕστατον αἶν' αἶδει.
 καὶ σὺ μὲν ὅτω χαῖρε ἀναξ, ἵλαμαι δέ σ' αἰοιδῶ.

ΕΙΣ ΠΟΣΕΙΔΩΝΑ.

Μὲν ποσειδάωνα θεὸν μέγαν ἄρχο
 μ' αἶδειν,
 γαῖης κινητῆρα, καὶ ἄρ' ὑγέτοιο θαλάσσης
 πόντιον, ὃς δ' ἑλικῶνα, καὶ ἀνρείας ἔχ' αἰγὰς
 διχθᾶτοί ἐκνοσίσταε θεοὶ τιμὴν ἐδάσαντο.
 ὅππων τε δ' ἑμιτῆρ' ἔμμελαι, σωτῆρα τε νηῶν
 χαῖρε ποσειδάων γαῖόχε κυανοχαῖτα,
 καὶ μακρὸν ἀμινὲς ἦτορ ἔχων, πλώσιν ἀρηγεῖς

ΕΙΣ ΔΙΑ.

Ἦνα θεῶν τὴν ἄριστον αἶσομαι, ἠδὲ μέ-
 γιστον.
 ἀνρύσπα, κρείοντα, τελεσφόρον, ὃς τε
 μίτι
 ἐγκλισδὸν ἐζομένη, πυκινὸς δ' ἄρης ἀρίστ'·
 ἴληθ' ἀνρύσπα κρονίδη κύνδιστε μέγιστε

ΕΙΣ ΕΣΤΙΑΝ.

ΣΤΙ' ἢ τε ἄνακτος ἀπόλλωνος ἐκ^ο
 τοιο^υ
 πυθοῖ ἐν ἡγάθῃ ἱρὸν δόμον ἀμφιτο-
 λούεις,
 αἰεὶ σῶν προχέμων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαον·
 ἄρχεο γόν' ἀνὰ οἶκον, ἐπέρχεο θυμὸν ἔχυσαι
 σὺ δ' αὖτ' ἐμὴν μνητιόεντι χάριν δ' ἅμ' ὀπάσων ἀοιδῶν·

ΕΙΣ ΜΟΥΣΑΣ, ΚΑΙ ΑΠΟΛ-
 ΛΩΝΑ.

Ουσάων ἄρχομαι ἀπόλλωνός τε
 δίδος τε.
 ἐκ γὰρ μυσάων, καὶ ἐκὼς ἀπόλ-
 λωνος,
 ἀνδρὲς ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπιχθονὶ καὶ κισθαρίσσει·
 ἐκ δὲ δίδος, βασιλῆες· ὁ δ' ὀλβίος ὃν τινα μῦσαι
 φέλονται γλυκερῆσσι ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδῇ·
 χαίρετε τέκνα δίδος, καὶ ἐμὴν τιμήσατ' ἀοιδίην·
 αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε, καὶ ἄλλης μνήσομαι ἀοιδῶν·

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

Ἰασηδόμην διόνυσον ἐρίβρομον ἄρ-
 χομ' αἰείδων,
 ζηνός καὶ σεμέλης ἐρικυδέος ἀγαθῆς
 ἑδν,
 ὃν γέρον ἡΰκομαι νύμφαι παρὰ πατρὸς ἄνακτος,
 δεξιόμεναι

διεξιμέναι νόλοισι, καὶ ἐν δυνέως ἀτίταλλον·
 εὐαίης ἐν γυάλοις, ὃ δ' αἴξετο παρὸς ἐκίτι·
 αὐτὰρ ἐν αὐτῇ μεταρίθμιος ἀθανάτοισιν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν δὲ θεὰ πολὺ ὕμνον ἔθρεψαν,
 δὴ τότε φοιτοῖζεσκε καὶ ὕληντας ἐναύλεις,
 κισσῷ καὶ δάφνῃ πεπυκασμένος· αἰδ' αἴ μ' ἐποντο
 νύμφαι, ὃ δ' ἐξηγεῖτο βρόμος δ' ἔχεν ἄπειτον ὕλην
 καὶ σὺ μὲν ὕτω χεῖρε πολυστῆρυγ' ὧ δ' ἰόνυάε·
 δὸς δ' ἡμᾶς χέροντας δὲ ὥρας αὐτὶς ἰκέσθαι·
 ἐκ δ' αὐθ' ὥράων, εἰς τὴν πολλὰς ἐνιαυτός.

Εἰς Ἀρτεμίν.

Ἀρτεμιν αἰείδω χρυσιλάκτον κελαδαινὴν,
 παρθένον αἰδοίην, ἑλαφιβόλον ἰοχέαιραν,
 αὐτοκτεσιννήτην χρυσαόρην ἀπόλλωνος·
 ἢ κατ' ὄρη σκιάεντα, καὶ ἀκρίας ἠνεμοέσσας,
 ἄλρη τρπομένη, παγχρύσεια ῥέξα τιτάνει·
 πέμπουσα σονόεντα βέλη· ῥομέει δὲ κέρηνα
 ὕψιλλων ὀρέων ἰαχεῖ δ' ἐπιδάσκειος ὕλη,
 δεινὸν ὑπὸ κλαγγῆς θηρῶν· φρίσσει δέ τε γαῖα,
 πόντος τ' ἰχθυόεσσι δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχουσα,
 πάντῃ ἐπιστρέφεται θηρῶν ὀλέκουσα γενέθλην,
 αὐτὰρ ἐπὶ τὴν τρφοῖν θηροσκόπος ἰοχέαιρα,
 σφρήνην δένον χαλάσας ἀνέμπεα ῥέξα,
 ἔρχεται δὲ μέγα δῶμα κτεσιννήτοιο φίλοισι
 φοῖβος ἀπόλλωνος· δελφῶν εἰς πῖονα δῆμον,
 μυσῶν καὶ χαρίτων κελὸν χορὸν ἄρτωέουσα·
 ἐνθα κατακρεμάσασα παλίντονα ῥέξα καὶ ἰὺς,
 ἡγεῖται χαρίεντα πρὶ χροῖ νόσμον ἔχουσα,

Hom. Odyf.

I

ἔξ' ἀρχαῖα χορὸς αἰδ' ἀμβροσίην ὅτ' εἶσαε
ὑμνοῦσι λιτὴ καλλίσφυρον, ὡς τέκε παῖδας
ἀθανάτων βυλὴ τε καὶ ἔργμασιν ἐξοχ' ὀρίστους.
χαίρετε τέκνα διὸς καὶ λιτὸς ἡὺς νόμοιο·
αὐτὰρ ἐγὼν ὑμῶν, καὶ ἄλλης μνήσομαι αἰοιδῆς.

Εἰς Ἀθηνᾶν.

Ἀλλὰ δ' Ἀθηνᾶν κυδρὴν θεὸν ἀρχομένην
αἰεΐδειν·

γλαυκῶπιν πολύμητιν, ἀμείλιχον ἦτορ
ἔχουσαν·

παρθένον αἰδοίην ἐρυσίπολιν ἀγκήεσσαν,
ῥιτογυνῆ· πλὴν αὖτος ἐγείνατο μητίετα Ζεὺς,
σεμνῆς ἐκ κεφαλῆς πολεμῆϊα τόλχ' ἔχουσαν
χρυσέα παμρανδόντα σέβας δ' ἔχε πάντας ὄρωντας
ἀθανάτους· ἠδὲ πρόσθεν διὸς αἰγιόχοιο
ἑσσυμένως ὥρυσεν ἅπ' ἀθανάτοιο κερήνην,
σείσας δ' ἔκω ἀκοντα· μέγας δ' ἐλελίξετ' Ὀλύμπος
δεινὸν ὑπ' ὀμβρίμης γλαυκῶπιδος· ἀμφὶ δὲ γαῖα,
σμβδαλέον ἰάχυσεν· ἐκινήθη δ' ἄρα πάσης
κύμασι πορφυρέοισι κυκώματος ἔχετο δ' ἄλμη
ἐξαπίνης· ᾗσεν δ' ὑπ' ἰόνος ἀγλαὸς ἦδ' ὤδης,
ἔ' ππες ὠκυπόδας διηρόν χρόνον· εἰσότ' ἐκέρη
ἔλ' ἐτ' ἅπ' ἀθανάτων ὤμων θεοεικέλα τόλχη
παλλὰς Ἀθηνᾶν· γήθησε δὲ μητίετα Ζεὺς·
καὶ σὺ μὲν ὅτ' ἔτα χαίρε διὸς τέκος αἰγιόχοιο.
αὐτὰρ ἐγὼ, καὶ σέο καὶ ἄλλης μνήσομαι αἰοιδῆς.

ΕΙΣ ΕΣΤΙΑΝ.

ΣΤΙῆ ἢ πάντων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν
ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ'
ἀνθρώπων,

ἔδρην αἰδίου ἔλαχε πρεσβυΐδα τιμῆν·
κτλὸν ἔχουσα γέρας κτῆ τιμῆν· ἢ γὰρ ἄτρ σὺ
εἰλαπίναι θνητοῖσιν, ἵν' ἢ πρώτῃ, πυμάτῃ τε
ἔστιν ὁρχόμενος σπένδει μελινδ' ἐαοῖνον·
κτῆ σὺ μοι ὁρνεῖσθαι διός, κτῆ μακάδος ἕν
ἄγγελε, τῶν μακρόρων χρυσόρραπι δῶτορ ἐάων,
ναίτε δώματα κτλὰ φίλα φρεσὶν ἀμύλοισιν
ἴλαος ὦν, ἐπάρησε σὺ αἰδοίῃ τε φίλῃ τε
ἔστιν ἀμφοτέρω γὰρ ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
εἰδότης ἔργματα κτλὰ, νόρ θ' ἐσπεσε κτῆ ἥβη·
χαῖρε κρόνυ θυγάτρ σὺ τε, κτῆ χρυσόρραπις ἑρμῆς.
αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε, κτῆ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΗΤΕΡΑ ΠΑΝΤΩΝ.

Αἴαν παμμήτηραν ἀέσομαι ἡνυθέμεθλορ,
πρεσβίτην ἢ φέρβει ἐπὶ χθονὶ πάνθ' ὁπ-
σ' ἐστίν,

ἡ μὲν ὅσα χθόνα δῖαν ὑπέρχεται· ἡ δ' ὅσα πόντορ,
ἡ δ' ὅσα πωτῶνται· τὰ δὲ φέρβεται ἐκ σέθεν ὀλβυρ
ἐκ σέο δ' αὐταίδ' ἐς τε, κτῆ ἀκτφοι τελέθουσι·
πόντια σὺ δ' ἔχειται δύναι βίον, ἡ δ' ἀρελίσθαι
θνητοῖς ἀνθρώποισιν· ὅδ' ὀλβιος ὅν κε σὺ θυμῷ
πρόφρων τιμήσῃς· τῷ τ' ἄρθονα πάντα πέρ' ὕβι·
βρίθῃ· μὲν σφιν ἄρρυκα φρέσβιος, ἡ δὲ κτ' ἄρρυς

Ι ἢ

μητῆρες αὖθις οἶκος δ' ἐμπιμπλάται ἐθλῶν·
αὐτοὶ δ' ὀνόμαϊσι πόλιν κατὰ καλλιγῶναι καὶ
κοιρανέουσ', ὅλβος δὲ πολὺς, καὶ πλεῖτος ὀπιθεῖο
παῖδες δ' αὖ προσώῃ νεοθηλέϊ κυδιῶσι,
παρθενικά τε χοροῖς πρὸ ἔσαν θέσιν αὖθρονοι θυμῷ
παίζουσαι, χαίρουσι κατ' ἀνθεα μαλακῇ ποίης·
ὅς κε σὺ τιμήσεις σεμνὴ θεῶ· ἄφθονε δαΐμον.
χαῖρε θεῶν μήτηρ, ἄλλο χ' ἕραν ὅσπερόεντος·
πρόφρων δ' ἀντ' ὧδ' ἡς βίότοιο θυμὸν ἤπαζε.
αὐτὰρ, ἐγὼ καὶ σείο, καὶ ἄλλης μνήσομαι ἁοιδῆς.

Εἰς Ἥλιον.

Ἥ
Ἄϊον ὕμνεῖν αὐτὲ διὸς τέκος ἄρχεο
μοῦσα
καλλιόπῃ φαίδοντα· ἦν δ' ὀρυφάεσσα
βοῶπις

ζεῖνατο γαίης παιδὶ καὶ ἕραν ὅσπερόεντος·
ἤ με γὰρ δ' ὀρυφάεσαν ἀγακλήτῳ ὑπρίῳ
αὐτοκασιγνήτην· ἢ οἱ τέκε καλλιματέκνα
ἠὼ τερόδοπι χῶν, ἐϋπλόκε μόν τε σελήνην,
ἠέλιον τ' ἀκρόμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν·
ὅς φαίνει θνητοῖσι, καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
ἵπποις ἐμβεβῶας· σμῆδ' ὅν δ' ὄγε δέρεται ἔσσοις,
χρυσῆς ἐκ κόρυθος· λαμπρά δ' ἀκτίνες ἀπ' αὐτῆς
αἰγλήεν στήθεσσι· παρὰ κροταίρων τε παρειῶν
λαμπρά ἀπὸ κρατὸς χαρίεν κατέχουσι πρόσωπον
πλευρῆς· καλὸν δὲ πρὶ χροὶ λάμπεται ἔσθος,
λεπτορρεὲς πνοιῇ ἀνέμων· ὑπὸ δ' ἄρσενος ἵπποι·
ἐνθ' ἄρ' ὄγε σῆσασ' χρυσόζυγον ἄρμα, καὶ ἵππους,

θεασίσιος πέμπησι δι' ἔραν ὠκεανόν δέ·
 χαῖρε ἄναξ· πρόφρον δέ βιον θυμήρε' ὅπαζε·
 ἐκ σέο δ' ὄρξάμενος, κλήσω μβόπων γένος ἀποχρῶν
 ἡμιθέων· ὧν ἔργα θεὸς θνητοῖσιν ἐδείξατ·

Εἰς Σελήνην.

Ἥην αἰδέσθην τανυσίπιδον, ἔσπετο
 μ μουσαι
 ἡδυπεῖς κῆραι κρονίδω διόσι' ἵσσορθε
 ὦδης·

ἥς ἀπο, αἴγλη γαῖαν ἐλίσσεται ἔραν ὀδαικτος
 κρῆτος ἀπ' ἀθανάτοιο πολὺς δ' ὑπὸ κόσμος ὄρωρεν
 αἴγλης λαμπύσης· στήβη δ' ὀλόμετος ἀήρ
 χρυσέος ἀπὸ πεφάντος· αἰκτῆρθε δ' ἐκδιδάσκονται·
 οὐθ' αὖν ἀπ' ὠκεανοῖο λοεσσαμένη χροά κελόν,
 εἰματτα ἑσάμενη πηλαυγέα δῖα σελήνη,
 ζουξαμένη πῶλως ἐριούχενας αἰγλήεντας,
 ἑαυμένης προτέρως· ἐλάση κελλίχοι χάσ' ἵππας·
 ἑσπρίη διχόμηνος, ὅτε πλήθει μέγας ὄγμος,
 λαμπρόταταί τ' αὐγαί τότ' ἀεξομένης τελέθωσιν
 ἔραν ὀθεν· τέκμων δέ βροτοῖς, κῆς σῆμα τίτυκτα
 τῇ ῥάποτε κρονίδης ἐμίγη φιλόπτη κῆς ἀνῆ·
 ἡ δ' ὑποκυαμένη πανδέην γένετο κῆρης,
 ἐκπρεπὲς εἶδος ἔχουσιν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι·
 χαῖρε ἄνασσα θεὰ λονκώλενε δῖα σελήνη,
 πρόφρον ἐὺ πλόκεμος· σέο δ' ὄρξάμενος κλέα φωτῶν
 ἄσομαι ἡμιθέων· ὧν κλείουσ' ἔργματ' αἰοῖδοι,
 μυσάων θράποντθε ἀπὸ σωματῶν ἐροέντων·

ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΥΣ·

Μπὶ Διδὸς κῆρυς ἐλικώπιδ' ἔσπευ

α

μῦσαι

ταυδ' αἰδ' αὖ, λήδης καλλιφύρην

ἀγλαὰ τέκνα·

κῆσ' ὅτ' ἴππ' ὀδ' αὖμον, καὶ ἁμώμητον πολυδύκεα.
 τῆς ὑπὸ ταυγέτης κορυφῇ ὄρεος μεγάλου,
 μιγθεῖσ' ἐν φιλότῃ κελαινερὲς κρονίωνι
 σῶτῆρας τέκε παῖδας ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 ὠκυπόρων τε νεῶν, ὅτε τε σπέρχωσιν ἄελλαι
 χειμέρια κατὰ πόντον ἀμείλιχον οἶδ' ἀπὸ νηῶν
 σὺ χόρῳσι καλέεσσι Διδὸς κῆρυς μεγάλου,
 ἄρνεσιν λυκοῖσιν ἐπ' ἀκρωτήρια βάντες
 πρύμνης· τήν δ' ἄνεμός τε μέγας, ἢ κῦμα θαλάσσης,
 θῆκεν ὑποβρυχίην· οἶδ' ἐξαπίνης ἐφάνησαν
 ξυθῆσι πῆβύγαι, δὲ ἀσθῆρος αἰξάντες.
 αὐτίκα δ' ἀργαλέων ἀνέμων κατέπαυσαν ἄελλαι
 κῦματ' αὖ ἐσῆσαν λυκῆς ἁλὸς ἐν πελάγει
 παύταις, σήματα καλὰ πόντος σφίσι· οἶδ' ἰδόντες,
 γῆθησαν· παύσαντο δ' οἱ ζυροῖο πόροιο.
 χαίρετε ταυδ' αἰδ' αὖ ταχέων ἐπιβήτορες ἴππων·
 αὐτὰρ ἐγὼν ὑμείων, καὶ ἄλλης μνήσομαι Ἀοιδῆς·

ΕΙΣ ΞΕΝΟΥΣ.

Ἰδῆσθε ξενίων κε χρημένον ἠδὲ δόμοιο.

α

οἱ πόλιν ἀπ' ἐνὶ νυμφῆς ἐρατῶπιδος ἥρης

ναίετ' ἔδην· ἥς πόδα νεῖατον ὑψιμόμοιο

ἀμβρόσιον πίνοντες ὕδωρ ξανθὸ ποταμόιο

ἔβρου καλὰ ῥέοντος, δὲ ἀθάνατος τέκετο ζῶν·

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
 ΥΜΝΩΝ.

Registrum Iliadis.

A B C D E F G H I K L
Q R S T V X Y Z AA E
EE FF GG HH II KK LL MM
quaterni præter ultimum, qui est ter...

Registrum Vlyssæ.

a b c d e f g h i k l m n o
u x y z A B C D E F G H I
quaterni præter ultimum duernum.

VENETIIS IN AEDIBVS
DI, ET ANDREAE ASV
LANI SOCERI. M. D.
XXIIII. MENSE
APRILI.

5818018

Luigi Riccio

